

نوسینی: پهروین

کازیوهی خومار

رۆمان

وهرگیرانی: سهیرانی ره جیمی

نهم کتیبه له چاپی (سی و چوارهم) ای دهقه فارسییه که وه وهرگیردراوه

238 posts

19.2k followers

7 following

کتی بی PDF ktebi_pdf

Promote

Edit Profile

پہرہ کی فہرہ کی کتابی PDF Public Figure

لیٹرہ

باشترین و بہسودترین و بہر خوبترترین کتیبہکان
بہ خورایی و بہ شیوہ کی PDF داگرہ

Ganjyna

لینکی کتیبہکان ہم لینکہ بکرہوہ ہؤ داگرتی کتیبہکان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVslbo_

Ktebi_PDF

 <p>ناوی کتیبہ : با لیورده بیت ناوی لکھنوی : سید سید علی حسینی ناوی ناشر : روڈن</p>	 <p>ناوی کتیبہ : سحر ناوی لکھنوی : سید سید علی حسینی ناوی ناشر : چترپٹ</p>	 <p>ناوی کتیبہ : ناوی لکھنوی : ناوی ناشر ناوی لکھنوی : ناوی ناشر ناوی ناشر : ناوی ناشر</p>
 <p>ناوی کتیبہ : ناوی لکھنوی : ناوی ناشر ناوی لکھنوی : ناوی ناشر ناوی ناشر : ناوی ناشر</p>	 <p>ناوی کتیبہ : ناوی لکھنوی : ناوی ناشر ناوی لکھنوی : ناوی ناشر ناوی ناشر : ناوی ناشر</p>	 <p>ناوی کتیبہ : ناوی لکھنوی : ناوی ناشر ناوی لکھنوی : ناوی ناشر ناوی ناشر : ناوی ناشر</p>

اكتب رسالة...

هه‌ئانه حاجی سه‌سه‌ده جه‌واده، ۱۳۲۴-

کازیوهی خومار، رۆمان / هه‌ئانه حاجی سه‌سه‌ده جه‌واده (په‌روین)، وه‌رگێپانی: سه‌یرانی ره‌حیمی،

کوردستان، سلێمانی، ۲۰۰۷

ناوی کتێب: کازیوهی خومار

زنه‌بیره (۹۷) ی بلاوکه‌راوه‌گانی خانه‌ی چاپ و په‌خشی رێنما.

ژماره‌ی سپاردن: ( ) ی سالی ۲۰۰۷ ی وه‌زلره‌تی رۆشنه‌بیری پێدراره

پروژه‌ی ۱۰۰ رۆمان
زنه‌بیره ۱۳

کازیوهی خومار

له‌بلاوکه‌راوه‌گانی خانه‌ی چاپ و په‌خشی رێنما

چاپی په‌که‌م، وه‌رگێپانی کوردی، سه‌ره‌رشته‌باری چاپ: سه‌لاحه‌دین بایه‌زیدی،

دیزاین و به‌رگ: فوئاد که‌ولۆسی.

شوێنی چاپ: چاپخانه‌ی گه‌نج، به‌هاری ۲۰۰۷

تیراژ: ۱۰۰۰ دان

ژ. مۆبایل: ۰۷۷-۱۵۷۴۲۹۳ - ۰۷۳-۱۱۹۱۸۴۷

پيشكاه شه :-

**به هاوسه ره كهه، له بهر هاندانه كان، رينموونيبه كان و پشتيوانيه دلسوزه كانس و
به يادس باوكس تيگه يشتوو بليمه تم.
فه تانهس حاجس سهيد جه وادس**

(پهروين)

((مەكەر لەسەر مەیتەكەم ئىپەربى))

((ئاوا قسە مەكە دایە، زۆر ئاساییە، لەئێوە ناوەشیتەو شتی وا بئین، ئێوە
كە دەزانن من بېریاری خۆم داو و دەبمە هاوسەری)).

((باوكت ناپارزىیە "سودابه". زۆرىش لە دەستت توورەیه)).

((ناخر بۆچی؟ من تیناگەم، زۆر سەیرە! كچىكى خویندەوارى و دك من و بەو
تەمەنەو هیشتا ناتوانى بۆ ژيانى خۆى بېرىاردەر بى؟ نابى خۆى هاوسەرى
ژيانى هەلبێژى؟)).

((بۆچی، دەتوانى، كچىكى خویندەوارى ئەمپۆی دەتوانى خۆى هاوسەرى
هەلبێژى. دەبى خۆى هەلبێژى، بەلام نابى لەگەل كورپىك زەماوەند بكات كە
زۆر بەسانایى دەستى لەزانكو كىشاو تەو و شوین كارى باوكى دەكەوى،
ناكرىت ببیتە خىزانى كورپى پیاویك كە بەو هەموو سەرودت و سامانەو یەو
دەتوانى كورپەكەى بنیڕیتە باشترین زانكوكان، بەكورپەكەى دەلى وەرە لەگەل خۆم
كاربەكە، پول و پارە لە گەچ و چیمەنتۆدایە، نابى ببیتە خىزانى پیاویك كە باوكى
تەنانەت نازانى ناوى خۆیشى بنوسى، لەژياندا تەنیا چاو و برۆ مەرج نییە،
باوكى تۆ شەوانە هەتا یەك دوو كاتر میڕ كتیب نەخوینیتەو خەوى لىناكەوینت،
تۆ چۆن دەتوانى لەگەل ئەو بنەمالە یەدا بژیت؟ لەگەل كورپىك كە تەنیا هونەرى
دايكى ئەو یە باسى ئەم و ئەو بكات، گەورەترین خۆشى ژيانى ئەو یە كە خۆى
لەكاروبارى ئەم و ئەو هەلقورتىنى و دەست لەكارى خەلكى وەربدات، تۆ ناتوانى
لەگەل ئەوانەدا بژیت، تۆ وەكو كورپەكەى ئەوان گەورە نەبووى، تۆ.....)).

سودابه لەجینگەكەى خۆى هەستا..

((دایکه من کارم به دایک و باوکییه وه چیه؟))

((ههله دای، ده بی کارت پنی بن، نهم کوپه نهو دایکه په روه رده ی کردووه. له سه سفره ی نهو پیاوه نانی خواردووه، به قهه دووری نه زوو ناسمان کلتوریان له گه ل کلتوری نیمه دا جیاوازه.

سودابه ده سته گانی به پشتی کورسیه که وه گرت و بو پیشه وه نوشتایه وه. واته تهنیا هر نیمه باشین؟ نیمه په سه نایه تیمان هه یه؟ کلتورمان هه یه، نه وان نیانه؟ نیمه له گه ل نه وان زور جیاوازین؟))

((نا به هه له دامه چو، نه وان له جینی خویاندا زور باشن. نه نه وان خراپن و نه نیمه باشین، به لام بابه ته که نه وه یه که نیمه له گه ل یه ک جیاوازیمان زوره. بیرو بوچوونی نیمه، شیوه ی ژبانی نیمه، جوړی بارهینانی نیمه، زه و قه کان و دابونه ریتی نیمه زور جیاوازیان پیکه وه هه یه. من نالیم کئی باشه و کئی خراپ، تهنیا ده لیم نهو دوو بنه ماله یه جیاوازیان له گه ل یه ک زوره.))

((که وایه من نابئ نه وینداریم. نابیت هه لبرتیرم. به لئ، من مافی هه لبراردنم نییه. ده بی دانیشم هه تا کوپی فلان پادشاو نه وه ی فیسار پادشا بیته خوازینیم؟ ده بی...))

((نا، سودابه. وا مه لئ. نیمه نالین هه لمه برتیره. تهنیا ده لنین چاوت بکه رده وه. فریوی رواله ت و جلو بهرگ مه خو، هه لبرتیره به لام به چاوی کراوده وه. به چاوی به ستراوه وه بریارمه ده، تهنیا نیستات له بهرچاو نه بیت. له که ری شهیتان و هره خواره وه. خو ت چاره رهش مه که. له گه ل خو تدا درومه که، نیمه له خودامان ده ویت تو شووبکه یت، چی له وه باشتره که خو ت هه لبرتیری و خوشتبوی، به لام نامانه ویت چاره رهشیت ببینین. هر بهم هویه وه هیچ کات به و شووکردنه ت رازی نین و رازیش نابین.))

سودابه چاوی له بنمیچه که هه لگرت و رووی له دایکی کرد، گوئی شلکه دایه، نهم قسانه فریده، نهم بیرانه بخهره لاه، من وتم که کچیکی خوینده واری سه رده مم، نیوهش ته وای جیهان گه راون، ده بی بزائن نیتر نا کرئی کچه کان به

هه‌ره‌شه و گوهره‌شه و مشت و پیلایه به شوو بدن. من لهو کچانه‌ی سه‌دهیه‌ک له‌وه‌پینش نیم، که به چرنوق گرتن به‌لنیان دهوت، نهو ده‌وران به‌سه‌رچوو، باشییه‌که‌ی له‌وه‌دایه که باوکیشم ئیدیعیای روشنبیری ده‌کات. دایکی به‌شینه‌یه‌کی نازارای وتی: ((نا، سودابه‌خانم، نهو ده‌وران هه‌چ کات تینا‌پهریت، تا کاتیک که کچان و کوپان نه‌وینداری مروقه نه‌گو‌جاوه‌کان بن، نه‌م بابته به‌رده‌وام له‌نیوان دایکان و باوکان و کوپو کچه‌کاندا هه‌بووه، هه‌یه‌و، ده‌شبنی. هه‌تا کاتی که باوکان و دایکان چالی له‌سه‌ر ریگای منداله‌کانیان ده‌بینزو ناتوانن چاوی منداله‌کانیان بکه‌نه‌وه و هکو بریشکه سه‌رو‌خواره‌که‌ن...)).

سودابه قسه‌کانی دایکی ده‌پریت..

((وه ده‌یان‌ه‌وی به‌زوره‌ملی بیاندن به مروقه لارو گه‌په‌کان و ناوداره‌کان یان قه‌یره کچی فلان که‌سی ناوداریان له‌مل توندکه‌ن. به‌لام نا، دایه، من ناچمه ژیر باری قسه‌ی زور. ناخر بوچی تیناگه‌ن، نه‌مه ژیانی منه، ده‌مه‌ویت به‌ئاره‌زووی خووم دروستی بکه‌م، خو‌زهمانی زوو نییه؟))

رووناکییه‌ک له‌زه‌ینی کچه جوانه‌که دره‌وشایه‌وه به‌چاوانی پیکه‌نین و به‌پروواله‌تیکی سه‌ربه‌رزانه زیادی کرد: تازه له‌زه‌مانی زوودا زوریک له‌کچه‌کان بویری خویان نیشانده‌دا، نه‌ده‌چوونه ژیر قسه‌ی زوره‌وه، خویان ژیانی خویان دروست ده‌کرد.

هه‌ر چاو له‌پوری گیان بکه‌ن، مه‌گه‌ر له‌به‌رچاوتان نییه؟

مه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌و پیاوه‌ی خوشی ده‌ویست زه‌ماوه‌ندی نه‌کرد؟ ها؟ نه‌کرا؟

چاوانی دایکی بو ساتیک له‌توو‌په‌یی و نارچه‌تی گه‌وره‌بوونه‌وه، سه‌یریکی کچه‌ی کرد، کچه جوانه‌که به‌چاوانی په‌ش و قژی پرو لوتی یونانی و لئوی جوان و پیستی زه‌یتوونی، سه‌رسه‌ختانه‌و بویرانه‌ چاوی له‌چاوی دایکی بریبوو. جوانییه‌که‌ی زورتر دلی دایکی ده‌هه‌ژاند. کچه‌که‌ی، کچه جوان و خوینده‌واره‌که‌ی که روشنبیرو هونه‌رمه‌ندیش بوو، که نه‌سل و نه‌سه‌بینکی باشی

هه بوو، نهوینداری تاقه کوږی بڼه مالیه که بوو که له ناګاو سامانیکیان پڼکه وه نابوو، دایک و باوکی داموای سودابه ته نانهت نه یانده ویرا سه بارهت به پابردووی نه م بڼه مالیه زانیاریه که به ده ست بهینن، زور باش ده یانزانی داهاتوویه کی باش و نابروودار له چاوه پروانیاندا نییه و باشتروایه که بڼه نگی لینکه ن. دایکی ناراتی نه وه بوو که نه م کوږه له بڼه مالیه کی ده ست کورت بووایه به لام بوچوونیکې باشی هه بووایه. بڼه مالیه کی بچکوله و به ریزو خوش ناو، به و جوړه هه لومره که جیاواز ده بوو، به لام به داخوه وا نه بوو، به داخوه نه م قسانه نه ده چوو میشکی نه م کچه جوانه وه، نه ده چوو میشکی نه م بهر مه مه جوانه ی ژبان وه، نه م به ناز په روه رده یه په شیوایی نه دیوه، به راستی نه م کچه چنده له پووری ده چوو، نه م ته نیا شکل و شیوه ی، به لکو ته وای تایبه تمه ندی و هه نس و که وتیشی. هه ر ده لینی پووری گه نج بوته وه.

دایکی بڼه نگیه که ی شکاندو که و ته وه قسه کردن، ده نگی حه زین و هیمن بوو، دامابوو، هیچی پڼه ده کرا، به نارامییه که وه پرسى: هه ر پووری گیانی خو مانن مه به سته؟))

کچه به فیزیکه وه لاسایی کرده وه و وتی:

((به لى، هه ر پووری گیانی خو مانن مه به سته)).

((نیستا نه و به خته وه ره؟ زور عاقیبهت خیره؟))

کچه به تووړه یی و گړوتینیکه وه وه لامی داوه:

به لى، به لى، به خته وه ره. به خته وه رتریش ده بوو، هه لبهت نه گه ر بابه گه وه ره، باوکی ناودارو به ریزی ژبانى ئی تالنه ده کردن، نه گه ر پشتی تینه ده کردن و دووری لى نه ده گرتن.

دایکی که مینک وه ستاو پڼکه نیفیکې تالی کرد.

((سه یرکه سودابه وه ره با پڼکه وه قه راریک دابننن.

باوکت داوای لیکردم که پڼت بلیم بیر له و کوږه نه که یته وه و له میشکی خو تا بیسپریته وه، له بیرى بکه ی، لیتر هه ر قسه ی لئوه نه که ی، به لام من قه راریکی قرت

لەگەن دادەنئىم، مەگەر تۇ ئالئىنى كە پوررت لەزەمانى زوودا ئەوئىندار بوو؟ مەگەر ئالئىنى ھەموو سنوورەكانى شكاندووه؟ مەگەر ئالئىنى پوررئى واىكردو واىكرد؟ پىنشت واىە ئەو كارەى باىەخى ھەبوو؟ مەگەر لەسەر ئەو بېرواىە نىت كە كارىكى باشى كرددووهو پىنداگرى كرددووهو ئەو شتەى كە وىستووئەتى پىنى گەىشتووھ؟))

((بوچى؟ ھەر ئەو دەئىم و باوھېرىشم پىنى ھەىە))

((زۆرباشە با پىنكەوھ مەرجىك دابىنئىن، ھەرچى پوررئى گىان وتى با ھەر ئەوھىن، ئەگەر وتى بىە بەخىزانى ئەو كورپە بىە، ئەگەر نەشى وت تۆش مەىكە، بەو جۆرە رازى دەبى؟))

((سودابە كەمىك وەستاو كەوتە فكرەوھ بۇ ساتىك سەرى بەرزكردەوھو بە دوودئىيەكەوھ سەىرى داىكى كرد، دىسانەوھ بىرى كرددەوھو وتى: بەو مەرجەى كە تۇ قسەى بۇ نەكەى))

((مەبەستت چىيە؟ تىناگەم؟))

((واتە فىرى نەكەى كە بەپىنچەوانەى ھەزى خۆى قسە بكات و بلى كە شوى پى نەكەم))

داىكى پىكەنى ((باشىيەكەى لەوھداىە كە پوررئى گىانت دەناسى. وەكو خۆت واىە. منىش قسەى بۇ بكەم دىسانەوھ كارى خۆى دەكا. ھەر كارىك كە پىنى خوشبىنى و بەباشى بزانى دەىكا، بەلام منىش بەئىن دەدەم، بەو شەرتەى كە تۆش قەزاوئەتى ئەوت قەبولبىنى و گوئى بە قسەكانى بدەى، دواتر ئازادى. بە قسەى خۆت ئەوھ ژىانى تۆىە، ئەگەر ھەزدەكەى خۆت بخەىتە ئاگرەوھ فەرموو))

داىكى ھەستا تا لەژووھرەكە بچىتە دەرەوھ، كچەكە بە جۆرىكى ھەزىنو توپەوھ وەك كچىك كە ئازىزى بنەمالەكەبىنى پرسى: ((داىكە، دىسانەوھ زىزبووئىت؟! ھەر جارىك كە وىستمان وەكو دوو كەسى خوئندەوارو تىگەىشتوو لەم بارەىەوھ قسە بكەىن تۇ دەبى بتورئى؟))

((نەتوراوم سودابە، دەچم پوررئى گىان دىنم))

رینزی بۇ قەسەگەى دادەنا، دایكى بە ئارامى لە ژوورەكە چوو دەردەد، دەنگى سۆلەكانى كە بەرەو ژوورەكەى پورىگيان دەچوو كەمتر دەبوودە. بۇنى ئەترىكى سوک لە ژوورەكەدا بەجیما، لەنەزمى خوارەو جگە لە ژوورىكى ميانو نامخواردن و دانىشتن، تەنیا ژوورىكى دىكە هەبوو، نەویش ژوورى پورى گيان بوو، باقى ژوورەكانى تر لەنەزمى سەرەو بوون، ژوورى خەوكان، ژوورى نىشى باوكە، ئەو ژوورەى كە مندالەكان لەویدا دەرسیان دەخویند يان ياریيان دەکرد. ماله كە حەكایەتى لەزەوقى سەلیم و رۇحى پاكى خاودن مان دەکرد. باوكى هونەرمندبوو و شعری دەنووسى، زورى دەخویندەدە، دایكى وینەى دەكىشا، هەلبەت وینەكىشىكى چیرە دەست نەبوو، بەلام نەهلى زەوق بوو هەر ئەمە ئەوى لەبەرامبەر چاوانى سودابەدا تاوانبارتر دەکرد، چۆن ئەم مرۆڤە زەوق جوانانە كە هیندە ئىدیعاى هونەر دەكەن، لەجادووى عشق بى ناگان و هەستەكانى ئەو لەبەرچا و ناگرن؟ چۆن دەیانتوانى لەگەن زەماوەندى ئەو لەگەن پیاویك كە خۆشى دەویست رىگى بكەن؟

ماوەیهكى پىچوو، سودابە سات دواى سات توورەتر دەبوو، دایكى خەرىكبوو لۆمەى دەکرد، وایر دەكاتەو كە مندالم، با هەرچى حەزىان لىبوو بىلین، من... من....

دەنگى تەقەتەقى گۆچان بەرزبوووە، پورى گيان لەگەن دایكە دەهاتن، دایكە ژىر بالى ئەوى گرتبوو، پورى گيان بلوزو تەنورەیهكى پەشمىنى قاودى و گۆرەوى ئەستوورى پۆشیبوو، سەرپۆشكى چكۆلەى كرىمى قاودى لەسەر كەردبوو و لەقامكە سپیە چرچەكانیدا ئەنگوستیلەیهكى عەقیقى تىدابوو، چاوەرەشەكانى كە ئەم و ئەویان دەوت رۆژگارێك گەورە گەورە بوون، لەژىر چاویلکەكەیهو بەدلسۆزییەو پىدەكەنى، جووتى پىلاوى پەروى لەپىدابوو هەنگاونان و رۆیشتن بۇ پىشەوہى لا دژوار بوو، قەدو بالای نوشتابوودەو پىشتى كۆمبوو، تەمەنى نرىكەى هەشتا سال دەبوو و كەس نازانى بە وردى چەند سال تەمەنیەتى، بەهەموو ئەمانەو گویەكانى بە باشى دەیبیست و

عەقل و ھوشى لەجىنى خۇيدا بوو، وەكو ھەموو مەزھەبە بە تەمەنەكان
بىرە ھەرىكەتەكانى رابردووى زۆر روونتر لەو رووداوانەى كە دوینی یان كاتر مینرەك
لەو پەنیش روویدا بوو وەبیر دەھاتەو وەرنەگى دەگۆرا.

چون بوو؟ زەمانى لاویتی چون بوو؟ جوان؟ بالا بەرز و رینك و پینك؟ لەروالەتى
نۇستای..... ھىچ تیناگەم. ھەموو دەیانگوت سودابە شینوھى لەزەمانى لاویتی
پوورى گيان دەچن، كە ھەلبەت سودابە پنی ناخووشبوو، بەلام ھىچ كات
بەرووى خۇى دا نەدەھینا. چونكە پوورى گيانى زۆر خووشدەویست، ئەم مشتە
نۇسك و پروسكە بن نازارە تەنیا كاتینك پەیدا دەبوو و دەھاتە بەرچا و كە ھاتنى
پنیووست بووایە، ئەو كاتەى كە سودابە بچكۆلەتر بوو ھەر كات دایە و بابە
میوانیان دەبوو یان دەچوونە میوانى، سودابە و خوشك و براكەى، جگە
لەكولفەت و پەرستار، جگە لەتەلەفریون و ئەو كتیبانەى كە لەماندا بوون،
دەچوونە ژوورى پوورى گيان و لەخوار جینگەكەى و لەلای لاقە باریکەكانى
دەدەنیشتن ھەتا چیرۆکیان بۆ بگێریتەو، یان دەستیان لەشت و مەكەكانى ناو
مانەكەى وەردەدا، دایە ئەگەر چاوى پیدەكەوتن شەپى لەگەل دەکردن، دەیگوت
منالەكان نابن دەست لەشت و مەكەكانى پوورى گيان بەدەن.

((پوورى گيان پیدەكەنى و دەیوت: لییان گەپى ناھید گيان، خۆم ئیزنم
پیداون)).

تەنیا یەغدانىكى بچكۆلە لەگەنجینەى ژوورەكەى پوورى گيان بوو كە
لەدەست تینوھردانى مندالان بەدوور ما بوو، نە ئەوھى كە لىنى غافل بووینتو
چوارپایەیان دانەنابن بۆئەوھى كە دەستیان پینگات، بەلكو بەو ھۆیەى كە
دەرگاكەى بەردەوام داخرا بوو و ھىچ كات بە عەقلى بچكۆلەیان نەدەگەیشت كە
لەپوورى بپرسن كە لەنیو یەغدانەكە چى تیداىە. جگە لەم یەغدانە تارىكیش
ھەبوو لەژوورەكەى پوورى گيان بەدیوارەكەو ھەلواسرابوو، سودابە ئەوھندەى
لەبیریى ئەو تارە ھەر بەوینوھبوو، تارىكى كۆنەى عەتیقە، ئەم تارە دەتگوت
رێزىكى ھەیە كە تەنانەت مندالەكانیش دەست درێژى ناكەنە سەرى، جگە

لهتهنیا جارنیک که پهیمان برا بچکولهکهی سودابه سنووری خوی تینهپراندا، لهو کاتهدا سودابه ۱۵ سالان بوو پهیمانیش ۸ سالان.

پهیمان بی پینشهکی و ورده ورده بؤ لای تارهکه رویشته دهستی دریزکرد ههتا ههلیگری وتی: ((پووری گیان دهمهوی تارتان بؤ لینبدهم)). ههتا دهستی لهدهستهی تارهکه کهوت لهناکاو تارهکه لهدیوارهکه بهربووهوه.

سودابه بؤ یهکهمین و دوایینجار لهتهمهنیدا دهنگی قیژهی پووری گیانی بیست: ((دیقت شکا!)).

ئهم قسهیه سودابهی لهجینگهکهی خوی ههئبزهاندهوه ودروست لهناو زهوی و ناسماندا تارهکهی گرتهوه، چاوهکانی پووری گیان دهرپهپیوو، سهرو سینگی دابوو بهروهوه ودهستهکانی دریزکردبوو ههتا تارهکه بگریتهوه، ههر دهتگوت تارهکه لهکاتی کهوتنهخوارهوهدا مهسیرهکهی گوپیوو و بریاری دابوو که بهروه لای جینگهکهی پووری گیان ههلفری و لهلای ئهو بنیشیتتهوه، پهیمانیش دهترسا، رهنگی پیوه نهماوو، نا، لهپووری گیان نهدهترسا، لهشکانی شتیك دهترسا که نیستا ههموو زانیبوویان که بهدیلیکی تری نییه، دهتگوت شیشهی تهمنی پووری گیانه، سودابه تارهکهی به جواننی لهسهه جینگهکهی خوی دانایهوهوه بهروه لای پهیمان ههلگهپرایهوهوه ئهو ههپهشهیهی که چهنین جار لینکردبوو بهکردهوه دهریهینا، وا لهپشت ملیدا که نووزهی وهک سهگ لینوههات، دواي ئهو رووداوه نیستا تارهکه لهدهستی منالان پاریزراو بوو، پووری گیان کاتیك دههات لهگهل خوی بونی گهنم و شادانهی دههینا، قهت ههئنهدهکهوت که بچیتته سهه یهغدانهکهی پووری گیان و کیسهی گهنم و شادانکه پرنهبی و نامادهی پهزیرایی نهبی، نه نهوهی که نوقل و کیو شتی تری نهبی، پووری گیان ژورهکهی دهتگوت دوکانی بنیشت و نوقل و نهباته، بهردهوامیش لهباشترین جوړهکانی ههبوو، بهردهوام دهیگوت: ئهو نوقله بگره پهیمان گیان، بهلام دواي شیو بیخو، نهگینا دایکت توپه دهبیئت، وهیان دهیگوت سودابه نوقلت دهوی یان بنیشت؟

وہیان روویدە کردە خوشکە بچوو کہەکی سودابە و دەپرسی: سپیدە گیان، تۆ تۆ
بنیشتت دەوی یان نوقل؟

((من گەنم و شادانەم دەوی پووری گیان)). هەرسینکمان بە جارێک
دەمانخواردو بۆ بەیانی دیسانەو هەمان ناش و هەمان کاسە، مەندالەکان بیریان
لەو دە کردەوہ کہ لەناو سندوقەکەکی پووری گیان چی تێدایە؟ نیستا چ
خواردە مەنییەکی تری تێدا پەیدا دەبی؟ بەلام چونکە عەقلیان بە هیچ کونیەک
نەدەگەیشت بە ناچاری لی ی گەران.

نیستا کہ دایە لەحالی کدا کہ بە دەستیک ژێر بالی پووری گیانی گرتبوو وە بە
دەستەکەکی تری سندوقەکەکی هەنگرتبوو دلی سودابە داخوړپا. دەتگوت ئەو
سندوقە دارینە یە کہ پڕ لەنەقش و نگار بوو زۆرتر لەهەموو شتیک مەحکومی
دەکرد.

پووری گیان دانیشت و سندوقەکەکی لەسەر میزەکەکی رووبەرووی دانا، دایکە
بانگی جەمیلەکی کرد هەتا چا بۆ پووری گیان بینن، دەورییەکی کریستالی
جوان پڕبوو لەبسکیت و لەسەر میزەکە بوو، پووری گیان رووی کردە براژنی و
وتی: کاکم لەمالەوہ نییە؟

چ پرسیارێکی بی مانا، جینگەکی ئۆتۆمبیلەکەکی براکەکی لەگەرا جە کەدا لەلای
ئۆتۆمبیلەکەکی ناھید خالی بوو.

((رۆیشتووہ تە دەری)).

((بۆ کوی چووہ؟))

((رۆیشتووہ بۆ یاری ئیسکی، پەیمان و سپیدەشی لەگەل خوی بردووہ)).

بەلام سودابە باش دەیزانی کہ باوکی بۆیە چووہ تە دەروہ هەتا دایک و کچ
بەسەر یە کدا بقیژینن و ئەو ناچار نەبی دەخالەت بکا و هیزی خوی بنوینن،
جەمیلە چاییەکەکی هینا و رۆیشت، دایکەش بەدوایدا رۆیشت و لەحالی کدا کہ
دەرگاکی دەبەست و تی: نامۆژگاری بکەن.

بېدهنگی به سمر ژووره که دا زالبوو، سودابه له وهی که پووری گیان خوی
له نزانین دداو دهتگوت هیچ له بابته که نازانی ماندوو بوو وتی: زور باشه
پووری گیان ناموژگاریمبکن نیدی.

دیسانه وه پووری گیان بېدهنگ بوو.

((دایکه دهتگوت نه گهر تو نیزنت له سمر بی نه وانیش قسه یه گیان نییه و نه گهر
رازیشنه بی نه وانیش نارازین)).

چاوی له پووری گیان دهکرد، قسه یه ک بکو رزگارمکه، رازیت یان نا؟ به لام
پووری گیان بېدهنگو پهریشان بوو، له پهنجره که وه چاوی له دهری دهکرد،
ناخره که ی به دهنگیکی گره وه که دهتگوت له گهل خوی قسه دهکات، به نارامی
وتی: ناخره که ی کاتی گیشته)).

((چی؟))

پووری گیان ناوړیدایه وه و سهیری کرد: من کیم که به لئی و نات پنی بلنیم
کچه که م؟ من ته نیا ده توانم قسه ی خومت بو بگیرمه وه. دواتر نه وه خوتی که
ده بی بریار بدهی)).

سودابه به بی تاقه تییه که وه وتی: ((پووری گیان سهد جار نه م قسانه ت بو
کردووم. قسه ی هارو هاجییه کانی خوت و نه و کاته ی که مندالبووی بو ت
گیراومه ته وه به لام...)).

((نه گیانه که م نه وهی که زور گرنگه نه م گیراوه ته وه، نه وه م هه لگرتبوو بو
نه مړو، نه گهر جاریکم باس بکر دایه، ئیتر نه مده توانی به ربه خوم بگرم و سالی
سهد جار دوباره م ده کرده وه، ئیتر پیرییه و بی هاوده می! ئیتر نه و که لکه ی که
ده بویه بیبویه نه ی دهما، پووری گیان دیسانه وه بېدهنگبووه وه، دواتر بی
پیشه کی پرسى: زورت خوشده وئی؟))

((ناخ، به لئی پووری گیان، به لام هیچ که س تیناگا...))

چاوه کانی پووری گیان تروسکایه وه، بو ساتیک دهتگوت چاوه کانی گهنج
بووه ته وه، لاو، گهره و گه شو وروناک، نایا نه مه به راستی نیگای پووری گیان

بوو يان سودابه ويناي خوی له چاوی نهو ديبوو؟ ئیستا دهیزانی که بوچی دهلین سودابه له پووری گیان دهچن. ((من تیده گهم)). دیسانه وه بیده نگبور.

سودابه ناخینکی هه لکینشا که له مه ناسه هه لکینشان دهچوو، یان هه ناسه یه ک که وهکو ناخ بینه دهره وه، پوری گیان زهرده یه کی گرت.

((سودابه گیان، هوشت ببی، زور هوشت ببی، کارینک مه که که دواپوژت وهن دواروژی منی لینبیت، ته نیا بنی مندال، له مائی نهو نهو دا موزاحم و سه رباری، نا، من ناقانبع نیم، سه بارهت به باوکت بنی سفهت نیم، من له ماله که ی نهو دام، هوشی به ماله که وه یه، نالیم که بو من باش نه بووه، نه زیه تی پیوه کینشاووم، ته وای داراییه کانی من هی ئیوه یه، هی منداله کانی براکه م و خوشکه که م، نوشی گیانتانینی من که میراتگرم جگه له ئیوه نییه، هیشا به هه موو نه مانه وه شهرمه زارم، ده زانم که سه رباری دایکتتم)).

((ناخ پووری گیان...)).

((نه، نازیزی دلکه م، گوئی شلیکه. دایکت له گه ل من زور باشه هه روه کو کچی خۆم وایه. به لام هه ر ژنیک خوازیاری ژیانیکی ژنو میردایه تی سه ربه خۆم ته نیایه. بنی رینگرو موزاحیم. من زور باش ده زانم ده لیم چی. زور دژواره که به هوی چه ند شتیکه وه مروؤ ته حه مول بکه ن. ناخ گیانه که م، هه رچی ده ورو به رهت له گه لت باش بن، دیسان نابنه وه مندالی خۆت. مندالی مروؤ نه گه ر هی خۆی بیت و باشیش نه بنی هه ر باشه. نه گه ر به چه پوکیش به سه رتدا بدا هیشتا جوانه...)).

((پووری گیان نهی ئیمه چی؟ مه گه ر ئیمه له جینی مناله کانی تو نین؟))

((بوچی نا نازیزم. به تایبته تو. تو که هه ر وهکو خۆم وای. روژی هه زار جار شوکرانه بژیرم که تو له م ماله دای. هه رکاتی که له دهره وه دیتته وه له ئوتومبیله که ی دایکت داده به زی، ده جار ده بمه قوربانی قه دو بالات، دوغات بو

دهكهم كه به خخت سپی بئیت، ههرسیكتان بهخته وهر بن. ههرگیز حهزم نه ده كرد
كه دهركای نه م سندوقه له لای تو بکه مه وه. تو نه وهت ده زانی؟))
سودابه هیچ شتیکی نه ده زانی.

پووری گیان روو به پیشه وه نوشتایه وه و کلیلینکی کونی که له زنجیره
زیره که ی ملیدا بوو هینایه ده ری و ده رگای سندوقه که ی کرده وه. سودابه
به سه رسورمانه وه وتی: ((ناه... پووری گیان که وایه نه م کليلة لیره بوو؟))
پووری پینکه نی: ((نه ری هارو هاجانه! ههرسیكتان له مندالییه وه به دوا ی نه م
کليلة وه بوون، وانیهه؟))

له سندوقه که دا جگه له بیریك شتومه ك و چهند کاغه زی زهرد هه لگه پراو، یه ك دوو
عهكسو ته لاقنامه یه ك هیچی تری تیدانه بوو، نه مه بوو سندوقه کونه که ی
پووری گیان، ناوه که ی نه بوو که شوشه ی تیدابوو، نه نوقل، نه نه بات و نه
په رۆو نه پوله که و مت و موورو، له و شتانه ی که له کاتی مندالییدا بوو سودابه و
خوشك و براكه ی حوكمی زیری بوو هیچ هه والیک نه بوو. ته نانه ت قه یسییه
وشکه و هه لۆژه وشکه و قه ره قروتیشی تیدانه بوو، که وایه نه ی نه م سندوقه که تا
نه و راده یه بی بایه خ بوو نه ی بوچی دای ده خست؟

پووری گیان چایه که ی خوارده وه، پالیدا وه به موبله که و ده سکی گوچانه ی
له ده ست گرت، هه ردوو قاچی دریرکردو، قاچی چه پی له سه ر قاچی راستی دانا،
یه که مجار بوو که له ئیشی قاچی هاواری نه ده کرد. چاوی له چاوی سودابه کردو
به میهره بانیهه که وه وتی: ((نه گه ره له سه ره تا وه بو تی بگیرمه وه ماندوو نابی؟))
سودابه به مهیل و ره غبه ته وه وتی: ((نه پووری، نه، ماندوو نابم)).

بهشی به که م

به مار بوو سودابه گیان، به مار نهی نه فرهت لهو به هاره ی که من هیشتا نهوینداریم، سه ره تاکانی دهسه لاتی ره زاشا بوو، هر نه وهنده ده زانم که چند سالانیک له تاج دانانه که ی تیده پیری، چند سال، چوار سال؟ پینج سال؛ سی سال؟ نازانم. له من مه پرسه که ی قاجار رویشتوو که ی ره زاشا هات، دهنگه دهنگو ته قوتوق بوو، باس، باسی رویشتنی قاجار بوو، باسی سهردار سپه بوو، باسی تاج له سهرکردنی ره زاشا بوو، به لام من نازانم، ده تگوت لهم جیهاندها نیم، له جیهانیک ی تردا بووم، نه وهی که دلم دهیبه ویست هر نه وهم له بیر ماوه.

پووری گیان بیدهنگ بوو، چه ناگهی له سهر گوچانه که ی داناو چاوی له باخه سه هول به ستوو که کرد.

هر ده لینی دویننی بوو... ناخ سودابه گیان ته من چهنده زوو تیده پیری... نیمه ته منیک ی زور کورتمان هیهو تازه زورتری نه م ده ورانه کورته ی ژیان یان به مندالی ته و او ده بی یان به پیری. قوناغی خوشی چهنده کورته. پیشینان زور راستیان کردوو: وهکو ته منی گول. تویش تا وهکو من پیر نه بی مانای نه م قسه یه نازانی. نازانی که ته من وهکو به فره و خوری گوی بان، واته چی؟ ره بی پیری کچه که م...

پووری گیان بیدهنگ بوو چاوی له باخه که کرد. له پیری چوو بووه وه؟ یان دیسان خوی لینکه وتبووه وه؟

((پووری گیان؟))

بئدەنگى .

((پوورى گيان؟))

پوورى دەگريا .

نازانم . لەقاجار هيچ نازانم . لەره زاشا هيچ نازان . لەدنيا بئى ناگابووم سودابه
گيان . چونكه ئەوينداربووم . هەر كەس كە دەيه وئيت بئيت و هەر كەس كە دەيه وئ
بپوا . جيهان دەيهه وئ ژيره وژووربئى .

دەيهه وئ ژيره و ژوور نەبئى . چ گرنگيه كى هەيه؟ تەنيا نەو بمينئى . وانبييه؟
پوورى گيان بە چاوى نەسرينا وبييه وە چاوى لەنيوچاوى سودابه بپرى و بزەيه كى
ئەويندارانەى خەمناكى ليدا، وەكو بزەى كچيكي گەنج . چاوه كانى سودابه ش
پربوو لەفرميسك .

پوورى گيان ديسانە وە پرسى : ((كەوتت زورت خووش دەوى؟))

سودابه شيتانە وەلامى دايه وە : ((بەئى پوورى گيان)) .

((خوا بەفريات كەوى كچه كەم ، خوا بەفريات كەوى)) .

بەئى ، بەهار بوو ماله كەى ئيمەش پىر بوو لەگول و گيا ، لەژوورە وەو ناو وەو پىر
بوو لەگولدانە كانى گول ، حەوشى ماله كەى باوكم ، حەوشە نا ، باخى بەهەشت ،
نيو پىروان بونى چيشتى خووش لەچيشتخانە كەو پشتى دارەكان بەرز دەبوو وەو
لەگەل بوونى گولەكان تيكەل دەبوو ، ئاوى حەوزە كە خاوين و جوان بوو ، چونكه
لەحەوشەى ماله كەمان جۆگە يەك ئاو تيدە پەپرى و جگە لەمانە ئاوى هەمارو ئاوى
تريشيان هەبوو ، لەناخرى حەوشە كەدا ، مەودايە كى كورت هەبوو لەگەل
چيشتخانە كە . ئەو ژنەى كە ئاگاي ليمان بوو نەيدە وئيرا لەلاى حەوزە كەو بپروا
چونكه دەترسا دامينى تەرببئى و پيس بئى ، فەيروز خان كە داشقە چى باوكم بوو
خەلكى باشوور بوو و عاشقى ئاو ، هەر كاتيك كە بە بونەى كارىكە وە دەهاتە
حەوشە كەمان ، دەپرسى : ((دايه خانم ، پرژەى ئاو پيسە يان ميزى مندالان؟))

دەيه خانم دەيگوت : ((تەرسە قولى چارهوا ، قوربەسەر)) .

نیچی درومانی بو دهکردین، نهو ژنه چاره ره شه له ناکاو ژانه دلنیکی مگرت و شهویک مرد، دایکم بهو حاله یه وه هر دهیگوت مهحبوبه جلی نییه، دایه گیانم بهردهوام دهیگوت: خانم گیان، مهحبوبه یه غدانیکی جل مهیه، بوچی وا لهخوتان دهکن؟ دایکم دهینالاند: ((دایه خانم، دست له دلّم مهده، هر کام لهجلهکانی سه دجار له بهری کردوون)). ناخرهکهی دایه خانم بیریک به مینشکی گه یشت، چارشینوهکهی به سهرداداو وورده وورده چوره مالی پورم نهوان خه یاتیکی باشو دست نهخشینیان لهلا بوو که چه ندین سال بوو کاری بوو دهکردن ته نانهت دایکیشم ناوهکهی نه ده زانی، ناخر ژنان چاولیکه ریان زوره.

ناخرهکهی نازانم دایه چی وت که پورم تووره بوو وتی: ((نه گهر چی ده زانم که نازنین خانم هر له سهره تاوه چاوی به دوا ی خه یاته که مانه وه بووه و نه م قسانه ی کردوه به بیانوو به لام قهیدی ناکا به خاتری برزاکه م به یانی خه یاته که ده نیمره ماله که تان، به لام له زمانی منه وه به نازنین خانم بلنی، نیمه هر نیشیکمان له دهستی دریقی ناکه یین. نیوهش له گهل نیمه نه وهنده مروموچ مه بن)).

باوکم له ژورده که دا بوو که دایه به قهس دی له لای نهو قسهکانی بو دایکم گنپرایه وه، دایکم که خوشحالی له سهروچاوی ده باری و پینی خوش بوو که خه یاتیکی باش پهیدا بووه، له راسپاردهکهی پورنی گیانم بهروالته سهری سوپما بوو و له دهرونیشه وه تووره بوو روی له باوکم کردو وتی: نهو قسانه چییه؟ سهیرکه ن ناغا؟ هه لیهت ته مه نیان دریزی. خانمیان کردوه که خه یاته که یان ناردوه، به لام نازانم من نازانم که چ خراپه یه کم بوو کیشوهر خانم بووه که هر جاریک به بیانوو یهک نارچه ته دینیته پیش، هر ده لینی چه زیان له وهیه نازارم بدن.

باوکم به نارامییه که وه روی له دایکم کردو وتی: ((که وایه خانم، نیوه دیسانه وه خانمی بکه ن تکایه، باسی لیوه مهکن، با نارچه ته یی پیش نه یهت: هه تا له سهری بچی خراپتر ده بی)).

پینج سال بهرلهوه، کاتیک من دهسالن بووم و دایکم تازه خوجهستهی بوو، باوکم نیشانی نه دا که پنی ناخوشه، تهنانهت وهکو جارن تهوقینکی زپری بو دایکیشم کړیبوو، بهلام زور جار دهماندیت که لهحوشه یان ژوررهکهیدا دالفه لیده داو چوته فکرهوه، تا نهوهی شهویک به دایکمی وت که دهچپته میوانی مالی میرزا حسه ن خان، میرزا حسه ن خان پیاوینکی به پریز بوو، لهو بنه مالانه بوو که دهستیان زور به ده میان رانه ده گیشته، له دایه مده بیست که ده یگوت: هرچی باوکم له مالی نه وان دپته وه زاری بونی مه شروبی لیدی، پیم واین نهو شهوه باوکم زور ده خواته وهو سهری گهرم دهکات و سفره ی دلی بو میرزا حسه ن خان دهکات وه که چهنده حزی له مندالی کوپوه ژنه که ی به رده وام کچی ده بی، میرزا حسه ن خانیش نایکا به ناپیاوی و خوشکه که ی خوی که بیوه ژنیکي ناحزو کزه بهو شهوه بو باوکم سیغه دهکات و دهلی نهو له شوه یه که مه که ی کوپینکی دوو سئ سالانه ی هه یه، له وان هیه له توش کوپینکی بی، نیوه ته نیا سهرپهرشتی بکه ن و چاوتان لیبی هر نه وه نده به سه، به یانی که باوکم له خه و هه نده ستن وهکو سهگ په شیمان ده بیته وه به لام تازه کار له کار ترازوه و ناتوانی به ژیر به لینه کهیدا بدا، هر نهو شهوه عیسمه ت خانم سکی پر ده بیته و دوا ی نو مانگ دوانه یه کی ده بیته که هردووکیان کچ ده بن که هر دوو کچه که له کاتی له کاتی له دایکبوونیا ندا ده مرن، باوکیشم به دوا ی نه وه دا پشتی دهستی خوی داخ دهکا که هه تا ماوه لیو به هیچ مه شروبینکه وه نه دا، نهکا عقلی له ده سته بدا، هه لبه ت به پنی نهو به لینه ی که به حسه ن خانی دابوو هر پازده روژ جارنک ده چپته لای عیسمه ت خانم به لام نهو نیسته سکی پر نه ده بوو.

وتم که باوکم نهوینداری دایکم بوو، دایکم له کاتی خویدا زور جوان بوو، ژنیک بوو که بریک قه لهو بوو، سووروسپی بوو، قره کانی زهر دو چاوه کانی رهش و قه دو بالای ناوه ندی بوو، بیستبووم که باوکم وتبووی هاوسره که ی شپوه ی ژنه جوانه کان و ریزاره کانی رووسیایه.

دایکم هر کاتیک که بو ژنه کانی خرم یان دۆست و ناشنایهک ئەم رسته یهه ی
 باوکمی دوویات ده کرده وه ده یگیرایه وه، له خوشیان نه وهنده پینه که نی هر
 نه بیته وه

دوور که وتته وه، نزیکه ده مه و به هار بو و قه رارمان و ابو و عه سر خه یاته که ی
 مانی پوورم بی بو مالممان، سنی هه فته دووتر شهوی له دایکبوونی نیمامی رهزا
 بو و قه رار وا بو که شازاده خانم هاسه ری عه تا ده وله بو خوازینی من بیته
 مالممان.

ده یویست خوازینی من بکا بو کوپه که ی.

سودابه به سه ر سوپمانه وه پرسه ی: ((به راسته پووری گیان؟ هر نه و که سه ی
 چه ندین سال له پیاوه ناوداره کانی ئیران بو، به راست نه و داواکارت بووه؟))
 ((بپروا بکه گیانه که م، بپروا بکه، به لام من وه لامی "نا" م پیدایه وه)).

((ناه پووری گیان، چ بی...))

سودابه قسه که ی ته واونه کرد.

((چی؟))

پووری گیان بزده یه کی کرد.

ئه ری قسه م ده کرد، قسه کانه پی مه بپه، له بیرم ده چیته وه. نه و نزیکه ی ده تا
 یازده سال له من گه وره تر بو و ده یانوت تازه له نه وروپا گه پراوه ته وه. کچی
 بنه ماله ناوداره کان خه ریکبوون دلیان بوی ده رده هات، ژنی یه که می به سه ر
 منداله وه رویشته بو، نه و کات ژنان زۆربه یان به و جوړه ده مردن، وه کو ئیستا
 نه بو که دکتۆرو ده رمان له هر کوچه و کۆلانی کدا ده سته بکه ویت، به کورتی نه و
 کات من یازده سالانه بووم، هیه شتییک نه ده چووه میشکه وه، زۆر که یف
 خوشبووم، مانای شه و کردنم هر نه ده زانی، ته نیا ده مزانی که نه گه ر یه ک دوو
 سالیتری به سه ردا بپوات ده به قهیره کچ...

سودابه قاقایه کی لیداو، پووری گیانیش پیکه نی..

بەئى ھەر دەورانىك شتىك مۇدە، ئەو كاتە ھەژدە سال و بىست سان دەبوونە قەيرە كچ.

دايىم ئەمرى بە ھەيروز خان كورد كە كەژاۋەكە نامادە بىكات، رۇيشت كە قوماشم بۇ بىكېرى و دايەشى لەگەل خۇى برد. كاتىك گەپرايەۋە، ۋەكو ھەمىشە چوۋە سىندوقخانە ھەتا چارشىۋەكەى لەۋى دابنى، مەنىش بەدوای دايەۋە كە قوماشەكانى پىنبوو، دەپۇيشتەم ھەتا بزانم چىيان بۇ كېرىوم، دايىم لەحالىنىكدا كە چارشىۋەكەى لەسەرى ھەلدەگرت وتى بە دايە: ((ھەموو كەس رۇژ بە رۇژ پىر تر دەبن دايەخانم، بەلام ئەم پىرە پىاۋە دارتاشەى سەر كۆلانەكە چەندە گەنج بۇتەۋە!)) و دەستى كورد بە پىنكەنن. دەيوست دايە ئەزىيەت بدا.

دايە وتى: ((ئەو قسانە چىيە؟ ئەۋە خۇ ئەو پىرە پىاۋە نەبوو، داماوە خۇ ناتوانى رىنش بىكات، دەستى بەدەمى راناگات بەلام پارەى نانى شەۋى دەكا بە دوگەل، ئىستاش رۇشتووۋە خەوتووۋە دوكانەكەى سپاردۇتە دەستى ئەو مىدالە. بەقسە شاگردى گرتووۋە)).

دايىم وتى: ((كۆپىكى خوين شىرىن بو)). ھەر ئەۋەندە، ھەموومان لەبىرمان چوۋەۋە، جارى وا ھەيە بە خۇم دەلېم لەۋانەيە ھەر ئەم رىستەيەى دايىم ناگرەكەى كرىدبىتەۋە. لەۋانەيە ھەر ئەم قسەيە منى ورىا كرىدبىتەۋە، لەۋانەشە نەسىب ھەر ئەۋە بووبى.

خەيات ھات، ژنىكى قەلەۋو جوان و خۇش مەشەرەب بوو، ھەتا توانى تەعريفى دايىمى كورد بە قوربان و سەدەقەى من بوو، من تازە لەخە ھەستا بووم، كەشەفەى بەرچايىيەكە پىر بوو لەنانە قەنى و كەرەيەك كە لەدئوۋە بۇيان دەھىناين و پەنىرو مورەبا، دايە بەدوای يەكدا چاي بۇ من و دايىم و خوشكە بچكۆلەكەم تىدەكرد، من و خوشكەكەم دەمانخواردو دايكىشم ھەر ھىلنجى لىدەدا، دايە و خەيات يەك دەنگ بە قوربانى دەبوون كە شتىك بخوا ھەتا گيانى تىبىتەۋە، ئاخىرەكەى دايىم ماندوو بوو ئىمەش تىر بووين، سىنىيەكەى تىران

بۇ ئەنيس خانىمى خەيات ھېنا نىمە چۈيىنە دەرەۋە ھەتا بەدىلى خۇي
بەرچايىيەكەي بخوا.

دەمانزانى كە لەمانى خۇيان بەرچايى خواردوۋە بەلام ئەم بەرچايىيە لەكۆيۈ
ئەو بەرچايىيە لەكۆيۈ، بەراستى ئىشتىيى دووبارە خواردەنەۋەي بوو.

دايىم بۇ نەھار مىۋانى بوو، پوورەكانم، مامۇژنم، پوورى گيانو خالۇژنم
دەھاتن بۇ مالمان، لەچىشتخانەكەي ئەو بەرى حەوشەۋە بۇنى مريشك و برنجى
دەرەجە يەكى رەشتى و رۇنى كرماشان دەھات و ھەرکەسىكى مەست دەكرد،
دايىم لەسەر چوار پايەيەك دانىشت لەبىرمە كە چواردەۋرى ژوورى مىۋانەكەمان
كە پىمان دەوت پىنجدەرى، پىر بوون لەموبلى مەخمەلى سوور، لەبەرامبەر ھەر
دور موبلىكدا مىزىكى دارىنى گويزى لىبوو، بەھاۋىندا لەژوورى دانىشتن
كۆدەبوۋىنەۋە.

پشتىيەكان تەۋاۋى بە مروارى دورابوون، بە زستاناندا كورسىمان دانا بوو،
لەۋەرزى زستاندا باۋكم پىنى خۇشبوو كە لەلاى كورەكە دانىشى و گوئى بدا
بەدەنگى قرچەقرچى دارەكان كە دەسوتان و منىش كتىبى حافز يان لەيلاو
مەجنون و يان نىزامى بۇ بخوینمەۋە، زور خۇش بوو.

ژنەكەي فىروزى داشقەچى كە لەبەر پىستى رەشى پىيان دەوت دادە خانم
سندوقەكەي دايىمى ھېناو خۇشى كە باۋەشىنىكى بەدەستەۋە بوو بەسەر
سەرىيەۋە راۋەستا. بەردەوام دايىمى باۋەشىن دەكرد نەكا ئارەق بكاو سوواو
سپياۋەكەي دەم وچاۋى بسپىتەۋە، من ھەر سەيرم دەكرد، دايىم توانجىكى
تىگرتەم و تى: ((مەگەر تۇ كارو ژىانت نىيە كچى؟ بۇ چى ۋاقت وپماۋە؟ ئەم
شتانە باش نىيە كچان چاۋى لى بكن)). لەحالىكدا كە چاۋى دەپرشت و تى:
((بېرۇ بۇ لاى ئەنيس خانم. بەشكم ھەتا شەو جەلكانت تەۋاۋى)).

جەلكانم ھەتا شەو تەۋاۋە بوو. بەقسەي ئەنيس خانم خۇ خومى رەنگپىژى
نىيە ھەروا تىنى ھەلكىشى، تازە قەرار بوو جگە لەدوو دەست جەل چارشىۋىكى
ۋالى سپى گولدارىشم بۇ بدورى و تەۋاۋى ئەمانە دوو سىرۋى كات دەۋىست،

دایکم داوای له نه نیس خانم کرد که نه م دوو سن شهوه له مالی نیمه بمینیتته وه، مه لبت نه نیس خانم زوری حهز ده کرد، له مالی نیمه دا زور باش قه دری لیده گیرا. به لام ده بوو که سینک بچوایه به کوپو بوو که که ی بوتایه، به لام رینگه که ی مه ندیک دوور بوو. شهو داوای رویشتنی میوانه کان، پوره بچکوله کم به تکایه کی زور ده یویست که له گه لی بچمه وه بؤ مالی خویان.

دایکم بهو مرجه ی که ده بی به یانی زوو بینه وه بؤ مال و جله کانم تاقی بکه مه وه بزائم باشن یان خراب نیزنی دام.

ده مانویست سواری که ژاوه که ی مالی پورم بین که نه نیس خانمی خه یات بیرى کرده وه و وتی: ((نه گه زه حمه ت نه بی له سه ر سووچی کؤلانی ماله که تان نزیکى سه قاخانه دووکانیکى دارتاشی لییه. شاگردی دووکانه که ماله که ی نیمه ده زانی. ماله که ی دوو سن کؤلان سه رووتره له ماله که ی نیمه. له بهر دووکانه که دا ده قیقه یه ک راوه ستن و پنی بلین که به کوپه که م بلنی نه م شهو من لیله ده مینمه وه. نیتر پنیویست ناکات فه یروز خان بچیت بؤ مالی نیمه. پوروی و من و کچه پورم که تاراده یه ک هاو ته من بووین به دم پیکه نینه وه له پشتی که ژاوه که وه دانیشنتین. من دوایین که س بووم که سوار بووم و له لای راسته وه دانیشنتبووم. قسه کانی نه نیسمان له بیر چووبووه وه به لام کابرای داشقه چی له بیرى مابوو. که ژاوه که له نزیک دووکانیکى بچکولانه ی دووکه لاوی راوه ستا. ده مه و نیواره بوو. ناو دووکانه که پر بو له دارو ته خته و ورده دار. له ناوه راستی دووکانه که که سینک له سه ر میزیکى دارینی کون نوشتابوو وه و خه ریک بوو ته خته ی ده پنی، پانتولیکى ره شی ده لنگ فشی له بهر دابوو کراسیکى سپی دریز که تا سه ر نه ژنوی ده گه یشت، قوله کانی هه لمالی بوو قره دریزه کانی له سه ر ناوچه وانى بلاو بووبوو وه له گه ل هه ر جولانیکیدا قره کانی به ملاو نه ولادا ده که وتن. زور تر له ده رویش ده چوو تا دارتاش. نه و کاته قرشی پیاوان کورت بوون و رونیان لیده دان و به سه ریانه وه نووسابوو وه کو قرشی ته وای نه و پیاوانه ی که من له بنه ماله ی خومان دیبووم، وه کو ته وای گه وره کان. به لام قرشی نه م یاخی و

بلا بوبو. به بیستنی دەنگی کەژاوه کە سەری هەنپری و سەیری سەرەوهی کرد.
چاوی لەسەر کابرای کەژاوه چی لابردو چاوی لەهەر سینکمان بپری، دووبارە
بەرەو لای کابرای کەژاوه چی ناوپی دایهوه، سەری سوورما بوو، ئەم ژنانە بەم
کەژاوه رەنگینەوه بئینی چ کارینکیان پینی بن، کەژاوه چی بانگی کرد:
(هۆ کۆرە گەنجەکە))

بن ئەوهی سەرنجینکیدا بە پشتی دەستی نارەقی ناوچەوانی سەری و وتی:
(بەئنی!) جولانی دەستی کە نارەقی پاک دەکردهوه بەلامهوه جوان بوو. زۆر
خوین گەرم بوو، هەر ئەوهەندە، راسپاردەکە بیست وتی: ((بەسەر چاوی)).
نە ئەو قسە ی لەگەڵ کردین و نە ئیمە لەگەڵ ئەو، نیتەر لەبیرم چوووهوه.
(ئەمە چییە کەریویەتی دایە گیان؟ مەگەر من کچە قەرەجم))

دایە خانم بە نارەزاییهوه وتی: ((مەحبوبە گیان، من چووژانم کچم، وتت
پەمەیی بن، نەبوو، منیش سوورم کەریوه)).
دایک بە نارەحەتییهوه شریتهکە ی بە دەستەوه گرت و بردیە سەری: ((ئای
دایە خانم، من نمونەکەیم پیندا بووی)).
(دەیی نەیبوو خانم گیان))

بە رقیکهوه وتم: ((خۆم دەچم دەیکریم، لەکوئی کەریوته؟))
(هەر لەو بازارە ی ئیوه))

دایک بە بنی تاقەتییهکەوه وتی: ((بە کەژاوه بپۆ با زوو بگەریتیهوه)).
دایە خانم وتی: ((ئەیه پۆ خانم گیان، خۆ دوو هەنگاو زۆرتر نییه، خۆم
لەگەلی دەچم و دەگەریمهوه)).

قسەکە ی دایەم زۆر پی سەیر بوو. ئەو ژنە تەمەلە چۆن ئەوهەندە زیرەک بووه؟
تۆ مەلنی لەبەر ئەوه کە نەزریکردبوو بۆ چاک بوونەوه ی سەری مۆم داگیرسینی،
فەقیرە میگرینی بوو. ئەو کاتە کەس نەیدەزانی میگرین چییە؟

ئەنیس خانم لەدایە پارایهوه وتی: ((دایە گیان بە قوربانقیم بزانه دارتاشەکە
راسپاردەکە ی منی گەیاندوووه بە کۆپو بووکەکەم یان نا؟ دلم هەر لایانە، ئەم

کۆرە برێک سەرسەرییە، پێنشی بێن کە بچیتە مانی نێمەو بێن دانی نێگەرانی مەبن
نەگەر درەنگ هاتمەو لەوانە یە ئیشە کەم رۆژنکی تریش بخایەنن.

نزیك نیوهرۆ بوو، دووکانی دارتاشە کە هینشتا داخرا بوو، چووین
قوماشە کە یان لە بازار کۆری، کاتیك گەراینەو دەنگی خەرخەری مشار دەهات.

دایە خانم وتی: ((شوکر دووکانە کە ی کردۆتەو، نەم گینۆکە یە، مەحبوبە
گیان تۆ را دەووەستی تا من دوو مۆم دادەگیرسینم؟))

بە بێ تاقەتی یە کەو قەچم زهوی کوتا.

دایە پارایەو وتی: ((بە قوربانی قەدو بالات بێ، ئیستا دەگەرێمەو، کەمیک
راووەستە)).

((کەوایە زووکە، زۆرت پێ نەچن)).

((نەگەر دەتەوێ زۆرمان پێ نەچن تۆ راسپاردە کە ی نەنیس خانم بدە بە
شاگرد دارتاشە کە هەتا من مۆمەکان دادەگیرسینم، بەلام بە دایکت نەلێی کە من
مۆم داگیرساندوو، پێی بێن کە دایە خانم خۆی لەگەل دارتاشە کە قسە ی
کردوو. باشە؟ نەگینا قسەم پێدەلێ)).

بە بێ تاقەتی یە کەو وتی: ((زۆر باشە، زوو مۆمەکانت داگیرسینەو بە دوامدا
وەرە، من وردە وردە دەپۆم با پێم بگەیتەو)).

هەواکە ی خۆرە تاو بوو بەلام شەوی پێنشتەر بارانیکی زۆر باریبوو و زهویە کە
هەر قوڕ بوو، کاتیك گەیشتمە بەر دووکانە کە کۆرە لاو کە وەکو نەو رۆژە سەری
قالبوو و خەریکی رەندە کردن بوو، لەبەر دووکانە کە راووەستام چاوم بە سووچی
چارشێو کەم کەوت کە قوپی تیوہ چووبوو، برێک چارشێو کەم بەرز کردەو
وتی: ((ئای...))

دەنگی رەندە کە راووەستاو کە سینک بە دەنگیکی خوش وتی: ((ئای بۆ من کچە
جووانە کە؟))

سەرم هەلپری و چاوم بە چاوی کەوت، ملی بەرزو نەستوور بوو لە ژێر ملیدا
دەمارێک بەرزبوو بوو، قۆلەکانی هەلمالیبوو، دەستەکانی نەستوورو قایم

بوون، قره‌کانی له‌سەر ناوچه‌وانی بوو، لوتی قورتیکی تیدابوو و بزەیه‌کی له‌سەر
 لێو بوو جوان بوو؟ نازانم، ناحەز بوو؟ نازانم؟ بە‌لام پیاو بوو.
 پیاوانە هەنگەوتبوو، ئەو شان و پیلانە دەیانتوانی پالپشتیکی باش بن
 لە‌حاله‌تی ناساییدا وە‌لامی سلۆه‌که‌شیم نە‌دە‌دایە‌وه، پینم عەیب بوو که له‌گەل
 ئەو جوۆره‌ که‌سانه‌ قسه‌ بکه‌م. بە‌لام نیستا وەرزی به‌هاربوو. چیم لێهاتبوو
 نازانم.

وتم: ((بوچی نای بۆ نیوه؟ من له‌گەل تۆم نە‌بوو))

((پینم وابو له‌گەل منته))

((بوونی داری رهنده‌کراو می‌شکی پرکردم. چ بۆنیکی خوشبوو. بۆنی ئیشر
 ته‌قە‌لا. هەر دە‌لینی بۆنیکی تازه به‌ بۆنه‌کانی به‌هار زیادکرا. به‌ره‌می رهنج
 کارو شان و مل. به‌بێ هیچ قسه‌یه‌ک سه‌یرم ده‌کرد. له‌پشت ئەم په‌چه‌یه‌وه چۆن
 زانی گه‌نجم؟)) له‌وانه‌یه به‌هۆی ده‌نگمه‌وه زانیبیتی. وتم: ((راسپاردیه‌کم هه‌یه
 بۆتان))

به‌ سه‌یرنکه‌وه سه‌یریکردم. سه‌یری ژنیکی جوانیکرد، که ئاوا به‌ ماقولانه‌وه
 قسه‌ی له‌گەل ده‌کردو راسپاردە‌ی بۆی هه‌بوو. پرسی: ((بۆ من؟))

((به‌لێ))

((من ره‌حیمی دارتاشم))

((چه‌نده ناوه‌که‌ی جوان بوو. چووه دلمه‌وه))، ((ده‌زانم))

((نیوه کین؟))

((کچی به‌سه‌یرولمولکم))

به‌ نارامییه‌که‌وه رهنده‌که‌ی داناو به‌رێزه‌وه راوه‌ستا. ((سلۆ خانم، ببوون
 نه‌مناسی، حه‌تمەن ده‌بێ راسپاردە‌که‌م به‌ کوپه‌که‌ی ئەنیس خانم بگه‌یه‌نم))

((به‌لێ. زه‌حمه‌ته به‌لام پینی بلین که له‌وانه‌یه له‌مانی ئیغه‌ کاره‌که‌ی درێزه
 بخایه‌نی. نیگه‌ران مه‌بن))

((به‌سه‌رچاو))

((خۇ لەيلىگە ئاچىن))

((ئەگەر زىندووبىم نا))

زىمانم لالەيىن كە وتم ((خوابگات ھەر زىندووبى))

بۇ سەننىك ماتىبوو راھەتقاۋ سەيىرى كىردىم دىسان بىزەكەي كەوتەۋە سەر لىبوو

وتى ((تەنبا بۇئەۋەي كە راسپاردەكەي ئىقوۋ بگەيەنم))

بەپەنە وتم ((خو خافىز))

ئىتىر زۇر روودار بىبوو، گەرەمەۋە كەوتتە پى، تازە دايا لىرخە لىرخ خەرىكىبوو
رىندەكەت، زۇر لىنى توورەبووم زىنى گەمژەي، تەۋەزەل، ھەر دەلىنى گىيانى
بەردەچىن رىندەكەت لەخۇشم توورەبووم، گەمژەي نەفام، لەزىر پەچكەۋە
لاسايسى خۇم دەكرەۋە: خو بگات ھەر زىندووبى، ئەي نەفامى، بىن عەقلى،
كەر لەرىش توورە بووم، شاگرد دارقاشى بىن عەقل، ھەتا بەم زىلانە، رووبدەي
پرودارتر دەبن، دىسانەۋە دەنگى رەندەكە بەرزبوۋەۋە دەم داخۇرپا، يانى چى؟

***

ھەموو شتىك نامادە بوو، شىرىنىيان دروست دەكرد، من كە حەزم لەپاقلوۋە
بوو نىستا رقم لىيەتى، لەنان نىخودچى قىزىم دەشىۋاۋە، رقم لەگول بوو.
حەزىمەكرد جە تازەكانم بەرىنم، نازانم بۇ ۋابووم، نازانم، تەنبا حەزم دەكرد
بەرم، يان من بەرم يان كى؟ ... يان ... كى؟ نازانم.

لەماۋەي ھەفتەيەكدا سى جار بە كەژاۋەكە لەبەردەم دووكانى دارقاشەكەۋە
تىپەپەبووبووم، ھەر رەندە رەندە رەندە، سەيركردنىك و دىسانەۋە رەندە
رەندە رەندە، كابرەي روودار كەژاۋەكەي ئىمەي دەناسىيەۋە، ھەفتەيەكە
بىيادەم ناۋىرىنى لەمالەكەي خۇي بىتە دەرى، دەبن بە دايا بلىم، نا، بە فەيروز
خان دەلىم، نا كوپە لىنى گەپى، لىنى دەدەن دەيكوزن، خۇنىنى سەگىش دىتە
ملمان، بە باۋكەم دەلىم، نا ئىتر ئەۋە خراپترە، كەۋايە بە داىكەم ... نازانم بلىم چى.
بلىم ھەر كاتىك لەبەردەم دووكانى دارقاشىيەكەۋە تىدەپەرىن سەيىرى
كەژاۋەكەمان دەكات، بۇ قەدەغەيە، دەي كەۋايە من بۇ سەيىرى دەكەم، من دەبن

نیهمالی بکەم. لەوانە یە پینشتیش هەروابووین، لەوانە یە قەساب و نانەوار
 ئەوانی تیش هەموو سەیری خەلک بکەن. هەر بێ هیچ مەبەستیکیش ناخە
 نینە لەم کۆلانەدا زۆر ناودارین خەلک دەمانناسن، تەنیا جیاوازییەکی لەو دەب
 کە من سەرنجیان نادم، گەرنگ نییە ئەوەندە سەیر بکەن هەتا گیانیان
 دەردەچێ. بەلام کەم لەخودی دارەکەوێ، نازانم بۆچی حەزەم دەکرد پەردە
 کەژارەکە لابدەم هەتا ئەو سەیرمان بکا.

هەوانگە یشت کە میزدی خوشکەکەم دەیهوێ بۆ سەردان بچیتەو بۆ دنیەکی
 خۆیان، ((مەحبوبە خانم دوو شەو بین بۆ میوانی بۆ مانی خوشکیان بابەتەنیا
 نەبێ)). تەنیا؟ بەو هەموو کارەکەرو نۆکەرەو؟ رویشتم.

خوشکەم بێ بەردەوام تەعریفی خوازیینی داها توومی دەکرد. ئەمە ناشیک بوو
 کە میزدەکی ئەو بۆی لێنا بووم. لەگەڵ زاوا دۆست بوون. ئەو منی بە کۆری
 عەتال دەوله ناساندبوو. خوشکەکەم تەعریفی دایکی زاوای دەداو دەیگوت
 کەسانیکى ناوا ناودارن. دەیگوت دایکی لەشازادە بەناوبانگەکانە.

من وتم: ((بەلام نێزەت گیان، دەلێن خوشکەکی، پووری زاوا.....))

((خوشکی چی؟))

((ژنیکی باش نییە)).

نێزەت خۆی رنی و وتی: ((ئەیهەرۆ، خودا بەمکوژێ، کام خوشکی؟!))

((نازانم هەر ئەوەی کە ناوی تاهیرە یە)).

((کێ قەسەى وای کردوو؟))

((پووری گیان کیشوهر)).

نێزەت بە توورەییەکەو دەستی راوه شاند: ((تۆ تا ئیستا بینووتە پووری
 گیان کەسینکی پێ باشبێ؟ ئەمانە شازادەن، کەسى باشن. هەر کەسى
 هەل دەستى لەپشت سەریان قەسە دەکات. هەمو رقیان لێیانە بەغیلییان پێدەبەن.
 تۆ هەتا ئیستا دیوتە پاشەملەى کلفەت و نۆکەر قەسە بکەن؟ چونکە ئەمانە
 دەستیان بە دەمیان رادەگات هەموو کەوتوونەتە قەسەکردن)).

((کەوايە ئەى بۆچى پاشملەى ئىمە قسەناکەن))

((تۆ چوزانىت؟ لەوانەىە قسەش بکەن و ئىمە نەزانىن))

نیزمەت نامۆزگارێکردم چۆن شیرینی بگنێرم و تەعارفى کلییان بکەم. چۆن
،ابنیشم... بۆچى ماندوو بووم؟ من خۆ هیچ کات لەمالى خوشکم ماندوو
نەدەبووم. بۆچى بى تاقەت بووم؟ بۆچى دەمەوى بگەپنەوه بۆ مالى خۇمان؟
خەزم نەدەکرد ئەوەندە زۆر بلەىى بکات؟ کاتى گەپانەوه م بۆ مالى خۇمان هات
ئەوەندەم پىخۆش بوو کە خەرىک بوو لەخۆشيان پەل وپۆ دەربینم.

خوشکم پرسى: ((دەتەوى کەسىکت لەگەل بنێرم؟))

((نا. خەرىکم بە کەژاوه دەپۆمەوه، خۆ تەنیا نیم!))

چونکە کابرای کەژاوهچى پیر بوو ئیتر گرفتیک نەبوو کە بەتەنیا بپۆمەوه،
پەردەى کەژاوهکەى کینشاو سواربووم، خەزم دەکرد ماینەکان بالیان بووایە.
کاتیک گەیشتیئە سەر کۆلانەکە هاوارمکرد: ((من هەر لێرەدا دابەزینە))

((خانمە چکۆل، هیشتا یەک دوو کۆلان ماوه))

((قەیدى ناکا من هەر لێرە دادەبەزم، دەمەویت شت بکرم))

((کەوايە بە خانمى گەوره بلین کە من هەتا بەردەرگای...))

((زۆر باشە. مەترسە. بپۆ))

خۆشم نەمدەزانى چ کارێکم هەبوو، چیم دەکړى. کەوايە بۆ هیچ ناکړم؟ ئەى
بۆچى دەترسام. خەزم دەکرد سەرىک لەدووکانى دارتاشییەکە بدم. هیچ
مەبەستیکش لەئارادا نەبوو. ئەى بۆچى لەدلمدا هەر دەلیم یاخوا بمرى؟ کى
دەبى بمرى؟ ئا، ئیستا نازانم. خەرىکم دوعا دەکەم خوازبیینیەکەم بمرى!
کاتریمیرىكى مابوو بۆ نیوهپۆو دووکان و بازار قەرەبالغ بوو. ئەو خەرىک بوو
دارەکانى جیبەجیئەکرد. دەتگوت تەواوى ئەو خەلکانە راوەستاون و
سەیرمەدەکەن. نەکا خەرىکن بە پەنجە بە یەکترم نیشانم دەدەم؟ نا، کۆرە تووشى
خەیاڵات بووم، لالیم. وتم: ((ماندوو نەبى))

ناوړی دایه وهر له جینگه ی خوی وشک بوو. به دهنګما ناسیمییه وه؟ یان به چارشینوه ره شه که مدا له گه ل په چه گرانه که م که به ده ست چنیبوویان. هه رنېووم به دهنګیکی به رزه وه که قسه کانیشم پچر پچر بو ده هات و بونه وه ی که سینک به گوماننه بینت وتم: ((نیوه قاپی دارینیش دروست ده که ن؟))

دیسانه وه بیده نگ راوه ستا بوو. دارینکی به دهسته وه بوو که له بالای خوی بهرتر بوو، قره کانی له سهر ناوچه وانی بلاو بوو بووه وه، دیسانه وه زهرده خه نه که ی که و ته وه سهر لیو.

((هه تا چ قاپیک بی، خانم؟))

((قاپینکی وینه))

((چه نده بی؟))

((قاپینکی بچکوله. دروستی ده که ن؟))

((بو نیوه به نی))

بونی دار ده هاته لوو تم، بونی عه تری دار، له نا کاو هه له اتم به ره و مالی خومان. دلم خیرا خیرا لینی دهاو، جنیوم به خوم دها، ناخر کچی تو مه گهر شینت بووی؟ نه م کارانه چییه؟ نه م هه له اتنه ت له چییه؟ بوچی نا پرووی خوت ده به ی؟ خوا بتکوژی.

نه و کاره چی بوو که کردم. نیتر له و نیوه ناروم. چ به پییان و چ به که ژاوه. له لای چه په وه داده نیشم، رینگه که م دوور ده که مه وه... به لام دیسانه وه هر له و نیوه دهر ویشتم. نیتر هه موو جاریک که به که ژاوه له بهر دم دوو کانه که یه وه دهر ویشتم راده وه ستاو چاوی لیده کردین، کابرای روودار.

ورده ورده روژی خوازبینی نزیک ده بووه وه، هه موو شوینیک گول و میلاق و شیرینی بوو، دهر و ژووریان ناو پرژین کرد بوو و هه موویان گه سکدا بوو، دایکم به حهوت په نگ خوی نارایشته کرد بوو، ته واوی جهسته ی پر بوو له زیرو زیو، عه تری له خوی دابوو ناماده بوو، چ بینه و بهر یه ک بوو، هه موو پیم راده گه یشتن، پیده که نین، به قوربانم ده بوون، پییان ده وتم خانمه بچکول، خانمه بچکولیان

لهزار نهدهگهوت. کاتیک باوکم دواى نانخواردن لهتنیشت دایکمهوه دانیشته و
دواى چاییکرد پنی وتم: ((مهحبوب گیان، دانهیک لهو پاقلوانه تم پیدهدهی
بیخوم؟)) و زهردهخه نهیهکی کرد.

هموو جاریک باوکم به مهحبوبه یان مهحبوب بانگی دهکردم، که متر گیانی
بهکاردهمینا، قاپی پاقلواکه بریک دورتر لهسهر زهویهکه بوو، باقلودهکته واته
پاقلادهی زهوارهندهکته، نه مه نیشانیدهدا که باوکم لهزاواکهی رازییه، به
هردوو دهستم قاپهکه م لهبردهمی راگرت، پاقلواکهی ههنگرتو به نارامی
چهند جاریک بهسهر شانمیدادا. باوکم پیایونکی نارام و هینم بوو.

کاترمنیریکى مابوو بو روژ ناوا که لهدهرگایانداو هاتن، به کهژاوهکهی زاوا
هاتن که دهیانویست خوئیانی پیوه هه لکیشن، کهژاوهی رووسی به دوو چرای
کریستانی ناوینه داری جوان، رهنگی کهژاوهکهی رهش بوو، ته گهرهکانی سوور
بوو، دوشهکی نهرم و دوو نهسپی بهقه د یهک و یهک رهنگو یهک قهباره، هر
دووکیان لاو بوون. کابرای کهژاوهچی سمیلهکانی بادابوو، گهرچی وهرزی
بههاربوو و ههوا رووبه گهرمی دهرویشته هیشتا کلایونکی پیستی لهسهردا بوو و
بهرادهی کهژاوهکهیش جوان و رازاوه بوو، وشک لهسهر سهنده نییه کهی
دانیشتهبوو چاوی لهبردهم خوی بریبوو، گویا دهیویست عهزمهتی نهو دیمه نه
زورتر ناشکرا بکات.

من و خوشکهکه م خومان لهژووره کهدا شاردهبووه وه، خوجهسته پیده کهنی و
منیش جنیوم پیده دا، هر دموت دهمت ببهسته، حه یامان مه به، به لام دهره قهتی
نه دههاتم، نهوان لهژووره کهی تر چارشینوه کانیان لهسهر لاده بردو دهچوونه
ژووری میوانه کانه وه، من لهکونی شووشه که که شکابوو سهیرم دهکردن. دایکی
زاوا قه لهو پیرو لهخوپازیبوو نازای نهندامی زیرو بوو به لام دیار بوو لهو
شازادانه بوو که هه لسوکه وتی باش بوو، به دواى کچه کهی واته خوشکی زاوا
بوو که کهی که ژنی برا گهره کهی زاوا بوو وهک بهچکه مراوی که وتبوونه دواى
دایکم. دواتریش دایه ی رهش پیستی زاوا هات به بالای بهرزو رهشید، لهو

ره شپيسته جوانانه بوو، له دايكي زاوا له خوږاښتر بوو، ده تگوت به راستي زاوا
 كورې نه وه، بېرده وام ده يگوت كورم، كورم. ده ست به ندي زيري له دستدا بوو
 سرپوشه كې به دهرزي زيږ قايم كړد بوو، له گڼ دايكم چوني و چاكي كړدو
 دانېستن. نه و خولقانه ي وا باو بوون ده ستيپنكرد، زور به خيره اتن، به قورباتان
 بم، سه فاتان هينا، بومان شانازييه كه نيزنتان داوه بينه خزمه تان، نو كړي
 نيوهم، قهره و اشتهانه و بچكوله تانه و نا له م قسانه.

دواتر دايكي زاوا گووتی: ((نيختيارتان هيه خانم، نيزني نيمه ش له دستي
 نيوه دايه، نيسدا دېته خزمه تان)).

دایکم له ژورره كه هاته دهره وه و به دهنگيكي به رزو ته شريفاتي به جورنيك ي
 نه وانېش بيبيستن وتی: ((مه حبوب گيان، وهره بو خزمه ت شازاده خانم سلوي
 عمرز بکه)). دواتر ورده ورده و به نارامي هاته نه و ژورره ي كه نيمه
 تيدابووين و وتی: ((شانست هينا مه حبوب، خيراکه پرؤ چا بينه، نه ي ريزت
 ناو سينيه كه وه! با داخ بي)).

دایکم چووه وه لای میوانه کان. منیش دوو دهقه دواي نه و سينيه زيووه كه ك
 پيالہ چاكانی له سهر بوو و دايه خانم ناماده ي كړد بوو به له رزه له رز هلمگرت و
 چوومه ژورره وه، هر كه چوومه ژورري ميوان به و همووه جهلا و عهزه مه تهره.
 خيرا تينگه يشتم كه خهيالي پياوي دارتاش كه له سهرمدا بوو چ خهيالنيكي
 پرپوچ بووه، ده تگوت مه داي نيوان خووم و نهوم به چاوده دي، من له كوي و نه
 له كوي؟ هر ده تگوت شه پولنيكي گهره مني له خهون و خهياله كانم جيا كړده وه
 كه ياندميه دنياي راستيه كان. وتم: ((سه لام)).

شاهزاده خانم وتی: ((به، به، سلو له سيمای جوانت، چ كچنيكي په سهندت
 هيه خانم، ماشاء الله، هزار ماشاء الله)).

دایکم وه لامي دايه وه: ((ده ست ماچ ده كا)). من قه د خه زمنه ده كړد ده ستی
 ماچ بكم.

چایه کانم به جوانی له بهردهم میوانه کان گنیرا، له گه وره بؤ بچکۆله. یه که مجار بؤ دایکی زاوام دانا که غه بغه بهی شوپرببووه وه له سهرووی هه مووان دانیشتبوو، دواتر بؤ خوشکی زاواکه یان که له بووکه که یان گه وره تر بوو وه یان نه وهنده ناشرین بوو که به هوی ناشرینییه که یه وه به ته مه تر دیار بوو، دواتر چوومه لای بووکه گه وره که یان که زور جوان و نارام بوو، دواتر چایه که م برده لای دایه ره شه که که هر له چاوپینکه وتنی یه که مدا هه ستمده کرد خوشم دهوی، نه ویش له حالینکا که به زهرده خه نه یه که وه چایه که ی هه لده گرت وتی: ((ما شاء الله، روت سپی کچه که م، نه م چایه خوت لیتناوه؟)).

ده بوایه به سو عبه ته که ی نه و زهرده خه نه یه که م بگردایه هه تا سهیری ددانه کانم بکات بزانی لارو گنیرنین.

((به به، چهنده ددانت جوانن وه کو مرواری وان)).

دایه ی خوم له بهردهرگای ژووره که دا دهست به سینه راوه ستابوو. گه پرامه وه هه تا سینییه که به رمه وه دهره وه، دایکی زاوا به دهنگی بهرز وتی: ((بؤ کوئی مه حبووبه خانم؟ ته شریف تانبی چه ند دهقه یه که له خزمه تتداین)).

سینییه که م دا به دایه گیان هه تا بیباته دهره وه، زور نارام گه پرامه وه، دایه ی ره شپینست باوه شی گرته وه و وتی: ((وه ره کچه جوانه که م با ماچت که م، من ناواتی روژیککی وام دهخواست بؤ کوپره که م)).

ژیر بالمی گرت و ههردوو کولمی توند ماچ کردم و ته پایی لئوی به سهر گونامه وه جیما، ده مزانی دهیه وی بزانی ژیر بالم نارهقی نه کردوو، یان ده م بونی نایه، ناکامی ته واوی باقی کردنه وه کان باش بوون، ناخر دایکم نه وهنده ی عه تر لیدابووم که نه و هه ژارهش به دلنیا ییه وه هه تا شه و وه که من ژانه سهری بوو، دانیشتم. دهستم له سهر دامینم دانا بوو سهرم داخست. به دهنگیکی نارام به

به لئو و نه خیر وه لامی پرسیاره کانم ده دایه وه، چ کچیککی شهرمنه؟! دایکم وتی: ((فهرموون پاقلوا بخون، مه خوب گیان خوی دروستی کردوو)).

تهواوی هونهری من له پاقلاوا دروستکردن بردنیه تی بو عه مبارو کردنه ره
قوفلی دهرگای شوینی قهندو شه کرو پسته و بادام له کوتاییشدا برینسی پاقلاواک
له سینیداو پزانندی شیلهی شکره که به سه ریدا بوو.

خوشکی شووه کهم سه رتاپا سه یریکی کردم: ((به به، ج پاقلاوا یه
دهیخه یته ده مه ره خیرا ده تویته وه)).

هینور ژنی داهاتووم بو نه وهی که نه لین پینی ناخوشه وتی: ((دیاره که له
په نجه یه کی مه حبووبه خانم هونهریکی لینه لده قوفلی هم جوانزو هم
هونهرمه ند)).

سهرم بهرز کرده وه چاوم تیبری، به راستی جوان بوو، چاره کانی خومارد
رهش، بروکانی پانو په یوه ست، لوتی باریک، لیوه کانی گوشتنو پینستیک
ناسک و سپی بوو، نیزهت که له لای دایکم دانیشتبوو وتی: ((دهی دیاره، خانم
گوره سه لیه قه یان جوانه، بوو که کانی گولبژیر ده کا)) و بوو که جوانه که به
نازیکه وه زهرده خه نه یه کی کردو سوور بووه وه.

له ژیره وه سه یری خوازبینی که ره کانم ده کرد، به خوم ده گوت نایا نه خانم
به ریزانه، بهو هموو هاتو هواره یانه وه، هر بیر له وه ده که نه وه که مز
پینمخوشه و ناواتمه بیه ژنی شاگرد دارتاشی کولانه که مان؟ که پینمخوشه پشت
له تهواوی نه ژیا نه بهو هموو کلفهت و نوکه ره وه بکه م؟ چه زده کهم که نه خانم
به ریزانه که سه رتاپایان نوقمی زیرو گه وه ره به جینیلم و به ه لاتن بچه دووکان
بچکولهی دارتاشه که که به دووکه لی چرا همووی رهش بوته وه وه کو سه گی
پاسه وان له بهر دهرگا که ی بخوم؟ ته نیا بخوم و سه یری بکه م که خریک
داره کان ده برینته وه و قره خاوه کانی به ناوچه وانیدا هاتوته خواری، که ته نیا بونی
دار بیت به لووتما؟ خودا ده زانی نهو دووکانه بچکوله یه وه کو کوشکینک و ابوو
بووم، بونی دار چ عه تریکی بوو نهو دووکانه ش وه کو غورفه ی به ه هشت و ابوو
خانم گوره - شازاده خانم - که وته پیداهه لگوتنی کوپه که ی، دایکم وتی

((مەحبوبە گيان، ديسانەوہ چا بېنە)). واتە نېتر بەسە، بچۇ دەرەوہ بانەئىن
كچەكە سووك بوو، حەزىدەكرد، لەسەرەتاوہ هەتا ناخر دانىشىت.

خەرىك بوو لەلای كورسىيەكەى داىكى زاواوہ تىدەپەرىم كە دەستى گرت:
((نەگيانەكەم، بۇ كوئى؟ ھەر لەلای خۇم دانىشە، حەيف نىيە نەم دەستە ناسكانە
كارى پىنكەى؟ ھا... وەرە لەسەر ئەو كورسىيە دانىشە، ئافەرم، داىە خانمت
ئەزىەتى چا ھىنان دەكىشى)). نە، وا ديار بوو زۇر پيس پەسەندىان كەردبووم.
داىكم لەحالىنكدا ئەوئەندە حەزى دەكردو خوشحال بوو وتى: ((ئەپەزۇ خانم
گيان، چا ھىنانىش بوو بەكار؟ دەستوپل بە چا ھىنان ناشرىن نابى! نەم
قسانەى لەلامەكەن با نازنازى نەبى دەنا دواتر دەبى بىخەنە سەر تاقو سەيرى
بەن)). دواترىش پىكەنى.

داىكم ھەلس و كەوتىكى جوان و پەسەندى بوو، لەگەل ھەر كەسىك قسەى
دەكرد دەچووہ دلىەوہ، نەك بلىى بەروالەتىش وابى، نە ئەو جۇرە ھەلس و كەوتە
لەدەروونىدا بوو، خۇى ھەموو جارنك دەىگوت: ((من لەگەل ھەر كەسىك قسەم
كردووہ دلىم نەرمكردووہ جگە لەكىشوہر خانم)). مەبەستى پوورم بوو.
شازادەخانم وتى: ((دەبى بخرىتە سەر تاقىكى بەرز، جىگەى بووكەكانى من
ئەو سەرانەىە)).

نيزھەت پىكەنى و روو بە ژنە گەنج و لاوہكە وتى: ((كە واىە خۇزگەم بە
ئىوہ)).

بووكە جوانەكە كەمىك مىلى ھەلسوپراندو بزەىەكى تالى لەسەر لىو نىشت، ھىچ
قسەىەكى نەكرد. واتە شازادە خانم لەو خەسووانەىە!
شاهزادە خانم وەكو كەسىك كە شتىكى لەبىر نەچووبى وتى: ((بەلى خانم،
ئەو بووكەى ترىشم كە مرد زۇر بە لامەوہ ئازىز بوو، ئىستاكەش بەخوا كچەكەى
خۇشەوىستى منە، بووہ بەيارو ھاودەمى من، مەحبوبە گيان دىگران نەبى! مز
خۇم رەعنا گيان گەورە دەكەم، لەلای خۇمەوہ لەسەر چاومى دادەنىم)).

دهمزانى كه زاوا ژنى بووه و مندالیکى ههیه، هر له مندالییهوه ناموزاکه
 خویان بو ماره کردبوو، یهك دوو سال له وه پیش له سهه مندال چوو بوو.
 منداله که شی زیندوو بوو، ههلبهت نهو کات نهه قسانه زور گرنه نهبوون، به
 تایهت خوازینی بنیادهمیش گهنجیک بنی بهو هه مووه دهبده بهو که بکه بهر بهر
 تنیا نهنگوستیلهی پهنجه بچکولهی دایکی به قهه هیلکهی کوتریک بین
 زاوایهك که شازاده بوو، چوو بووه نهورویا، هه موو شتیکی تهراو بوو.

دایکی زاوا وتی: ((خانم، نهه منداله نهوهنده جوانه هر باسی مهك، مزى
 تهناهت ناتوانم توپه ییه که شی ببینم هه تا نهگات به گریانی)).
 خه ریکبوو به گوینی منیدا دهه.

داده خانم قلیانی هینا، شیرینی و شه به تی گیرا، خانم گهورهش هر باسی
 خوی و کوپه که شی ده کرد. که چهنده خوش قسه یه - نهگه له دایکی ده چوو زور
 سهیر نه بوو- باسی قهه و بالو و شکل و شیوهی ده کرد- که هیوام نهوه بوو
 له خوشکی نه چوویه، کاتی نهوه هات که برۆن. منیش هه ناسه یه کی ناسووم
 هه لکیشا، هه موومان بهو په پری پیزه وه هه تا بهردهرگا رهوانه مان کردن، خوی و
 کچه که شی و بوو که که شی هر ده یانگوت: ((خومان رینگه که پی ده زانین، زه حهت
 مه کیشن، به قوریانتان بم، خه جاله تین)).

له دوا بین ساقه کاندای خانم گهوره گه پرایه وه و ماچیکردم و روو به دایکم وتی:
 ((کچه که تان زور په سهنده، چاوه کانی جوانه، به راستی گه وه هرت ده بی)).
 دایکم پیکه نی: ((چاوتان جوانه خانم، سایه تان کهم نه بی. سه فاتان هینا، زور
 به خیرهاتن)).

نیزهت له پشته وه جله کانی کیشا، واته من ده بوایه بگه پرایه ته وه بو
 ژووره وه.

له ژووره وه جه ژنین گرتبوو، دایکم زهوقی کردبوو، دایه گیانم ته قلهی لیندهه،
 نیزهت هر ده یگوت: ((مستیله کانی دای خانم گیان؟ چاوت به ملوانکهی
 بوو که که شی کهوت؟))

دایه گیانم دهیگوت: ((گیانهکهه، ناخر نه مانه له سل و نه سه بدارن بڼه مانه یه کی ناودارن. دایه ی زاوا خوی خانمیک بو)).

دایکیشم بوڼه هوی که دلی نهو به ده سته بنین و خوشحالی بکات وتی: ((دایه ی بووکیش هیچی لهو که متر نه بو)). دایه خانم پیکه نی وتی: ((خانم گیان، تو به م زمانه ت مار له کون دینیته ده. تازه که ژاوه که یان بو نمونه تو زیشی پڼوه نه بو. نه یه پڼو مه حبوبه گیان نه وه بوچی مات دانیشتووی؟))

((بوڼه هوی که من نامه وی بېمه ژنی که ژاوه که ی شازاده)).

دایکم وتی: ((زور باشه، نه وه خو خه فته نییې رو له گیان. نیستا نابی به ژنی که ژاوه که ی، ببه به ژنی کوږه که ی)).

دایکم و، نیزهه ت و دایه هرسینکیان له پیکه نیندا پروکان، به توږه ییبه که وه له سر جینگه که هه ستام، چوومه پشت په نجره که وه ده ستم له سر سینگم داناو سهیری حه وشه که م ده کرد که باران شور دبوویه وه دایکم پیکه نینه که ی ته واو کرد و پرسی: ((نه وه بو واده که ی کچی؟ مه گهر چی بووه؟ قسه یه کی ناشرینیان کردووه؟))

به توږه ییبه که وه وتم: نه خیر، قسه ی ناشرینیان نه کردووه، ته نیا خانم گه وره باسی بووکه مردووه که ی ده کات وه یان باسی نه وه قرڅ خاوه که ی)). ده ستم راستم راوه شانندو به سر شان و ملندا دا: ((نه وه و او، بووکه که م ناوا، به لای ناخیریا نه وه هاتبوون بو خوازبینی، به لام هر باسی بووکه مردووه که ی ده کرد)).

نیزهه ت وتی: ((نه وه نده بی ئینساف مه به! نه ی نه وه هه مووه نه بوو به قوربان و سه ده قه ی تو؟))

دایکم که بریک سست ببوو وتی: ((وا باشه له حه ق لانه دین، مه حبوبه راست دهکا، منیش زورم پی خوش نه بوو، گوا یا ده یویست چاوترسینی بکات و جینگای منداله که قایم بکاته وه، دروسته که منداله که له لای دایه گه وره یه تی به لام خو مندالی نه و باوکه یه)).

بەرقىنكەۋە پرسىم: ((ئىستا ئىۋە زەۋوقتان كىرۈۋە كە كۆپى كۆپى كۆپى كەچەلى
شازادە خانم ھاتۇتە داخۋازىم؟ ئەۋىش بە دەستاۋنگىك...))

دایە خانم قەسەكانى پىن بىرىم: ((بە، بە، مەحبوبە خانم...))

ئىستا ئىتر بەكۆپەكەى عەتەۋەلدەۋە دەلىنى كۆپى كەچەل!..

ئەگەر چاۋت پىن دەكەۋت وات نەدەۋت، ئىستا لىزەدا ئەۋ قەسەبەت كىرۈۋە
لەشۋىنىكى تىردا شتى ۋا بلىنى پىنت پىدەكەنن...))

لەرۋوم نەدەھات لەگەل دايكم چەلەھانى بىكەم، ھەر بۇيە روم لەخوشك
گەرەكەم كىرۈۋە ۋەت: ((دە، ھەر لەخۇتەنەۋە قەسەم بۇ مەكەن! مەن نەبە رنى بەر
كەبىرە)). ۋا پتەۋۋ قەيم ئەۋ قەسەبەم كىرۈۋە كە خۇشەم لام سەير بىۋ.

خوشك لىۋەكانى كىرەۋەۋە ۋەت: ((بە مەن چى؟ دەبى بەرئى يان نەبى خۇگول
لەسەرى مەن نەدەن)).

دایە بە پىرتەۋ بۇلە لەژۋرەكە چۈۋە دەرەۋە ھەتە بچىتە يارمەتى دەدە خانم
ژۋورى مەۋان خاۋىن بىكەنەۋە. دايكم بە نارامى پرسى: ((بۇچى مەحبوب گىيان؟
نەكا خەرىكى نازدەكەى؟))

((نا، دایە گىيان چى نازىكم ھەبە بىكەم، مەن خۇ ئەۋم نەدىۋە، ھەر نازانم شكى
چۈنە. نەدىۋە نەناسىۋا بىمە رنى؟ ئەۋىش بە مەندالىكەۋە؟))

((ناسىنى كە پەيۋەندى بە تۆۋە نىبە، باۋكت دەبى بىناسى كە دەيناسى،
مەندالىشى ھەبە با بىبى، خۇ كارى بە تۆۋە نىبە، لەمالى دایە گەرەى دایە.
شازادە خانمىش بىن چارە ھەر دەيگوت، خۇ دەستكورتىش نىن كە سەربارى تۇ
بىن، يان بىانەۋى شتىك لەتۇ كەمۋكورت بىكەنەۋە، دەمىنىتەۋە دىقنى ئەۋ)).
دايكم بىرىكى بىرى كىرەۋەۋە ۋەت: ((دەيتنىشى ناۋى پىاۋە ئىتر، پىاۋىش
ھەمۋىيان ۋەك يەك ۋان)).

ئىزەت بەدەنگى بەرز پىكەنى: ((خانم گىيان تۇش قەسە چۈن دەكەى،
ھەمۋە پىاۋىك ۋەك يەك ۋان؟ ۋاتە ئەگەر مەحبوبە حاجى عەلى بىيىنىت
شاھزادەى دىتۋەۋە؟)).

نام چارە مەن
تەۋەندە قۇرى لەناگە
ئىستۋرەكانى ۋە
ئىسرى چەقاندۋو
بىاۋىكى تەۋاۋ
ئىزەت پرسى
چۈن نەبى بزانم
ئىزەت پرسى
دايكم سەرۋچى
ئىزەت بىن
ئەگەر ئەۋت دى
(نەخىر ئەۋ)
سەرەتەى قىرۋ
ئىزەت بە
نەيان بەستۋ
دەبى ناگادا
دەۋ رۇژ
لەدەرتاشەك
قارى كىرەم
ئەۋ شەۋ
مىز چى
دەبۋاىە مە
لەزىر چا
مالانە بىۋ
كە بە زەۋ

نهم جاره منیش پینکه نهم، حاجی عمل ناشپهن، به پشتی کوم و چاوه کانی که نهونده فوری له ناگر کردبوو سوور ره لگه رابوو، بهو نهخته ریشه سپییهی و نیوه نهستووره کانی و گونچکه گوره کانی و قره زبره کانی که دهتگوت بزماریان لهسری چه قاندوه، راست ببوونه وه، له راستیدا نمونه یه کی باش بوو بو پیاوینکی تهواو.

نیزهت پرسى: ((خانم دهیانه وی تاویک چاویان پنی بکه وی؟)) ((به لن، نهی چون؟ نابن بزانه ده بم به ژنی کی؟))

نیزهت پرسى: ((نه گهر چاوت پینکه وت نیدی تهواوه؟))

دایکم سهروچاوی خوی رنی: ((نه یه پرو نیزهت، نه وه ده لنی چی؟))

نیزهت بنی نه وهی سهرنجبداته دایکم دریزه ی به قسه کانی داو وتی: ((وتم نه گهر نهوت دی نیتر کار تهواوه؟ نیتر بریبیانویه ک نامینی؟))

((نه خیر نه گهر په سه ندنم کرد کار تهواوه؟ نه گهر په سه ندیشم نه کرد تازه سه رتهای قپوقارو هه لاو هه نگامه ی منه له گهل نیوه و بابه گیان))

نیزهت به زیزیه که وه وتی: ((ناته وی نه ته وی، چ هه لاو هه نگامه یه ک؟ خو نه یان به ستوویته وه. ده بی تو ژیان بکه ی. نیستا من بیرینکی لی ده که مه وه و

دوایی ناگادارت ده که مه وه))

دوو روژ دواتر ده مه و نیوه پرو له خه و هه ستام، بهرچاییم خوارد، هر بیرم

له دارتاشه که ی سهر کولانیس نه ده کرده وه. دهتگوت له خیری گوزه رابووم. دایکم

قاوی کردم: ((وهره مه حبوبه گیان میزه که بچنین))

نه و شه وه باو کم میوانی بوو.

میز چین و دانانی گول و رازاندنه وهی ژووری میوان له و کارانه بوو که

ده بویه من بیکه م و نه میشه شم به باشی له دایکه مه وه فیر بوو بووم. دایکم خوی

له ژیر چاودیری خانمیکی نه وروپایی نه م کارانه فیر بوو بوو. مالی نیمه له و

مالانه بوو که نه م نوسوله به و په ری دیقته و جوانییه وه له بهرچاوه ده گیرا. دایکم

که به زهوق جوانی و مالداری مه شهوور بوو، له حالیکدا که ده یویست ده وریه

گول گولار بيه كان له سسر مئزه كه هه لچنى و چه قوو كه وچك و چنگاله زيوه كانيش
له دهستى مندا بوو بى پوزشه كى وتى: ((شهوى پينج شه ممه ده بى بچى بو مالى
نيزه هت))

((بوچى))

((حاي. سه عاتى خه و بوچى بؤ نه وهى كه نه سسر خانى داماو ميوانيه كى
پياوانه ي هه يو كورى ناغاي عه تابه لده وهى بانگ كردوو هه تا جه نابت
بيبينى))

نه سسر خان مئردى خوشكه كه م نيزه هت بوو، ماقى دايكم بووم و وتم:
((سه ره تا بزائن دايكى و خوشكه كه ي منيان به دلنه، دواتر قه ول و قه رار دابنيز.
مالى بووك هه رار هه لايه و له مالى باوك هه يچ هه واليك نيه))

((بو په سه ندى كردن په سه نديان كردوى، وتوويانه وه لاهه كه مان پى بده نه وه
باوكيشت وتوويه تى نيزنبدن بريك بيرى لينكه ينه وه. ده بى له گه ل كچه
قه سه بكه ين. نه وه هه ژاران هه ش قه بووليان كردوو، زوريش خوشيان له روشنييرى
باوكت ديت))

به سسر سوپماوى پرسيم: ((منيش پينج شه ممه ده بى بچمه ژوره كه وه؟))
((نه گيانه كه م، مه گه ر مندالى؟ توو نيزه هت له پشت ده رگا كه وه سه يرى ده كه ن.
نيت زابى بړوى، خو ميوانى ژنانه نيه))

بى نه وهى كه هه يچ بلنم خوم به چنينى مئزه كه وه خهريك كرد، چه ند
خوله كينكى پينچوو، دايكم وتى: ((مه حبووبه گيان، ناته وى سه ردانينكى مالى
داده نيزه هت بكه ي؟))

((بوچى؟ ديسان وه كارى پيمه؟))

((نه گيانه كه م كارى پنت نيه، به لام پيم وابى دلى لئت نيشابى، بړو ناشتى
كه ره وه))

((له من؟ بوچى؟))

رەكەتلىرى
بۇ مالى

كازى ۱۰۰۰
۲۷
«رۇڭى خوازىنىيەكە زۇر پىس لىنى توورە بووى، كاتىك دەپۇيشت وتى
مەحبوبە گەرەو بچووكى ھەر نازانى»

خەجالەت بوومو بە پىكەنىنەوە وتم: «وھى، چەندە دلى ناسكە زۇر باشە
خانم گيان ئەگەر پىنج شەممە چووم بۇ مالىان لەدلى دەردىنم»
«نا، دەبى ھەر ئەمبۇ بېزى، ئەگەر پىنج شەممە بېزى دەلى بۇ لای خوازىنى
كەرەكەى ھاتووە نەك بۇ لای من»

بەبى تاقەتییەكەوە وتم: «زۇر باشە، ئەمبۇ دەپۇم، دوای نانخواردن»
يەك دوو سەعات لەنیوہرۇ تىپەپو، چارشىنو پەچەكەم بەسەردادو چوومە
ژوورەكەى دایكم و وتم: «خانم گيان من بېرۇم؟»

«ئىستاق؟ ئىستاق ھەموویان خەوتوون، ھەندىك بخەرە جا بېرۇ»
«نا، خانم گيان زوو دەچم با شەو بگەرېمەو، ئەگىنا ناھىلن بىمەو، ھەزار
ئىشم ھەيە»

«بەلام ئاخىر باوكت چۆتە دەرەو، بە كەژاوەكەش چووم، ھەتا يەك دوو
سەعاتى تر ناگەرېتەو»

«كەژاوەم بۇ چىيە؟ ھەوا بەو خۇشییە! خۇ زۇر دوور نىيە بەپى دەچم»
«كەوايە بەتەنيا مەرۇ، دایەش لەگەل خۇت بەرە»

«وھى نە خانم گيان، دایە گيان زۇر فسەفس دەكا، ھەتا ئىوارەى پى دەچى
كە بگەين، ئىستاق خۇ كەس لەكۇلاندا نىيە، بە تەنيا دەپۇم»

دایكم كە ماندوو بوو لەسكىپرى، گىژى خەو بوو بى خەيال وتى: «كاتى
گەرانەو چى دەكەى؟ ئەى ئەگەر كەوتىتە تارىكى؟»

«دەى بە كەژاوەكەى دادەم دەگەرېمەو، ئەگەرېش نەبوو لەگەل يەكىك
لەپیاوہكانى دىمەو»

دایكم بە وەپزىيەكەوە وتى: «نازانم وەلا، ھەرچى پىت خۇشە بىكە، تەنيا
خوابكات باوكت نەزانى» راکشاو خەوى لىكەوت

له مان هاتمه دهره وه، هه تاوی به هار گهرم و خوش بوو، کولان چول بوو،
 بانندهی تیدا هه ننه دهری، دهمزانی له ژیر بازاره که دا ته وای دوو کانه کانیا
 داخستوه. هه تا یهک دوو سه عاتی دیکه ش نایکه نه وه، ده ههنگاوم ما بوو بو
 دوو کانی دارتاشه که هر نه وه ندهم ناسته م بوو لا بکه مه وه دوو کانه که بییم.
 له سره تایی بازارچه که دا، به لام دهنگی رهنده نه ده هات، له نا کاو هه موو نه
 نیشتیایه ی که بو دیتنی خوشکم هه م بوو نه م ما، حه زمه کرد بم دیایه که له سر
 داره کان نوشتاوه ته وه و سه رقانی کاره، به لام هه موو شوینیک بی دهنگ بوو، دوو
 ههنگا و که چومه پیش شتیکی سه یرم دی.

((سه لام خانمه بچکول)).

له سر بریک دار که له پشت دوو کانه که دانرا بوون بازی دایه خواره وه، هر به
 پانتوله ره شو کراسه سپییه دریزه که ی که تاسه ر چوکی ده هات، قوله کانی
 هه نمالیبوو دوگمه ی ملیوانه که ی کرابووه وه، له نا کاو که وتمه بیری نه و شیعره:
 که س کراسی نه دوری که ناخره که ی نه یکرده عبا.

سنی ههنگاوی به رزی هه لگرت و گه یشته ناوه پاستی دوو کانه که، له ویدا پالی
 به میزه دارینه که وه دا که که ره سته ی نیشه که ی له سر بوو. هر له و شوینه دا وا
 ته خته کانی رهنده ده کرد، داره کانی ده برییه وه، هر له و شوینه دا وا نیشه کانی
 تیدا به پرنوه ده بردو من نه مده زانی چییه، ته نیا دهمزانی ناوی دارتاشییه.
 قره کانی که له پیشه وه نه لقه نه لقه به ناوچه وانیدا هاتبووه خواره وه،
 له دواشه وه تا ژیر گوینکانی ده هات، ده تگوت ده رویشه، هه تا نه نیشکی ده سته
 به دهره وه بوو، ده ماره شینه کانی له ژیر پیسته بوره که ی هه تا ناخری ده سته
 دیار بوو، دوو باره وتی: ((سلاومان کرد ها؟)).

بی نه وه ی که به ده سته خوم بی سه یری نه م لاوای خوم کرد، که س دیار
 نه بوو. ((عه لیکه سه لام، نیوه نیوه پروان دایناخن؟))

((کاتیک چاوه پنی بم نا)).

((چی؟! چاوه پنی بوون؟))

((بەلن))

((چارەپى گى بوون؟))

((چارەپى ئىنە))

دېسانەو دلم داخوريا، ديسانەو دلم لەناو سنگمدا كەوتە پارانەو شوکور
بۇ خوا كە پەچەم پىنە بوو ئەو دەموچاوى منى كە سپياوم ئى دابوو نەدەبىنى
بە خۆم رت ھەر ئەوت دەويست؟ ھەر لەسەرەتاو وەلامى پرسىيارەكەت
دەزانى و بەلام ديسان پرسىيارت كردهو. تۆ تىناگەى كە چەندە لەسنورى خۆى
تىپەپىووە؟ كەوايە ئەگەر بە ناو دەمىدا دەدەى؟ بە ھەموو ئەمانەو بەدەنگىكى
ئارامەو پرسىم: ((كارتان بە من بوو؟))

((مەگەر ئىنە قاپتان نەدەويست؟ دەى بۆم دروستكردوون))

لەسەر مىزەكە قاپىكى بچكۆلەى ھەلگرت و بۆى راگرتەم، زۆر باشە كەوايە
مەبەستىكى خراپى نەبوو، بى ئىت سلاوى كردوو، بەدواى ئىش و كارى
خۆپەو بوو، دلم ئارامتر بوو، بەھەموو ئەمانەو دەبى لەبەيانىيەو
چارشيوەكەم بگۆرم، ھەر دەلىى چارشيوەكەمى دەستنىشان كردوو، پىم واىە
بەچارشيوەكەمدا دەمناسىتەو، لەرووى چارشيوە حاشىيە چىندراوەكەم. و تەم:
((بەلام خۆم قەبارەيەك پىت نەدابوو))

((دەى باشە ئىنە شتىكتان دەويست و منىش شتىكم دروستكردوو ئىتر.
ئەگەر بەدلتان نىيە بىخەنە ژىر پىتان و وردى بكن، دانەيەكى تىرتان بۇ دروست
دەكەم، ھەفتەيەك زىاترە كە بەنىوەپوان لىرە چاوپىنى دادەنىشم))

دو ھەنگاوى تىرى ھەلگرت و قاپەكەى بەردەوام درىژ كىرد، و ھەرم گرت
نەدەويست كە دەستى لەدەستم بگەوى، بەلام لىى كەوت، پەنجە گەورەى و
پەنجەى شاىەتومانى لەكاتى پىدانى قاپەكە بەدەستم، بە پىشتى دەستىدا
كىشرا، زۆر زىرو ئەستوررو بەپرواى من پىاوانە بوو، بە جولانەو ھى ئەو بۆنى
دار لەچوار دەوردا بلاو دەبوو ھەو من تا ئەو كاتە نەمدەزانى كە دار بۆنى
چەندە خۆشە، وردە دارەكان لەژىر قاچىدا قرچەقرچى دەھات، وەكو گەلای دارە

پاییزییه کان. وهی تو بلی بی بونی دار نه وهنده مهستی له گهل خوی بهینی^{۱۰} کس
 له کولانه که دا نه بوو تازه نه گهر بشبوایه گرنگ نه بوو، خه ریکبورم قاپم بو
 خوشکه کهم ده گری، بو ناشت بوونه وهی خوشکه کهم، قاپه کهم نه خسته ژیر
 چارشینه کهم. بوونه وهی نهو که سانهی به لامدا تیده پهرین بیبینه، گوره تر له ده
 سەنت و له بیست سەنت نه بوو، نیختیاری زمانم له ده ستمدا نه بوو، وتم: ((نیوه
 که نیوه پروان نارونه وه ژنه که تان توپه نابن؟))

((من ژنم بییه))

((که سیشت دیاری نه کردووه؟))

((نهی چون))

دیسانه وه دلم داکه وت، نیستا رازی بووی کچی؟ نه م پیاوه ژنی هیه و نه
 کاته تو، کچی به سیرولمولک، ناوا خوت سووک کردووه، دیسانه وه وهک نه وهی
 نیختیاری خوم پینه بن پرسیم: ((دهی به سه لامه تی کی یه؟))
 له دلمدا به خوم وت ناخر به تو چی کچی. کچی فلان لدهوله چ
 په یوه ندییه کی به تووه هیه ده زگیرانی شاگرد دارتاشی کولانه که کینه؟
 وتی: ((نه وهی پوری دایکم)).

له ناکاو دلم بوی سووتا، چونکه نه م رسته یه ی به ناوازیکی سته ملینکراوی و
 هه ژارانه وت، ده تگوت ته سلیمی نه وه بووه که هاتوته رینی، وتم: ((موباره که ان
 شاءالله، که وایه له م رۆژانه دا شیرینیش ده خوین)).

سه ری داخست، قره یاخییه کانی به سه ر ناوچه وانیدا هاتنه خواره وه،
 دیسانه ره سه ری به رز کرده وه: ((بو دایکم موباره که، من که نامه وی، به شکم
 حه لوای مردنه کهم بخون)).

پیکه نیم: ((خودا نکا)).

بیده نگبوو، به سه نیت، چنده خاوه خاوده که ی، پرسیم: ((چه ندهت
 پیشکه ش بکه م؟))

((بوچی؟))

((بۇ قاپەكە))

بە ھەستىكى برىندارەو بەجۈرىك كە جىگى ھىچ شتىكى نەدەھىشتەو
وتى: ((ئىمە نەوئەندەش ناپىاو نىن))

((ئاخر...))

((ئاخرى ناوئى، بەلای ناخىرمانەو كاسبى كۆلانەكەين))

دوو كوت تەختەى لەسەر مېزەكەى ھەنگرت و وتى: ((دوو تەختەى نەوئەندە،
بايەخى نەوئەى ھەيە تۇ باسى پارەكەى دەكەيت؟)) يادگارى ئىمەيە بالاتبى.
قەبوونى بكن.

وتم: ((ئىختيارتان ھەيە، ساحىبى قابىلى ھەيە، دەستت خوشبىن))

بى ئىرادە دەستم چووھ سەرەوھو پەچەكەم لاداو سەيرى چاويم كرد،
بىدەنگو واق وپماو، راوئەستاو ھەتا بناگوئى سوور بووھوھو لەژىر لىوھوھو وتى:
((بە قوربانى قەلەمى وئىنەكىشى سورشت)). نەك نەوئەى كە بىھوئى بە سووك
قسە بكات، نا، زۆرتەر لەوھ دەنگى دەرئەدەھات، گەرەمەوھ، بى خودا حافىزى و
ئەم جارە ھەلئەھاتم.

بەلكو ئارام ئارامو بەھەنگاوى سووك و ھىمن دووركەوتەوھ، ھەوای بەھار
بىدادى دەكرد، دەمزانى سەيرم دەكا، تىرى نىگایم ھەستىپىدەكردو دەپروىشتم،
ئارام دەپروىشتم، دەپروىشتمو لەدندا جنىوم بە خۇم دەدا، وپىنەم دەكرد، خودا
بتكوژئى ياخوا كچئى، ئەى قور بەو سەرە گەرچ و نەقامەت... ئاخ چەندە بۇنى
دارى رەندەكراو خوش بوو نەمدەزانى...

بەشكەم زووبەزوو بمرى وداخت لەسەر دلى ھەموو كەس بىمىنى، دەبىنى چۆن
ھەيامان دەبەى!!... ئاخ چ شتىكى ئەم شاگرد دارتاشە باشە وا ئەوئەندە
خوازيارىت؟ قەدو بالای جوانى؟ يان باسكە ئەستورەكانى كە قولى كراسەكەى
ھەلكردبوو؟ ئاخ خۇزگە دەمردى. خۇزگە دەمردم و رزگارم دەبوو، خۇزگە
دەمردو دەھەسامەوھ، كى بمرى؟ كى دەمرد ھەتا من راحت دەبووم؟ ھەتا

رزگارم ببن؟ نه گهر ههتا دوينئ شهو نه مدهزانی نیستا باش دهیزانم، خوا بکات کوردهکەى "عهتا بلدهوله" بمرئ ههتا من ناسووده بم.

بهئى، نهوهنده خاو بووم، نهوهنده مندال بووم، وه نهوهنده بهخت ههنگهراو بووم باسى مهکه، نهوهى دهیبینی هه ر نه و قاپهیه.

پوورئ گیان قاپهکەى له ناو ورده شتهکانى ناو سندوقهکه دهرهیناو دایه دهستی سودابه، کۆن و ناشرین ببوو، له ماچهکانى پوورئ گیان، له فرمیسکهکانى پوورئ گیان، له تیهپه ربوونى کات، بهلام دهتگوت نه و جادوى عهشقهى که تیهدابوو هینشتا دهیتوانى پهنجهکانى سودابه بسوتینئ، یان سهیرکردنى به تهواری گۆشه و سوچهکانى سیمای نه و لاره نهوینداره دارتاشهى به قره پهریشانهکانى بیر دههینایه وه.

پینج شه ممه مالى نیزهت قهرهبالغ بوو. ئیوارهى نه و رۆژه نه سیر خان چند کەسى له ناسیاوهکانى خۆى بانگهیشت کردبوو، میوانیهکه پیاوانه بوو و نیزهت دهیویست هه موو شتیک به باشى بهرپوه بچئ، دهتگوت دهیویست شکۆ گه ورهیی زاواکهى نیستا بهرووی زاوای داهاتوودا بداته وه. ده بوايه خۆمان له پشته وه بشاردايه ته وه و له درزى دەرگا که وه چاومان پیده کهوت، ناماده بووم ههتا ئیرادینكى لینگرم.

زۆر کات ریده کهوت که خوازبینى کچیک به ته مهن ده بوو، له شانسی خراپى من نه م دانیه پیر نه بوو، دهمزانی نه گهریش ته مهنى زۆر بئ یان بیست و ههشت سالیهتی یان بیست و نوو سال، که وایه یان قه له وه یان که چهل، به شکم که چهل بئ، یان به گپروو بیانوو، هه ر له خۆوه له بهرچاو ئازیزیان کردبوو له وانیه به گپروو به بیانوو بئ، له وانیه شه هه لئس و کهوتى باش نه بئ و بئ نه دهب بئ، له وانیه به هۆى نه وهى که کوپى شازادهیه نه خوینده وارییه کی هه بئ و نه هونه رینکش، به شکم له نو قسه که دهیکات ده دانه یان خراپ بئ، دهمزانی یه کیک له م بیانوانه بینمه وه باوکم بئ بینه و به ره قه بوونى دهکات. به تابه تیش که ژنى دیکه شى

هیناره و مندالینکیشی هیه، چونکه باوکم پیارینکی تیگه یشتوو بوو، خو کچ بو
 نهو کالایهک نه بوو که له سهر دهستی بمینیته وه بیهوی زوو له ملی خوی بکاته وه
 گیانه و دکو بی ده لرزی، نیزهت به پیکه نینه وه وتی: ((نه وه چیته کچی! تو
 خو ناتهوئی بجیته ژووری، نه گهر ناوا بلهرزی له ناکاو ده که ویه ناوه راستی
 وه تاغه که!))

((وهی، تووخوا داده مه ترسینه))

نارام و قهرارم نه بوو، پیم وانه بوو ههتا نیستا بوو کینک پهیدا بووبی که به رادهی
 من ناواتی بووایه زاوا نه وهنده خراپ بی، له وانه یه خودی خواش پینی سهیر
 بوایه که نه بهنده پازده سالانه نازپهروهه ده و له مهنده نازکه ره ی سات به سات
 هه کاتیک دهوری خوی چۆل ده بیننی ده که ویته پارانه وه لینی.

((ناخ خودایه به شکم دهم و پلی گیر بی))، ((خوایه به شکم که چهال بی))،

((خوایه گیان کاریک بکه که توربی و نه توانی قسه بکا))، ((ده دانه مؤم

داده گیر سینم که لاقینکی شه لبی))

به لام کاتیک که دمه و نیواره میوانه کان گه یشتن و چوونه ژووری میوانه وه
 ته واری نه زرو نیازه کانم هه موو به فیرو چوون. نهک ته نیا من هیچ بو نه ماوه
 بیلیم، به لکو نیزه تیش که وته پیا هه لدانی، له به ختی شه ری من خوازی نییه که م
 لاونکی رینکوپینک و پهروه ده کراو و جلوه برگ جوان بوو. له ناو نهو جله رازاوانه دا
 که به مؤدیلی نه ورو پایی دوورابوون زور رینک و پینک و نه ندانم جوان ده هاته
 بهرچاو، رامکرده هه وشه که ی پشته وه و پووبه به ناسمان گله ییم کردو وتم:
 ((خوایه گیان، ده ستت خوشبی))

نه گهر هه رکچینکی تر له جیاتی من ده بوو، یان نه گهر نهو کچه ی مانگیک
 له وه پیش ده بووم و بریک عه قل له می شکمدا ده بوو، چاوه ریم نه ده کرد، خیرا
 ده مگوت به لنی و خوا خوام بوو که نهو په شیمان نه بیته وه، به لام چی بکه م نهو
 مانگیک درهنگ هاتبوو، ده مزانی که خه ریکم به رده به وه، خه ریکم تیدا ده چم،
 تیدا چو بووم به لام چاره چی بوو؟ ئیتا نه ده توانی بهر به خۆم بگرم

نیزهت به سوکی بانگی کردم: ((بۇ كۆي رۇيشتى دەي وەرە سەيرى بگە))
 نەسیر خان بۇنەوہی كەئیمە بتوانین باشتر چاومان پینكەوی، كورسیهکی
 بەرانبەر نەو دەرگایهی كە ئیمە لەپشتییەوہ راوہ ستابووین دانابوو ھەر بە
 زاواكەي دەگوت: ((لیرە دانیشن سەر و خواری خۇ نییە، ئیرە خوشترە...))
 نیزهت خۇی رنی و وتی: ((قوپ بەسەرم، نەو كورسیه قاچینکی شكارە، نیستا
 زاوا دەكەوی)) و ھەیکەلی قورسی كە لەزوری نەو پینكەنینەي كە دەیشاردەرە
 دەلەرزى.

منیش بەسووك پیندەكەنیم و دەمگوت: ((تو خوا نیزهت پینمەكەنە، دەنا
 دەزانن)). نیزهت بچر بچر لەناو پینكەنینەكەیدا بەسووكیك وتی: ((تو ھەر
 سەیری بگە.. كارت بەمن نەبى)).

لەنوکی پینلەوہ نەوروپییەكانییەوہ كە بریقەي دەھات سەیرمكرد ھەتا
 گەیشتمە ئەژنۆكانى.

لەسەر كورسییەكەدا كەوتبووہ سەر شان، ئەنیشكى دەستی چەپی لەسەر
 كورسییەكە دانابوو و قاچی چەپی لەسەر قاچی راستى دانابوو، دەستی راستى
 لەسەر قاچی چەپی دانابوو، بيشك شتیكى لەمیوانییەكەي نەم شەو دەزانى،
 بەلام بەھیچ جۆرىك پى عەیببوون بەروخسارییەوہ دیارنەبوو، ئایا ئەویش
 ئەویندار بوو؟ ئەویشیان بەزۆر ھینابووہ ئیرە؟ نیگاكانم ھەتا سەرسنگى،
 جلیسقەو كراسى سپى و زنجیرە ئالتونەكەي سیتەكەي ھاتە سەرنى و بەبى
 ئیختیارییەوہ چاوم بەدەستەكانى كەوت، پیمخوش بوو دەستەكانى ببینم،
 دەستەكانى چۆن بوون؟ وەكو دەستەكانى رەحیمی دارتاشى سەر كۆلانەكانز
 بوو یان نا؟ ھەلبەت كەوا نەبوون نەم دەستانە خاوتین و نەرم بوون. كاریان
 پینەكرابوو، ھەلبەت لەدەستەكانى نەو سپى تر نەبوون، لەپشت دەست و
 قۆلەكانییەوہ ھەندىك مووی رەش پروابوو. بەپرای من ھەر پیاوانە نەبوون.
 دەستی لاویكى ناز پەرورەو لەخۆپازى بوون، دەستی نەو مروقانى كە بەردەوام
 ھەز دەكەن براوہبن، نەو دەستانەي كە پینیان دەگوتم: سەیرم كەن، سەیری

خاوەنەكەم كەن، ناغا گيان، ببينه، دايكم و خوشكه كه شمت خۇ ديوو، بەو كەز اوو كلفەت و نۆكەرەو، ناواتت ئەو نيبه كه پەسەندت بكن؟ ناترسی كه بۆت نەبم؟

بەلام منيش خۆم بە كەمتر نەدەزانی، نەدەچوو مە ژنیر قسەى زۆر، من ئەو هەى كه حەزم لىكردبوو بەدیم كردبوو، دەى كه وایه بۆ بترسم؟ بۆچى سەیرى چاوى نەكەم؟ چاوه كانم برده سەرى و تا ئەو نەدەى درزى دەرگاكه لىو هەى دياربوو سەیرى روخسارىم كرد، بەراستى جوان بوو، چاوو برۆى كه قسەى تىدا نەبوو، چوو بوو هەو سەر خىزانی مالى دايكى، لىو هەكانى گوشتن و سوور، لووتى قەلەمى، سەمىلى ناسك، قسە كردنى بەهیزو نارام... بەلام، بەلام. بەخۆم دەوت دەى بلى ئىتر چىیتە؟ لەمە باشترت دەوى؟ نا، ئاخىر بۆنى عەترى لىدى، هەر دلمى نەگرت، زۆر بى تامه، هەر بەكارى نامۆزا گيان گيانىبەكەى دى...

جەستەى نىزەهت بەردەرگاكه كهوت و دەرگاكه كه مىك لەرىبەو هە خىرا چاوه رەشەكانى بەرەو لای دەرگاكه راكىشران، دەتگوت رىك چاوه لەچاوم دەبى دواتر بزهیهكى كردو بە مىردى خوشكه كه مى وت: ((لەدەرەو باى دى؟))
((نەخىر، چۆن؟))

((هېچ، چاوم بەدەرگاكه كهوت دىم دەلەریتەو...))

مىردى خوشكه كه مى رووى لەدەرگاكه كرد وا بە مۆرەو سەیرى دەكردىن كه من و نىزەهت بى ئەو هەى ئىختیارمان بەخۆمان بى هەنگاوىك چوینه دواوه. هەر لەو كاتەدا وتى: ((نەخىر، لەوانەىه پشیلە بى)).

كوپەكەى شاهزاده خانم وتى: ((لەوانەىه پشیلەىهكى شلوغىش بى)).

نىزەهت وتى: ((و هەى، چەندە خوین شىرىنە؟))

هەرچى زۆرتر باشىبەكانى دەرەكهوت، من زۆرتر تووڤە دەبووم، بەخۆم وت خەرىكە بولبول زمانى دەكات. وا بىر دەكاتەو هە لەپشت دەرگاكهو پەسەندم كردوو، نەك دلىك بەلكو سەد دل ئەویندارى بووم، لەدلى خۆمدا گالتم پىندەكرد. لەلای دەرگاكه هاتمە ئەم لاوه. نىزەهتیش هاتە ئەم لاوه، نىزەهت

کاز... دهی...
 ((نوره چپیه چپته دایه خانم، هر دهلی موعجیزه یاس دهکەیی! بزانه چپیه
 وانورنده خوشه ویسته)).

دایکم بن خه یال و سهرو رووخوش هاته ژورده وه.

((هیج)).

دایکم رووی له دایه گیانم کرد: ((دهی دهلی چی! چ وه لامینکیان پنبه دینه وه)).
 له جیاتی دایه من به ناوازیکی زور جدیه وه وتم: ((پینیان بلنن مه حبوبه وتی

نا)). چاره کانی دایکم موله ق وه ستار به هیمینییه که وه رووی تیکردم و وتی:
 ((چی... بلنن... تو وتت چی...؟))

((بلنن من وتم نا)).

((نوره شینت بووی کچی؟))

((نا شینت نه بووم. به لام من نهم پیاوهم ناوی)).

دایکم به ناوه نگیکی دایکانه وه به ناموژگارییه وه وتی: ((پشت له به ختی خوت

مه که مه حبوبه. بوچی واده که ی؟))

((من نابمه ژنی پیاوی مندالدار)).

دهتگوت که سیتی دیکه له جیاتی من نه و قسه یه ی کرد، خوشم له بیستنی نه و

قسه یه له ده می خوم سه رم سوپما، له و کاته دا بوون و نه بوونی مندالنیکی بچووک.

به قسه ی خودی شازاده خانم مندالنیکی بچکوله له مالی دایه گه وره یه کی وه کو

شازاده خانم باوه گه وره یه کی وه کو عه تالده وه له گرنگییه کی وای نه بوو که

بتوانی بیته ریگر له به رده م زه ماوه ندی کچیک به و خوازیینییه جوانه. به لام من

هر وتم ناو ناو هه ردوو قاچم له پیلایوئیک کرد بوو، هه رچی هاتوهاوار زورتر ده بوو

و هه رچی په ندو ناموژگارییه کان زورتر ده بوون من بو وه لامی نایه که م زورتر

پیدا گریم ده کرد. دهستی ناخر باو کم به و هه مووه هیمینییه ی خویه وه

ناو بژیوانی کرد: ((به مه حبوبه بلنن له کیسی خوی نه دا، باش بیربکاته وه. به لام

نه گریش نایه وئی زوری لی مه که ن، به و هه مووه مندالییه وه خراپیش نالی، ژیان

لەگەل مندالی ھەوی ساکار نییە ئیستا چ لەمائیگدا بن چ نەبن خۆی دەزانی
بیلز با خۆی بربار بدا، دواتر نەئیت ئیوہ واتان لیکردم))

خەلاسیم ھات رزگار بووم. ھەناسە یەکی ناسوودەم ھەلکیشا.

بەمار بوو، شەنە یەکی بەھاری دەھات، شەوبۆکان لەگۆلداندا بوون گولە

دەنەوشەکان چاوە جوانەکانیان کردبوو ھوہ، دەنگی پینکادانی گەلاکانی

چنارەکان بەھۆی بای بەھارییەوہ بەرگۆی دەکەوت و قەمەر دەبخویند.

گۆرانییەکانی قەمەر ھەر شەوێک کە ناغا گیان خوشحال بووایە گۆی بە

گۆرانییەکانی قەمەر دەداو، شکور بۆ خوا کە لەم بەھارەدا بە ھۆی سکپربوونی

دایکم کە لەوانە یە منداڵەکە ی کۆرپنی لەمائی ئیمەدا زۆر کات گۆرانییەکانی

قەمەریان دەخستە سەر. بەردەوام کتیبی حافزم پینبوو. ھەر کات باوکم

خوشحال بووایە منی بانگ دەکرد: ((مەحبوبە حافزم بۆ بخوینەوہ، مەحبوب

لەیلی و مەجنونم بۆ بخوینە)) و ھەر کات دلێ تەنگ بوایە و خەمۆک بووایە.

ھەرکات توپەو عەسەبی بوایە، دایکم دەیگوت: ((مەحبوب گیان، راکە برۆ بۆ

ناغا گیانت حافز بخوینەوہ، زۆر توپەریە، جوان بیخوینەوہ! زۆر توپەریە))

نەو کاتە کە باوکم ھینستا لەخواردنەوہی ژەھری مارەکە ی تۆبە ی نەکردبوو

تەنیا دایکم سینییەکە ی بۆ دەگرت، بەدەستەکانی خۆی، سینییەکە دەبن

نوقرەبن، پەرداخەکە ی دەبن کریستال بن، ھەر دەبن کریستال بن، ماست و

خەیارو نانە وشکە، خۆی و بیبەر لەقاپی جواندا، تەواوی رینکوپینک، ئیمە

دەبوایە لەژوورەکە بچوینایەتە دەرەوہ، تەنیا دایکم بوو کە دەبوایە لەلای باوکم

دانیشتایە.

((جیم نەھیلی نازەنین گیان، بۆ ھیچ شوینیک مەرۆ ھەر لیرەدا لەلای دەستم

دابنیشە، لانی کەم لەسالدا شەوێک بە لای منەوہ))

دایکم پیندەکەنی: ((فەرموو ناغا، دانیشتم. من خۆ سنی سەدو پەنجار رۆژەکە ی

سال ھی تۆم))

دواتر کاتیک باوکم حالی باشترده بوو نه و کاته ی دایکم قاب و قاچاخه کانی
کژده کرده وه و دهیردنه ده ری، نیمه نیزنمان بوو بچینه ژووری، نه و کاته باوکم
یان روزنامه ی ده خوینده وه و هیان داوای له من ده کرد که شیعیری نیزامی یان
حالزی بو بخوینمه وه.

((مه محبوب گیان، شیعرم بو ده خوینتیه وه))

هه تا مانگیک له مه و بهر هر نه مده زانی کام لاپه ره ده که مه وه و چی
ده خوینمه وه، به لام نیستا تیده گم ده مزانی چی بخوینمه وه، نه و لاپه ریه ی که
ده میست هه لمده دایه وه و پارچه یه ک کاغهم تیا دانا بوو، ده مخوینده وه باوکم
ده یگوت: ((به به به، به به به، گویت لیه نازهنین؟ به به به)).

دایکم چاره کانی پنده کهنی.

نه ی دل بو ساتیکیش بووه خالی مه به وه له شورو مهستی

نه و دم برؤ که رزگارت بود له ههستی و ویستی

گهر گیان به جهسته وه ببینی سه رقالی کارنبه

هر قیبله یه ک که ببینی باشته ره له خو په رستی

دواتر ده یگوت: ((نیستا شاهیده که ی بخوینه وه، نه سنی کار

شاهیده که یه تی)).

به موده ی مه لئن نه نینییه کانی عه شق و مهستی

هه تا بی هه وال بمری، له نیش و نازاری خو به زل زانی

نه ویندار به ..

نه خویندراو له نامانجی کارخانه ی گهر دوون تیده گه ی

دوی شه و نه و سه نه مه چ خوش وتی له مه جلیسی موغانم

کارت به کافران چیه نه گهر بت ناپه رستی.

چ شتیکیان بو منداله که ناماده کرد بوو، چ جل و بهرگ گه لیک، گشتمان

چاوه رنی بووین، باوکم ده یگوت ((نازه نین گیان زور له و پی پلکانانه وه

هاتووچو مه که)).

پوورم دهیگوت - نهو پوورم خوجهستهی خوشکمی بو کوردهکهی دهویست
 ((نارهنین گیان شتی قورس بهرز نهکهیتهوه))
 دایه گیانم دهیگوت: ((خانم گیان نهوهنده پشتت دامه نهوینفارهوهو بهرزی
 مهکوه))

نیزهت بهمزی نهوهی که مندالی گهورهی مانبوو وه لهلای دایکم و باوکم زود
 ریزی ههبوو. دهیگوت: ((خانم گیان هه رکات ژانت بو هات ده نیرن به دوامدا!))
 ((نهی نهوه هاتوو نیوه شهوبوو))
 ((دهی باشه هه رکات بوو بانگم کهن))
 دایکم دهیگوت: ((نهیهرؤ خوا بمکوژئی، لهلای نهسیر خان تهریق ده بهمهوه.
 بهسری پیری...))

کاتیک که خوشکم پینداگری ده کرد دایکم دهیگوت: ((زور باشه، پینت ده لیم)) و
 نیزه تیش دهیزانی که دایکم نانیری به دوایدا. چونکه له بهر زاواکهی پینی عیب
 بو.

یهك دوو سه عاتیک له نیوهرؤ تیپه ربوو بوو که دایکم ژان گرتی، خیرا که ژاوه یان
 نارد به دوای ماماندا، من و خوشکه بچکوله کهم خوجهسته له حالیکدا که
 نه مانده زانی چی ده کهین به ره و ههوش راما نکرد هه تا مامانه که ببینین، ژنیکی
 وردیلانه و جوانکیله بوو. چوو ژووره کهی دایکمه وه، خوجهسته هه پینچ
 خولهک جاریک له پشت ده رگا که وه هاواری ده کرد: ((خانم گیان مندالی بوو!))
 دوای ماره یهک مامانه که سه ری له ده رگا که ده هینا یه ده ری: ((هه ره له خوتانه وه
 لیزه وه ستاون، جارئی بهم زووانه نایی))

ناوی کولاتوو یان ده هینا، په رۆی ناسکیان ده هینا، که ژاوه یان نارد به دوای
 پووری گیاندا، حاجی عهلی به شه له شه ل رویشته هه تا پووره کهی ترم واته به
 خوشکی باوکم بلئی، دایکم ههزی نه ده کرد که پوورم واته خوشکی باوکم بی بو
 لای، چونکه نه یه ده ویست که نه گه ر مندالی چواره میشی کچ بی نه و له وی بی
 به لام ناغا گیان نه مری کرد بوو. ناغا گیان که به بی تاقه تیبه وه ههنگاوی ده نا،

لەرۆورنیک دادەنیشت، لەوی هەلەدەستا دەچوو دەژورنیک دیکەو، هاتووچوو دەکرد، قلیانی دەویست و کاتیک بویان دەهینا نەمی دەکیشا، هات و هوارنیک غەریب بوو کە بەهاوارەکانی دایکم پنبەری دەکرا، هیچ کەس لەبیری مندا نەبوو بەبیری خوجەستەدا نەبوو، کەس بە کەسینک بوو، بە هەر حال نازاد بووین پەرزەشی دەردو نازاری دایکم بووم و پەرنیشانی دلی خۆم، لەنیوان دوو عەشقادا بی تاقت بووم، چی بکەم، گوناھبارم، دایکم ژانی هەبوو منیش بەدوای بیانووێکدا دەگەرەم کە لەمال بچمە دەرەو، هەتا چاوم پینی کەوی... بۆ ساتینک، بۆ چرکەیک، تەنیا سلاوینک.

ورده ورده چوومه ناخري باخهکه له نزیکي چیشتهخانه کەو، لەویندا پڕ بوو لەگۆل، لقیك گۆلم لیکردەو، گەرەمەو بۆ ژوورەکە، چارشینووەکەم هەنگرت و بانگ کرد: ((دایە گیان، دایە گیان)).

دایە نەبوو، بەدوایدا رامکرد: ((دایە گیان، دایە گیان)).

لەسندوقخانەکەو هاتە دەرەو و وتی: ((مەترسە رۆلە هینشتا زوو)).

((دەزانم زوو، خەریکم دەچم بۆ سەقاخانە)).

تازە زانی چارشینوم بەسەرەوێ.

((بۆ کوی دەپۆی رۆلە گیان، بەتاقی تەنیا؟))

ئالۆزتر لەو بوو کە زۆر پرسیارم لینیکات یان لیم بە گومانین.

((زوو دەگەریمەو، دەپۆم مۆم بۆ دایکم دادەگیرسینم)).

((ئەری رۆلە، خیرا بگەریتو، دەمەو ئیوارەیکە باش نیە کچ بەتەنیا لەکۆلانا

بەمینیتهو)).

((ئێستا دەگەریمەو)).

پاوەستام هەتا خوجەستە پشتم تینکا، ئەگەر چاوی پیم بکەوتایە دەهات بە

دوامدا، لەسندوقخانەکەو بەهینووشی هاتە دەرەو، رامکرد بۆ ژوورەکە

گۆلەکەم هەنگرت و خستەم ژێر چارشینووەکەم، هەر خودا خودام بوو کە بە

بۆنی گۆلەکەدا پیم نەزانن، خیرا گەیشتمە کۆلەنەکە، لەویندا هینووشم کردەو

هه چي ههنگاره كانم هييمر دهكرده وه دلم خيرا تر لينده دا، هه تا نه وه ي كه
 گه يشتمه پينجي كولانه كه نيتر هه وانما بوو بو هه ناسه هه لكيشان، يان نه وه نده
 قورس بوو كه له بهر ووي منوره نه ده چوره خواره وه، ده تگوت ته واري خهلكي
 تاران به بوري گولي ژير چارشينوه كه م ده زانن، ده تگوت ته واري خهلكي
 دوركان و بازاره كان چاويان له من بره بوو، كولانينك، دوو كولان، له كولاني سنيهم
 لامدا، خشه خشي دهنگي مشار نه مجاره خهريكي برينه وه ي شتيك بوو، هر
 نه يراني له وي وه ستاوم، له لاي ده رگاي دووكانه كه وه ستام، قاجي چه پم
 له پشت وه كه ميك بهر زكرده وه و خوم دانه واندا، ياني خهريكم پيلا وه كانم چاك
 ده كم، گوله كه م به دهستي راستمه وه گرتبوو و دهستي چه پيشم له سر
 چوارچينه وي دووكانه كه دانابوو، واته ده ستم به چوارچينه وه كه وه گرتوو ي
 نه كه وم، گول له ده ره وه نه ده بينرا، ته نيا نه و ده يتواني گوله كه له چوارچينه وي
 دووكانه كه يدا بينن، ناخره كه ي سه ري بهر زكرده وه هه تا يراني نه وه كنيه ي
 بهر ده رگاي كرتوو، يان له وان هيه خوي باش ده يراني.

وتى: ((سه لام))

هر به و جوړه ي كه خوم به پشتي پيلا وه كانم خهريك كرتبوو روومتيكردو وتم:

((سه لام))

نه ده يراني چون هه ناسه هه نده كيشم، گوله كه ي به ده ستمه وه دي، پراوه ستام
 هه تا پياويك كه له وينود تيده پيري بروت و دور كه ويته وه، گوله كه م داناو
 كه وتمه ري، دوو خولك بن دهنگي و ديسانه وه دهنگي مشار، گه يشتمه
 سقاخانه، په چه كه م هه ندايه وه و به په له مؤمه كانم داگيرساند.

((خوا بكات به حه قى پينج نيمام دايكم پرزگاري بي))، ده تگوت له خواش

ته ريق ده بيمه وه، ديسانه وه به نارامي وتم: ((منيش له م عه زابه پرزگارم بي))

ده مويست بگه ريمه وه، چه ند كه س له ژير بازار چه كه دا بوون، سه برم كرد، نه م
 ده ست و نه و ده ستم ده كرد، ده مويست هه موويان برؤن، به لام كه سينك هر

دعات و دهچوو، ناخرهکەى گەيشتمه ده‌رگای دووکانه‌که، ده‌مويست بېزوم،
چونکه بازارچه‌که قه‌ره‌بالغ بوو.
(خانمه چکول)

له‌جینگەى خۆم وشک بووم، لقه‌گونه‌که له‌سه‌ر میزی دارتاشه‌که بوو، چاوه‌کانم
له‌ترسانا گه‌وره بوو بوونه‌وه، وه‌ى نه‌گه‌ر نا‌غا گيانم چاوی پنبه‌که‌رى! به‌راستی
ميشتا مندالبووم. ده‌تگوت له‌ته‌واوی دنيا‌دا ته‌نیا له‌مانی ئينه‌ له‌گونه‌ى
تيايه. ده‌تگوت نازانم که نا‌غا گيان و ته‌واوی ماله‌وه نيگه‌رانى نيشی
مندالبوونى دایکم بوون، تازه نه‌گه‌ر نا‌غا گيانم کاريشی نه‌بووایه زه‌حمه‌تى
به‌خوی نه‌ده‌دا سه‌یری نه‌و دووکانه بکات. چ بگات به‌وه‌ى که نه‌و لقه‌گونه
بناسينه‌وه و بلئى هی کچه‌ماقوول و په‌روه‌رده کراوه‌که‌ى خۆيه‌تى.

نه‌و گونه‌که‌ى هه‌لگرت: ((نه‌مه‌ هی ئیوه‌يه؟))
(نا، هی ئیوه‌يه))

((بوچی؟))

((بو‌حه‌قده‌ستى قاپه‌ نه‌خشداره‌که))

پنبه‌که‌نى و منیش خوشحالبووم. ددانه‌کانى ریکوپینک و سپى و قایم بوون.
ده‌تگوت گرفت ته‌نیا ددانه‌کانى نه‌و بوو که که‌مه‌تر له‌ددانه‌کانى کوپه‌که‌ى
هه‌تالده‌وله نه‌بوون، به‌قوریانى هیزی خودابم، نه‌م شاگرد دارتاشه‌ له‌م دووکانه
چکوله‌يه‌دا چه‌نده جواترو ریزدارتربوو له‌کوپه‌که‌ى شازاده‌ خانم، یان له‌وانه‌يه
له‌چاوی مندا و بووبى، جینگەى نه‌و له‌کۆشكى پاشايه‌تیدا بوو، بینه‌نگى هه‌موو
شوينكى داگرت.

وتم: ((له‌به‌ر چاو دایمه‌نین))

((به‌سه‌ر چاو))

دانه‌ویییه‌وه‌و گونه‌که‌ى خسته پشت داره‌کانه‌وه، به‌جۆرێک که له‌ده‌ره‌وه
نه‌ده‌بيندرا نه‌گه‌ر چى به‌بېروای من بۆنه‌که‌ى هه‌تا نه‌و سه‌رى بازارچه‌که‌ى
په‌رکردبوو.

((ناوت چييه كچه جوانه كه))

سهيري هردوو لاي بازارچه كم كرد، چ كاتيك كهسي لي نه مابوو، نازانم ((مهحبوبه)). دهنگم نه ده هاته دهري، كه نهو بيستي نه وه خوي موعجيزه بيد بوو. بي قسه ديسانه وه گونه كه ي ههنگرتو بوني پيوه كرد، به نوكته سهنجيه كه وه وتي: ((مهحبوبه ي شهو! له ناسمانه وه كه وته داميني من)).

به راستي حهرا مزاده بوو، به ماناوه قسه ي ده كرد، ديسانه وه به ناراسي گونه كه ي نايه وه سهر شويني خوي، به هردوو دهستي پالي به ميزي دووكانه كه وه دا.

ديسانه وه قوله كاني ههتا ههنيشكي ههلمانيبوو، ديسانه وه هر چاوم له دهسته قايمه كاني ده كرد. ديسانه وه نهو بزه هارانه ي له سهر ليو نيشت. قره كاني له سهر ناوچه واني په ريشان بوو. وه حشي، په ريشان نارينك وپيك. پرسى: ((نيوه ده زگيراني كه س نين؟))

له دنمدا ده مگوت راکه، راکه، مه هيله له وه زياتر بي چاو وپوبن. نه م هه تيوه ورده له يه وه، نه م شاگرد دارتاشه كاري چييه به م قسانه وه، مه هيله له وه زياتر قاچي له بهر كه ي خوي راكيشي، بوچي توپه نابم، بوچي بيده نگم؟ ده بي تفيك له ناوچه واني بكم، ده بي فيروز خان و حاجي عه لي بو بنيرم ههتا شين و ره شي بكه نه وه، هاتم ده م بكه مه وه و بليم په يوه ندي به تووه نييه به لام دهنگي خوم گوي ليوو كه وتم: ((هاتنه داوام به لام من نه مويست)).

ديسانه وه پيكنه ي. ديسانه وه ددانه كانيم چاوپيكنه وت، پرسى: ((بوچي؟ مه گه ره زيلي؟ ناهيلي نيمه ش شيرينييه كي باش بخوين؟))
((نا به شكم حه لواكم بخون)).
((بوچي؟))

چاوم بهر به چاوي: وه كو كه روئيشكيك كه له چنگ ماريكدا ديل كرابن. كامان ماربووين؟ نازانم هردوو كامان ديلي قوماري چاره نووس بووين، سهري داخستو به ناراسي دهسكي مشاره كه ي له مشتيدا گووشي، نه وه ي كه نه ده بوو

برانو زانیووی، گه پامه وه و نارام و هیمن به ره و لای مال به ریکه وتم، سر نه نجام
 برو خوشکه کهم بن ژیر براخه رو لینه له سندوقخانه که دا خومان لیکه وت که
 به در که به که وه له و ژوره ی که دایکم له وئی مندالی ده بوو جیا کرابو وه له ناگاو
 کسینک به توندی رامانی وه شاندا، کینی به م شه وه قاقا لیده دا؟
 ((هستن، کچه کانم، ههستن))
 ((چیبه دایه گیان))

خوشکه کهم هینستا له سر زهویه که چاره کانی هنده گنوفی که من له سر
 جینگه کهم دانیشتم، ((دایکتان مندالی بووه، کوپی بووه)) دایه زور خوشحال
 بوو، ((سهیرکه بزانه ناغا گیانت مزگینی چی پیداوم))

له سر جینگه کهم هه ستام و له گهل خوشکه کهم چووینه ژوره که ی دایکه وه،
 هر دوو کمان له بهر ده رگا که دا به حاله تیکی هه ژارانه راوه ستاین، دایکمان بن
 هیز له ناو جینگاو بانی پاکو خاویندا راکشا بوو. مه لافه ی سپی گولدوژی کراو،
 رووی بالنجی سپی گولدوژی کراو، بهرگه سه رینی سپی گولدوژی کراو، لینه ی
 نه تله س.

لینه یه که به سه ر دایکه وه بوو به لام دایکم به زهرده خه نه یه که وه وتی: ((دایه
 خانم سه رامه لینه یه کی تریش بینه))
 دایه چوو سه سندوقخانه وه و لینه یه کی ساتینی له گهل خوی هینا، ((نای...
 نا... نه مه په مه ییه... ساتینی شین بینه))

دایه به پیکه نینه وه هه لات و لینه ی ساتینی شینی هینا، له سه ر ئیزی مامان
 چووینه پینشی هه تا دهستی دایکمان ماچ بکهین، دایکم وتی: ((نه روله گیان
 دهستم نه، ئیره)) و، نامارهی به پرومه تیکرد، ((ده زانن کوپه؟ پشت و په نایه کی
 ترقان بو په یدا بو))

چهنده ژنه کانی زه مانی زو دهر وون ناس بوون، چهنده دایکم تیگه یشتوو
 بوو، بهم رسته یه به راده ی کتینییک قسه یکرد، نهو حساس بوونه ی که بهر
 منداله کوپه خه ریک بوو تیماندا پینکده هات بهم رسته یه جینگه ی خوی به

ئارامى و ھەستى ئەمىنەت بەرامبەر بە سېھى رۇژ دەدا. باوكم ھاوارىكرد.
(مەحبوب گيان، حافزم بۇ ناخوينىتەوہ؟)

((بەم شەوہ ناغا گيان؟))

((ھەر ئىستا، باشە، چ كاتىك باشترە لە ئىستا!))

((ھاتم، ئىستا دىم ناغا گيان))

دايكم بەھوى بەختەوہرى و بىن ھىزى بەنازەوہ زەردەيەكى كردو وتى: ((نەم
باركەى نىوہش چەندە بىنكارە))و، خەوى لىكەوت.

مرگىنى ئەى دل كە مەسىحا نەفەسىك دى

كە لەھەناسە خۆشەكانى بۇنى كەسىك دى

بۇ خۇم نىەتم دەكردو دەمخویندەوہ، باوكم بە حسابى خۆى دادەنا، چونكە
نەر ئاواتەكەى ھاتبووہ دى.

خودا دەزانى كە مالى ئىمە چ باس بوو، چەندە سكهى ئالتوون، چەندە
سەردان، چەندە زىرو ئالتوون و چاوپۇشنى، چەندە نوقل و بادام، چەندە
ئەسپەندەر، دەتگوت بەھارىش جىژنى گرتووہ، دايكم لەژوورى ميوان لەناو
جىگا و بانى رازاوہ راکشابوو خانمەكان دەستە دەستە دەھاتن سەردانىان
دەكرد، براكەم مەلۇتكە كراو لەبىشكەى دارىنى پىر نەقش و نىگار لەپال دەستى
دا بوو، باوكم لەدایكم دوور نەدەكەوتەوہ، ئەوہندە حافزم بۇ خویندەوہ كە
ماندوو بووم، ((ناغا گيان، ئاواتەكەتان ھاتەدى، ئىتر فال گرتنەوہ بەسە)).

((قسەكانى حافز لەزەتم پى دەبەخشى)).

((كەوايە خۇتان بىخویننەوہ)).

((كە تۇ دەخوینىتەوہ زۇرتەر لەزەتم پىدەبەخشى)).

باوكم ئەھلى فەزل و ئەدەب بوو، يەككە لەو كتىبانەى كە ھۆگرى بوو كتىبى
لەىلى و مەجنونى نىزامى بوو، يەك دوو شەو لەھەفتەدا نىزامى دەخویندەوہ،
لەو كاتەدا نەرىت وا نەبوو كە باوكان زۇر خوشحالى و دلسۆزى خۇيان بخەنە
بەرچاو. بەلام باوكى من وا نەبوو، پۇژى چەند جار ئەسپەندەريان قان دەدا،

ئىستورخانى
خوینىيان دەھىناو
دايكم
لەجىنىتخانەكەى
ئىسى بوو كە سان
دايكو باركى خان
كۆرەكەى دىسانان
دەرگا چكۆلەكە
كۆپوربوونەوہ
دالەخانم كە
ئانىكو دە
تەرەبالقىب
چىشت
سەرى

لەناو دارخانەى لای ژووری میوان قلیان لەسەر قلیان دادەگیرساند چای و قاووە
شەڕینیان دەهیناو دەبرد، شەربەت بۆ ھەموو میوانەکان و چیشتی نایاب بۆ

دایکم

لەچیشتخانەکەى ناخرى ھەوشەکەدا شلەى قیمەیان لیدەنا، باوکم نەزرى
لەسەر بوو کە سالى جارێک شلەى قیمەو پلاوى زەعفەران دروست بکەن و بۆ
دایک و باوکى خیراتى دەکرد، ئەو سالە بەبۆنەى خوشحالى لەداکیبوونى
کۆرەکەى دیسانەو ھەر ئەو چیشت و نانەیان سازکرد، ھەتا دوو پوژ لەپشت
دەرگا چکۆلەکەى باخ کە روو بە کۆلان دەکرایەو ھەشیمەتینكى زۆر
کۆبوو بوونەو ھە. قاپەکانیان دەهیناو دەیاندا بە حاجى عەلى و ئەویش دەیدان بە
دادەخانم کە پرى بکا لەبرنج و کەوچکینكى شلەى لەسەر دەکرد و لەگەل کوتە
نانیک و دەیدا بە حاجى عەلى ھەتا بیدا بە خاوەنەکەى. پشت دەرگا کە
قەرەبالغبوو، شەریان دەکرد، زیرەکییان دەکردو دەیانویست کە دیسانەو
چیشت و نان و ھەربگرن، مەحشەرىک بوو کە مەلن و مەپرسە، خوشکم خوجەستە
سەیرى دەکردن.

((مەحبوب، ھەرە با برۆین سەیریان بکەین)).

((من نایەم، تۆ برۆ)).

((بۆچی؟ زۆر خوشە)).

((تاقەتم نایە، دەمەوى بچم مۆم داگیرسینم)).

((ھای! مەگەر چەندجار مۆم دادەگیرسینى؟ ئەمە جارى سێھەمە کە بۆ دایکم

مۆم دادەگیرسینى!))

((پەيوەندى بە تۆو نایە، بۆ سەلامەتى دایکم نایە، بۆ سەلامەتى برامەکە...))

تازە ئەمە جارى دوو ھەمە)).

((بە من چى! دەپۆى برۆ، ناپۆى مەپۆ)).

خویشى بەراکردن چوو بۆ ئەو سەرى باخەکە، من چونکە دەمویست رۆیشتم،

دەمەونیو ھەرۆ بوو دەبوایە زووش بگەرەمەتەو ھە. نەمەزانى بە چ بیانوویەکەو ھە

له بهردهم دووكانه كه راوهستم، هه تا گهيشتمه پينچي كوْلانه كه. دلم نهوهنده به
 توندي ليني دهدا كه تهواوي گيانمي دهلهراندهوه، لهدهرهوهي دووكانه كه دا
 راوهستا بوو. منيش بو ساتيك وهستام، نه گهر ريم پي بگري چي دهبن؟ هه پيام
 له ناو خهلكي كوْلانه كه ماندا دهچي. به لام نهو نيشه ي نه كرد، هه كه چاري
 پيمكهوت لاي كردهوهو چووه ناو دووكانه كه وه. بو ساتيك چاوم پيني كهوت ي
 شتيك له دهستي بهربووه وه، نهوهنده به نارامي كه من تهنيا هه چاوم پيني
 كهوت، وابيرم دهكردهوه كه تهواوي بازاره كه بووه به چاوو ليني دهرواني، كوټيك
 كاغزي سپي، به نارامي ليني نزيك بوومه وهو لهكاتي رويشتندا قاچي راستم
 لهسهر ي دانا، دهتگوت له بنی پيمه وه ناگر دهچيته دلمه وه، سكه يهك له دهستندا
 بوو بهرمدايه وهو به بيانووي هه لگرتنه وهي سكه كه وه دانه ويمه وه، سكه كه م
 له گه ل كاغزه كه هه لگرتنه وه، چاوم نيتر هيچ شوينيني نه دهدي. هيچ شوينيك
 جگه لهو چاوه خه يالايانه ي كه ليني دهروانم هاواريان ده كرد، چيت هه لگرت؟
 چيت هه لگرت؟ كاتيك كه گه پامه وه نه مده ويتره سهيري كهس بكه م، نهو روژانه
 ژياني نيمه چنده قهره بالغبوو، له ماله وه دايكم كوري بوو بوو و لهدهره وهي
 ماله وهش نيران خوي خستبووه باوهشي رهزاخان و من لهبيري شاگرد
 دارتاشينكا بووم، نيران خيراتر له من سهركهوت. زور خيراترو ناسووده تر،
 دهتگوت دنيا ژيرو ژورر ده بوو.

شهو ي شه شه م، خه ته نه كران، چوونه هه مام، تهواوي نه مانه بو خويان بينه و
 به ره و هه كايه تيكيان بوو كه ديترو بيستني بوون، نهو شه وهي كه بانگيان
 به گوئي منداله كه دا ده داو مه لا دههات، به پري و ره سم و ته شريفاتيني ته واوه وه
 دواي په زيرايي و شيريني و شه ربهت، باوكم منداله مه لوټكه كه ي دايه دهستيه وه.
 به گوئي راستيدا بانگيداو به گوئي چه پيدا قامه تي خويفند، ناوي نايينه كه ي
 مينه دي بوو، چونكه باوكم زور چاوه پرواني كردبوو، به لام به مه نوچنهر بانگيان
 ده كرد، هه نهو شه وه ناوه كه ي و ريكه وتي له دايكبوونه كه يان له پشتي قورناندا
 نووسي و تو مار كرد. به لام من نه م شتانه م نه ده زاني، گير ژبووم، شيت بووم، ته نيا

بهره شادبووم که کهس ناگای له من نییه، خوا بتپاریزی مه نوچنهر گیان، له سهر
 هه زه که دا ته ختیان لیدابوو، ژهنیارو ره قاسو گورانینیژیان هینابوو، دهنگی
 سازو سهنتور دهات. هه موو کهسانی بنه ماله له مامو خالو پوره و به بگره مه تا
 مندانه کانیاو بووک و زاوا کانیاو بو شه و میوانی نیمه بوون.

جیژنیان بو له دایکبوون و خه ته نه کردنی مه نوچنهر گرتبوو، به راستی بارکم
 ههوت شه و پوژ جیژنی گرتبوو، بچمه کوئی؟ نامه کهم له کوئی بخوینمه وه؟ تا
 نیستا به بیرمدا نه هاتبوو که نه ویش خوینده واره یان نا! که وایه خوینده واره؟
 شوکور بو خوا، چوه ته قوتا بخانهش، ته وای گیانم ده له رزی، له ترسانا.
 له هیه جان له ..... بچمه کوئی؟ بچمه کوئی؟ دایه پینشی پینگرتم و ده ستیکرد به
 قسه کردن له ته وه زه لی حاجی عه لی که زوربه ی پوژه کانی سال بن کاره و ته نیا
 نه مپو که نا هاری داوه و شه و ده بوایه میوانییه که ی دایکمی سه ره رشتی بگردایه
 نه وهنده پرتو و بو له یکردبوو که هه موویانی ماندو کردبوو تازه دانه خانمو
 که سینیکی تریش که شاگردی ماله وه بوو له به یانی زوه وه له به رده ستیدا
 ده هاتنو و ده چوون، به ته وای نه زمی ژیان شینو ابوو، شادی باو کم سنووری
 نه ده ناسی.

دایه پویشت و هه ناسه یه کی ناسو ودهم هه نکیشا، سه رتاپای جهسته م
 ده له رزی، به نارامی چومه سندوقخانه وه هه تا چارشینوه که می لیدابنیم، دواتر
 ده رگا کهم داخست، نه گهر کسینک هات ده لنیم جله کانم ده گوپم، به لام کهس
 نه هات و منیش کاغه زه کهم خوینده وه، له سهر کوتیک کاغه زی چوارگوشه
 به خه تیکی زور زور خوش نوو سیبووی:

دل ده پروات له ده ستم، خاوهن دلان خوایه
 به داخه وه که نه نیسی، هه ر ناشکرا ده بی

هتا یارده روز له مان نه چوومه دهره وه نه گهریش بچومایه به که ژاوه ده چووم
 کاتیک که ژاوه که له بهر ده دوو کانه که ی تیده پیری له جیهانی خه یالدا چاوه کانیم
 دهی که به سهر دیواره کانی که ژاوه که وه گوزهر ده کا هتا چاوی پیم بکه وی
 به سهراسی کنه که له ناو که ژاوه که دا دانیشته وه. منم یان خوشکه که یان دایه
 خانه که راسپارده یه که ده گه یه نی. له وانیه باوکیشم بی له و روزانه دا باوکم
 له زوری خوشحالی و شادی سهری حال بوو و که یفی ساز بوو. هر کات
 ده یویست بچینه دهره وه نه مری ده کرد که ژاوه که ناماده بکن. به لام نه گهر من
 له که ژاوه که دا ده بووم له پشت په چه که وه چاوه کانم ده کرده وه هتا له دهر بیجه ی
 که ژاوه که وه نه و چاوه گهره و ناهومیدانه ببینم که غهرقی که ژاوه که ده بوو وه
 هروده ها نه و قره پهریشانه درنژو وه حشیا نه ببینم که شیرز به ناو چاوانیدا
 هاتبوونه خواره وه. هتا ده مویست بچولیمه وه که ژاوه که له بهر ده نه و دوو کانه
 بی بایه خه تینه پرده بوو منی له کوشکی ناواته کانم دور ده خسته وه. ورده ورده
 باسی زه ماوه ندی خوشکه چکوله که م خوجه سته هاته کایه وه که پورم هر
 پنداگری ده کرد که خیرا بو کوره که ی دیاری بکات، دایکم ده یگوت یه که دوو
 ماکیک مه جانم پییده، کوره پوره که م بیناقت ببوو، ده یویست زوو زه ماوه مند
 بکات و خوجه سته ببا بو گیلان که له ویدا ناوو ملکی زوریان هه بوو، خوشکم
 هزی نه ده کرد که له دایکم دور که وینته وه، چونکه به راستی هینشتا مندالبوو.
 یارده سالی زیاتر نه بوو، کوره پوره که م هزی له هینمی گیلان بوو، به تایهت
 که باوکیشی له و شوینه له دایکبوو و هتا ته مه نی لاونتی له ویدا ژانی کردبوو
 و نیستا پوره کان و مامه کان و ناموزا کانی و هه موویان له و شوینه ژانیان به سهر
 دهره.

پورم ده پیرسی: ((دهی که ی؟ ناخره که ی که ی ته کلیفی نه م کوره ی من روون
 ده بیته وه؟))

دایکم ده یگوت: ((ناخر داده گیان که میک پاره سته، هینشتا مه حبوبیش
 ماوه))

((دهی نوره هات و مه‌حبوب نه‌یویست شوو بکا، له‌وانه‌یه که‌سی لاپه‌سند
نه‌بی، شابی له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌ی، نایا بیی یان نه‌بی، خوجه‌سته ده‌بی به‌پنی
مه‌حبوبه‌دا بسووتی))

دایکم به‌مینییه‌وه نارامی ده‌کرده‌وه: ((نه‌داده گیان واش نییه، به‌دره‌نگر
زوری که‌وتووه، نه‌گر خوا بیه‌وی هه‌تا چند مانگی تر هه‌موو شتیک باش
ده‌بیت، بوسته با من له‌جینگاوبانی زه‌یستانی هه‌ستمه‌وه جا دواتر جینه‌جینی
ده‌که‌ین))

براکم سه‌رنجی هه‌مووی به‌ره‌و لای خوی راکیشابوو، ورده ورده دایکم له‌مال
ده‌چوووه ده‌ری و منیشی له‌گه‌ل خوی ده‌برد، من له‌پیشنیاری چوونه ده‌روه
له‌گه‌لی پیشوازیم ده‌کرد، حه‌زم ده‌کرد له‌ماله‌که‌مان، له‌کو‌لانه‌که‌مان، له‌و دووکانه
دووور که‌ومه‌وه به‌شکه‌م نه‌و جادوو به‌تالبیویه‌و منیش پزگارم بوویه، به‌شکه‌م
ورده ورده هه‌وای نه‌و ملیوانه کراویه‌و قو‌له هه‌لمائراوه‌کانی و، پرچه په‌ریشان و
لووله‌کانیم له‌یر بجینه‌وه. گهرچی تینه‌په‌بوون له‌لای نه‌و دووکانه پیسه
دووکه‌لوییه نیشیکی ناسان نه‌بوو به‌لام ده‌بوویه برینه‌که‌م چاک ببویه‌ته‌وه،
ورده ورده توانیم له‌دووکانه‌که‌ه‌ووی خوم وهرگیرم، له‌نزیک دووکانه‌که
لیدانه‌کانی دنم کو‌نترول بکه‌م و له‌ناو که‌ژاوه‌که‌دا پووله‌دایکم بکه‌م و قسه‌ی
هه‌لیت و په‌لیت بکه‌م، به‌رده‌وام پیم سه‌یربوو که‌ه‌وون نه‌و شیتیانیه‌ی من سه‌رنجی
دایکم راناکیشیت و که‌س گوومانم لیناکا، له‌و متمانیه‌ی که‌ه‌وون بایکم به
منیان هه‌بوو منیش به‌خراب که‌لکم لینه‌وهرگرتبوو، هه‌ستم به‌گوناه ده‌کردو زورتر
بریارم ده‌دا که‌ه‌وون له‌و دیلیتییه بینمه ده‌روه، به‌لام ته‌نیا دنم نه‌بوو که
ده‌یویست، تنوک تنوکی خوینم بوو، ته‌واوی جه‌ستم، ته‌واوی سلوله‌کانم و ته‌نیا
شوینیک که‌ه‌وون جه‌ستم‌دا درایه‌تی ده‌کرد منیشکی هه‌ژارم بوو که‌ه‌وون به‌هیچ
شوینیک نه‌ده‌گه‌یشت، هیچ که‌سینک به‌قسه‌ی نه‌ده‌کرد، به‌ه‌موو نه‌مانه‌وه له‌گه‌ل
خوم شه‌پرم ده‌کردو هیچ شه‌پرنک له‌وه قورستر نه‌بوو، ده‌مویست سه‌رکه‌وتو بوم،
به‌لام چاره‌نووسم شتیک تری بو دیاری کردبووم، پوزنیک کاتی گه‌رانه‌وه له‌مانی

مورم دروسد له نړیک دوو کانه که ی ره حیم ریک له و کاته دا که هه ناسه کانی من
 مومد مورم له خه ریک بوو له قورگم دهاته ده ری دایکم پوی تیکردم و به
 منکه نینه وه و می ((دوینی شهو ناغا گیانت هه واینکی خوشی پیدام)) چونکه
 ممو که ده سمر سورماوی سهیری ده که م، دریزه پیدای ((خوازینیه کی باشت بو
 په پیدای موره مامه گیانت توی بو مه نسور داوا کردوه، به باوکتی وتوه، هتا
 خوشمانه با بریکی تر خوشمان بئی))

دایه که له سمر کورسی به رامبه ری که ژاوه که دانیشتیوو و مه نوچینه ری
 له باره شدا بوو به پیکه نینه وه وتی: ((به به به، موباره که، دایکه که م، مه نسور
 لاونکی باشه))

دایکم وتی: ((دایه خانم هوشت به منداله که وه بئی، باش بیگره به رنه بیتوه))

((نه په رڼو خانم گیان خو جاری په که م نییه مندان له باوهش ده گرم، بو سنی
 منداله که ی ترم خست هه تا نه م بخه م؟.... خو ده ست و پیم گوج نییه)) و بوغزی
 کردو دانیشت، دایکم پیکه نی، منیش بوغز مکرد، دایکم به حسابی شهرم و حیا
 لنی تیده گه یشت، نه م دانه په یان نیتر بو پرو بیانوو نه ده بوو، به وتی دایه خانم
 کورده سامم بوو، جوان بوو، خوینده وارو ده وله مند بوو، نه ک وکو کورده که ی
 عه تالده وله به لکو له ویش که متر نه بوو، سه ربه خو بوو، گهرچی ده سان له من
 گه وره تربوو به لام تازه بیست و پینج سالی ده بوو، به باوکی وتبوو له و کاته وه که
 مه حبوبه له دایکبووه به خو م وتوه که نه مه ژنی منه، تا نیستا له بهر نه و
 دانیشتیوو و نیستاش سه برده که م، من ته نیا نه وم ده ری، هر له کاتی مندالییه وه
 ویستوو مه، به هه موو نه مانه وه، به هوی نه وه ی به حوکمی ناموزابوونه وه
 زورجار دیتبووم له و چاوپیکه وتفانده دا هیچ شهرت و مهرجیک نه بوو، به حوکمی
 نه وه ی که له په ندی پیشیناندا هاتوه ده لین ماره ی کورده مامو کچه مام
 له ناسمانه کاندا ده به ستړی، هه رگیز ته نانه ت بو جارنیکیش په فتارنکی وای
 نیشان نه دابوو که من لانی که م به گوشه په کی چکوله له و هه سته ی که به رامبه ر
 من هه یه تی بزانه، له وانه په غیره ت و ده مار گرتی خزما یه تی رینگر بوو بئی

له واده شه چونکه منی به له سه داسه د بهی خوی دوزانی، هوکارنیک بوو پر
 بونه وده ی به له ی لیمه کاو و به قسه ی پیشینیان خوی سووک نه کا. به به حال
 دایکو دایه گیان له سر نه و پروایه بوون که نه وده هی ماقوونرو
 له سر خوی به تی. هرچی بیرم له ابردرو دد کرده وده و سهرنجم دده ایه هیچ خالینکی
 لاوازم تینا به دی نه دد کرد، نیر بیانوویه کم نه ما بوو، هر کچیک دده بوایه
 چه سرده تی بو به خته وده ری من بخوار دایه و ناواته خوازی نه م هاوسه رگریه بوایه.
 هر کچیک جگه له من به راستی گیرم کرد بوو.

کاتین گه شتمه ماله وده، دیسانه وده رام کرده وده بو سندوقخانه و نه و کوت
 کاغز دی که نه او قهله شتی جاجمه که که جینگه و بانیان تینا دانا بوو و
 به زحمه تیا مدا شار دبو وده هینامه درئی، په رده ی سهوزی پرووناک بوو و
 همووی به پوله که چندرابوو، وینه ی گول و بالنده یان به پوله که چنیبوو، به لام
 نیستا کون بوو که لکیان لیره نه دد گرت و باشتین شوینی شت شار دنه وده
 بوو که دایه و خوشکم و دایکم هیچ کات پنیان نه دوزانی.

دل دپروات له دستم، خاوه ن دلان خویه
 به داخه وده که نهینی، هر ناشکرا ده بی

دیسانه وده کوه کاغزه که م ماچ کرده وده، نه و برینه ی که خه ریک بوو چاک
 بیته وده دیسانه وده دده ی کرده وده، دیسانه وده به خوازی بینی مه نسوری کوره مام
 دده ی کرده وده، هرچی ده گپرام نیر نه م دانه یان جینگه ی پرو بیانوو نه بوو، چ
 بیانوویه ک بینمه وده؟ نه ی خویه نه مهش له بهخت رهشی من بوو، له دده وده ی
 سندوقخانه که دا بارکم له ژورینکدا دانیشتبوو خه ریکی خویندنه وده ی له یلی و
 مه جنونی نیزامی بوو، خور ورده ورده خه ریک بوو گهرمای هاوینی له خور
 دد گرت، به هار ته او دده وده، مه نوچیه ر دوو سی مانگی بوو، په رنگی هه تاو له گه ن
 هه تاو چه نده به به که وده جیا واز بوون، له مالی نیمه دا شادی و نارامی له پشتی
 په نجه ره کانه وده که په رده ی جواز و گرانبه هایان پینوه هه لواسی بوو، خوی به سر
 که نارده کانددا ده کینشاو ژوروی پر له فهرشو میلاق و گول و گول دانی پروون

دەكردهوه، جوانى ئەو قەنەفە قورسە سورانەو ئەو مېزە بەرزە جوانىيەكانى
 نمايش دەكردو لاپەرەكانى كتيبەكەى ناغا گيان لەنوورى ئەو پروناكييه
 مانايەكى شاعرانەى لەخۇ دەگرت، كە ماناي بەختەوهرى هەست پىندەكرد، بەلام
 كاتيك لەپىنجى كۆلانەكەوه بەرەو لای دووكانى دارتاشييهكە لەسەرەتاي
 بازارەكەدا پىنچت دەكردهوه، هەتاو كە بە زەحمەت خۆى دەگەياندە نەوى.
 مەست و شوخ و شەنگ بوو، بى سەرۆپىيەكەى شىت و ديوانە هيچى تر نەبوو كە
 خۆى ديوانە بوو و بەسەر دووكانەكانى ديوانەدا گزنگى خۆى دەپژاند.
 نازاوهگىرىك كە دەبووه هۆى ئەوهى كە سات بە سات پشتى راست كاتەوهو
 سەيرى نەم پروناكييه خەيالآوييه بكات.

بۆنى گۆلە پىچكەكان كە لەديوارى يەك دوو باخى ئەربابيدا مەستانە ناويزان
 بوون، دەگەيشتە لووتى مروڤ، ناخىك هەلبكىشى و ديسانەوه هەنگەرپىتەوه بۆ
 سەر ئىشى مشارو رەندەو بزمارو چەكووش.

كاغەزىكم هەلگرت، كاغەزىكى خاوين تنوكىك عەترم لىدا، لەبىرم نايەت چ
 عەترىك بوو. عەترىك بوو كە دايكم پىندا بووم، ئەورويپايى بوو، نرخى گران بوو.
 بۆ رۆژەكانى خوازىنىم بوو، چواردەورى كاغەزەكەم بە گۆل نەخشاندو
 بۆيەمكرد، پروبارم كىشا، بولبولم كىشا، پىم وابى يەك دوو حەفتەيەك درىژەى
 كىشا، وینەم دەكىشاو بىرم لەوه دەكردهوه چى بكەم، عەقلم دەيگوت دەست
 هەلبگرم، بەلام خۆ ئەو هەژارە نەشى وتايە دەيزانى كە بەزيوه، دەيزانى كە
 ناتوانم، دەمويست گوى بۆ قسەكانى عەقلم شل بكەم، بۆ خۆم هەزار دانە هۆكارو
 مەنتىقم دەهينايەوه، سویندم دەخوارد كە ئىتر نارۆم، بەلام دەتگوت كە بزمارى
 ناسن بە بەردا دادەكوتم، دەمزانى كە دەپروم، خۆم بەسەرەوه دەخەمە نىو نەم
 گىژاوهوه.

شتىك دەلنم و شتىك دەبىستى، لەو كاتەدا عاشق بوونى كچىكى پازدە سالە
 خۆى بەلایەك بوو كە دەيتوانى خوین پەربا بكا، چ بگات بە نامە نوسىزو، چ
 بگات بەوهى كە داواكارەكانى رەد بكاتەوه، ئەويندارى، ئەويش ئەوين بە شاگرد

دارتاشی سهر کولان، نه‌مه نیتز خوی به‌دبه‌ختی بوو، نه‌ویش بؤ کچی به‌سیرونده‌وله، بیرکردنه‌وه له‌وه دل‌یشی له‌لیدان ده‌خست، خوینی ساردده‌کردنه‌وه ده‌تگوت که ناویکه به‌ره‌و ژورور ده‌روا، ده‌تگوت که له‌ناسمانه‌وه به‌جیکه‌ی باران خوین ده‌باری، شه‌پرکردن له‌گه‌ل شاخی دیو بوو که من شه‌پر له‌گه‌ل کردو نویسم، نه‌و ناواته‌ی که له‌دل‌مدا قورسای‌ی ده‌کرد، ناخریه‌که‌ی نویسم، نه‌ره‌ی که له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی نامه‌که‌یدا وه‌کو وه‌لام به‌میشکم گه‌یشتبوو و دل‌م ده‌یویست به‌دنگی به‌رز بوی بخوینمه‌وه، نویسم:

نیستا دل ده‌یه‌وی له‌گه‌لت قسه‌بکا

هه‌والی دل بیستتم کردوو

ته‌مه‌عی خام سه‌یر بکه که قسه‌ی خاش

له‌ره‌قیبان شاردنه‌وه‌م هه‌وه‌سه

نیتز له‌بیرم نایه که چ بیانوویه‌کم هینایه‌وه له‌مال چوومه ده‌ری، دایه نیستا سه‌رقالی مه‌نوجیهر بوو، من جاری وا هه‌بوو له‌گه‌ل داده‌خانم ده‌چوومه ده‌ری و به بیانووی نه‌وه‌ی که شتی‌کم له‌مال جیه‌یشتوووه ده‌مناردنه‌وه بؤ ماله‌وه، به‌لام ده‌مزان‌ی ماوه‌یه‌کی پیده‌چی هه‌تا به بۆله‌بۆل ده‌گاته‌وه، جاری وا هه‌بوو به‌ته‌نیا ده‌رؤیشتتم، هه‌زار بیانووم ده‌هینایه‌وه، به هه‌رحال له‌مال ده‌چوومه ده‌ر، نه‌و شه‌وه ده‌مه‌و نیواره بارکم دیسانه‌وه میوانی پیاوانه‌ی بوو و ته‌واوی خه‌لکی مال گه‌رفتاری نه‌و و سکی نیشه‌ی مه‌نوجیهر بوون، له‌مال چوومه ده‌ر.

پشتی له‌ده‌رکه‌ی دوو‌کانه‌که کردبوو، عه‌باکه‌ی کردبووه به‌رو پشتینی له‌پشت به‌ستبوو، ده‌یویست برّوا، پشتی شاله‌که‌ی دوو سئ چینی تیدا‌بوو، له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم نه‌گه‌ر دایه گیان بیبینی ده‌لئ له‌خویرییه‌کانه، نه‌م جلانه که خه‌ریکبوو مودی نه‌ده‌ما له‌به‌ر نه‌ودا چه‌نده جوان بوو، هه‌ر دوو ده‌ستی له‌که‌له‌که نابوو په‌نجه گه‌وره‌کانی خستبووه ناو پشتینه‌که‌یه‌وه‌و که‌میک به‌ره‌و دواوه نوشتا‌بووه‌وه. ده‌تگوت نیش و نازاری کاره‌که‌ی ناوا هیورده‌بووه‌وه.

بېدەنگ راووستام و سەيرمکرد، هاتبووم هەتا کارەكەم تەواو بكەم، نيتر
 لەنابرووچوون نەدەترسام، سەيرى نەملاولای خۆم نەدەکرد، بېنە تەشتى
 رسوايى لەيان بكەويته خوار، من بريارى خۆم دابوو، لەوانە يە نيگاكانم وەكو
 تيرك لەبىشتى چەقيبى، چونكە بەو حالەتى راوستانە و رده و رده پىشتى راست
 بوو و دەو لەساكاو لای كردهو، لەبيري چوو سلاو بكا، وەكو نەوھى كە غافلگير
 كرابى. بە نارامى وتى: ((ناخرەكەى هاتى!))

پەچەكەم لا داو بەزە رده خەنە يەكەو سەيرمکرد.

((دەزانی لەكە يەو هەوالت نەپرسیوم؟))

جاری وا هەبوو دەيگوت تۆو جاری وا هەبوو دەيگوت نيوە. هينشتا
 خە حالەتى ليدە كيشام، هەستمکرد لەو بانترم، شلوقیەكانى گونى كرد ووتى:
 ((دەزانم)). ((دەتەوئى شىتەم كەن؟))

وتم: ((من شىتە بووم نيوە بۆچى شىتە نەبن؟)) بەسەر سوپماوييەو سەيرى
 كردم، برۆاى نەدەكرد ئەو نەندە بئى پەردە قسە دەكەم، ما بوو وە چى بلى.
 وتم: ((نەمدەزانی خویندواريت هەيه)).

لەحەيرەت و خەجالەتى ئەو بوينريم پەيدا كرد بوو وە چونكە هەستم
 بەسەر وەرى دەكرد لەوھى كە بە تۆ بانگم دەكرد چيژم دەبرد، بە نارامى وتى:
 ((هەمە)).

((ئەو خەتە خوێشە لەكوئى فير بوويت؟))

((لەتەوريز فيرى بووم، هەتا دوازدە سالى لەوئى بووم، باوكم خەلكى ئەوئى
 بوو و داىكيشم خەلكى باكوورە، لەمالى مەلایەك مەنزلمان گرتبوو سەواد و خەتى
 خوێش ئەو فيرى كردم، شەش حەوت سالىك لەلای ئەو دەرسم خویند، كاتيك
 باوكم مرد هاتين بۆ تاران، ئىستاش هەر كاتيك بينكاربم تەمەنناى خەت دەكەم)).

((حافزیش دەخوینى؟))

((نە، بەلام مەلاكە بەردەوام لەشيعرەكانى حافز تەمرينى پى دەكردم)).

((نيتر دەرس ناخوینى)).

((حەزم لیبوو. دەموست بچمه دارالفنون))

پرسیم: ((ئەي بۆچی نەرویشتی))

((ورتی کاتیک که باوکم مرد خەرجی مال کەوتە سەر شانی دایکم، نیستا دەموئی هەندیک کار بکەم، هەر کاتیک پاشەکەوتیکم کرد دەچمه قوتابخانەي

نیرام))

وتم: ((زۆر باشە کاریکی باش دەکەي، گەرچی حەیفە پەرچەکانت کورت

کەیتەوه))

دیسانەوه بئ دەنگبووین، خوشحالبووم، کەوايە دەیویست ناویک دەریکا. ئەوم بەجلی نیرامییەوه دەهینایە بەرچاوی خۆم زۆرتر دلم بۆی خاوەبوو، راوەستام هەتا یەك دوو کەس که لەو نزیکانە دەگوزەران تیپەربوون. دەستم درێژکردەوه و وتم: ((ئەمە هی ئیوهیه))

دیسانەوه زەردە سەرنجراکێشەکەي لەسەر لیوی دەرکەوت، چاوەکانی پێدەکەنی و بە جۆریک بەنفوزەوه چاوی لێدەکردم دەتگوت تەواوی بیرم دەخوینیتەوه.

((هی من؟))

((بەلێ))

پیکەنی و ددانەکانیم دی.

((چییه؟))

((بیگومان خۆتان دەزانن))

بە پەلە هاتە پێشەوهو لەناکاو بەرامبەرم وەستا، هەردوو کمان غەرقی نیگای یەك بووین، نیگاکانی جەرگەربوون، ئەگەر کاتیکي تر بوایە دەمقیژان، بەلام نیستا دلم دەیویست هەتا دنیا کۆتایی پئی دی ئەم هەلومەرجە هەروا بمایەتەوه. بەلام تەنیا ساتیک بوو، کاغەزەکەي لەدەستم گرت، من گەپامەوه بۆ مالهوه، نیتەر پێگەي گەپانەوه نەمابوو، تەواوی پردەکانی پشتی سەرم پوو خاند بوو، هەتا شەو بئ قەرار بووم و هەتا بەیانی بەخەبەر.

((مه محبوب گيان، مامه گيانت و مه نسور چوونه ته لای ناغا گيانت خوازینیان
لینت کردووه، تو دهلینی چی؟))

پرسیار مکرد: ((ناغا گيان چی وتووه؟))

((وتوووه تی مزو دایکی له خوامان نهوی، کنی باشتره له، به لام نیند بدن با
رای کچه که ش بزانی))

((دهی باشه به راستی سهیر بوو که رای کچه که تان پرسی! کچه که دهلی نا))

دایکم له جیگه که هی ههستا: ((باشه، باشه، کهم بنی چاوووبه! بازار که رمیش
هه تا رادهیه که، که وایه ده بیه ژنی کنی؟ ده زانی کوپه که هی عه تالدهوله که تو نازت
بو ده کرد له گهل کنی زه ماوهندی کردووه؟ له گهل کچی عه بدولعه لی خانی شریف و
لتوجار، کچه که وه کو هه تا و جوانه، منداله، به شهرم و حه یایه، ده ونه مهندي
باوکیشی هر باسی مه که، تازه به و هه مووه باشیانه وه نه وهنده په شوکابوون که
خهریک بوو مارهیی بو زاوا دیاری بکه ن))

((دهی باشه، خوزگه م به کوپی عه تالدهوله))

دایکم به غه ره زه وه وتی: ((نه و کاته جه نابت چ نه داو نه تواریکت له خوت
دهر دینا؟! مندالی هه یه، دایکی زور باسی بوو که مردووه که هی دهکا، من ده بی
کوپه که ببینم، دواتریش که کیشاته مالی نیزهت و باش سووکتکرد، وت نه،
نه مهش بوو به کار؟ من تیناگه م نه م کارانهی تو مانای چیه؟!)) و دواتر دایکم
هر دهلینی من وه لایمی ((نا)) م نه داوه ته وه و ده تگوت که له ناو خه یالی خویدایه تی
وتی: ((بریا دهکرا کاریک بکه یین که زه ماوهنده که هی توو خوجهسته شهونک
بوایه))

به نار هزایه تییه وه وتم: ((دایه گيان!))

((نه ری و ا باشتره، شتی بوکینی بو ههردوکتان به یه که وه بکپین، ههردوکتان
وهک یهک، بو جیازی له هر شتیک دوو دانه، یهک جوو نهنگوستیله، مارهیی
ههردوکتان به قه د یهک، نه ری مامه گيانت راستی وتووه، سن جار شادی له یهک
سالدا، کوپیک و دوو زاوا))

هەر فایده‌ی نه‌بوو. ده‌بوايه بیرینکی ترم بگردایه‌ته‌وه، دایکم و باوکم بیراری
 خویان دانوو. نه‌م چاره شته‌که جدی بوو. ده‌بوايه پییانم بگوتایه به‌لام چون
 نه‌مده‌ویرا شهر به‌ریاده‌بوو. به‌لام له‌وانه‌یه دواتر کاتیک باوکم چاوی به‌رحم
 بکه‌وی خه‌ت و نوسینه‌که‌ی بیینی، کاتیک که برانی ده‌یه‌وی ناو ده‌ریکا. نه‌گه
 چاوی به‌سیمای بکه‌وی نه‌و شیوده‌یه که من چاوم پینی که‌وت - له‌وانه‌یه
 به‌ویش خوشی لئی می له‌وانه‌یه ناغا گیان دلی بوم بسووتی. له‌وانه‌یه منی بو
 ماره بکاد و به‌و بییته مال و یارمه‌تی بدا. هه‌تا کاتیک ده‌چیته ناو نیرام. هه‌تا
 کاتیک که ده‌ستی به‌ده‌می بگات و بتوانی له‌سه‌ر پینی خوی راوه‌ستی، نه‌و کات
 مائیک بو خومان ده‌کیرین

به‌راستی که زور بی عه‌قل بووم. خه‌ریکبووم خه‌ونم بو خوم ده‌دی. نه‌مده‌زانی
 که نه‌گه‌ر بکری کوته کوته کاغه‌ز به‌یه‌که‌وه بلکینی، ناگری خوینی نه‌شرافی
 باوکم له‌گه‌ل خوینی عامیانه‌ی ره‌حیمی دارتاش پینکه‌وه تینکه‌ل بکه‌ی.
 بیرکردنه‌وه له‌وه گونا‌ه بوو. بیرکردنه‌وه له‌وه شینتی بوو.

چه‌ند شه‌ور رۆژم به‌بیرکردنه‌وه تینپه‌راند، چی بکه‌م؟ چون باسی نه‌و بابه‌ته
 بکه‌م؟ به‌کی بلیم؟ هیچ شتیک به‌میشکم نه‌ده‌گه‌یشت، نه‌مده‌توانی که‌سینک په‌یدا
 بکه‌م نه‌و نه‌ینییی‌یه‌ی لا باس بکه‌م. گرفته‌که گه‌وره‌تر له‌وه بوو که عه‌قلی لاوی مز
 بتوانی چاره‌سه‌ری بکات سه‌د جار په‌شیمان بوومه‌وه. دیسانه‌وه نه‌گه‌ر ناوی
 مه‌سنور به‌ر گویم بکه‌وتایه. دل‌ه‌راوکیکانم ده‌ستی پینده‌کرده‌وه. ده‌تگوت ناوی
 مه‌سنور له‌گه‌ل وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی سیمای لاویک که له‌دووکانی دارتاشی سه‌ری
 کۆلانه‌که مشاری ده‌کینشا په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وخوی هه‌بوو. له‌سه‌ر شیوی
 خواردن باوکم خوشحال و شاد ده‌ورییه‌که‌ی خوی پرکرد له‌پلاوی زه‌عفران و
 خورشتی قورمه سه‌وزه و بنکرو وتی: ((کاکه‌م بانگه‌ینشتی کردووین)) و په‌رداخه
 دویه‌که‌ی خواردده‌وه.

دلم له خى هه لکه پدراو که وته خواره وه، هه تا بن گوی سوور بوومه وه، سهرم
داخست دایکیشم هه تا بن گوی له شادیدا ده می کرده وه، به دزییه وه
نامارده کی به ره و لای من کردو وتی: ((له کوی؟))

ببو باخی شه میران، هه م فاله و هه م ته ماشا، نیوه ده چن بو هه وا خوری و منو
کاکه و مهوسسریش ده چین بو راوه که و...

دایکم به پینکه نیفه وه وتی: ((ناغا، نیوه چه ندین ساله پاروی خوتان کردو وه
مه حبو به بوجی برنج تینا که ی؟))

تیر بووم، له خه وو خواردن که وتبووم، له ژیان تیر بووبووم، حهزم ده کرد
هه ستم و هه لیم، به لام بو کوی؟ بیر کردنه وه له هه لاتن ته کانیکی پنداوم، مری
جاریک و شیوه ن جاریک، ده لیم و گیانم بزگارد که م.

ته وای شه و بیره کانم کردبو وه وه، نه وهنده به خه بهر بووم که گزنگی به یانم دی
له شوشه رهنگا وره ننگه کانی ده لاقه که وه خوی به سه ر دیوارو فهرشی ماله که دا
ده خشانند، نه و ده م خه وم لیکه وت و به یانییه که ی درهنگتر له کاتی ناسایی
به خه بهر هاتم، بونی نانی سه ننگه کی و قوله قولی سه ماومر، که ره و په نیر،
دهنگه دهنگی په رداخ و ژیر په رداخ که به ره و حه وشه ده یانبرد، دهنگی پنی دانه
خانم، قسه و باسی بی خه یالی شادی نه و له گه ل دایکم و دهنگی نوکه نوکی
مه نوچیهر له خه وی هه ستاندم.

دایکم و دایه گیان و دانه خانم گشتیان میهره بان بوون، هه موویان له بیری
ته داره کی سه فه ردا بوون، خوشکم خوجه سته شادو سه رقال به وه ی که بو
حه فته یه ک له شه میران ده مینیته وه و چ دنیا یه کی هه بوو، به تاییه ت که باخه که ش،
باخه گه وره و پردارو درهخته که ی مامه گیان بی، نه نه و پارچه زه وییه ی ناغا
گیان که زورتر له مه زرایه کی به ربلاو ده چوو هه تاوی گهرم هه تا چاوبری ده کرد
دهشتی له داوینی سه وزی خوی ده گرت و ته ماته و خه یارو باینجانی به دیاری بو
ده هینانین، زه وییه ک که باو کم هه ندیک داری به ری لی ناشتوو و ده یویست بینای
تیدا دروست بکا.

باخهكەى مامە گيان بەراستى باخ بوو، پىنچەلاو پووچ، جۇگەلەيەكى چكۆلە
 كە لەناو بەراستى باخەكەو تىدەپەرى، باخەكە پەر لەدارى ميوەو زۆر خوش بوو.
 بوونى دارى گوينز لووتى مروقى پردەكرد، دارەكانى بادام كە ديار نەبوو چەند
 دانەن و كاتىك گوليان دەكرد بوونى گولەكان و وزەى بالى مینش هەنگوينەكان
 بەراستى جوان بوو. دواتر لە دەورى باخ، دوورتر لە باخەكە لە خواری نەلبووز،
 جىنگەى راو بوو.

دەموچارم شۆرد، لەسە دەقەى سەرى ئەو كارىزەى كە لە ژىر مالەكە مانەو
 تىدەپەرى ناوى حەوزەكە خاوينز و روون بوو، نىستا كە هەوا گەرم بوو
 بەنجەرەكانيان دەكردەو، دانىشتن لە پال بەساتى بەرچايسى و گویدان بە قولتە
 قولتى سەماوەر و سەيرکردنى حەوزو گول و گيا خۇى دنيايەكى ترى هەبوو،
 دواى خواردنى نانى بەيانی بە بيانوى مانى پوورم دەمويست لە مان بىنمەدەر كە
 پوورم خۇى هات بۇ مالمان. دواى سلوو چاك و خوشى يەكراست چوو لە لای
 دايكم دانىشت و مەنوجىهەرى لە باو ش گرت و بوو بە قوربان و سەدەقەى، كاتىك
 خوجەستە هاتە ژوورەو بوو بە قوربان و سەدەقەى ئەو، پاشان پروى
 لە دايكم کرد و تى: ((نازەنن گيان ناخرەكەى تەكلىفى ئەم كۆرە هەژارەى من
 چىيە؟ هەتا كەى بىلاتەكلىف بى؟ من ئەمرو هاتووم كە تەكلىفى روون بىتەو)).
 دايكم بە نارامىيەكەو وەلامى دايەو: ((داده گيان تەكلىفىكى نىيە، من خۇ
 هەر لەسەرەتاو و توومە، ناغا دەلین هەتا مەحبوبە لە مالدابى خۇ ناكرى
 خوجەستە بەشوو بەدەين)).

((دەى باشە، خۇ من نالیم مارەى بكەین، دەلیم شیرینی خواردنەو دەيەكى
 بچووك بگيرين با خاترجەم بين كە بووكى نىمەيە...)).
 خوجەستە تەریق بوو وەو لە ژوورەكە چوو دەرهو، دايكم و تى: ((ناخر داده
 ئیو پەلەى چیتانە؟ بۇ نىمە بىوەرژن بەشوودەدەین كە شیرینی خواردنەو دەيەكى
 بچكۆلە بگرين؟ نىمە هەر لەسەرەتاو و توومانە كچەكەمان بۇ ئیو، بەلام تازه
 یازدە سالیەتى، هیشتا دەمى بونی شیرى لیدی)).

(دەو قسانە
 گەردووم، نىستە
 دايكم و تى
 خۇت من
 كەموگور
 چار، من
 نەمە
 نەكرە
 نەكرە
 بوو)

((نهو قسانه چیه دهیکه ی نازنین، من خوم نو سالم تهمن بووه که ماره یان کردورم، نیستا تو دهئی خوجهسته منداله؟ نه، گیانه کهم نیوه خریکن بیانوو دیننه وه))

دایکم وتی: ((نهیه رُو داده نهو قسه یه چیه دهیکه؟ چ بیانوریه که به گیانی خوت من له خودام دهوی، حمید وهکو کورپی خوم وایه، شوکور بو خوا عیب و کهموکورپیه کیشی نییه که بمانه وی بیانوو بگرین، نیستا که وای لیهات به سر چاو، من دیسانه وه له گهل باوکی قسه ده کهم وه و اله کهت پی ده نیمه وه))

نهمه چندهمین جار بوو که پورم باسی شیرینی خوار دهنه وهی خوجهسته ی ده کردو دایکم و باوکیشم دوایان ده خست، چونکه هیشتا من زه ماوه ندم نه کردبوو، چونکه حمید ده یویست دهستی ژنه که ی بگری و بیبات بو گیلانو له وی ژیان بکات. چونکه دایکم تاقه تی دوری منداله کانی نه بوو.

پوروی گیان که رُویش ت بریاری خومدا، هه ستامه سرین، چارشینوم به سر دادا هه تا بچم بو مالی خوشکم، دایکم سهرقانی مه نوچینه رو کاره کانی رُوژانه ی ماله وه بوو، پرسسی: ((به ته نیا ده چی؟))
 ((نه ی له گهل کی برؤم؟ دایه گیان گرفتاری مه نوچینه ره، داده خانمیش قاچی دیشی، هه و باشه، هه زده کهم نه مرؤ به پی بچم))

((شه و ده گه رنیته وه؟))

((نه ری ده گه ریمه وه، خو داده نیزه تم به ته نیا نامنیریته وه که سینکم له گهل دهنیریت))

دایکم وتی: ((تویش که سهرت لیده دهن له مالی نیزه تی، کلکت لیده دهن

له مالی نیزه تی))

به چاو تروکانیک گه یشتمه سهر کولانی سینهم، نیستا که بریاری خومدا بوو نیتر له نابرووچوون نه ده ترسام، به لام نهو روزه وه ستا که ی که پیره پیاونیکی پشت کووم بوو له دووکان بوو و خه ریکبوو له گهل ره حیم قسه ی ده کرد، ره حیم له وه ستانی من له به ردهم دووکانه که دا منی ناسییه وه و هوشی لای خوی نه ما،

نارام بهرېکه وټم. دهنګي نهوم بېست که زور عاقلانه دهيوست که ووستا دارتاشه که له کول کاته وه

((بهر چار نېستا نيوه ته شريف بهرن، من تا سبه يني ناماده ي ده کم خوم دويه مه درگای مانه که يان...)) رواله تن پيره پياوه که له کول نه ده بووه رهو نه ده روښت. دهنګي نارام بوو من گوڼم لينه بوو، ديسانوه به حيم وتی: ((به لنی حاجی، نيوه فرموتان، به سهر چاو، نيوه ته شريف بهرن هه تا من زووتر نېشه کم بکم، سبه ي نيواره بهر له بانګي شينوان ديه به مه وه بهر درگای مانه که يان...))

رېکه وټم و بېلا ته کليف له پان سه قاخانه وه تپه پرېووم، زور به نارامی هه نگارم هه لده گرت. نېتر له رووم نه ده هات که موډ داگير سينم، که داوای يارمه تی له خوا بکم، که دوعا بکم باوک و دايکم قه بوولی بکن که کاره که ی نيمه زووتر به سه رنه نجام بگات. دلته راوکڼم بوو، پيره پياوه دريژدادره که هيشتا له ناو دوکانه که دا بوو، چوومه پېشه وه، له دووکانی ده وافرؤشی بړيک گولی گوزروانم کېری، له وکاته دا خوم به سه یرکردنی قوماشه کانه وه خه ریک کرد، سه رنه نجام له ژر چاوه وه ديم که پيره پياوه که به خېشه خېش له دووکانی دارتاشيه که هاته دهری. به خه يالی ناسوده وه ده سته که ی به سوچينکی پشتينکه ی پاک کرده وه و به ده ستي کلاشه کانی هه لکيشاو خنه خن که وته ری، به ره و لای دووکانه که که وټه ری.

((ناخرد که ی روښت!))

هر به و بزده ناسيانه يه وه له حالينکدا که ده سته کانی له سهر سنگی دانابوو و پالی به ميزی دووکانه که وه دابوو وتی: ((سه لام))

((سه لام))

بن نه وه ی که قسه يک بکات چووه نه و سه ری دووکانه که وه له ويندا له سهر تاقينکی بچکوله که له دلی دیواره قوره سواخه که دا هه لکه ندرابوو، له پان چراهه کی دوکه لاوی، شتینکی هه لگرت و به ره و لای من هات.

(نومه هی شينو)
(چيه)
دستم درتنگرد
دستم، نهویش پين
(که لایه کی سا)
قسه يک بکم...
بن پيشه کی
دلم داخوريا
(بوچی)
(ده يان و)
بزده که وټه
زیز بووه،
به نوو
به رامبه ر
به و گه
ده ته و
(
پي
سه
پي

داتمه هي نيوهيه))

((حینه))

دهستم درنژکرد، چه پکن قژی هه لپاچراوی که به په تیک به ستبوو خستیه ناو
دهستم نه ویش پیکه نی و دیسانه وه ددانه سپی و ریکه کانی که وتنه ده ری
رگه لایه کی سه وزه دیاری دهرویش)) به حسره توه سه یرمکرد، دهویست
فسه یهک بکه م. هرچی هه ولندا نه مده زانی بلیم چی، هر ده تگوت تیکه یشته وه.
بی پیشه کی وتی: ((ده مه وی بینمه خواز بینیت))

دلم داخوریا: ((نابی))

((بوچی))

((ده یانه وی من بدن به کوره مام))

بزه که وته سه ر لئوی، ((ناخ؟)) بیده نگبوو، سه ری خستبووه ژیره وه، ده تگوت
زیز بووه، تورا بوو، قره کانی به ناوچاوانیدا هاتبوونه خواری.
به نووکی پینی کوته داره کانی لاده دا، سه ری به رز کرده وه و پوی له دیواره کی
به رامبه ری کرد، من ته نیا چاوم له لایه کی نه و بوو که له بهر چاوم زور جوان بوو.
به و گهر دنه به رزه یه وه، ده ماری ملی لینی ده دا، به له حنیکی توپه وه وتی: ((توش
ده ته وی؟))

((نا))

بیده نگی نه و شوینه ی داگرت، هه ردوو کمان نوقمی بیرکردنه وه بووینو
سه یری زه ویمان ده کرد، سه ر نه نجام وتم: ((خه ریکم ده چم بو مالی خوشکم هه تا
پینی بلیم که ناموزا که مم ناوی))

((ده ی باشه هر ده پرسنی که کیت ده وی؟))

((ده لیم دارتاشی کولانه که مان))

به ده نگی به رز پیکه نی چ پیکه نینیکی جوان، سه یرمکرد، له نیگا کانی
هه لنده ده هاتم، گهر چی له خه جاله تیدا روو خسارم سوور هه لگه پرابوو، پرسنی:
((به راسته؟))

((نهری))

((که وانه بئله بئمه خوار بئینیت))

((قا، پراوه سته، نیستا کانی نییه، پراوه سته، سه رتا ده بی خوشکم به دایکرو

بارکم بلئی دواتر خوم ناگادارت ده کهم))

دیسانه وه به سه رسورماوی لئی پرسیم: ((به راستی نامادهی بیه ژنی من

بیه ژنی منی هیچ نه دار؟))

سه یرنکی خوی کردو دواتر سه یری من، ده تگوت ده یه ویت له سه هر هیچ

نه دار بیه کهی خوی پیداگری بکات، ته واوی هه ل سوکه و ته کانی جوان بوون،

دهستی راستی له سه هر میزه که دانا بوو، سه یری باسکه نه ستوورو قایمه کانیم

کردو وتم: ((نهری))

چاوه کانی پنده که نی، سه ری به هیمای سه رت و به داخه وه بوون ده له قاند.

پرچه کانی له سه هر ناوچاوانی ده هاتن و ده چوون، پرسی: ((تو چه یف نی؟))

پرسیم: ((مه گهر تو چیته؟))

((عه بیم نه وه یه که به دهستی به تاله وه نه وینداری تو بووم))

پنکه نیم و تم: ((باشییه کهی له وه دایه)) و به ره و لای مالی خوشکم که و تمه برئی،

له رینگه دا ده جار چه پکه قره کهم سه یر کرد، ره نگیکی جوان، خا و ولو، هر

نه وه بوو که له سه هر پروخساری په ریشان بوو.

دیسانه وه پووری گیان پاکه تیکی له سندوقه دارینه کهی هی نایه ده ری و دای به

دهستی سودابه وه، پاکه ته که چه پکی قرئی تیدا بوو که له سه هر کاغه زیکی سپیان

چه سپکرد بوو، له چاوی سودابه دا شتیکی سه یر و سه مهره نه بوو، تله کانی

نه ستوور و زبرو به لولیییه وه لکاند بوویان به کاغه زه که وه به تیپه ربوونی کات

ته واوی کون بوو بوو، له هه ندیک شوینیدا قره کان شکا بوونه وه و خه ریک بوو لیک

ده چپران، پووری گیان سه یری قره کانی ده کرد، ده تگوت گه پراوه ته وه بو رابردو،

ده تگوت هر نیستا نه و چه پکه قره ی و هر گرتووه، سودابه ش و ه کو پووری گیان و

له بهر دلی پووری گیان حاله تی گوپا، پووری گیان دریزه ی پیدا:

مه خوشککم وت هاتووم بو نانخواردن لهلاتان بعينمهوه، خوشکم که که مينک
 نهه نسرکه و بی من سهری سورما بوو، بهلام نهیخته خوی و خوی خوشحال
 بساندا هه والی هه موو که سینی پرسى و من له گهل کورده که ی کایم ده کردو
 بزم له جینه کی تر بوو، جاری وا هه بوو وهلامی بنی مانام ده دایه وه، بو نمونه
 نه گهر بییرسیایه مه نو جیهر چونه ده موت له لای دایه گیانه، مندالی خوشکه کم
 له باوه شمدا دهستی به گریان کردو من بنی نه وهی که له بییری ژیر کردنه وه دیدابم
 نارام نارام له پشتیم ده داو سهیری گولی فهر شه کم ده کرد، چونکه خوشکم
 شیرى نه بوو، ژنیکی لاو که ده بووه دایه ی منداله که شیرى پنده دا، کورده کی
 سال و نیویک ده بوو هیشتا شیرى ده خوارد، خوشکم به سهیریکه وه منداله کی
 لیم وهرگرت و دای به دهستی دایه نه که ی هه تابی با شیرى پیندا، دواتر هاته لامو
 دانیششت و پرسى: ((دهی، بهم زوانه هیچ هه والیک نییه؟))

((بریار وایه بو ماوهی هه فته یه ک بچینه باخی شه میرانی مالی مامه گیان))

خوشکم پرسى: ((دیسانه وه ناغا گیان بییری راوه که وی کردو وه؟))

((نا، نه جار هه یانه وی قسه ی مزو مه نسور بکه ن))

خوشکم له خوشیدا پرومه ته کانی سوور بووه وه و وتی: ((نه ی ناجسن بویه
 هژشت له لای خوت نه بوو، که وایه نه م گیزی و بنی هوشییه شتیکی له پشته وه
 بوو، بهه بهه، که وایه موباره که))، هاته ته نیشتمه وه و دانیششت و بهزه و قه وه
 پرسى: ((دهی بلنی بیگیژره وه، مه نسور داوای کردو وی؟ وتوویه تی چی؟ مه نسور

زور کوپنیکی باشه))

له جینگه کم هه ستام و چوومه لای په نجه ره که وه و پالم پینوه دا: ((خوا بو دایکی

بیلنی))

((هه ر باسی نیفتخار لملوک مه که، مه نوسر خو له و ناچن، هه ر هیچ شتیکی
 نه چوته وه سهر نه و، هه ر ده لینی کوپی نه و دایکه نییه، مه ترسه مام خوی

دهر ه قه تی نه و دی، نیستا بلنی مه نسور چی وتووه؟))

ئىفتخارملوك كە دەبوو ماموژنم ژنىكى دەم پىيس و رەزىل و ناژاوه گنېر بوو بەلام بەختە وەرانه هېچ كام لە منداڵەكانى لەو نەدەچوون، چونكە هەلس و كەوتى نارام و تايبەتمەندىيە باشەكانى مامم كاريگەرى لەسەر دانابوون بە تايبەت مەنسور لەنيو منداڵەكانى تریدا نارام و باشتەر بوو و لەلای تەواوى خزم و كەس و كار ریزدارتر بوو بە تايبەت باوكم كە هەتا ماوه يەك لە مەوبەر منداڵى كۆرى نەبوو نەوى وەك كۆرى خۆى خوشدەويست و مەنسوریش ریزیكى تايبەتى بۆ باوكم دادەنا.

وتم: ((من خۆ كارىكم بەوان نەداوه نەوان لىم ناگەرین، مامە گيان و تەویەتى مەنسور دەلى لەو كاتەوه دەسالانە بووم لەو كاتەوه كە مەحبووبە شیری دەخواردو من لەگەلى یاریم دەکرد، هەر لەو قوناغى منداڵییدا حەزم دەکرد كاتىك گەرە بوو بیته ژنى من. ئىستاش كە گەرە بوو و عاقل بوو...)).
خوشكم بە دەنگى بەرز پىكەنى: ((تۆ چى مەحبووبە؟... تۆ لەكەیهوه حەزت

لینکردوو؟))

بە دل ساردییهكەوه وتم: ((من؟ من خۆ هېچ كارەنیم، خویان بۆم دەبێز و خویان بۆم دەدوورن، ئەوه لەكۆرەكەى عەتال دەوله و ئەوش لەناغا مەنسور. من هېچ كاتىك چاوم بەدواى مەنسورەوه نەبوو و حەزم لىنەکردوو)).
بە سەیرىكەوه برۆیهكى بردهسەرى و بە بزەیهكەوه پرسى: ((كەوايه چاوت بەدواى كىوه بوو؟))

دواى نەم گالتهیه كەوتە مژدان لەقلیانەكەى كە كلفهتەكەى بۆى هینابوو، سەیری دەستە گۆشتنەكانیم كرد كە سەرى قلیانەكەى توند پى گرتبوو، چەندە بى فکرو خەيال قلیانەكەى دەكىشا، راوهستام هەتا قەرەواشەكەى لەژوورەكە چوو دەرهوه. لەقادر مەكان چوو خوارەوه و چوو ئەو سەرى حەوشەكەوه. بە نارامى لەلای پەنجەرەكەوه هاتمە ئەم لاوه و سەیری دەرگای ژوورەكەم كرد، سەیری پەردەكانم كرد كە بە پۆلەكە چنדרابوون و لەسەر دەرگا كە كرابوونە دوو لەتەوه، سەیری ناخەكانم كردو لەمىلاقە سوورەكان و چرا گپ سۆزەكان

بهشوشه‌ی سپی یان په‌نگی تره‌وه بۆ هه‌لکردن چاره‌پروانی شه‌و بوون. میزینکی
 خه‌ر له‌سوچینکی وه‌تاغه‌که به‌ چوار کورسییه‌وه که له‌داری گوینز دروستکرا بوون
 دانرابوو، دوو فهرشی گه‌وره ته‌واوی ژووره‌که‌ی پر کردبووه‌وه، چواره‌دوری
 ژووره‌که به‌پشتی که به‌ مرواری به‌رگه‌کانیان چندرابوو رازابوووه‌وه. نه‌مانه
 هه‌موویان له‌جیازیه‌کانی خوشکم بوون، بیه‌شک نیزه‌ت ژینکی به‌خته‌وه‌ر بوو.
 وه‌کو دایکم، ده‌مزان‌ی که هه‌وسه‌ره‌که‌ی نه‌وینداری نه‌وه. نه‌وینداری نه‌م ژنه
 قه‌له‌و و خوین شیرینه‌یه، نه‌م ژنه زیره‌ک و به‌رینه‌به‌رو گالته‌چییه، ده‌مزان‌ی که
 زور روو به‌ نیزه‌ت ده‌دا، هه‌رچی نیزه‌ت بیه‌وی هه‌ر نه‌وه‌یه، بلن بمره، نه‌سیر
 خان ده‌مری. به‌لام نیزه‌تیش زیره‌ک بوو، عاقل بوو میرده‌که‌شی خوش
 ده‌ویست، ده‌مزان‌ی له‌چ کاتیکدا ناز بکات. تا چ راده‌یه‌ک خوی شیرین بکات.
 ده‌مزان‌ی هه‌موو شتیک تا چ راده‌یه‌ک باشه، له‌خۆم ده‌پرسی نه‌مه چ جوړه
 عه‌شقیکه؟ وه‌کو عاشقییه‌که‌ی منه؟ نه‌گه‌ر وایه خۆزگه‌م به‌نیزه‌ت. نه‌وینداری
 که‌سینکی باش بووه.

ئینسانینکی باشی ده‌ستکه‌وتوو، ورده ورده چوومه پینشه‌وه، ده‌ستیک له‌و
 جلانه‌ی که به‌رگدرووه‌که‌ی مالی پوورم بۆی دووریبوو له‌به‌رمدا بوو، له‌بیرمه که
 په‌نگه‌که‌ی په‌میی بوو، گۆره‌وی سپیم له‌پنکردبوو، له‌و گۆره‌ویانیه‌ی که
 له‌پرسییه‌وه ده‌هاتن و دایکم بۆ من و خوجه‌سته‌ی ده‌کری، نه‌لقه‌یه‌ک له‌پرچم
 به‌زوری شیله به‌ناو چاوانمدا هینابوو خواره‌وه. وه‌کو کلکی دوو پشک. خوشکم
 سه‌یری منی ده‌کرد و له‌نیگایدا خۆشی ده‌باری، به‌لام من له‌وه خه‌مبارتربوو که
 بزه بمگری، خه‌ریکبوو چرم ده‌وه‌شانند.

وه‌کو دوو پشک، له‌پال خوشکمدا چوارمشقی دانیشتم، به‌سوچینکی جله‌که‌م
 یاریم ده‌کرد، خوشکم به‌میه‌ره‌بانیه‌وه پرسى: ((مه‌حبوبه گیان بۆچی
 شه‌ربه‌ته‌که‌ت نه‌خوارد؟!))

((ناخۆم داده))

((بۆچی؟ چ بوکینکی که‌م خه‌رج!))

((توخوا واهلی داده. من حەز ناکەم))

خوشکم بە پینکەنینهوه وتی: ((بۆچی وا نەلیم؟ تەریق دەبیتەوه؟ ووتی ھەر لەخۆتەوه کۆرەکە ی عەتال دەولەت جواب کرد نەکا حەزت لەکەسینکی دیکە بوو. ھۆشت لەلای کەسینکی تر بوو))

بێدەنگ بوو. ژێر سەرم بەرز بوووەوه، گیانم دەلەرزێ، سەر مام بوو. خوشحال بوو لەودی کە شووی خوشکەکەم لەدەرەودی مام سەرقالی قسەکردن لەگەڵ رەعیەتەکانی بوو، سەیری راست و چەپم دەکرد نەوهکو خزمەتکارێک بێتە ژوورەوه

دەستم بردو پەرداخە شەربەتەکەم لەپاڵ دەستی خوشکەکەم کە لەسەر پشتیبەکە ی دانا بوو، ھەلگرت دەم وشک بوو بوو، بێرێک شەربەتەم تام کرد، فایدە ی نەبوو. ھاتم پەرداخەکەم دانیم کە لەدەستم بەربوووەوه شەربەتەکە رژا، خوشکەکەم وتی: ((ئە ی ئە ی، تەواوی ولات پیس بوو، زینەت... زینەت...))

قەرەواشەکە ی بانگکرد ھەتا شەربەتەکە پاک کاتەوه، بە پەلە دەستم لەسەر ئەژنوی داناو وتم: ((تو ئەبولفەزل کەس بانگ مەکە داده، خۆم پاک ی دەکەمەوه، بەدەوری خۆمدا دەخولامەوهو بۆ کوتە پەرۆیەکی کۆن دەگەرێم. سەرئەنجام خوشکم کە دەمی کردبوووەوه شەربەتە پزائووەکە ی سەر فەرشەکە ی لەبیر بردووەوه وتی: ((بۆ وات لیھاتوووە مەحبوووبە! ھەر ھۆشت بەلای خۆتەوه نییە لەشتیک دەترسی؟!))

ھەناسەم توند بوو بوو، قسەکەم لەگەر وومدا گیری کردبوو خەریک بوو دەیفخنکەم، دەستم کە وەک سەھۆل ساردبوو بوووەوه لەسەر دەستە گەرمەکە ی ئەوم دانا: ((داده نەگەر شتییک بیستی ھات و ھاوار ناکە ی؟ تو سەری باوکم ھاتوھاوار مەکە))

خوشکم دەستە سەھۆل بەستوووەکانی منی گرت و وتی: ((بۆچی ئەوەندە سارد بوویتەتەوه مەحبوووبە، چی بوو؟)) وورده وورده نیگەرەان بوو، بەترس و سەیرەوه درێژەیدا: ((بلی، بلی، بزانی چی بوو، مەترسە، قسەکەت بکە، ئەویندار

نه بوریستی ((لهوریایی و زیره کی خوشکم سهرم سوپما، به لام دهتگوت که
خویشی به و قسه یه ی کردبوو باوه پری پنی نه بوو، نه م رسته یه ی وه کو ته نکیدیک
له سر گیزی و که م هوشی من به کارهینا، سهرم داخست و وتم: ((نهری داده،
نه ویندارم)) او له ناکاو بنی نه وه ی که به موی چه ناگم له رزی و فرمیسک
له چاره کانه نه لقه ی به ست.

خوشکم ده می کردبوو وه و به سه یریکه وه سه یری ده کردم، نه مجاره یان نه و به
ترسه وه سه یری ده رگا که ی ده کرد، دهنگی نارامتر کرده وه، دهستی راستی هروا
له سر قامیشی قلیانه که بوو، به دهستی چه پی به سه ریدادا، به ره و لای من
نوشتایه وه وتی: ((خوا بمکوژی مه حبویه! به راسته؟)) هروا بنی ده نگبووم،
تنوکیک فرمیسک له چاوم که وته خواری ((زوکه پیم بلنی چ قوپنک کراوه
به سهرمدا، نه وینداری کینیت؟)) و به رده وام له بیری خویدا به دوا ی نه و لاوانه دا
ده گپرا که له وه ده چوو له ناو ژیانی به رته سکراوی مندا دیبیتی دانه دانه ناویانی
ده برد: ((نه کا نه وینداری کوپه که ی شازاده خانم بووی، مه به ستم کوپه که ی
عه تالده وله یه که خوت جوابت کرد، هر نه وه ی که ده تگوت پووری تاهیره
خانم...))

((نا، داده)).

((که وایه کئی؟ کئی)) هر بیری ده کرده وه و سه ری به ره و لای چه پ و راست
ده سوپاند. ناگری قلیانه که ی سارد بووه وه و هروا سه ری قلیانه که ی له ده ستیدا
ده گوشی.

((کوپری پووری گیان؟ نه کا چه زت له کوپه که ی پووری گیان بنی؟ نه و کوپه
پورده و ا چه زی له خوجه سته یه!))

به بنی تاقه تیبیه که وه وتم: ((نا داده، نا، نه وان نین)).

((نه ی کینیه؟ خوا بمکوژی مه حبویه نه ی کینیه؟ نه کا پیایونکی ژنو مندالدار

بنی، له ناو خومانایه؟ خزمه؟ نه وت له کوئی دیوه؟))

((نا، داده خزم نییه...)) ده ستم به گریان کرد.

((نېييه؟ ئەي كنييه؟ نهويش توي دهوي؟ له كهل يهك فسه نان كز دووه؟))

گرمانه كه م نه ده براهوه: ((نهري. نيزههت گيان نهويش مني دهوي))
ديسانهوه به دهست به سهرو چاوي خويداداو سهيريكردم، وتم: ((پيت ناخوش
نهين نيزههت... ناخر... ناخر... زور نهسل و نه سه بينكي باشي نييه))

((نيهتي؟ كه وايه كنييه؟)) ئينجا دهستي نهو دهله رزي، قليانه كه ي بهرداو
به مردو دهستي به سهري گرت: ((نهكا كازم خان بن، كوپه كه ي حاجي
نه سرولا. واننييه؟ كوپه قهلهوه خوين گه رمه كه؟))

كازم كوپي حه قده تا هه زده ساله ي حاجي نه سرولا هاوپتي مندالي باوكم
بوو، جاري وا هه بوو له گهل باوكي ده هاتنه ديده ني باوكم، به ژنيكي قهلهوه
سه رنجراكيشي هه بوو ده چووه دلي هه موو كه سينكه وه، باوكي به باوكمي وتبوو
كه به هه مووه قهلهوييه وه ژنان بوي ده مردن، ده لين خوين شيرينه، وتبووي
نازانم له واننييه نه م سه گباب خنوه مورهي ماري پيني، ئيمه زور جار به و
تاريفه ي باوكي كه هي كوپه كه ي ده كرد پنده كه نين، حاجي نه سرولا زور
دهوله مند نه بوو به لام پياونكي زه حمه تكيثش و شهريف بوو كه له بازاردا
دووكانيني هه بوو سه رقالي ئيش و كاري خوي بوو، به قهولي پيشينان رسق و
روژي چوله كانه ي هه بوو، بزه يه كي هه لپروكاو له سه ر ليوه كاني خوشكم
دهر كه وت، به خه مباريييه كه وه وتم: ((نا، داده برياهو بوايه، حاجي نه سرولا خو
پياونكي باشه))

نه م قسه بن نيراده يه له ده م ده رپه ري، خوشكم هه ستايه سه ر چوك، ((كه وايه
باوكي كه سينكي باش نييه؟... نه ي خودا بمكوژي، خو تو منت كوشت، ده ي
نووتر بيلني و بزگارمكه بابزانم كنييه؟))

ئيتر چاره نه بوو، رينگه ي گه رانه وه نه ما بوو، قسه كه م له ده م ده رچوو بوو، تير
له كه وان هاتبووه ده ره وه و ئيتر نه ده گه رايه وه، برياه لال ده بووم، برياه نه مده وت،
ئينستا خوشكم بن هوش ده بن. ((هيچ داده، هه ر باسيشي مه كه؟))

ههتا هاتم له سهر جینگه کهم ههستم مه چه کی دهستمی توند گرت: ((چی ههر باسی مه که؟ بو کوی ده پوی؟ دانیشه بزانه، پیم بلنی چ دهسکه گولینکت به ناوداوه، بلنی بزانه نه م کهسه کینیه؟))

دانیشتم، فرمیسکه کانم که وتنه خواری: ((ناتوانم بلنیم)).

((مه حبووبه تو خه ریکی من ده کوژی، نیستا دلم ده وهستی، نه ورنده مه گری.

پیم بلنی بزانه کینیه، خوی به تووی وتووو که تووی دهوی؟))

((نه ری داده)).

خوشکم پرومه تی خوی رنی: ((که وایه قسه کانتان ته و او کردووو؟ هیچتان

نه هیشتوته وه؟)) بیده نگبوم و سه ییرکردم: ((دهی زوکه کچی، خیرا پیم بلنی له

کوی دوزیوته ته وه؟ ناخر پیم بلنی که چ قوریک به سه رمدا بکه م، پیم ده لینی یان

((نا؟))

ده لیم، مردن جاریک و باوکه پرۆیش جاریک، وتم: ((نیستا ده لیم...))

بیده نگبوم و دواتر به نارامی و وتم: ((دوکانی دارتاشیه که ی کۆلانه کهت خۆ

دیوه؟)) خوشکم مه چه کی منی گرتبوو و ده یگوشی، له سهر نه ژنۆ دانیشتبو

سه ییری ده کردم، هه موو گیانی بووه وه چاوو گوئی، ته نیا جوله یه ک که له گیانیدا

دیم گه وره بوونی گلینه ی چاوو کانی بوو، له ترسو له پرسیار پر بوون، به زه حمهت

دهنگ له گه رووی ده رده هات: ((دهی باشه؟!))

((ههر نه و شاگرد دارتاشه ی که له ویدا نییش ده کات، ناوی ره حیمه)).

به بردنی ناوی نه و دلم نارام بوو، سه رنه نجام نه م نه ینیه قورسه م لای که سینک

باس کردو، قورساییه که م خسته سه ر شانی که سینکی دیکه. ده تگوت که

پزگار کراوم، چه نده ره حیمم خوشده ویست، خوشکم وه کو که سینکی خه وانو

وتی: ((کی؟)) بی نه وهی که بو ی شی بکه مه وه چاوم له چاوی بری، ورده ورده

ده یزانی چیم وتووو، هه و لیده دا هه ناسه بکینیشی، نه یده توانی، ده می دوو سی

جار کرده وه و دایخسته وه، وه کو ماسی ناو حهوز، دواتر وتی: ((نه یه پز خوا

بمکوژی، مه گه رشیت بوویت؟))

مەندەبىرى شەلبەت بەو خىرايىيەى كە بەشەردەھاتىن بەھەمان خىرايىش ئاشت دەبووينەو. بەراستى يەكترمان خوشدەويست، بەردەوام من سفرەى دىنم بۇ دەكرەوەر ئەويش لەقۇناغى مندالیداو لەسەر دەمى لاويقتیدا تىدەكۇشا بەرادەى عەقۇر شعوررى تا ئەو جىگەيەى دەكرى يارمەتىم بىدا.

((سەيركە نىزھەت خۇ ئەويندارى لەدەستى مروۇ خۇيدا نىيە، من تەواوى ئەم قسانە باشتر لەتۇ دەزانم، بەتەواوى بىرم لىكردۇتەو، تازە بەمنىشى وتووە كە دەيەويت بچىتە ناو نىزام، ئەووە خۇ خراپ نىيە، ئەگەر ئاغا گيان يارمەتى بىدات دەتوانى مەقامىكىش بۇ خۇى بەدەستبىنىت، تو خوا بە ئاغا گيان و خانم گيان بلى بەئىنن بىمە ژنى، ئەگىنا تىراك دەخۇم و خۇم دەكوژم)).

ئەوئەندە بەتوندى قسەمكرد كە بەخىرايى باوهرى پىنكردم، خۇىشم لەو بىروايەدابووم كە وايە، بە ئەسپايى وتى: ((ئەگەر ئاغا گيان بزانى تۇيش خۇت نەكوژى ئەو حەتمەن دەتكورژى)).

((دەم كوژى جەھەننەم، پىزگارم دەبى، من مەنسورم ناوى، كەسى ترم ناوى، بىرم باشترە، تۇيش پىيى نەئىيى خۇم پىيى دەلئىم)).

جولەيەكمكرد كە لەسەر جىگەكەم ھەستم، دىسانەووە دەستى گىرم، ئىستا دەستى ئەو ساردبوو، وەكو لەتەك سەھۇل و دەستى منىش گەرم گەرم بوو. ((دانىشە، بابىرىكى لى بىكەمەو، لەم ئىشانەت دەستەنگرە، وەرەو لەكەرى شەيتان وەرە خواری)).

ھەرچى زۇرتتر نامۇژگارى دەكردم، رق ئەستور دەبووم، مرىشكەكەم قاچىكى ھەبوو، تەنيا ئەوم دەويست، ئەو، خوا يەكىك و پىاوى منىش ھەر ئەو. بەتورپەيىەكەو و تىم: ((بەحساب ھاتبووم تۇ ناوبزىوانى بىكەى، قسەى لەسەر بىكەى، نايلىي مەيلى، لەچى دەترسى، خۇ حەقىيان بەسەر تۇوہ نىيە، من دەكوژن! با بىمكوژن، بەقوربانى تۇ بىم، ئىستاش ھىچ نەبوو! بۇت ناكرى، دەزانم، من نەھاتووم بەيىت و بالورەم گوئى لىبى، خۇم بىرىكى لىدەكەمەو)).

لەناكامدا خوشكم به دوو دلبييهوه رازى بوو، سفرهه نهاريان داخست، شووى خوشكم هاته ژوورهوه چارشينوئىكى سىي گول گولاييم بهسەرداداو سەرم داخست چەندىن جوړ چىشت و دوو ترشيات و شتى تر لەسەر سفرههكەيان بوو، بەلام من نىشتيام بوى نەدەچوو، هەر كەوچكم لەچىشتهكەم وەرەداو تىر بووم، لەبەرخۆمەوه بىرم لەوه دەكردهوه كە نەگەر نىستا شووى ئەم خوشكەم ناوا بە گالتهوه قسەم لەگەل دەكاو بەينى لەگەلم خوشە نەگەر برانى كە من ئەوينداری رەحيمى دارتاشم تىروانىنى سەبارەت بە من چوون دەبى؟ گيانم دەلەرزى، خوشكيشم كە زوړ لەمن باشتر نەبوو بەلام لەروالەتدا هەرلیدەدا بارووزخەكە ناسايى نىشان بدا

مىردى خوشكم بەگالتهوه وتى: ((مەحبوبه خانم بۇچى هيج ناخوى؟ دەتانهوى باوكتان بكەن بە حاجى؟ هەر دەلنى نەخوشى!)) دواتر پرووى كرده خىزانەكەى و وتى: ((نيزهت گيان تۆش ئەمرو كەيفت ساز نيبه؟ چى بووه؟)) خوشكم زەرەخەنەيهكى جوانى بووبە هاوسەرى سى و چوار پىنج سالەى خوى كرده بە نارەحەتى و نازەوه وتى: ((هيج نيبه، وەك شتى خانم گيان حاليان باش نيبه))

مىردى خوشكەكەم كە شىت و شەيداي قەلەوى نيزهت بوو بە پوالەت خوى بە نىگەران نىشانداو پرووى لەخىزانە حەقدە سالە بەختەوه رەكەى كرده وتى: ((خوانەكات، چيبانە؟))

((تەنيا هەندىك سەرمای بووه، شتىكى گرنگ نيبه، بەلام من نىگەرانى مەنوجيهرم، نەگەر نيزنبەدى ئىواره لەگەل مەحبوبه دەچىن بۇ ئەوى، داىهى مەحموديش لەگەل مندالەكە دەبەين، لەوانەيه پىويستبى يەك دوو رۇژىك لەوى بمىنينەوه و شىر بەدات بە مەنوجيهر، ناكرى خانم گيان بە نەخوشيبهوه شىر بەدات بە مەنوجيهر لەوانەيه نەگەريش پىويست بكا داىهى مەحمود و مەحمود لەوى دادەنيم هەتا دوو سى رۇژىك لەوى بمىنينتەوه، يان مەنوجيهر دىنم بۇ ئىره))
 ((هەلبەت نەگەر براكەت بىنى بۇ ئىره باشتره))

لەر زىرەككېيەي خوشكەم كە ئاۋا درۋى رىككەخست سەرمسورما، نەۋ
 لەكاتىكدا كە داخ لەدل بوو مىشكى ۋەك سەيارە كارى دەكرى، نىزھەت خۇي
 دەيزانى كە نەگەر دايكەم شتىكى بىتە پى ئىتر باش نىيە شىرېدات بە مەنۇچىنەر.
 كەرايە دەبوايە دايەنىكىيان بۇ بگرتايە كە شىرى ببوايەو بىتوانىايە شىرېدات بە
 مەنۇچىنەر نەمە خۇي دەبوۋە ھۆي پىنكەتتى شىرېدات گۇومان كەرايە بىيانورى
 نەخۇشى دايكە ۋەكەك ۋەرگرتن لەدايەنەكەي مندالى خوشكەكەم باشترىن رىنگە
 بوو، خوشكەم وتى: ((ئىۋە راست دەلەن، ھەر مندالەكەم دايەنەكە نەبەن، نەكا
 نەوانىش نەخۇشىيەكە لەخانم گىيان بگرنەۋە، دەلەن دايە گىيانى خۇمان
 مەنۇچىنەر بىنن بۇ ئىرەۋ دەۋ سى شەۋ لىرە بن)).

خىرا تىگەيشتم كە بەباشى زانىۋە مائەۋە چۆلەن ھەتا نەگەر ھەلاۋ
 ھەنگامەيەك دروست بوو نەگاتە دەرەۋە، نىزھەت بە زىرەكى ۋە خىرايى پىلانى
 داپشتىۋو ۋە خىرا خستىۋوۋىەكار.

دايكم بە سەيرىكەۋە پرسى: ((نىزھەت گىيان چى بوۋە؟ بۇچى تۇيش لەگەل
 مەحبۇۋە ھاتوۋى؟)) لەۋە دەترسا كە نەۋەك لەگەل مىردەكەي ناكۇكى كەوتىتە
 بەينىانەۋە.

خوشكەم بە پىنكەننەۋە وتى: ((خانم گىيان نەگەر پىنت ناخۇشە بابگەرنەۋە
 پىم ۋەبى مىۋاندارىت نەبى!))

((پىلاۋەكانت لەسەر چاۋى دايكت، بەخىرىنى، بەلام بۇچى ئىستا؟ بۇچى بەم
 نىۋەرۋىە ھاتوۋن؟ بۇچى مندالەكەت نەھىناۋە؟))

خوشكەم بە جۇرىك كە دايە نەزانى چاۋىكى لەدايكم داگرتو وتى: ((ئاخر
 كاتىك مەحبۇۋە گىيان وتى سەرماتىۋوۋە نەخۇشى نىگەرانت بووم، ھاتم
 ھەۋالىكت بېرسەم، دەترسەم مندالەكەش لەتۋى بگرتەۋە، ئاغا وتى مندالەكە
 مەبە، ئىستا نىۋەش مەنۇچىنەر لەگەل دايە خانم بىنن بۇ مالى ئىمە، كە
 ژاۋەكەمان لەبەردەرگا چاۋەرۋىە، يەك دەۋ رۇژىك لەۋى دەمىننەۋە، كەمىك نىۋە
 چاكىۋونەۋە نەگەرنەۋە)).

دېسانەدە چاۋىكى لەدايىم داگرت، چارم بەدەستى دايىم كەوت كە دەلەرزى،
 ھەستى بەدەكردبوو كە شتىكە پەيوەندى ھەر بە مالى خۇمانەدە ھەيە و نابى
 قەرەواشى و نۆكەرەكان بزانن. نەمەش لەژانە سەرەكانى چىنى سەرتربوو كە
 ژيانى تايىبەتايان نەبوو، لەوانەبوو دايە گيانىش كاتىك مەنۇچىھرى مەلۇتكە
 دەكرد كە تىر تىر شىرى دايىكى خواردبوو و خەوى لىكەوتبوو، كەوتبوو
 گومانەدە بەلام نەيدەزانى چ باسە

ھەر كە دايە خانم رۆيشت دايىم و خوشكم بە بى مەيلىيەدە بەزۆرى خەرىكى
 خواردنى شىرىنى و چا بوون پەرداخەكانيان داناو چاويان لەيەك بېرى. نيگاي
 دايىم پېر بوو لەپرسىارو سەرسوپماوى، خوشكم وەكو تەعزىەبارىكى لىھاتوو
 گوينى لەدەنگى قاچەكان و تەگەرى كەژاوەكە بوو كە خەرىكىبوو دور
 دەكەوتنەدە، خەرىكىبوو بوئەدەي كە پىلانەكەي تىرى دابىرئى لەبىدەنگى و
 چۆل بوونى مالىكە دلىيابى.

دايىم بە لەحنىك كە بېرىك توندو تورەبوو وتى: ((چى بوو نىزھەت؟ بۇچى
 ھەلىت و پەلىت دەدوينى؟ من ھىچم نىيە؟...)).

خوشكم قسەكەي پى بېرى و بەمنى وت: ((بېرۇ دادە خانم بانگ بكە)).
 دوو خولەكى پىنەچوو دادەخانم ھات.

((دادە خانم من نەزرمكردوو، دەمەوى دە دانە مۆم لەشاعەبدولعەزىم
 داگىرسىنم خۇم ناتوانم بېرۇم، سەرقالى مندالەكەم، تۆ لەگەل فەيروز خان بېرۇ دە
 دانە مۆم داگىرسىنە، ئەم پارەيەش بخەرە ناو قەفەسەكەو)). و پارەكەي نايە ناو
 لەپى دادە خانمەدە، ((باقىيەكەي بۇ خەرجى خۆت)).

دادە خانم بە تەماعىكەو سەيرى پارەكەي كردو بە خەيالاًوييەو وتى:
 ((بەشكەم خوا بكات نەزرەكەتان قەبوول بى خانمە چكۆل، خوا خىرت بداتى،
 خوا بكات بەردەوام لەخوشىدا بى و كەيف سازبى...)) دواتر بېرىك پارەستاو
 وتى: ((مەگەر نەمشەو ناغا بۇ ھىچ شوئىننىك ناچن؟ كەژاوەيان ناوى؟))

«نا. ناغا گيام نەمشەو لەمالن، من پىنى دەلىم كە فىروزخان چوۋە بەدوۋى
كارى مەندا»

زىرەكىي دادە خانم گۈلىكرد: ((دەترسم ھەتا دەپۈين و دەگەپىنەو ھە
دەنگ بىنى و نەگەين بە ئىشەكانمان... ناخر كە ھەتا نەوئى دەپۈم دەبىنى
سەرىكىش لەخوشكم بەم))

((قەيناكا، شەو لەمالى خوشكت بىنەو، بەلام بەيانى زوو لىرەبە))

ھەتا دادەخانم دەيوست خوشى خوشى دووركەوئتەو، من بەشەرمەزارىيەو
خۇم پىنگەياندا: ((ھا دادە خانم دوو دانە مۇمىش بۇ من داگىرسىنە، نەمەش بۇ
خۇت))

پارەكەم لەناو دەستى نا، بەقەستى دەستىكرد بە تەعارفکردن: ((نە مەحبوبە
گيان دادەت پارەي پىداوم، ئىمەش خۇ ھەتا شاعەبدولعەزىم دەپۈين دوو
مۇمىش بۇ تو دادەگىرسىنە، خۇ لىمان كەم نايىتەو!))

((بىگرە دادە خانم ھەرى نەگرى پىم ناخۇشە))

((دەستت خوشبىنى، ياخوا قەبوئىنى))

لەژوورەكەدا دايكم بە ھەردو دەستى خوشكى گرتبوو لەكاتىندا كە
چاۋەپى بوو دادەخانم و مۇردەكەي لەھەوشە بچنە ھەرى بەدەنگىكى نەرم
دەيگوت ((ئەي خوايە، ئەي بۇچى نارۇن؟ چەندە خۇيان خەرىكەكەن، ئەي
ياخوا گىانت دەرچى ژنەكە چەندە خەنەن دەكا! نىزەت چى بوو؟ چ قورىك
كراۋە بەسەرمدا! لەگەل مۇردەكەت شەرت كىردوۋە؟ تۇراۋى؟ بۇچى مەنۇچىنەرت
نارد بۇ مالى خۇتان؟ تۇمنت شىتكرىد...!))

دايكم ئەوئەندە نىگەران بوو كە فرمىسك لەچاۋىدا قەتەيس مابوو و خوشكم
دلى دايەو: ((كەمىك پارەستەن خانم گيان، ھەلا بەخوا ھىچ شەپرو مەەرەكەيەك
نەبوو))

((ئەي چى؟ ئەي بۇچى دەتەوئى مالەكە چۆلبەكى؟))

داده خامو فبروری میردی رویشتم، خوشکم له په نجره که وه سهیری کردن که
رویسور و سی خانم گیان دانیشه. مه حبووبه تویش وهره دانیشه، خویشتم
دهی لمره و

دایکم به سه رسورمانه وه به ره و لای من ناوری دایه وه و به ده می کراوه وه
سهیری کرد. نارام جوارمشقیمداو دانیشتم، دستم له سه کراسه که م داناو
سه ره خسته زبره وه. دیسانه وه دلم که وتبووه کوته کوت و سیمام رهنگی پنه
نه مابوو

خوشکم باسکی دایکمی گرت: ((دانیشه خانم گیان. دانیشه با پیت بلیم)).
دایکم به توندی باسکی خوی له چنگی نیزهت دهرهینا و هر به و شیوه یه ی
که راودستا بوو به میزو قودره تیکه وه که له ناکاو کردی به و دایکه توپه یه وه وتی:
((دهلنی چی بووه یان نا؟ مه گهر له گهل توم نییه نیزهت؟ بوچی قسه ناکه ی؟
قسه یکه بزانه!))

نیزهت به رامبه ر دایکم و دستا، ساتیک سهیری قامکه کانی ده ستیکرد که
له به رامبه ر چینی کراسه که ی دابوو، دواتر سه ری به رز کرده وه و راست چاوی
له چاوی دایکم بری. ((خانم گیان مه حبووبه نایه وئی شوو به مه نسور بکات)).
زانیم که دهنگی ده لرزی.

خانم گیان به سه رسورمانیکه وه سه یرنکی من و سه یرنکی نیزهت تی کرد و هر
به و له حنه توپه یه وه وتی: ((دهی باشه خو نه مه مال چولکردنی نه ده ویست،
مه گهر مه نسور چیه تی؟ من هرچی بیرده که مه وه ده بینم مه نسور هیچ نیرادینکی
نییه، نازانم له وانه یه هه نس وکه وتینکی خراپی لی دیبئی؟ قسه یه کی کردوه؟
شتیک بووه، ناخر بو نایه وئی شووی پی بکات؟))

((مه نسوری ناوی))
له وده چوو دایکم ورده ورده تینگات، به لام هینشتا نه یده ویست بروا بکات
((مه نسوری ناوی؟ مه نسوری خو ناوی، کورده که ی عه تالده وله ی نه ویست، نه ی
کینی ده وئی؟))

((خانم گیان نیگه ران مه به! راستییه که ی راستییه که ی مه حبوبه نه ویندار بووه...))

بۇ ساتیک بیدهنگی زالبوو، چاره کانی دایکم به نارامی له تورپه یی و بن برواییدا خربوونه وه، دهستینکی برده سهری و به رهنگینکی هه لپروکا و که وه کو شیر سپی بوو رووی کرده من که هه روا سهرم داخستبوو و دانیشتبووم.

((به به! چاومان بوون بووه وه، هه له ی واتکردووه!))

خوشکم باسکی نه وی گرت: ((خانم گیان توبی خودا هات وهاوار مه که حه یامان مه به ن...))

((حه یا چوون؟ من حه یاتان ده به م؟ حه یامان براوه، نیستا نهم خاتوونه نه ویندار بووه؟... نه وینداری چ سه گباینک؟...))

نه ویش له بیرری خویدا به دوای لویکی ناسیاودا ده گه را، کوپی شازاده یه ک، وه زیریک، پاریزهریک، خانیک، فلانه دهوله یان فلانه لمولکیک...

ژووره که بیدهنگ بوو، دایکم به دهنگینکی گیراو به سهر خوشکمد قیراندی: ((نه وه له گهل توم نییه کچی؟ وتم پیم بلنی نه وینداری چ سه گباینک بووه؟)) وا به سهر نیزه تدا ده ی قیراند که ده تگوت نه و تاوانباره، ده تگوت نیزهت گونا هباره.

((ناره حهت مه بن خانم گیان، نیوه نایناسن، منیش نایناسم...))

نهم جاره دایکم ته نیا پرسی: ((کئییه؟))

((هر نه و کوپه... نه و کوره ی که له ناو دووکانی... هر نه و دووکانه دارتاشییه ی... له ناو دووکانی دارتاشی سهری کولانه که دا شاگرده. ده لی ناوی ره حیم، ره حیمی دارتاش...))

دایکم سه بیرکی خوشکه که می کرد، دهستی له که له که ی به ربووه وه، نه گهر گه رووشیان بگوشییا به نه وه نده چاوی دهرنه ده پهری، له ناکاو بنی نه وه ی قسه بکات چوکی دادا، دهنگی چوکی له سهر فهرشی ماله که که به زه ویدا درا به ربووه وه.

دهكو وشترىك كه بجهوى، رووخسارى لهناو ههردوو دهستى شاردهوه. نهو
شته نهوهنده بوى فورس بوو كه هيزو نيرادهى لى برببوو، من دهلهرزيم و خوشكم
كه بهخيسهوه سهيرى دهكردم ليوى خوى دهكروشت، به نهسپايى وتى: ((خانم
گيان، خانم گيان، حالتان باشه!))

دايكم لهوپهبرى بى توانايى سهري بهرزكردهوه، دهتگوت خونين لهكيانيدا
نهواره، برهيهكى ژاناويى و ههژارانه لهسهه ليوى نيشت و بهدلسوزيهوه سهيرى
خوشكهكه مى كرد و به نارامى پرسى: ((گالتهت دهكرد نيزههت گيان!)) چونكه
بيدهنگى خوشكهكه مى دى ديسانهوه دهموچاوى لهناو دهستيدا شاردهوه وتى:

((نهيهرو! ...))

زور دنم بو دايكم سووتا، خوشكم هاواريكرد: ((مهحبوبه، راکه لهژيرخانهكه
سرکه بينه))

دايكم وتى: ((سرکه؟ سرکه سهرم بخوا...))

رامکرد بو ژيرخان، كاسهيهك سرکه مهينا، خوشكم لهگهه دايكم قسهى دهكرد،
دانهوايى دهكردو ههولندهدا دلى نهرمبكا: ((دهى خانم گيان دهيهوى بيته
ژنى))

((غهلهت دهكا، مهگهه بهسهه مهيهتهكهى مندا پروات، نهى قوربهسهه نهى چى

وهلامى ناغا گيان بدهمهوه؟ دهلى نه مه كچه گهورهت كردوه!))

سرکهكهم نايه بهرلووتى، بهپشته دهستى توند لايدا، قاپه سرکهكه
لهناوه پراستى ژورهكهدا بلاوبووهوه، خوشكهكهم ناوبژيگههرى كرد: ((نهه كارانه
چيهه دهيكهى خانم گيان؟ مهگهه مندالى! نيستا ئيوه لهگهه ناغا گيان قسه
بكهه، وهگههنا خوم ده مينمهوه، نه مشه و خوم لهگهه ناغا گيان قسه دهكهه))

دايكم بهدهستى بهسهه پشته دهستى خويدا دهه: ((خوا بمكوژنى نيزههت،
تهريق نابيتهوه؟ حهيا بتگرئى، تويش عهقلت داوته دهستى نهه سهه
بهقورچووه!)) و سهيرى منى كرد: ((دهبئى بهلايهكت بهسههردا بينم كه
بالندهكانى ناسمان بو حالت بگرين، نيستا نهويندار بووى بوم؟ نهوئيش

((تف له و رزود بن حه يايه ت))

نيزههت به سهرمدا قيرآندي: ((بهسه ئيتر مه حبوب دهمت داخه، برؤ دهرى)).
له ژووره كه چوومه دهره وه و له سوچينكى هه يوانه كه هه لئروشكام، خوشكه
داماوه كه م هه تا شه و له نيوان من و دايكمدا هاتوچؤيكرد، جارى وا هه بوو هه ونى
دهدا، من رازى بكات و له كه رى شه يتان بينه خواره وه و جارى وا هه بوو نامؤزگارى
دايكمى ده كرد

((خانم گيان، ناخر مه گهر ته نيا مه حبوب به يه نه ويندار بووه؟ دهى، زؤر كهس
هه ن نه ويندار ده بن و ده بنه ژن و ميرو و زؤر يش به خته وه ر ده بن)).
((به لى، نه ويندار ده بن، به لام نه كه نه ويندارى شاگرد دارتاشينكى سهر كو لان
مه گهر له سهر مه يته كهى من تپه رى)).

خوشكه چكوله كه م، خوجهسته له م نيوانه دا به سهر سوپماوييه وه سه يرى
ده كردين.

دايكم قيرآندي: ((بيري له نابرووى باوكى نه كردؤته وه؟ بيري له نابرووى دايك و
خوشكه كهى نه كردؤته وه؟ بيري له نابرووى نه م مندا له بنى تاوانه
نكردؤته وه؟)) و به ده ست ناماژهى بؤ خوجهسته ده كرد.

نيزههت وتى: ((خانم گيان، مه حبوبه راست ده لى، چوار رؤژيتر ده چيته ناو
نيزامه وه و ده بينته كه سينك بؤ خؤى...))

دايكم هاوارى كرد: ((به قهبرى باوكى پنده كه نى، مه حبوبه غه له ت ده كات،
خوينرى هيچ و پوچ ده چيته ناو نيزام؟ كه وايه ميرو ده كهى تويش يان
تانه وته شرت ليده دا يان له مال دهرت ده كا، يان ژنت به سهر دينى، نه م كچه نه م
خوجهسته هه ژاره ئيتر كئ لى ده پرسى، خه لك نالين نه ويش وهك خوشكه كهى
وايه؟ هه ر ده بنى به بووكى دايكى بنى؟ وايرو ده كه يته وه كهس ئيتر ليمان ده پرسى؟
له دهركى مالمان ده دن؟ خه لك ئيتر ته نانه ت ئيزن ناده ن كچه كانيان له گه ل
خوجهسته دا بگه رين، قسهى له گه ل بكه ن، ناهيلن مندا له كانيان له گه ل
مندا له كانمان تينكه ل بن، چ بگات به وهى كه بؤ كوره كانيان خواز بينيمان لينكه ن.

تف لهو رزوه بن حه بابهت))
 نيزهت به سمرمدا قيراندى: ((به سه نيتر مه محبوب دهمت داخه، برؤ دهرى))
 له زورره كه چورمه دهره وه و له سوچينكى مه يوانه كه هه لئروشكام، خوشك
 داماره كه مه تا شه و له نيوان من و دايكمدا هاتوچؤيكرد، جارى وا هه بوو هه ولى
 دودا، من رازى بگات و له كهرى شه يتان بينه خواره وه و جارى وا هه بوو ناموزگارى
 دايكمى ده كرد

خانم گيان، ناخر مه گهر ته نيا مه محبوبه يه نه ويندار بووه؟ دهى، زور كهس
 هه ن نه ويندار دهبى و دهبه ژن و ميرو زوريش به خته وهر دهبى))
 ((به لى، نه ويندار دهبى، به لام نهك نه ويندارى شاگرد دارتاشينكى سه ركولان
 مه گهر له سهر مه يته كهى من تئپه پرى))

خوشكه چكوله كهم، خوجه سته لهم نيوانه دا به سهر سورماوييه وه سه يرى
 ده كردين

دايكم قيراندى: ((ببرى له نابرووى باوكى نه كردؤته وه؟ ببرى له نابرووى دايكو
 خوشكه كهى نه كردؤته وه؟ ببرى له نابرووى نه منداله بنى تاوانه
 نكردؤته وه؟...)) و به دهست نامارهى بو خوجه سته ده كرد.

نيزهت وتى: ((خانم گيان، مه محبوبه راست ده لى، چوار رؤژيتر ده چيته ناو
 نيزامه وه و ده بيته كه سيك بو خوى...))

دايكم هاوارى كرد: ((به قهبرى باوكى پنده كه نى، مه محبوبه غه لهت دهكات،
 خوبرى هيچ و پوچ ده چيته ناو نيزام؟ كه وايه ميرو ده كهى تويش يان
 تانه و ته شرت ليده دا يان له مال دهرت دهكا، يان ژنت به سهر ديئى، نهم كچه نه
 خوجه سته هه ژاره نيتر كى لى ده پرسى، خه لك نالين نه ويش وهك خوشكه كهى
 وايه؟ هه ر دهبى به بووكى دايكى بى؟ وايرده كه يته وه كهس نيتر ليما ده پرسى؟
 له دهركى مالمان ده دن؟ خه لك نيتر ته نانهت نيزن نادن كچه كانيان له گهل
 خوجه سته دا بگه رين، قسه ي له گهل بكه ن، ناهيلن منداله كانيان له گهل
 منداله كانمان تينكال بن، چ بگات به وهى كه بو كوره كانيان خواز بينيمان لنيكه ن.

حه قیشیانه، منیش بوومايه ئیزنم نه ددا کچه کهم له گهل کچی ناوا بی نابروو
هاتوچوی هه بی، نهی خودایه نهوه چ قوریک بوو به سه رمداکرا؟))

ورده ورده دایکم ماندور بوو، چارشینوئیکی له خوی نالاندو له سوچینکی
ژووره کهدا هه لئروشکاو بیدهنگ دانیشته، نازانم چاوه رینی نهوه بوو شه
به سه ردا بی و باو کم بیته وه یان هیزی تیانه مابوو که له جینگه کهی هه ستنی.

ئینستا که خوجه سته هه واله کانی پیده گه یاندم له لای منه وه هه لکور مابوو
خه ریکبوو شه و به سه ردا دههات و لههاتنه وهی بارکم نزیک ده بووده وه، حاله
جوریک بوو که ده تگوت دنم له گه روومه وه دینه دهره وه، ده ممش وشک بوو بوو،
هه رچی خوجه سته ناوی بو ده هینام فایده ی نه بوو، ته واوی له شم ده له رزی
ده تگوت چاوه رینی بکوژه که مم، خوشکه کانم به یارمه تی یه ک چرا
گرسۆزه کانیا ن هه لکرد، به ئه مری خوجه سته حاجی عه لی له مه تبه خ هاته دهره وه و
حه وشه کهی ناو پرژین کردو گه سکی لیندا.

دهنگی دایکم گوی لیبوو که به ناله و توپه ییه وه ده یگوت: خوجه سته دهرگا و
په نجه ره که پنه وه ده سه رمامه)).

خوجه سته به ترسو له رزه وه و به نارامی ده یگوت: ((به م چله ی هاوینه خانم
گیان هه وا زور گه ره!))

((وتم نه و دهرگایه پنه وه ده، بلی به سه ر چاو، حاله باش نییه))

دهنگی داخرانی دهرگا و په رنجه ره کهی روو له هه یوانم گوی لیبوو، له پشت
په نجه ره کانه وه په رده ی سپیان هه لواسیبوو هه تا که سی غهیره چاری
له ژووره وه نه بی، له وانه بوو دایکم نه یویستبی دهنگی باو کم بروتا ده ری و
له وسه ری باخه که و له چیشته خانه که حاجی عه لی نیوه که پر گویی لی نه بی.

ئینستا که دایه گیان و دانه خانم نه بوون خوشکه کانم خوانه که یان رازانده وه،
دیسانه وه دوو شه ره تی به لالوک که باو کم نه وه هه مووه چه زی لینده کردو دایکم
رقی لیبوو. دیسانه وه ترشیات و ترشیاتی گویز که دایکم هه ره به هاری نه و ساله
سازی کردبوو و هیشتا باش پی نه گه یشتبوو.

دەنگى دايكم گوى ئى بوو كە بەھەژارى و داماويىيەو بەنيزھەتى دەگوت: (اھەر دەيانگوت ترشيياتى گوينز سازمەكە بە زور كەسەوہ نايە گويم پى نەدان بەقسەگانيان پىدەكەنيم بېروام نەدەكرد ئەم بەلایە دىت بەسەرمدا)

نيزھەت بەدەنگىكى گىراوہوہ بە زور پىكەنى: ((ئەيەرۇ ئەم قسانە چىيە! دايە گيان ئەم قسانە باوى نەماوہ ئىستاش كە هيچ نەبووہ، دەى باشە خەرىكز كچەكەتان بە شوو دەدەن، قسەى خۇمانبى خەرىكبوو درەنگ دەبوو))

((نيزھەت حەياتبى، من تابووتى مەحبووبە لەسەر شانى ئەم كورە خۇنپىيە سوالكەرە دانانيم، خەوى ديوہ خىربى، ئەو غەلەتتىكى كردووہ تۇيش درىزەى پىدەدەى" نەمشەر دەبى تەكلىفى خۇم بەگەل ئەم كچە لەلای باوكت پورن كەمەرە))

((دايە گيان تو خوا كاتىك ناغا گيان دىتەوہ خىرا دەستى پىمەكەن! بەنلن سەرەتا ماندوونىتى بەسەيتەوہ، پاروويەك نان بخوات دواتر... زور تورەى مەكەن))

دايكم ئاخىكى ھەلكىشا: ((پىويست ناكە تو ناموزگاريم بەكى))
سەرەتا دەنگى ھەنگاوەكانى باوكم لەدەرەوہ گوى لىبوو، دواى ماوہيەكى كورت بەسەيرىكەوہ پرسى: ((خانم لەكوين؟ بۇچى كەسى لىنيىە؟))
خوجەستە لەھەيوانەكەدا ھاتە لامو بەدەنگىكى سووكو ترساو وتى: ((مەحبووبە جارى ھەستە وەرە ژوورەوہ با ناغا گيان نەزانى، دواى شىو پېرۇ))
بەخەسبارىيەكەوہ لەسەر سفرەكە دانىشتم، باوكم پىلاوہكانى داكەندو بەگۇچانەكەى كە بۇ جوانى بەدەستىيەوہ دەگرت ھاتە ژوورەوہ، ھەر چاوم بە گۇچانەكە كەوت بۇحرم رۇيشت.

((بۇچى حاجى عەلى دەرگاكەى كردەوہ؟ ئەى فيروز لەكوين؟ ئى نيزھەت خۇ تۇيش لىرەى!))

خوجەستە سلاوى كردو چووہ ئەو سەرى حەوشەكەوہ ھەتا ھەر كاتىك باوكم لەمىرى كرد چىشتەكەى بۇ تىكەن لەحاجى عەلى وەرېگرى و بىھىنى.

نیزهت به زور پیکه‌نی و وتی: ((حهز ناکهن لیره بم ناغا گیان؟))

((بۆچی نا، گیانه‌که‌م، چون، پیلأوه‌کانت له‌سه‌ر چاومه، به‌لام به‌م شه‌وه... بی
میزده‌که‌ت...)) ((له‌وکاته‌دا به‌سه‌یریکه‌وه سه‌یریکی چوارده‌وری کرد: ((حالت
باش نییه خانم گیان؟ رهنگت به‌رووه‌وه نه‌ماوه)) له‌حالی‌کدا که کۆته‌که‌ی
ده‌ره‌ینا بوو ده‌یخسته‌سه‌ر پشتییه‌ک، له‌سه‌ر سفره‌که دانیشته.

دایکم وتی: ((بۆچی نا، باشم، بریک سه‌رم دیشی، پیم واین سه‌رمام بووه،
نیوه ترشیات ناخون؟))

باوکم نيسك پلأوه‌که‌ی کرده ناو ده‌ورییه‌که‌وه، هیشتا یه‌ک دوو پارووی
نه‌خواردبوو که رووی له‌دایکم کردو وتی: ((ئه‌ی مه‌نوجیهر له‌کونییه؟ ده‌نگی
نییه)).

دایکم ده‌یویست قسه‌که‌ی له‌بیر به‌ریته‌وه: ((نیزهت گیان ئه‌ی بۆچی شه‌ربه‌ت
بۆ خۆت تیناکه‌ی؟))

باوکم که له‌ناکاو زانی جه‌وه‌که زور ناسروشتییه رووی له‌من کردو وتی:
((مه‌حبوبه تو چیته؟ بۆچی ماتی؟...)) دواتر به‌نیگه‌رانی و به‌ده‌نگیکی بریک
به‌رز پرسى: ((خانم مه‌نوجیهر له‌کونییه؟ نیوه بۆ وان؟ کوا دایه؟ فیروزو ژنه‌که‌ی
له‌کۆین؟...)) چونکه هه‌موومان بینه‌نگیوین زۆرتر نیگه‌ران بوو، له‌وانه‌بوو له‌وه
بترسایه که مه‌نوجیهر شتیکی لی به‌سه‌ر هاتووه، چونکه له‌وکاته‌دا به‌لأو
نه‌خۆشی ئه‌وه‌نده بۆ منداڵ زۆر بوو که منداڵ ده‌مان، ئه‌مجار به‌ترسو
توندییه‌که‌وه پرسى: ((خانم، وتم مه‌نوجیهر له‌کونییه؟)) دایکم به‌ده‌نگیک که
ده‌تگوت له‌ناو بیره‌وه دیته ده‌ری وتی: ((له‌مالی نیزه‌ته)).

من به‌ئه‌سپایی به‌پینی عاده‌ت کراسه‌که‌م ته‌کاند نه‌ک ئه‌وه‌ی که چیشتم له‌سه‌ر
پشتی، چونکه شتیکی وام نه‌خواردبوو، ته‌نیا به‌پینی عاده‌ت و به‌سوکی له‌سه‌ر
جیگه‌که‌م هه‌ستام و له‌ژووره‌که چوومه ده‌ره‌وه، چوار جوت چاو به‌هه‌ست و
بۆچوونی جیاوازه‌وه به‌دوامدا ده‌هاتن. دایکم که هه‌ولێ ده‌دا چاوی به‌من

نەكەرىت بەرقىكەۋە پۈۋى بەۋلادا كىرد، ھەر لەۋ كاتەدا دەنگى باۋىك
بەرزبۈۋە: ((نەمشەۋ لەم مالدە چى پۈۋىداۋە؟))

ۋىدە ۋىدە چۈۋە ژۈۋى تەنىشت ئەۋ ژۈۋەى كە لىنى دانىشتىۋىۋىن. بەلام
بىر كىردەۋە كە لەۋىدا نەمىنەۋە، زۈر لەمەترسى نىك بوۋى. باۋىك لەپىشدا
دىت بۇ نىرە بەدوامدا ۋاتىر دەچىتە سىندوقخانى كە لەمىندالىمەۋە خۇم لەۋىدا
دەشاردەۋە، چارشىۋەكەم بەدەستىك ھەنگىرت ۋە بەدەستەكەى تىر نەعلەكانى
ھەنگىرت، دىسانەۋە بە نۈۋە پى چۈۋە پىشت دەرگاۋەۋە لەدرزى دەرگاۋە
سەىرى ژۈۋەۋەم كىرد، باۋىك دەستى لەكەلەكەى نابوۋ ۋە بەسەر دايكەۋە
پاۋەستابوۋ، دايك بە پارانەۋەۋە لالانەۋەۋە ۋتى: ((ناغا توخوا نىۋە دانىشتىن
بۇتان دەگىزەۋە، بەۋ شىۋەىەى كە بەسەر سەرمەۋە پاۋەستاون ناتوان
قىسەكەم)).

باۋىك لەبىدەنگىدا ۋو سى ھەنگاۋ تا ئەۋسەرى ژۈۋەكە چۈۋ كورسىيەكى
دارىنى لەلەى مىزەكە ھەنگىرت، گەپرايەۋەۋە لەلەى دايك، رىك لەبەرامبەر ئەۋدا
داىناۋ لەسەرى دانىشت، دەستەكانى لەسەر سىنگى دانا، لەم كاتەدا قۇپچەى
قۇلەكانى كىردىۋەۋە ھەلىكىردىۋو، يەك ۋو قۇپچەى يەخەى كراسەكەشى
كىرەۋەۋە، قاچەكانى كە گۈرەۋى لەپىندابوۋ لەسەر زەۋى بەيەكەۋە نوسابوۋ
نەرنۇكانى لەيەك بلاۋبوۋىن، دەتگوت دەيەۋى ئەۋ بۇشايىيەى كە پىۋىستە، بۇ
داىكى دروست بىكات.

((دەى باشە، نەۋە مىن دانىشتىم نىستا بەرموۋىن)). دەنگى نارامتر بوۋ، دايك
ۋوۋى لەخوجەستە كىرد: ((خوجەستە پىرۇ بخەۋە)).

باۋىك بىدەنگو سەرسوپماۋ بىرۋىەكى خۇى بىدە سەرو سەىرىكى
خوجەستەى كىرد.

خوجەستە بەۋ جۇرە كەسەرى داخستىۋو تەنىا تەۋقى سەرى دىاربوۋ سەرى
بەزىكەۋەۋە ۋتى: ((سەرەكە كۇنەكەمەۋە)).

((پىۋىست ناكە، مىز نىزەت ھەىن خۇمان كۇى دەيكەىنەۋە)).

خوجهسته هاته دهری، خوم لادا، خوجهسته دهرگاکی پیوه داو سهیریکی منی کردو بهو چاوانه‌ی که له ترسا گوره بوو بوون و لیوی خوی دهکروشت نارام وتی: ((لیره مهینه، برؤ خوت بشاره وه، ناغا گیان له تله تت دهکا، برؤ خوت بشاره وه)).

بههینمای بیدهنگی په‌نجه‌م له‌سه‌ر لیوم داناو ناماژهم کرد که بچی بخه‌وی، گیانم ده‌له‌رزی و نه‌مده‌توانی به‌باشی ناو ژوره‌که ببینم.

باوکم به دایکمی وت: ((دهی...))

((من دایه و مه‌نهوچیرهم نارده مالی نیزه‌ت که...))

باوکم قسه‌که‌ی پی بپی: ((مه‌گهر نه‌م منداله شیری ناوی؟))

((دهی باشه هر بو نه‌وه ناردم بو مالی نیزه‌ت، وتم دایه‌نه‌که‌ی مه‌حمود به

مه‌نوچپهریش شیر بدا، فه‌یروزو ده‌ده‌خانمیش نیزه‌ت به بیانوی نه‌زو نیازو مؤم داگیرساندن ناردن‌ی بو شاعه‌بدولعه‌زیم، ده‌مانویست ماله‌که چولبی)).

((ماله‌که چول بی؟ بوچی؟ که چی بی؟))

دایکم له‌سه‌ر نه‌ژنو دانیش‌ت و ه‌ردوو ده‌ستی له‌سه‌ر نه‌ژنوی داناو وتی:

((ده‌مه‌وی قسه‌تان له‌گهل بکه‌م)). ده‌نگی ده‌له‌رزی.

((سه‌باره‌ت به چی؟))

((مه‌حبوبه)). دایکم سه‌ری داخست و دریزه‌یدا: ((به‌نیزه‌تی وتوه که کوره

مامه‌که‌ی ناوی)).

((یانی چی؟ نه‌م قومارانه چیه! سه‌ره‌تا وتی ده‌بی کوره‌که‌ی عه‌تالده‌وله

ببینم، دوا‌ی بینینی وتی ژنو مندالی بووه، مه‌گهر له‌سه‌ره‌تاوه نه‌یدازانی ژنو

مندالی بووه؟ نیستاش مه‌نسوری ناوی؟))

((وه‌لا ناغا گیان به‌خوامنیش هر نه‌و قسانه‌م بو کردوه)).

((که‌وايه چی ده‌وی؟ هه‌تا که‌ی له‌م ماله‌دا بی؟ خو مندال نییه! پانزه شانزه

سال ته‌مه‌نییه‌تی، هیشتا خویشی نازانی چی ده‌وی؟))

((بوچی نا ناغا ده‌زانی کینی ده‌وی؟))

باوكم دهتگوت په يکډره له سره جينگه که ي وشک ببو و دواى ساتينک پرسى:
((چيت وت؟))

((ناغا سوښدت ددهم به باوکت نه گهر هات وهاوار بخه يته رى...))

باوكم مه يى بوو، دايكم بړنک پراوه ستاو به دهنگنک که به زه حمهت ده بيسترا
درنژه يدا: ((دهلنى... دهلنى... راستييه که ي خوى که سينکى خوشده وي)).
((که سينکى خوشده وي!.... کنيه؟))

باوكم زياتر له ميرنکى غه زه ب ده چوو که به هيمن ييه وه که سينکى نيدانه به
سيداره سه يرى دهکات که ده يه وي چهند ساتينکى تر به شه قه ي بال سه يرى
له جهسته ي جيا بکاته وه، که وايه ماوه ي پنده دا، سووچنکى سمينلى ده جوو.
دايكم سه يرى داخست.

((بلنم چى ناغا...))

((وتم کى؟)) دهنگى باوكم به رز تر بووه وه، دايكم چنده عاقل بوو که ده يو يست
دهرگا و په نجه ره کان دا بخت.

((ناغا ده ترسم بلنم، زور ناو و نيشانى نيه)). دهنگى دايكم به ناله يه ک وون
بوو، بيده نغيه ک به سر ژووره که دا زال بوو.
((نه وي له کوئ ديوه؟))

نيزهت به و نه دنامه قه له وه سپييه يه وه له پشت سه يرى باوكم وه پراوه ستا بوو
و يارى به په نجه کانى ده ستى ده کرد.

دايكم که سه يرى داخست بوو به ده ستى خه ريک بوو هيلى له سره گونى فهرشه که
ده کيشاو دهنگى به زه حمهت ده بيسترا وتى: ((له سره کولان)).

باوكم به دهنگنک که وه کو هيمنى دواى باهو ز بوو به دهنگنک که په يامه نته رى
ته قينه وه ي گوله توپ بوو وتى: ((نازه نين به زمانى خوش ليت ده پرسم، کنى
له ژير سه ردايه؟)) به ناشکرا قيزى له وه ده شينو ايه وه که ناوم به ينى.

((نه گهر بلنم پنتان ناخوش نابى؟ توخوا...))

((وتم نه که سه کنيه؟))

((شاگرد دارتاشينك، دارتاشهكەي سەرکۆلآن، ناوی رەحمیمه))

باوكم ھەربەوجۆرە دەستەو نەزەردانیشتبوو نەدەجولاً. ھەتا ئەو شەوہ
نەمدیبوو كە لێوی سووری مرقۆڤنك لەناكاو سپی ببی، لێوھكانی-باوكم سپی
بوو، لەسەر سەری دایكەمەوہ چاوی لەدیوارەكە بریبوو، بۆ ساتینك بێدەنگی
بالی بەسەر ژوورەكەدا كیشا.

دایكم بەسەیرنك و ترسێكەوہ سەری بەرزكردەوہو سەیری باوكمی كرد
بێدەنگی ئەو زۆر تۆقینەرتەر بوو لەھەر ھات وھاوارنك، بەھیمنی وتی: ((ناغا؟))
چونكە باوكم دیسانەوہ بێدەنگبوو، بەلەحنێكی ھیوابەخس وتی: ((ناغا،
دەیهوی بچیتە ناو نیزام، خۆ ھەتا كۆتایی تەمەنی دارتاش نابێ))

باوكم ھەر بەو شێوہیەي كە چاوی لەدیوارەكە بریبوو، دەمی كردەوہ، ددنگی
نارام، گیراو، خنكاو بوو. بەزەحمەت لەگەرۆوی دەھاتەدەری، دەتگوت كەسینك
دەستی ناوہتە بینی: ((لەكوینیە؟... ئەم كچەتیوہ، لەكوینیە؟))

دایكم بە ھەردوو دەستی ئەژنۆی باوكمی گرت: ((ناغا تۆ ئەو جەدەدەتان كاری
چیت پییەتی؟))

((لەناو بازارو كۆلندا دەگەرێ؟ لەم شارەدا بەرەلایووہ ھەر كارنك كەپینی
خۆشبێ دەيكات؟ لەكوینیە؟ وتم لەكوینیە؟))

خوشكم بە پارانەوہ وتی: ((ناغا گیان توخوا لێی ببوورە، ھەلەي كردووہ، من
ھەر لەخۆوہ لەگەل ئێوہ قسەمكرد، لەپرووی مندالییەوہ ھەلەيەكی كردووہ...))
باوكم وەكو فیشەكە شیتە لەشۆینەكەي خۆی ھەلبەزییەوہ، ((لەپرووی
مندالییەوہ؟ دایكت لەتەمەنی ئەودا مندالنكی دووسالانەي ھەبوو، زۆر جەنەرم بۆ
شل كردووہ، من ئەم كچەتیوہ لەژێر شەلاقدا شین و رەش دەكەمەوہو دەيكۆژم
ھەتا ئەوینداری لەبیر بچیتەوہ))
خوشكم بە ناخ و نالەوہ وتی: ((ناغا، گیان ئەوینداری چی؟ ئەوہ چی
قسەيەكە؟...))

دايكم دەيگوت: ((ناغا با حەيامان نەچى، دەنگە دەنگە كەمان دەچىتە دەرى،
تەنكە كە دەگەرىتەو دە بۇ ناوچەوانى خۇمان)).

باوكم قىزاندى، دەتگوت ھۇشى لاي خۇي نەما بوو: ((حەيا چوون، حەيا چوون
لەمە زياتر، واتە داير لەلەو قەرەواش و نۆكەر نەيانزانىيوە، كەرن، ئەگەر مەتا
ئىستا نەيانزانىيىن ھىشتا درەنگ نەبوو، وا ھەست مەكە، تەشتى بىن شەرەفيمان
لەبان دەكەرىتە خوارەو، خوشكم راستى دەوت دەيگوت ئەوئەندە ئەو كچانەت
ھارمەكەو پرويان پى مەدە، وتم پىنى بلىن بىت بۇ ئىرە بزائىم، لەكوئىيە ئەم بىن
نابروو؟))

دايكم بە بىستنى ناوى پوورم بەرقەوە لىوى خۇي دەكروشت، باوكم تان و
پۇي ژوورەكەي بە توپەيىوە دەپىوا، دەستى لەپشتى نابوو و خوشكم و دايكم
لەحالىنكدا كەسەراسىمە دەست و قاچيان لەيەك دەئالاند بەدواي ئەودا
دەپۇيشتن و دەپارانەو، باوكم بىدەنگ و توپە چارەپى چوونى مە بوو. دايكم
وتى: ((ناغا خەتاي خۇتانه، ھەر شىعەرى حافزو ھەر شىعەرى لەيلى و مەجنون و
گۇرانى قەمەر، مە دەمبىنى لەم دوايىانەدا گوى بە گۇرانى قەمەر دەدات و كتىبى
شىعەرى دەخوئىندەو، دەى ئاكامەكەي ھەر ئەو دەبى، ئاخىر بۇچى ھەر ئەم
تەنيا كچە كە ئەويندار بوو؟))

باوكم پووي كىردە دايكم و لەحالىنكدا بە پەنجە بەرەو لاي دايكم ئىشارەتى
دەكرد و تى: ((نا، خانم، مروۋ لەشىعەرى حافزو لەيلى و مەجنون و گۇرانى قەمەر
ئەويندار نابىن، سەرەتا ئەويندار دەبى و دواتر بىر لەو شقانە دەكاتەو، دواتر
حەز بە لەيلى و مەجنون دەكات، ئەم كچەش يەكەم كچىك نىيە كە حەز لەكەسىك
دەكات بەلام يەكەم كچىكە كە خوئىرىيەكى سوالكەرى دۇزىوئەتەو..

دەبىتە خاوەن نار، ئەرى بە قەبرى بابى، مەن خۇ مندال نىم خانم، پىنى بلى
بىت بۇ ئىرە... ناھىلى؟ كەوايە خۇم دەچم)).

باوڪم هرورڙمي هينا بهرو لاي دهرگاڪه، من چوومه دواوه، گوڻم لينوو که
دايڪم دهئي: ((دهتوي چي بڪهي ناغا نيسقا نيوه عهسهين، کاريکت لهدهست
رووده))

((برو بهولاهه خانم، لهسهر ريگهکهم لاجوا))

((ناغا خوتان تووردهمهکن، بهزهبيهکتان بايدا بنتهوه))

((نهه کچه هينشتي من تامي شيريني بووني مهنوجينهر بجيزم هينشتي دواي
نهو هموو ساله چوار روز ناوي خوش لهگهرووم بجيته خوارئ زدهري ماري
کرده گيانمهوه، خونرييهکي هيچ و پوچ، حهايي بردهم...))

خوشکم دهپارايهوه: ((ناغا گيان چينشتهکهت ساردبوهوه، سهرهتا نانهکهتان
بخون، چ هلهيهکم کرد، همووي خهتاي من بو))

دهنگيکي توقينهر بهرزبووهوه، زانيم که باوڪم به لهقه قاپي پلاوهکهي
بهديوارهکهدا دواوه، دايکم و خوشکم هاواريان کرد و منيش بهترسهوه بهرو
هوشه رامکرد و بهپهلهپهل لهقادرمهکان چوومه خوارئ و چوومه نهو سهري
هوشه و ناخري باخهکه، پيلاوهکانم بهدهستهوه بو هتا باوڪم دهنگي قاچم
نهبيستن، دهنگي پينکداداني دهرگاي ژوردهکهو هاواري باوڪم بيست که وهکو
شيريني هيرشبهه کهفي لهسهر دم بوو هاواري دهکرد: ((وتم لهکام قهبرستاني
کچهتيو؟)) يهکه يهکهي ژوردهکان و سندوقخانه و هوزخانه بهدواي مندا گهرا.

رام کرده نهو سهري باخهکهوه، لهلای چينشتهخانهکه چارشينوکهم بهسهرداداو
پيلاوهکانم لهپينکرد و لهسهر دوو قادرمه که بهخشت دروست کرابوو و شکابوو
سهرکهوتم و چوومه ناو چينشتهخانه دووکه لاوييهکهوه، چرايهک بهديواري
چينشتهخانهکهوه هلواسرابوو، سن کوانووي گهوره لهپال يهک و لهناو ديواري
بهرامبهرهکه دروستکرابوو، خشتهکاني هردوو لاي کوانووهکه هاتبوونه
سهري و کولهکه يهکيان بو مهنجهلهکه دروست کردبوو، هموويان رهش و
دووه لاوي بوون، لهسوچيکي خانهکهدا پهسيونيکي لينوو کهبن نهوهي
دهرکهيهکي ههبن دههاته ناو چينشتهخانهکهوهو پر بوو لهکوته دار، نيمه

لهمندايدا له ترسی جنوکه نه مانده ویرا بچینه ناو چیشتهخانه که وه. هر دهنگیکی تهق و کوت له هه ماری کۆته داره کان نیشانه ی بوونی جنوکه و دروستی قسه کانی دایه گیان بووکه له ژیر کورسییه وه بوی دوتین. له سر بانی چیشتهخانه ی خه لوزیان هه لچنیبوو که بۇ کورسی زستانان که لکیان لی وهرده گرت. له لای چه پی دیواره که دهرگایه کی کورت بوو که سئ چوار مه تر له ولاره ده که یشتیه هه ماری ناوه که حاجی عمل هه ژار هه رجاری دوا ی ناخواردن دهبوایه قاپ و قاچاخه کانی بر دایه ته نه وئ و به زیخ و خۆله مینش بیشتنایه و دیسانه ره بیهنانایه تهره بۇ چیشتهخانه که وه یخسته هه ماری قاپه کان که شونینکی یاک و خاویز بوو. هه ماره که سه کۆیه کی هه بوو. له سر سه کۆکه دا قاپ و قاچاخه چکۆله ی وه کو سینی و شیشی که باب و قاپ و مه نجه لی چکۆله یان له سر داده نا. له ژیره که شیدا مه نجه لی گهره ی مسی که شه فی گهره و نه وانه ی لیبوو. من ینم باش بوو که بچه چیشتهخانه چونکه لانی که م له ویدا چرایه ک داگیرسابوو. حاجی عمل که تازه دهسته کانی چه ور بوو بوو خواردنه که ی ته واکردبوو به سه بیرنکه وه سه بیرنکی کردم و به زه حمت له چینگه که ی خۆی هه ستا.

((ئیشیکتان هه بوو خانمه چکۆل؟))

دیسانه وه دهنگی هاواری باوکم بیست، له ناو چیشتهخانه که دا پروناکییه کی که م که چراکانی نه وسه ری چه وشه که وه ماله نه ریابییه کان بهرچاوده که وت. تازه تیده گه یشتم که چه وشه ی باخه که و باخچه که و په نجه ره رنگا ورده نگه کان و له پشت دهرگا کانه وه که له سۆله ی چراکان رووناک بوو بوونه وه دیمه نینکی جوانی هه بوو. به تایبته پروناکییه که ی له چه وزی ناوه راستی چه وشه که دا رهنگی ده دایه وه. سووری شه مدانییه کان غه رغای ده کرد، هیچ کات به و سه رنجه و به جوانیه چاوم له به ره می نیشی باخه وانی پیرو کوره که ی که ناوی چه وزه که شیان خاویز ده کرده وه نه کردبوو و به و هه مووه ناره زووم نه کردبوو که له و شونینه دوورکه و مه وه و په نا بیه مه نه و دوکانه دوکه لاوییه دارتاشییه.

به ناراسی بهر
خه یالییه که ی
به دهنگیکی هییه
نییه ؟
خوا یکتا ده
به سه بیرنکه و
(نیستا ده)
حاجی عمل
بیان شوم. هه
(نایه وی ب)
سه بیرنکی
سه بیر بوو.
له تاریکیدا
پنویست نیه
پیره پیانو
ناوه که، ده
هالاندو له
تاریکییه بو
که مه ی که
دواتر ورده
ته نیا ده زان
نهمده ویرا
زیندوو بوو
دهنگی
قادرمه کان

به نارامی به ره و لای حاجی عهلی گه پرامه وه. هیوام نه وه دور که که پیه که ی و بی
 خه یالییه که ی بوو بیته هوی نه وه ی که هاواره کانی باو کمی گوی لی نه بوو بی.
 به دهنگینی هیندیک بهرز وتم: ((من... من... خانم گیان قلیانیاں دهوی ناگرت لا
 نییه؟))

خوا بکات دهنگم نه گاته نه و سهری حه وشه.

به سهیریکه وه سهیری کردم ((نه ی کوا سه ره قلیانه که؟))

((نیستا ده پوم دیهینم)).

حاجی عهلی به ماندویتی و بی تاقه تی وتی: ((ناخر ده مویست قاپه کان بهرم
 بیان شووم. هتا نیوه سهری قلیانه که دینن منیش قاپه کان ده بهم و ده گه پیمه وه)).
 ((نایه وی بگه پیمه وه. قاپه کان به ره. خووم ناگره که هه لده گرم))

سهیریکی کردم و لچیکی هه لقه پرتاند، قاپه کانی هه لگرت که بیانبا، زوری پی
 سهیر بوو، نهیده زانی چراکه هه لگرت و بیبا یان نه یبا! که نه گه ر بیبردایه من
 له تاریکیدا ده مامه وه. ده یه وه یست بی چرا بروات وتم: ((نا، نا من پروناکیم
 پیویست نیه، چراکه هه لگرت و بیبه)).

پیره پیوا به سه رسورمانه وه چراکه ی هه لگرت و له قه له ق چوو بو هه ماری
 نارده که، ده مزانی هتا دوو سه عاتی تر نا که پیمه وه، چارشینوی نویزه کهم له خووم
 هالاندو له سه ر قادرمه ی چیشته خانه که له تاریکاییدا دانیشتم، حه زم له و
 تاریکاییه بوو، ماوه یه کی پی چوو، هه روا سهیری بیناکه م ددکرد. نه م جم و جوله
 که مه ی که له نارادا بوو ته نیا بو من مانای هه بوو، گه یشته نه و پیری خوی و
 دواتر ورده ورده نیشته وه، چه نده ی پی چوو نازانم، سه عاتیک؟ دوو سه عات؟
 ته نیا ده زانم که نه وه نده له سه ر قادرمه که دانیشتم که پشتم هاتبووه نیش،
 نه مده و نرا بجولیمه وه، ده تگوت خه ون ده بینم، خه ونی نالوزم ده بینم، مردم و
 زیندوو بوومه وه هتا یه که یه که ی چراکان کورانه وه.

دهنگی پینی حاجی عه لیم گوی لیبوو که شه له شهل به چراکه یه وه له سه ر
 قادرمه کان سه رده که وت، ماندوو له ... یه که کهم هه ستام، ته واری گیانم

دەبەش، دەتگوت لىيانداوم، حاجى ئەلى چاۋى پىم كەوت، بەگومانىكەۋە
سەيرىكى كىردىم دواتر سەيرىكى بىناكەي كىردى شەلەشەل ھاتە ناو
چىشتخانەكەۋە

بە نوکە پىن گەرامەۋە بۇ بىنا سەرەككە، دەتگوت دەچمە كوشتارگاۋە
دەچمە شۈنى كەول كىردى، لەترسانا ھۆشم لای خۇم نەبوو، بەخۇسحالىيەۋە
روالەتەن ھەموويان خەوتىبون، يان بەروالەت خۇيان كىردىبوو بە خەوتو
بۇنەۋەى ناگرى توبەيى و نەفرەتى خۇيان لەكوشتنى كچىكى سەرکەش
بشارنەۋە

بەنارامى دەرگای ئەو ژورەى كە دەمزانى نىزھەت لەوئى خەتوۋە كىردەۋە
بىنەنگ چوۋمە ژورەى و دەرگاگەم پىنەدا، دەستبەجى خوشم ھەستار
دانىشت، گىزنگى مانگ بالى بەسەر ژورەكەو كەلوپەلە پىر بەھاكاندا كىنشاۋە
بە جەستەيەكى ماندوۋە لەپان دەستى دانىشتىم، ھەر بەو چارشىۋەى كە
لەخۇم ئالاندبوو، نەویش پال كەوت و چاۋى لەبنمىچەكە بىرى، سەرم بىردە بىز
گۈنى دەستى راستەم خستە ژىر سەرم و راستەم كىردەۋە.

((چى بوۋ))

دەستى خۇى لەسەر ناوچاۋانى دانابوو و مەلافەكەى ھەتا گەروو ھىناۋە
سەردەۋە كە مەن تەنیا قوۋلى و دوو چاۋە گەۋرەكانىم دەدى.

((دەتويست چى بى؟ دەزانى چ ئاژاۋەيەكت نايەۋە؟ ئاغا گيان قەدەغەى
كىردوۋە كە لەمال بچىتە دەرى، نەگەرىش پىنويست بوو بە كەژاۋە ئەویش لەگەل
خانم گيان يان دادە خانم و لەسەر نىزنى خانم گيان))

بىن نىرادە و تەم: ((ناخ...))

((ئاغا گيان وتى جواب بۇ مامە گيان دەنىرى كە تاجەند پۇژىكى تىر دەچىنە
باخى شەمىرانى مامە گيان، دەتەن ھەتا قەرارى زەماۋەندەكەت لەگەل مەنسور
دابىن))

دیسانهوه وتم: ((ناخ)) و له پان خوشکمدا له سهر فهرشه که پان بوومه وده و به پشتدا راکشام، هر بیرم ده کرده وده، هیچ کهس هیچ شتیکم له لای خوم نه ده دی، ده و روبه ری خوم نه ده دی، ته نیا داوام له خواد کرده که بمکوژی، نه رنده له مهنسور تورده بووم و ههستی کینه م زال بوو که هر باسی مه که خوشکم دریزه ی به قسه کانیداو وتی: ((تازه قه ده غه ی کردووه که هیچ کهس له ماله حقی نیه له لای بازاره وه هاتوچو بکات، ده بی هه موومان رینگه که مان دورخه ی نه وه، له لای چه په وه بچین و سنی چوار مال ده وریده ی نه وه. ده بی له و لاوه برۆین...))

من بینه نگیبوم ده تگوت مردووم، ته نیا پرچه کانیم ده دی، پر و عه لقه عه لقه هاتبوونه ناوچاوانی و، مهنسورم ده دی پرچه کانی رونی لیدرابوو و به سه ری وه نووسابوو، وشک و خوبه زلزان، بی هیچ هه ستیک، نه مده ویست خو زور نه بوو، مهنسورم نه ده ویست.

نیستا خوشکم دهستی چه پی خستبووه ژیر سه ری و به سه ر سه رمه وه راوه ستابوو.

((وه ره و ده ست هه لگره مه حبووبه، که مینک بیر ی لیبکه ره وه، سه یرکه چیت به سه ر روژی هه مووماندا هیئا؟ تو به و هه موو پیویستیانه وه، به و ژیانه وه، نه م هه موو ده وله مهندییه چون ده توانی ببیه ژنی دارتاشینک؟ ده توانی له گه ل که سینکی هه ژارو هیچ نه دار ژیان بکه ی؟ ناخر نه م کوپه مه گه ر چی هه یه؟ جگه له بوونی گه نده لی دار؟...))

قسه که یم پی بری و پشتم تیکرد: ((لیم گه ری. بخه وه.))

خوشکم پرسی: ((ناخر پیم بلی مه حبووبه ده ته وی چی بکه ی مه حبووبه؟))

((هر نه وم ده وی))

ناره زوی بوونی دارم هه یه.

ده رگاگان به سه رمه وه داخرابوون، وه کو پشیله یه ک و ابووم که که وتوته داوه وه و توپه و درنده بووم، نه مده وئیرا له گه ل باوکم به ره وروو ببه مه وه. دایه که

له مینشکی خۆمدا له بردنی ناوی ترسم هه بوو، به لām نا، بیستوومه که دهسبر
دووریی دهیننی، سه ره تاقهیهکی بو دهچنم بابیخاته سه ر تاقهکهی لای
کوورده که.

ناوینه کهی له سه ر دانن و هه موو پوژنی به یانی چاو له خۆی بکات و نه و پرچه
نالوزانهی داھیننی.

باوکم ته سجیله کهی لابردبوو، کاسیته کانی قه مهر نه ما بوون، دوا ی نانی
نیوه پو بوو، به لوعه یه ک که له ناوه راستی حه وزه که دا ناوی لی هه لده قول
کرا بووه وه و ناوه کهی دهچوو نا و حه وزده که. باوکم قلیانی ده کیشا، دایکم چای
ده خوارده وه، من به نه سپایی چوو بوومه خواری و خۆم لی گرتیوون بزانه ده لنین
چی، قسه و باسه کانیان هه ر په یوه ندی به منیشه وه نه بوو، ده تگوت من هه ر نیم
ته بهن باوکم دوا ی پووداوه کهی نه و شه وه تو په و کهم قسه بو بوو، زۆربه ی
کاته کان مۆن بوو، دایکم به نیگه رانییه وه سه یری ده کردو من زۆربه ی کات
له پشت ده رگا کهی ژوو ره کهی دایکم و باوکمه وه کۆنم ده گرت، به لām هه ر باسی
من و نه ویندارییه کهم نه ده کرا، نه وه خراپتر بوو له هات و هاوارو په ندو لیدان، بریا
قسه یه کیان ده کرد، بریا باوکم هه ره شه ی ده کردو منی هه تا راده ی مردن ده کوتا،
نه گه ر ناوی ره حیمی بر دایه و له دار تاشییه کهی سه رکۆلان قسه یه کی بکر دایه
دیار بو که یری له ره حیم ده کرده وه و نازاری ده دا، گرفتیک هاتۆته پینش که ده بن
به جوریک چاره سه ر بکری، نه و ده م من ده مگوت هیچ رینگه یه کی نیه جگه له به یه ک
گه یشتنی من و نه و، به لām نه م بیده نگییه مانا کهی چی بوو! واته هیچ گرفتیک
نییه، واته قسه کانی من پو پووچ بوون و هیچ بایه خینکی نه بووه، واته نه م دل
شینته ی من ده بن نه وه ند ه سه ربکو تینه سنگی ماندووم هه تا هیلاک ده بن، نارام
بن، گوپرایه لینی که بریا ده بوو. به لām هه رکات شنیه ک ده هات من ده که وتمه وه
بیری نه و پرچه نالوزانه و نه و نیگا جوانه و نه و هه لسه و که وته سو فیانه. نایا نه و
پرچانه هه ر نیستا به و شنیه ده له رنه وه؟ چه ند بیری نه و دوو کانه چکۆله یه و
دهنگی مشارو ره ند ه که م.

دایکم له حهوزخانه که هاته سه ره وه و داده حاسمی باسکرد. داده خانم خنجه
خنج په میدابوو، گوتم لیبوو که دایکم دهلی: ((به فیروز خان بلئی به یانی زور
کراوه که ناماده بکات، ناغا میوانن، ده چنه باخی شه میران بو لای براکه یان)).

دلم داخوریا، نهی بوجی ناغا گیان ناچن بو قلعهک؟ بوجی ناچن بو باخه که ی
خوی" بوجی ده چن بو شه میران؟ نه ویش به ته نیا؟ نه ویش نه و کاته ی که
هموومان له شار بووین و به هوی مندال بوونی دایکمه وه و رووداوه کانی دواتری
نه مسال باسیک له رویشتن بو له یلاخ نه کرابوو، به هاویناندا بنه ماله ی مام
هموویان ده چوون بو باخی شه میران، ناموژنم زورتر دایکمی بانگه نشت ده کرد.
دایکم بیانوی ده هینایه وه، خوشیی له سیله ی نه ده هات، سه روزمان خوش
نه بوو، که وایه بوجی نه مسال باوکم بن پیشه کی خوی ده چوو بو نه وی؟ داوام
له خوجه سته کرد که بزانی چی بووه، زور باش ده یزانی که خوی ساویلکه
نیشان بدات و وه لاسی پرسیاره کانی من له دایکم وهر بگری.

خوجه سته ده یگوت: ((خانم گیان دهلی که مامت باوکتی بانگه نشت
کردووه و، وتوویه تی بین بو شه میران هه تا سه باره ت به چاره نویسی
منداله کانمان بریار بدهین، ناغا گیانیش رویشتووه تا هرچی خیراتر
نیشه که ی مه نسور سه رو سامانیک پییدا)). خوجه سته بریک راهه ستاو دریزه یدا:
((ناغا گیان نیتر به باشی نازانی که تو له م ماله دا بمینیته وه، ده بیئت پالت
پیوه نین بروی، دهلی کچیک که سه رکه شبی ده بی زوو به شووی بده ی ده نا نیشی
خراپتر ده کا)).

خوجه سته سوور بووه: ((بریاره خانم گیان جواب بنیری بو خوشکی تا
خیرا بین کاری من و جه میدیش ته و او بکه ن...)) پیکه نی و نیرافه ی کرد:
((له ترسی تو خه ریکن په له په ل منیش به شوو ده دن)).

وتم: ((موباره که نیشه لا خوجه سته، به لام من مه نسورم ناوی، چاری بینیم
نیه. به و دایکه مه یموونه زمان پیسه یه وه. نه گهر چوومه ته ژیربار نه وه دروسته!
که مه نسور ده بینم ده لینی نیرائیل ده بینم)).

((خانم گیان ده لینی))
((من خوم ده کوژم))
((رئی مه نسور))
((مه نسوری هه ژار))
((بووی مه حیویه))
((نه ری به خوا زور))
((ده زانم)).

به یانی زوو ناغا گیان
دهنگی بینه و به ردم بی
بانگی خوجه سته ی که
ده چن بو مالی پوورت
((نه خانم گیان. من
دهنگی پیکه نینی
هسته، مه گهر بو کو
جار نه رویشتووی که
پیده که نی؟ زور که یفر
دایکم و خوشکم
به منداله که وه که و ته
که ژاوه یان بو بگری
داده خانم به دوو دلاییه
نیوه نایه ت؟))

دایکم تو پره بوو: ((
((ناخر نه گهر مه حی
له نیوان سه رسوپرم
وتی: ((زور باشه تو ب

((خانم گيان دەلىن دەيەرى بىيەرى، نايەرى بەقۇر دەيىم ماردى دەكەم))
 ((من خۇم دەكۇرم، تىرىك دەخۇم و خۇم دەكۇرم. دوايى دەيىيىن، من نايەم
 رنى مەنسور)).
 ((مەنسورى ھەزار خۇ كۇرىكى خراپ نىيە، دلم بۇى دەسووتى تۇ شىت
 بووى مەحبوبە)).
 ((ئەرى بەخوا زۇر باشت وت خوجەستە، شىت بووم، خۇيشم زۇر باش
 دەزانم)).

بەيانى زوو ناغا گيان بە كەژاوە رۇيشت، من ھىشتا لەناو جىگەكەمدا بووم كە
 دەنگى بىنەوبەرم بىست و رزگارم بو، كاتىك خۇر ھەلات دايكم جلى كۇرى و
 بانگى خوجەستەى كرد: ((وەرە خوجەستە، وەرە كچم خىرا خۇت نامادە بكە
 دەچىن بۇ مالى پوورت)).

((نە خانم گيان، من ئىتر بۇ كوى بىم؟ لەرووم نايە)).
 دەنگى پىنكەنىنى دايكم بىست: ((خوا پرووى خەجالەت رەشبكا، ھەستە،
 ھەستە، مەگەر بۇ كوى دەچىن؟ دەچىن بۇ مالى پوورت، مەگەر تا ئىستا سەد
 جار نەرۇيشتووى كەس خۇ كارى بە تۇ نىيە)). ئەو چۇنە كە ديسانەو دەيكم
 پىدەكەنى؟ زۇر كەيفى سازە، تاقەتى گالتەى ھەيە؟

دايكم و خوشكم وەرئ كەوتنو لەو كاتەى من واقم ورمابوو دايەش
 بەمندانەكەو كەوتە دوايان، دايكم ئەمرى كرد حاجى عەلى لەپىشەو بىروات و
 كەژاوەيان بۇ بگرئ تا ھەموويان بە كەژاوە بىرۇن، كاتىك دەيانويست بىرۇن
 دادەخانم بەدو دىيەو سەيرىكى دايكمى كردو وتى: ((مەحبوبە خانم لەگەل
 نىو نايەت؟))

دايكم توورە بوو: ((پەيوەندى بە تۇو نىيە)).
 ((ئاخر نەگەر مەحبوبە خانىش بەھاتايە منىش سەرىكم لەخوشكم دەدا)).
 لەنيوان سەرسوپماوى منو دەدەخانم و دايە گيان، دايكم بە ھىمنىيەكەو
 وتى: ((زۇر باشە تۇ بىرۇچ كارت بە مەحبوبە خانم ھەيە؟))

من و دەدە خانم بە سەيرىنگەۋە سەيرىنگى دايكىمان كرد، مەگەر بېريار وانەبوو
بەردەوام كەسنىك چاۋدىرى من بى؟ ئەۋە چۈنە دايكم بەو ساويلكەيىۋە نيزنى
بە دەدە خانم دا؟ ناخر ئەو كەسانەى كە ئيش دەكەن بەئاسانى ناتوانن ئيزن
ۋەربىگرن كە بچن بۇ شوينىك، ئەۋيش لەو كاتەدا كە دايكم دەيوست من بە تەنيا
لەمالدا جىبىلى، تەبەن دەبوايە دەدە خانم ناگاي لەمن بى.
دەدە خانم بەمىنجه مىنج سەيرىنگى منى كردو وتى: ((دەى... كەوايە...
كەوايە... بەراستى من بېرۇم؟))

دايكم بەبى تاقەتییەۋە وتى: ((بېرۇ ئىتر، چەندە زۇر بلنىى دەكەى! بەلام پىش
ئەۋەى كە خۇرناۋابى بىتتەۋە، مەزار ئىشمان ھەيە، دەۋىنى شەۋ چىشت و نان
مابوۋەرە، مەحبوبە خانم مەنجه ئىكت بۇ تىدەكاۋ بىبە بۇ خوشكت)).
دايكم ناۋى منى ھىنا بوو، ئايا ئەۋە ماناى ناشتبوۋنەۋەى بوو! ناگرىستى
راگە ياندبوو! نازانم چۇن لەدەرگا چوۋە دەرەۋەو رۇيشت، بەلام دەدە خانم ئەى
ئەم ژنە چەندە خنەخن دەكا، بەقەست دەيوست دواى ماۋەيەك سەردانەكەى بۇ
مانى خوشكى بكات، چوۋمە چىشتخانەۋ سەيرى (حاجى عەلى) م كرد ھەتا
مەنجه ئىك چىشت بۇ خوشكى تىبكات، ديسانەۋە ئەۋەندە چىشت بۇ من و
حاجى عەلى دەمايەۋە كە پىويست نەبوو چىشتى تر لىبىنى. بەو ھەموۋەۋە پىنى
زۇر بوو مەنجه لەكە پېر بكات، دەبوايە ھەر پىم بوتايە.

((حاجى عەلى ئەۋ ھەموو چىشتە ھەيە بۇچى دلت نايە؟))

((ناخر ھەموو شتىك رادەى خۇى ھەيە، با دەدە خانمىش بى چاۋورپو
نەبى)).

ھەركاتىكى تر بوايە پىدەكەنم بەلام ئەۋ رۇژە بەبى تاقەتییەۋە قاچم بەسەر
زەۋىداداۋ وتم: ((خىراكە ئىتر! مەنجه لەكە پېر كە، پېرى دەكەى يان خۇم پېر كەم؟))
حاجى عەلى بە بۇلەبۇل مەنجه لەكەى پېر كە: ((فەرمون، خۇ مانى باۋكم نىيە.
ھەر چەندەت دەۋى تىنى دەكەم، ئەۋەندە بخۇن ھەتا دەتەقن)).

ژووره که ی حاجی علی له دهره وه و له نزیك دهرگای حه وشه که بوو، شه له شهل چووه ژووره که ی خویه وه، چاوه کانی به هوی فوو کردنی زور له ناگرو دوو که لی ژئر مه نجهل به رده وام سوربو و ناوی پیداده هاته خواری، کاتی رینگه رویشتن دهستیکی به پشتییه وه دهگرت و دولان دولان ده بووه وه، قاجی شهل بوو، نازانم نیسکه کانی ده یه شا یان هه روا له دایک بوو، به و هه مووه که له چیشته خانه دا چلیه و لیس ی ده کرد جگه له به شه چیشته که ی خوی قاپه کانیشی ده لسته وه. دیسان کزو لاواز بوو، گهرچی پیرو په ککه و ته بوو له لای دایکم و باو کم حورمه ت و ریزی زور بوو، نه ته نیا بونه وه ی چیشته باشی لیده نا، به لکو بونه وه ی که زور وه فادار بوو.

ده مزانی که له بارودوخه که که لک و هه رده گری و بوی ده خه وی، که وایه بۆچی دایکم منی به ته نیا له مالدا جیهیشتوو؟ نایا دلای بوم سووتاوه؟ نایا قوناغی دیلیتی من کوتایی پی هاتوو؟ نایا بیریان ده کرده وه دوا ی نه م بیست و سی روزه عه قلم هاتوته وه بهر؟ یان چونکه ناغا گیان له شار نه ماوه یاساکه ش پیشیلکراوه. هه ر هویه که هیه بابینی، من ده چم بۆ لای نه و پرچه په ریشانانه، نه و ده سته قایمانه، نه و ده ماره ی که هه تا بنی ملی که له ژئر پیسته سه وزه که یدا دیار بوو، ده چم بۆ لای بونی دارو دهنگی مشارو نه و به هه شته دو که لاوییه.

چارشیم له سه رکردو په چه م لیدادایه وه و به ری که وتم، حاجی علی له ژووره که یدا خه وتبوو، که لینی دهرگاکه م کرده وه و نازاد بووم، له م ماوه یه دا ته نیا جاریک له مال چوو بوومه دهره وه، نه ویش بۆ مالی خوشکم و له که ژاوه که ی باو کم و له گهل داده خانم، تازه به لام له لای چه په وه ی ماله که، نیستا ده تگوت سه ده یه که که له و کۆلان و دوو کانه وه دوور بووم، ده مبینی که هه موو شتیک هیشتا پووناک و شادو زیندوو، خه لک وه کو پیشوو ده هاتنو و ده چوون، هیچ شتیک نه گوڤار بوو.

ته نیا من بووم که هه لده فریم و سووک بووم، ده مه ویست به دهنگی بهرز پیبکه نم، په چه که م لادا هه تا جوانتر بیبینم، هه تا نه ویش باشر بمبینی، بریا

بکرایه وهکو سوانکهرنک هه موو رۆژئی له بهردهرگای دووکانه که ی داده نیشتم و سهیری هاتوچۆیم دهکرد. هه ناسه کینشانه که یم سهیر دهکرد.

له پینچی کۆلانی سینه م نزیك بوومه وه. مشتیک خوینی گهرم به یه کجار پزایه دلمه وه. دلم داخوړپا دهست و پیم سارد بوونه وه. نه مده و نرا له و پینچه وه تیپهرم و چاوم پینی بکهوئ. پاره و ستم، به لام تاقتی وه ستانیشتم نه بوو هه ناسه یه کم تازه کرده وه و پینچ کرده وه، له ناکاو سارد بوومه وه. بووم به پارچه یه که سهوژو له شوینه که ی خۆم وه ستم، دهرگای دووکانه که داخوړبوو. دهتگوت شه پۆلینکم که به که نارهدا هدا، مه گهر دهکری؟ نه م کاتی رۆژه؟ دوو تهختی پانو دریزیان به دهرگا که دا داکوتابوو، که واته دووکانه که دانه خراوه هه لپینچراوه، بۆ ماوه یه کی زۆر، بۆ هه میشه. گێژو حۆل له جینگه ی خۆم پاره و ستم، به نیگای هه ژارانو به حاله تی پارانوه سهیری نه ملاو نه ولای خۆم دهکرد. کهس نه بوو پیم بلن چی بووه؟ له کی پیرسم؟ بۆ کوئ برۆم؟ دیسانه وه سهیرنکی دهرگا که مکرد، وهکو نه وه ی که سهیری ته رمی نازیزیک بکه م، بی نیراده سه رمداخست و به ره و ماله وه که وتمه ری، دهتگوت ئیسکین له ملامدا نه بووه. که وایه بی هۆ نه بوو وا دایکم بی خه م جینی هیشتم، بی هۆ نه بوو که ناوی هینام، بی هۆ نه بوو که پیده که نی، ده موست بیم و به چاوی خۆم ببینم، هه رچی بوو له ژیر سه ری باوکمدا بوو، سجنیان کردووه؟ کوشتوویانه؟ چی بووه؟ چییان له گه ل کردووه که هه رچی یه کیان له گه ل کردبئ له گه ل دلی من کردوویانه.

رقم له باوکم و پینکه نینه ی دایکم بوو، هه رچی توندوتیژیان دهکردو زۆرتر بهردیان ده هاویشتم من زۆرتر بیتاقت ده بووم. لیم گهرین، با بۆ خۆم بم، خواجه ئیتر چۆن ببینم؟ له کوئ بیدۆزمه وه؟ په رته وازه یان کردو رۆیشتم.

گه رامه وه بۆ مال به لام هیزم تیدانه بوو، دهتگوت بهردیان به قاچمه وه به ستوره، بی هیز بووم، بیتاقت بووم، ماندوو بووم و ریگه ی ماله وه چهنده دور بوو، قاچم به سه ر زه ویدا کینش دهکرد، دهستم به دیواره وه دهگرت، به دژواری

مه ناسه مه نده کینشا، پیر بوبوم، بۇچی هه وا نه وه نده گهرم و ناخوش بوو، بۇچی هه مووشتیک گؤرا، بۇچی تیشکی خۇر لیل و تاریک بوو، خه لک مۇن بوون، ژیان جدی بووه وه، تال بوو، بۇچی نه و که سانه ی که تیده پهرن به په له و خه مبارن، بۇچی له سینبهری سهر دیواره کان خه م دهباری، گه یشتمه ماله وه.

دار چناره کان به ریزه وه له چواره وری هه وشه راوه ستایوون، ناوی هه وز نارام بوو شه پۆلی نه ده دا، چورمه هه وزخانه، نه وی هه واگهرم بوو، خۇم خسته سهر پشتیه که، فرمیسیکیش له چاومدا نه بوو، ته نیا توره یی بوو و سهر که شی، سه باره ت به باو کم، سه باره ت به فیلبازی دایکم که ناراسته و خۇ راستیه کانی بۇم ده رده خست، سه باره ت به مه نسور، نیستا دابنیشن و چاوه ری بن هه تا من ببه ژنی مه نسور، نیستا که وای لیه ات منیش نارام دانانیشم.

حاجی عه لی به یالوتن له بینا که نزیک بووه وه و سینی چیشته که ی منی له سهر قادرمه کان داناو شه له شه ل دوور که وته وه، ههر ده ستیشم لینه دا، دوو سه عات له نیوه رۆ تیپه ر بوبو، به بی تاقه تییه وه له سهر جینگه که م هه ستام و چارشینوه که م به سهر دادا، له وانه یه نیستا گه رابیته وه سهر نیشه که ی، بچم بزانه هاتووه یان نا، گهرچی ده بوایه له و ته ختانه تیبگه یشتمایه، به لام به مانه شه وه رۆیشتم، ده رۆیشتم هه تا جینگه ی خالی نه و ببینم، ده رگا داخراوه که ببینم و نه و له پشت ده رگا که بینمه بارچاوی خۇم. بیتاقه ت و خه مبار که وتمه ری و دوو کۆلانم تیپه ر کردو گه یشتمه سهر پینچی کۆلانی سینهم، ده رگا که ههر به و جوره بوو که به یانییه که ی چاوم پینی که وت، بی ئیراده چورمه ژیر بازاره که وه.

نه مده توانی چارشینوه که م به سهر وه رابگرم، گیزو حؤل ریمده کردو نه مده زانی بۇ کوئی ده رۆم، چیم ده وی؟ له پال سه قاخانه که راوه ستام به لام مۇم دانه گیرساند، حاله باش نه بوو، خه ری کبوو ده خنکام، دایکم و باو کم راستیان ده گوت بوبومه له یلی و وه کو مه جنون سهر لیشیواو بووم، خه فه تبار بووم.

دەبوايە بگەرامايەتەۋە بۇ مائەۋە، بۇچى لىرەدا بەرەلا بخولىنمەۋە، تازە بانئدە لەقەفەس ھەلفىرپوۋە، دەبوايە بگەرامايەتەۋە بۇ قەفەسەكەى خۇم و بە دەردى خۇمەۋە بەردمايە.

((ئاي خانم بۇ خاترى خوا يارمەتيم بدن ھەتيوم...))

ھەر نەۋەم كەمبوۋ، كۆرە سۈۋالگەرىكى دە دۈۋازدە سالانەى پىنخاوس، جلوپەرگ دېراۋ بەدوامدا پايىدەكرد، ئەگەر دۈۋكانەكە كراۋە بوايە و منىش كەيغم سازبوايە بىنشك پارەيەكى باشم بەم سۈۋالگەرە دەدا، بەلام ئىستقا لەپىنداگرىيەكەى تۈپەۋە عاجز بووم، نەفرەتم لەزەۋى و ئاسمان دەكرد، سوچىكى چارشىۋەكەمى گرت و پارايەرد: ((ھەتيوم خانم، تو گيانى منذالەكانت يارمەتى منى ھەژار بە)).

چارشىۋەكەم پىس دەبوۋ، بەتۈرەيىيەكەۋە پالنىكم پىۋەنا: ((بېرۇ ونبە)). ھەندىك پارەستاۋ دىسانەۋە رايكرد بەدوامدا، بەردەوامبووم لەرۈيشتن و بىن نەۋەى كە لا بگەمەۋە وتم: ((دەلىم بېرۇ ونبە)).

دەنگى ھىنايە خوارى ووتى: ((ئەۋ كاغەزى بۇ نوسىۋى)).

لەجىنگەكەى خۇم وشك بووم، كۆرەكە بە پەلە ھاتە پىشەۋەۋە دەستى درىزكردەۋە.

((ئەۋ كىيە؟))

((وتى بلىم چى ھەر ئەۋ دارتاشە)).

بە بىيانۋى پارەدان بە پەلە كاغەزەكەم لەدەستى رفاوند و بەرپى كەۋتم، لەمائەۋە كاغەزەكەم كردهۋە، ھەر ئەۋ خەتە خۇشە بوو كە بەدىقتى دىسانەۋە دلم كەۋتە كۈتەكۈت و ئەۋ خۈينەى كە لەشمدا داگىرسابوۋ دىسانەۋە كەۋتە ھاتوچۇ، دىسانەۋە خۇد پووناكى خۇى پەيداكردهۋەۋە ژيان دەستى پىنكردهۋە. پوورى گيان كۈتە كاغەزىكى ترى داىە دەستى سودابە، تىپەپىوونى كات كارىگەرى خۇى لەسەر كاغەزەكە ھەبوۋ و زەرد ھەنگەرابوۋ، لەناۋ كاغەزەكەدا بە خەتتىكى جوان نووسرا بوو: لەپشت باخى مائەكەتان چاۋەپرېم.

ههستی شوق و موحیبت له ناو وشهکانی نامهکه دا، له ناو ته پوتوزی کات،
گه یشته دنی سودابه، پووری گیان ته واری یادگار ییهکانی پاراستووه،
له حالیکدا که دیسانه پوه کاغه زه که ی وهرده گرت و دهیخته ناو سندوقه که ی
خوی درنژه ییدا:

نیتر هیچم لا گرنگ نه بوو، نابرووم بؤ گرنگ نه بوو، ده مزانی که دایکم و باو کم
خه می من ناخون، نیتر له دارتاشی سه رکولان ناترسن، که وایه دایکم درهنگ
ده گه پرایه وه هه تا نیواره چند سه عاتیک مه جالم هه بوو، حاجی عه لیش که
حسابم بؤ نه ده کرد، پیره پیای هی هزار سه رقالی نیسی خوی بوو، به خه یالنیکی
ناسووده وه گه پرامه وه به ههنگای وردورد به ره و لای چه پی کولانه که پویشتم،
هه تا نه و سه ری دیواری باخی ماله که مان چووم، له م به شه دا زورتر دیواری نه و
باخانه بوون که له یه کتری نزیک بوون، ته نانه ت هاتوچوی که ژاوه که ماوه یه که به
نه مری باو کم له و لایه وه بوو به هوی ته سکی کولانه که دژوار بوو، کاتیک گه یشتمه
نه و سه ری دیواری باخه که، دیسانه وه بؤ لای چه پ گه پرامه وه، لیره دا کولانی
باخنیکی ته سکبوو که له هه ردوو لایه وه دارچناره کان له سه ر دیواری باخه که ی
نیمه و هی جیرانه که مان سه ریان ده رهینا بوو. سیبه ره که یان ده که و ته سه ر زه وی،
کولانه که پیسو و په لوخ و به رزو نزم بوو.

گوی سه گو و مروث له شوین شوینیدا ده بینرا، نه وی تا راده یه ک چول بوو،
کولانی باخه که ده چووه سه ر زه وییه کی گه وره ی چول که نه ویش پر بوو
له خول و خاک و چند دانه یه ک داری وشکه له اتوو، هه رگیز نه م ریگه و نه و زه ویه م
نه دیبوو، نه و پوژه نه و شوینه چوله بوو به به هه شتی من.

له ناوه راستی کولانه که وه ستام، دوو سه عات له نیوه پو تینه ر بوو، له و گه رمای
هاوینه دا که سینک له و ده روروبه ره نه بوو نه گه ریش بوو منی به و چارشینوه کونه و
به و په چه وه نه ده ناسییه وه، پشتم له کولانه سه ره کییه که کردبوو، دهنگی پنی
نه وم گونی لیبوو که له پشت سه رمه وه هاته ناو کولانه ته سه که که وه، دهنگی
خشه خشی چروچیلکه کانم گوی لیبوو که له ژیر پنییدا ده شکانه وه، له ناخوشی

ئەم شۇنە شەرمەزاربوم، دەنگوت مەن بەرپىسى ئەم ھەموو پىس و پۇخلىيەى
 ناو ئەم كۆلەنەم، بۇ ساتىك لەلاموۋە تىپەپى و بەرامبەرم ۋەستا، بىزەيەكى
 شەرمى لەسەر لىنو بوو، لەژىر كۆلۈ ھىلكەيەكەيەوۋە كە بىرئەك ھىنابوۋىيە
 پىنشەوۋە ئەلقەكانى پىرچى دەيىندرا، لەپىشتە ملىشىيەوۋە پىرچەكانى لەكۆلۈكە
 ھاتبوۋە دەروە، دىسانەوۋە دوگمەى كراسەكەى كىردبوۋەوۋە و پىستە سەوزەكەى
 دەركەوتبوو، پىشتىنى بەستبوو و مەن لەوۋە سەرم سوپمابوو كە داخۇ تەمەنى ئەم
 جىلانە ھەتا كەيە؟ ئەگەر ئەم جىلانە بە زۇرى مېژوۋ لىبات و كراس و پانتۇل
 لەبەرىكا شىۋەى چۇن دەيى؟

ھەردو لەپى دەستى لەبەرامبەر يەك دانائ و تى ((سەلام)).

((سەلام)) سىبەرى گەلەى چىنارەكان و تىشكى ھەتاوۋە كە لەسەر پوخسارى
 يارى دەكرد.

پىسى: ((ئەم بىست و سى پۇژە لەكۆى بوۋى؟))

((زىندانى بووم)) بىرۇ چەپى بە ھىماى سەرسوپمانەوۋە بىردە سەروە.
 ((بەباوكم وت، ئەویش قەدەغەيكرد كە لەمال بچمە دەروە، دوكانەكەى بۇچى
 داخراوۋە؟))

ھەر ئەر بىزەيەى جارانى لەسەر گۇشەى لىنوۋى دەركەوت، چاۋەكانى رەنگىكى
 ھارى گرت: ((نازانى؟))
 ((نا)).

((لەباوكت بپرسە)). كەوايە باش زانىبووم، كارى باوكم بوو، بەلام چۇن؟
 باوكت دوكانەكەى كىرپوۋە، دە پۇژ دەيى، پۇژىك بەيانى كە چووم بۇسەر
 ئىشەكە دىم دەرگەى دوكانەكە بەستراوۋە و بىزمارىان لىداوۋە، خىرا تىگەيشتەم،
 زانىم كە چۇنە وای لىھاتوۋە، پۇيشتەم بۇ لای ۋەستاكەم و تەم بۇ دەرگەى
 دوكانەكەت داخستوۋە؟ وتى بەسىرولمولك پىاۋىكى نارد و جوابى نارد وتى كە
 نىرخى دوكانەكەت بلىن، مەن و تەم فرۇشيار نىم، وتى بەسىرولمولك تەنيا نىرخى
 دوكانەكەى پىسى، ۋەلامى پىسىيارەكەى بەدەرەوۋە، مەنىش نىرخىكەم دىيارىكرد كە

لهنرخى پوژ گرانتر بوو، دواتر پاسپاردهکەى رۇيشت و هاتهوه و وتى
بهسپرومولوك وتى كه به دوو بهرامبەرى نه و نرخەى كه دياريت كردووه دهيكرم
بهلام به مرجيك كه لهبهيانى درهنگتر نهبن، منيش قهبولمكرد. ههرنهوهنده))

بهحيرهتهوه پهچهكەم لهسەر دهموچاوم لادا و وتم: ((كهوايه باوكم توى بيكار
كردووه؟ تويشى لهناخواردن خست؟ ناخرهكەى زههرهكەى خوى رشت؟))
بهبينينى روخسارى من سووربووهوه و وتى: ((بهپنچهوانهوه نه و
چارپنكهوتنه شهفاميدا)).

ديسانهوه دووپاتم كردهوه: ((تويشى لهناخواردن خست؟))
((لهوانهيه واى زانيبى كه لهتو دورر بكهومهوه نان لهگهروومهوه ناچيته
خوارى!...)) و پينكهنى.

ديسانهوه ددانهكانى دهركهوتن، سپى و رينكوپينك، دهتگوت تابلوى وينهيه،
كلوهكەى لهسەرى ههنگرت و نهو نهلقه وهحشيانهى نازادکرد، نهو پرچه
وهحشيانهى كه نازادو سهربهخو كهوتنه ناوچاوانى، خاوو لاو، دهتگوت
دهرويشنكه كه دهيهوى زكر بكات، كلوهكەى لهدهستيدا دهگوشى و پينچى دهدا،
دهيوست شتیک بلى بهلام لهرووى نهدههات، سهرى بهرزكردهوه و سهيرى
سهرچلى دارهكانى كردو. روخسارى جيدى بوو چاوهكانى گهوره و خهبار،
بزهيهكى تال گرتى و وتى: ((ههه لهسهرهتاوه دهمزانى تو به من نادهن)).

((وهه بو خوازينى، وهه به باوكم بلى كه دهتهوى بچيتهناو نيزامهوه، كه
دهتهوى ناوينك دهرىكهى، مهگهه ناتهوى؟ ها؟))

((بوچى، دهمهوى، بهلام كهلكى نييه، ههه ناھينلى قسهبكهه)).

((چون، چون. كاتيك چاوى پيتبكهوى...))

قسهكەى پى پریم: ((باوكت منى ديوه)).

((چى؟ كهى؟ لهكوى))

ديسانهوه خوى بهكلوهكەيهوه خافلاندو چاوى لهزهوى برى: ((نهو كاتهى كه
باوكت دووكانهكەى كپى و دهرگاكهى تهختهكرد، ديسانهوه يهك دوو پوژيك

دهاتمه بېردم دووكانهكو پادوهوستام، پادوهوستام ههتا تو بئيت بهلام
نههاتى، نهمهزاني چى بكم، چون بتبينم، دهترسام به زور بهشوياندايى، به
كوپه مامهكته... ناوى چى بو؟))
(مهنسور))

سهيرىكى كردم و بزهيهكى مانادارى كرد: ((ناها، هه ر بؤ نهو مهنسور خانه،
زور دهولهمنده وانيه؟))

چارهكانيشى به تشهر پندهكهنين و تانهى ديدا، نهويش سيلهى لهدل و رۇحم
گرتبوو، چى بووه وا كهس منى خوش ناوى؟ ههموويان دهيانهوى من نازار
بدن؟ من خوم ويران بووم، دلّم بووهته ههزار لهتهوه، بهبزهيهكى خهسباروه
وهلامى پرسپارهكهم دايهوه.

ديسانهوه سهري داخستهوهو وتى: ((ههرچى چاوهپرئيمكردى نههاتى، ههتا
نهوهبوو پۇژىك كهژاوهكهى باوكت لهبهر دووكانهكهوه تئيهپرى، پهردهكهيان
لادابوو و ناغا گيانت پالى پئوه دابووهوه، كاتيك گهيشته بهردووكانهكه لهژير
چاوهوه منى دى كه دهست بهسينگ وهستابووم، سهر خوى نههينا، بن ئيختيار
بووم، بهخوم دهگوت كچهكهى لهكوئى شاردهوتهوه؟ چى ليكردوهوه؟ چوومه
پيشهوهو ههوسارى مائنهكهم كه خهريك بوو به نارامى باى ديدا وهرگرت و وتم:
ناغا كارم پئيت بوو)).

بن ئيراده پومهتم رنى: ((نهيهپۇ، خوا بمكوژى)).

ديسانهوه بزه تالهكه لهسهه لئوى دهركهوت: ((بوچى؟ خوا نهكات، پهرهيهك
بهو جوانيه بهمى، بهدايدا شهپۇل شهپۇل لاو ويران دهبن...))
بيدهنگبوو و نيگاكهى كارى تيكردم.

بۇنهوهى كه خوم لهو نيگا گرداره پرگار بكم لهكاتيكدا كه دهنگم به زهحمهت
لهگرووم دههاته دهري پرسيم: ((دهى؟ دواتر؟))

((ناغا نهوهنده بهنهفرهتهوه سهيرى كردم كه نهژنوكانم بيهيز بوون، نهگر
چهكى پى بووايه دهيكوشتم، خوى دايه پيشهوهو بهدهنگيكى نارام و گېر زور

توره وتی: بلی سهرم برده پیشهوه، دهویست کهس تیغهگات، کهژاوهوان
 نرانی، خه لکی گهرهک نرانی، به نارامی به گویندا وتم: بوجی نازاری ددهدی،
 دست لهیه خه ی بکه نهوه، منم که دهیه وی بیته ژنی، لهگه ل من قسه بکه،
 رهکو نهوهی که مار پیوهی دابن رهش و شین هه لگه را، به جوریک که وتم نیستا
 خوانه خواسته له بهرینمدا دهکه وی و دهمری، نیگایه کی پر له کینه و نه فره تی
 له سرتاپیم کرد، یهک دوو جار دهویست هه ناسه هه لیکیشی و قسه یهک بکات،
 به لام دهنگی دهرنه دههات، دواتر له ناکاو وهکو فه نه ره له جیگه که ی هه لبه زییه وه،
 بی نهوهی که که ژاوهوانی هه ژار بزانی دهستی چه پی له پشته وه گرت و را
 کیشایه دواوه که قاچی به ره و ناسمان بهرز بووه وه و که میکی مابوو بکه وینته
 خواره وه، دهستی راستی نهو پیواوه هه ژاره به قامچییه که وه بهرز بووه وه، باوکت
 وهکو شیر نه راندی: نه وه م پیبده بزانه، قامچییه که ی له کابرا سه ندو هه تا من
 دوور که وتم وه و وا قامچییه که ی لیدام که له سهر نه ژنوم هه تا سه رشانی گرتمه وه و
 تیایدا رزچوو، باوکت دهویست دیسانه وه قامچییه که م پیا بکیشیتته وه و لیمدا
 به لام قامچییه که به جیگه که یه وه نووسابو و منیشی لهگه ل برده پیشه وه، خوین
 له شوینی قامچییه که هاته ده ری و کراسه که می له تله ت کرد، باوکت که بینی
 قامچییه که له جه سته م نابیتته وه به دهنگی که بهرز که له ناو ددانه نووساوه کانی
 دههاته ده ری هاواریکردو وتی: هه تیوه زوله، نه گهر جاریکی تر باسی نهو بکه ی
 نه مر ده که م ملت ورد بکه ن، نه گهر دیسانه وه له م دهو روبه ره دا ده رکه وی کاریکت
 پیده که م دایکت شینت بو بگیری))

((قامچییه که بو خوی شلبوه وه و داکه وت، باوکت قامچییه که ی بو لای
 که ژاوهوانه که فریداو وتی: ری بکه وه و، ریشیت، سهیری بکه چی لیکردووم!))
 کوته په رویه کی سپی که خویناوی بوو به ره ولام دریز کردو وتی: ((بیگره، با
 له لاتبن، پیشکه شتبن و با هر به لاته وه بن، خوینی من بو تو پزاوه، بایه خی
 نییه))

لەبىنىنى خوينەكە خالىم تىنچچوو، وتم: ((ناخ)). دەتگوت قامچىيەكەيان لەمن

داو.

پوورى گيان كوتە پەزۈيەك كە خوينەكەي لەسەر پەش ھەنگەرايوو دەرھىناو

بەنىگايەكى پىر ھەسرەتەو درىژەي بە قسەكانىدا.

پىرسىياري لىكردم: ((ئىستا دەئنى چى بكام؟ دەمەوى بىمە خوازىنىت.

ئەگەر بىشمرم دەست ھەنگر نىم)).

((پارەستە خۇم ھەوالت پىندە دەم)).

((چۇن؟))

((ناونىشانى مالەكەتم بەرى)).

بە نىگەرانىيەوە وتى: ((ناونىشانى مال كەلكى چىيە؟ كرى چىن. ئەگەر باوكت

بزانى ئەوئىش دەكرى)).

بىرىك بەمىشكەم گەيشت: ((دەي باشە لەھەوشەكەوە دىمە ئەو سەرى باخەكەو

لەوئوۋ نامەت بۇ دەخەمە خوارى. ھەر لىرە. كاغەزەكە لەبەردىكەوە دەپىنچم

لەسەر دىوارەكە فرىنى دەدەم، جارجار وەرە بۇ ئىرە سەيرىكى بكام)).

((جارجارە؟ من ھەموو پۇژىك لەم دەوروبەرەدا دەسورپىمەوە. چى بكام؟

باوكت نىشەكەي ئى سەندووم تۇيش تۇش ئارامت لىھەنگرتووم)).

دەمزانى كە دەبى بىمە ژنى، ھەر جۇرىك بوو دەبمە ژنى، تالە قژىكى ئەم

شاگرد دارتاشە نادەم بە سەد خان و شازادەو فلانە دەولە، وتم: ((ئىتر دەبى

بپۇم)).

وتى: ((من ئەو ھەموو يادگارپىيەم بە تۇ داو، پىرچم... خوينى جەستەم... تۇ

چى بە من دەدەي؟))

تم: ((سەرەتا من يادگارپىم بە تۇدا)).

پىنى سەير بوو: ((چى يادگارپىيەك؟))

((دلم))و، بە پەلە پۇيشتەم، لەنىوان فەرازو نشىوى دىرک و دالەكان كە

لەچارشيوەكەم دەگىرا، كە خۇلاوى دەكرەم، دەست و پىنى دەپوشاند،

دەرۆیشتم و ناواتم نهوه بوو خوزنگا قاچهکانم وشک دهبوون و ههتا کوتایسی جیهان
هر لهویدا رادهوهستام

* * *

شهویکی بهسهردا تینهپری و ههوانیک لههاتنی باوکم نهبوو، بۆژی دووهم
نزیکی نیوهبۆ کهژاوهکهی باوکم گهرایهوه، بهلام باوكمی تیدا نهبوو.
فیروز خان به پهله هاته ههوشهوهو داوای دایکمی کرد، دایکم چارشینوی
نویژهکهی بهسهرداداو چوو ههوشه، فهیروز دهست به سینگ راوهستا، دایه
گیان که مهنوچنهری لهباوهشدا بوو لهپشت دایکمهوه راوهستا.
فیروز خان وتی: ((ناغا نهمریان کردوو کهژاوهکه بینمه خزمهتتانو
فهرموویان پیت بلیم که کاکم بانگهینشتی کردوون، هر نه بهیانیه لهگه
ناغازادهو دایه خانمو خانمه چکۆل ههموو تهشریف بهرن بو باخی شهمیرانو
حهوت ههشت بۆژیک لهوئی پشوو بدهن))
لهوه وریاتر بووم که تینهگهه سهبارهت به مزو مهنسور قسه دهکن، خیرا
جموجۆل دهستی پیکرد، خوجهسته بهشهوقی یاری لهگه کچه مامهکان، دایکم
بهشهوقی بهشوودانی مزو کوتایسی ژانه سهرو دایه خانم بهشهوقی پشوو
لهههواي فینکی شهمیران، هر کهسه لهییری خۆیدا بوو.
بهیانی زوو سوار بووین و بهرهو باخی شهمیران بهرئ کهوتین، کهژاوهکه لهلای
راستی کۆلانهکهوه دەرۆیشت، لهسه کۆلانی سیههه دیسانهوه چاوم به دهرگای
داخراوی دووکانهکه کهوت، هر نهمهینایه سهه خۆم، دایکم که لهژیر چاوهوه
هۆشی لام بوو کاتیک دی به خهیالی ناسوودهوه دانیشتووم، خاتر جهه بوو، وا
بیری دهکردهوه که هاتوومهته سهه عهقل. بهلام وا نهبوو، تازه سوورتر بووم،
دوینی شهو ههتا بهیانی بیرم کردبووهو پیلانهکانم داپشتبوو.
لهگه بۆیشتنمان بو باخ به قاقاو شادی کچهمامهکانو کوپه مامه چکۆلهکه
پیشوازییان ئی کردین، ههواي فینکی شهمیران، باخی پر سهفاو پر ناوو داری
گهوره که هی مالی مام بوو و نهو پهری دیار نهبوو حانی منیشی گۆپی،

مەنۇچىھرىش بەو ھەموو نامۇبىيەى كە دەيكرد ئەو پۇژە خوشىيى بوو و كەيفى ساز بوو، چارى بە مندالەكان دەكەوت دەيقىزانندو بۇئەوھى بچىتە باوھشيانەو، خوى لەباوھشى دايە خانم بو پىنشەوھە فېرى دەداو پەلەقارەى دەكرد، نزيك نيوھېرۇ بوو، باوكم لەگەل مامم و مەنسور چوبون بو راوھ كەو، نامۇژنم كە لەقسەى ناخوش و قسەوقسەلۇك و زەمكردى ئەم و ئەو لەپوورم كەمتر نەبوو ئەم چارە بە باوھشى كراوھوھە ھات بە پىرمانەوھە و منى لەباوھش گرت و ماچى كرىم و بەردەوام پىنى دەوتم كچە جوانەكەم، بووكە جوانەكەم، دايكم لەدلەو پىندەكەنى و دوو كچەمامەكەم كە يەك دوو سال زياتر جياوازى تەمەنمان نەبوو و لەمندالبيەوھە بەيەكەوھە گەورە بوووين، گالتەمان دەكرد، ئەو پۇژە ھەر كە چوومە ئەوى بىندەنگ بوون و بە رىزو حورمەتەوھە جىگەكەى خويان بە مندا، دەتگوت من شتىكم كە دەشكىم و ئەوان يەكەمجارە دەمبىنن، لەلای من دەنگى خويان نزم دەكردەوھە، بەرىزەوھە قسەيان دەكردو نامادەى خزمەتى زور بوون.

نزيكە و نيوھېرۇ لەباخ و بينا كۆنەكە جموجول و بينەو بەرەبوو، نەھار نامادەبوو سفريەيان داخست، لەم سەرى ژوورەكەوھە ھەتا ئەو سەر سفريەيان بلاوكردەوھە و نۇكەرو قەرەواش ھەر خەرىكى ئىش بوون، ئاخىر ئەو ميوانىيە لەبەر زەماوھەندى كۆرە ئەباربابەكەيان بوو كە دواى ماوھىيەكى تر وھېرى دەخرا، سەوزەيان ھىنا، دوو جور شەربەت، خەيارى تازە، تىرى و ھەرمى كە بەرھەمى باخەكەى مالى مامم بوو. سفريەكەيان بە ماست و نانى مالى پازاندبووھەو، يەككە لەپشت بيناكەوھە كەبابى باوھشېن دەكردو يەككىكى تر قاپى باقلە پلاوى لەگەل گوشتى بەرخ لەسەر سفرە دادەنا، دايە گيان كە مەنۇچىھرى خستبووھە باوھشى دايكم و چوبرو يارمەتياى بدا، ئاگردانەكەى دەسوپاند ھەتا بەساتى سەماوھر بو دواى نان نامادە بكات. تەنيا سەيركردى ئەم ديمەنە ئەژنومى شل دەكرد بۇئەوھى پىلانە بى عەقلەكەم دارپىژم، من پەيوھەندىم بەو ژيانەوھە بوو، بوونى پەھىم پىنەيەكى ناشرىن بوو. بىركردەنەوھە لەو خەيالىكبوو كە زور خاو بوو، نەو دابونەرىتە خىلەكىيە، قەيدو بەندى كۆمەلایەتى، بەتاقى تەنيا لەدژى ھەمووى

راپه یرم بیرکردنه وه له و شته زور مندالانه بوو. نه ده کرا له و کارانه بوو که قهه نه ده کرا

باوکم و مامه گیان و مهنسور به مایینه وه هاتنه وه. ههر سینکیان شادو خوشحالن، یهک دوو کهسی کۆلکیشیش له گه لیان بوو. له داوینغه کانی نه لپورز گه رابوونه وه و یهک دوو که ویشیان راوکردبوو. مامه گیانم وتی بۆ مه حبوبه. من کهوم بۆچی بوو؟ نه و بهسته زمانانه یان له ت و کوت کردبوو. ته نیا به قهه به ره دهستیک گوشتیان پینوه بوو که و سه رم بخوا. خراب گیرم کردبوو. هه لئس و که وتی مهنسور له هه موویان خراپتر بوو. دهست و قاچی تیک ده نالاند. ته ریق ده بووه وه. جاری وا هه بوو به نیوه بانگی ده کردم و جاری واش هه بوو وهک قوناغی مندالی ده یگوت تۆ. دۆی پینده دام. برنجی بۆ تینده کردم. ته شه ری له خوشکه کانی ده دا که جیم بکه نه وه. نه و هه ژارانه که هه ریبه که یان له م شان و نه و شانی من دانیشتبوون له هه ر لایه که وه نیو مه تریان بۆشایی جیهیشتبوو. ههر کاتیک که سه یرم نه ده کرد ده مزانی سه یرمه دکات و کاتیک که رووم تینده کرد سوور ده بووه وه و به په له سه یری شوینیکی تری ده کرد. له دلما ده مگوت نه وه نده گرنگی پی نادم هه تا خوی ده زانی. به لام نه ده رۆیشت. تینه ده گه یشت. نه و هه ژاره ههر نه یده زانی له دلی مندا چی هه یه. به هه موو نه وانه وه له حه ق لانه دین. لاییکی ره شیدو قه دو بالا جوان بوو. له هه لئس و که وتیشیدا شتیککی خراب به رچاو نه ده که وتو. کاتیک به هه موو نه وانه وه سه لمانی زۆری مامه گیان ناوی نه وی پی به رزده بووه وه. بۆی روون ده بووه و که بۆچی ته واوی کچه پینگه یشتوو هکان ناواتیانه له گه لی زه ماوه ند بکه ن. هه موو که س جگه له من. له چاوی مندا وه کو مار و ابوو. ههر که سه یرم ده کرد تیکده چووم. سه یرکردنی دهست و قاچ تیکچوونه کانی و شه رمنی و بی تاوانیه که ی ده بووه هوی سرته سرت و پیکه نینی خوجه سته و کچه مامه کانم. قیزم ده شینوایه وه. نه ویش له به ختی ره شی من بوو که نه و هه مووه باش بوو. که من نه و هه مووه خراب بووم. که هه رچیم ده کرد له دلی خۆمدا جینی بکه مه وه نه ده کرا.

دوای نامخواردن پائیدایه وه به پشتییه که وه، قاچی چه پی هه لئاو نه نیشکی
 دهستی راستی له سر دانا، نیستا سوورتر بوبو، جاری وا هه بوو که دنیا ده بوو
 کهس ناگای لینییه له ژیر چاره وه سهیری ده کردم و بزیه که دهیگرت، بزیه که ی
 جوان بوو گهشی دها به چاره کانی به راستی منی دهیست، نازانم له که یه وه
 هرگیز نه بهیشتبوو که من پنی بزانم، نه و پوزه باش تیگه یشتم و له و پوه وه
 نازارم دهی، ده تگوت نه و نیگا جوانانه ی تیریکه که له سر جهستم ده چه قنی،
 له دهسته ناسک و جوانه کانی، له جله گرانبه ها کانی، له چه که کانی، له سمینلی که
 بریک باریکبوو، سهری هه ردوو لای سمینلی که که میک رووه و سه ره وه بادرا بوو،
 له پرچه کانی که به باشی داهینرا بوون و هر تالهی به دیقته له شوینی خویدا بوو،
 له جویری قسه کردنی که نارام و به نه ده ب بوو وه له هر شتیکی که له لای که سانی
 تر باش بوون، من نه فرته م لینی هه بوو و، حالم پنی تیکده چوو.

نه وهی که له هه موو شتیک زورتر تووره ی ده کردم نه وه بوو که نه ویش پنی
 وابوو که منیش هر نه و هه سته م هه یه و خوشمده وی، له وانه شه توندترو زورتر،
 له سر نه و پروایه بوو که ده بی هر به و جوړه بی، جینگه ی هیچ پرسیارو
 گومانیک نه و جگه له مهش نابئ هیچی تربئ، پنی وابوو که به خوازینی کردن
 له من منه تیکی خستوه ته سر سه رم و وه لاهه که ی منیش به دنیا ییه وه به لینییه،
 نه م خوبه زلزان و بپوا به خوبوونه ی نه و زیاتر له هر شتیک نازاری ده دام
 ده مونیواره له هه موو هه یوانه که دا که ته نیا قادرمه یه که له گه ل سه وزه لانیه که
 بهینی بوو و چه وزیکی گه وره ی لیبوو و دواتر سه وزه لانییه که له نیوان ریزی داره
 به دراره کان هه تا چاوپربکا ون ده بوو، پاخه ریان پاخست، ته ختیکیان بو باو کم و
 مام لنداو سه ره که یان داپوشی، دواتر به ساتی خواردنیان پازانده وه، ژنه کان
 له سر زهوی دانیشتبوون، ناموژنم له پال سه ماوهره که دا بوو و چای تیده کرد،
 له ناو هر په رداخیکی قه د باریکداو له ژیرپیا له یه کی ده ور نالتوونی که له سینی
 چکوله ی برینجی شه کردانی بلور یان برینجی چکوله که چه ند کلو شه کریشی
 تیده خست، خوجه سته و منداله کانی مام خه ریکی یاری و پا کردن بوون، جاری

ۋا ھەبۇر يەككىيان دەھاتە پىنشەۋەر شتىكى ھەلدەگرت و بەدەستى پىرەۋە دەگەرايەۋە بۇ لاي ئەۋانى تىرو دايكەم و دايە گيان و نامۇژنەم قىرەيان لى بەرزەبۇۋەۋە كە ۋەرن دانىشەن و ۋەك مندالى بىيادەم شتەكانتان بىخۇن و دواتر يارى بىكەن. ۋەلاميان نەدەدايەۋە

مەلۇتەكەكەي مەنۇچىنەريان كىرەبۇۋەۋە ۋە لەسەر چەند كوتە پەپۇيەك رايانكىنشاۋو ھەتا جىنگەكە پىس نەكات، بەپشتدا خەۋتەبۇۋ، كوتە پەپۇيەكەي ناسكىيان بە سەر قاچىدا دابوۋ كە بەردەۋام لەخۇشى مندالەكان دەيىقىزانىدو كۆي دەكرەۋە، باۋكەم بە دىسۇزىيەكەي تەۋاۋەۋە دىسانەۋە پەپۇكەي بەسەر قاچىدا دەدايەۋە دەيگوت: ((خەجالەتى بىكىشە كۆرە)) ۋە مامە گيانم پىدەكەنى.

چ بىنەمالەيەكەي بەختەۋەر بۇۋىن! چ دىمەنىكى جوان بۇۋ! نەگەر خۇا رەھمەم پى بىكات و بىنەۋە سەر عەقل چەندە لەۋ بەختەۋەرىيە شوكرانە بىرئىر دەبۇۋم. بەلام چارەنۇۋسەم شتىكى تىر بۇۋ، خۇم لەۋى دا بۇۋم و دىم لەشۇيىنىكى تىر

ناۋى ھەۋزەكە كە لەۋى بۇ ناۋدانى گول و سەۋزەۋ باخەكەيش كەلكى لىۋەردەگىرا سەۋزەۋ قەۋزەي ھەلىنا بۇۋ، دوو كىسەلى گەۋرەي تىدابۇۋ كە مندالەكانى بەخۇۋە سەرقال كىرەبۇۋ، دوو كەرونىشك لەسۇچىكى باخەكە لەقەفەسدا بۇۋن و بەچكە كارمازىك كە قاچى بە پەتىكى دىرئىر بە دارىكەۋە بەستراۋوۋەۋە، لەناۋ باخەكە بۇۋ و دەلەۋەرا.

خۇجەستە لەگەل كچە مامىكەمدا بە پاكە پاك ھاتنە لام: ((ۋەرە مەحبۇبە ۋەرە سەيرى ئەۋ كارمازە بىكە، تۇ نازانى چاۋى چەندە جوانە! زۇر جوانە!)) كچە مامەكەم وتى: ((دوۋ كەرونىشكىشمان ھەيە، زۇر جوانە. ھەستە تەمەلى مەكە ۋەرە بابچىن نىشانىت بەدەم)).

كۆپە مامە چكۆلەكەم بۇ دوۋ خوشكەكەي نىشارەتىكردو وتى: ((دوۋ مانگاشمان ھەيە)).

خوشكەكەي چەپۇكىكى پىداكىشاۋ پىكەنى.

ۋەتم: ((لىستا تاقتەم نىە، دوايى دىم)).

ماوکم لمرژر چاوه وه سهیری دهکردم، لهو کاته دا که پنیوستبوو رواله ته که
 بیارنرمن که له باخه که دا روبه پرو بووینه وه جگه له سلای من و وه لاسی نه و هیچ
 قسه یه کی ترمان به یه که وه نه ده کرد، به لام ناوچا ویشمان له یه ک تیکنه نابوو، زور
 ههونی ده دا که به سهر توورده یه که یدا زالبی و حه یامان بیاریزی، به لام سارد بوو،
 تمنا من هه ستمده کرد که چهنده سارد و سږ بوته وه، ده تگوت من ته و قینکم
 له ملیدا، ده یویست له چنگم بزگاری ببی.

ورده ورده ههوا خه ریکبوو لینده بوو و خزمه تکاره کان چرایان هه لده کرد.
 ناموژنم وتی: ((نیستا تازه شه وه به یانی له گه ل مه نسور گیان ده چن بو
 گهران...))

دواتر پینکه نی و دریزه یدا: ((هه لبه ت له سهر نیزی ناغا گیان و نازهنین خانم))
 باوکم به زوره ملی پینکه نی و دایکم له ناخی دل وه، به خوشحالی ژنیک کی
 کچه که ی ده بیته بووک پینکه نی، له نیگاکانی مه نسور تیگه یشتم که چهنده حه زی
 له وه یه شه و بچین بو گهران، نه و داماره ناگای له دلی من نه بوو، نه یده زانی مه یلی
 باخ و گهرانم نیه، هه ر تاقه تیشتم نییه.

نه و شه وه دیسانه وه له و ژوره ی که له گه ل دایکم و دایه و خوجه سته و
 مه نوچنهر تینیدا نوستبووین نه خشه م ده کیشا، نه و هه له ی که له خوام ده ویست
 ناموژنم نایه ده ستم، که وایه له وانیه خوا له گه ل من لوتفی خسته بیته کار،
 له وانیه ره حمی به دلی سوتاوی من کرد بی...

من له بییری چیدا بووم و مه نسور له بییری چی؟ دایه گیان له ناو جینگه که یدا وتی:
 ((مه حبوبه گیان خوا به خته وه رت بکات، شانس رووی تیکردووی، پینشت
 ناخوش نه بی، ماشالا کوره که ی مامت زور قوزه))

پینم ناخوشبوو به لام سه رخوشم نه هینا، پشتم تیکردو وه لام نه دایه وه،
 خوجه سته پیده که نی و دایکم به زمانی مندالانه له گه ل مه نوچنهر که هینشتا
 به خه بهر بوو و حه زی له یاری بوو، قسه ی ده کرد، له له حنی دهنگی و جوژی

هەنس وکەوتی ناشتیخوارانەیی تیگەیشتم کە چەندە شادە، لەگەڵ دایەش
هاویر بوو.

دایە دیسانەوہ پرسی: (اخانم، پوژی شیرینی خواردن زۆر نۆزیک ئەبێ، هەزار
نیشمان هەیه با نەبیته پەلەپەل).

دایکم هەر دەتگوت لەبیری چۆتەوہ کە من چەند مانگە شۆپشتم کردووەو
هەموو پوژیک پینم لەپینلایونیک کردووەو دارتاشی کۆلانەکەم دەوئی وتی: (باش
نازانم دایە خانم، پینم وایە بکەوئیتە شەوی جەژنی میعراج، هەر بە تەنیا شیرینی
سازکردنەکەیی حەفتەیهکی پیندەچیت، لەلایەکی تریشەوہ بەردو پاییز دەچین.
حەزمدەکرد زووتر لەخۆبکەوین بەلکو بتوانین لەحەوشەدا تەپڵەک و کورسی
دابنین، ئەمڕۆ بەیانی ناموژن بەدزییەوہ نەنگوستیلەیهکی پینیشاندەم.
نقیمەکەیی بە قەد پەنجە گەوردەکەیی دەست دەبوو، وتی هەلمگرتبوو بۆ ژنەکەیی
مەنسور.

بە دلتە یان نا؟ ناواتیان زۆرە، دەیهوئی بووکەکەیی لەهیچی کەم نەبێ، ئەویش
زۆرتر لەمن لەبیری زەماوہندەکەیدایە، حەقیشیەتی، وردە وردە منیش نیکەران
بووم...))

زۆرم رقم هەستابوو، دایکم بە داری دەگوت واتە دیوار لەگەڵ تۆمە، واتە دەبێ
ببیته ژنی کۆرە مامەکەت، نەگەر بمری و بمینی هەر هی ئەوی، لەدەلدا وتم کە
وای لێهات با هەر وا بیریکەنەوہ.

بەیانی لەهەیوانی لای حەوزدکە دەموو لەدەوری یەکدا نانی بەیانیمان خوارد،
دیسانەوہ هەر ئەو حال و هەواو بینەو بەردیە لەسەر جینگەیی خۆی بوو
هەتاو گەرمی کردبوو کە ناغا گیانم و مامە گیان لەباخ دەگەرانیوہو هاتنە ناو
بیناکەرەو چووبوونە ژووریکەوہو بەقسەیی ناموژنم سەبارەت بە ئیشی مئکەکانی
خۆیان راویژیان دەکرد، مەنسور کە تا ئەو کاتە هەر لەو دەورووبەرەدا
دەهاتوودەچوو هات لەسەر تەخەتەکە دانیشتم و پوژنامەیهکی کۆنی
دەخویندەوہ، پوژنامەکەیی داناو پیک هات بۆ لای من و بە دایکمی وت: ((ناموژن،

بريار و امور كه نه مېرو كار مامرو كېر و ښكېكان به مه حېوبه نېشانېدم نېزن
ددهى كه له گهل منېن

دهتگوت له پېشدا نېزنى له من وهر گرتووه، دهتگوت منېش پېم خوشه له گهلى
بچه، مر كه سېرم داخستېوو سهېرى دهسته كانم ده كرد ته نانه ت يدك وشه چييه
راى منى نه پرسی

دايكه وتى: «بوجى دانېشتووى مه حېوبه؟ ههسته ناغا مه نسور چاوه پېنى
تويه»

دهستمبرد هه تا چارشينو كه م هه لگرم و به سه رميدادهم، ناموژنم وتى: «نه پېرو
دايكه كه م چارشينوى ناوئى، له ناو باخه كه دا خو كه سى غه پرهى تېدا نېيه
مه نسورېش كوره مامته، ناموزا هه ر له سه ره تاوه له ناسمانه كان ماره ديان
كردوون»

من سوورېوو مه وه، نه له خه جاله تى به لكو له توو پره يى، دهستى دهستى
خه رېكبوو ماره يانده كردم، مه نسور به توو پره ييه كه وه سه يرېكى دايكى كردو وتى:
«خانم گيان!» دلېم فېنك بووه وه، به لام خو له روو نه ده چوون، ناموژنم و خانم
گيان دوو قولى دهستيان كرد به پېنكه نېن و قاقايان لېدا.

دهتگوت نه مريان به منداله كان كردووه كه نه يه نه ناو باخه كه و دوامان
نه كهن، نه مرنك كه ده بوو به كرده وه دهر به اتايه و بو گالته نه ده بوو، هه موو
شوېنېك بېدهنگ و چول بوو.

ته نيا جريوه جريوى چوله كه كان هه بوو و دهنگى جوگه له يه ن كه له قليشېنكى
ديوارى باخه كه وه ده هاته خواري، هه وای شه ميران وه كو تاران گهرم نه بوو، له م
وه رزدا هه را زور فېنك بوو كه له گهل نارامى باخه گه وره كان و جوگه له پر
له ناوه كان چيژنكى خوشى به مروځ ده به خشى، دهتگوت باخى به هه شته، له م
باخى مالى مامه گيان چند جورېنك دارى تېدا بوو. له به شېنكىدا دار مېوه كانيان
هه لواسېبوو، له به شېنكى بچووكېدا گه نمه شاميان وه شانديبوو و نېمه و مندالان
مېنلى گه نمه شاميه كان بووېن.

ھەرچى دەۋرىمىشقىمىنە ئەۋسەرى ناخەكە ژمارەى دارە بەردارەكان زۇر تر دەبوو
 و دارەكان بىرەر دەبوون دار سىنۇەكان دار ھەرمىكان، كە مامە گيان بەتايىبەتى
 شانازى پىۋەدەكردو دواتر بۇنى دار گونزەكان كە من ئەۋەندەم ھەز لىبوو،
 مەنسور نارامو لەسەرخۇ دەستىكرد بە قسەكردن من ھەر تىنەدەگە يىشتم دەلى
 چى

گيانم لەترسى ئەۋ نىشەى كە دەمويست بىكەم دەلەرزى، سەد جار پەشىمان
 دەبوومەۋەۋە دىسانەۋە بىرپارەكەم دەگۆرى

مەنسور بە نارامى پرسى: ((مەحبوبە، نامۇژنم قسەى لەگەل كىردوۋى؟))

خۇم گىل كىرد: ((سەبارەت بە چى؟))

بە نارامى پىنكەنى: ((دەى دەزانى سەبارەت بە چى)).

بىدەنگ بووم

بە لەحنىكى نارام ۋەك ئەۋەى كە گالتە بە مندالىك بكات وتى: ((ھەرچى دلت
 دەخوازى بلى بۇت دەكەم، نامەۋى وا بىرېكەيتەۋە كە ھەموو شتىك بە دلخوازى
 ناغا گيان و خانم گيان دەچىتە پىنش، ئەگەر ھەزىكەى مالت بۇ جىادەكەمەۋە،
 نابى دەست لەرەش و سىپى بەدى، دەبى فىرى پىانو بى، مامۇستات بۇ دەگرم،
 ھەزەكەم زمانى فەرەنسى بخوئىنى...))

((من لەلای ناغا گيان زمانى فەرەنسېم خوئىندوۋە)).

((دەى باشتەر، تەۋاۋى كەس ۋەكو خۇت نابى دەكەى، گول دەچنى، ھەزەكەم
 بچىتە مېۋانى يان لەخانمە رېزدارەكان مېۋاندارى بكەى، مېۋانى ۋەك خۇت،
 گەرچى ۋەك خۇشت كەس نىيە)).

لەناكاو دلم بۇى سوتا، ئەۋىش بۇ من ھەر ئەۋ ھەستەى ھەبوو كە من بۇ
 رەھىمى دارتاش ھەمبوو، يارىيەكى دزىو بوو، بزەيەكى مېھرەبانى گرتى و
 نىگايەكى گەرمى لەرۋوخسارم گرت، ئەۋ پىاۋىك بوو ئەگەر ھاۋسەرەكەى خۇش
 بوىستايە بەراستى تىدەكۇشا كە بەختەۋەرى بكات، ئەۋ رېزو حورمەتەى كە
 لەبنەمالەكەى دەگرت لەباۋكى بۇ بەجىنما بوو، لەيەك وتەدا مەنسور پىاۋىكى

شەرافەتمەند بوو، مەرۇف بوو، ئەو راسىتىيەك بوو كە منىش ئەمدەتوانى حاشاى
 لىبىكەم ھەر بۇيە منىش ئەمدەزانى چى بىكەم، بىشك خۇش دەويست و ھەزىم
 ئەدەكرد چارمەشېن، ھەر بەو جۇرەى كە كچە مامەكانم خۇش دەويست، ھەر
 بەو جۇرەى كە مەنۇچىھەرم خۇش دەويست

چووينە لاي جۇگەلەكەو، مەنسور سىوئىكى بۇ لىكردمەو، نىستا
 گەيشتبووينە لاي دار گۈيزە پىرەكە، ھەر يەكەمان تەنيا بەرپىنى خۇمان دەدى و
 دەمانزانى كە لەگەل يەكەن، دىسانەو ترسو لەرز ھەموو لەشمى داگرتىبوو

ھەر ئەو ترسو لەرزەى، كە ھەر كات دەمويست پەردە لەسەر ئەو نەينىيەى
 دلم لاي كەسنىك لادەم و باسى خۇمى بۇ بىكەم، ترسو لەرزىك كە منى لەگەل
 مەترسى مردن بەرەو پوو دەكردەو، جارىك لەچىنگ غىرەتى پىياوانەى باوكم
 سەلامەت دەرچووبووم، نىستاش دەبوايە نامادەى بەرەو پوو بوونەو لەگەل ئەو
 دەمار گىزىيى و غىرەتە لەلايەن كوپرە مامەكەمەو، دەبوايە وەلامى "نام"
 بدايەتەو و خۇم بۇ ئاكامەكەى كە توندوتىژى بوو نامادە بىكردايە.

ئەو پۇژە ئىمە نە كارمامزىكمان دى نە كەروئىشكىك، تەنيا پىياسەمان دەكرد،
 من بەبى مەيلى و زۇرەملى و ئەو بەشەوق و گىروتىنىكى دل پاكانەو، پراودستام و
 لەسەر كۆتەرە دارگۈيزىك لەلاى ئاوەكە دانىشتم.

بە پىكەننەو وتى: ((ماندو بووى؟)) لەداخا وەلام نەدایەو، ((بۇچى قسە
 ناكەى؟ خۇ بە مندالى ئەوئەندە شەرم نەبووى، پشیلە زمانى خواردووى؟)) و
 دواتر بە پىكەننەو درىژەيدا: ((وەرە ئەوهم بۇ تۇ لىكردۇتەو، ھەز بە سىو
 ناكەى؟))

((نامەوئ)).

دىسانەو بىدەنگبووم، بەسوچىكى كراسەكەم يارىم دەكرد، سوورتر بوو،
 ھەنگاروىك ھاتە پىشەو، بە حالەتىكى دۇستانەو خۇماليانە دەستى راستى
 خۇى لەسەر سەرى مەو پالدا بە دارىكەو دەستى چەپى لەكەلەكەنا.

سینوکه هینشتا له دهستیدا بوو، له سهرم خیمه ی هه لدا بوو، به له حنیکی زور نارام
که له وانه یه هر کچینکی تر گوئی لی بوایه به لایه وه جوان بوایه پرسى:

((توش هر به و راده یه ی که من توم دوهی تویش منت دوهی))

به دلفنیا یه وه له خه ویشدا نهیدی بوو که وه لاهه که ی من "نا" بیت، له نا کاو
دهنگی خوم بیست، نازانم زمانم به نه مری کئی که وته جووله و وتی "نا"

له حنه که م نه وه نده تال و ناخوش بوو که خویشم پیم سهیر بوو، وه کو داریک که
به هوی ره شه باوه به ریته وه له ریبه وه و راست بووه وه و پرسى:

((بوچی؟))

((دهی نیتر نامه وئی))

به سهیریکه وه پرسى: ((ناخر بوچی؟ نیشینکی خراپم کردوه؟ که سینک قسه ی

کردوه؟ دیسانه وه ی خانم گیان قسه ی کردوه؟))

سهرم به رز کرده وه و وتم: ((نانا، به خوا نا مه نسور))

((که وایه بلئی چی بووه؟))

به زورزانیه وه سهیرینکی کردم، دریزم به قسه کانمدا: ((دهمه وئی بلنیم، به لام

دهترسم، سویند دهخوی که هاتوهاوار نه که ی؟ سویند دهخوی که به که س

نه لئی؟ به لئین دده ی؟ به گیانی مامه گیان سویند بخو))

یه که مجار پئی سهیر بوو به لام ورده ورده هاته وه سهیر خوی، وتی: ((بلئی،

به که س نالیم))

((به لئین دده ی؟ سویند دهخوی؟))

((وتم بلئی، به گیانی دایکم به که س نالیم، دته وئی چی بلئی؟))

ترسام نه گهر له وه زیاتر دهستی دهستی بکه م توورپه بیئ

وتم: ((مه نسور، من... من... نه که نه وه ی که توم خوشنه وئی، تو وه کو برای

خوم وای، به خوا به قه د مه نوجینهر خوشم دوه وئی، به لام...))

پالیدا به دارینکی به رامبه ره وه و، دهستی له سهر سینگی داناو به نیگایه کی

سارد سهیریکردم، دهتگوت شوشه یه کی بی روجه. وتی: ((وه کو مه نوجینهر؟))

سەرم داخست و وتم: ((دەی ئەرئ))

((کەوايە! ئیستا وا دەئیی؟!))

لە دەی کە لە سەرتای باخە کە وە هەتا ئیتر بە گۆنی منیدا خویندبوو خۆی ناوا سووک کردبوو لە خۆی و لە من توورە بوو، غروری لە خەو هەستابوو و جینگەیی هەموو هەستەکانی تری گرتبوو وە، زۆر سەیر بوو لەو حالەتەدا لە لای من جواتر بوو، پرسیم: ((دەی کە ی بموتایە؟!))

((دەی لە سەرەتاهە بتوتایە کە مەنسورم ناوی!))

((وتم))

((بە کینت وت؟!))

سەری ناوسابوو، تینە دەگەشت کە دەئیم چی.

((بە هەموویانم وت، بە خانم گیان، بە ئاغا گیان، بە لام گۆیی پینادەن، بەردەوام خوازینیم بو دەدۆزنەو، هەرچی پینان دەئیم سویندیان بو دەخۆم بە گۆیاندا ناچی!))

((بوچی ناتەوی؟! ئیستا من هیچ، بە لام باقی خوازینییە کانت، مەگەر ئەوانیتر

عەیب و عاریان چییە؟ پیرن؟ کوئرن؟ کەرن؟ چییانە؟!))

نیگای وەکو دوو تیغی کاردی ساردو تیزو توورە دەچەقییە چاومەو.

((هیچ، هیچ عەیبیکیان نییە، عەیب لە منەو یە...))

((لەتو؟!))

((ئەرئ... لە من. من کە کەسینکی ترم دەوی!))

سەیری چاویم نەدەکرد بە لام لە لەحنی دەنگە کە ی غیری توندی ئەو کە

تیکە لاو بوو لە دەمارگرتی خزمایەتی و بە خیلی دیار بوو.

((چ قسە یەکی پرۆپوچ؟!))

حاله تینکی وای هەبوو کە دەتگوت هەر ئیستا لیم دەدا، بە لام لینی نەدام،

کە سایەتی زۆر لەو بەرزتر بوو کە دەست لە ژنیک بەرزبکاتەو، وتم: ((و سبە،

توخوا هاتوهاوار مهکه، ناغا گیانم ده مکوژئی، تو به لینگدا، سویندت به گیانی
ناموژنم خواردا))

بیده نگبوو، ددانی وا به یه که وه نوساند که نیسکی شه ویلکه ی له ژیر
پنسته که یه وه دایه ده ری، سوور بووه وه، که میک سه رو خواریکرد، لیوی
ده کروشت، له و حاله ته دا پرسى: ((مامه گیان ده زانی، ناموژنم ده زانی))

((نه ری به همه موویانم وتووه، هر بویه ده یانه وی خیرا به شووم بدن، وا
بیرده که نه وه میشکم کارناکا))
سهرینکی له قاند.

((که وایه به زور به شو تبدن بونه وه ی عه قلت سه رخوت بینه وه؟ له من بی
عه قلتریان نه دوزیوه ته وه؟))

ديسان لینی پارامه وه: ((مه نسور توخوا هاتوهاوار مه که))

پرسی: ((کنیه؟))

((بروا ناکه یت))

((بوچی "نا" باوه رده که م، تو نه و نیشانه ت له ده ستدی، پیم بلنی کنیه؟))

نهمه زانی باشه یان خراپه، به لام دنم له ده ریادا، هرچی ده بی باببی،
نهمه زانی بو توله سه ندنه وه له دایک و باوکمه یان بونه وه ی که سفره ی دنم لای
که سینک هه لریژم، ته نانه ت نه و که سه ش قازانجی تیندا نه بی، له وکاته دا مه نسورم
وهک برایه کی گه وره ی خووم سه یر ده کردو له سه ر کونه کانی ترسینکم نه بوو.

((شاگرد دارتاشیکه))

نیتر له شوینه که ی خویدا وشکبوو، نه ویش وه کو باقیی که سه کانی تر له م
راستیه تاله له جینگه که ی خو ی وشکبوو، به نارامی به ره و لای من گه پرایه وه و
به ده نگی به رزو توپه و به گالته وه پیکه نی: ((شاگرد دارتاشیک!!)) ساتیک
بیده نگبوو سه یری چاره ی کرد تا ناسه وارینک له گالته و قوماری تیندا په یدا بکات.
واییری ده کرده وه که ده مه وی گالته ی له گه ن بکه م به لام چونکه زانی گالته نیه

به پیکه ره وتی: ((ناخ... نینسان قیزی ده شینوینته وه، دانارزینی؟))

به پهله وتم: ((نیستا دارتاشه، دواتر پاره کۆده کاته وه و ددهیه وی بجینه ناو
نیزام))

به گالته وه پینکه نی: ((نه ی، که وایه ددهیه وی بجینه نیزام، که ی نیشه لا))
بۆچی کهس باوهری نه ده کرد؟ بۆچی کاتیک باسی نیزام ده کرد هه موویان پی
ده که نین؟ مگر خراپیه که ی چییه؟ به ته شه ره وه وتم: ((کاتیک که چوو
ده بیینی، ته نیا نه وانهی وا باخ و ملکبان هه یه دهبی به ناو بانگین))
نه وه نده به کینه و رقه وه سهیری کردم که بیده نگبووم، بربک هاتو چۆیکردو
وتی: ((که وایه... من به قه د شاگرد دارتاشیک بایه خم نییه))

ده ره قه تی نه ده هاتم، دیسانه وه ده لینی شاگرد دارتاش، ویستم هه ندیک دلی
بده مه وه: ((نه به خوا، نه و قسه یه چییه؟ زوریش باشتری، به لام چی بکه م؟ منیش
خۆم پین سهیره، دیل کراوم))

خۆیشم وه کو نه و له ناله باری و راستگویی و نه شار دنه وه ی قسه کانم سه رم
سورما بوو، به توندی وتی: ((ده ی باشه نیتر به سه، بگه ریینه وه))
((نا، وانا بی، ده ته وی پینان بلنی؟))

پرسی: ((ده بی چی بلیم؟ ده لیم مه حبوبه منی ناوی؟ تا نیستاش گالته ی
پینده کردم))

((نه توخوا و مه لئ، ناغا گیان ده مکوژی))

((که وایه ده فهرموون بلیم چی؟))

((بلن من مه حبوبه م ناوی...))

قسه که ی پی بریم: ((خۆ گالته به خۆم ناکه م، هه تا دوینی ده مگوت ده مه وی،
نه مپۆ بلیم نامه وی؟ دواتریش ده ته وی ده ستت به خمه ناو ده ستی جه نابی
دارتاش، نه خیر گیانه که م، من کلۆی بی شه ره فی ناخه مه سه سه رم))

((بۆ ره زای خوا مه نسور به زه ییه که ت پیامدا بیته وه، چه یامان ده چی...))

((بەزەيىم پىقتا بىتتەو؟ مەگەر تۇ بەزەيىت بەكەسدا دىتتەو؟ با حەيات بچى بە بن چاۋوۋوۋىيەو لەلەي من دەلنى حەزت لەكەسىكى ترە؟ ئىستا خۇزگە كەسىكى باشىش بوایە، دارتاشىك، چەندە تۇ لەحەياچوون دەترسى!))

دیسانەوہ ہستی توپہییم جولاً، ئىستا دەبى بۇ ئەم لاوہش كە تازە سمىنى دەرہاتوۋە حساب بکہم؟ بەنلم كە ئەویش بەسەرمدانەرنىنى؟ ئەو كە لەگەل من گەرە بوو، ہیچی لەمن زیاتر نەبوو، مافی ئەوہی نەبوو شتم بۇ دیاری بکات، ئىستا ئەمەش دەیەوئى لاسایى پیاوہکان بکاتەو؟ پىم دەلنى چى بکہم و چى نەكەم، نامەوئى خۇ زۆرەملى نىيە))

بەتوندى وتم: ((ئەگەر بمویستىتايە باش بووم؟ ئىستا كە دەلنىم نا دەبى حەيام بچى؟ خۇ زۆرەملى نىيە. بپۇ حەيام بەرە بادلت فىنك بىتتەو، بپۇ جاربدە، ئەگەر حەيای من بچى حەيای خۇت زۇرتەر دەچى))

((حەيای من دەچى؟ پەيوەندى بە منەوہ چىيە؟ بۇچى من ئەویندار بووم؟)) نەگیانەكەم. من بووم، ئامۇزاكەت بوو، بپۇ بە ھەموو كەسىك بلى كە مەحبوبە شاگرد دارتاشىكى خۇش دەوئى، با ھەموو كەسىك گالتەت پىبكات، بىلە با ھەموو كەسىك سەرکۆنەت بکەن و بلىن مەنسور بەقەد شاگرد دارتاشىك بايەخى نەبوو، بىلە با خوشكەكانت ھەر شوونەكەن و پىرچەكانیان وەكو ددانەكانیان سىپى بى، بەرەوژوور تف ھەندە بابىتتەو ناوچاوى خۇت، با ھەموو كەسىك بلىن كچە مامەكانى مەحبوبە وەك خۇى وان، وەك خۇى وان، مەگەر تۇ سویندت نەخوارد؟ بەلام قەيناكا، بپۇ ھەموو شتىك بلى با ئاغا گيان و مامە گيانم لەژىر شەق و زللەدا بمكوژن و تۇيش پىر بە دلنى خۇت سەيرم بکہى.

بىدەنگبوو و گوئى گرتبوو، دەى بىنى كە تووپرەبووم و ئەو سەر كىشىيەى لەمن لەكچىكى پازدە سالە پانەدەبىنى، دواتر بە بىرکردنەوہو لەو قسانەى من وتى: ((دەى ھەرچى دلنت خواستى وتت؟ بەپراستى چ دپندەيەكت لى دەرچوۋە! ھەستە بپۇ، بەلام بە مەرجىك، ئىتر نامەوئى چاوم بەچاوت بکہوئى))

سپوهكې مرقعوه فریدایه ناو ناوهكوهو به نه فرهتوه ونی. ((نه مدهراسی كه
تا شو رادهیه رنلخورت لیدهرچوه، به راستی چنده بی چاووړو بووت ماشتر
كه زوو ناسیمیت))

((نیستا دتهوی چیمان بی بلنی))

((شقیك هر دهلیم))

((دهی هندیك ناوچاوانت بکمرهوه، ناوا مهكه بهخوت))

((دتهوی ته پلنت بو لیدهم؟ دتهوی لهبهرت هه لپهرم))

((نا، بهلام ناوا هه موو شقیك دهزان))

((مه ترسه، لهخوینشدا نایمینز كه چیت بهسهردا هاتوه))

به راستی بو

به نارامی گه رایه وهو كه وتېرې، وردبوو، قورسایي ژانهكې من گوازارابووه
بو دنی نهو، نیتر لهو نه دترسام، بهلام ویزدانم نارحعت بوو، لهلای خوم

شرمهزاربووم

سرتسرتيك دهستی پینكرد، ناموژنم لهم ژوور دهچوه نهو ژوورو وهكو
میشكيك و ابوو كه سیریانېرېبې، هر به دهوری خویدا دهخولایه وه، ناخری هاته
لای دایكم، پینكوه چوونه ژووريك و ده رگاكه یان لهسهر خویان داخست،
خوجهستر كچه مامه كانم و كوپه مامه بچووكه كه م نهو كاته ی كه نیمه دهچووبن
بو نهو سهری باخه كه ده تریقانه وه بهلام نیستا بیده نگیبون و هه ریه كه
له سووچینكوه راوهستا بوون، خزمه تكاره كان هه ولیانده دا به بیده نگی هاتوچو
بكن و دایه گیان بو یه كه مجار بوله ی بهسهر مه نوچینهردا ده كرد.

((نای، تویش چنده گرینوكی!))

دایكم كه له ژووره كه هاته دهری یه كسهر په نگی گوړابوو و هاته ناو ژووره كې
خومانه وه به توره ییه وه به دایه گیانی وت: ((شت ومه كه كان بپنچره وه، به یانی
زوو دهرؤین))

دایە دای بەسەر ئەرئۆزى خۇيداۋ وتى: ((ئەيە پۇ خانم گيان بۇ كۆي بېرۇن؟
مەگەر بېرىار نەبۇر حەوت ھەشت پۇرۇ لىرە بىن، ئەي ئىشەكەي مەحبوبە و ناغا
مەنسور چى لىنھات؟))

((ھىچ، دەتەۋىت چى بىن؟ شىنوا!))

دایە كە دەتگوت كارەبا گرتوۋىيەتى وتى: ((شىنوا!))

((كۆرەكە بە دايكى وتوۋە نامەۋى!))

((ئاخر چۇن؟ ھەتا دوينى قورپاۋخۇر بوو!))

دایكە بەبىن تاقەتییەۋە وتى: ((دەي ئىستا نايەۋى!))

((ئاخر بۇچى؟ بۇ نايەۋى!))

((بەدایكى وتوۋە مەحبوبە مندالە، نازدارە، من ژنم دەۋى خۇ نامەۋى بە بوۋكە
شوشە يارى بكم، ھەتا دوينى پىموابوو دەمەۋى بەلام ئىستا كە چاوم پىنى
كەوت ئىتر نامەۋى، زەرەر لەنىۋەشى بگەرنتەۋە ھەر قازانجە، ھەر ۋەكو
خوشكىشم وایە، دواترىش بى چارە وا چۆتە دەرى، ئەو دايكە ھەرئارەشى
نازانى چوۋە بۇ كۆي، چوۋە بۇ شار يان پاۋە كەو!))

دایە كە ھەروا غەمبار ئەيدا بەسەر چۆكى خۇيدا پروۋى لەمن كرد: ((ياخو
منت بەرم پۇلە خەفەت نەخۇى...))

نەمتوانى بەر بەبزەكەم بگرم: ((نە دایە گيان خەفەتى ناۋى!))

دایكە كە لەپشت دایەۋە سەرقالى كۆكردنەۋەي شتومەكەكان بوو بە
تۈرەبىيەۋە سەيرىكى كردم.

لەبەر دەرگای حەۋشەكەدا لەكەژاۋەكە ھاتبۋىنە خوارەۋەو من ھىشتا نەچۋو
بووم بۇ سندوقخانە تا چارشىۋەكەم ھەلبگرم كە دەنگى دايكە بەبىن تاقەتییەۋە
بەرزبۋەۋە: ((دەدەخانم بەفېروز بلى كە بەيانى زوو ئەو كابرایە بىنى گەرماۋەكە
ھەلكا، خۇيشت خىرا بېرۇ بۇ لای ناغا بەيگم كە ئاۋەكە گەرم بكا دەبى مندالەكان
بشۇن، ئەگەرىش نازونوزى كردو وتى كە كەسى تر دىت بەكرىكارىكى تر بلى
بىن، تاقەتى ئەۋەم نىيە نازى كەس بكىشم!))

دايكم زور رقى له تپوتوز بوو به تايبه تي هر كات ده چووينه وه بو لادى يان بو باخ زورتر نازارى ده كيشا، له وانه يه بلنم كه نهو گه رماوه چكوله يه ي مالى نيمه له هر گه رماوى مانىكى تر زورتر هه لده كراو ناغا به يگى ده لاك كه به زيره كى له كيسه كيشيدا ناسرابوو زورتر بو شوردن ده هاته گه رماوى ماله كه ي نيمه خوجه سته باسكى گرتو له كاتينكا كه چارشينو ه كه مان له سهر ده كرده وه منى كيشايه ناو صندوقخانه كه وهو ده رگا كه ي داخست، دهنگى پنى دايكم له حه وشه وه ده هاته ژوره وهو له قادر مه ي بينا كه ده هاته سه رى سات به سات نزيكتر ده بو وه.

خوجه سته به په له پرسى: ((چى بووه مه حبو به؟ بو وای ليها ت؟ بوچى مه نسور كتوپر نا وای ليها ت؟))

له كاتينكا كه چارشينو ه كه م له سهر داگرت به ناراميه كه وه قه دم كردو وتم: ((نيستا كاتى نه وه يه! نيستا كه ي كاتى نهو قسانه يه، نيستا خانم گيان دى. راوه سته شهو كاتى خه وتن بو ت....))

ده رگاي صندوقخانه كه كرايه وهو به توندى داي به ديواره كه دا، دايكم توره له پيشه وه دايه مندا ل به باوه ش له پشته وه هاتنه ژورنى، خوجه سته به سه ير نكه وهو له ترسانا چوه سوچىكى صندوقخانه كه، دايكم يه كسه ر هاته لاي من، ويستم هه لى بيم له ده ستي توند داي به سهر سنگمدا، له سهر صندوقه كه هه نديك قوما شى نه دوراوى لي بوو به ناچارى له سه رى دانيشتم، دايكم به توره ييه وه وتى: ((بو كوى؟ دانيشه بزانه! چيت به مه نسور وت كه په شيمان بو وه وه؟))

دايه خانم به ده مى كراوه وه راوه ستا بوو و له قسه كانى دايكم هيچ تينه ده گه يشت، به ترسو له رزه وه وتم: ((هيچ خانم گيان، به خوا هيچ)).

((نه ي بوچى كتوپر له ژنه ينان په شيمان بو وه وه؟))

((من چوزانه؟))

دایکم نوشتایه وه به هەردوو دەستی گوشتی رانی چەپ و راستی گرتە و بەتەواوی هیزییە وه بایدا: ((تۆ چوزانی؟ تەواوی لەژێر سەری تۆدایە، وا ئەزانی نازانم؟ منداڵ فریو دەدە؟ نازانی؟ ها؟ نازانی؟))

بەجۆرێک چەرنوقی لینگرتەم کە خەریکبوو لەهۆش خۆم بچم، هاوارمکرد: ((ناخ، ناخ، گوشتەکەت لینگردمە وه خانم گیان))

((کارێکی باش دەکەم، هەرچی هیچ نالێم، هەرچی بیرێ لێناکەمە وه...))

رانەکانم بەرداو هیزیشی کردە سەر باسکەکانم، گوشتی هەردوو باسکمی گرت و بایدا. ((دەتەوێ ئابروومان بەری؟ دەتەوێ باوکت بتکوژی؟ من دەبێ تا کە ی شیری نەفرەت بەم منداڵە داماوە بدەم؟ تۆ خۆ ئابرووی ئیمەت برد))

لەتاوی ئیش و نازار ملم لەبەینی شانەکانمدا شارده وه، خۆم کۆکردبوو وه وه هاوارم دەکرد: ((ناخ مردم خانم گیان))

خوجەستە پارایه وه: ((خانم گیان کوشتت، گوشتەکەیت لینگردە وه))

دەتگوت دایکم شینت بوو، دایە بەردەوام دەیکوت: ((ئەیهەرۆ خانم گیان بەریدە، خەریکی دەیکوژی))

بەدەوری خۆیدا دەخولایه وه، دەیویست پێ لەدایکم بگری بەلام مەنوجنەر لەباوەشیدا بوو، دایکم بێ ئەوهی کە گرنگی بدا بەوهی کە ئەو منداڵە لەقێژەقێژ دەترسێ وتی: ((وا بیرت دەکردە وه کە من تیناگەم؟ من فریو دەدە؟ خوا لە مەنسور پازیبێ باشبوو حەيامانی کپییە وه، هەموو شتیکی نەخستە ملی نیمە، قوڕ بەسەرم، ئەگەر ئامۆژنت بزانی من چ قوڕێک بەسەرمدا کەم؟ بەدنیادا بلاوی دەکاتە وه، ئیستاش درەنگ نەبوو، ناخەرەکە ی هەر دەزانی، خوا یە بەمکوژە با پزگارم بێ))

ئەم جارەش دوو چەرنوقی چاکی لەباسکەکانم گرت، وا بایدا کە لەسەر سندوقەکە کەوتە وه هەستامە وه، بەراستی خەریکبوو بیهۆش دەبووم، ناخەرەکە ی دایە منداڵەکە ی دایە دەستی خوجەستە وتی: ((ئەو کۆرە بگرە بزانی)) و،

لەپشتەو بەرەشە بە دایکەدا کردو لەمەنی جیا کردەو. ((منداڵە کەت کوشت، بەریدە، نیتەر بەسەتەتی)).

چارشینو بە لەسەر دایک بەرەبوو، لەسوچیکێ سندوقخانە کەو، دانیشت و پانیدا بە جینگە و بانە کەو، هەردوو چۆکی هەلنا بوو، ئەنیشکە کانی لەسەر چۆکی دانابوو، سەری خستبوو، نینوان دەستی بەو دەگریا، بە دەنگی بەرز دەگریا، تەنیا لەپشت دەستە چکۆلە ناسکە کانییەو قزیم دەدی، من هەر ئاخ ئاخ دەکردو دەستم دەگوشی، دایک هاواری دەکردو مەنووچنەر لە ترسانا دەیقیراند، خوجەستە ئەوی بە ژیرکردنەو بەرە دەری.

دایە بە سەیریکەو دەپرسی: ((ئاخر چی بوو خانم گیان؟ بۆچی وادە کەن؟))

((چی بوو؟ مەگەر نازانی ئەویندار بوو؟))

نازانم نایا ئەو لەقاودانە دایک بوو، ئەو کە نیتەر نەیدەتوانی ئەو نەینییە ی کە نەیدەتوانی لەگەڵ خوشکە کە خۆشی باسی لێو بکات، لەلای خۆی هەلیگری وە یان لەپرووی سەسەتەو بوو، نایا خزمەتکارەکان زانیبوویان؟ نایا توانیبوو یان قامچی خواردنی رەحیمی دارتاش و داخرانی دووکانە کەو سجنکردنی من بەیە کەو پەییو سەت بکەن؟ هەتا ئەم سەتە ئەگەر سەرتە سرتینکیش لەئارادا بوو، دایەش لەگەڵ دەدەخانم و فیروز بەشدار بوو، بەلام لەم کاتە بەدواوە بە دنیایییەو دایە خانم ئەو ئیمتیازە ی بەدەستەینابوو کە دایکم بپروای پینبکات.

بۆ نیشاناندانی باشتەر بوونی خۆی بەسەر باقیی خزمەتکارەکانی ترو وەفاداری خۆی بۆ دایک، لەبەرەمبەر ئەواندا دەو سەتایەو دەیدا بەناو دەمیاندای پینی لەهەر قسەو باسینک دەگرت.

دایکم کە نمونە ی کەسایەتی و ئارامی و لەخۆبردووی بوو و ژنیک بوو کە توپەییە کە ی بە تەنیا ناوچار تیکنانیکێ چکۆلە و کوکردنەو ی لێو کانی وە یان مل سوپاندن وە یان سەیرکردنیکێ مانادار دەردەخست و تەنیا لەپرووی بەزەییەکی

جوانیشهره که بهسر لیوییهوه دهنیشت دهانزانی که کهیف خوشه، نیستا
 لسوچیکی سندوقخانهکه دانیشتبوو و دهگریاو دایه دلنهوایی دهکرد، دایکم
 وتی: ((هردوو قاجی کردوو به پیلانیکداو دهلی هر قسهی خومه))

لهجینگهکهی راپهری که دیسانهوه لیمبدا، دایه رینی لینگرت و قیراندنی
 بهسرمدا: ((دهی برؤ دهری نیتر، لهم ژووره بچؤ دهری، دهتهوی بتکوژی))
 دوو قاجم ههبوو، دوانی تریشم قهرزکردو رامکرد، چارشینوهکه بهدهستهوه
 مگرت و لهژووری سندوقخانهکهوه هاتمه دهری، چون پیشتر بیرم لی نهکردبووهوه
 نازانم. دهنگی سرتهسرتی دایکم و دایه خانم گوئی لیبوو، کوته قهلهمیکم
 لسوچی ژوورهکهدا شاردهبووهوه، ههلمگرت و به پهله لهتیک کاغهزم دییهوهوه
 لهسری نویسیم:

کوره ناموزاکهم جوابکرد، بهوم وت که نامهوی.

وت تهنیا تۆم دهوی رهحیم، تهنیا تۆ.

بهرو حهوشه رامکرد که خوجهسته مندال بهباوهش پهیدا بوو: ((بو کوئی؟

دهتهوی لهمال بجیته دهروهوه؟))

((نا، خانم گیان دهیهوی دیسانهوه لیمبدا، نهپرۆم بو نهو سهری حهوشهکه

ههتا رقهکهی دهنیشیتهوهوه لهکهری شهیتان دیتهخوارهوه)).

خوجهسته به جوریک که وهک کهسینک بیهوی کهسینک سهرکونه بکات وتی:

((بهراستی روویهکی باشت ههیه. نهوه تۆی که دهبن لهکهلی شهیتان بییته

خوارهوه)).

چارشینوهکهم به سرداداو وردهورده چوومه نهو سهری باخهکهوه لهژیر

دارهکان لهم دیوی حهوشهکهوه راوهستام، بهردینکی چکولهه دوزیبهوه

کاغهزهکهم تینوهپینچار به کوتیک پت قایممکرد، سهیرینکی دهوروپشتی

خۆممکرد، لهوه نهدهچوو کهس چاوی لیمهوه بی، دیوارهکه نهوهنده بهرز نهبوو،

بهردهکهم فریئدایه نهوسهری دیوارهکهوه. نیئشی قاچ و دهستم لهبیر چورهوه،

نارام گهپامهوه بو ژوورهکهم، نهو شهوه دایه خانم لهسهربان هاته لای جینگهکهم و

مارو به کی زور قسهی له گه لکردم، منیش ماندرو له پریگه ی ناخوشی شه میران تا شارو له نیش و نازاری دهست و قاچم فرمیسکم هه لده پرشت و کولم نه ددها، قسه هر قسهی خۆم بوو.

پووری گیان واته خوشکی دایکم هر له کولمان نه دهبوو هه، به رده وام کسهی راده سپاردو خوجه سته ی دهویست، خوجه سته نه به نیی ده گوت و نه نای ده گوت، له پزیشتن بۆ شومال و نه بینینی بنه ماله که مان زور زور دانیگه ران بوو، به لām وه کو من سه رکهش نه بوو، تازه یازده سالی ته واو کرد بوو، هینشتا مندا ل بوو به لām حوان بوو، پرچه کانی زور جوان بوون، پیستیکی ناسکی هه بوو، نه ندای هینشتا باش هه لنه کشا بوو.

به پای من بۆ حه میدی پوور زام حه یف بوو، زور وریا بوو، له لای باو کم وانه ی فه رهنسی ده خویند، مامۆستایشی له ماله وه بوو، حه زی ده کرد بچینه قوتا بخانه ی کچانه، باو کم ئیزنی نه ددها، وای پی باش بوو که کچه کانی له ماله وه بخوینن، له کو تاییدا دایکم پای سپارد: ((چه ند پوژیک راره ستن، هینشتا نیشه که ی مه نسورو مه حبو به نه که تووه به باریکدا، دواتر خۆم ناگادارتان ده که مه وه)).

له و پوژه وه که له باخه که ی مانی مام گه راینه وه دیسانه وه تووره یی و توندوتیژی دایکم و باو کم دهستی پیکرده وه، دیسانه وه زور شتیان قه دهغه کرد، به یانی پوژی دواتر به په له گه رماوه که یان هه لکرد، هر به یانی زوو ناماده بوو، ناغا به یگمی ده لا هات و له ژوره که ی ده ده خانم چاو شیرینی خوارد و یه کراست له دوو قادرمه که ی گه رماوه که چوو خواره وه، چوو ناو گه رماوه که وه، سه ره تا خوجه سته ی شۆرد، دواتر دایکم که تازه مه نوچیهر له خه وه هه ستا بوو له گه ل خۆی بر دیه گه رماوه که وه.

منیش جله کانم ناماده کرد بوو که دایه گیانم هات. چاوه کانم ناوسابوو چونکه شهوی پیشتر زور گریابووم، دایه گیان وتی: ((چی کردوو له خۆی؟ له ناوینه دا سهیری خۆت کردوو؟ جله کانت ناماده کردوو؟ هه موو شتیکت هه لگرتوو؟))

((بهائی دایه گیان))

که تیره و سابوونیش له ناو گهرماوه که بوو، دایه وتی: ((دهموچاوت بشو، زور نارساوه، نهو ناغا بهیگمه لهو زولانهیه، دهموچاوت ببینی بلاویده کاتهوه، سه دانهی تریشی دهخاته سهر، شوکور بو خوا هر روزه له مالیکه، هموو شتیک بلاویده کاتهوه)). دهستی گرتم تا له جینگه کهم ههستم، له تاوی نازاره کهم هاواریکم کرد که وهکو نهوهی مار پینوهیدایی دهستی کیشایه وهو به ترسه وه وتی: ((چی بووه؟))

((جینگهی چرنوقه کانی خانم گیان دیشی))

((نادهی هه لیماله با سهیری بکه م)) قوله کانم هه لکردو هر که گه یشته قۆلم خۆیشم ترسام، ههردوو دهستم به قهده له پی دهستیک رهش و شین هه لگه رابوو و خۆینه کهی کو بو بووه وه، دایه گیانم وتی: ((وهی یاخوا بمرم، چی لهو کچه کردوو، نادهی بزانه چی له باسکت کردوو)).

قۆلم زور خراپی لی به سهر هاتبوو، یه کسه رهش و شین هه لگه رابوو، دایه خانم سهیری رانه کانی کردم نهویش له دهستم باشتر نه بوو، دایکم که له گهرماوه که دههاته ده ری و سه ری پۆشینکی سپی به سه ردادابوو و مه نوچینه ری له قوماشی سپی پینچابوو له گه ل خوی دهیه نا، ده تگوت سه ری بوکه له یه کی جوانیان پینچاوه ته وه، به نه فره ته وه هاواریکرد، ((دایه گیان بلی وهرن، ناغا بهیگم چاوه رییه)). چونکه وه لای نه بیست، دیسانه وه که گه یشته سه ر قادرمه کان هاواریکرد: ((مه حبوبه، مه حبوبه، نه وه له گه ل تۆم نییه؟))

دایه خانم په رده کهی لاداو سه ری برده ده ری و به دهنگی بهرز بوئه وهی که ناغا بهیگمیش گوینی لینی وتی: ((خانم، مه حبوبه خانم ناتوانی بیت بو گهرماوه که)). دایکم که نیستا گه شیتبووه ژوره که له پشت سه ری دایه خانمه وه وتی: ((بوچی ده نه ری نی دایه خانم؟ عه یبه. حاجی عه لی له چین شتخانه که یه گوینی لیده بی)). به دهست نامارهی به من کرد: ((من که نازانم چیه تی، نه م کارانه چیه دهیکا؟ ههسته زور بچو بو گهرماوه که کچی!))

دایە دەستەمی بەرزکردەووە قۆلمی هەنمائیو وتی: ((ئاوا بچنی بۆ گەرماو؟
سەیرکەن چیتان لیکردووە؟ تەنیا ئەوەندەمان مابوو کە ناغا بەیگم ببیننی و
دنیای لی پرکا)) و رووی کردە من و وتی: ((یاخوا بە قوربانت بێم رۆلە، کاتیک
ناغا بەیگم رویشت خۆم دەتەبەم دەتشنۆم))

دایک لە کاتیکدا کە بە تۆرەییەووە لە ژوورە کە دەچوووە دەری وتی: ((دەمی هەر
نەواییە وایکرد، ئەوەندە بە قوربانی بووین هەتا ئاوا سەرکەش بوو))
دایە کەوتە دوا و وتی: ((دروستە لە گۆشت و خوینی من نییە بەلام گەرەم
کردووە، مندالە، لەشیم دی و تەم یاخوا دەستتان بشکێن خانم، تەواوی لەشی نەو
کچەت شین کردۆتەو))

پێم سەیر بوو دایکم هیچی نەوت، بەلام دایە خانم هەر بۆلەمی دەهات، لەوانەیە
دایکم لەبەر تەمەنەکی هیچی پنی نەوتبێ، لەوانەیش بوو پیزی
لەبەرە فابوونەکی گرتبێ، یان زۆر ساکار خۆیشی دلی پێم سووتابێ.

دیسانەووە نامە یەکم نووسی، باسی لیدانەکی خۆم نووسی، ئەو کاتە
باوکم بۆ ناخواردن چوو بوو میوانی و دایکم لەلای مەنوجینەر خەوی
لینکەوتبوو، منیش نارام نارام چوووە ئەوسەری باخەکە، حاجی عەلی قاپەکانی
نیوهرۆی دەشۆرد، دوو سەعات لە نیوهرۆ تێپەریبوو، ویستم بەردیک فریبدم،
دەنگی قاچیکم بیست و راوەستام، تۆ بلێی کئی لەوی بئی؟ لەو پینگە تەسک و
چۆلەدا؟ رادەووەستم بپروا دواتر فریی دەدم، دەنگی قاچەکە نەما؟ دەتگوت نەو
کەسە راوەستاوە، لەناکاو بەمیشکەدا هات کە لەوانەییە رەحیم بئی، چۆن بزانی
نەو؟ پشتم بە دیوارەکەووە ناو بە دەنگیکی هەندیک بەرز و تەم: ((حاجی عەلی
لەکوینی؟ بۆچی ئەمڕۆ کەس لەناو باخەکەدا نییە؟))

هەر لەو کاتەدا دەنگی کۆکە یەکم بیست و دواتر دەنگی رەحیم: ((ئەم کۆلانە
چەندە دپوو دالی هەییە!))

بە ئەسپایی و تەم: ((رەحیم؟))

((مەحبوبە تۆی؟ بەتەنیا؟))

«شهری» او بهره کهم فریدا، ماوهیهکی پیچوو، پیموایی کاغزه کهی

خوینده وه

«لینت ده دن»

«قهینا کا»

«قهینا کا؟ زوریش قه ی ده کا، خه ریکن ورده ورده ده تکوژن»

وتم: «بروا ناکه ن تو ده چی بو نیزام، مه گهر تو ناچی؟»

راوه ستا: «بو نیزام! نه ی چون، ده چم... کاتیک که چوم ده بیینن»

«که ی ده روی؟»

دیسانه وه راوه ستا: «وه لا که وتومه ته دوا ی... چهند مانگیک دریزه ده کیشی»

به لام هه تا سالیکی تر دوا ناکه وی، له گه لم دینی به یه که وه هه لبین؟»

«نه یه رُو نا، ناتوانم، ده ته وی به جاریک خوینم چه لالبی؟ راوه ستا بزاین چون

ده بی»

«ناخر تاکه ی راوه ستین؟ من ئیتر سه برم نه ماوه»

وتم: «نه گهر رازی نه بوون نه و کاته بیریکی لی ده که ینه وه»

حاجی عه لی شه له شه ل په یدابوو و منیش به نارامی و تم: «خوات له گهل

حاجی عه لی هات»

ده بیست پوژنیک له گه رانه وه مان بو شار تیده په ری، کو تایی هاوین بوو، ئیمه

هیشتا له سهربان دنوستین، به هاویندا نه گهر باو کم له چه وشه بخه وتایه ده بوایه

ئیمه بچووینایه ته سهربان و نه گهریش چه زی بکردایه بچیته سهربان ده بوایه

بچووینایه له چه وشه بخه وتینایه. نه گهر له چه وشه بخه وتینایه ده بوو گهر مه ی

به یانی هه ستایینایه هه تا حاجی عه لی ئیمه له ناو جیگه و بانه که دا نه بیینیت، نه و

ساله له بهر مه نوچینهر که گهرمای نه بی جیگه که ی ئیمه یان له سهربان راده خست،

دایکم بهره وام دوا ی ئیمه ده هاته سه ری، چهنده م پی خوشبوو ره حیم له جلی

نیزامدا له دهرگا به اتایه ته ژووری و له پال مه نسوردا دانیشتایه، ملی بهرز

راگرتايه و بههئس و كهوتى نيزامى رهفتارى بگردايه، منيش بهگالته وه سهبرى
قه دو بالا ناشرينه كهى ناموزا كه م بگردايه و حهزم بگردايه.

له دهرگاياندا، دهنگى دايك و باوكم گويى ليئبوو كه پنيان سهير بوو بهر شه وه
له دهرگاده دن، دهرگا كه يان كرده وه، دواتر دهنگى پيى پياويك كه وته بهر
گويم و دايك و باوكم چاك و خوشييان له گهل كر دو دواتر دايك ده يگوت:

((نه وه چون بوو بهم شه وه بيرت له نيمه كرده وه؟))

كه و ايه ميوانه كه له خومان بوو، خزم بوو، به لام كى بوو.

دهنگى مامم بووه هوى نه وهى له جينگه كهى خومدا وشكيم، به ناره حه تيبه كه ره
وتى: ((بويه كاتتاتم گرت كه چهند وشه يه كه له گهل توو كا كه م بلنيم...)) و دواتر
دهنگه كان دووركه وتنه وه، پيم و ابى له قادرمه كانى حه وزخانه كه وه چورن
خوارى، نيتر گويم له هيچ نه بوو، به ندى دلم پسا، دلم هه واليدا كه هاتنى مامم
په يوه ندى به منه وه هه يه.

به نارامى و به پيخاوسى له سه ربانه كه هاتمه خوارى، كهس به دهر وه نه بوو،
به دلنيا ييه وه چوو بوونه حه وزخانه كه، بوئه وهى كهس گويى لييان نه بى. كه و ايه
شتيكي نهينى هه يه، سه بارهت به منه.

به نارامى له قادرمه كانى ناودارخانه كه چوممه خوارى و دهنگى نه وانم گويى
ليئبوو كه به نارامى و له سه رخو قسه يان ده كرد، له كونى دهرگا كهى پشته وهى
حه وزخانه كه كه داخرا بوو سهيرم ده كردن، مامم له سهر تهختى لاي
حه وزه چكوله كه دانيشت بوو كه به ره يه كيشيان له سهر راخست بوو لايه كى
ده موچاويم ده بينى، سهرى داخست بوو قسه ي نه ده كرد، باوكم نه ژنوى له باوه شى
گرت بوو دايكيشم له لاي ده ستى باوكم دانيشت بوو، سهرى داخست بوو نه ويش
قسه ي نه ده كرد، ته نيا ساتيك سهرى بهر زكره وه وه وتى: ((ناخ، من هه روا
دانيشتووم، با برؤم شوتيبه كه، چايه كه، قليانيك بينم)).

مامم به بی تاقه تییه که وه وتی: ((نامه وی خانم، فرموون دانیشن، هاتووم هاندیک قسه بکه م و برؤم، خو نه هاتووم بو خواردن، خواردن دانئ بو دوا بی)) او، له ناگا و مامم بی پیشه کی پرسی: ((دهی ناخره که ی چیتان کرد))
 باوکم به سهیرنکه وه برویه کی خوی برده سه ری و وتی: ((سه بارهت به چی کا که))

سه بارهت به و دسه گولهی کچه که ت داویه تی به ناودا، مه حبوبه ده لیم))
 دهنگوت ناسمان هاته خواری به سه رمدا، خودا بتکوژی مه نسور، ناخره که ی دهنت رانه و دستا

دایکم به نیگه رانییه که وه سه ری به رز کرده وه سهیری کی ماممی کرد، به چاوی داوای لیده کرد شته که نه درکینن، باوکم بیده نگ بوو، جینی گومان نه بوو که مامم زور شتی لیده زانی، باوکم به نارامی و خه مناکییه وه پرسی: ((ئیه وه له کوئی زانیتان))

((له و جینگه یه وه که ده مزانی مه نسور هر له سه رتاوه مه حبوبه ی دهویست، که وایه نه ی بو به دوو سه عات پینکه وه بوون نه وه نده گورا؟ هر کوئم لینه یا، هر پرسیارم لیکرد، هه تا نه وه ی نه مشه و دایکی و منداله کان له مال نه بوون و دانیشتم قسم له گه ل کرد، تا لیم دهرهینا، وتی مه حبوبه منی ناوی، وتویه تی کوئم لیبده، بهینه ببه رنی که سینی تر که چه زی لیده که م))

دایکم ده موجاوی خوی رنی: ((نه ی قور به سه رم))
 مامه گیان به نارامییه وه وتی: ((خانم نه م کارانه چیه ده یکه ی؟ مانای نییه دهنی به نارامی بابه ته که چاره سه ر بکه ین))

دایکم وتی: ((ناغا گیان نه م بابه ته چاره سه ر نا کرئ))

باوکم پرسی: ((مه نسور نه یگوت که دلئ به کیویه؟))

دهنگی باوکم نارام و گیرا بوو.

مامه گیان وتی: ((بوچی، وتویه تی، وتویه تی که سیکه که ده یه وی بچیته ناو نیزام))

بارکم دیسانهوه پرسی (نه یگوت نیستا چی دهکا)

مامه گیان سهری داخست، نهیده ویست باوکم شهرمهزار بکا، (وتویه تی نیستا شاگرد دارتاشه)

(راست دهکا، کچه کهم نهویندار بووه، شاگرد دارتاشیکی دهوی، پشیمانیش نابینتوره دهیهوی ببینه ژنی). دواتر کهمیک راوه ستاو وتی: (بهراستی بیکه نینمیه، دهوی بجیته ناو نیزام، هر بهم قسانه نهو کچهی کهر کردووه). (دهی باشه پینی بدن با پروات)

دایکم و باوکم به سهیریکه وه سهریان بهرز کرده وه، بیکومان منیش خوم پیم سهیر بوو

(پینی بدین پروات، نهوه چ قهسه یه که کاکه؟ من تهرمه کهشی نادم به شانیدا، دهزانی نهه کچه تیوه چ هه لاو ههنگامه یه کی خستوته پری، چون حه یای بردووین، من هر نه مشه و چاری ده کهم، که لاکه کهی ده خه مه نهو هه یوانه).

ویستی له سهر جینگه کهی هه ستی، مامم دهستی گرت، دایکیشم له جینگه کهی راپه ری و پینشی به باوکم گرت و پروی کرده مامم: (ناغا توخوا پینشی بگرن).

مامه گیان که برا گوره ی باوکم بوو به توندی وتی: (نهه کارانه چییه دهیکه ی بوچی خوت کردوته وه به مذال! نیستا گریمان کوشتت حه یاکه تان دهگه ریته وه شوینی خوی! دواتر نوبه ی نهوه یه بتگرن، یان رویشتی و تیرت لیدا که لکی چییه! ده بن بیریکی بنه ره تی بو بکه یته وه، نهه کچه که من ده بیبیم قسه هر قسه ی خویه تی، مه نسور ده یگوت نیگای له نینسانه شینته کان ده چوو، ترسام نه گه ر زور قسه ی له گه ل بکه م کراس له بهر خویدا داد پری و پا کا به ناو ددشت و دؤلدا، دهی باشه ماره ی بکه ن لهم لاوه، ده چیته ناو نیزام و نیوه یش یارمه تی بدن...).

باوکم قسه که ی پن بری: (ده چیته ناو نیزام! نیوه بوچی قسه ی وا ده که ن! نهو خویریبیه ی هیچ و پوچه! نه گه ر بچوایه ته ناو نیزام تا نیستا رویشتبوو،

دنگر جوړه ماو نغرامه وه هر ناوی خوډ ده گورم نه گهر به راستی نه و غبره ته شی

دسوانه هېچ نه ده گوت

دغه به نارامی وشی ناخر هه ندیک عاقلانه یریکه نه وه. هېچ شتیک نییه چاره سر نه کړی. ناخره که ی چی "دلی هر نه و کوره ددوی" دهی به باشی کوره که مانگرو دستیان له ناو دستی یه ک بخن و باچن به دوا ی ژیانی خوراند خو به پیچ وانه ی شرع ناخولیته وه. دهیه وی شووی پی بکات))

دوکه که ده گوت قورسای ته وای دنیا له سر شانیه تی پالیدا به نه خته کوره. دنگ به پرویه وه نه ما بوو. وتی: ((به لی کاکه گیان نیوه ناگادار نین نه لی من به لام من بلیم چی "حه یای من له مه ترسیدایه. خو کچی نیوه نییه، کچر من نه گهر کچی خوتان بوايه نه و کاته تیده گه یشتی من ده لیم چی. نه گهر کچر خوتان بوايه هه روا به ناسانی نه تدا پی بیات و پروات))

مامم قسه که ی پی بری: ((سه یره کچی من نییه" به لی وایه کچی من نییه به لام کچی برا که به ته وای بی عه قلبیه که یه وه شتیک ی باشی به مه نسور و توه، نه گهر حه یای من بچی حه یای ته وای که س و کارم ده چی، هه موو که س ده لی کچه مامه کانیشی و ده کو نه و وان، که بیری لیده که مه وه ده لیم قسه یه کی خراپی نه کړدوه. نیستا نیوه ش نه و کوره ببینن به شکم نینسانیک ی باشی و په سندی بکه. ده لی نابینه نه فسر؟ نیستا دارتاشه؟ قه یناکا با دارتاشی، خو کارکردن عیب نییه. خو نه وه نابینه هوی نه وه که نیوه په سندی نه که ن، نیوه خو نه تان دیوه. دیوتانه؟ له وانه یه راستیشی کرد بی بجیته ناو نیزام))

"چون نه مدیوه کاکه" من نازانم نه و کچه بی عه قله حه ز به چی ده کات. نینسانیک ی خویرییه. هر ناشزانی قسه بکات، جل و به رگیک ی شپولنه ی له بر کردوه، قره سه ره که ی له پیش و دواوه دریز بوتوه، چاوی داقلیشاوه. نه م نینسانه ده بینه نیزامی" نه گهر له وه ش خراپتر نه بی تو تفیک له ناو چاوم بکه))

زور سهير بوو، چونه مزو باوكم مروؤفيك تا نهو رادهيه به جياوازي ببينين
 نهو شتانهي كه من لهو كورهدا ديبووم و پيم جوان بوولاي باوكم ناشرين بوون
 چون دلي دههات نهو قسانه بكات.

مامم پرسى: ((ئيسقا دهتهوي چي بگهي برا! كارنيكه كه كراوه، خو كچهكەت
 بن حەيایی نه كردوو! ...))

مامه گيان بیدهنگ بوو، بن حەيایی، نهمه به راستی هەر نهو كاره بوو كه من
 كردبووم، باوكم به توردهييهوه وتی: ((بن حەيایی نكردوو! نهی بن حەيایی
 چونه! شاخ و كلکی ههيه!))

مامه گيان وتی: ((نهو دهيهوي شوي پی بكات، خو نهو وينداری تاوان نييه،
 مهگەر كچهكەي حەيدەرخان نهو ويندار نهبوو و شوويكرد! مهگەر كورەكەي
 مورتهزا قولی خان دلي بهو پيرهژنه كه دوو منداليشی ههبوو نهچوبو
 ناخرهكەيشی هيناي! نيتر خو لهمههدی عوليا باشتريه كه نهو وينداری زاواي
 ناشپهزهكه بوو! ...))

باوكم به بن تاقه تيبهكهوه دهستی راوه شاندا: ((نيوهش چ قسه گه ليك دهكەن
 كاكه، ميژوو هه لنده نهوه! نهو زاواي ناشپهزي وه زييري شا بوو، به لام كچهكەي
 من نهو وينداری كه سيك بووه كه كهس نازاني دايك و باوكی كيبه، نهم پياوه له گهل
 بنه مالهي نيمه هاو شان نييه، هەر وهكو نازهنين دهلي له گهل بنه مالهي نيمه
 جياوازي زوره))

مامه گيان وهكو كوتايي قسه كاني وتی: ((من هەرچی دهليم نيوه قسهي
 خوتان دهكەن، به لام نهوهنده بزائن كه نهو كاره بكن به قازانجي خوتانه،
 سبه يني حەياچووني زورتري بهدواوه دهبن، نهگەر ترياکي خواردو خوي
 كوشت نهو كاته چي! نهگەر بير له پريشتن بكاتهوه چي! ناخرهكەي كارنيك دهكا،
 نهو چورهی كه مه نسور باسي دهكرد من ناكاميكي باشي بو چاوه پروان ناكەم.
 هەرچی زوو پني بدن با پروا))

دایکە بە نارامی بەسەری خۆیدا داو وتی: ((ئەي قور بەسەرم، خەلك دەئین

جی ٢٢٢) دایکە وتی: ((هیچ خانم خەلك پیمان پیندەكەنن، دەئین كچهكەي بە سیرولموك

بەر هەموو دەنگو فەنگەیهووە بوو بە ژنی شاگرد دارتاشی كۆلانەكەیان))
 دایکە وتی: ((ئەي خوایە من چ گوناھینكم كردبوو كە ناوا تۆلەم لی
 دەستینیتەو، ناخر بۆچی دەبی ئەو نەهامەتییه بەسەر منی هەژاردا بی؟ من خۆ
 یارمەتی هەموو كچه هەژارینكەداوە، هەر كەسێك سەرپەرشتی نەبوو یارمەتیم
 داوە...))

دایکە لەبەر خۆیهووە وتی: ((بەقسەي نازەنین كۆرەكەي دایە خانم لەمە باشترە،
 زاواكەي دەدەخانم و فیروزی كەژاوەچی لەم پیاووە بەرپێزترە، دیسانەو
 شانسمانهینا ئەوینداری كۆری باخەوانەكەمان نەبوو، هەر ئەو كۆرەي كە ناوی
 حەوزەكە خاوین دەكاتەو، نیستا كاكەم دەئلی تەواوی عالەم بانگ بكە بین بۆ
 سەیركردن، دەستی كچهكەتي لەناو دەست بخەو تەواوی خەلك گالتەت پی
 بك))

دایکە دیسان بەسەری خۆیدا داو وتی: ((ئای، وەلامی خەلك چی بدەمەو؟))
 مامە گیانم وتی: ((خانم ئیو هەر خەلك خەلك مەكەن، مەبەستتان لەخەلك
 چیه؟ ئەگەر ئیمە سەرمان بەرز رابگرین و لەناودەمی خەلك بدەین ئەوان ناتوانن
 قسە بكەن))

دایکە ناخینکی هەلكیشا: ((هەموو كەس لەدەست بینگانه دەنالینن، سەعدی
 لەدەست خزم هاوار دەكا))

دیار بوو كە مەبەستی باوكم كییه! لەتەواوی خزمەكاندا دوو ژن بوون كە
 كەسانی بنەمالە ئەگەر بیانویستایە شتیك ناشكرا بكەن و نەیانویستایە لەدەمی
 خویانەو بەلابییتەو دەچوون لەلای ئەوان دەیانگوت. ئەو دوو كەسە پوورە
 كیشوهر و ناموژنم بوون، ئەم دوو ژنە بەغیل و نازاوەگنێرو فیتنە بوون كە دەمیان
 بۆ هیچ شتیك رانەو دەستا، پوورە كیشوهرم كە میردەكەي لەمیژبوو مردبوو و

بەقسەى دايكم بەدەست ئەووە دىقكىرد بوو ئەو جۆرە زىانە خوى جۆرىك
 بىتاقەتى دەرکردن و خوشى بوو بۆى، ئەو پوورەم كە سامانىكى زۆرى
 لەمىز دەكەيەو بەمىرات پىنگەيشتبوو لەو ساتەدا كە دەبوو بە قوربان و سەدەقەى
 براكانى وا بە براژنەكانىيەو دەدا كە لەمارى حەوت سەرىش خراپتر بوو، كاتىك
 كە دايكم كۆرى نەبوو ھەر جارە كە ئەوى دەدى دەيگوت: ((ياخوا بە قوربانى
 كاكەم بىم، نازانى چەندەم پىخوشبوو كە كۆرەكەى لەباوەش بگرم))، كاتىك
 مەنوجىنەر لەدايكبوو و باوكم ئەنگوستىلەيەكى جوانى بۇ دايكم كۆرى وتى:
 ((خوا شانسى پىداوى، ئىمە سى كۆرمان بوو وەك چەپكى گول، مىزدەكەم بۇ
 ھەر كامەيان سكەيەكى تەلای بۇ كۆریم، قەدرى كاكەم بزانه نازەنن خانم))

پوورى گيان بەبۇنەى لەدايكبوونى مەنوجىنەر جوتىك گوارەى ئالتوونى
 سوكەنەى بۇ دايكم بەدىارى ھىنا، لەو رۆژە بەدواو دەچوو ھەر شوينىك ھەر
 بە پوويدا دەدايەو دەيگوت: ((وہلا من بەم بىوہژنىيەى خۆم و تەم كۆرى بوو،
 چاوەپروانى لىمان ھەيە، ھەر بۆيە و تەم تەنانەت قەرزىشم كۆردى ئالتوونى بۇ
 دەبەم))

ئاخرەكەى باوكم بۇنەوہى كە لەملاولا ئەوئەندە باسى نەكات و نەلى كە ژنەكەى
 چاوەپروانى لەخوشكە بىوہژنەكە بوو ئالتوونى بۇ بىننى، بە بيانووى ئەوہى كە
 دەستى خوشكەكەى پىوہاتووو و چىشتى بۇ نازەنن لىناو و مندالەكەى
 كۆرپوو، بازنەيەكى پانى گەورەى بۇ ناردو بەم جۆرە دەمى بەست.

نامۆژنىشم لەپوورم كەمتر نەبوو، ھەلبەت نەك بەو شىوہيە چونكە مىزدو
 مندالى ھەبوو و سەرى قال بوو زۆرىش لەمامم و مەنسورى كۆرى دەترسا، بە
 بوونى تەواوى ئەمانەو نامۆژنم لەپوورم دەترسا و لەبەرامبەر ئەودا نەيدەوئىرا
 ھىچ بلى، ئىستا ئەگەر ئەم دوو ژنە فىلبازە دەيانزانى كەچى بوو ئەوئەندە پىيان
 خوش دەبوو ھەر نەبىتەو، چونكە ئەوان بە بەختەوہرى دايكم ناپەحەت بوونو
 حەزىان نەدەكرد، باوكم ئەوانەى باش دەزانى بەلام نەيدەوئىرا بە ئاشكرا بەمام
 بلى.

مامم پیاوینکی نارام و شریف بوو، بهلام نهویش لهدهست زمانی ژنهکھی و خوشکهکھی نازاری دهکیشا. هەر بویه وتی: ((بوچی شتهکان دهشاریتهوه برا نهگهر مهبهستت ژنهکھی منه...))

دایکم چرنوکی لهروومهتی خوئی گرت: ((نهی قور بهسهرم ناغا، نهو قسانه چیه که دهیکھی...))

مامه گیان گوینی به قسهکانی نهداو وتی: ((نهگهر مهبهستت ژنهکھی منه نهوه مزو مهنسور بینهنگی دهکهن، هەر نهوهنده بلیم که ناوزراندنی مهحبوب هی کچهکانی خوشمانه و ههتا دهرن دهبنی بووکی خووت بن، یان نهگهر مهنسور بهسهریدا بنهپینی نیتر قسه ناکا، دهمینیتهوه سهر کیشوهری خوشکمان رادهسپیرم پینی بلین خهک ههزار بی نابروویی دهکهن خزمهکانیان دهیشارنهوه و پاساری دهکهن، نیمه دهبنی لهخوشکهکھی خوومان زیاتر لهدورژمنهکانمان بترسین؟ رادهسپیرم که بهقهبری باوکم نهگهر لهم بارهیهوه قسهیهک بکات و نهگهر تانهو تهشهر بدات و نهگهر لهلای نهو نهو ناراستهوخویش قسهیهک بکات که شرافهتی بنهمالهمان لهکهدار بکات بهخوایهتی خوا قهسهه به خوشکی خوومی نازانم، قهد ناوم نهباو نهئی که برایهکم ههیه. فاتیحایهکم بو داداو بلنی براکهم مردوهو دیدارمان بکهوئته قیامهت، به قهبری باوکم نهو کاره دهکهم...))

دایکم ههناسهیهکی ناسوودهی کیشا، ههموو دهمانزانی نهگهر مامم قسهیهک بکات دهیباته سهر، ههتا نهو شهوه هیچ کات باوکم و مامم سهبارهت به ناموژنم و پوره کیشوهر ناوا قسهیان نهکردبوو، نهو شهوه من و دایکم تیگهیشتین که نهو دوو برایش بهرادهی کهسانی تر بهدهست نهو دوو ژنهوه نازار دهکیشن. بهلام چییان بکردایه؟ یهکیکیان خوشکیان بوو و نهوی تر ژنی مامم بوو.

دایکم رووی لهباوکم کرد: ((وهلا ناغا راست دهکهن، خو کچهکه نایهوی به پیچهوانهی شهرع بجولیتهوه، دهیهوی شوو بکات، چی بکهین؟ دهبنی پینی بدهین با بروات...))

١٦٦
 باوكم سهيرنكى دايكمى كرد: ((توش كؤلتدا مهگەر تو نه تدهكوت ك
 مهحبوبه دهبن لهسر تهرمهكهى من تنيه پىن؟ نىستا چون رات گورا))
 دايكم بهدهنگىكى پر نازاره وه وتى: ((نهگەر كؤل نهدهم چى بكم؟ چ قورپك
 بهسر دا بكم؟)) و روى كرده مام وتى: ((ناغا بهخوا دلم پره لهخوين، نهگەر
 لايهنى كچهكهم بگرم، دهرسم ميرهكهم شتىكى لىبن...)) فرميسكهكانى هات
 خواری و دريژهى به قسهكانيدا: ((نهگەر لايهنى نه ميس بگرم دهرسم مندالهكهم
 ديق بكات، به قسهكهى نيوه نهگەر شتىك بخوات و خوى بكوژيت، رۇژى سه دجار
 داواى مردن لهخوا دهكهم، رۇژيك ويستم ترياك بخوم و خوم بكوژم، بهخوا دلم بو
 مه تيوييهكهى مهنوچنهر سووتا))

باوكم راجلهكى، نيگايهكى خه مبارو نه ويندارانهى له دايكم گرت و وتى:
 ((چيت وت! دهستت خوشبن! هر نه وهم كه م بوو كه تويش بهم هموو
 چاره پشهيه وه جيم بىلى و برؤى. ژانى خوم كه مه، تويش خوى له بهينهكهم
 بكه!))

دايكم به سوچىكى چارشيوهكهى فرميسكهكانى دهسپرييه وه، فرميسكهكانى
 منيش هاته خواری دهرسام كه پىم بزائن، دايكم هر نهسرينى هه لدهرشت و
 دهگوت: ((مندالمه، جگه رگوشه مه، دلم بوى دهسوتى، دهزانم نيوه يش هر وان
 بوى)). دواتر به دهستى رنى له قسهكانى باوكم گرت و دريژهيدا: ((نا، مه لىن
 وانيه، منيش دهزانم كه نيوه چونن، چونكه دهزانم كه به يانيان له ترسى تو
 ناويرى بيته هه وشه و دهستنويز هه لگري، زووتر هه لدهستى و دهچيته ژوررى
 نويز دهكهى، دواتر ده تبينم كه له لاي په نجه ره كه له سوچىكه وه راده وهستى و
 سهيرى دهكهى)).

پوويكرده مام ((ناخر له و رۇژه وه كه نه و حاله ته هاتوته ناراهه تهنانهت
 سهيرنكى مهحبوبه شى نه كردوه، پىگه نادا كه له بهر چاويدا بىت و بروت،
 نه ويش وهكو سهگ لىنى دهرسى، به لى ناغا له سوچىكى په نجه ره كه وه سهيرى

مەحبوبە دەکات کە وەکو کۆتریک لەترسی هیرشی پشیلەیک بە پەلە دیت
دەستنویژەکەى هەلەدەگرئ

فەرمینسکەکانى دەسپرئ و دەستنویژ هەلەدەگرئ، ديسانەو هەتا نیودی رئ
دەپرا ديسان فەرمینسک دەموچاوی دەخوسینئ و ديسانەو دیتەو سەر حەوزەکە
دەستنویژ هەلەدەگریتەو، ناغا لەناو ژوورەکەدا ناخ هەلەدەکینشی، دلتان بەرەو
لای هەلەدەفپئ، ئینو هەو باوکانه نین کە دەست لەو بەرز بکەنەو، سەدجار و تەت
دەیدەمە بەر شەق دەى کوا؟ ئەى بۆچى نەتکرد؟ هەستەن بپۆن بیکورن! کچى
باوکم نيم ئەگەر نەهینم...

دایکم کەوتە هەنسکدان، مامم بە نارامى وتى: ((خانم، ئەم فەرمایشانە
جییه؟ قسەى وامەکن!))

باوکم سەرى داخستبوو، نەژنۆى چەپى نوشتان دەبوو و نەژنۆى راستى
هەلەدابوو و دەستى چەپى لەسەر زەوى دانابوو، هەر لەو حالەتەدا بە
خەفەتباریەو وتى: ((لەجیاتى ئەوئ نامۆژگارى کچەکەى بکات دلى بوى
دەسوئى، تەشەر لەمن دەدا، باشە خانم هەرچى دەلین پینم بلین!))

دایکم کە هەندیک دەنگى بەرزکردبوو و هەنسکەکەى نەمابوو وتى: ((واپەر
دەکەنەو نامۆژگاریم نەکردوو؟ لیم نەداو؟ بەچرئوق گوشتم لینەکردۆتەو؟ و
رەش و شینم کردبوو و کە دایە دلى بوى سوتا و تى دەستت بشکئ، قسەیکەى
باشى کرد، بەشکەم دەستم بشکئ، کاتیک کە چرئوقم لینەگرت دەمزانی کە
گوشتى پینو نەماو، دلم بوى سوتاو، ئیمە بە هەموومانەو کەوتوینەتە گیانى،
بەخوا راست دەلین ناغا دلم بوى سوتاو، سەرەتاکان کە چاوم پینى دەکەوت
نانى نەدەخوارد رەم هەلەدەستا، وا بیرم دەکردوو رەق نەستوورئى ئەکا، دایەم
نارد نامۆژگارى بکا، هات و تى خانم خواتان لى رازیبئى من کارم پینى نییه، ئەم
دنیا م نەبوو دەتەوئى ئەو دنیاشم نەبئى؟ ئەگەر تۆو ناغا لەخودا ناترسن ئەوا من
دەترسم، پرسیم مەگەر چى بوو؟ دایە بەر داوینییەى خوى گریا چۆن من
نەگریم!...))

گريان قسه کاني دايکمی بری منیش له رژيم و دستمکرده گريان، دسترسام
دوگه بیستن، قهیم به دستمدا کرد، دایکم بریک به سهر گریانکه یدا زالبوو، به
نسرین هه لرشتن له کاتیکدا که هه چاوی و لوتی به سوچی چارشینوه که ی
دوسری درنژهی به قسه کانیدا:

دایه وتی خانم دهزانی مهحبوبه دهلی چی؟ دهلی دایه گیان تو چیم پی
دهلی من خوم سه دجار بیرم لیکردوته وه، به خومم وتوو له بیرى نابرووی
بارکتابه بیر له تانه وته شه ده کانی دایکت بکهره وه، بیر له خوجهسته بکهره وه که
نهویش ناوی دهچینه ناو ناوانه وه، شه وه تا به یانی ده گریم، له سهر بهرمان
له خوا ده پارینه وه ده لیم خواجه یان بکوره یان پرگارمکه یان کاریک بکه له بیرم
بچینه وه، به لام نایکات چی بکه؟ دایه ده یگوت وتوومه بوچی رقت هه ستاووه
نان ناخوی؟ دهلی به خوا دایه گیان رقم هه لنه ستاووه، له گهرووم ناچینه خواره وه،
هه رچی ده کهم ناتوانم، هه رچی هه ولده دم خراپتر ده بيم، به رده وام روخساری
له بر چاومه، وا بیرده که یته وه منیش نازانم دارتاشه؟ بو ئیمه نابى؟
وا بیرده که یته وه نازانم تاله قرینکی شازاده یان مه نسور هه زار به و دینى؟ وا
بیرده که یته وه که هه زار جار نه قسانم به خوم نه وتوو؟ به لام چی بکه که نه
نازاره که وتوته گیانم، به خوا نه مه نه خوشییه دایه گیان، خوزگه نه خوشییه کی بی
دهرمانم بگرتایه، لانی کهم خانم گیان و ناغا گیان ده هاتنه لام و ناگیان لیم
ده بوو، دکتوریان ده مینا که دهرمانم بکا، به لام ئیستا به م ئیشه بی دهرمانه وه
مینان به و هه موو بی دهره تانییه ی خومه وه به جیهیشتوووه، بیر له کوشتم
ده که نه وه، هه ز ده کهم خوم بکوژم هه تا نه وانیش پرگاریان بی و خویشم، دایه
گیان توخوا به ناغا گیان بلنى، بلنى ده یه وئى بیته نیزامى، بلنى ده بیته خاوون
ناو، بلنى وا بزانه که منى کوشتوووه، به یلنى ببه رنى و برؤم، وا بیربکاته وه
که نیزه کینکی کپیوه و نازادی کردوووه، وا بیربکاته وه که به بونه ی له دایکبوونی
مه نوچینه وه مه ریکی سه برپنوه، وا بیربکاته وه که قهزاو به لای خانم گیان و
مه نوچینه وه خوجهسته و نیزهت له گیانی من که وتوووه، وا بیربکاته وه که نه

کانهی نه خوش که و تبووم مردووم، خیریک له رنی خودا دا بکن، من چی بکم
 بؤچی کس ناگای له من نییه؟ وا بیرکانه وه که من له یلنیه کی ترم، نیوه که
 نه وه نه تان نیرامی خویندوته وه))

دایکم بیده نگیوو و دیسانه وه دهستی کرده وه به قسه کردن: ((او دکو موم
 ده توتنه وه، ده ترسم من داله که م شیتینی))

بیده نگیهک بالی به سهر هه موو شوینیکدا ده کیشا که جاروبار به ده نگی
 گریانی دایکم ده شکا، سهر نه نجام مامه گیان به ده نگیکی خهفته تباره وه وتی:
 ((وه لاهی من نه وه نه دهی عه قلم پی شکابن، وتم خوت موختاری بریاری له سهر
 بدهی، نه گهر به قسه م ده کهن بیده نی بابروات، جگه له مه چاره یه کی تر نییه،
 هه رچی نیوه قه ده غه و قورخی بکن نه و زورتر خوشی ده وی، له وه تهی دنیا هه یه
 هه روا هاتووه و چووه، کاریک که ده بی دوا یی هه ر بیکن ده بی له سهر ده تاوه
 بیکن))

باوکم بهری دهستی به هیمای پرسیار برده سهری و زور به هیمنی وتی:
 ((وه لاهی خوشم نازانم چی بکم؟))

مامه گیان وتی: ((هیچ مه که، نه م دوو که سه له یه ک جه لال بکه، خیرت ده گا،
 به بیده نگی لینی ماره بکه و بینیره سهر ژیانی خوی))

باوکم سهری به رز کرده وه و پرووی کرده مام، دواتر له سهر بهری دهستی
 خه تیکی کیشاو وتی: ((به لام نه وه تان له بیرینی کاکه، مه حبوبه ده روا به لام
 ده گهریته وه، نه مه خهت و نه مه نیشان، ده گهریته وه، نه گهر نه گه پرایه وه من ناوی
 خوم ده گورم))

مام که خه ریک بوو هه لده ستا به ناره حه تییه وه وتی: ((چاره یه ک نییه،
 به شکم خیر بی))

دایکم وتی: ((قور به سهرم، بی نه وهی شتیک بخوی...))

((نه و قسانه چیه خانم، من خو بؤ خواردن نه هاتبووم، خواتان له گه ل))

دایکم و باوکم له کاتینکدا که بی هیزو بن تاقهت دانیشته بوون جولانه بووم
به یه که وه وتیان: ((خوات له گهن. سرچاوم. به خیره اتن)).

نه نه وان له بیری نه وه دابوون هه ستزو له گهلی بچنه دهری و نه مایسه
سهرنجی نه وه یدا، هه رسینکیان حالیان له وه خراپتر بوو که له بیری نه
شته نه دابن. مامم له حه و زخانه که له سهر قادرمه کان هاته سهرو له تاریکیه که دا و
بوو، باوکم ناخیکی هه لکیشاو به دایکمی وت: ((به مه محبوبه بلنی به و کوره بلنی
که هه فته که ی تر روژی سئ شه ممه سه عاتیکی بمینی بو نیواره بیت بو نیره
بزانه قسه ی چیه و چی دهوی؟))

دایکم به بی تاقه تیه وه وتی: ((دووکانه که داخراوه مه محبوبه له کوئی
بیدوزینه وه؟

((چه نده ساویله که ی خانم، مه محبوبه باش ده زانی چون بیدوزینه وه)).

به نارامی له نردیوانه که سه رکه وتم و چوومه ژیر لیفه که وه. دهنگوت
قورساییه کیان له سهر شانم هه لگرتووه، سووک بووم، نه ستیره کانم دهینی ک
چاویان ده تروکاند، بایه کی فینک له لای شه میرانه وه دههات، هه وا ورده ورده
به ره و پاییز دهر ویشته، چه نده هه موو شتی ک نارام و جوان بوو، نایا هه موو کاتر
نه و نه ستیره انه له وی بوون؟ شه وانی تاران نه وه نده بیده نگ و نارام بوو؟ به رده وام
نه وشنه فینک و میهره بانه روخساری نینسانی نه وازش ده کرد؟ نه ی من له کوئی
بووم؟ بوچی نه مده بیینی؟ بوچی نه مده زانی؟ به یانی روژی دواتر قسه که ی باوکم
به ره حیم گه یاند، له یه که م ده رفه تدا کاغه زیکم به به ردیکه وه فریدایه نه و دیوی
دیواره که وه.

پوژی سئ شه ممه له به یانی زوه وه بیتاقهت بووم، نیگه ران بووم، خوجه سه
هه سه عاتیک جارنیک دههات و ده یگوت: ((چونه؟ چونه؟))

((کوره له کولم به ره وه خوجه سه ته، نیستا دی، له پشت په نچره که وه نیر
سه یریکه)). چاوه پروانی نه وه م ده کرد حورمه تی زوری لیبگرن، هه به و جزوی
په زیان له شازاده و دایکی گرتبوو، به لام وانه بوو، دایکم دهنگوت نه خوزه.

دانشت تاقمتی منوچینهریشی نه بوو، دایه سه ماوهره که ی ه لکردو قاپنی
شیرینی که بهرماوه بوو له ژووری میوان دانا، بینه نگیه کی ژاناوی به سه ر
دانه ماندا زانبوو، بینه نگی کوشکی پادشا شکست خوار دووه کان، باو کم
ماندوو بن تاقمت له سه ر کورسییه ک رووه و هوشه دانیشتبوو، په رده کانیان
مندا بووه ره و هکو روزانی تر حاجی علی هوشه که ی ناوپرژین کرد بوو و
تسکو لیندبوو، دایه قاپنیک شووتی سوورو جوانی له سه ر میزه که دانا، هر
هرمنده هیچی تر، له برانبر کورسییه که ی باو کم کورسییه کی تریان دانا.

سه عاتیکو بو خورنا و ابوون ما بوو که هات، خوجه سته له لای من بوو، دایکم
له ژووری چاخانه که بوو دننیا بووم که له پشت ژوره که وه به که یفی دلی سه ییری
دهکا، دهه خانمو دایه گیان له هوشه دا به جوانی سه ر تا پنیان سه یرکرد.

جلویرگی نونی له بر کرد بوو پشتینه که ی سنی قه د بوو له پشتیدا، کلاشه کانی
نوبوو، بو یه که مجار سه ر پینی نه خستبوو، پرچه کانی له ژیر کلاوه که یه وه هتا
پشته ملی دهفات، که زم ده کرد کلاوه که ی زوو لابه ری هتا نه و پرچه
په ریشانه ی ببینزو خوجه سته بزانی چیم په سه ند کردوه، دیسانه وه ملیوانی
کراسه کی ناوه لآبوو، ده تگوت نه گه ر دایخستایه ده خنکا، دایه که وه ته
پیشیه ره و له قاندرمه کان سه ر که وه ت و چوو ژووری میوان، که چوو ژوره وه
باو کم جولایه ره و قاجی سه ر قاج خست، نه و له بهر ده رگا که دا بوو هه ردوو
نعتی له سه ر یه ک دانا بوو، باو کم پشتی له نیمه بوو نیمه به دزییه وه سه یرمان
ده کرد که بهرانبه ر باو کم دانیشتبوو، سه رنجمدایه ده سته به هیزه کانی
خه ریکبوون ده له رزین، دلم داخوریا، به شه رمیکه وه سلأویکرد.

باو کم به مؤنیه که وه وه لآمی سلأوه که ی دایه وه، وتی: ((سلأو وه ره ژووری،
نه، پیلأوه کانت دامه نی هه روا وه ره ژووری پیویست ناکا)).

ده تگوت به روویان به دلما چه قاندوه.

چوو ژوره، به سه یرنکه وه سه یری له ژوره که کرد، کلاوه که ی داگرت و
به مستیه ره گرت، نه وه منده شه رمی ده کرد که هر کلاوه که ی له ده ستیدا

دەگوشى، پىرچەكانى پەرىشان بوون، باوكم كه لەقسەكانىدا ديار بوو نەفەرتى
لنى بوو وتى: ((دانىشه))

ويستی چوار مشقى لەسەر زەویەكە دانیشتى. باوكم پنى وت: ((لەویا نا،
لەسەر كورسییەكە دانیشه))

خوجەستە دەستی بە پىكەنن کردو وتى: ((تۆ نەوت دەوى؟))
وتى: ((بىدەنگە گونى لىدەبى))

بەلام زۆر تورە بووم بە دەست هەلسوکهوتە نەربابانەكەى باوكمەووە بە دەست
گوپرایەنیهكەى نەووە، هیچ كات بىرم لەو نەدەكردهووە كه نەوئەندە ترسنوك
بى. قاچەكانى جوت كردبوو و دەستەكانیشى لەسەر قاچى دانابوو، بە خۆم
وت با ناو دەرکات و ببیتە پناوینكى ناودار بۆ خۆى نەو كاتە دەزانم باوكم چۆن
لەگەنى هەلسوکهوت دەكات، دواتر هینامە بەرچاوى خۆم بە جلوبەرگى
نیزامییەووە.

باوكم پرسى: ((تەمنت چەند سالە؟)) ئەو لەكاتىنكدا كه سەیرى دەورویشتى
خۆیدەکرد وەلامى باوكمى دایەووە، دیسانەووە باوكم پرسى: ((باوكت لەكوینە؟))
((منډال بووم كه مردوووە))

((كەوايە، باوكت مردوووە، دایكت چى؟ دایكت هەیه یان نا؟))
((بەلن))

((لنى، كینى تر؟))

((كەسى ترم نییە))

باوكم دەتگوت دەترسنى لەوە زیاتر پرسىار بكا هەر بۆیە وتى: ((تۆ كچەكەى
منت دەوى؟))

سەرى داخست و بۆ ماوہیەك بىدەنگبوو، دواتر بە ئارامى سەرى هەلبێرى
سەیرى ژورەكەى ئىمەى كرد كه بەرامبەرى بوو، نەیدەتوانى چاو لەچارى
باوكم بپێى، نەو منى نەدەبىنى بەلام دەتگوت من راست سەیرى چاوى دەكەم،
وتى: ((بەلن))

((دهتهوی بییته ژنت؟))

بیسهیرنکهوه پووی کرده باوکم: ((لهخوام دهوی)).

باوکم به پقهوه وتی: ((خوایش بو توی دهوی)).

سری داخست و بیدهنگبوو، دیسانهوه دلم هر لای بوو، نه مدهویست باوکم

نازاری بدا.

باوکم وتی: ((باش گوئی شلکه، نه گهر من کچه که مت بدهمی ژیانیکی بو دابین

دهکی؟ ژیانیکی باشو ریکوپینک؟)) به دهست ئیشاره تی بو ژووره که کردو

دینژهی به قسه کانیدا: ((نالیم وها ژیانیک، به لام ژیانیکی باشو به ریزو

نیحترامهوه)).

((هرچی بتوانم بوی دهکم، ته نانهت گیانیشمی بو بهخت دهکم)).

((گیانت هه لگره بو خوت، نازانم چیت پی وتوه که ناوا رامتکردوه، به لام

باش گوئی شلکه، خانویهک دهکم به ناوی کچه که مهوه که لهویدا ژیان

بسه ربه زن، له گهل دووکانیکی دارتاشی که تو لهویدا کار بکهی، مانگ به مانگ

دایه خانم پاره یهک بو خه رجییه که تان دهینئی، مارهییه کهی دهبی دوو هزارو

پینسه د تمه ن بی، نه گهر بچوکتین نارحه تی بیته بهر من دهزانم و تو، کاریکت

پیده کهم له ژیانته په شیمان بیته وه. باش تیگه یشتی؟))

((به لئی ناغا)).

((برو باش بیری لیبکه ره وه و وه لامه کهم بده ره وه)).

((هیچ بیرنکم نیه بیکه مه وه. بیرم کردوته وه، خوشم دهوی، نه گهر گیانیشم ئی

بستینن دهستی ئی هه لناگرم)).

باوکم به نه فره ته وه دهستی راوه شاندا: ((ئیتر بهسه، ته واویکه، شهوی ههینی

به رژی تر وهره بو ئیره، شهوی جیژنی مه ولوده، ژنه کهت ماره دهکی و

دهستی دهگری و دهپوی، هرچی که پیوستیش بوو و یسقت له گهل خوت

بیهینی بیهینه، دهرست خویندوه؟))

ناخ، بۇچى باوكم نارا قسه دهكات مهگر دهيه وى نوكر رابگرى كه ناوا لىنى

ده پرسى

زور توورده بووم

((بهلى. خوشنوسيشم)).

باوكم له ته كاغه زىكى له گىرفانى دهرهينا كه دواتر زانيم نه درهسى مانى
 حسه ن خان برى رنه دوو مه كه تى. دايه دهستى نه، ره حيم به ههردوو دهستى
 كاغه زه كهى لىوه گرت، ((به يانى زوو دهچى بۇ نه م شوينه، به و كابر ايه م وتوه
 دهستىك چا كه ت و پانتولت بۇ بگرىت، رۇژى پىنج شه ممه به جلو به رگى رازاوه وه
 دنيت، تىگه يشتى!))

((بهلى ناغا)).

((دهى سه رچاوم)).

زورم پىنا خوشبوو نازانم له هه لسوكه وت و خوويستىيه كهى باوكم بوو يان
 له هه ژارى و نه دارى هاوسه رى داها تووم، باوكم ده يزانى كه نيمه له سوچى كه ره
 سه يرى ان ده كه ين هه ر بۇيه ده يو يست زورى نيمه و كه مى نه و به پرومدا
 بداته وه، زور توورده بووم، هه ستا، له و ماله خوشه دا نار ه حه ت بوو، خوى نه بوو،
 نه و ره حيمه نازايه نه بوو، وه كو پلنگى كى درنده بوو كه له قه فه سدا گى رى
 خوار دى و راميان كر دى، به هه موو نه مانه شه وه غى ره تى دايه به رخوى و له ژى ر
 لىوه وه وتى: ((سلاوى من به مه حبوبه بگه يه نن)).

باوكم به توورده يى و نه فرده ته وه وتى: ((پرؤ)).

په نجه كانى له قژى رۇكر دو هه لىدانه وه هه تا كلا وه كهى له سه رى نى، ديسانه وه

دل م شى ت بوو.

له ده پۇژى داها توودا باوكم به دايه خانمى وت كه له گه ل حسه ن خان بچن
 خانوويه كى بچووك له يه كى ك له گه ره كه ناوه ندىيه كان به ناوى منه وه بگرى،
 دايه به زه وقى

پینکوره نابووم هندی شتیان پیدامو دایه هر روزهی شتیکی دهرده ناو
مانهکوره ههئیدهچنی

چهنده لهگهل جییازییهکانی نیزیهت جیاوازی ههبوو، بو زه ماوهندهکهی
نیزیهت لهمانی زاواوه شتیان دههیناو خوانی پر له شیرینی و ناوینه و خه و
نوقل و نبات و دایکیشم بو زاواکهی نسیر خان هر شتی دهنارد، دهسته دهسته
جینگاوبانی جوان، هه موو شتیکیان لهسیییهوه تارهش بو دهناردن، باخیکی
چکوله لهلای باخهکهی مانی باوکم کرابوو بهناوی نهوهوه، جگه لهسنی دانگی
ناواییهک که پریار وا بوو سنی دانگی هی من بی باوکم هر باسیشی لیه نه کرد
چ زه ماوهندیکیان بو نیزیهت کرد، کهوت شهو و پوژ هه لیه پرکی بوو، خوانی
ماره کردنیکیان بو رازاندبووهوه که هر باسیشی لیه ناکری، نهو روزهی که
دهم و چاریان ههئدگرت بهرادهی زه ماوهندیک قهره بانغ بوو، باوکم و دایکم
لهخوشیاندا بالیان دهر کردبوو، چهنده باوکم لهگهل نسیر خان بهینی خوش
بوو، بهردهوام لهگهلی پیدهکهنی.

بهلام زه ماوهندهکهی من چیرۆکیکی تر بوو، دهتگوت کهسیک مردووه، کهس
تاقت و حوسهلهی نهبوو، خویشم لههه موویان خراپتر بووم، ده مویست لهو
مانه ههئینم و خیرا پزگارم بی.

پوژی پینچ شه ممه له به یانییهوه دایکم و ناغا گیان مات له سوچیکهوه
دانیشتبوون، دایه گیان به یارمهتی خوجهسته له ژووړینکدا هندی شیرینی و
شهرهت و میوهیان دانا بوو، بهلام ناوینه و شتیان دانه نابوو، خوانی ماره برین
نهبوو، زهوی ههتا ئاسمان لهگهل زه ماوهندی خوشکهکه م جیاوازی ههبوو، بهلام
منیش گلهییهکم نهبوو، هر بیریشم لهو شتانه نه ده کردهوه، هوشم له شوینیکی
دیکه بوو، نهگهر دایه گیان نه بوایه نهو شیرینییه شیان لهو ژووړه دا دانه دهنه.
خوشکهکه م نیزیهت بو نانخواردن هاته لامان، میردهکهی به بیانوو یه کهوه
چوبوووه بو لادی، دهمزانی پنی عهیبه لهگهل رحیم ناوه ئزاوایه، کهس
نه پیرسی بوچی نسیر خان نه هاتوووه، خوشکم ته نانهت مندالهکیشی

نەمىنابوور بۇنەوھى ناچارنەبى دايەنەكەيشى بىنى و چاوى بە زاوا بكوئى
نەسىر خانىش وەكو دايكم و باوكم پىنى ناخوش بوور.

ورده ورده ھەوا بەرەو فىنكى دەپۇيشت، سەرەتاي پاييز بوور، دەرگاكانيان
روورەو ھەوشە داخستبوور، نزيكەى سەعاتىكى بۇ ئىوارە مابوور كە مەلا ھات و
دواتر رەھىم و دايكى ھاتن، رەھىم بەجلوبەرگى نوئ و بە چاكەت و پانتۇل و
پىنلوى جوانەو، ديسانەو پەرچەكانى پەريشان بوور، بەراستى جوان بوور
گەرچى من ھەر لەو جلانەى خۇيدا زۆرتەم پى جوان بوور. دەتگوت لەو جلانەدا
نارەھەتە.

دايكى ژنىكى وردىلانەو كزبوور كە ناوى زىوەر خانم بوور، پەرچە سىپىيەكانى
خەنەى لىدابوور و، لەناوہراستدا كزىبووى بە دوو بەشەو، چاوەكانى وردر
رەش بوور كە بە كل رەشتى كزىبوور، لوتى بارىك بوور لىوكانى لەلوت و لىوى
رەھىم دەچوون، تەنيا چاوى وەك چاوى رەھىم نەبوور، كە لەوانەبوور چووبىتە
سەر باوكى. زىوەر خانم زۆر وريا بوور، كراسىكى چىتى گولدارى لەبەركزىبوور.
ھەر كە گەيشتە ژوورەكە لەخوشيدا دوو كەللە قەند كە بە دەستىيەو بو دايانو
بەتوندى دوو ماچى كردم و بە زەوقىكى زۆرەو وتى: ((ناواتى رۆژىكى وام بۇ
كوپرەكەم دەخواست)). بۇنى گوللوى نەدەھات، من كە دەموچاوم ھەنگرتبوور بە
جلە پەمەيەكانمەو كە بۇ خوازىنى كوپرى شازادە دورىبووم دانىشتبوور و
دەتگوت خەون دەبىنم، تەنيا ناواتم ئەو بوور كە رەھىم خىرا بىت و بمبات، ھەتا
لەژىر نىگا خەفەتبارو خەمناك و نارازىيەكان و لەو رى و رەسمە ھىچەى كە
بۇيانگىرام و لەو ھاتوچۇ بى ھۆيەى كە دايەو دەدەخانم دەيانكرد رزگارم بى
مەلاكە چوورە ئەو ژوورەى كە باوكم بە نارەھەتتىيەو لەوئ دانىشتبوور و منىش
لەم ژوورەى تردا بوورم و خوتبەكەى خویند، كاتىك گەيشتە ئەو برە مارەيەى كە
باوكم دوو ھزارو پىنج سەد تەمەنى ديارىكزىبوور، دايكى رەھىم دەموچاوى
خۇى رنى و وتى: ((ئەيەرۇ خودا بمكوژى!))

سێ جار خوتبه که یان خویند، ده بوایه راوه ستامایه دواى نه وهى قسه یان
 نه گهن کردم به نینم بوتایه، به لام ترسام، ترسام که هیچ پنی نه نین، له جاری
 سینه دا به نیکم گوت، دده خانم به سهرمدا نوقل و نه باتی شاباشکرد که دایکی
 رهحیم و خوجهسته به پیکه نیه وه کو یان کرده وه، به راستی ری و ره سمینکی
 هیچ و پوچ بوو نازاریدام، هه وله بنی ریاکانی خوجهسته و نیشه دلسوزانه کانی
 دایه خانم و دده خانم بهس نه بوون که راستییه کان به پیچه وان وه نیشان بدن
 هتا نه راستییه ی که دایکم و باو کم نه و زاوایه یان نه ده ویست بشارنه وه، هه تا
 هه ژاریه که ی رهحیم بشارنه وه، دایکی رهحیم به شادییه وه نوقلی له ده می
 بهمخت و پنده که نی، دواتر رهحیم هات و نیت من جگه له نه و هیچی ترم
 نه ده ی، هه به و چاوه گه ورانه و هه به و بزیه ی خویه وه، به هه له دا چوبوم به و
 چاکت و بانتۆله وه جواتر بو بو، دایه دهستی گرت و هینای و له لای من دانیشت،
 دهستیکرد به گیرفانیدا و جووتی گواره ی ئالتوونی ده رهینا و خستییه مشت مه وه،
 دواتر دایکی هاته پینشی، باز نه یه کی ئالتوونی له دهستم کرد و دیسانه وه ماچی
 کردم، نه نگوستیله یه کی گرانبه ها نه بوو که هه موویان چاویان نه به له ق بنی، هیچ
 بوو کینکی دنیا له من به خته و هر تر نه بوو، به تایبهت نه و کاته ی که به دهسته به هیزه
 پیاران که ی دهسته چکۆله و نه ره مه کانی منی گوشى و وتی: ((ناخره که ی بووی به
 ژنی خۆم!)) و دیسانه وه بزیه ک گرتی و ددانه سپییه کانی ده رکه وتن.

خوشکه گه وره کهم به نارحه تییه وه له بهر ده رگا که راوه ستا بوو سه یری
 نه کردین، هاته پینشی، جووتیک باز نه ی نه ستووری له دهستم کردم و ماچی کردم،
 نه نانت وشه یه کیش له گهل رهحیم قسه ی نه کرد، گومانم له وه دانیه که ته نانت
 سه یرنکی چکۆله یشی کرد بنی. ئایا له شه قامدا بیبینی ده یناسیته وه یان نا؟
 دایکی رهحیم بو شکاندنی نه و بیده نگیه تاله هه له له ی کینشا، دایه که شه فینکی
 گرت به دهستییه وه ته پلی پی لیدا.

دایکی رحیم و خوجهسته و دده خانم چه پله یان لیدددا، باوکم به مشت دای
به دەرگاکه دا، دہتگوت لہ دلی منیاندا، بہ دہنگینی بہرزو تورہ وہ وتی: ((لہ وہ
چیتہ؟ بۇچی وادہکە ی دایہ خانم؟))

دایہ لہ ملاوہ بہ تورای وتی: ((دہ ی ناغا کچہ کہمان بووہ بہ بووک، شادی
دہکە یین))

باوکم ہاواریکرد: ((تہ پلہ کہ یان بہری بیبہ نہ مالی خو یان ہتا بہ یانی
بیکو تن، لی ردا ہرا ہرا مہکە))

دایہ پنی ناخوشبوو کہ شہفہکە ی دانا، نیتر نہ ماندہ زانی چی بکە یین؟ خوشکە
گہ و ردہکە م رۇیشت و گہ پرایہ و ہو وتی: ((مہ حبوب و ہرہ ناغا گیان کاری پیتہ))

تہ نیا کاری بہ منہ، دہتگوت رەحیم ہر نیبہ، لہ جینگہکە م ہستام و چورہ
ژورہکە ی باوکم و دەرگا کہ م پیوہ دا، باوکم لہ سہر مؤبلیک کہ وتبوو، سہری
لہ سہر مؤبلہکە دانابوو قاچی ہتا ناوہ راستی ژورہکە دریز کر دبووہ وہ.
مہ چہکی دہستی چہ پی لہ سہر قاچی راستی دانابوو، نہک تہ نیا درگہ ی
چاکہ تہکە ی کرابووہ وہ بہ لکو نیوہ ی دوگمہکانی کراسہکە ی کرابووہ نہرہ.
دہتگوت مہناسہ ی سوارہ، ہەرگیز نەوم بہو حالہ تہو بہو شپرزہ بیبہ وہ نہ دیبوو،
دہستہکانی بہ سہر مؤبلہکە دا شوپر کر دبووہ وہ. رہنگ بہ پروخساریبہ وہ نہ ما بوو،
سہیری بنمیچہکە ی دہکرد، گہ و ہر یکیان لہ دہست دہرہ ی نا بوو، دایکم لہ لای
پہنجہرہکە دانیشتبوو، دہتگوت نەویش گیانی تیدانیہ، تہ نانہت چارشینویش
بہ سہر دا نہ دا بوو، بہ کراسی گو لدارہ وہ دانیشتبوو دہستہ بی گیانہکانی لہ سہر
نہ ژنوی شوپربو بوہ وہ، کہ چاوی پیم کہوت ہستام ہاتہ پیشی،
نہنگوستیلہ یہکە ی نەلماسی گہ و رہ ی لہ دہستم کرد، نہشی وت موبارہکت بی،
وتی: ((با نەوہ و ہکو یادگاری بہ لاتہ وہ بی))، بہ فرمیسک ہ لرشتن لہ دەرگا وہ
چوہ دہری.

باوکم بۇ ماوہ یہک بیدہنگبوو، من نہ مدہ زانی چی بکە م، ہروا سہرہ
داخستبوو، دہستم لہ سہر دہست دانابوو راوہ ستابووم، خوشکەکە م لہ لام بوو.

باوکم روویکرده بنمیچهکه، بهدهنگیکی نارام و بن گیان وتی: ((پیم وتبوی که مانگی بره پارهیهکت بو دنیزم بونهوهی پیوستییهکانتی پی داین بکهی))
 دهویست بلیم کهی تو قسهت لهگه ل من کردوه، بهلام ته نیا وتم: ((نا، ناغا گیان))

((دهیدم به دایه خانم مانگ به مانگ بو تی بینن))

بزهحمه تیکی زورهوه دهستی راستی برده سهری و لهگیرفانی خست و توقهیهکی نالتوونی گورهی کیشایه دهری و دای پیم: ((هانن بیگره، نهوه هی تویه))
 بهرینزموه دووسن ههنگاو چومه پیشهوهو توقهکهم لیوهرگرت: ((بیکه ملتوه))

به یارمهتی خوشکهکهم توقهکهم لهمل کرد، باوکم سهیریکی رووخساری ههنگیراو جوانی منی کردو وهك نهخوشیک که بنالینن ناوچاوانی تیکناو دیسانوه پالی به موبلهکهوه دایهوهو دهستهکانی بهسهر موبلهکهدا شوپکردهوه، هیچ دیارییهک بو رهحیم نهبوو، ههر ناویشی نهبوو.
 ((لهی برۆ، سهرچاو))

غیرهتم بهرخومداو بهدهنگیک که به زهحمهتهوه لهگهرووم دههاته دهری وتم:
 ((ناغا دوغام بو ناکهن؟))

لهبنهمالهی ئیمه دا باو بوو که باوکهکان شهوی زهماوهندی منالهکانیان کاتی مانئاوایی دوغای خیریان بو دهکردن و هیوای بهختهوهرییان بو دهخواستن، بوغاکانی باوکم لهکاتی بهشوودانی نیزههت دا دیبوو که ههموومانی ته نانهت بووک و زاوایشی کردبووه گریان.

لهوکاته باومریان بهو شتانه ههبوو، نهو کاته دوغاکان کاریگر بوون.
 بزهیهکی تال لهسهر لیوهکانی باوکم نیشت، بیدهنگییهک لهنیوانماندا دروست بوو. دهتگوت بیر لهوه دهکاتهوه چ دوغایهک بکات، باوکم ههر بهو حالهتهوه که دانیشتبوو دوو پهنجهی دهستی راستی بهبن تاقهتییهوه بهرزکردهوه، سهری ههروا نابوو به موبلهکهوهو، وتی: ((دوو دوغات بو دهکهم، یهکیکیان خیرهو

یەکیکیان شەرە)) بە ترسو دلەراوکیووە چاوەرینی بووم، خوشکم بە نیگەرانییەووە
دەستەکانی بە حالتی پارانەووە بۆ پینشەووە دریزکردو وتی: ((ناخ، ناخ، گیان...))

باوكم بن ئەوێ كە سەرنجی بداتی دواي راوەستانیکي دریز ماووە وتی:
((دووا خیرەكەم ئەوێهە كە خوا تۆ گرفتارو دیلی ئەم پیاووە نەكا)) دیسانەووە
بینەنگی دەستی پینكردەووە، باوكم ناخینکی هەلکینشاو دریزەیدا: ((بەلام دووا
شەرەكەم، دووا شەرەكەم ئەوێهە كە سەد سال تەمەنت بێ)) لەجینگەكەي خۆم
وشك بووم، بەسەیرنكەووە لەگەل خوشكە گەرەكەم سەیرینکی یەكترمانکرد، ئەمە
نیتەر چ جوړە نەفرینك بوو؟ ئەوێش خۆی دووايەك بوو، باوكم تینگەشیت كە
لەمیشكی نێمەدا چی هەیه، وتی: ((لەناو دلتدا دەلیی ئەم دووايە شەرنیە،
زۆریش خیرە، بەلام من دووا دەكەم كە سەد سال تەمەنتبێ و هەموو روژنی بلیی
نەو هەلەیه چیبوو كردم و هەتا خەلكی دەرسی لێوهربگرن، نئستا برۆ))
گەیشتبوووە لای دەرگا كە كە باوكم دیسانەووە بانگی كردم، نە ئەوێهە كە ناوم
بیات، نا، تەنیا وتی: ((راوەستە كچی))

((بەلێ ناخا گیان))

((هەتا ئەو كاتەي ژنی ئەم پیاووە نەناوم بەینەو نەبێی بۆ مالمیشم))

تەنیا وتم: ((خوات لەگەل))

((بەسەلامەت))

خوجەستەو نێزەهت ماچیانكردم، بەپینچەوانەي پێ و پەسەمی ئەوكات كە
كچان كاتی رویشتن دەگریان نێمە هیچمان نەگریاین، گریان بۆ ئەو
زەماوەندانەبوو كە لەودا شادبوون.

سواری كەژاوەكەي باوكم بووین، پەردەي كەژاوەكەيان دادابووە، یان بەهۆی
شەرمەزاری باوكم یان بەهۆی هەوای ساردی پاییز بوو، دایە بڕێك شیرینی
مەنجەلینکی گەرە چینیستی خستە ناو كەژاوەكەووە خۆیشی سوار بوو، كاتێك

دایکی رهحیم دهیویست سواربئ رحیم نوشقایهوه و وتی: ((نا، دایه جینگ نییه، بپورهوه بؤ مالهوه)).

دایکی وتی: ((ناخر نه مشه و شهوی زه ماوهندی تویه)).

دیسانهوه نهو بزیه لهسه لئوی رحیم نیشته.

((دهی هر لهبرنهوهیه دهلیم بپورهوه بؤ مانی!))

دیسانهوه دهتگوت دپویان به دلما چه قاند، حهزمنه کرد.

لهبرامبهر چاوی دایه وهکو دوو پهیکه دانیشتین. به نه مری دایه که ژاوه که لهچند شه قام و یهک دوو کۆلان تیپه پری و له کۆلانیکی بریک قهره بالفدا لهبرامبهر مالیک راهه ستا.

دایه کللیکی دهرهیناوه دهرگایه کی دارینی سهوزی کردهوه، چووینه دالانیکی تهسکهوه، له لای راستی دالانه که ئاودهست بوو، کۆتایی دالانه که قادرمهیه کی بوو له حهوشه ی تیندابوو، له دهستی چه پیدا ژوریک بوو و له پال نهویشدا هه ماری ئاویکی لیبوو که به دهرگایه که وه به یه که وه په یوهست دهکرانه وه، بریک کۆته داریان له سوچیکی ژوره که هه لچنیبوو، له دهستی راستی حهوشه که دا شوینیکی تاریک و تنۆکی لیبوو که بنمیچه که ی له خشتی سوور دروستکرا بوو، له شوینه وه دهچوویته مه تبه خیکی چکۆله ی دوکه لاوی، له ناوه راستی حهوشه که دا حهوزیکی چکۆله ی لیبوو که ئاوه که ی ناوی قهوزه ی سهوزی هه لهنابوو، بهرامبهر دهرگا که ی ژوره وه له قادرمه یه ک سهرده که وتی و دهچوویته هه یوانیکی چکۆله به دوو ژوره وه، ژوریکیان گه وره تر بوو به قهستی ژوری میوانبوو و، دهرگا که ی لهسه هه یوانه که بوو و، له وینه دهرگایه کی تری لیبوو که دهچوو ژوری خه وه وه.

له ژوره په نجه ره یه کی پوو به هه یوان بوو، به لام ده بوایه بؤ هاتۆچۆ له ژوره که ی تره وه تیپه رببویتایه که من پیم دهوت تالار، نهویش چ تالاریک چوار مه تره نیو به پینج مه تر.

دایه ژووره کاسی فمرش کردی و پشقییه کانی له ژووره گوره که دانابوو
 پهرینه یکی گونگولوی حوازو همرانی هلواسینوو له ژووره چکوله کیدا
 دیواره کی شوبنیکر به قولدا چوو بوو دهنگوت جینگه کی که بحینه به جینگه
 که بحینه به که هیچ کات سازنه کرابوو، دایه له پیشه کهیدا پهرده ی هلواسینوو
 و سندوقی حنه کانی مزو شقومه که کانی لهوی دانابوو، له سهر تاقه کهیدا
 پهرینه یکی پیدادابوو و، به شیوه یکی جوان له ناوه راسته وه کوی کردی و ده
 دهرینه یکی حواسی لیدابوو، که وه کو په پورله وابوو، له سهر تاقه کهش ناوینه بدو
 چرایه و شانایه کی لیدانابوو، من تنیا بوکینجوم که تنانته ناوینه و
 شه مدایشم نهوو، چرا که ی ترم له ژووره گوره تره که یان به قسه ی حوم تالاره کی
 بوو له ژووری میواندا دوو په نجره روو له هیوان له لای دهرگا کانه وه هبوو
 ناخچه یکی دوو متر به متر له پال حه وره کهیدا بوو، وشک هه لگه رابوو، ته واری
 پانتایی نهو ماله تنانته سهدو په نجا مه تریش نه ده بوو

دایه کولوپه له کانی له که ژاوه که داده گرت و ده یخستنه ژووری میوانه کان یان
 مه ته هه که، من کاتیک چورمه حه وشه که وه به سهر سوپمانه وه سهیری دنیا
 نه کرد، ته واری نهو خانوره به قهه حه وشه چکوله که ی مانی باو کم نه ده بوو
 نه وره مارنده هه ژارانیه و نهو ماله بچوو که وه نهو روزه سخت و دژواره که
 پژی زه ماوه ندم که بوو منی بیهیز کردبوو، له ژیر ژووره گوره کهیدا حه ماری
 ناوینک بوو که ده ترسام پوزنیک به سهرماندا بیته خواره وه

ماندوو له لای دیواره که وه راهه ستام و سهیری دارو دیواری حه وشه کهم کرد که
 له سینبری نیواره دا خه ماری ده نواند، وه کو به چکه کارمازینک و ابوم که
 له دهشتنیک و شک و غه ربیدا تنیا و سهر لیشنیوا و بووم و راوچییه که پیشی له پشت
 سهیره وه بهرام بهر که ششی شویننیک نه ناسراو بوو، تنیا و دلشکار بووم
 گله بیم له باو کم و دایکم و جیهان هبوو، حه زمه کرد په حیمیش له لای من من
 به لام نهو پارمته ی دایه گیانی ده دا، نهو ماله که بوو نه ویش نوینوو، به لام
 بهروالته له چاری نهو دا شتینکی تر ده خوینرایه وه، له ژووره که هات دهره وه

چاوی به من کەوت که هەنکور مابووم و هیشتا پالم به دیواره کەوه دابوو. لەلام
 رابووستار دەستی راستی لەسەر سەرم به دیواره کەوه ناو منی خستە ژێر سینبەری
 خۆیەرە، بەکەمجار بوو که ئەو پرچە پەڕیشانەو ئەو بزەییە ی ئەوەندە لەنزیکەوه
 ببینم. پرسى: ((بۆچی لێرەى؟ فەرموو بچۆ ژوورئى. شەو لەلامان بەمێنەرەوه))
 ديسان پینکەنى و ددانە سپییەکانى دەرکەوتزو ديسانەوه دلم خاو بوەوه،
 دەنگوت هەرچی غەم و پەژارەیه به شەپۆلیکی نارام و روون لەدلما شۆرانەوه.
 وەکو سەمۆل لەژێر تیشکی خۆرەتاودا سەردرایەوه، بەجۆریک بەسەر منو
 بزحمدا زالبوو که به نیگایەک، یان به بزەیهک و به وشەیهکیشى ئەژنۆم دادەدا.
 نەگەر پنیویست بوايه جارینکی تریش شەرم دەکرد. بۆ جارینکی تر تەواوی
 خوشی جێژنەکانی زەواجم دەخستە ژێر پنی، لەمالینکی وادا ژیانم دەکرد به
 مەرجیک که سینبەری ئەم پیاوهم لەسەر بێ، نیستا تازە دەمزانی که ئەو لەمن
 بەغیرەترە، گەرچی دایە سفرەکەى داخستبوو بەلام برسیم نەبوو، حەزم نەدەکرد
 شیو بخۆم، نیتەر تەنانەت حەزیشم نەدەکرد دایە لەوئى بێ، تەنیا تەنیا ییم
 دەویست و تەنیا رەحیم دەویست، حەزم بەقسە گالته نامیزەکانی دەکرد، نیستا
 نیتەر بۆنى داری ئی نەدەهات، بەلام پرچەکانی هەروا پەڕیشان بوو و چاوه کانی
 تروسکەیهکی تێدابوو که سەر تاپینی منی دادەگرت، تەنیا بوونی ئەو لەلای من
 دلمی نارام دەکردەوه، وەک هەوائینکی خوشم بیستینی شادبووم.

رەحیم ديسانەوه ووتی: ((ئەمشەو لەلامان بەمێنەرەوه))

سەرم نا به دیواره کەوه و چاوه کانی لێکناو وتم: ((ئەمشەوو هەموو شەوئى))
 سەری به دواوا خست و قاقای لێدا. دیوانەتر بووم. دایە چراکانی هەنکردو
 خستیه ناو تاقەکانەوه و نیمەى بۆ شیو خواردن بانگکرد، دواى ماوه یەکی زۆر
 تیرسکی خۆم نانخوارد، نازانم بەهۆی ئەوهوه بوو که گوشاری باوک و دایکم
 لەسەر هەلگیرابوو و لەو قەفەسەى که لەژێر چاودیریدا بووم رزگارم بوو و ژیانى
 خۆم لەدەستی خۆمدابوو یان بەهۆی ئەوهوه بوو که بەوهى که خۆم دەویست
 گەشتبووم، وەکو بالندەکان وا بووم، سەربەخۆو بێ ترسو و لەرز. سەرخۆش.

دایه له جینگه که ی ههستار منیش دلم داکهوت، وتی: ((مهحبویه گیان، منیش دهبنی پرۆم، دهزانی که مهنوچنهر بیانوری من دهگری، خانم وتی که خیرا بگه پریموهو بگه بهودا، ناخر خانم گیانت زور ماندوون))

دایکم ماندوو بوو، بۆ زه ماوهندی کچه که ی زهحمه تی کیشابوو، چی کردبوو، چ گولنکی لهسهرم دابوو، نیستا بهدایه یشی وتبوو وهرهوه، نهویش لهشهو ی بووکینی مندا، شهویک که بنه ماله ی بووک ههتا بهیانی لهوئی دهمانهوهو بهجینیان نهدهنیشت، بهلام به بۆچوونی باوک و دایکم رهحیمی میردم نهوهنده بههای نهبوو، به بۆچوونی نهوان دهبوایه رهحیم به ههموو شتیکی من رازیی و من لهسهر سهری دانی، تهنانهت نهگه ر ئیشی خراپیشم بکردایه و دوو مندالیشم ببوایه دیسانهوه دهبوایه رهحیم قورپاوخور بووایه، من که لهگه له ههموو کهس جیاواز بووم، ههه بویه تهنانهت بوونی دایه یش پنیوست نهبوو.

بهزیز بوونهوه لهجینگه کهم ههستام و وتم: ((دهچم دهستم دهشۆم))، دایه لهقادرمهکان چوه خوارهوهو سووراحیهک ناوی لهعه ماری ناوهکه هینا، ناوی ههوزهکه پیسو و قهوزاوی بوو، دهیزانی که دهست لهوه ناشۆم، رهحیمیش لهگه لم هات، دایه ناوهکه ی به دهستمداکردو منیش دهست و دههم شۆردو وشکم کردهوه، رهحیم رویشت چرایهک هه لکاو لهسهر قادرمهکانی دانی که دایه لهکاتی رویشتندا بهر پنی خوی ببینی، فیروز خانی ههزار برسی و تینوو لهناو که ژاوهکه دا چاوه پتی دایه بوو، نهو ههمووه به دایه م وت با بیئت نانبخوا دایه گیان بهباشی نهدهزانی که نانی پیبداو وتی: ((چییه؟ پنیوست ناکا ههه سهه لهئواره نان بخوات، دهپرواته ره بۆ مالهوه نان دهخوا، خو درهنگ نییه، مهترسه بهبرسیتی نامری))

دایه دهستی منی گرتو لهقادرمهکان سههکه وتین و بهردمییه ژووری خهوهکهوه که لهویدا جینگا و بانیکی جوانی راخستبوو، ههردوو چراکانی هینا و لهسهه تاقهکه داینان، لهشووشه ی چراکاندا رهسمی ناسره دین شا کیشرابوو که به سمیله قیتهکانییهوه سهیری دهکردم.

دایه دهستی گرتم و وتی: ((دانیشه)).

لهسر جینگه و بانه که دانیشتم و دهسته کانم لهسر نه ژنوکانم دانا. وهکو
میشکینک و ابووم که سه بربرد رابین، سهیری ده رگا کهم ده کرد، ده تگوت له ناو
ته مومژدام، چاوه پرنی که سینی که ناسیاو بووم که دنم له لای بوو، ته نیا بووم.
بینکس بووم، دوور خرابوومه وه، به هه موو نه مانه وه به ته نیا په نام که له مه ورو
له ژیاندا بووم نومینده وار بووم و دنم پیندا بوو.

دایه شهست تمه نی خسته ده ستمه وه و وتی: ((نه مه ناغا گیانت پنی داوم که
بنده منی بو خوئی خه رجبکه)). بریک راوه ستاو درنژیدا: ((سفره کهم کو کرد و ته ره
به لام فریای قاپه کان نه که وتم بیان شووم، خانم گیانت چاوه پرنمه، وتویانه خیرا
بگه پرنمه وه، میرده کهت پیاویکی خراب نییه، شوکور زور باشه، به لام له سه ره تا وه
خوت زال که له بیرت نه چی که تو کینی! له سه ره تای کاره وه بینده نگ مه به.
حزمده کرد نه شو له لات بمینمه وه، خانم گیان ئیزنی نه دا، به لام به رده وام دینم
سه رته ده دم)).

تینه گه یشتم ده نی چی، گیز بووم، بیرم لیره نه بوو، وهکو که سانی سه رخوش
ره ته لم ده برد، ده تگوت خهون ده بینم، وتم: ((نه وه بده به فیروز خان)) و دوو
تمه من خسته ده ستییه وه.

وتی: ((نه وه زوره)).

وتم: ((قهینا کا، نه مه ش بو خوت)).

سی چوار تمه من به خویدا وه ری نه ده گرت، به زور دامی، ناوچاوانی
ماچکردم و له جینگه که ی هه ستاو له ده رگا که چوو ده ره وه و پینوهیدا، دواتر
دهنگی ده رگا که ی تالاریشم بیست که پینوهیدا، دواتر دهنگی قاچی له سه ر
قادرمه کان و قسهکانی که به ره حیمی وت: ((هوشت به مه حبویه وه بی)) و
مالناوایی کرد.

دهنگی خسه خشی ههنگا وه کان، دهنگی داخرانی ده رگای و دهنگی قاچی
چاره واکان و ته گه ری که ژاوه کهم بیست که هه گیز نه و دهنگانه له مانه گه وره که ی

بارکم نه دهبیسترا، چهنده نه مانه له کولان نزیك بوو، دایه رویشته، رابردووی
 من رویشته، ژیانى بن خه یال و مندالانه ی من رویشته، دهبوایه لینی بگه پرامایه.
 دهبوایه نه بیرانه له سهر دهرکردایه، له مانه دا به ته نیا مامه وه، له گهل ره حیم
 که نازانم له کوئییه، که نازانم بوچی نایه ت! ناخره که ی کاری خومم کرد، نه
 کاره چی بوو کردم! نه ژووره چکوله یه که به سه یرنکه وه سه یری چوارده وریم
 ده کرد مانی من بوو! ناخ، دایکم دهوئی، ناخ، ناغا گیانم دهوئی، خوجه ستم
 دهوئی که له یه ک بدهین، مه نوچنهرم دهوئی که یاری له گهل بگم، دایه گیانم.
 دهنده خانم و فیروخان و حاجی عملی که نه زانم که ی روژو و که ی شه وه که ی وچ
 کاتی چیشته لینده نری، که ی خون راده خری، که ی کوډه کرنه وه، نیستا له گهل
 نه و مه مووه قاپ و قاچاخه پیسه چی بگم! نا نابئی بگرم. حه زم ده کرد هه موو
 نه وانم به خه و بدیایه و به یانی که هه نسام له مانی خومانیم.

ناخ دهنگی پینی ره حیمه که له قادرمه کان سه رده که وئی، چهنده باشه که بووم
 به ژنی، چهنده باشه که لیره م، دهرگای تالاره که کرایه وه و پنبه درایه وه. ژیان
 له مانی باوکم چهنده بیده نگ و ناخوش بوو، نه و ژووره ی که لینی دانیشتبووم
 دهرگا که ی کرایه وه، له مانی باوکم دروکه و تمه وه، هه موو شتینکم له بیر چووه وه.
 ره حیم له بهر دهرگا که دا راوه ستابوو، پالی به چوارچینوه ی دهرگا که وه دابوو.
 به دهستی چه پی چرای حه وشه که که هینابووی ژووری به رزی کرده وه، من هه
 وا دانیشتبووم. به لام سهرم دانه خستبوو، سومای چراکه که که و تبوه سهر
 روخساری زورتر له نیوه ی رووخساری راون کردبووه وه، پرچه کانی په ریشان
 که و تبونه ناوچاوانی و نه وه ی له بهر رووناکییی چراکه بوو رونتر بوو له به شه که ی
 تری که له تاریکییه که دا بوو، رووناکیییه که لینی ده داو ملو سینگی نهوم
 له ملیوانی کراسه که ی که کرابووه چاوپینکه وت. دیلکرا بووم، ده تگوت سه یری
 په یکه رم ده کرد، زهره رم نه کردبوو، شتینکی باشم هه لبراردبوو.

بزه دلگیر جوانه که ی هاته وه سهر لئوو وتی: ((سه ره نه انجام...)) سهرم
 داخست، وته: ((نا، با تیر سه یرتکه م)).

دیسانہوہ سہرم ھہ لبری و زہر دہیہ کم کرد.

راوہ ستابوو بہوردی سہیری دہکردم، بہ نارامی وتی: ((تہواوی نہو شہوانہی کہ راحت خہوتبوووی دہزانی من چیم دہکیشا؟))

بہسہیریکہوہ وتم: ((راحت خہوتبووم؟)) بی ئیرادہ دہستہکانم بہرہو لای دریزکردو دریزہمدا: ((ہموو شہویک دہستہکانم بہرہو ناسمان بوو دہپارامہوہ. لہخوا دہپارامہوہ، دہپارامہو کہ خویہ نہوم پی بدہی، نہو بہ من بگہیہنہ)).

بہ نارامی ہاتہ ژوورہوہو دہرگاکی پیوہدا، چراکی لہنیوان دوو چراکی تر داناو من ہر بہو شیوہیہی کہ دانیشتبووم بہرہو رووی وەرچہخام، وہکو کسینک کہ لہگہل خوی قسہ دہکات وتی: ((من نازانم چیم کردوہہ یا چ خیریکم لہرنگی خودادا کردوہہ کہ توی بہ من داوہ، ہینشتایش گیزم، دہلنی خہو دہبینم، دہترسم ہہستم لہخہو، ناخر چی بوو کہ تو لہناسمانہوہ کہوتیتہ داوینی من مہحبوبہ؟ کہ ہہموو روژیک وہکو خہرمانہی مانگ لہسہر دوکانہکی من مہلدہاتی و ہہناسہت لی بریم کچی؟))

دوای چہندین مانگ بہخوشحالییہوہ چاوہکانم لینکاو لہناخی دلہوہ پیکہنیم.

پووری گیان بیڈہنگ بوو، ماندوو بوو، روچی و جہستہی، سودابہ بہ نارامی ہستا چووہ مہتبہخ تا لینوانیک شیر گہرم بکات و ہہنگوینی تینگات و بیہینی بو پووری گیان. بہتایبہتی خوی درہنگ دہخست، خوی درہنگ دہخست ہتا نہو پیرہزنہیش پشوویہک بدا، سہعات پینجی دوانیوہرو بوو، کاتیک گہرایہوہ پووری گیان خہوی لیکہوتبوو، سودابہ پەرداخہ شیرہکی لہسہر تہپلہکہکہ داناو بہ خہمبارییہوہ سہیری باخہکی کرد.

پووری گیان لہخہو راپہری، سودابہ پەرداخہ شیرہکی دایہ دہستی: ((بیخو پووری گیان، نہگہر ماندوو بووی با نہوہی دوایی بمینیتہوہ بو بہیانی)).
((نہ گیانہکہم، ماندوونیم، چیروکی ہزارو یہک شہو نیہ کہ ہہموو روژی بوٹی بگنیرمہوہ، تہنیا نہمشہو دہتوانم بیگنیرمہوہ، حہزم لنیہ)).

بینهنگ بوو له کاتینکدا که نومه قومه شیره که ی هله ده قوراند به داخیکی
گرانوره که ده تگوت له گنل خوی قسه ده کات به نارامی و له ژیر لینه وده رتی

((گمرچی له چیزکی هزارو یهک شه ویش که متر نییه))

پوورنی گیان پرداخه که ی دایه وه دهستی سودابه و درنیزه ی به قسه کانیدا

کو تایی وه رزی یه که م

*****

وہ زنی دووہم

لہ کویم؟ بہ یانیہ؟ سہ ماوہر قولتہ قولتی دہات، ماندووم، خوہہ لاتووہ چہندہ
رووناکہ، بونی نانی گہرم، دیسانہوہ خہومدی، نیستا زووہ، رادہوہستم ہہتا
دایہ گیان دیت و ہلمدہستینی... لہناکاو ہہستام، لیرہدام، لہمانی رحیم،
مانی خووم، ژنی رحیم، ئەی کئی سہ ماوہرہکەہی ہلکردووہ؟ لہجینگہکہمدا
تلیکمداو لہپہنجرہکەوہ سہیریکی ئاسمانم کرد.

دەرگاگہ کرایہوہو رحیم ہاتہ ژووری: ((ہلناستی، تہمہل خانم؟))

پیکہنیم: ((ئای ئەوہندہ برسیمہ ہەر نہبیتہوہ)).

((دہزانم، سہ ماوہرہکە گیزہیدی، نانی بہیانیش نامادہیہ)).

((ناخ، دہمویست ہہستم...)).

((نایہوی تو ہہستی، خانم نازنازی، من سہ ماوہرہکەم ہلکردووہ، نانی تازہم

بۇ کپروی، قاپہکانیشم شورددووہ)).

بہ شہرمہوہ وتم: ((قاپہکان؟ ئەی خوا بمکوژی!))

((خوانہکا)).

دوو سہعاتی بۇ نیوہرؤ مابوو کہ بۇ خواردنی نانی بہیانی لہژوورہ چکۆلہکە
ہاتینہدەرہوہ، سہ ماوہرہکە کولابوو، لہتیک نانم ہلگرت، بہلام پەنیرہکەہی کۆن
بو.

((رحیم پەنیرہکەہی کۆنہ)).

پینکەنى: ((ئادەى بزانم)) بۇنى پىنۋە كۆرد: ((پەنر بەو باشىيە' خۇم بەيانى كىرىم، بۇنى دى؟ بىخۇ نازمەكە)).

مىنىش پىنكەنىم: ((بىرپا بىرىك پەنرمان لەمانى باوكم بەننايە)).

((پەنر پەنر، جىياوازى چىيە؟))

هەتا سى چوار رۇژ نەدەپۇيشتە سەر كار، بەلام رۇيشتىبوو چارى بە دووكانەكەى كەوتىبوو.

وتىم: ((رەھىم گىيان، ناچىتە سەر كار؟))

وتى: ((دەمكەيتە دەرەو؟))

((ناخ نە بەخو، بەلام دووكانەكەت چى؟))

((سەرەتا دەبى بىرىك كەرەستە بىكىم، كە دەستەى كارم نىيە، بەلام ئىشەلا

ئاسان دەبىت)).

بەراكىردن چوومە ژوورى خەو كەمان و گەپامەو: ((وەرە ئەم پەنجاو چوار

تەنە بىگرە، ئاغا گىيانم ناردىبووى، كارەكەت پىكىدى؟))

((پىكىدى بەلام پارەكەت ھەنگرە بۇ خۇت، ئاغا گىيانت بۇ تۇى ناردووه)).

وتىم: ((من و تۇمان نىيە، ئىشەلا كارەكەت كەوتە رىنى دوو بەرامبەرى ئەو

پارەيەم پى دەدەيتەو)).

پىنكەنى و دەستى دايە دواو، ھەر من دەمگوت وەرى بىگرە ئەويش وەرى

نەدەگرت، سەرئەنجام پارەكەم ھەنگرت و وتىم: ((ئەگەر وەرى نەگىرى دەيخەمە ناو

كۆرەكەو و ناگىرى دەدەم)).

بەجۇرىك وتىم كە وتى: ((من لەتۇ رىق ئەستورترم نەديو))، پارەكەى ئى

وەرگرتەم دەستىمى وا گوشى كە لەژان و شادىدا ھاوارمكرد، پەنچەكانى ماچ

كرد.

بىرىك راوہستام و بەدو و دلىيەو و وتىم: ((رەھىم لەبىرى نىزامدا نىت؟))

بە سەيرىكەو پرسى: ((لەبىرى نىزام؟))

((لەرى، مەگەر ناتەوى بچىتە ناو نىزام؟ مەگەر نەتدەويست ناو دەرىكەى؟))

لەناکاو کەوتەووە بیرى: ((با، با، بۆچی نا، هەلبەت...)) بێرێک بیرى لێکردەووە و نرێزەیدا: ((بەلام سەرەتا دەبێت دەستێک بە دووکانەکەدا بینم، با خەیاڵم تەختێن. دواتر کەسێک دەگرم کە لەجیاتى من بەرپۆهێ بیات...)) ھەر بە نیگای شۆخووە چاوەکانى پێکەنى: ((ئەرى، شاگردێک دەگرم، شاگرد دارتاشێک، ھەلبەت ئەگەر ئەویندار نەبێن! دواتر خۆم دەچمە ناو نيزامەووە)).

ھەردوورتمان پێکەنین.

مآلداریم نەدەزانى، ھىچ ئىشىنىکم نەدەزانى، لەھەمووى خراپتر نەدەزانى شت و مەكى ناو مال بکرم، پىم عەيب بوو کە بچمە دوکان و شتى ناو مال بکرم. بەیانیان رەحيم زوو لەخەو ھەلەدەستا، نانى دەکپى و سەماوەرەکەى ھەلەدەکرد، دواتر ھەتا من جینگەو بانەکەم کۆدەکردەووە ئەویش قاپەکانى دەشۆرد. منیش پىم عەيب بوو، حەزم نەدەکرد مێردەکەم قاپەکان بشوات، حەزم دەکرد قەرەواشو نۆکەرمان بوایە، بەلام نەدەکرا، ژيانى راستەقىنە روخسارى خۆى نەدەخست، ژيان تەنيا گۆرانىيەکانى قەمەر نەبوو، حافز نەبوو، لەیل و مەجنوون نەبوو، کاغەز فریدان لەسەر دیوارەووە نەبوو، نیگا شاراوەکان و ناخە جگەر سووتاوەکان نەبوو، ئاوابوو، نان و گوشت و ئاو بوو، عارەق رشتن و نان پەیداکردن بوو، گيان کەنشتى و مآلدارى بوو، شۆردن و لىنان و خاوین کردنەووە بوو، بە ھەموو ئەمانەووە ژيان لەلای ئەو شیرین بوو سادەو ساکار بوو.

کاتێک منى لەمەتبەخدا دەدى، لەو مەتبەخە چال و تارىکە کە خەریکی دروستکردنى نانى نیوهرۆ بووم، دەیگوت: ((وھکو مروارییەك واى کە لەناو تارىکایى دای)). یان ئەوھى کە دەیگوت: ((چىشت دروست مەکە مەحبوبە گيان، دەچم لەدەرەووە دەیکرم، حەیف نىە ئەو دەستانەت خراپ بىن، نامەوى ناشرین بىن)).

منیش ھاندەدرام، باسى دژوارییەکانى ئىشەکەم بۆ نەدەکرد، بە ھىچ جۆرێک نەیدەمىشت قاپەکان بشۆم، ھەر کاتى لەسەر کار دەگەراییووە دواى نانخواردن قاپەکانى دەشۆرد، دەیگوت دەستەکانت ناشرین دەبن، تازە تىدەگەيشتم کە

گهسکدان و چينشت لينان و جل شتن مانای چييه؟ هر نيشيني چکولهی مالوره
 بو من دژوار بوو. لهدهنگهدهنگی مندالهکانی ناو کولان و قسهوباسی جیرانهکان
 بيزار بووم، مالی باوکم نهوهنده گوره بوو که هیچ کات هیچ دهنگیک لهدهروه
 نهدهبيسترا. بۇچی نهم گهړهکه نهوهنده قهرهبالغ بوو؟ دهنگی هاواری کپيارانی
 گهړیده، دهنگی جلو پینلاوو قهسهلهی کونه دهکپین... دهنگی قیزه قیزی
 مندالان. دهنگی هاتوچوی نهو کهسانهی که بهویدا تیندهپهپینو، جاری وا ههبوو
 دهنگی سمی چارهواکان و جیرهچیری تهگهری کهژاوهکان یان تریشقهکان دههات.
 من بپردوام گویم لهو دهنگهدهنگانه بوو و لهگهال مالی باوکم پینکوه
 هلمدهسهنگاندن.

ناخوشتترین کات خاوینکردنهوهی ناوی حوزو نهو شهوانهی که نوبهی ناوی
 مالی نیمه بوو، میراوی گهړهکهکه دههات و، دهنگهدهنگو، جاری وا ههبوو شهری
 جیرانهکان لهسر ناو دهستی پیندهکرد. من لهناو جینگهکهمدا دهمامهوه، چونکه
 ههوا ورده سارد بوبو لیفهکهم ههتا ملم دهینایه سهرو گویم بۇ قسهوباسی
 رهحیم و نهو کابرایهی که دههات ناوی حوزهکهی خاوین دهکردهوه، دهگرت.
 دواتر رهحیم دههات، دهستهکانی لیکهآدهسوون و دهیگوت: ((ناخ... ههوا
 خهریکه سارد دهبی)).

((چهنده بینهوبهروه دهنگهدهنگتان دههات، نهوه خهریکی چی بوون؟))

((حای، چ دهنگهدهنگی خانم گیان، تو ناگات لههیچ نییه، نهم گهړهکه باشه،

نهگر گهړهکهکهی نیمهت هدی!))

نهمدهپرسی گهړهکهکهیان چون بووه، نهمدهویست بزانه، خهیاالم تهخت دهبوو
 که رهحیم بهزیرهکییهوه ههم حوزهکهی پرکردوتهوه لهئاو ههم عهاری ناوهکه.
 نیستاش که سهرمایهتی گهراوتهوه بۇ لای من.

خهمهکهی ترم گهراما بوو، لیره گهرامومان نهبوو، دهبوايه بچوومایه بۇ
 گهراموی دهرهوه، کهسیش نهبوو که بوخچهو شتومهکی نهویم بۇ ههنگری،
 دهبوايه وهکو دایه و دههخانم شتومهکهکهم بخستایهته ژیر بانم و لهگهال خوم

بەبردايە. کاتیک دەمویست بچم بۆ گەرماو دەبوايە رۆژی پینشتەر خەم دایگرتمايە، بوخچەکەم زۆر بچووک دەپینچایەو هەتا بتوانم بیخەمە ژنیر چارشینووەکەمەو، خیرا دەپۆیشتم و کارنیکارنیکم دەگرت، لیرە وەک گەرەکی خۆمان کەس نەیدەناسیم، کەرنیکارەکان لەبەر خاتری من نۆبە بریان نەدەکرد، دەبوايە چاوەرینی بوومايە، وەیان خۆم خۆم دەشۆرد، لیرە کەس بەدەورمدا نەدەهات، شینلان و نازکینشان لەئارادا نەبوو، ترشییات و گوشتی کوتراوی شەوی کە دەمايەو نەبوو، هەر کات کە رەحیم دەچوو بۆ گەرماو و من خەوم لیکەوتبوو ئەو کاتە خەبەرم دەبوو خۆشحال دەبووم، چونکە حەزم نەدەکرد بەو بوخچەيەو کە بەدەستیەو دەیگرئ بیبینم، کەوتەووە بیری حاجی عەلی.

گرفتەکە ی تر شۆردنی جل و بەرگەکان بوو، هەر نەمدەزانی چییان لێبکەم. هەموو جەکانمان پیس بووون و لەسوچیکی ژوورەکە ی بەرامبەرمان لەپال دەرگای حەوشەکەو سەر یەکم نابوو.

یەکم مانگ کە دایە هات و سنی تمەنی بۆ هینام وتم: ((دایە گیان بلنی بە جل شۆرەکە ی خۆمان کە حەفتە ی دوو جار بیئت ئەو جلانەمان بۆ بشوات)).
بەنیگەرانییەو و تی: ((نە گیانەکەم، ئەو هەموو رینگە یە تا ئیرە نایەت، هەتا دەگاتە ئیرە دەبی بە نیوەرۆ)). تیگەیشتم کە بەباشی نازانی ئەویش ژیانەکە ی منی چاوپێبکەوی.

((ئە ی چی بکەم؟))

((خۆم کە سینک لەم دەور و بەرە پەیدادەکەم، بەدوکاندارەکان دەلێم کە سینکم بۆ بدۆزنەو)).

ئەو رۆژە دایە گیانم جەکانمانی شۆردو بەرلەوہی مانگینی بەسەردا تێپەری توانی ژنیکی کزی دریتۆ کارا پەیدا بکات، ناوی موحتەرەم بوو پازدە رۆژ جارنیک دەهات هەتا جەکانمان بشوات، رەحیم کاری بەسەر ئەو شتانەو نەبوو. سەرلەنجام دوا ی سی رۆژ دایکی رەحیم بۆ سەردان هاتە مالمەن، ژنیکی گالتەچی دەهاتە بەرچاو، گەرچی بەھیچ جۆرنیک لەگەل خانم گیان یان تەنانەت

پووری و ناموژنم و پووری گیانم بهراورد نه دهکرا، ههلس و کهوتی زیرهک و وریا بوو، بهزور دهیویست یارمه تیم بدات، وتم: ((بهخوا خانم کارنکم نییه، تنیا دهچم برنک شت بۆ نیومرۆ دهکرم و دهگهرنمهوه))

بهزور پارمهکی لیمورگرتم و خوی چوو بۆ شتکیرین، من ههناسهیهکم به ناسوودهیی ههکنیشا، رقم لهشتکیرین بوو، دایه له مائی باوکم برنج و رۆنی هینابوو، بهلام دهیوایه سهوزدو گوشتم بکریایه

چارشینهکهی لهقهدی نالاندو ههموو شتیکی شۆردهودو نامادهی کرد، من حهزمهکرد بهلام بهردهوام خولکم دهکرد، نه مهش بۆ دوو سنی رۆژمان نهی دواتر چی دهیوایه دیسانهوه بچورمایه بۆ بازارو شت و مهکم بکریایه

رهحیم هاتهوه و ههرسینکمان پینکهوه نانی نیودرۆمان خوارد، خهسووم لهگهله باش بوو، منیش زور ریزم لینهگرت، ههر بهر جوژدی لهگهله دایکم ههلسوکهوتم دهکردو ههر بهر جوژدی که فیریان کردبووم، دواي چای عهسر، خهسووم چارشینهکهی بهسهردادا که بروات، ویستم لهگهله رهحیم ههتا بهردهرگای کۆلانهکه لهگهلهی بچم، بهلام نهیهنشت، له بهرنهوهی سوربووم لهگهلهی بچم، بهگیانی باوکم سویندی دام.

((نه مهحبوبه گیان، تو گیانی ناغا گیانت مهیه، پینم ناخۆشدهبین))

لهگهله رهحیم ههتا ناوهراستی حهوشهکه چوون بهلام لهوی راوهستانو کهوتنه سرتهسرت، زور نارام و لهسهرخۆ، رهحیم توپهدهبوو، به توپهدهیهوه دهستی رادهوهشاندا، بهچهپ و راستدا دهرویشت، نیشارهتی به پهنجهرهی نهو ژوورهکرد که من لهوی بووم، تهنا ته جارنیکیش هاته لای قادرمهکان و گهرایهوه

لهنهجامدا خهسووم پهنجهی به توپهدهیهوه بۆ لای نهو جولاند، دهتگوت دهیترسینن، ورده ورده دهنگیان لهیهک ههلهپری، تنیا گوینم لهوه بوو که رهحیم دهیگوت: ((دهنگت نزم کههوه گوینی لینهوه دهبین))

..... دواتر لهناکاو خهسووم

دەرگاگەي كرده وەو بەتوندى چوۋە دەرەو و بە رقىكەو دەرگاگەي پىنودا،
رەھىم لەناو رەستى ھەوشەكەدا وشك بوو، ماوھەك راوھستاو سەيرى دەرگاگەي
ھەوشەكەي دەكرد، دواتر سەرى داخست و چوۋە ناو بىر كەردنەو، دواتر بەرەو
لاي تەلارەكە كە من ناوى تەلارم لىنا بوو چو و بە حالەتى سەرداخستەو
لەقادر مەكان سەركەوت.

((چى بوو رەھىم؟))

((ھىچ، مەگەر بىر يار بوو شتىك بى؟))

((نا، بەلام دەتگوت لەگەل داىكت دەمەقەرەتان ھەبوو.))

((نا خەرىكبوو مائنا و ايمان لەيەك دەكرد.))

بە پىكە نىنەو و تەم: ((ئەمە چ جۆرە مائنا و ايمان بوو.))

((لەيم گەرى مەحبوبە. دە نىتر لەكۆلم بەرەو.))

تىنە دەگەيشتم، بە حالەتى پارانەو قسەي دەكرد، عەسەبى بوو، لەجىگەيەك
نەدەسەرەوت، بىدەنگىبووم، نەدەويست نازارى بەم، ھەر گىرقتىكى ھاتىتە رى
بە تەنيا چارەسەرىدەكرد يان سەرنەنجام بۇ دەردى دل پەناي بۇ دەھىنام.
ھەتا نەو حالەتى ناسايى نەبوو.

((شىنودەخۆي؟))

((نا، ناتوانم مەحبوبە، تۆ تەنيا شىو بخۆ.))

قاھى بەر پەنجەرەكە تەنيا نىو مەتر لەگەل زەويەكە بەينيان بوو، رەھىم
چوۋە سەر تاقەكە دانىشت، ئەنىشكەكانى لەسەر ئەژنۆي دانابوو سەرى
داخستبوو ناخۆ چىبى و ئەوئەندە نازارى دەدات؟ داىكى چى وتوو؟ لەوانەيە
پەيوەندى بەمنەو بى، چونكە رەھىم وتى گوئى لىدەبى، ھەر مەبەستى من
بووم، ھەر من بووم كە نەدەبوو گويم لىنوايە.

رۇيشتم و لەلاي قاچى لەسەر عەرز دانىشتم. ((رەھىم گيان، ئەگەر تۆ
شىنودەخۆي منىش ناخۆم... پىم بلئى چى بوو؟))

((شتىكى گىرنگ نىيە، خۆم بىرىكى بۇ دەكەمەو.))

((دهى بلىۋى ھىراممىن ئىشلىتىشنى خىراجىتىنى بەشىۋەم كىرگۈزۈۋە))

سىمىرى بەرگىزگۈدەۋەۋە بەرگىمىكى ئال ھاتتە سىمىر ئىۋىۋى ۋە پىرسىمى ((مەگىر دەڭرى ئىۋى
كارى نەشپاۋ بەگى))

ئىتر خىرىكىۋو شىت دەۋۋوم، واتاى چى بۇچى مېرى ئى دەڭكەتۋە "چ شىنكە
ۋا نەۋەندە نازارى دەدا كە بېسىتەكەيىشى مىن مازەھەت دەكا" مەنى ئاقەتتەۋە
پىرسىم: ((رەھىم) مىن شىت بووم، توخۇۋا چى بوۋە بېم بلىۋى بەخۇۋا مازەھەت
ئابىم، ئاۋا زۇرتت نازار دەكىنىشم، بۇچى قىسە ئاكتەيت))

كەمىك بېدەنگىۋو سەيرى لەپى دەستىدەكەرد، دەتگوت تەرىق دەپىتەۋە
سەرنەنجام بەدەنگىك كە بە زەھەت لەگىروۋى دەھاتە دەرىۋى ۋى: ((مىن شىنكە
لەكەسىك بەقەرز ۋەرگىرتۋە، يانى مىن ۋەرم نەگىرتۋە دەمىك بۇى ۋەرگىرتۋە
ئىستى نەۋ كەسە شىتەكەى دەۋى))

دلم ھەندى ئارامى گىرت: ((دەى خۇ نەۋە شىنكە ئىبە، مىن تىرساند شىتەكەى
بەدەرەۋە، ئىستى مەگىر شىتەكەى چى بوۋە))
سەيرى ھەرشەكەى كىردو پەنجەگانى لىكەلپىنكا ۋى: ((نەۋ گولرەنەى كە
لەسەر مازەكەردنەكە پىندەيت))

دەتگوت قاپى ئاۋى ساردىيان بەسەرمداكەرد، زۇرم پىنناخۇشبوۋ، رىم لەخۇۋە
گىرت ھەتا ئاخ ھەنەكىنىشم، بۇماۋەيەك بېدەنگى زوۋرەكەى داگىرتبوۋ، بە ئارامىۋ
شىرمەزارىيەۋە درىزەيدا: ((دەموىست پارەكە كۈيەكەمەۋە پارەكەى بەدەمەۋە
بەلام داىكم دەلى ئابىن، نەۋ كەسە گولرەگانى دەۋىتەۋە... مەھبۇب مىن لەۋە
باشتەرت بۇ دەگىرم))

دلم پىر بوۋ لەخۋىن، رۇزى ئاۋان بەخەمىش نەدەدى، بە ھەمۋو نەۋانەۋە دە
بۇى سوۋتا، دەتگوت تىۋك تىۋك ۋەكو مۇم دەپى بە ئاۋو دەتگىتە سەم زەۋى
دەستەم لەسەر نەرنۇۋى دانا: ((رەھىم گىيان مىن تۇم دەۋى نەك گولرە، بۇچى زۇرتت
نەتگوت، ھەر ئىستى دەپۇم دەپەنىم))

ہستام و چوومہ ژووری خہوہکەو بە راکردن گوارەکان و بازنەکەیی کہ دایکی پینی دابووم ہینام و دامە دەستی، وتی: ((دەیی ئەو بازنەییەت بۆ ہینا! ئەو دەیی دایکە، پارەکەیی وردە وردە دەدەمەوہ)).

تینگەیشتم، کہواہیە دایکی بازنەکەشی ویستووہ، ہەر ئەو ژنەیی کہ رۆژ ہەتا شەر دەبوو بە قوربان و سەدەقەم، ہەر ئەو ژنەیی کہ حەزم دەکرد وەکو دایکی خۆم سەیری بکەم ناوا بوبوہ ناگری ژیر کا، وەم: ((کہواہیە دایکت بازنەکەیشی ویستووہ؟ ہەموویانی بدەوہ)).

لەجینگەکەیی ہستام و روی کردە پەنجەرەکەو وتی: ((دەیی دەلنی یادگاری میردەکەم، ئەمانەم بۆ پاراستنی ئاپرووی تۆ داوہ، پینویستبوو کہ لەسەر مارەبەرین شتیک بە ژنەکەم بدەم...)) دیسانەوہ بێدەنگبوو درێژەیدا: ((ئەگەر حەزیان لێدەکەیی ہەلیگرہ بۆ خۆت خۆم وردە وردە پارەکەیی دەدەمەوہ بە دایک)).

لەہەرچی ئالتوون و گەوہەر ہەبوو نەفرەتم دەکرد، وەم: ((نا رحیم، بیبە بیدەرەوہ، من ہیچم لەتۆ ناوی، من خۆ بۆ ئالتوون و گەوہەر نەبوومە ژنی تۆ)).
دیسانەوہ لەسەر تاقی پەنجەرەکە دانیشتم و دەستی گرتەم: ((مەحبوبوہ من شەرمەزاری لای تۆ...)).

دەستم لەسەر دەمی دانا، جیہان تەواوی ئەو سوچی ژوورہ بوو بۆ من، وەم: ((نا شتی وا مەلنی رحیم، ئەو قسانە مەکە، بە قوریانی تۆ بی)).

بەری دەستی ماچکردم و وتی: ((من ئەم دەستە چکۆلانانہ پەر دەکەم لەبازنەیی ئالتوون، ئەو گوئی جوانانہیی گوارہی ئەلماسی تێدەکەم، ملوانکە لەو گەردنہ سپیہدەکەم، دواتر دەیبینی مەحبوبوہ، رۆژیک، رۆژیک کہ دەولەمەند ببم، لەبەرتۆ ئەگەر شەوو رۆژ کاربکەم ئەو ئیشە دەکەم، ئەگەر نەمکرد! دواتر دەیبینی، با ئەمسالمان لی تێپەری، با ئەو دووکانہ ریکبکەوی... دەچمە ناو نیزام، ہەر کاریک کہ تۆ حەزت لینیە دەیکەم مەحبوبوہ گیان)).

لەخۇشيا نەمدەزانی چى بىكەم، ھەستام دەستەمكردە مىلى، بە قەبرى باوكى
بازنەو گوارەوہ....

دەتگوت ھەرچى شتە بووہ بەچاوو سەيرى من دەكەن، لەكۆلانەكەردە
تىدەپەرىم و پەچەكەم بەسەر دەم و چاومدا دابوو. مندالەكان ھەندىكىيان چىكرو
ھەندىكىيان پاكوخاوين بوون و لەناو كۆلانەكەدا يارىيان دەكرد، ژيان رەوتى
ناسايى خۇى تىدەپەراندا.

ھاتوچۇى تىرىشقەكان، كەژاوەكان، فرۇشيارانى سەيارو ژنانى مالدار كى
ھاتبوون بۇ شتەكەرىن، ھاتوچۇى خەلكى ناسايى، خەلكى كاسبو قسەكردن
لەگەل كېرىار، ھەندىكىشىيان لەبەر ھەتاوەكەدا خۇيان ھەلخستبوو نەسپىيان
دەدۇزى و، من كچەكەى بەسىرولمولك بە پى و بە تەنيا كە قرتالەيەكم بەدەستەوہ
بوو دەچوومە دووكانى قەسابى و سەوزە فرۇش و ھى تر، نەمدەويست بە رەحيم
بلىم كە چەندە نەو شتە نازارم دەدا، چونكە ھەزمنەدەكرد نەويش خەفەت بخوا،
ھەزەم دەكرد ھاوسەرىكى باشبم بۇ رەحيم، دەمگوت: ((چۇنن ناغا، سەوزەى
پلاوتان لايە؟))

كابراى سەوزە فرۇشيش بە سەيرىكەوہ سەيرى دەكردم و دەيگوت: ((نەى
نەمانە وىنجەيە!!))

بەراستى كە خويىرىيە، نەمە چ جۇرە قسەكردنىكە، شەيتان دەلى بگەرىنەوہ و
بېزۇم، بەلام ھىچمان بۇ نيوەپۇ نىيە، نەگەر لىرە نەيكرم نەى لەكوى بىكرم؟
سەوزە فرۇشى گەرەكەكەمانە، بەردەوام ھەردىم بۇ لاي، داواى دوو كىلۇ گۆشتەم
لەقەسابەكە كرد. پرسى: ((مىوانت ھەيە خوشكى؟))

نا، مىوانم نەبوو، من و رەحيم بووين، بەلام لەو جىنگەوہ كە لەمانى باوكم لەدوو
سنى كىلۇ گۆشت كەمترمان نەدەكېرى، لەو جىنگەيەوہ كە حاجى ەلى ھەموو كاتى
بە نەمرى دايكم بە رادەى دوو سنى كەس چىشتى زۆرتىرى لىدەنا، من تەرىق
دەبوومەوہ كە لەدوو كىلۇ كەمتر بىكرم، چونكە پىم ەيب بوو كە كەمتر بىكرم.
ويستم پىنى بلىم بۇچىتە مىوانمان ھەيە يان نا، تۇ باشتر دەزانی يان دايكم؟ تۇ

نیزاتری یان حاجی عەلی" بەلام ئەو کابرایەش قسەیکەکی خراپیی نەکرد، خۆ نێمە
دوو کەس زیاتر نین!
دەمگوت: ((دەی باشە کیلویەکم بەری))

بە سەیرنکەووە سەیری دەکردم و گوشتەکەکی دەدایە دەستم و بە پرتەو بۆلەووە
لەبەر خۆیەووە دەیگوت: ((خۆیشی نازانی چی دەوی))

دیسانەووە تۆرەدەبووم و زالدەبووم بەسەر خۆمدا، ژنەکانی تر دەهاتن لەسەر
نیو کیلو گوشت یان چارەکی یان کیلویەک سەوزە دوسەعات لەگەڵ قەسابەکەو
سەوزە فرۆشەکە هەراھەرایان دەکرد، گوشتی باشیان دەویست سەوزە ی تازەو
بە قوربان دەویست، گوشتەکەکی من هەموو کاتی پر بوو لەزبزو چەق
سەوزەکەیشم پر بوو لەقور، رەحیم کاتی گوشتەکەکی دەدی بەناچاری دەبیردەووە
کە بیداتەووە یان بە قسەکی من گوشتی باشی بەینایە، بە هەموو ئەمانەووە وردە
وردە خۆم گرت، بەلام جاری وا هەبوو حەسرەتم بۆ ژبانی مانی باوکم
دەخواست، تەنیا جار جارە، ئەو جارنەکی کە رەحیمم لەلا نەبوو، ئەو جارنەکی
کە گوشاری نیشی مانی دەکەوتە سەر شانم، ئەو جارنەکی کە زۆر تەنیا بووم.

دیسانەووە بوووە بەسەری مانگ و دایەم هات، سی تەمەنی دیکەکی هیناوا هاتە
هەولپرسیم، باوکم و دایکم لێیان نەپرسیبووم، پرسیری لیکردم کە نایا رازیم؟
خۆشحالم یان نا؟ هەلبەت کە خۆشحال بوو، کاتی کە دانیشتم وتم: ((دایە گیان
بۆم بگێرەووە بزانی خانم گیان چۆنە؟ ناغا گیان چۆنە؟ مەنوجینەر، خوجەستە،
خزمەکان چۆن؟))

((بۆلە گیان هەموویان باشن، شوکۆر بۆ خوا، خوجەستە سلاوی لێدەکری))

((نیزهت چۆنە؟ هاوسەرەکەکی و منداڵەکەکی باشن؟))

دایە پینکەنی و وتی: ((نەکی قور بە سەری نیزهت نەبێ، بەو کارەکی کە
کردوویەتی!))

بە پەلە پرسیم: ((چی کردووە دایە گیان، چی کردووە؟))

((هیچ، هەر ئەو کارانەکی کە بەردەوام دەیکرد، لەقسە زلەکانی))

((بەكئى وتووۋە داىە گىيان؟ بۆم بگنېرەوۋە، چىكردوۋە؟))

داىەم زۆر كەيف ساز وتى: ((ھىچ، چوو بوو بۇ مىوانى، بەرىكەوت كچكەى
عەتالدهولەيش لەوئى دەبئى، ھەر ئەو كچەى وا براكەى داواكارى تۇ بوو، خۇ
لەبىرتە؟))

((ئەرى، ئەرى لەبىرمە، ھەر ئەو كچەى كە زۆرىش ناشرىن بوو؟))

((بەئى... ھەر ئەو كچەى كە زۆر خۇوىست بوو))

كاتىك قسەكان دەست پىندەكات كچەكەى عەتالدهولە لەبەردەم مىوانەكاندا
بەدەنگى بەرز روو دەكاتە نىزھەت كە لەمبەرى ژوورەكەدا دەبئى و دەئى: ((دەى
نىزھەت خانم بەسەلامەتى بىستم كە مەحبوبە خانم شوپىكردوۋە، موبارەكە)).

نىزھەت دەىگوت خىرا زانىم كە تانەو تەشەر دەدات، وتم: ((زۆر سوپاس و
دەستم كرد بە قسەكردن لەگەل ژنىكى تر كە لەپال دەستمدابوو)).

بەلام ئەو دەستى ھەلنەگرت و وتى: ((دەيانگوت كە ئەویندار بوو)).

نىزھەتەتەش وەلامى دەداتەو دەئى: ((بەئى... ئەویش چۇن ئەویندارىك خانم،
نەك دلىك بەلكو بە سەد دل ئەویندار بوو)).

دواتر خوشكى سازادە دەئى: ((ئىمە كە لەسەرتاۋە بىستمان ھەر باۋەرمان
نەدەكرد، پىتان ناخۇش نەبئى... بەلام ئاخىر مەحبوبە خانم ھەيف نەبوو؟ لەگەل
دارتاشىك؟ ئىمە زۇرمان پئى سەىر بوو)).

دواتر نىزھەت دەئى: ((من لەسەرەتادا خۇم نامادە كردبوو جولەىەكم كرد...
ماشالا ئەندامى نىزھەت خانمىش بەو قەلەوىيە...)).

داىە پىكەنى، منىش پىكەنىم وتم: ((ئەيەرۇ داىە گىيان ئە قسانە چىيە
دەيكەى؟ بەلام جەستم لەژان و تۇپەيىدا دەلەرزى و بەپرووى سەرخۇشم
نەدەھىنا)).

داىە گىيانم وتى: ((مەگەر درۇ دەكەم؟ بە قورىانى بىم زۆر قەلەۋە ئىتر...))

بەئى ھەر بەو جۇرەى كە دانىشتووۋە رووى تىدەكات و لەبەردەم ھەمووياندا
دەئى: ((ئەيەرۇ بۇچى باۋەرمان نەكرد خانم؟ خۇ كارىكى سەىرى نەكردوۋە كە

لهگه لاریک زهوارهندی کردوو، دهی دارتاشه با دارتاشینی، مهگه نیش و کار
مهیدو عاره. نیوه لهناو شازادهکاندا دهبن چارو گویتان لهم قسانه پر بن،
سهیر نیشهکهی تاهیره خانمه که چیرۆکهکهی نهگه بینهوسی دنیایهک
دهگرتهوه))

وتم: ((نهپرو دایه گیان قور بهسهرم، هه ناوای وتبوو؟ لهبهردهم خه لکدا؟ به
رژ خوشکهکهی عه تالدهولهی وتبوو؟ پووری کچه که؟! نهی نهو چی وتبوو؟))
نهو؟ هیچی نهبوو بیلنی، دهنگی دهرنه هاتبوو، دواتر ژانه سهیری کردبوو به
بیانووه هه ستابوو رویشتبوو، خانم گیانتان لهگه نیههت ده مهقره یان بوو،
به نیههتی وتبوو کاریکی باشت نه کردوو، به لام نیههت هه لگه پرابوووه ووه
وتبووی: ((بوچی؟ خه لکی هه زار بی ئابرووی دهکن کهس باسیان ناکا، نیستا
من دانیشم نهو هه موو شتیک به من بلنی به لام من هیچی پی نه لیم؟ نا، خانم گیان،
من وهکو نیوه نیم که به ردهوام دلی نهو نهو راگرم و خویشم خه فهتی پی بخوم،
من قسه له کهس ناخومه وه، با بلین نیههت بی حیاو دهه دپراوه، با هه موویان لیم
بترسن، نهو خه لکهی وا عه بیی خه لک ده بینن و چاویان له ناست عه بیبهکانی
خویان کویره، هه نه وهنده یان لایه قه)).

چهنده لهگه دایه پیکه نیم، چهنده نیههت خۆش دهویست، زورباش وهلامی
دابوده، وتم: ((دایه گیان له لایه ن منه وه نیههت ماچ بکه، نهو روومه ته
قهله وانهی توند ماچ بکه، پینی بلنی دهستت خوشبئی، زور باش وهلامت داوه ته وه،
پینی بلنی زور بیری دهکه م)).

چناگه له رزی که دهست کهم به گریان، به لام زالبووم به سهه خۆمدا، کاتیک که
دایه ده بزیشت نهوم ماچ کرد، ده تگوت ناغا گیانم ماچ دهکه م، دایکم ماچ دهکه م،
نیزهت و خوجهسته و مه نوچینه ر ماچ دهکه م. کاتیک که نهو رویشت پاره کهم
له سهه تاقه که دانا.

نیوه پرو که رهحیم هاته وه خوشحال بوو، پرسیاری کاری کردبوو که بیکات.
پرسیم: ((لهکنی؟))

له یه کیك له دارتاشهكان كه كارى زوره، دهیگوت تهواوى دهركاو پهنجهره
مائی یه کیك له دهوله مهندهكانى به دهسته وه گرتووه و نیستا كه ناتوانى كارهكهی
لهكاتى خویدا خوئایى پینینى، كارهكهی منى ذى و به دلى بوو، ههنديك له
كارانهى بهمن سپارد))

لهگيرفانى پینج نهنى دهرهیناو نایه لای پارهكانى من لهسهر تاقهكه،
پیشهكى وهرگرتبوو، لهچوونه سهر كارهكهی شادبووم، دهمزانى كه كارى
جوانه و، نهگه بهدوايدا بچیت خیرا پیش دهگهوى، بهلام لهشینوهى
تسهکردنهكهی دنگیر بووم، حهزم نهدهکرد بلنى دهوله مهندهكان، كاتیک كهلكى له
وشهیه وهردهگرت دهتگوت لهخوارهوه سهیرى سهروه دهكات، منیش به
حوكمى نهوهى كه هاوسهرى نهو بووم شان بهشانى نهو تارادهى نهو دههاتمه
خوارهوه، حهزم دهکرد بلنى كهسینكى وهك نیمه... یان نازانم، شتیكى ترهر
شتینكى تر كه بوى بوترايه، ناخر كچی یهكیک لهو دهوله مهندهكان لهمالهكهی نهو
بوو، بهلام دهتگوت نهو هر سهرنجى نهدايه نهو خاله، نایا ههزى لههاتنه
سهروه نهدهکرد؟ جینگهى خوئى هر لهو ژيانهدا قهبول كردبوو زوریشى لهلا
ناسایى بوو، ههستی بهكهم بوون نهدهکرد؟ ههزى به پیشكهوتن نهدهکرد؟
نهیدهویست كه بال دهرینى و بهرهو بهرزاییهكان ههلفرئى؟ ... نازانم نازانم چون
بلنیم، بهلام زور دنگیر بووم، بهتایبهت دواى نهو قسانهى كه كچهكهی عهتالدهوله
زور نارهدت بووم، چوبومه جیهانینكى نامووه، بزهیكم بو هاندانى نهو هینایه
سهر لیو كه زور خهمی پنهو دیاربوو، نهو ههژاره نهیدهزانى كه ژانى من چیه،
خیرا پرسى: ((نارههتى مهحبویه؟))

((لهچى؟))

((نازانم!))

((نا، نارهدت نیم، تهنیا بیرى خانم گیانم کردووه، هر نهوهنده))

بیکه سو له لام دانیشنت، دهستی خسته بهر چه ناگه م و سه ری بهر زکرده وه،
به چاره گانی چاری له چاوم بری و وتی: ((نیت له و قسانه نه که ی، له نیسته به دوا
دهی خوت ورده ورده ببیه خانم گیانی من)).

کاتیک نه وهنده چاوه کانیم له نریکه وه ده دی، نه وهنده نریک له رووخسارم،
نه وهنده له پیشه وه و بی هیچ کوسپیک، نیت ره موو شتیکم له بیرده چووه وه،
تهواری ده وه منده کان و هه ژاره کانم له بیر ده چووه وه، سه رم بهر زکرده وه هه تا
نریکی که ومه وه، بونی داری لیده هات، نازانم بوچی هه زه که م تیکچوو، پیم
خوش نه بوو.

شهوانه دوا ی شیوخواردن له ژووره گه وره که دا هه نه ژووره ی که من پیم
ده گوت ته لار. داده نیشتین، به راستی که زور داغ له دل بوم، نه وئی هه م ژووری
میواز بوو. هه م ژووری دانیشتن، هه م نانخواردن، چونکه شوینیکی ترمان
نه بوو، تهواری ماله که مان به قهه د کولانه یه کی مریشک ده بوو، نه ی بوچی
له ماتوچوو میوانی دلگیر ده بووم؟ جینگه یه کم نه بوو که له خزمه کانم، له
که سانه ی که زور خو ویستبون و تهواری شتومه کی ماله که یان ده بژارد، میوان
داری بکه م. به جوریک میوانداری بکه م که ناره زووم ده کرد، به جوریک که دوا یی
سرت سرت نه که ن، هه وا ورده ورده سارد بوو، ره حیم کورسییه کی چکوله ی بو
دروستکردم. له سوچینکی ژووری میواندا دامانناو سرکه ییمان به لیفه و به تانی
داپوشی و پالمان به پشتییه گانه وه ده دا که من وه کو جیازی له گه ل خوم
هینا بووم، که وتمه وه بیری قوماشیک که دایه به جیاز هینا بووی و
له سندوقه که می خستبوو، نه ویشم هینا و خسته سه ر قورسییه که، شهوانه
چراکه مان هه لده کردو ده مانخسته سه ر قورسییه که و له نا و که شه فیکدا دامانده نا،
شیوه که مان له ژیر قورسییه که دا ده خواردو، چاییمان ده خواردوه وه هه ردو که مان

قورسی: حوره ناگر دانیشکی کونی گوند نشینمکان بووه که له نیو ژووردا لیفه و حاجمیان به سه ردا دوه و جوونه ته
ناوی بو خوبارستن له سه رماو سوئه ی زستان.

لەلایەکی قورسییە کە دادەنیشتین و پیکەو دەنوستین و من شیعری عاشقانهی
لەیل و مەجنون یان حافزم بۆ دەخویندەو.

بەبە بە غولامی عەشق کە ئەندیشه ئەو

تەواوی خاوەن دلان پیشەیان ئەوێ

یان خەری لێدەگەوت یان گوینی شل دەکردو پێدەکەنی، زۆر حەزی لەو شتانه

بوو، دەمگوت: ((رەحیم، حەزی پێ ناکەی؟ پێت خۆش نییە؟ بەراستی کە تەنیا

دەبێ ناو دەرکەیی)).

شەوێکیان کاغەزو مەرەکەبی هینا و وتی: ((دەمەوی شیعرت بۆ بنوسم هەتا

بزانی کە منیش لەو شتانه دەزانم)). دواتر لەلای من دانیشت لەژێر

قورسییە کە داو بەخەتیک کە بەراستی خۆش و جوان بوو نووسی:

دل دەروا لە دەستم خاوەن دلان خوایە

بەداخەو کە نەهینییەکان روژیک ئاشکرا دەبن

لەناکاو بیرەو درییەکانی رابردوو وەکو شەپۆلیک لەگەرما بەپوخسارم دراو

سوور بوومەو، بەزۆری پێم وت کە ئەو نوسراوە داکوتی بەسەرتاقی

دیوارە کە دا.

روژیک دواي نیوهرۆ دیس: ئەو دایکی هات بۆ سەردانمان، من بەرپێزەو ئەو

بردە سەر قورسییە کە، رەحیم زۆر رووی لەگەنی خۆش نەبوو.

وابیرم کردەو کە لەوانە یە بۆ بازنەو گوارەکان لێی ناپەرەحت بێ.

زۆرم پێ وت کە بۆ شینوخواردن لەلامان بینیتەو، ئەویش مایەو، بەردەوام

قسە ی دەکردو پێدەکەنی، ددانەکانی سپی و قایم بوون، ئەگەر پیر نەبوایە دەم و

لوت و ددانەکانی هەرۆک هی رەحیم وابوون. بەلام چاوەکانی وردو قوولبوون،

ئیتەر فریوی قوربان و سەدەقەکانیم نەدەخوارد، ئیتەر بپروام پینی نەبوو، هەر

دەتگوت گوارەکانی لەگوینی من داکەندوو، بەتێ رادیویییەو چاوی لەچام

دەبپری و سەبارەت بە هەمووشتی قسە ی بۆ دەکردم، بۆی گێرامەرە کە چۆن دوو

منداڵە گەرەکە ی کە لەرەحیم گەرەتر بوون بە نەخۆشی مردوون، هەردوکیان

کۆر بوون و رهحیم هه موو شتیکی نهوه، هیزی نهژنویهتی و نوری چاویهتی و
چهنده ناواتی نهوه بووه که ببیته زاواو ژن بیئی، من بوئهوهی که بی ریزی
بهخسورم نه کهم دانیشتم و رهحیم هه تا په نا ملی سهری لهژیر قورسییه که
خستبوو.

رهحیم بۆلاندی: ((دایه چهنده قسه ده کهی! دهمت شلنا بی!))

نه و شهوه هه رسیکمان لهژیر قورسییه که دا خهوتین و من دیسانه وه دلته نگبوم،
بهیانی وه کو هه موو کاتی رهحیم له من زووتر هه ستاو سفرهی له ژووره که دا
راخت، هه زمه کرد له جیگه کهم هه ستم و یارمه تی بدهم، به لام ماندووبووم و
ته وه زه لیبیم ده کرد.

کاتیک که له لای سه ماوه ره که دانیشتم و ده مو یست چا تیکه م چاوه کانی دایکی
رهحیم بریقهی دایه وه و به رهحیمی وت: ((رهحیم، مه گهر مریشکه که ت دهیه وی
هیلکه نالتوونیه کهی بکا؟))

مانای قسه کهی حالی نه بووم و پرسیم: ((وتت چی خانم؟))

رهحیم به بی سه رنجییه که وه که نه نیشکیکی له سه ره ژنویه کی دانا بو و
فوری له چاکه ی ده کرد، له و حاله ته ی که من خوشیم لیی نه ده هات وتی: ((هیچ،
ده پرسن تو سکت پره یان نا، نه خیر سکی پر نییه)).

دایکی چاوی کز کرد و وتی: ((ناخر کاتیک که دیم مه حبوبه گیان به یانی
هه نه سا چا سازبکات به خۆم وت له وانیه سکی پر بی، مه حبوبه گیان رهحیم
زۆری خوش دهوینی! له مالی خۆمان دهستی به رهش و سپییه وه نه ده دا)).

له توره بیدا ناگرم گرت. چاوه پینی نه و قسانه م نه ده کرد، له مالی باو کم که س
له گول ناسکتری پی نه و تبووم، چ بگات به تانه و ته شه، به نارامی و به پریزه وه
وت: ((دهی خانم، منیش له مالی خۆمان ده ستم له رهش و سپی نه ده دا)).

قاقای لیداو پیکه نی و به له حنیکی گالته نامیزه وه وتی: ((دهی هه ره نه وه یه که
نازنای بوو رۆله گیان)).

((وہلا مہحبوبہ گیان، کاتی کہ ہاتم مالہوہ نہوہندہ قہرہبالغ بوو کہ ہر باسی لئوہمہکہ، شیرینی دروستکردن... مندالداری... نہم فیروز خانہش روژ لہدوار روژ تہوہزلتر دہبی، دہدہخانمیش ہر دہخوات و دہخوئی))
 ((دایہ خانم قسہکہ دور مہخہرہوہ، سلاوی منیان گہیانڈ یان نا؟))
 دایہ خانم پہرداخہکہی دہمہوخواو کردہوہو سہیریکی کردمو وتی:
 ((راستہکہیت دہوئی نہوہلا))

بہ رقہوہ وتم: ((بہو کارانہیان دہیانہوئی نازارم بدہن))
 نارام وتی: ((خویان نہوہندہ خہفہتیان ہہیہ کہ نیر خہفہتی تویمان لہبیر نہماوہ))

بہندی دلم پسا، جہستہم لہرزی

((چی بووہ دایہ گیان، بوچی؟))

((راستہکہیت دہوئی نہمدہویست پیٹ بلیم و تویش خہفہت بخوی، بہلام نیستا پیٹ دہلیم کہ وا بیرنہکہیتہوہ خانم گیان و ناغا گیانت زور خوشیانہو لہبیری تودا نین))
 کہمیک بیدہنگبو لہجیگہکہی خوی ہستا، قاپہکانی ہلگرت و بردیہ پہنای دیوارہکہ کہ خوری زستان وشکی بکاتہوہو وتی: ((دوای زہماوہندہکہی تو خانم چہند جار بہتانہوتہشہر جوابیان لہخوشکیان نارڈ کہ نہگہر خوجہستہیان دہوئی بین قسہ بکن، ئەوان بہردہوام پشت گوینیان دہخست، دہ بیست روژ لہمہوپیش پوورت ہاتبوو بولای خانم، دایکت سہرمای بوو نہخوشبو، پوورت ہات بو سہردانی، دوای چاک و چونی وتی: ((ئیشہلا زووتر چاک دہبیتہوہو دہگہی بہ مال و حالہکہتدا))

منیش وتم: ((بہلئی بو زہماوہندہکہی خوجہستہ خانم))

پوورت ہر دہتگوت نازانی مہبہستی من چییہ وتی: ((جاری خوجہستہ مندالہ))

منیش توورہ بووم و وتم: ((خانم گیان مندالی چی؟ نیوہ چہند مانگ لہمہوپیش ہر دہتگوت دہبی زو مارہی بپرین بو کوپرہکہم!))

دایکیشت بهو حاله وه که زور نه خوشبوو هر دهیگوت: ((دایه خانم بهسه،
نهو قسانه چیه که دهیکه ی؟ مهگەر خوجهسته پهکی که وتوره؟ لینگه پئی، دست
ههنگره!)) بهلام من هر دهستم ههنگه گرت، پوریشتان بئی بینه و بهره وتی: ((ناخر
چهند مانگ له مه وپینش خو مهحبوبه نه بوبوه ژنی دارتاش، منیش نهو کاته
قسه یه کم نه بوو له خودام دهویست، بهلام کورپه کهم دهلی من نابمه ناوه لزاوای
دارتاش.. وهلا بهخوا نه مه قسه ی کورپه کهمه، من خوشم خه ریکه له خه فه تدا دیق
ده کهم)).

دوکه ل له سهرم بهرزبوه وه، خوجهسته له بهر من وای لیها ت؟ نهو زهره ری هه و او
هه وه سی منی کرد، چون پورم ناوا ئیزنی بهخوی دابوو که ناوا له گهل دایکم
بهو نه خوشیه وه قسه بکات؟ نهو ژنه دل ره شه، دایه هه روا قسه یده کردو منیش
ژانه سهرم گرتبوو، ((دایه وتی: ((دایکت وتی: قهینا کا داده، مالی قهلب سهر به
ساحینه که ی، خوا نه کات که تو دیق بکه ی! بوچی ئیوه دیق بکه ن؟ دوزمنه که تان
دیق بکات، من ده زمانم که تو هیچ تاوانیکت نییه، ته نیا له زمان منه وه به حمید
گیانت بلئی نه گهر ئیمه ئیزنمان به تو نه دایه که بهو هیچ وپوچیه ته وه بینه
خوازبینی و هه موو روژیک سهر و دلت نه گرتینایه تویش ناوات نه ده گوت)).

پووری گیانت زیز بوو رویشت، لهو کاته وه له گهل دایکیشت قسه ناکات،
ببوره روله گیان پورته بهلام چاوه پروانی خراپتریشی لیده کری، راست دهلین
نه گهر رووبده ی به قهرزدار داوای پارهی تریشت لیده کا، لهو روژه به داوه
دایکت هر دهگری، ناغا گیانت نه وهنده نارحعت بوو که تازه وه بیری هاته وه
دوای حهوت ههشت روژ پاره کهت بو بنیری)).

پرسیم: ((نه ی خوجهسته چی نهو چونه؟))

زور دلم بو خوشکه کهم دهسووتا، دایه وتی: ((هیچ سهرخوی ناهینئی، دهلی
به جهه ننه م، من خو هر له سهره تاوه خوشم نه دهویست، بهلام شهویک له لای من
گریاو وتی دایه گیان من هر له بیری نهو کورپه دانیم، خوت باش دهزانی ت که من
هر له سهره تاوه حهزم نه ده کرد بچم بو شیمال و، له خزم و که سه کانم

درورکه موهه، به لام بو نهوه پینم ناخوشه که ههتا دوینی بوو زوریان هینابو
 به لام نیستا ناغا گیان و خانم گیانمیان به خودا شکاندهوه، نهوش له خزم،
 هرچی خرمه به له عنه تی خوابی، سه ره حمهت له غه ریه، پورم له جیاتی
 نهوهی له هه لومهرجه دا دلنه وایی دایکم بکات خوی له برینه که ی دهکات))
 فرمیسکه کانم به دوای بیانودا ده گه پان بینه خواری: ((خه تای منه دایه گیان،
 من دایک و باوکم سه رشورکرد... من هوکاری نهوان بووم، من بوومه هوی نهوهی
 خوجهسته شوو نهکات))

دایه باوهشی پیداکردم و وتی: ((رۆله گیان بوچی واده که ی له خوت؟ نهوه
 هیچ و پوچی کوپه پوره که ته، نهوه بی عه قلی نهوه، نهو کچه باشی
 له دستدا. نه گه ناوه نزاواکه ی پی باشنه بوو ده بوایه دهستی ژنه که ی بگرتایه و
 ببردایه ماره یکردایه، خوت ناره حهت مه که، بو حمید ده گریه ی؟ نهویش به و
 به ژنو بالایوه، حهق وایه بلنی باشتر که خوجهسته میردی پینه کرد))

به قسه کانی دایه پیکه نین گرتمی به راستی که کوپه پوره که م بایه خی نهوی
 نه بوو که بوی بگرم، تا کاتی هاتنه وهی ره حیم ژانه سه ره که م توندتر بووه،
 دایه له ژوره که دا بوو که ره حیم هاته وه، ده رگا که ی کرده وه و هاته ژوره وه،
 هرچی نیستا چاکهت و پانتونی له به رده کرد به لام دیسانه وه دو که می کراسه که ی
 هر ده کرده وه بونی داری لیده هات، له نا کاو پینم ناخوشبو که دایه به و جو ره
 بیینی، چونکه به و حاله ته وه قسه کانی حه میدو پورم به راست ده گه پان، به په له
 وتم: ((ره حیم ناوا مهیره ژوره وه، دو گمه ی کراسه که ت داخه))
 ((بوچی!))

((له بر نه وهی دایه گیانم لی ره یه؟))

((دهی باشه با لی ره بی خو یه که مجاری نییه ده بیینی))

بوچی ده بی به ریکو پینکی نه تبینی! ناوا باش نییه، راهسته))

لەنیگا کەیدا هەستم بە تورەیی کرد بەلام سەرنجم نەدایە، دەستم بردو دوکمی
 کراسە کەیم داخست، ئەو بێ ئەوەی هیچ بێی هەروا راوەستابوو بەلام ئەو
 بێدەنگییە ئەو نیشانەى تورەیی و رق ئەستوری بوو، وەکو پەیکەریک
 وەستابوو، چونکە بەو حالەتەو خوی نەگرتبوو زۆری پێ ناپەرحەتیبو،
 بەقەستی دەستەکانی بلاوکردبوو و دەرویشت بەرینگادا، بە ئارامی وتم:
 ((رەحیم گیان، توخوا سەرەتا دەست و دەموچاتوت بشۆ ئینجا برۆ ژووری))

بەبێدەنگی نوشتایەو هەتا دەست و دەموچاوی بشوات و هەر لەو حالەتەدا
 لایەکی کردەو بەلامدا کە کینە و گالتهی لێدەباری، دواتر گەپرایەو و بێدەنگ
 لەقادر مەکان سەرکەوت، دایە لەسەر قادر مەکانەو هاتە پیشوازی و سلأوی
 لێکرد، بە لالوتیکەو وەلامی دایەو، دایە لەپشت سەرییەو بە ئیشارەت لێی
 پرسیم چی بوو؟ منیش لێوی خۆم گەست و سەرم بەپشتدا خست، واتە هیچ
 نییە گوێی مەدەری، بەلام لەدلی خۆمدا تورەبووم. بۆچی لەگەڵ دایە ئەو جۆرە
 هەلسوکهوتەى کرد؟ بۆچی من لەبەر امبەر زمان درێژییەکانی دایکی هیچم نەوت؟
 تارانى خۆم، دەبوا بەکاتی مائناواییدا لەگەڵ دایکی نەچوو مایەتە دەرەو و
 نەموتایە بەخێرھاتن سەرچاوی، گەرەت کردین، مالی خۆتانە، بۆچی رەحیم
 لەهیچ تیناگات؟ بۆچی ئەوەندە سپلەیه؟ زۆرتر لەخۆم توورەبووم.

دایە رویشت و ژانە سەرەکەم دەست پێکردەو، دەمەو ئیوارە بوو، بێ ئەوەی
 کە کارم بە رەحیمە و بێ چوومە ژێر قورسییەکەو، هات لەلام دانیشت،
 دیسانەو رەفتاری باش بوو، پرسى: ((چیە مەحبوبە، ناپەرحەتى؟))
 ((نا))

((بۆ نا شتیکت هەیه))

وتم: ((نا، سەرم دیشی)) و دەستم بە گریان کرد.

پێکەنى، لەو پێکەنینانەى کە گەرە لەگەڵ مندالی نازداری دەکات: ((بلیی
 ژانەسەر گریانى بوی! نیستا خۆم دەرمانت دەکەم))

ههستاو هه رچی ده رمانی گیایی ده ناسی هینای و ده رخوا ردمیدا، چای ساز کرد. چیشته که ی نیوه پو که مابووه وه هینای و گهرمی کرده وه، دیسانه وه که و تعه وه یادی مانی باو کم، مانی باو کم که له ویدا ده ستم له رپه شو و سپییه وه نه ددا، له بیرمه که دایه هه ویری شیرینی ده شیلو و منیش پانم ده کرده وه و ده مرییه وه و ده مخسته ناو سینیییه وه، دواتر سینیییه که ی ده بر دو شیرینییه که ی له گهل خوی ده هیناییه وه هه تا من له قاپینکدا هه لیچنم، ده ده خانمی هه ژار گوینزه که ی ورد ده کرد هه تا من نان و گوینزه که ی سازبکه م، ناوی برنجه که که سیکي تر ده یکولاند هه تا من لینی بچیزم و بلنیم به سیه تی دایرینزه و حاجی عه لی هه ژاریش دای ده رپشت، من ناوا فیری چیشته لینان بو بوم، نیستا به ته نیا له و ماله دا نازار ده کیشتم. دلم بو خوم ده سووتا، دیسانه وه ده ستم کرد به گریان.

ده حیم پرسی: ((ده ی به من بلنی چی بوو، من کاریکم کردووه؟ دایه ت قسه ی کردووه؟))

((نه به خوا)).

((نه ی چی؟ پینم بلنی له به رنه وه ی دو گمه ی کراسه که م دانه خستبوو؟))

زانیم که باش ده زانی، ده یزانی هه ر له به ر دو گمه کانه، له به ر نه و جو ره هه لسه و که وتانه ی بوو له گهل دایه خانم، به لام دیسانه وه هه ر خوی له گیزی ده دا، وتم: ((نا)) و ده ستم کرده گریان.

وتی: ((ده زانی که زور جوان ده گریته؟ چه زده که م نازار تبه دم هه تا بگریته و منیش سه یرت بکه م، به لام خو که س له خو یه وه ناگری!))

وتم: ((نازانی؟ مه گه ر گویت لینه بو به یانی دایکت چی وت؟ نه سلنه پنیویست ناگرت، چه زده که م نازار تبه دم هه تا بگریته؟))

لەزىرەكى دايكى و بىن عەقلى ئەو زۇرتتر توپە بووم، وتم: ((ئەو ھەرچى لە دەمى دەرهات بە منى وت نىتر من ئىشتىيائى خواردنم لەكوى بىن)).

((دەمى دايكم ھەلەيكرد، رازى بووى؟ ئىستا ئىتر مەگرى، دەتەوى منىش بگرىم؟))

لەناكاو شەرمەزاربووم، لەوھى كەوتى دايكم ھەلەى كرد تەرىق بوومەو، دلم بوى سوتا، وتم: ((نا ئەو قسەيە مەكە، نا، ھەلەى نەكردوو، لەوانەيە من بەھەلەدا چوبىتم، لەوانەيە من مانام لەقسەكانى كردبىتەو)).

پىكەنى وتى وەكو ھەواى بەھار ھەر نان و ساتىك دەگۆرپى.

ناشتمان بووہ.

((ناخ چ بۇنىكى ناخۇشدى، بۇنى ناخۇشى نانى تازە دى)).

رەھىم وتى: ((حاي ئەو قسەيە چىيە! نانى تازە بۇنى ناخۇشى دى؟))

((ئەرى، بۇچى رەنگى دىواری ئەم ژوورە سەوزە؟ من قىزم لەرەنگى سەوز دەشيويتەو)).

بەپىكەنيەو وتى: ((دەمى بەيانى كرىكار دەھىنين دەيكەين بە سور)).

حەزم لەبرنجى نەكولاًو دەكرد، دەپۇيشتم مشتە مشتە برنجى نەكولاًوم دەھىناو قرتەقرت دەمخوارد، دە بىست پۇژىكى بۇ جىژن مابوو، قورسىيەكەمان لابردبو ديسانەو شەوانە لەژوورە بچكۆلەكەدا دەخەوتىن، داىە لەمانى باوكمەو سەمەنى و شىرىنى جىژنى ھىنابوو باوكىشم جگە لەپارەى مانگانەكە بىست تمەنى تىرىشى بۇ ناردبووم ھەتا بۇ جىژن شتىك بكرم، من لەھەموو بۇنىك نارەحەت دەبووم، لەبۇنى گول و شىرىنى و نانى تازە، تەنيا شەنى فىنكى بەھار سوكنايىمى دەدا، ئەویش دواى ئەوھى كە دەپشامەوھ و ھىچ لەناو رىخولەشمدا نەدەما، ئىتر ئەو كات كە شەنى فىنكى بەھار دەيدا بە پوخسارمدا ھەستم پى دەكرد، دەست و دەموچاوم دەشۇردو برك باشتر دەبووم، رەھىم دەھات و يارمەتى دەدام و دەچوومەو ژوورەو، دەمگوت: ((مەيە پىشى دەستم لىمەدە، قىزم دەشيويتەو)).

((لەمن؟))

((ئەرى، بۇنت دى، بۇنى بىيادەمت ئى دى)).

پىدەكەنى و دەپىرسى: ((مەگەر بىيادەم چۇن بۇنىكى ھەيە؟))

((نازانم، تەنيا ئەوئەندە دەزانم كە قىزم دەشئوتتەو، ئەمشەو دەبىن لەتالار

بخەوى، من دەمەوى ھەتا بەيانى پەنجەرەكە بگەمەو)).

((نەخۇش دەكەوى كچى، ھىشتا ساردە)).

((من لەناو ژوورى داخراودا دەخنىكىم، بۇنى فەرشەكە دى، بۇنى پەردە دى،

قىزم دەشئوتتەو)).

رەھىم گىژو حۆل و سەر لىشئىواو پىدەكەنى: ((ئەمە ئىتر چ نەخۇشەكە؟)) و

من پىم سەير بوو كە بۇچى ئەو بۇن ناكات، چۇن ھەست بەو بۇنانە ناكات،

مەگەر ناچى بە لوتىدا؟

دايە خانم ئىنجانەيەك گولى شەوبۇى لەمانى باوكم لەگەل خۇى ھىنا، لەرووم

نەدەھات بەو بلىم بۇنى بىيادەمى لىدى، ھەر وتم: ((ناخ دايە گيان ئەم گولە

بۇگەنە چىن؟ بيان بەرەو، ئىمە پىويستمان پىنى نىيە)).

رەھىم بە سەيرەو پىدەكەنى: ((فەرمو! گولى شەوبۇىش بۇگەنى دى و ئىمە

نەماندەزانى)).

دايە بە نەخۇشەيەكەمى زانى: ((موبارەكە مەحبوبە گيان، سكت پەرە)).

سفرەى ھەوت سىنىم ھەنچىبوو، بەو ھەموو ھەولە كە دابووم ھىشتا زور

شتى كەم بوو، من و رەھىم لەسەرى دانىشتبوو، ھەم خۇشبوو ھەم ژانوى.

خۇشبو چۇنكە رەھىم لەگەلم بوو، ئەو پىاوى مائەكە بوو، لەسەر سفرەى ھەوت

سىنىكە دانىشتبو و چاوى لەمن بىبوو دەيگوت: ((دەمەوى ئەو كاتەى سال

نوى دەبىتەرە چاوم لەروخسارى تۇوئەبى)).

ژانوى بوو چۇنكە لەبىرى مالى خۇمان بووم، لەبىرى چوارشەمە سورى

لەگەل لاوانى من و كارم، بازدان لەسەر ئاگر، توو خواردن و قىژەقىژى بى

خەيالى.

كەوتتە يادى ھەت سىنى مالى خۇمان بەر رازاۋەيىيە ۋە جۋانپە،
 ھەموومان لە دەورى كۆدە بوۋىنە ۋە، تەنيا باۋكەم بوۋ كە لەسەر كورسىيەن
 دادە نىشتە ۋە سەعاتە ئالتونىيەكەي لەگىرفانى دەردەھىنا، نىزىكى ئەۋەي كە
 دەچۋىنە سالى نوئى قورئانى دەخويند، دوعاى سەرى سالى دەخويند،
 دىسانە ۋە سەيرى سەعاتەكەي دەكرد، دەنگى تۇپ دەھات، ھەموومان
 بەشادمانىيە ۋە دەستى دايك ۋە باۋكەمان ماچ دەكرد ۋە يەكتىرمان لە ئامىز دەگرت ۋە
 جىژنەمان ۋە دەگرت، دواتر دەرگا كە دەكرايە ۋە ۋە ميوانىيەكان دەستىپىندەكرد.
 مالى مامە گيان، مالى پوورى گيان، مالى خوشكى دايكە كە لە دايكە گەرەتر
 بوۋ ۋە دواتر خزمەكان دەھاتتە مالى ئىمە. نىزەھت ۋە مېردەكەي، مامە گيان ۋە
 پوورى گيان ۋە پوورەكەي ترم ۋە تە خوشكى دايكە ھەموو دەھاتتە ۋە بۇ مالىمان،
 مندالەكانيان ۋە خالۇكانى من كە ھەموو لە باۋكەم گەنجتر بوۋن، پوورە چكۆلەكەم،
 خالۇزاكەم، كوپرە مامە، كوپرى پوورم، كچى پوورم ۋە كچى مامە. ئەۋانەي كە
 زەۋاجيانكەر بوۋ ۋە تەۋاۋى كەسەكانى تىرى خزمەمان، ئەۋانەي كە ھىشتا
 زەۋاجيان نەكردبوۋ، دواتر ئاشناكانى دايكە ۋە باۋكەم ۋە دىسانە ۋە ھەموو ئامشۇ
 كردن لەگەل كەسانى تر، مالى دۇست ۋە خزم ۋە ناسياۋ، دواترىش لەسىزە
 بەدۋاۋە يان دەچۋىنە باخى شەمىران باخەكەي مالى مامە يان باخى قولھەك
 باخەكەي مالى باۋكەم. بە كۆمەلىك مندال، لەلاي يەكەۋە دادە نىشتىن ۋە
 سەفرەكەمان لەناۋەپراستە ۋە دادەخست ۋە لەھەر جۆرە خواردنىكيان لەسەر دادەنا،
 دواتر چاۋ شىرىنى ۋە خواردنى تىر پاشانىش ماندوۋ مردوۋ ۋە كۆكەلاك
 دەگەپرايە ۋە ھەتا نيوەپۇي پۇژى دواتر دەخەوتىن،
 لەبىرى خۇمدا تەۋاۋى خزمەكانم دەھىنايە پىش چاۋ كە لە دەورى يەك
 دادە نىشتىن، پىرى شەۋ كە چوارشەممە سوورى بوۋ، من ۋە رەھىم دوۋ كەسى
 دانىشتىن ۋە توومان دەخواردو گونمان لە دەنگى فېشەكە شىتە ۋە قىزەقىرى
 مندالانى كۆلان دەگرت. گونمان لە دەنگى خوشى دەگرت ۋە بۇنى دوكلە ۋە ئاگر،
 ئىستا چى بىكەم؟ كىم ھەيە كە بچمە دىتنى؟ كى دى بۇ لام؟

پاره کانه کۆکردبووه و به دزیه وه له گه ن دایه چوینه بازار ههتا سهعاتیک به زنجیریکی ئالتوونه وه بۆ رهحیم وهکو جیژنانه بکرم، ههزم دهکرد جلیسقه کهی به زنجیری ئالتوون برارێته وه، کاتێ ساڵ نوی کرایه وه کات ژمیره کهم پیندا، له خوشیدا پینکه نی و نهویش قاپیکی دارینی پر نهخش و نیگاری پیندام، که به دهست و خهتی خۆی شتی لی نوسیوو.

منیش قاپه کهم به خوشییه وه لینه رگرت، ههزم دهکرد که پروبکاته شیعو خهت نوسین، وتم دهبن نه و قاپهش به دیواره که دا داکوتی، به دیواری نه ژوورهی که لی دهخهوین، نهویش قاپه کهی داکوتا، ههزم دهکرد بزانه نه مسال بارکم جیژنانه چی به نیههت داوه، به خوجهسته، به مه نوچیهه به دایکم! منیش له بیر چوبومه وه، دهتگوت رهحیم بیره که می خویندۆته وه، وتی: ((گه لای سه وزه یه دیاری دهویش)).

دلم سووتا و به موحیبه ته وه چاوم له ناوچاوی بری: ((رهحیم گیان برۆین بۆ سهردانی دایکت؟))

((نا، پنیویست ناکات، نه و خۆی دی بۆ ئیره)).

((ناخر ناوا خراپه، دایکی تویه، عه یبه)).

((نا، خراپ نییه، نه و خۆی به و جوړه راحت تره)).

پیداگریم نه کرد، تیگه یشتم هه زناکات مالی دایکی ببینم.

دایکی هات، به شی کراسیک قوماشی هه زانی بۆ هینابووم، له و قوماشانهی که دایکم جیژنانه دهیدا به دایه گیان و دهه خانم، زۆرم پینا خوشبوو، سه رخۆم نههینا، به ریزه وه برده سه روی ماله که.

((به به، خانم دهستتان خوشبئ، چ زه وقینکی جوانتان هه یه، به راستی قوماشیشم پنیویست بو)).

سه ری هه لبری و به نازه وه دانیشتم، میوانی دواتر دایه گیانم بو که خه سووم به ناشکرا خوشی نه دهویست، به هه موو نه مانه وه دایه میوانیکی خوشه ویست بو بۆ من. له ژووره بچوو که که دا به نه سپایی سنی ته من به ره حیمدا.

((ره حیم گیان نه و پاره یه وه کو چیژنانه بده به دایه)).
ره حیم برؤی تیکناو به سه یریکه و وتی: ((نه و هموهه؟!...))
((نه ری له بهر من)).

((بو مه گهر چییه؟))

((توخوا به سووک قسه بکه، گوئی له ده نگتده بی له بهر من بیده ری)).

خوم پنیشر چیژنانه م به دایه دایوو، به لام حزم ده کرد ره حیم بهو کارهی
پیاره تی و سهروه ری خوی بسه لمینی، حزم ده کرد دایه حسابی پیاری نه م
ماله بو ره حیم بکات.

دیسانه وه دایه هات، دیسانه وه دایکم و باو کم هیچ قسه یه کیان سه بارهت به من
نه کرد بوو.

((دایه گیان، خوجهسته چونه؟))

((ناغا گیانت وانه ی فهره نسی پی ده لیته وه، ده یانه وی پیانو بکرن هتا
خوجهسته خانم پیانو ش فی ربی، به ناغای وتوه ده مه وی ئی متیحان بدهم بچم بو
قوتابخانه ی ناموس، ناغا گیانت وتویه تی خوم باشترین ماموستات بو ده گرم
له ماله وه وانه ت پی بلئی)).

زورم پی ناخوش بوو، نه ک نه وه ی به خیلی به خوجهسته ببه م به لکو له بهر خوم،
پرسیم: ((نایانه وی بیده ن به شوو؟ مه گهر خوازینی نییه؟))

ده ترسام دیسانه وه دایه بلئی که له بهر زه واجه که ی من نه ویش له مالدا
ماوه ته وه، خوا خوام بوو که وانه بی، که نه و له بهر من نه سووتابی، دایه وتی:
((چون نیه تی؟ زور باشیش هه یه تی، به لام نه خوی قه بولی ده کاو نه ناغا، جاریک
خوم گویم لیبوو که باوکتان فهرمووی به راستی خوجهسته منداله، حزم ده کم
هه موو هونه ری که به باشی فی ربی دواتر شوو بکات، میزدیک بکات که نه وی تر
جوبران بکاته وه، هه سره تی هه ردووکیان به جاری له دل م ده ری)).

نیتر نیگه‌ران نه‌بووم، خه‌یانم سه‌بارت به خوجهسته راحت بوو، به‌لام دیسانه‌وه باریکی خه‌م که‌وته سه‌ر دنم، زور جوان له‌تالی قسه‌کانی باوکم تیگه‌یشتم و ناره‌حت بووم.

هه‌روا حاله‌م خراپ بوو، له‌بنی که‌سی، له‌نه‌چوونه ده‌ره‌وه له‌پورژه‌کانی جیژندا، له‌سیزده به‌ده‌ر، له‌و حاله‌تی مه‌گیرانیه زور عه‌سه‌بی بووم، به‌رده‌وام ده‌رشامه‌وه. رده‌حیم ده‌هاته خه‌وشه منی له‌لای خه‌وزه‌که هه‌نده‌ستاندو ده‌ییرده‌مه ژوره‌وه. (نا رده‌حیم، نابئی لیره بخه‌وی، پرۆ جینگه‌که‌ت به‌ره بو تالار). نازی هه‌نده‌گرته، ده‌سته‌کانی زبربوون، بونی داری لیده‌هات، رقم لی بوو، شه‌ویک بی تاقه‌تبووم، بی پیشه‌کی قوتوی شته ئارایشته‌کانم هه‌نگرت و دامی. (ئه‌وه چییه؟)

((هیج ده‌ستی پی چه‌ورکه پیسته‌که‌ی نهرم ده‌بیته‌وه)).

((بوچی مه‌گر قیزت له‌پینستی ده‌ستی من ده‌شیوئته‌وه؟ نیستا ده‌بنی وه‌کو ژن له‌م شتانه بده‌م له‌ده‌ستم؟))

((نا به‌خوا... خو ئه‌مه هه‌ر هی ژن نییه... زور باشه، ده‌ستت نهرمه‌کاته‌وه، ناغا گیانیشم هه‌ر له‌مانه‌ی لیده‌دا، ئه‌وه‌نده ده‌ستیان نهرمبوو که هه‌ر باسی مه‌که. ته‌واوی گه‌نجه‌کان هه‌ر له‌وه‌ی لیده‌ده‌ن، هه‌موو که‌سی، مه‌نسور...)).

خیرا قه‌پم به‌زمانی خو‌مدا کرد، به‌لام ئه‌و نیگایه‌کی توندو توپه‌ی لیکردم و قوتوه‌که‌ی به‌توندی فریداو هه‌ستا، پیم وابوو که ده‌چینه ژورینیکی دیکه‌وه ده‌خه‌وی، وتی: ((بوچی بیانوو ده‌گری مه‌حبوبه؟ من له‌م شتانه‌ی لیناده‌م، ئه‌گر تویش خه‌زناکه‌ی نیتر ده‌ستت لیناده‌م)).

ده‌رگاکه‌ی به‌توندییه‌که‌وه پیکداداو له‌مال چوو ده‌ره‌وه، ئه‌مه چ کارنیکبو که کردم" بوچی بیانوم گرت؟ به‌لام بیانوو نه‌بوو، مه‌گر ئه‌و نه‌یده‌زانی من سکم پره، له‌به‌رخوی بوو، خه‌زم ده‌کرد پیاو بی، خاویزنو رینکوپینک بی، بو نایه‌وی باشر بی؟ خو لینی که‌م نابیته‌وه؟ ده‌ترسی له‌پیاوه‌تییه‌که‌ی که‌م بیته‌وه؟ ده‌ترسی پینی بلین له‌ژنه‌که‌ی ده‌ترسی؟ به‌لام نه‌ده‌بوایه وام بوتایه، زور

مادار كرابووم راست دەئىنى بىيانووى سىكپىرى و مەگىرانى ھەرچىيەكم پىن
خوشىنى پىنى دەئىم، بۇ كوى رۇيشت؟ بلىنى بگەرىتتەو، من بەتەنيا لەم مالىدا
نەمىنەو، بەتاقى تەنيا ھەر نەوئەندەم لايەقە، مافى خۇمە، لەگەل ھەموو كەسىنك
خرابم، ناخ چەندە بىرم كىردەو، لەبىرمە قوتووەكەى فېرىدا، جولانەوھى
دەستەكانى و پىرچەكانى، تورەيى چاوەكانى، بىرم دەكرد، ھەزم دەكرد ھەر نەو
كانە لەلام بوایە

دنيا تارىك بوو كە ھاتەو، خۇم كىرد بە خەوتوو، دەرگاگەى كىردەو،
لەقادرەكان سەركەوت، چوو تالارەكەو، دەرگاى نىوان دوو ژوررەكەى
كىردەو و تى: ((من ھاتەو))

بە نارامى ھەناسەم ھەندەكىشا، چاوەكانم لىكنابوو، واتە خەوم لىكەوتووە،
وتى: ((خۆت مەكە بە خەوتوو، دەزانم كە بەخەبەرى))

ھاتە پىنشەو ھەتا لەلام دانىشى، ھەستام كە لەلاى دانىشم، ھەناسەى بۇنىكى
توندى لىدەھات، وتم: ((حالم باش نىيە رەھىم، بىرۇ با بخەوم))
نەويش رۇيشت لە تالارا خەوت.

كۆتايى مانگى گولان بوو، وردە وردە خەرىك بوو باش دەبوومەو، پۇژنىكى
ھەينى بەبى تاقەتییەو لەخەو ھەستام.

((رەھىم، بى تاقەتم، نەوئەندە لەمالەو بووم وەرەز بووم))

بە توورەيىو و تى: ((بۇ كوئىت بەرم؟ باخى دل كەرەو؟))

((نەرى))

سەيرى كىردم و پىنكەنى: ((ھەستە بقبەم))

((نىستا نا، دوانىوەرۇ دەپۇين بۇ لالەزار، دەچىن بۇ گەپران))

دوای نانخواردن داگىرام و بىنقاقت خەوتم، قاپەكان لەلاى ھەوزەكە مابووە،
نە من تاقەتم ھەبوو بىشۇم نە رەھىم، دەمەو نىوارە چارشىنوم بەسەرداداو پەچەم
لىداو كەژاوەمان گرت و چووین بۇ شەقامى لالەزار، رۇيشتىن بۇ شوئىنى قەرەبالغ،

خۇرەتاو خەرىكبوو دادەچوو، ئەوئى خەلكىكى زۇرى لىبوو، وتى: ((دەقەئى بە
پى بېرۇين "شتىك بخۇين" حالت باشە؟))
(ئەرى باشم)).

ھاتىنە خوارەو ھەي بېرىك رۇيشتىن، زۇر خۇشبوو، رەھىم بە چاكتە و پانتۇل و
بەر جلىسقىيەو ھەي زىجىرى ئالتوونى كاترۇمىرەكەي پىو ھەلواسرابوو زۇر
جوانتر بوو.

پىرە پىاويك كە داشقىيەكى پىبوو شتى خواردەمەنى لەسەر بوو بە
بەردەماندا تىپەرپوو، لەبىرم نىيە چى پى بوو، ھەرجىيەكى پىبوو لەداشقىكەي
لەسەر يەكى دانابوو، پرسى: ((لەوانەت دەئى؟))

دەكو مىندال بە خۇشخالىيەو ھەي: ((ئا، بۇمبىكە)).

دوو ژنو پىاويكى گەنج بەلاماندا تىپەرپوون، ژنەكان ھەردووكيان
پەچەكانيان لادابوو، لىو گۇنايان زۇر سووركرىبوو، زۇر ناشرىن ھاتنە بەر
چاوم، چاودەكانيان رشتبوو، ھەي چاويان دەگىرا، يەكىكىيان دەستى بە دەمىيەو
گرتبوو و ھەي پىدەكەنى و ئەويتەر كە بەژنىكى بەرزى ھەبوو بە دەنگىك كە
خەرىكبوو لەپىكەنىندا دەتەقى بە ئەسپايى وتى: ((بىدەنگە عەيبە)).

ئەو پىاوەي لەگەلىانبو ھۇشى لەشوينىكى تر بوو، واتىگەيشتم بالا
بەرزەكەيان خەرىكبو سەيرى رەھىمى دەكرىو نازى بۇ دەكرى، رەھىم كە ھەي وا
راووستابو پوى تىكرىو لەناكاو بىرمكرەو ھەي كە ئەو بزەيەي كە پىم و ابوو تايبەت
بەمنەو ھەي بۇ من ئەو بزەيە دەيگرى بۇ ئەو ژنەيشى ھاتە سەرلىنو، ھەي
ماوہيەكى كورتىش بوو، من لەوئىدا راووستابووم و سەيرم دەكرىو ئەو ھەي
سەيرى ژنەكانى دەكرى، ناوپرى دايەو ھەي پرسى: ((چەندە بىكرى؟))

((ھىچ)).

بەسەيرىكەو سەيرى كرىم: ((يانى چى؟ خۇ تۇ برسيت بوو!))
كەوتمە پىشەو ھەي بە كىنەو ھەي: ((ئىستا برسىم نىيە، كەژاوەيەك بىگرە
دەمەئى بىگرەئىمەو ھەي بۇ مالمەو)).

((مهحبوبه بۇچى وادەكەي؟))

((چى دەكەم؟ ماندرو بووم، دەمەوئى بگەپريمەوہ بۇ مالەوہ)).

ھەر دەتگوت تازەو لەوکاتەدا چاوم بە جلو پیللاوہکانى کەوتووە وتم: ((نەمپز
زۆر خۆت قوز کردووە!))

((بۇ تازە چاوت پىنى کەوت؟ خۆت مەگەر ئەو جۆرەت ناوئى، بۇچى بيانوو
دەگرى؟))

بە رقبەوہ سەرم بەرەو لایەكى تر وەرچەرخاندو چاوەرپىنى کەژاوەیەك بووم کە
خەریکبوو نزیك دەبوەوہ، ھەنگاویك چووہ پینشەوہ ھەتا بانگى کەژاوەکە بکات،
بى ئیختیار دەستم بردە سەرى و پەچەكەم لادا، ویستی یارمەتیمبدا ھەتا
سەرکەوم، دەستم لادا، لەناو کەژاوەکەدا دانیشتم، سوور بوبومەوہ، لەتەوقى
سەرمەوہ ھەتا پەنجەى پىم خەریکبوو دەسووتام، چونکە پىموابوو کە
سوکایەتى پىکردووم، گەنجىكى بەرەلا بەلای کەژاوەکەدا تىپەپى و بەچاوە
حیزەکانى سەیری کردم، فیتویەكى کىشاو دوور کەوتەوہ، رەحیم کە سواربوو
تازە زانى کە من پەچەكەم لاداوە، لىوى خۆى کرۆشتو، رەگى ملی ھەستا.

((بۇچى پەچەكەت لاداوە؟ دەتەوئى تووشى شەپم بکەي؟ حەزەكەي خوین
بپريم؟))

((نەخیر دەمەوئى بزانى منیش دەتوانم پەچەكەم لادەم)).

بە لەحنىكى تەشەراوى و تالەوہ وتى: ((ھەر لەسەرەتاوہ ئەوہم دەزانى)).
تیرەكەي راست پىنکای، دای لەدلەم، بەلام من بە نارامییەكەوہ پالم دایەوہو وتم:
((زۆر باشە کە زانیوتەو منت خواستووە)). لەچاوپىنکەوتنى دەمارى ملی کە
لەتورەیبیدا ھەستابوو دلەم فینکبوەوہ.

ھەتا مالەوہ ھەر بەو چاوە تورانەيەوہ چاوى تىبريبوم و منیش پەچەكەم
لادابوو بەكەيفى خۆم سەیری گەرەك و شەقامەكانم دەکرد، زۆر نارام، بەلام
لەناودلەمدا غەوغایەكى سەیر بوو، گەیشتىنە مالەوہ، دەرگاكەي کردەوہو بەدواى
مندا ھاتە حەوشەوہ، لەناوەراستى حەوشەكە چارشىنەكەم لىنکردەوہ،

لەقادر مەكان سەركەوتىمۇ چۈومە ژوررەۋە، بە تورەيەۋە بەدوامدا ھات، قاچى لەسەوزە شۈرەكە گىر كىردى بە لەقە فېرنى دا يە ئەوسەرى ژوررەكەۋە. ((گۈۋ بو گۈرى باۋكى ساحىبەكەت)). جىئويكى بە سەوزە شۈرەكەدا.

پىنكەننىم دەھات، ھاتە سەرەۋە، لەدەرەۋە تالار پىئلاۋەكانى دانا، نارام ھاتە ژوررەۋە بە نارامىيەۋە دەرگاگە پىنەدا، بە ئەسپايى دوكمەى چاكەتەكەى كىردەۋە دايكەند، من لەسۈچىكى ژوررەكەدا دانىشتىبوم، چۈك ھەندابو و دەستەكانم خىستىبوۋە ژىر چەناكەم سەيرى ئەوم دەكرى، مىيوانى چاكەتەكەى گىرت و بەرقىكەۋە خىستى سەر پىشتىيەكە، پروى كىردە من بەتوندى وتى: ((لەئەنەت لەدايك و بابم ئەگەر جارىكى تر ئەمە لەبەركەم، پىشتى دەستى داخ دەكەم كە جارىكى تر لەگەل تۆ ئەيەمە دەرەۋە، تۆ شووت نەكرىۋە تەنيا نۆكەرت گىرتوۋە كە قاپەكانت بۇ بشوات)).

لەجىنگەكەم ھەستام: ((نۆكەرم نەگىرتوۋە، بە قاپ شىتنىش نامرم)). بە پەلە لەقادر مەكان چۈومە خوارەۋە، ھەۋاى دەمەۋ ئىۋارە ھىشتا فىنك بو، بەلام من گىرنگىم پىنەدا، بە رەۋە لەسەر ھەوزەكە دانىشتىم بۇ قاپ شۇردن، دەستىم كىردە بە تەق و كوت، لەلای خۇمەۋە گوتىم ئىستا دى، ئىستا دى، دەبى بىۋ ئەوانم لىۋەربىگرى، نازم بىكىشى، داۋاى لىبوردن بىكات، بەلام ماۋەيەكى پى چوۋ ئەۋ نەھات.

دواتر چىرايەك لەژوررەكە ھەلكرى، دىسانەۋە پالى دابوۋە چوارچىۋەى دەرگاگە، دىسانەۋە ھەر ئەۋ بىزە لەسەر لىۋى.

((رەكەت لەسەر قاپ و قاچاخەكە ھەندەپىزى؟))

ۋەلام نەدايەۋە، سەيرىش نەكرى، ئىشى خۇم دەكرى.

((ھەستە ۋەرە، سەر ماتدەبى، ھەۋا ساردە)).

بىدەنگىبوم، گىر يانك لەگەرۋومدا پەنگى خواردبوۋەۋە، لەۋكاتەدا وتى:

((مەحبوب!!))

بى ئىرادە ئاۋرۇمدايەۋە، بەدەستى چەپى چىراكەي لەلەي دەموچاۋى پراگرتىبوۋ، لەلەي ئەلقەكانى پىرچىۋ، دەستى راستى كە ھەلىمانىبوۋ بەرەۋ لای من درىزىكىرد، ھەر ئەۋ دەست و بەژنو پەيكەرەي كە من ھەزم دەكرد بە چەندىن كاتىمىر سەيرى بىكەم، ئايا دەيزانى چ كاريگەرەيكى لەسەر من ھەيە؟
دیسانەۋە پرسى: ((مەحبوبە نايەي؟))

من ۋەكو كەرويشكىك كە مار جادوى كىردىن لەجىنگەكەم ھەستام، ئەۋ قاپەي كە لەدەستىدا بوۋ چوۋە بن ئاۋى ھەۋزەكەۋە، كەۋتمەپرى، تەنانەت بەردەمى خوشم نەدەدى، بى ئىرادە دەستەكانم بە كراسەكەم سېرى، گەيشتمە لای، چەناگەم لەرزى وتى: ((ئا، ئاۋا ھەزەكەم، ئاۋا كە چەناگەت دەلەرزى، ھەز دەكەم پىر بە دلى خۇم سەيرت بىكەم)).

چوۋىنە ژوۋرەۋە، دەرگاگەي پىنۋەدا، فرمىسكەكانم ھاتنە خوارەۋە، بەرامبەرى ۋەستام، دەستى گىرتىم، لەرزىم، تازە دەمزانى كە چەندە ساردە، خەرىكىبوۋ رەق دەبوۋمەۋە، دەستى ئەۋ گەرم بوۋ، وتم: ((ئەۋ شەۋە كە تۇراي زانىم چىت خواردوۋە)).

((لەداخى تۇ بو)).

((لەداخى من؟))

((لەداخى ئەۋەي تۇ نەتدەھىشت لەژوۋرەكەشدايم)).

لەۋ شەۋە بە دواۋە لەژوۋرەكەي مىندا دەخەوت.

ۋەكو باگرىنىم لىنھاتىبوۋ، مانگى خۇم بوۋ، دايە خانم زۇرتىر دەھات بۇ مالى ئىمە، بەردەۋام سەرى دەدام، لەھاتوچۇ زۇرەكانى ئەۋ ھەستىم بە نىگەرانى دايكىم و باۋكىم دەكرد، لوتىم گەۋرە بوۋ، لىۋەكانىشىم ئەستور بوۋون، ھەزم لەئاۋىنە نەدەكرد، زۇر ناشىرىن بوۋوم.

((دايە گيان بۇچى وام لىنھاتوۋە؟))

دايە بەبى تاقەتتىيەۋە دەيگوت: ((رۇلە گيان چاك دەبىتەۋە، چاك دەبىتەۋە، ئاغا رەھىم ئەۋە ئاۋنىشانى ئەۋ مامانەي كە مىندالەكەي نىزھەتى بەدنيا ھىنا،

مەنۇچىنەرىش ئەو ھىناۋىيەتتە دۇنيا، زۇر شارەزايە بىگرن، پىنۇستىتان پىنى دەپىن)) .

رەھىم پىنكەنى: ((ئىستا خۇ زوۋە دايە خانم)) .

((نە گىيانەكەم كەي زوۋە؟ مانگى خۇيەتى، توخوا ھەر كات ژانەكەي دەستىنكرد خىرا بچۇ بەدۋاي ماماندا، خاۋەخاۋ نەكەن، نەگىنا بەسەر مندالەكەيەۋە دەپوا)) .

رەھىم وتى: ((دايە خانم ئەۋەي كە زۇرە مامانە، خۇ ناكىرى دۋو رۇژ پىنشتە لىرە بىبەستىنەرە، دەنا داۋاي نىرخى خۇينى باۋكى دەكات لىمان)) .

دايە پارايەۋە: ((دەي با ۋەرىبگىرى، بە قوربانى مەحبوبە بى، توخوا ئىۋە خەفەتى پارەكەي مەخۇن، خىرا بانگى بگەن، خۇ ھەر بە تەنىاي نەكا خوانەخۋاستە شتىك روۋبدا)) .

زۇرم پى ناخۇشبو، ھەۋنم دەدا لەخۇمى جالى كەم كە ئەۋ پەزىلىيەي رەھىم ھى ئەۋەيە بىر لەداھاتو دەكاتەۋە، رەھىم وتى: ((مەترسە دايە خانم، نەگەر نارەھەتى ھەر بەيانى دەچم دايكم دىنم بۇ لاي مەحبوبە ھەتا كاتى مندال بونى بەلايەۋەپى)) .

بەيانى پۇژى دواتر ژوۋرەكەي ئەۋ لاي ھەۋشەكەي خاۋىن كىردەۋە ھەتا دايكى بۇ ماۋەيەك بىت بۇ لامان، ئاسودە بووم، ئىتر ئەۋ دەچۋە دەرەۋە شت بىكرى، گەسك لىدان ۋ قاپ شتن ۋ چىشت لىنانى گرتە ئەستۋى خۇي دەتگوت چىژ لەۋ جۇرە كارانە ۋەردەگىرى، من بۇ ھەر ئىشكىك كە ئەۋ دەيكرد سەدجار سوپاسم دەكرد، دەيگوت: ((ئاي كە چەندە تەعارف دەكەي، مالى كورمە، ناكىرى ۋەك مىۋان دانىشم ۋ دەست لەسەر دەست دانىم ۋ كارم بۇ بگەن)) .

بەئى دەيگوت مالى كورمە!

ئەۋ ژنەي كە جەلكانى بۇ دەشۇردىن لەدەرگايدا، دايكى رەھىم دەرگاكەي كىردەۋە، ماۋەيەك قسەي لەگەل كىردو سرتەسرتى كىرد، ئەۋ ژنە لەلاي ھەۋزەكە پراۋەستابو نەيدەزانى چى بكات، لەۋ كاتەۋە كە دايكى رەھىم ھاتبوو بۇ لامان

من ئەمدەتوانى جەلە پيسەكانم لەھەمارەكەى لای ژورەكەى ئەو دانىم، ھەر بۇيە
قەدەم دەكردن و دەمخستتە ناو سندوقىكى كۈنەو لەژىر قادرمەكان دامدەنان.
دايكى رەھىم لەقادرمەكان سەرکەوت، دەمويست لەپەنجەرەكەو پىنى بلىم
جەلەكان لەژىر قادرمەكانە بيبە، خەسووم ھاتە ژورەووە و تى: ((مەحبوبە، جەل
شۇرت بۇ چيبە! دەى بیدە بە من جەلكانت بۇ دەشۆم)).

((نە خانم، ئەو چ قسەيەكە، ئەو نىشى نىوہ نيبە، ئەو ھەموو جارنى دى،
ھەر پازدە رۆژ جارنىك دى، دواتر نىوہ چوونەوہ من نىتر چى بكەم)).

چاوەكانى كز كرد: ((ئەيەرۇ چۇن ئەو پارانەتان فېرى دەدەن! دوو گەنجى
تەوہزەل ھەرچى پارەتان ھەيە ھەروا دەروا)).

حەزم نەدەكرد كە ئەو دەست بۇ جەلە پيسەكانمان بەرى، ئەو دايكى رەھىم
بوو، خەسووى من بوو، نەك جەلشۇرى گەرەك.

جەلشۇرەكە جەلەكانى شۇردو ھەلى خستى و رۆيشت، دەمەونىوہرۇ بوو، نزيك
ھاتنەوہى رەھىم، لە ناكاو ديم كە خەسووم بە ليخەليخ تەشتىك ناوى پركردو
چووە ژورەكەى خۇيەوہ، دوو سى كوت لەجەلە چلكنەكانى ھىنايە دەرى و
گەرايەوہ، لەلای حەوزەكە دانىشت و دەستى بە شۇردن كرد، نەمدەزانى چ
پيلانىكى بەدەستەوہيە، بۇچى جەلەكانى بە جەلشۇرەكە نەداوہ، لەناكاو توورە
بووم.

قورس بووم، نەمدەتوانى لەقادرمەكان زۇر سەروخوار بكەم، لەپەنجەرەكەوہ
ھەرام كرد: ((خانم، ئەى بۇچى جەلكانتان بە ژنە جەلشۇرەكە نەدا تا بۇتانى
بشوا!))

ناورنىكى دايەوہ: ((خۆم دەيشۆم، دايكم جەل شۇرى بووہ يان باوكم؟ خۇ بە
شۇردنى دوو كت جەل مروۇ نامرى!))

دەمزانى نيەتى چيبە بەلام نەمدەزانى چ دژ كرددەوہيەك نيشانبەدەم، بى ئەوہى
سەرنجى بەدەمى سەفرەكەم داخست، دەنگى قاچى رەھىم دەھات، ھاتە

حه وشه وه، هاتمه پشت په نجره که و سه یرم ده کرد، سه یرنکی جله کانی کرد که
نم سهر تا نه و سه ری هه وشه ی گرتبو و سه یرنکی دایکشیی کرد.

((مه گهر نه مړو جلشوره که لیره نه بوو))

((بوچی نا لیره بوو))

((نه ی تو بو جله کانت پینه دا بیشوا))

((ده ی مه حبوبه هیچی به من نهوت، یه ک وشه یشی نه گوت که جلت هه یه

بیهینه بو نه و ژنه بیشوا، قه یناکا، ته نیا دوو کراسه))

جه ستم ده لرزی، له گهل نه و جوړه هه نس و که وتانه خووم نه گرتبو، هه ستم

ده کرد دایکی ده یه وی ناژاوه بنیته وه، هه زده کات به ینمان تیک بدات، نازانم

ره حیم تیگه یشت یان نا.

ته نیا گویم له دهنکی بوو که قسه ی دلنی منی کرد: ((نه گهر بتویستایه خوت

ده تینا، خو پاره وهرده گری، به خو پایی کار ناکات، نه گهر بشتویستایه خوت

بیشوی ده بویا به یانی بتشتایه نه ک نیستا که کاتی ناخوارده، ده ته وی

توره مکه ی)) به قاچی دای له ته شته که و: ((کویکه ره وه، نه گهر نارچه ته ی پروره وه

بو ماله که ی خوت))

((نای روله گیان من هاتووم یارمه تی ژنه که ت بدم، بو کوی برؤم))

((ههر نه وه ی که وتم، نه گهر ده ته وی نه و کارانه بکه ی ژنه که ی من پیویستی به

یارمه تی نییه))

دل م فینک بو وه وه، کو تایی به باسه که هات.

له مالی باوکه وه جلی مندالیان له هاوین و زستان بو ناردم، دایکم هه رچی

پیویستی مندالبوو به جوانی و ریکوپینکی بوی ناردم، خه سووم له دووره وه

سه یری شته کانی کردو سه رنجی نه دایه، ته نانه ت نه شها ته پیشی، هه زم ده کرد

خیرا منداله که م ببی هه تا زووتر بگه رپته وه بو مالی خوی.

مامان هاتبو وه لام، ناوی کولاتووی ده ویست، په روی خاوینی ده ویست،

رینموونی ده کردم که چی بکه م، ژانه کانم به راده یه ک زور بوو که خه ریکبو

دەمردم، ھەر جارىنى كە ژان دەيگرتەم بە خۇم دەگوت تازە لىنى نابمەو، نەم جارە نىتر تاقتە ناگرم، ھەناسەم لىدەستىنى، كەوتبومە بە حرىكەو ھە شەپۇلى ژان چوار دەورمى گرتبوو، شەپۇلىك دواى شەپۇلىكى تر، بۇ ھەناسەكىشان ھەولمەدا، ھەناسەيەكى بى ژان، ئاواتم ئەو بوو كاتەكان بگەرپتەو بۇ دواو، بۇ وىنە بۇ دوينى شەو بگەرپتەو، يان بەرەو پىنشەو ھەلفرپايە، نارەزووم دەگرد كاتىك بىت كە نارام بگرم، رەھىم لەلام بوو، بە چاوە بى گوناو نىگەرانەكانى سەيرى دەگردم، پرچەكانى لەسەر پووخسارى بوو، دەمارى مىلى لەنىگەرانىدا كەوتبوو لىدان، بەدەستە گەرەو زىرەكانى دەستى دەگووشى، نەوم دەدى و نەم دەدى، لەنىوان تەپوتۇزى ژان دەنگى نازكىشانەكانى و شەكانىم دەناسىيەو، ئەگەر بىرپار بوو نارامشىكىكى، ئەگەر ھىواى دۇنەوايىەك بى، تەنيا بە موبارەكى بوونى ئەو بوو، ھەست بە بوونى ئەو كە لەلامەو پى بەپىنى مەن نازارى دەكىشا، دەگوت دەپرسى: ((مەحبوبە نازارت زۆرە؟))

لەنىوان ھەناسە براوكانم كە لەتوندى نازارى زۆرو ھەر جارە زۆرتەر دەبوو، دەمگوت: ((نا... نا... ئىشىكى وام نىيە)).

دەگوت رامگردوو ھەناسە ھەناسەم دەداو نارەقم دەگردو مىردەكەم ناوچاوانمى دەسپىيەو، دايك لەكوئى بوو؟ بۇچى نەدەھات بۇ لام؟ ئەى كەى دىن بۇ لام؟ كەى بە بىريان دىمەو؟ ئەگەر ئەمشەو بىرم مەگەر لەو دىنيا يەك بىيىنەو، دىسانەو ژانەكەم بۇ دەھاتەو.

خەسووم لەھاتوچۇدا بوو، مامانەكە بۇ ساتىك لەژوورەكە رۇيشتە دەرەو، ((رەھىم گىان سەرت بىنە پىنشەو)).

((بلى، چىت دەوئى؟))

((پارەيەكى باش بە ماماناکە بدە)).

((نىگەران مەبە، رازى دەكەم)).

ناوچاوانمى ماچ كرد، دەستى لەناو دەستىدا دەلەرزى، خەسووم ھاتە ژوورەو چاوى پىمان كەوت، بەپىنگەنىنىكى ناجسنانەو وتى: ((مەحبوبە

خانم، لهم کاته شدا دهسته لناگری؟ بهینه ژانی ئەم دانیهت ته واوبن، جا لهیری
یه کیکی تردابه! غیره تیکی باشت هیه ها!...))

به نیگایه کی تونده وه سهیرنکم کردو دواتر سهیری رهحیم، له ناکاو ههردوو
چاوم پر بوو له فرمیسک، رهحیم سهیری بهرز کرده وه به دایکی وت: ((دایه،
دهیبریته وه یان نا؟ هاتووی یارمه تی بدهی یان نازاری بدهی؟))

لهو حاله دا ترسام و سهیرنکی دایکیم کرد، لهو جوړه قسه کردنه ی رهحیم
سهرم سوورمابو، گومانم نه بو که دایکی دهتورئ و دهروا، تۆ بلنی پنی ناخوش
بووبن؟ تۆ بلنی نه ونددهی تر نه بیته میلم؟ سهبارت به بهشی یه که می بیره کهم
هه لهم کردبوو، دایکی بی نه وهی ته ربین پیکه نی و وتی: ((به چاوان، ده م
داده خه هتا مریشکه کهت هیلکه ئالتوونیه کهی بکات)). سهبارت به بهشی
دووه می بیره که شم زور راست نه بوو، نهو هر له سه ره تاوه چاوی بینینی منی
نه بو، پرسیم: ((رهحیم، یانی چی؟ هیلکه ی ئالتوون یانی چی؟))

خه سووم له کاتی کدا که به پیکه نینه وه له ژورره که دهچووه دهره وه وتی: ((یانی
نه وهی که با منداله کهت ببئ و ناغا گیانت خوشی بوئی نهوکات ده بیننی که
شش دانگی سامانه کهی دهکات به ناوته وه، نه گهر نهیشیکا سن دانگی به ناو
چاوانته وه یه)).

رهحیم هیچی نه گوت و منیش له ئیشدا هاوارم کرد.

کوڤ بوو، خپوخۆل و سوور، مامانه که شوردی و مهلوتکه ی کرد، قره
سه رهکانی کهم و رهش بوو به لام لولبون، دلم داخوړپا، ریک له قره سه رهکانی
باوکی دهچوو، په نجه گه وره کهی له ده می خست و دهیمژی، وهکو بینچووه پیشله
چاوهکانی نووقابو. مامانه که جینگه ی بو پاک کرده وه راکشام، رهحیم ناوچاوانی
ماچکردم و نه شره فییه کی پیدام، ده مزانی نیش و کاره کهی باشبووه، هه موو
پوژنیک نه و پارانه ی که پهیدای ده کرد دهیبنایه سه ر تاقه که، هه موو پوژنی هه تا
کاتی دایکی هات بو مالم، لهو پوژه به دواوه پارهکانی خوی و منی دهخسته
ناو سندوقه وه کلپه کهی ده دا به من، من پیم سهیر بوو به لام هیچم نه ده گوت.

دەمزانى ھەر لەو پارەيە ئەو ئەشرەفییەى بۇ كېرپوم بەلام نەمدەزانى خوشحالبم
يان نارەحت؟ ئايا نەم ئەشرەفییەى بەقەرز كېرپوم؟ دەمويست پرسیاری لیبكەم
بەلام بەباشم نەزانى، ئیستا خودا گەوھەرىكى پىنابووم كە خومەكانى ئەشرەفى
لەبەرانبەرىدا خۆلبوون؟ كۆرەكەم.

حەفتەيەكى پىنچوو، حالم باش نەبوو، دەمزانى دواى مندالبون ھەندىك
ئافرەت تووشى خەمۇكى دىن، منى چارەپەش لەو دەستەيە بووم، پەحیم سى
چوار شەو بەلامەو دەدەنىشت و سەيرى دەكردم، سەيرى مندالەكەى دەكرد،
سەيرى شىرخواردنەكەى دەكرد، سەيرى فرمیسكەكانى منى دەكرد، دواى
شەوئىك كاتىك كە مندالەكەم ماچ دەكردو بەخومەو دەمنوساندو بەقوربانو
سەدەقەى دەبووم وتى: ((ئىتر ئاگات لەمن نىيە مەحبوبە خانم! كە تازە ھات
كۆنە خەلاتە؟))

بەخىلى بەكۆرەكەى خۆيشى دەھات، بەو جىگەيەى كە لەدلمدا كەردبوویەو،
سەرم ھەلپرى و پىكەنىم: ((ئەى بەخىل)).
((لانى كەم بىلە شەوانە لای دایكەم بخەوى)).

((ئاخر مندالە برسى دەبى، با دوو سى مانگ لىرەبى دواىى بىرىكى بۇ
دەكەينەو، كاتىك كە شەوانە بۇ شىر ھەلنەستايەو بەسەر چاودەیدەم بە
داىكت بىبا بۇ لای خۆى)).

بە نىگەرانییەو وتى: ((كەوايە بفرموون ھەتا شەوى زەماوئەكەى، مائناوا
كاكە من پۇیشتم)). وە بە راستى پۇیشتم، تۇرا بوو، كاتىك كە شەو درەنگانىك
ھاتەو دەمى بۇنى ژەھرى ماری دەدا.

داىكى بەيانیان مندالەكەى دەبرد كاتىك من لەناو جىگاوباندا بوم، لەوانەيە
بلىم نىوہى زۆرى كارەكان لەدەستى داىكىدا بوو، داىە ھات، ھەوا سارد بوو،
بەفربار بىبوو، لەژوورەكەى مندا ئاگرىكىان ھەلنەكردبوو، داىە لەھەوالى مندالبونى
من شاد بوو ھەتا خەسووم لەژوورەكە پۇیشتم دەروە بە ئەسپاىى پىنى وتم:
((رۆلە گيان ھۇشت بىنى بۇنى ئەو دووكەل و ئاگرە خۆت و مندالەكەت نەخۆش

نەخا ((بړنک راودستاو وتی:)) ههتا دهشتوانی شیر بنده به مندالهکەت چونکە
ههتا شیری بدهیهتی ئیتر سکت پړ نابی))

بەرستی دلم نیشا. مەگەر دایەش بە چاری سوک سمیری رحیمی دکرد
بۆچی نەیدەویست من دیسانەوه لەو مندالم بینی* لەوانەمە نەمە قسەمی دایکد
بن، نەویش بەو جۆره پینی دەگوتم، چل نەم پارهی پیندام و وتی نەمە ناغا
گیانف بۆ مندالهکەتی ناردرود و دواتر پزۆیشت.

شەشەمین شەوی مندالبونم بوو، کەوتەم بیری مندالبونەکەمی دایکم،
جەژنیک بو، ئەو هەموو خوشی و شادییە، ئەو هەموو بێندوبەرەمە. من لێردا لەم
شوینە بێدەنگەدا تەنیا بووم، تەنیا خەسووم بوو رحیم هینشتا نەهاتیبوووه
کاتیک هاتەوه لەسەرخۆ نەبوو، بەراستی لینی تۆرەبووم، گریا بووم. مندالهکە
لەلام خەتیبوو. دایکی لەحەوشە قاپی دەشۆرد، خۆد بۆ ئەوه نامادکردبوو کە
شەرنیکی باشی لەگەڵ بکەم، بەلام کاتیک کە چاوم بە روخسارو چاوه جوانەکانی
کەوت هەموو شتیکم لەبیر چوووهوه، زۆر سەیر بوو کە چۆز بە بیستی نەنگی
پینی هەرچی خەم و خەفەت و رۆژ رەشییەکانم هەبوو لەبیرم دەچوووه، بەراستی
خۆشم دەویست.

وتی: ((سەلام خانە جوانەکەم!))

دەمزانی کە تەشەر دەدا، وەلام نەدایەوه.

((تۆ خۆ هەر خەوتووی!))

((ئیشم هەیه ناتوانم دانیشم))

((ئەری بەراستە، دایکی پزۆستەمیش چل سال خەوت))، پینکەمی چونکە

سەرخۆش بوو، هەنگاوێک بەرەو پینشەوه و دواتر بەرەو دواوه رەتەلی دەبرد.

منیش پینکەنیم.

((رەحیم گالته مەکە))

((تۆ وام لێدەکەمی))

وتم: ((ئاتوانم، ئەوئەندە جوانو لەبەردلانی كە ناكړی لهوه زیاتر نازت پیتبەم)).

چاری لەناوچاروم بړی و هەناسەم وەستا.

((تو خو ئەگەر ئەم زمانەت نەبوايە پشیلە دەبخواری!))

سەری هینایە پینشەوه، بۆنی هەناسەیی دەهات، ((دیسانەوه لەم گەندر

گوانەت خواردوو؟))

((نەری پیتناخۆشە)).

((زۆر، نیتەر مەیحۆ)).

سەری هینایە خواریوه هەتا شتیکم پنی بلی، دایکی لەناکاو دەرگاکی کردەوهو لەناو دەرگاکیدا وەستاو بەنیوه گالتەو نیوه راستی لەحالیکیدا کە دەستی لەکەلەکەینابوو وتی: ((نیوه دەست لەم کارانەتان بۆ هەلناگرن بەسە نیتەر

خۆبووک و زاوانین!))

رەحیم گەرایەوه بەدەنگیک کە بەرای من زۆر ناشرین بوو وتی: ((بۆ وینە

دەلین چ کاریک لهوه گرنگتر هەیه نێمە بیکەین؟))

((بە لای ناخیرتانەوه شەوی شەشەمی منداڵەکەتانە، دەبێ ناویکی بۆ

بدۆزنەوه)).

رەحیم پرویتینکردم: ((چ ناویکت بۆ هەلبژاردوو مەحبوب گیان؟))

ئەوهی کە خواریدبووی ورەیی گۆرانبوو و شادو سەرخۆشبوو، وتم: ((چونکە

خواری تۆی بەمن داوهو تۆ باوکی ئەوی حەزەکەم ناوی بنیم عەنایەتولاً)).

دەستی کرد بە پینکەنین: ((کە خواری منی بە تۆ داوه، دەبێ ناوی من عەنایەتولاً

بێ؟))

دایکی ناویریکی دایەوهو بە بیزارییهوه وتی: ((بەسیهتی نیتەر، ئەم ئەدایانە

چیە دەریدینن، خواری منداڵ بازارنیە، گەرەیهکیان گوتوه، دەبێ گەرەتر ناو بۆ

منداڵ دیاری بکات، باوهگەرەیهک، دایهگەرەیهک، کەسێک)).

بە نارەزايىيەۋە وتىم: ((خانم، باۋەگەۋرەۋە دايە گەۋرە كاتى خۇيان زەۋوقيان بە خەرجدارەۋە ناۋى مندالەكانى خۇيان ھەلبىژاردوۋە، ئىستا نۇرەي ئىمەيە، ئەگەر ئىمە دايك و باۋكى نەۋ مندالەين ھەز دەكەين ناۋى ەنايەت ولا بى)).

لەناكاۋ دەستىكرد بە گريان و لەژوورەكە پۇيشتە دەرەۋە، لەسەر قادرمەي يەكەم دانىشت و بەگريان و بەدەنگى بەرز وتى: ((بەقەستى منى چارەپەش دايە گەۋرەم، كلفەت و قەرەۋاش لەمن بايەخيان زۇرتەرە، خەتاي مندالەكەي خۇمە، منيان تەنيا بۇ كارەكەرى دەۋى، بۇنەۋەي كە بىكېم و بشۇم و لىنىم، نەۋەيش سىياقى چاكەكانم، قوپ بەسەرى من كە ھەر لەسەرەتاۋە چارەپەشېوم، بەۋ تەمەنە كەمەيەۋە بەرانبەرم دەۋەستىتە!)).

من و رەھىم بەسەيرىكەۋە سەيرى يەكمان كرد: ((بۇ كوي دەپۇي رەھىم؟ توخوا شەپروشت نەكەي، من تاقەتم نىيە)).

ۋەلامى نەدايەۋە، گويم لەدەنگى بوو: ((ئەۋە چىتە بۇ وا دەكەي؟ دەتەۋى خۇت نەخۇش خەيت و كار بەدەيتە دەستمانەۋە؟))

بەگريانەۋە ۋەلامى دايەۋە: ((مەترسە كارت نادەمە دەست، پزگارت دەبى، زۇرت پىناخۇشە؟ ئەگەر منت بە دايكى خۇت بزانييايە زۇرتەر لەۋ شتانه گىگىت پى دەدام)).

((ئىستا دەلىي چى؟ دەتەۋى خۇت ناۋى مندالەكە بىنى؟))

((نەخىر من چۇن كارى وا دەكەم، من كارم بەۋ شتانهۋە چىيە، من ھەر دەبى پەۋۋوپالەكەي بشۇم)).

((ۋتم بلى ھەزت لە چ ناۋىكە؟)) ((ئلماس))

((دەي باشە ناۋى بىنى ئەلماس ئىتر ئەۋ گريان و شىۋەنەي بۇ چىيە؟!))

بىدەنگى داھات، خەسووم ژىربوۋەۋە، دلم داخوريا، قەدو بالاي ئەلماسى نۇكەرى دايەگەۋرەم كەپەش پىست و قەلەۋ بوۋ ھاتە بەر چاۋ.

رەھىم بەتەنيا ھاتە ژوورەو، دەرگاگەي پىنوداۋ وتى: ((ژنىكى زلو مل ئەستور لەسەر ناۋى مندائىك چ گۆبەنىكى سازکردو! دەي ھەر لەسەرەتاۋە بلى دەمەرى ناۋى بنىم ئەلماس و بېرىتەو)).

بە پارانەو وەو وتى: ((رەھىم گيان ئاخىر ئەلماس ناۋى نۆكەرە رەش پىستەكانە، ناۋى نۆكەرەكەي دايەگەرەم بو، من حەزم لىي نىيە)).
بەتوورەيىو وە وتى: ((ئىنجا تۆ دەستت پىكرد، ناۋ ھەر ناۋە، مەگەر نۆكەرى رەش پىست مەوۋ نىيە؟ ئەگەر ناۋى ئەنئىن ئەلماس دايك دەتورى و بەجىمان دىلى ئىتر نىمە چى بگەين؟))

وتى: ((دەي ئىستا بۇ توورە دەبى؟ من تەنيا...))
((تۆ توورەم دەكەي، لەسەر شتى ھىچ وپوچ، ھەر بەدۋاي بيانوودا دەگەرى، ئىستا دايك قسەيەكى كرد، شتىكى لەئىمە ويست، تۆ بۇ ئەو گۆبەنە سازدەكەي؟))

بەتوورەيىو لەژوورەكە چوۋە دەرەو ئەو شەو لە ھەيوانەكە خەوت.
ناۋى كورەكەي منىش بو بە ئەلماس.

وردە وردە لەجىگەكەم ھەستام و كەوتە كاركرن، ئىتر دەمتوانى بەمنداكەم بگەم و وردە وردە كارەكانى مالەو ھەش بگەم، پۇژىكيان كە ھەوا سارد بو بەفر بارىبو، دۋاي نانى بەيانى ئەوكاتەي كە رەھىم دەيوست بچىتە سەر كار خەسووم وتى: ((دەي رەھىم گيان منىش دەپۇم)).

زۇرم پىخۇش بو، رەھىم پرسى: ((بۇ كوئى؟ بۇچى ئاۋا زوو دەپۇي؟))
خەسووم خەرىكبوو نان و چاكەي بەيانى دەبردە دەرەو وتى: ((نە ئىتر مەحبوبە گيان باش بو، منىش دەبى بچمەو بۇ سەر مال و و ژيانى خۇم، ھەلبەت ئەگەر بە باشى بزانى)).

رەھىم بى خەيال لە قادرمەكان چوۋە خوارەو، دەيوست كە لەمال بچىتە دەرەو بېرواتە سەركار، كە خەسووم ئىشارەي پىكردو ديسانەو سرتەسرت دەستپىكرد، رەھىم گەرايەو ھاتە ژوورەو، خەسووم چو بۇ متبەخ،

دەمزانى گە ھەر كاتىك سرتەسرت بىكەن شتىك پروودەدات، وتى: ((مەحبوبە گيان دايكم قسەيەك دەكات كە خراپيش نىيە، دەلى تۇ بۇ دەبى خەرجى دوو مال بەدى؟ خەرجى كرى خانووەكەى منيش بەدى، دەلى خۇ تۇ مالەكەت گەرەيەو منيش لىرە لەژوورىك دادەنىشم...))

وتى: ((بەلام ناخر رەحيم...))

((چىيە؟ پىت ناخوشە؟))

((نا، بەلام ناخر ئىنسان سەربەخۇ نىە. ناتوانى بە مەيلى خۇى ھەلس وکەوت بکات...))

((مەگەر دايكم دىتە كۆلى تۇ؟ چى دەكات؟ ئەو نىە پۇژ ھەتا ئىوارە خزمەتت دەكات، دەست وپىتى بەستووتەو كە سەربەخۇ نىت؟ ھەر ھەز دەكەى من دوو كرى بەدەم؟ زۇرباشە ئىستا پىنى دەلىم بارگەو بىنەكەت بىنچەرەو و لىرە پىرۇ. مەحبوبە دەلى دەبى پروات...))

((ئەيە پۇ شتى وا نەلىى، ئابروومان دەچى، كەى من قسەى وام كرىووە...))
لەدى خۇمدا جنىوم بە دايكى دەدا، دەمزانى تەواوى ئەو شتانە لەژىر سەرى ئەودايە، بەلام لەرووى ناچارىيەو و تى: ((دەى باشە با بىننىتەو ھەر كارىكت پىخوشە بىكە...))

((كەوايە مەحبوبە گيان تۇيش پىنى بلى ھەرچى بى دايكى منە...))

ئىتر ئەو ەم پى زۇر بوو، دەمزانى دەموچاوم يەكسەر تىكناو بەلام و تى: ((زۇر باشە...))

وتى: ((كەوايە جارى مالئاوا)) ئىتر پۇيشت.

تەواوى جەستەم داگىرا بوو، چوومە ھەوشە، خەسووم لەوى نەبوو، لەمەتبەخ بوو، بەزەحمەت لەقادر مەكان چوومە خوارەو، ھىشتا نازارم ھەبوو، خۇى بە مەنجەلى چىشتەكەو ھەرىك كرىبوو، و تى: ((خانم، رەحيم پىنى باشە كە ئىو لىرە بن، لەلاى ئىمە ژيان بکەن...))

نەمدەتوانى بەجوانى و نەرمونىيانى قەسى لەگەل بکەم، زۆرم پىنخۆش بوو
 كىنە و نەفرەتى خۇمى پىننىشان دەم، بەلام نەمدەتوانى و نەفرەتم لە و لاوازييەى
 خۆمدەکرد، ناوڤى دايەو و چاوەکانى بريسکايەو، نازانم لەخۆشيدا بوو يان
 لەناجسنى، وتى: ((وەلا مەحبوبە گيان، من كە ھەر پىنم خۆش نەبوو مال و
 حالەكەم جىيىنم، بەلام رەحيم بە زۆر وتى بىننەرەو و يارمەتى مەحبوبە بدە،
 گەنجە، ناتوانى مالدارى و مندالدارى بکات، منىش نەمدەزانى چى بکەم، ئەگەر
 بىمگوتايە نا دلى دەيەشا، وتم مادام تۆ ئەوئەندەت پىنخۆشە ئەگەر مەحبوبە
 گيانىش رازى بى دەمىنمەرە، ناخر دلم نايە بە و زستانەش بەجىتان بلىم، قەى
 ناکا ئەگەر تەلخىشم ئى بچى، پىنم بلىن بىننەرەو دەلىم بەسەرچا، چى بکەم،
 مندالمە، ناتوانم ناپرەحەتتى ئەو بىينم))

چەندە پىنم خۆشە ئەو كارەى كە ئاواتمە لەگەلى بکەم، دەستى بگرم و
 لەمالەكەم بىكەمە دەرەو، بەلام نەمدەتوانى، شعورم نەبوو، فىر نەكرا بووم، فىر
 نەكرا بووم كە بەرگرى لەخۆم بکەم، بەردەوام پىيان و تىبووم تۆ گەرەيى بکە،
 ديسانەو كەوتە بىرى نامۆزگار يىيەکانى دايكەم: مەحبوبە گيان تۆ باشبە،
 خەرىك بوو لەرقدا دەتەقىمەرەو زەردەم دەکرد، بىدەنگبوم، ئەو بە فىل و تەلەكە
 ئەوەى پىتى خۆشبو بە دەستىهینا، مايەو و مەتیشى بەسەر ئىمەدا دەکرد.
 دايە گيان ھات، خەرجىيەكەمانى ھىنا بوو، بە ئەسپايى وتى: ((ئەمە خۆ ھەر
 لىرەيە!))

((بەريارە ھەر لىرە بىننىتەرە، دەستمان ئى ھەلناگرى، بەبىيانووى يارمەتى
 ھات و لىرە مايەو، توخوا بە ناغا گيان و خانم گيان ھىچ نەلىنى))

((چى بلىم، پىيان بلىم زۆرتر خەفەت بخۆن))

قەسكەم گۆڤى: ((خوجەستە چۆنە؟))

((بەروا بکە ئەوئەندە بالاي بەرز بوو، پووختسارى جوان، فىرى پىيانو دەبى،
 مامۇستاي زۆرى ھەيە، وینەى وا دەكىشىت مەوۇ ھەر حەز دەكات سەيرى
 بکات))

تینه دهگه ییشتم، باقی قسه کانیم نه ده زانی چی وت، بیرم لای خوم بوو، لای
ژیانی خوم، ده تگوت ناگام له دنیا نییه، له و دنیا یه کی جوان و گوره بوو
منیش لینی به ده ربووم، دوا که تبووم، له قهه لیدابوو، کاتیک دایه رژیشت خه سووم
پرسی: ((دایه خانم چی ده گوت؟))
((هیچ، قسه ی خومانمان ده کرد))

لیوه کانی به نیشانه ی تهران کۆکرده وهو به بۆله بۆل له کاتیکدا سهرقالی نیش
بوو به دهنگی بهرز وتی: ((بۆچی من ده لیم قسه ی منتان ده کرد؟ نیستا نیمه ییش
بووین به بیگانه؟ ده ی بلنی خه رچی هینابوو نیتر، مه گهر من ده لیم بیده به من؟ من
که خوم به کاره کهر گرتوو، نه گهر کاره کهرتان گرتبا کۆلنیک پاره ی
ده ویست...))

به خوم وت که وایه نه و داوای پاره م لیده کا، مروقه نه وهنده بهرچاوتهنگو
چا وچنۆکم نه دیوه، نه و که له مالی کوپو بوکه که ییدا ژیان ده کات چاوه رینی پاره
وهرگرتنی ده کرد، به هه مووی نه مانه وه جار هکی تر که دایه هاته وه و پاره ی هینا
چومه لای وتم: ((خانم، نه م دوو تمه نه بۆ نیوه به م پاره یه چارشینونیک بۆ خوتان
بکرن، من نازانم زهوقی نیوه چۆنه))

نازینکی کردو وتی: ((نه و قسانه چیه، من خۆ چاوه پروانی پاره م له نیوه نییه))
پاره که ی وهرگرتو خستییه ناو کراسه که یه وه.

که وتمه وه بیر شازاده خانم که خوازیبینی کردم بۆ کوپه که ی، که وتمه یادی
مستیله کانی، یادی هه لئس و که وته سه نگین و نارامه کانی، قسه ی خومانن بۆ زور
پنکوپنیک بوو، وتم: ((من ده زانم تۆ چاوه پروانی پاره ت له نیمه نییه خانم، من خوم
حه زده که م پیت بده م))

ره حیم هاتو پرسى: ((نه م پاره یه که مه، دیسانه وه پاره ت دایه دایه؟)) و
پنکه نیننکی کرد که زور ناشرین هاته بهر چاوم.

وتم: ((نه دام به دایکت))

((بۆچی؟))

((توخوا رەھىم ھىچ مەننى، ئاخىر لەمالەكەي نىمەدا زەحمەت دەكىشىنى،
مىندالداری دەکا، چىشت لىدەنى، توخوا ھىچ نەئىي عەيبە)).

كەوتمە بىرى پىكەننەكەي كۆرەكەي عەتالدهولە، كە وتى ديارە پشیلەيەكى
شلوغىشە، بىستەم كە رەھىم وتى: ((دەي با كارىكا، ئەركى خۇيەتى، دەتويست
دانىشىنى و من و تويش باودەشىنى بکەين؟ مالى خۇپايى، نان و چىشتى خۇپايى،
دەبى زورىشى پىخوشبىنى كە بەر پىرى و كەنەفتىيە نەچووتە مالى كەسى تر
ئاوارە نەبوو)).

دلم داخوريا، ئەوھى كە نەمدەزانی تيگەيشتم، رەھىم دەتگوت ھەر ناشزانی
من چىم لىھات، ھەئس وکەوتى رىك وەك دايكى ھاتە بەرچاوم، ئەويش تاوانىكى
نەبوو، چونكە ئەو دايكە گەورەي كىردبوو، دەتگوت لەزەلكاوينكا گرىمكردوہ
كە ساتبەسات زۇرتەر پۇدەچمە خوارەوہ، رەھىم چوہ ژىر قورسىيەكەوہ،
نانەكەي خواردو بۆي خەوت، دواترىش ھەستاو چوہ دووكانەكەي.

زۆر وەرەز بووم، ئىستا ھۆكارى ئەم ھەئس وکەوتە ناشرىنانەم دەزانی ئەوھى
كە ھەموو شتىكت لەپارەدا كورت بىتەوہ، ديسانەوہ دلنەوايى خۆم دەكرد،
تەواويكە مەحبوبە، خۆت ويستت، كارت بە دايكى چىيە؟ مەگەر پورەكەي خۆت
بەو ھەموو بەدەماریەيەوہ پارەي خۆش ناوي؟ مەگەر ئەو ھەموو دايكتى نازار
نەدەدا؟ مەگەر كەم فىل و تەلەكەي بەكاردەھىنا؟ بەلام باش دەمزانی كە جياوازي
ئەوان لەگەل ئەمان چەندە زۆرە، پوورە كىشورەم وەكو زۆرەي پىرەژنەكانى تر
ھەر چاوي لەپارەبوو، بەلام بە ھەموو ئەمانەوہ ھەئس وکەوتى زۆر جوان و نارام
بوو، وەكو خەسووي من سووك و چروك نەبوو، بەلام ئەمە خەسووم بوو دەبوايە
تەحەمموليم بکردايە، خۆم ويستبووم، كارى خۆم بوو. باش دەبى، رەھىم باش
دەكەم، چاوەكانم وردە وردە دەكەمەوہ، جوان رىنگاي چاكەي نىشان دەم،
دەرپاتە ناو نىزام. دەبىتە خاوەن ناو، لەناو خەلكدا دەگەرئى و فىردەبى.
تەنيا دەبى ئەمسال راوہستم، خۆي بەئىنىداوہ، خۆي وتوويەتى ھەتا كۆتابى
شان لەسەرم راوہستە.

ورده ورده خه سووم به بیانوی نهوهی که مندالم و هیچ کارینک نازانم ته وای
مال و ژیانمی خسته ژیر دهستی خویهوه و من بووم به بوونه وهرینکی بی هیزو بی
دهسهلات که تهنانهت دهسهلاتم بهسر منداله کهی خویشمدا نه بوو، سالی
دوهه م دوی نه ورؤز که نهو سالهش به کهم وکورتی و بی هیچ خوشییهک
تینپه ری، منداله کهم که تهمه نی یهک سالان بوو له گهل خوی شهوو پوژ به دوی
خویدا راده کیشا بهره و مه تبهخ و حه وشه، نهو کاته مه مکمه ژه نه بوو، به په پو
شهکر مه مکمه ژه یان بو مندالان دروست دهکرد، خه سووم برینک شهکر یان نه باتی
له په پویه کهوه ده پینچاو سه رینکی گری دواو دهیخته ده می کوره که مه وه، به لام
بوئه وهی که کوره کهم گریانه کهی راره ستی و ژیر بیته وه له پینشدا دهیخته ده می
خویهوه و ته ریده کرد.

دهمگوت: ((ناخ خانم، مندال ناسکه، توخوا مه یخه نه ده می خوتانه وه)).
یان دهمگوت: ((خانم نه وهنده نهو منداله مه به نه ده ری به دوی خوتاندا
سه رمای ده بی، با لووتی بسرم به پشته دهستی خاوینی نه کاته وه، ناشرینه)).
خوی تووره ده کردو دهیگوت: ((حای هر ده لئی مندالمان گوره نه کردوه،
له ناوی ده می من منداله که نه خورش ده که وی؟ نهی بوچی باوکی نه خوش
نه کهوت؟ ماشالا کور به و قورسی و قایمییه، مندال ده بی رابکاو یاری بکا، بکه وی
هه تا گوره بی)). یان دهیگوت: ((باوکی له مندالیدا ساتیک له ماله وه
رانه ده وه ستا، هر له کولاندا له ناوخول و قوردا بوو، ئیستاش ده بیینی وه کو
پوسته م وایه، مروقه هر حه ز ده کات سهیری بالای بکات)).

یان به کینه وه دهیگوت: ((چلمی هاتوه، خر من ناتوانم به رده وام لووتی پاک
بکه مه وه، هزار کارم هیه! ده لئی خوازیبیکه ر هاتوه، ئیمه خو هر
خومانین!))

دهمگوت: ((مه به ستم نهو بشتانه نییه، مندال ده بی پاک و خاوین بی هه تا
نه خوش نه که وی، با مروقه بتوانی سهیری پوخساری بکات، مروقه ناویری...)).

قسه که ی پیده بپریم: ((مه ترسه گیانه، سه یریشی ده که ن و پنی ده نین کاکه ش، به نینیت پیده دم که به و چلمه یشیه وه قوراو خوریشی ده بن، مه گهر باوکی خراپه، به نینیت پیده دم کچه ده ونه منده کان به ری نه دن، قوراو خوریشی ده بن))

زور به باشی له مه به سته که ی تیده گه یشتم، ده مزانی له کوئوه قسه ده کات، چه زم ده کرد و دلامینکی وای پی بده مه وه که ده می داخا، به لام نه مه مزانی چی بلیم، رقم له شه پرو ناخوشی بوو، ده ترسام ره حیم لیم بره نجی، له سه ره نجامی کاره که ده ترسام، من که چوکم بو ناسمان دانه دها نیستا له و پیره ژنه ده ترسام، له ناره چه تیدا ده چوومه وه ژوره که ی خوم.

کورده که م فیری قسه کردن بوو، یه که مین وشه یه ک که فیری ده بوو جنیوه کانی دایه گهره ی بوو که به گالته یان به راستی پنی ده گوت، خه سووم به پیچه وانه وه ی من ده یرده سه وزه فروشی و قه سابی و هه موو شونینیک، له گهل کاسبکاره کانی گهره گ شه ری ده کردو جنیوی دها، کورده که م نه و وشانه به خیرایی فیر ده بوو، چونکه گالته کان و قسه کانی خه سووم به رده وام قسه ی ناحه زی له گهل بوو. وشه ی وه کو سه گباب و زول و شتی تر وه کو نوقل و نه بات له ده می ده هاته درئی و کورده که یشتم نه گهر شتیکی بو یستایه و پیمان نه دایه نه و وشانه ی به کار ده هینا، باو کیشی چه زی له بیستنی نه م وشانه ده کرد که له ده می مندالانه ی نه و ده هاته درئی، ده یگوت: ((نه لماس بلنی، بلنی نینجا ده تده می)) و، منداله کیش دیسانه وه دووپاتی ده کرده وه شتی خوشیان ده دایه، دایکی و ره حیم پیده که نین من به توره ییه وه پیم ده گوت: ((نازیزه که م نه و قسانه خراپه، نیتر مه یلی، نه گهر جاریکی تر بیلیتیه وه لیتده دم))

زمانی ده رده هینا و لاسایی ده کرده مه وه، له ده میم دها، دایه گهره ی پشتیوانی لیده کردو نه باته که ی له ده میدا ده خوشاندو ده یخسته ده مییه وه، ده مزانی نه وه ی ده بوو له ده می بده م ده می نه و پیره ژنه یه به لام چارم نه بوو، هه میشه فرمیسکو و چلمی کورده که م ده هاته خواره وه و تینکه ل ده بوو، به رده وام خاوینم ده کرده وه به لام

بهردهوام دهچووه ناو مهتبهخ و حوشه و بهپنخاوسی دهگهرا، بهردهوام چلکن و پیسوپه لۆخ بوو، دستهکانی قلیشابوو.

چلکی دهموچاری بهفرمیسک دهشورایه وه، چی بکه م، چیم له دست دههات، که مینه بووم، دهسه لاتم نه بوو، نه بهسهر رهحیمداو نه بهسهر دایکیدادهسه لاتم نه بوو، دهمزانی که هیچ کامیان ناگایان له منداله که م نییه، بۆ نهوان ههموو شتیکی نه و منداله ناسایی بوو، ههولمدهدا که پیم بلنی خانم گیان، به لام دایه گه وره ی بهردهوام دهیگوت: ((نه لماس گیان وامه که دایکت لیتدهدا)). دهتگوت له گه ل من رکه بهرایه تی دهکات: ((نه لماس گیان با من برنجه که لیتیم، دهسوتی برۆ بۆ لای دایکت)).

نهویش به و چلکنی و پیسییه وه دههاته لای من، کاتیک شهوانه له دهوری یه ک کۆده بووینه وه و رهحیم شتی دهنووسی و منیش گولدۆزیم دهکرد دههاته پینشی و دهیگوت: ((دایه بدهری)).

دهمقیژاند بهسهریداو دهمگوت: ((دیسانه وه وتت دایه، جوان قسه بکه نینجا دهنده می)).

مندالی ههژار دهستی بهگریان دهکرد، خهسووم به توریهیه وه دهیگوت: ((نهیه رۆ، له گه ل منداله که ی دهچیته لای پینوهی دهداو دهیگریه نی، وهره رۆله وهره بۆ لای خۆم)).

منداله که زیز دهبوو دهچووه لای نه و، رهحیم به هیمنی به دایکی دهگوت: ((باشه نیتر تۆش نه وهنده لهسه ری مه رۆ)). و پرووی له منداله که ی دهکرد و دهیگوت: ((دهی نه مه ههز دهکا بلنی خانم گیان، تۆیش پینی بلنی خانم گیان و، بزگارمان بکه هه ر ده لینی دایه، دایه، توتکه سه گ!)).

زۆر دژواربوو، له ناخه وه خهریکبوو دهسووتام، کن دهبنی نه م منداله رابیننی؟ کن دهبنی نه م دایک و کوره رابیننی؟ ههولنهکانی من سوودی نه بوو، هه ر به و رادهیه ی من هه لسه وکه وتهکانی نهوانم پنی سهیر بوو، نهوانیش

ھەلسۈكەوتەكانى منيان لا سەير بوو، زامانى يەكترمان نەدەزانى، شەونىكيان رەھىم بەدايكى وت: ((دایە، حەزم لەسەرۈپىيە، بەيانى بىخۇين؟))

دايكى بە خوشحائىيەوہ وتى: ((نەرى رۇلە، پارەبدە بەيانى دەيكرم)).

وت: ((خانم زور كارىكى نارەحەتە، خاوينكردەنەوہى زور نارەحەتە، لىنى

گەرىن)).

رەھىم رۇژ لەگەل رۇژ قسەكانى دەگۇرا وتى: ((حاي، دايكم خۇ خۇى سازى

ناكا، بەيانى دەروا لەبازار دەيكرى)).

رۇژى دواتر رۇژى پشوو بوو، رەھىم سەعات نۇ لەخەوہەستا، خەسووم

بەيانى زوو چوو بوو سەرۈپىنكەى كرىبو لەسەر سكلەكەى دانابو، لەجىگەكەم

ھەستام و دوقاى چىنى جىيازى خۇم ھەبوو ھەلمگرتن و چووم بۇ مەتبەخ بىنىم

خەسووم سەرۈپىنكەى لەسەر كەشەفنىك رۇكردووہو لەگەل ترشيات و نان

لەقادر مەكان سەردەكەوئى، قاپەكان ھەر بە دەستمەوہ بوون، وت: ((خانم گيان من

قايم ھىنا بۇچى لەسەر كەشەف رۇتكردووہ؟ خۇ قاپ ھەيە)). رەھىم بە جۇرىك

ملىنا لەخواردن كە ھەر گوئى لەقسەكانى من نەبوو، دايكىشى لەو خراپتر بوو.

بە پىنكەنىنەوہ دەستى كوپرەكەمى گرت و لاي خۇى دايئاو وتى: ((ئەلماس

كيان وەرە سەرۈپى بخۇ با گيانت وەبەرىتتەوہ، ئەھا چەندە خوشە!))

پاروويەكى چكۇلەى گرت و خستىيە دەمىيەوہ، مندالەكە گرياو دەستى دايە

دواوہ، خەسووم پاروويەكەى خستە دەمى خۇيەوہو وتى: ((مەخۇ، باشتى، خۇم

دەيخۇم)).

نارام دانىشتىم و مندالەكەم خستە باوہشمەوہ، دەست و دەموچاويم خاوين

كردەوہ.

مىردەكەم وتى: ((تۇ ناخۇى مەحبوب؟))

((نا، حەزم لى نىيە)).

پىنكەنى: ((چ باشتى، خۇم دەيخۇم)).

بەراستی لەهەنسوکەوتەکیان دنگیر بووم، ئیتر کاتی ئەو هاتوووە ئەو قسەییە ماوەییەکی زۆر بوو لەدڵمدا بوو بیکەم، دەبواوە شتەکی چارەسەر بکرایە، وتم: ((رەحیم ناخرەکی چیتکرد؟))

بە سەیریکیەووە کە پاروووەکی لەدەمیدا بوو پرسى: ((چی؟ سەبارەت بە چی؟))

پرسیم: ((مەگەر کارەکت باش نەبوو؟ لەدووکانەکت رازی نیت؟))
((با، بۆچی؟))

((دەى پریار وا بوو شاگرد بگری و بچیتە ناو نیزام، دەى ناپۆى بەدواى بکەوى؟))

لەحالیکیدا دەتگوت لەبرسا مردوووە وتى: ((ناها، دەپۆم، پۆژیک دەپۆم)).
دایکی بە گالتەووە زەردەییەکی گرت، پینداگریم کرد: ((ئەو رۆژە کەى دى رەحیم؟ هەر کاریک کاتیکى هەیه، هەتا گەنجى دەبى پۆوى، دەلین دەبى دەرس بخوینى، دەى دەبى زووتر بۆى وە خۆ بکەوى؟))

رەحیم وتى: ((دەهینى پاروویەک نان بخوین، یان دەتەوى بیکەیتە قوزەلقورتمان؟))

دایکی تیریو، لەجینگەکەى هەستار چوووە لای سەماوەرەکەو بەدەستی چەور چایى تینکردو بۆئەوێ کە باسەکە بگۆرئى وتى: ((بەسە مەحبوبە گیان، خۆ سەرپیت نەخوارد لانی کەم وەرە چا بخۆ)).

بە رقهووە وتم: ((نامەوى)).

لەجینگەکەم هەستام، چوومە ژوورى خەووەکەى خۆمانەرەو دەرگاگەم توند پینوودا، گویم لەدەنگى خەسووم بوو کە بە لەحنیکى هەژارانە بەلام بە دەنگى بەرز کە منیش گویم لیبى وتى: ((ئەیهەرۆ ئەو چیبەتى؟ بۆ وا دەکات؟))

رەحیم وتى: ((لبنى گەرئى دایە، چا تیکە، لەوانەیه لەشوینیکى ترەووە دانیگەرانی بى)).

گوڤم لە دەنگی هەلقوراندنی چاکەوێ بوو، خەسووم وتی: ((لەشوینیکی ترەوێ

نیگەرانی بەسەر منیدا دەریژی؟))
 دەنگی خەسووم نزمبوو و هەو کەوتە سرتە سرت، دیسانەوێ خەریکبوو
 رەحیمی پرده کردەو، لەناکاو دەرگاکی بەتوندی کرایەو، چاوم بە خەسووم
 کەوت کە منداڵەکەیی بە باوەشەوێ بوو لەلای سەماوەرەکی چاوی سەرکەوتنی
 پیوێ دیار بوو، دەرەوشایەوێ. رەحیم کراسی سپی و پانتۆل و جلیسقی
 لەبەردا بوو.

دەییست دواي نانی بەیانی بچیتە دەری، بەلام بۆ کوی؟ نەمدەزانی..
 چاکەتەکەیی بە بزماریکەوێ هەلواسرابوو، سەرەتا بیرم کردەوێ چاکەتەکەیی دەبا،
 وەکو هەمیشە دوگمەیی کراسەکەیی کرابوو و هەو، سەیرنکی چاکەتەکەیی و ئەوم
 کرد، لەلای پەنجەرەکی رابووستابوو، بەتوورەییەوێ پرسی: ((تۆ چیتە؟))
 بە نارامی ناوێم دایەو، دەستم لەسەر سنگم داناو سەیرم کرد، دەستەکانی
 چەورو ملیوانی کراسەکەیی کرابوو و هەو پەرچەکانی ئالۆز بوون، بێدەنگبووم.
 ((بۆچی هێچت نەخوارد؟))

((حەزمنەکرد))

((حەزت نەکرد یان پت عەیب بوو؟ ئەو کارانە چییە دەیکەیی؟ ئیمە نابێ بزانی

تۆ چیتە؟))

وتم: ((نازانی؟ نازانی ماندوو بووم؟ ئەمە ژیان نییە؟ ژیان تەنیا سەرۆپی
 خواردن و خەوتن نییە؟ هەر و تەمەنت دەروا؟ ناتەوێ کارنکی باش بدۆزیتەو؟
 لەبیری ئەو منداڵەدانیت؟ دەبێ کێ پەرەردەیی بکا؟ هەر بەو ژیانە هێچ و پوچە
 رازیت؟...)) بە دەستم نیشارتەم بە ژوورەکەو حەوشەکی کرد.

دەستی راستی بەچوارچێوێ دەرگاکی گرت، لەبەر خۆمەوێ وتم ئیستا
 دەرگاکی چەور دەبێ، نەراندی: ((بۆچی ناهێلی پیاو لەمالەکەیی خۆیدا ناسایشی
 هەبێ؟ چیت لەگیانم دەوێ؟ بۆچی بیانوو دەگری؟ مندانێ یەک سالانە
 پەرەردەیی دەوێ؟ من تیناگەم تۆ چی دەلینی، جوان قسە بکە بزانی چیت دەوێ؟

من ھەر ئەمەم كە دەيىنى، مەگەر لەسەرەتاوھە منت نەدییوو! من خۇ بەدواتدا
نەھاتیبووم! ھاتى، منت دى، و، پەسەندتكردم))

كۆرەكەم لەترسى قىزە قىزەكەي كەوتە گريان، رەھىم بەدەستى بەسنگى
خۇيداداۋ وتى: ((تۇ بوويته ژنى من، من، رەھىمى دارتاش، چىت لەگيانم
دەوى؟ سەرەتا ھەموو شتىكم باشبوو، مليوانى كراوھەم، دەستى زېرم، پرچى
ئالۇزم، كراسو كەواو پىلاۋەكانم، ئىستا چى روويدا وا ھەموو شتىك لەبەر
چاوت قىزەون بوو؟ من ھەر ئەوھ نەبووم كە دەتنووسى: "ئىستا دلم ھەزدەكا
لەگەل تۇ قسە بكات؟")

خەرىكبوو لاسايى دەكردمەوھ، دەنگى پىنكەنىنى دايكى لەژوورەكەي تر
بەرزبووھە، پىنى خوشبوو، وتم: ((رەھىم، رەھىم خۆت دەزانى چى دەلىنى؟
بىپرەوھە!))

دېسانەوھ دەنگى بەرزكردەوھ: ((ئىستا بەم لادا دەپۇم و بەولادا دەپۇم ئەمە
دەكەي، رەھىم گيان ئەوھ بەدەستت با نەرمبى، رەھىم گيان دوگمەي
كراسەكەت داخە سنگت بەدەرەوھىە باش نىيە، رەھىم گيان قزت دابىنەو بىخە
ژىر كلاۋەكەتەوھ، قزەكانت كورت بكەوھ، لەناو قاپدا چىشت بخۇ، پىلاۋەكانت
مەخە سەر پى، ئەو كارە بكە، ئەو كارە مەكە، پۇژى دەجار بە تانەوتەشەر پىم
دەلىنى رەھىم ناچى بۇ نىزام؟ ئەي كەي دەپۇي؟ ئەي چى لىھات؟ مەگەر من
يەكەم رۇژ تۇم دى نىزامى بووم، كەي بە تۇم وتووھ دەچمە نىزام؟))

بە توورەيىوھە وتم: ((نەتگوت؟ لەپشتى ديوارى باخەكە؟))
((دەي لەپشت ديوارى باخەكە زۇرت بۇ ھىنابووم دەتگوت دەچىت بۇ نىزام
يان نا؟ منىش بۇ دلخۇشى تۇ گويەكم خواردو قەرزاربارت بووم...))
بە نەفرەتەوھ قىزاندم: ((ئەو دەم دايكت گوارەو شتەكەي لى سەندمەوھ
نەتگوت دەچمە ناو نىزام؟ نەتگوت لەوھ باشترت بۇ دەكرم؟))

خەسورم لەژۆرەكەى ترەوہ ھاوارىكرد: ((دەى بلى خانم حەزىيان لە ئالتووزو
 گەوھەرە، بۇجى ناوى من دەھىنن" لە دىوارەكەى من كورترت نەدۇزىوہ تەوہ
 چارت لە حوتىك گوارەى ...))
 رەحىم قسەكەى پى بريم: ((ئىستا تەشەرم لىدە دەى؟ دەبى لە دىوارى
 حەلكەوہ سەركەوم بچم دزىت بۇ بكەم ھەتا ئالتوونت ھەبى؟ مەگەر لە ناو نىزامدا
 گوارەو بازە دەبەخشەوہ" ماندووتكردم، وەپزت كردم، من دەستم چەور ناكەم،
 دەبى كورە مامەكەت دەستى چەور بكات، چەورىشى بكەم سەبەبىنى ھەر ئەو
 شتانەيە. سەيركە مەحبوبە با من دوايىن قسەكانم بكەم، من ناچمە ناو نىزام،
 خۇمائى پوورم نىيە، دەبى دەرسى بۇ بخوینى، لەبەر سۇماى چرا دانىشى،
 خەرجى دەوى ...))

وتە: ((خەرجىيەكەى ناغا گىانم دەيدا))
 ((ئەوھندە پارەكەى ناغا گىانت بە چاومدا مەدەرەوہ، من ھەر ئەوہم كە ھەم،
 لەوہ باشتر نابم، ژنم ھىناوہ خۇ شووم نەكردوہ، دەتەوىى بتەوىى ناتەوىى
 سەرچاوا))

دەمارى مى لە توورەيىدا بەرزبوبوہوہ، پەرچەكانى بە جۆرىكى ناشرىن بە
 ناوچاوانىدا ھاتبوونە خواری، ددانە سپىيەكانى بەكىنەوہ پىكەوہ دەنوساند،
 دەستەكانى ئەستوور بوون وەكو دەستى مرقە سەرەتايىيەكان وا بوو، لەتەواوى
 جەستەيدا تۆزىك نارامى نەبوو، تەواوى ئەو شتانەى كە من دەمپەرستىن و
 خۆشم دەويست بە گالته گرتبووى، وتە: ((بەسە ئىتر بپۆ، مەنەپىنە، لەوہ زىاتر
 خۆت لەبەرچاوم خوین تال مەكە))

دايكى بە ناجسنىيەوہ وتى: ((پەحىم گىان ئەوھندە خۆت توورە مەكە رۆلە،
 خۇ تۆ چىشتەكەت لىبووہ قوزەلقورت، ئىستا مەحبوبە شتىكى وتووہ، تۆ
 بىبوورە، خۆى پەشىمان بۆتەوہ))

رووم كرده دەرگاكو وتە: ((وا ئەزانى گويم لىنەبوو چىت پى دەگوت، ئىستا
 كە ناواى لىنھات خەيالتان تەخت بوو؟ تەواوى ئەم كىشانە لەژىر سەرى تۆدایە))

لهناکاو دهستی بهرزکردهوهو توند بهسهری خویداداو : ((قور بهسهرم نهو
هموو کلفهتییه دهکهم و همزار قسهی ناشرینی دهبیستم هیچ نالیم، لهژیر سهری
مندایه نه گیانهکهم لهژیر سهری مندا نییه، رهحیمت لهبرچاو کهتووه، نیت
نهوینداری نیت، تیرت لیخوارد، با لهوه زیاتر قسهنهکهم و دههم نهکریتهوه!))

رهحیم وتی : ((دایه تو بینهنگبه!))

((نهری خهفه دهیم، نهوش سهرباقی چاکهکانم، گوو به گوپی باوکم نهگه

نیت لیره بمینمهوه)).

منداله که لهباوهشیدا دهگریا لیم سهند، وهکو بی دهلهرزیم، خهسووم
رؤیشت بوخچهی جلهکانی پینچایهوهو چارشینوهکهی بهسهریداداو به گریانهوه
دهرگای خهوشهکهی پینکداداو رؤیشت، رهحیم رووی تیگردم وتی : ((نیستا
خهیاالت تهخت بوو؟ هه نهوهت دهویست؟ فهرموو!))

رؤیشته لای نانو چاکه دانیشت، زور تووره بوو، دواي چهند دهقهیهک
لهجینگهکهی ههستا، شهقینکی لهشهکردانهکه ههئدا، هاته نهو ژوورهی که من
لهوینبووم، چاکهتهکهی لهبزمارهکه کردهوه، پارهکانی لهسهر تاقهکه ههنگرت،
دهستمکرده گریان، به گریانهوه دهست و دهموچاوی مندالهکهم شورد، جلیکی
جوانم لهبهرکرد که ههزمینی بوو، لهحالینکدا که نهژنوم هیزی تیدانهبوو، شوینی
سهروپن لهعنهتییهکهم بهتال کرد، ژوورهکهم پاک کردهوه، مندالهکهم لهنامیز
گرت و بهدهم ماچکردنییهوه له باوهشمدایه خهواندم، قاپهکانم شورد، مالهکهم وهک
چهپکی گول لیکردبوو، دوانیوهرؤ مندالهکهم لهخهوهستا، یاریم لهگهله دهکرد،
فیبری قسهکردنم دهکرد، لهباوهشم کردو بردمه کؤلان ههندیک گیرام، دیسانهوه
هاتمهوه بو مالهوه، رهحیم نههاتبووهوه، شینوم به کورهکهمدایه خهواندم، دیسان
رهحیم نههاتوه، کاترژمیریکمان کریبوو لهسهر تاقهکهمان دانابوو، سهعات
دووی بهیانی بوو که هاتهوه، خوی بهپیوه نهدهگرت، دهرگای ژووری خهوهکهم
داخست، هاته پشت دهرگاکه : ((مهحبوب وهه ناشت بینهوه)).

وه لأم نه دایه وه، به لهقه دای له ده رگا که، وتم: ((دهنگه دنگ مه که منداله که

خه وتووه))

به گوری باو کییه وه خه وتووه))

((دهسته نگره ره حیم))

له پشت ده رگا که که وت، به له حنیکی کیشرا وه وه وتی: ((مه حبوب گیان

ده رگا که بکه ره وه))

هر له ویدا خه وی لیکه وت.

سی چوار پوژ له یهک زیز بووین. قسم له گهل نه ده کرد، به لام شاد بووم له وهی که دایگی ره حیم پویش تووه و هیوادار بووم که نه گه پرتیه وه، شه وی چوارم ره حیم هاته وه بو ماله وه، دیسان دیار بوو که شهرابی خوار دووه، نهو کارهی زورتر له هر کارینی تری نازاری ده دام، منداله کهم خه وت بوو، منیش خه ریک بووم گولدوزیم ده کرد. بی نه وهی قسه یهک بکات شت ومه کی خه ت نووسینه که ی هینار له پال مندا دانیش ت، له ژیره وه سه یرم ده کرد، بی پیشه کی پرسی: ((چی

بنووسم))

وه لأم نه دایه وه.

((ده نیتر نازمه که، چی بنووسم؟))

((من چوزانم؟! هرچی ههزت لییه))

((دلی من توی ده وی، ههزم له تویه)). قه له مه که ی هه لگرت و نووسی:

((مه حبویه، مه حبویه، مه حبویه)).

بی نه وهی که به وهی بزه که وته سه ر لیوم و نیگا کهم نه رم بووه وه، دیسان وه چاوه به برشته کانی له ژیر سومای چرا که دا هیزی له من سه ند، به بزه که ی هوشم لای خوم نه ده ما، دهستی به ره و لام دریز کرد و وتی: ((مه حبوب)) و من دیسان به سه ره وه چورمه وه لای.

((مه حبویه گیان، من ده بی برؤم به دوا ی دایکمدا)).

دیسان وه پیم ناخوش بوو وتم: ((دهی خوی ههزی لیبوو بروت)).

((بۇ كۆي بىرۈت، شۇنىڭكى نىيە بىرۈا، لەوانىيە چۈبىتتەۋە رامىن بۇ مالى كۆپە
پوورەكەم، چەند پوژ دەبىتتە ميوانىان، خۇ ناكىرى ھەر لەۋى بىن، دەبىن بىرۇم و
بىھىنمەۋە)) بىندەنگ بووم، لەلام دانىشت و وتى: ((نارەحت دەبى؟))
كاتىك لەلای بووم لەھىچ شتىك نارەحت نەدەبووم، كاتىك كە پووخۇش و
دلسۇز بوو

((نا، نارەحتى چى؟))

دىسانەۋە نەۋ ژنە ھاتەۋە بۇ مالمان، بە خۇم دەگوت دەى كارى خۇم بوو،
نەمدەھىشت نانىكى خۇش لەگەروويان بچىتتە خوارەۋە، بى ھۇ بيانووم دەگرت.
رەحىم راستى دەگوت، پارەكەى باۋكەم بەچاۋىدا دەدايەۋە، راستى دەگوت،
پىاويان پىاۋ وتوۋەۋ، ژنىش ژن، لەلای دايكى زۇرم سووك كرديبوو، لەپرىنكدا
دلم بەرەحىم سووتا، لەھەلس و كەۋتەكەى خۇم شەرمەزار بووم، ھەر نەۋ شەۋە
كاتىك كە راکشايووم وىم: ((رەحىم گيان، تەقسىرى من بوو، بىمبۇرە))، نەۋ
پىكەنى و دىسانەۋە جادوى كرىم.

دىسانەۋە سەرى مانگ بوو، دايە ھات، خەسووم بۇ شت كرىن رۇشىتتەۋە
دەرەۋە، دايە ھەر كە چاۋى پىكەوت وتى: ((پۇلە گيان بۇ وا رەنگ بە رووتەۋە
نەماۋە، چى بوۋە؟))

((ھىچ، دايە گيان))

((ئىتر درۇم لەگەل مەكە، من تۇ ناناسم؟ لەگەل ناغا رەحىم شەرت كرديوۋە؟))

((نە بە گيانى ناغا گيان))، ئىستا كە سوئندم بە گيانى باۋكم خوارديبوو
دەبۋايە راستىيەكەيم بگوتايە: ((دەى شەرمان بوۋە بەلام دەمىكەيە، توخوا
بەدايكم نەلىنى لەم دوایيانەدا رەحىم ھەلس و كەۋتى باش نىيە))

دايە بە نارەزايەتییەۋە وتى: ((دىسانەۋە دەلى بە دايكم مەلى، مەگەر من
عەقلم لەدەست داۋە كچم؟ بەلام خۇيشت خەتای خۇتە؟ بۇ وا دەكەى لەخۇت؟
دەستىك بە سەرو قرتدا بىنەۋ دوو دەست جل بۇ خۇت بىرە، تۇ ھىشتا ھەر نەۋ
جلانە لەبەردەكەى كە لەمالى باۋكتەۋە ھىناوتن))

«ئاخىر كۆنم ھەيە بېزۇم داياھ گيان»
 «ھەر دەينى بۇ شۇننىك بېزۇي» مېردەكەت گەنجە، جوانە، بۇ شووھەكەتى
 لەيەركە»

ماوھەيەك نامۇزگارى كىردىم و دواتر من قسەكانم گۆپى و پرسىم: ((بەم زوانە چ

خەبەر داياھ گيان؟))

((خەبەرى خوش))

((جىيە زوو بلى))

((ئاغا مەنسور زەماوھەندى كىردوھ))

وتم: ((ھا؟))

وتى: ((ئەرى ئاغا مەنسور، بېرسە لەگەل كى؟))

((دەي لەگەل كى؟))

دېسانەردە پىم ناخۇشبوو، بەدئىيايىيەوھ مەنسورم نەدەويست، كەوايە بۇچى
 پىم ناخۇش بوو، ھۇي چى بوو؟ داياھ وتى: ((لەگەل كچەكەي ئاغاى گىتى ئارا)).

ئاوى گىتى ئارام بېستبوو، ئاگادارى ئاوبانگى بووم، لەوھى كە ئەم
 ھەئىزاردەئەي مەنسور نەوھەندە باش و بەجى بوو پىم سەير بوو، لەشم داگىرا،

ئازانم بۇچى. بەلام ھەزىم دەكرد ژنەكەي باش نەبى، بۇئەوھى داياھ تى نەگات
 بەزۇر وتم: ((ئاھا، ھەر ئەوھى دىواری باخەكەيان بە دىواری باخەكەي مالى

مامەوھى؟ ھەرنەوھى كە شىعەرىش دەئىت؟))

((بەئى... ئاغا گىانت دەئى نىوھى مالىكەي پىرە لەكتىب، دەئىن پىاوينكى

باشە، نىنسانىكى شەرىفە، خودا دەزانى چەندە پىزى لىدەگرن)).

بەئى سەرنجىيەكەوھ وتم: ((دەي باشە ئەمانە ھەموو چاكەي باوكى بوو،

سەبارەت بە كچەكەش شتىك بلى، خۇئەوانە نابنە باشەي كچەكە.

بەخىلى لەكۆلم نەدەبووھود، دەمويست گىتى ئارا پان كەمەوھ ھەتا دئم فىنك

بىتەوھ. بەلام نەدەكرا)). ھەرچى بەدواي عەيب و بىانوويەكدا دەگەپرام پەيدام

نەدەكرد. گىتى ئارا پىاوينكى بلىمەت و بەپىز بوو، لەوھدا گومانىك نەبوو، لەو

بروه شهوه که هاوسره که شی شازاده بوو، شازاده کان جوان و رینکوپینک بوون،
 ده بویه مه نسوریش هاوسه رینکی جوانی ببویه، نیتر گومانم له وهدا نه بوو که
 به خیلی ده بهم. هه لیه ت چاوم به دوا ی مه نسوره وه نه بوو به لام نازانم بوچی حزم
 ده کرد که به خته وهر نه بی، به رده وام چاوو دلی له دوا ی من بی، به خو م ده گوت
 چاوه پروانی چی بوویت؟ حهزت ده کرد مه نسور هه تا کوتایی ته مه نی به هوی
 له ده ستدانی تووه دانیشی و بگری؟ به لی پیم وایی به راستی له ناو دلمدا هه
 نه وه م ده ویست، دایه دریزه ی به قسه کانیدا و تی: ((وه لا من نازانم، به لام ده لین
 کچه که ش بلیمه ته، پیم وایی شیعریش ده هونیتته وه)).

ده مزانی که مه نسوریش زهوقی باشی هه یه، بینیبووم که تاری لیده دا، وتم:
 ((که وایه مه نسور که یفی سازه)).

((نا، کوره وایش نییه)).

پرسیم: ((تو بوو که که ت دیوه؟ جوانه؟))

((وه لا بو جوانییه که ی چی بلیم، به لام ده لین خانمیکی باشه، ده لین باوکی
 زور به جوانی په روه رده ی کردووه، ده لین نه گهر چی کچیشه به لام له براكانی
 زورتر شت ده زانی، ده لین باوکی وه سیه تی کردووه دوا ی مردنی کتیبخانه که ی
 بدن بهر، وتوو یه تی جیاوازی له نیوان کچ و کوردا نییه، نه گهر کچه که م
 له کوره کانم نازیزتر نه بی، که متر نییه، نه م کچه ی له لایه ک و باقی خوشک و براكانی
 له لایه کی تر. من ته نیا جاریک دیومه، پرووی خو ی داپوشیبوو، ته نیا چاوو برؤیم
 دی)).

به په له پرسیم: ((چون بوو؟))

((خراب نه بوو، چاوو برؤی شازاده کانی هه بوو، ده لین دایه گه وره ی باوکی
 خه لکی گورجستان بووه، گورجییه کانیش له جوانیدا به ناوبانگن، رهنگی
 چاوه کانی له سهوز ده چوون)).

دیسانه وه بیتاقت بووم، پرسیم: ((ناوی چییه؟))

((نیم تاج)).

دايە دەنگى نزم كرده وە دەتگوت باس لەشتىكى نەينى دەكات بە ئەسپايى
وتى: ((بەلام دەئىن دوو سى سالىك لەناغا مەنسور گەرەترە، قەيرە كچ بوو،
نزيكەى سى و سى چوار سان تەمەنى هەيه، ھەر لەسەرەتاوہ شەرتى لەگەل ناغا
مەنسور كرده وە كە تاقەتى ميوانى و شتى نيبە، بەلام نابە پىنگرى توش، ئىوہ
بە تەنيا برون، وتوويەتى من سەربەخو بوم تويش سەربەخوئى، من ھەز دەكەم
شەور پوز لەمالەوہ بوم عيبادەت و ماندارى بكەم، ئىوہش ھەزتان لەھەر كارىك
ھەيه بيكەن)).

بە لەحنىكى گالتە نامىزەوہ وتم: ((بۆچى؟ لەوانەيه پىنى عەيب بىن بچىتە ھەر

شوينىك)).

دايە دەستى خوى بەنیشانەى گالتەوہ تەكانداو بە پىكەننەوہ وتى: ((نەكوپە

تويش باوہ پرتكرد، كچەكە دەموچاوى ئاواوئە پىوئى نىە بچىتە ھىچ شوينىك)).

زورم ھەزكرد، بەراستى دەروونىكى سەيرم ھەبوو، زور بەخيل بووم، كەوايە

مەنسورىش زور بەختەوہ نەبوو، بى ھو شادبووم، وەك ئەوہى يەكىك پىم بلى

ھەر ئەوہى شايبەنبوو، بەلام سەرخوم نەدەھىنا، ئىستا كە راستىيەكەم زانىبوو،

باسەكەم بۇ پرون بوبوہوہو بەقازانجى من بوو، دلم بۇ مەنسور دەسوتا، ((ئەى

توخوا بۆچى مەنسور ھىناويەتى؟ كچىكى پىرى ئاواوئە؟))

((پوورئى گىانت دەئى بۇ پارەكەى بەلام من باوہر ناكەم، لەبوارى مالىيەوہ

خراپ نىن، بەلام واش نىن كە مەنسور لەبەر دەولە مەندىيەكەيان ئەو كچەى بوئى،

دەئىن جارنىكان يەكىك لەژنە زمان پىسەكانى خرمى خويان بە تەشەرەوہ بە

كچەكە دەئى: كاتىك كە بىكەر دەبىنم توم بىر دەكەوئتەوہ، باوكى لەجىياتى نەو

وہلامى داوہتەوہو وتوويەتى: كچەكەى من لەجىياتى جوانى زانست و عەقلى

ھەيه، كە پروخسارى لەچاوى پۇشنبىراندا لەقەلەمى چىنى بىگەرد ترە، مەنسور

ھەتا خانمىك دەئى سەرد خانم لەدەمى دىتە دەرى، ئەوہندە رىزى لىدەگرئى ھەر

نەبىتەوہ)).

پرسىم: ((ئەى مامە گىان دەئى چى؟))

((مامه گیانت نه وهنده ناغا مهنسوری خوش دوهی که هرچی نهو دهنی به قسهی دهکا)).

وتم: ((زوریش خراب نیه دایه گیان، حهزدهکم بزانه ناموژنم که له پاشملهی هه موو که سینک ده خویننی، بو بووکه کهی که ناوایه و هیناویه تی چ بیانویه کی ههیه)).

((کهس ناویری پنی بلنی پشتی چاوی برویه، سکی هه لده دپئی، پوژی زه ماوه نده کهی نه وهنده به نیم تاج و دایکی وت شازاده خانم، شازاده خانم، که هه موومانی وه پزکرد، ناخره کهی کچه که خوی گه پرایه وهو وتی خانم دایکم شازادهیه من خو شازاده نییم! من ژنی ناغا مهنسورم، نیوه هر به ناوه کهی خوم بانگ بکن)).

((که وایه ژنیکی خراب نییه)).

((نه وه لا، من وتم هه موو که سینک باسی چاکه ی دهکا، دهنین به راستی خاتوونه، نهک نه وهی که خزمه کانی خوی بیلین، کهسی بیگانه له نوکه رو کلفه ته وه بگره هه موو خوشیان دوهی، دهنی کاتیک ویستوویه تی یه کیک له که لفه ته کانی له گهل خوی بو مالی میرده کهی به ری کلفه ته کانی له گهل یهک به شه پرهاتوون که کامه یان له گه لی بچن، دهنین زور هه لسه وکه وتی باشه، مامه گیانیشتان باخه کهی شه میرانی کردوه به ناوی مهنسوره وه، کچه کهش به ناغا مهنسوری وتووه که هر له ناو باخه که دا بینایهک بکه ره وه له وی ژیان به سهر ده بهین، هرچی ناغا مهنسور وتوویه تی دووره و زستانان سارده، وتوویه تی، نا، من خو حهزناکه م بچم بو هیچ کوئییهک. نه گهر ده ته وی من ناسووده بم بهیله هر له وییم، مهنسور خانیش وتویه تی: نهی به سهر چاوا)).

کو توپر وه سو هسه م بو دروست بوو، له جینگه که م هه ستام و له ناوینه ی سهر تاقه که دا سهیری خوم کرد، چ سهر و پوخساریکم هه بوو، من به و جوانیه و به و گه نجیه، ده ستیک جلی نویم نه بوو، بن پیشه کی و پارایی وتم: ((دایه گیان

ھەستە بېزىن شىت بېگىن، دەمەوى قوماش بېگىم بېيەى بۇ بەرگىدرووھەكەى داىكم
بېدورى بۇم))

لەناو كۇلان و شەقامدا بەدواى قوماشدا دەگەراىن، داىە وتى: ((بۇچى دەستىك
دوو دەست بېگە با كە يەكىنكىانت شۇرد نەوى تر لەبەرگەى))

پىرسىم: ((دەى بە بەرى كى بېبىرى و بېدورى؟))

((دەى بە بەرى خوجەستە گىان!))

((بۇچى نەردەندە گەورە بووھ))

((ماشالا بووھ بە خاتوونىك بۇ خۇى، تەنىيا بېرىك لەتۇ قەلەوترە، خۇ تۇ بویتە

بېست و ئىسقان رۇلە))

بە شادىبەكى مندالانەوھ وتم: ((كەى جلەكانم دىنىتەوھ داىە گىان؟))

((جەوت تا ھەشت رۇژى تر))

كاتىك گەپامەوھ خەسووم لەگەل ژنى دراوسىكەمان لەسەر قادرمەكان
دانىشتىبوو تووى دەتوكاند، كورپەكەم لەسەر جەوزى ئاوەكە يارى دەگرد، ژنى
دراوسىكەمان دەيزانى كە خۇشم ناوى، چونكە پۇژ ھەتا ئىوارە دادەنىشتن
توويان دەتوكاندو قسەيان بەخەك دەگوت، سلاويكرد بەساردى وەلامم
داىەوھ و ھەستا پۇيشت، خەسووم بە كىنەيەكەوھ سەيرى كردم و بە بزەيەكى

تەشەر نامىزەوھ وتى: ((دەلىنى نەمپۇ كەيفت زۇر سازە، لەكوئى بووى؟))

((لەگەل داىە گىانم چووم قوماشم كېرى، پىمدا بېدورى و بېھىنىتەوھ))

((دەى بەخۇشى، ئىشەلا لەزەماوھندو مىوانى لەبەرى بكەى))

سەرم بەرزكردەوھ و بە خۇ ويستىبەكەوھ وتم: ((زەماوھندىش بەرپۇە،

زەماوھندى مەنسور خان))

((موبارەكە ئىشەلا لەگەل كى؟))

سەرىكم ھەلېرى و وتم: ((لەگەل كچى ناغاي گىتى ئارا، دەلىن باوكى پياونكى

بلىمەتە))، چونكە ھىچى نەوت، زانىم كە دەبى بەزمانى خۇم قسەى لەگەل بكەم،

وتم: ((داىكى شازادەيە))

به گالتهوه بزه يه کي گرت: ((ناها، هر له و شازاده تينک شکاوانه؟!))
 به راستی که زمانی چزودار بوو، به تووږه ييه وه وتم: ((نيستا ژنه که ی گیتی
 نارا بوو به شازاده ی تينک شکاو؟ شاری تاران هموی دهیناسن، نه گهر نيوه
 نایناسن نه وه شتینکی تره)).

دهتگوت وه لآمه که ی له گیرفانی دایه، هیزی قسه زلییه که یم به که م گرتبوو،
 ناوړینکی دایه وه و تی: ((دهی له وانه یه کچه که عه یبینکی بووین)) و چووه
 مه تبه خه که.

توله ی نیه مالکردنی ژنه دراوسینکه می لی سه ندمه وه، به سهر سوږماوی و
 توږه یی له جینگه که ی خوږم وشک بووم، زوړتر له وه تووږه بووم که باش
 تینگه یشتبوو.

به زوری دایه نه و جلانه ی که بویان دووړی بووم له بهر مکردو دهوړه یه کم
 پيوه کرد، نه و پیره ژنه دلسوژه پینی و ابوو که به راستی من مندالی نهوم، هر به
 قوربان و سه ده قه م ده بوو، به قوربانی به ژنو بالآم ده بوو، به قوربانی سه روپرچم
 ده بوو، کوږه که می له باوه ش ده گرت و دایکانه ماچی ده کرد، دواتر ورده ورده و
 زور نارام و به هیمنی به جوړینک که پینم ناخوښنه بی ده یگوت: ((ماشالا چ کوړینکی
 جوان و خوین گهرمت هه یه... به لآم مه حبوبه گیان مه هیله نیتر سکت پر بی...))
 وه چونکه نیگای توندی منی ده دی خیرا ده یگوت: ((ناخر هیشتا زوه، نه م
 دانه یه هیشتا منداله)).

له دلما ده مگوت قسه ی خو ی نییه، پاسپارده ی دایکه، نه مری ناغا گیانه،
 بریارمدا که خیرا سکم پر بی، خه سووم هاته ژووره وه هتا سه ماوهره که به ری،
 جله کانی له بهر مدا دی، به کینه وه سه ری سوږاندو چووه ده ره وه، ته نانه ت
 وشه یه کیشی نه گوت، نه خراپی وت نه چاک، دایه گیانم وتی: ((به خیلی
 ده بات)).

((نا، دایه گیان توش چ قسه گه لیک ده که ی!))

((تو هرچی ده لینی بلنی به لآم من قرژم له ناشقی دا سپی نه کردووه)).

خۆم زۆرتر نازارم دەكیشا، نیتەر بەجوانی مانای نیشارهكان و نیگاكانی
 خەسووم دەزانی، لەدەدا دەمگوت بە لەعەنەتیم ئەگەر جارێکی تر بێنم مندالم
 بێن. هەتا ئەم هەلومەرجە ناوایی هەر ئەم دانە بۆ خەوت پشتم بەسە، بووبوومە
 بووکە شورشەیی دەستی دور مندال، لەدوو لای دەیانکیشام، دایک و باوکم
 لەلایەکەو دەو خەسووم و میردەکەم لەلایەکی ترەو، من لەت و کۆت دەکرام.
 کە ئەخۆشی مانگانە دەکەوتم دەمزانی کە ئەو مانەگەش سکم پێر نییە. یەك
 دور مانگێک دەبوو کە شیرم لەکۆرەکەم بربوووە، دیسانەو خەسووم تووێو
 خولقی ناخۆش بوو، بەردەوام گۆی قولاغ بوو، گۆی قولاغی هەوایی سکپێری من،
 دەمگوت: ((ئەرەندە کزی، گیانت تیندا نییە، دەبی دەواو دەرمان بخۆی)).
 من کە زۆر خەزم لەمندال ئەدەکرد بە نارامییەکەو دەمگوت: ((نەخانم، هی
 کزیم نییە، ناخ ئەم ماوێیە شیرم بە مندال دەدا)).
 ((ئەو کاتەشمان دیوێ کە شیری مندالت ئەدەدا، ئینساننیکي زلو مل قەوی
 لەمانی باوکتەو هاتی هەتا شەش مانگ سکت پێر ئەبوو)).
 دەمگوت: ((لەوانەیه لەرەحیم بێ)).
 دەستی لەکەلەکەیی دەنا: ((ئەیه پۆ ئەی ئەم دانەیه لەکوێو هاتوو؟ کۆری
 نەلماس خان وازبێ، من هەمیشە یان سکم پێبوو یان شیرم بە مندال دەدا،
 نیستا ئەگەر مندالەکانم مردوون ئەو شتیکی جیاوازه)).
 وردە وردە لەزمانی ئەم ژنەو لەکەسایەتی بنەمالەیهک تیندەگەیشتم کە
 بووبوومە بوکیان، دەمزانی و نەمدەویست کە بزاتم، هەر ساتیک ژانیک لەژانەکانم
 زیاد دەبوو، وردە وردە لەمانای پەسەنی ناوداری دەگەیشتم، بەخۆم دەگوت
 رەحیم لەگەڵ ئەوان جیاوازه، ئەو باشە، باشتەر دەبێ.
 لەگەرماو هاتبوومەو، ئەو جلانەیی کە نەمەنیشتبوو پەحیم بیبینی لەبەرم
 کردبوو، پەرچەکانم لەسەر شانم بلاوکردهو، بۆنم لەخۆمدا، خەسووم کە لەلای
 سفرەکە چاوەپێی پەحیم بوو، بە بەخیلییەو سەیرنیکي کردم.
 ((بە سەلامەتی، بۆ کۆی؟))

((هیچ کوئی هەرلیرهم، له ماله وه))

سه رحال و که یف سازبووم، جوان بووبووم، به ژنم بهرزترو کزتر له پیشوو بوو، بیرم له وه ده کرده وه که رهحیم بینه وه و بهو شینویه بمبینی، له به خیلییه کانی دایکی ده مزانی که چهنده جوان بووم و به وهش که یفم ساز بوو.

پرسی: ((نه وه موو سوراوو سپیاوه بو ماله وه یه؟))

پینکه نیم: ((به ئی، مه گهر نینسان ده بی له کوچه و کولاندا رینکوپینک بی؟ نه وه موو سوراوو سپیاوه بو میرده که مه))

لینوه کانی له زوری کینه یه وه ده کورژی و به ته شهروه وتی: ((وه لا ئیمه نه گهر قرمان دابهینایه و رومه تمان به گولی لاله عباس سوربکردایه خه سوومان هزار قسه ی پی ده گوتین، ده یگوت داخو حز له کنی ده که ی و هه تا چینیک لیدانمان نه خواردایه دهستی له یه خه نه ده کردینه وه))

به هینمییه وه وتم: ((خه سووتان کارینکی باشی نه کردوه)) و. چومه لای ناوینه که وه هر خومم رینکوپینک ده کرد.

ناورینکی دایه وه وتی: ((نازانم... له وانیه ئیمه نه مانزانیبی، له وانیه عه قلیشمان پی نه شکابی، ئیمه نه و زیره کیانه مان نه ده زانی))

رهحیم هاته وه و خیرا بیده نگبوو، نازانم له ترسان بوو یان له پووی سیاسته وه بوو.

رهحیم به جوریک سهیری کردم که زانیم سهرکه وتوو بووم، دوا ی شیو هاته پان دهستمه وه دانیشت، منداله کهم که خوی لیکه وتبوو دایکی هه لیگرت و له گهن خوی بردی، له و کاته وه که منداله کهم له شیر بریبوو وه به زوری له ئیمه ی جیا کردبو وه له لای خوی ده یخه واند، پنی ناره حهت نه بووم، چونکه من خومم گرتبوو به بوونی دایه نه وه، له بنه ماله یه کی وه ک بنه ماله ی ئیمه که متر پینکده که وت مندال له لای دایکی بخه وی، دایه نه کان دایکی دووه م بوون، به لام گرفته که ی من نه وه بوو که خه سووم منداله که می له دژی من هانده دا، هه وئی دها نه وهنده هونگری خوی بکات که منداله کهم نه توانی بی دایه گهره ی هه لبکات، هه تا

منیش ناچارىم مل بە ژيان بدم لەگەل ئەو، كاتىك ئەو چووه دەرەوہ رەحيم شت و مەكەكانى خوشنوسىيەكەى لا بردو ھاتە تەنیشت منەوہو، پرسى: ((ئەوہ جى بووہ ديسان چاوەكانت خەريكە دەمكوژى))، پىكەنيم، ديسانەوہ وتى: ((مەحبوب تۆ جى دەكەى وا ھەموو پۇژنىك جوانتر دەبى))،
خۆى بەسەر دەستى چەپيدا دابوو بەرەو لای من نوشتا بووہو، وتم: ((ھىچ، تەنيا مێردەكەم باشە))،

((ھەر ئەوئەندە؟))

نىگاكانى، بزدەكانى و ئەوہى لەناخيدا بوو، منى بەرەو لای خۆى رادەكيشا، بارانىكى توند داىكردبوو، چاوەكانم نوقاند، دەنگى دەرگای ھەوشەكە ھات بەم شەوہ؟! رەحيم لەجىگەكەى ھەستار منیش لىنى دوور كەوتەوہ، چراكەى ھەلگرت و رۆيشت، دەرگای ھەوشەكەى كردهوہ، دەنگى سلاوو چاك و خوشى خەسووم و دواتر گويم لەفەرموو فەرمووہكەى بوو.

((بەھ، بەھ، گەرەت كردين، سەرچاوم ھاتى، ئەوہ چۆن بوو؟ رىگەتان و نكردوہ؟))

دەنگى زلى پياوئىكم گوى لىبوو، رەحيم بە پەلە ھاتە ژوورەوہ: ((ھەستە مەحبوب ھەستە، ميوانمان ھاتوہ، كۆرە پوورەكەم لەگەل كۆرۆ كچەكەى ھاتوون))،

ئەوئەندە ھەول بوو كە دەتگوت سەدرى ئەعزەم ھاتوہ، ژوورەكەى بە پەلە رىكوپىك كرد، شتومەكى نوسىنەكەى خستەوہ شوينى خۆى، من چارشىوى نويزەكەم بەسەرمدادا و نامادەبووم ھەتا لەگەل خرمى مالى مێردەكەم رووبەرۆو بىمەوہ، دەرگاكە كرايەوہ، خەسووم وتى: ((نا، فەرموون، بەگيانت نابى، سەرەتا نىوہ بفرموون))،

دوو زەلامى گەرە كە لەو زەلامانەى وا لەباخەكانى مالى مامو باوكم ئىشيان دەكرد، دەچوون، لەبەر ھەيوانەكە وەستابوون، چاكەت و پانتۆلى كۆنەر ھەرزانيان لەبەر كردهبوو، پىلاوہكانىشيان كە بە قەدەر كىشى خۆيان قوورۆ گلى

ههنگرتبوو خهريك بوون داياندهنان، هاتنه ژوررهوهو لهگهل خويان بوني باران و نارقهو بوني پزو بوني جلهكانيان كه چلكهكهي لهبهر باراندا خوشابوو هينايه ژوررهوه، چلكنو زه به لاج بوون، لهشكل و شيوهو بونهكهيان تيك چوم، بهدواي نهواندا ژنيكي گهنجي ورديلانه هاته ژوررهوه، جوان نهبوو بهلام نهدهكرا بلني ناشرينيشه، پيستي سهوزو چاوهكاني وردو ليوهكاني باريك و قهيتاني بوون، لووتي بهرز دهگرت، بهلام خوين شيرين و لهدل نزيكبوو.

نهويش چارشينوو جليكي باشي لهبهردا نهبوو، پيلاوهكاني داناو هاته ژوررهوه، چاوم به گورهوييهكاني كهوت كه پينه ي ليدر ابوو، دلم بوي سوتا، پيشي كراسهكهي چهورو چلكن بوو، نهويش بونيكي تاييه تي ليدههات، بههه موو نهمانهوه خزمي ميدهكهم بوون، دهبوايه ريزم لينگرتنايه.

پياوه زه به لاجهكه به دهنگيني بهرز سلويكرد، وتم: ((فهرموون، سهرچاوم هاتن، سهفاتان هينا)).

بهدواي نهودا كچ و كورهكيشي هاتنه ژوروي، كچهكهي به بزهيكي جوانهوه سلوو چاك و خوشي كرد، كه وتمه بيري روژي خوازييني كورهكهي عهتالدهوله، كه وتمهوه يادي خوشكي و براژنه جوانهكهي بهو چاوه شهرمن و پر له نازانهي، ددي كورهكهم نهدهويست خو به زور نهبوو.

پياوهكان كه چاويان به من كهوت كه وتمه ژير كاريگهرييهوهو وهكو نوكر دهستيان لهسهر دهست داناو لهخوارووي دهركاهوه دانيشتن، بهلام ژنهكه روودار بوو چوه سهرووي ژوررهوهكهوهو لهوهلام بهخهسووم وتي: ((نه پوروي گيان، نا، بهگياني تو شينومان كردوه، خو شهرم ناكهين)).

بههه موو نهمانهوه لهگهل خهسووم چويينه مهتبهخو يارمه تيمدا كه شه فيك چيشتي شهو كه مابووهوه ناماده مان كرد، خهسووم رووي كرده من و وتي: ((نا، ناوا باش نييه مهحوبوب گيان، برؤ قاپيني چيني لهقاپهكاني خوت بينه، من لهلاي نهوان شهخسييه تم هيه)).

قاپەكەم مینا بەلام زۆر توورە بووم، نە بۇ هینانی قاپەكە، بەلكو دەیویست
ئەو زەلامە زەبەلاخە لەگەل مندالەکانی لای من گەورە نیشاندات و من ناچار
بكات ریزیان لینگرم.

((مەحبوبە گیان، ئەمشەو تۆ سینی چیشتەكە بەرە، ناخر تۆ خانمی مالی،
چاوەپوانییان لەتۆ هەیه، دەبی زۆر ریزی کوپە پوورەكەم بگری، زوو زویر
دەبی)). بەوردکردنی هەستی من هیچ وپووجی خۆی دادەپۆشی دەدا.

پرسیم: ((خانم، مەگەر پوورزاكەت ئیشی چییە؟))

وتی: ((نازانی، پارەو سامانی باشی هەیه، لەناو بازارپی ئەوانە ی جلی دوراو
دەفرۆشن دووکانی هەیه، جلی دوراو دەفرۆشی، سەیری ئەو مەكە كە مالی
لە "وەرامین"ە، مالیکی لەشاریشدا هەیه، سێ ژنی سیغە کردوو، لەسەرەتاو
لەو وەرامین پەعیەت بوو، ئیستا نازانی لەو ئیشە ی چ داهااتیکی هەیه، هەرسێ
ژنەكە ی لەشار مالی بۆ گرتوونو، خەرجیان دەكیشی، پارە ی نان و گوشت و
قەندو چایان پێدەدا، ئەوانیش جلی بۆ دەدوورن، داهاتی باشی هەیه)).

پرسیم: ((ئە ی ژنی یەكەمی پنی ناخۆش نابی؟ خەفەت ناخوا؟ قسە یەك

ناكا؟))

بەمۆرە یەكەو سەیریکی كردم: ((بۆچی ناپەحەت بی؟ نانی بەجیگە ی
خۆیەتی، ئاوی بە جیگە ی خۆیەتی، خانمی یەكەم و دواینی ئەو، دوو مندالی
هەیه، ئیتر چی دەوی؟ ژنە سیغەییەكان زەحمەت دەكیشن ئەو كە یفەكە ی دەكا،
دەلین هەتا ئیستا شەویكیش لەلای سیغەییەكان نەخەوتوو، مال و ژیانی
سەرەكی لەو وەرامینە، سیغەییەكان كاری بۆ دەكەن و سەرچاوە ی داهاتی ئەون)).
زانیم بۆچی ژنی سیغەکردوو، لەو بازاردا كە جلی دوراو دەفرۆشن بە
قوماشی هەرزان جل دەدوورن یان جلی كۆنە پینەو پەرۆ دەكەنەو
دەیفروشنەو، كریكاری هەرزان و خۆپاییان دەستكەوتوو، ئەم پیاو زەبەلاخە
ئەو ژنە هەژارانە ی سیغەکردوو و کاریان پێدەكات، كەسی وەك ئەو زۆر بوون،
ژنەكانیش بۆ رەكەبەرایەتی لەگەل یەكتری و بۆئەو ی سەرنجی پیاو كە یان بۆ لای

خویان پراکیشن شهوو روژ کاریان دهکردو بهرهمی کارهکیشیان دها به
میردهکیان بیفروشن و نهویش گوشت و نان و سهریهنایهکیان بو داین بکا.
لهوهی که پیاوینک ناگای لینیان بوو دلخوش بوون، بهنهفرهتهوه سینی شامهکه
چنی

خهسووم وتی: ((ناخر دهزانی چیه، من کاتیک چووم بو مالی نهوان پیم
نهوتبوون توراوم، وتم هاتووم بو سردانتان نهگر نهیهنهوه بو مالمان دلگیر
دهبم لیتان، خوشکهزاکه زور نینسانیکی شریفه، سهیرکه نهو ههژارانه لهوینوه
زهحهتیان کیشاوهو هیلکهو نان و ماستیان لهگهل خویان هیناوه)).

ماستهکه نهوهنده ترش بوو نهتهتوانی دهمی لیبهدی، نانهکانیش نهستورو
کونه بوون، نازانم بوچی بهلام بهزهیم به ژنه سیغهیهکانیدا دههاتهوه، بهرای
من نهو پیاوه وهکوزروویهک و ابوو که لهو ژنانه خوینی دهمری، بهلام خهسووم
هر تاریفی دهکردو پارو پارو لهنانهکهی دهخسته دهمییهوه، دهتگوت بهراستی
پینی خوشه، وتی: ((بهیانی هیلکه دهدهم به نهلماس با گیانی تی بینهوه)).

لهژوردهکه دانیشتیبووین، خهسووم چای تیدهکردو خوشکهزاکه پیاوینکی
بهسالچوو بوو بهردهوام قلیانی دهکیشا، بونی قاچ و نارهقی جهلهکانی
خهریکبوو دهیخنکاند.

به نهسپایی چوومه ژووری خهوهکهوه، دهرگای نیوان دوو ژوردهکه پینوهدا،
پهنجهرهکهم دهکردهوهو بریک ههوا تازم ههلهدهمری و دهگهپامهوه، دهمدی که
کوپه پوورهکهی دایکی رهحیم پالی لینداوتهوهو قلیان دهکیشی و لهگهل
خهسووم سهرقالی قسهکردنه، دهمدی که کوپکهی دهتگوت لهپشت کیوهوه
هاتووه قاچی تا ناوهراستی ژوردهکه پراکیشا بوو، وهنهوزی دها، دهمدی که
میردهکهم هر سهیریان دهکات، کچه پوورهکهی خهریکی خو نواندن بوو، هر
سهرخوشم نههینا، به خوم دهگوت ههلهدهکه، توخوا نهوه بهشهره؟ پیم
دهگوت: ((هر موون چا بخونهوه، خانم)).

((دهستان خوشینی، خواردم)).

رەھىم بە لەھنىكى پېر مانا بەمنى وت: ((ناوى كەوكەبە، پىنى بلىن كەوكەب

گيان))

دەتگوت خۇى بەكەوكەب گيان بانگى دەكا، بەدارى دەگوت ھەتا دىوار گونى
لىنى، زۇر توورپە بووم، كەوكەب سوچى چارشىنۆكەى جۇرىك گرتبوو كە رووى
لەمزو رەھىم بوو و پشتى لەباوكى و براكەى دەتگوت شەرم لەوان دەكات،
چاوى لەرەھىم بېرى و بە نارامى وتى: ((ئاغا رەھىم، ماشالا ھەموو شتىكتان
باشە، زەوقىشتان باشە، چەندە ژنەكەت جوانە))

((وەك تۆ نابى))

گېرگرت، راست دەلېن كە خوڧن بەرچاوى مروۋە دەگرى، لەوكاتەشدا خوڧن
بەرچاوى منى گرتبوو، چونكە ھىچم نەدەبىنى، دەتگوت لەنىوان پەردەيەكى
گېراويدا سەيرىان دەكەم، لەبەرچاوى من قسەيان لەگەل يەكتر دەكرد، بەبىانووى
بوونى من لەگەل يەك قسە دەكەن و دەلېنى باوكى و براكەى و خەسوومى لىنىيە،
سەرقالى قسەوباس لەدنيايەكدا بوون كە من خووم پىننەگرتبوو، خەرىكى قسەى
ھىچ وپوچ بوون

لەنرخى بازار، لەپشت ئىشەى داىكى كەوكەب، لەگرانى قوماش، لەوہى كە
ژنىك لەسىغەكانى لەتە قوماشى دزىوہو چل كوتى دروست كردوہو، لەوہى
نەگەر ژنەكان باش كارىان بگردايە داھاتى باوكى لەوہ باشتر دەبوو، لەكاركردى
كەرەم لەمەززاى ئەلا يار خان. كاتى خەو ھات، خەسووم وتى: ((مەحبوبە گيان،
من ئەمشەو مندالەكە دىنم بۆ لاي ئىوہ بخەوئى، خۆم لەناو ھەمبارەكە دەخەوم،
پرويكردە پورزاكەى و وتى: تۆيش لەگەل كەرەم لەژوورەكەى من بخەون، بۆ
كەوكەب خانمىش لەبەرھەيوانەكەدا جىگە رادەخەين))

كۆرە پوورەكەى خەسووم بەبەژنە زەبەلاھەيەوہ لەجىگەكەى ھەستا، وا
پەچاودەكرا كە نىوہى ژوورەكەى پېرگردىنتەوہ، ھەر بەو دەنگە گەورەيەوہ وتى:
((دەى ژوورەكەى تۆ لەكوئىيە؟ من و كەرەم بۆ كوئى بېروڧىن؟))

زور بی شمرم بوون، به دهستی راستی پانتۆله فشه که ی به دهسته وه گرتبوو هه تا له قاجی نه نالی. وه کو ژنیک که داوینی کراسه که ی دهگری.

که ره م که سیانزه تا چوارده سال ته مه نی ده بوو و ته نانه ت سلأویشی نه کردبوو وه کو گورگنیک که وته دوا ی باوکی. ره حیم و دایکی هر خزمه تییان ده کرد. نه مده زانی بوچی نه و کابرا زه به لاهه نه وه نده شایانی پیزه لای نه وان، هیچ جگه له وه بو نه ده ماهه وه که بلیم له خوینی یه کن، نه وه نه و هیمایه بوو که میرده که ی من تیندا گوره بوو بوو گه شه ی کردبوو، له گه ل خوینی تیکه لاو بوو بوو له ژیان و له و دنیا یه دا چیژی وه رده گرت و ههستی به ناسایش ده کرد، نه مانه هر نه و پینانه بوون که دایکم ده یگوت له گه ل بنه مانه ی نیمه یه ک ناگر نه وه، نه و پاروانه بوون که نیزه هت ده یگوت هی نیمه نین، هر نه و بی ناوه رۆکانه بوون که باو کم ده یگوت، نه و دیوی سکه که بوو، نه و قوره بوو که جه وه هری ره حیم له گه لی شیندرابوو و من ویستبووم و ده مویست.

من مامه وه و که و که ب و ره حیم، ره حیم له کاتی کدا که ده چوو ه ژووری خه وه که وتی: ((نیستا دۆشه کت بو دینم)).

ده تگوت چاوی من نابینی، ده تگوت من هر نیشم، که و که ب بی نه وه ی که سه رنجبدا ته من وتی: ((نای، ده ترسم پشتت بیته نیش)).

ره حیم گه پرایه وه، به بزه و پرچه شیناوو چاوه پر ماناکانی و ملیوانی کراوه وه سه یریکی کردو وتی: ((زور به زه ییت پیندا دیته وه؟!))

نه و پیکه نی و وتی: ((زور)).

چوو مه دوا ی ره حیم و ده رگا که م پینوه داو به توندی وتم: ((یانی چی ره حیم، خو نیمه جینگاویانمان بو نه ماوه!))

به ده ست نیشاره تی بو جینگه کانی خو مان کرد، چاوه شه یداکانی که له و ژوورده دا تاریکبوو بوو به چاوم که وت: ((نه ی نه وانه چیه؟!))

((نه مانه هی خو مانه)).

((ده ی هی خویشمان بی، خو له گه ل خو یان نایبه ن)).

((ئەي ئىمە لەكۆي بىخەوين؟))

((لەسەر زەوى، خۇشەويك نابىن بە ھەزار شەوھە، بەلای ناخىرىانەوہ خزمن،

بۇ ميوانى ھاتوون بۇ لامان، من خۇ لەژىر بەردەوہ دەرنەھاتووم!))

((ناخەر...))

((ناخەر نىيە، ناپەھەتى؟ ئىستا دەئىم ھەستەن بچن بۇ مالى خۇتان، ژنەكەم

جىگەوبانتان پى نادا!))

بەرەو لای دەرگاگە كەوتەپرى قۇلىم گرت، ((پەھىم!))

بەجولەيەكى توند قۇلى خۇى لەدەستم دەرهىنا، ((لىم گەپرى، من ناتوانم دوو

ميوان بىنمەوہ مالەكەى خۇم؟))

((وامەكە پەھىم گيان، وامەكە، دەنگت نزم كەرەوہ، عەيبە، ھەيامان دەچى،

ميوانەكە گونى لىدەبى، دەى باشە ئەوہ جىگەكان بىانبە)). بە نارامى گەپرايەوہو

ھەر سى دەستە جىگاوبانەكەى بەكىنەوہ كىشايە دەرى و لەگەل خۇى بردنى،

ئەو جىگاوبانەى كە من لەگەل خۇم ھىنابووم، بردنى بۇ خزمەكانى پاخت،

دۇنيابووم كە بەيانى پردەبى لەئەسپى، نەمدەزانى كە ئايا دەتوانن لەناو ئەو

جىگاوبانانەدا بىخەون يان نا!

جىگەكەى كەوكەبىشى ھەر لەناو بەرھەيوانە كە پاخت و لىفەكەى منىشى

پىدادا، ((فەرموون كەوكەب خان، دەبى بىورن)).

((دەستتان خوشبى)).

لەگەل پەھىم و كۆرەكەم لەسەر زەوى خەوتىن و چارشىو پشىنەكەم لەناو

سندوقەكە دەرهىناو بە خۇماندادا.

پەھىم وتى: ((پشتىنەكە بە مندالەكەدا بەدە من نامەوئ)).

((ناخەر سەرمات دەبى پەھىم ھىشتا ھەوا ساردە)).

((من سەرمات نىيە، بىخەوہ، ئەو مندالە بۇچى ئەوئەندە نوکەى دى، لەدەمى

دەدەم ھا!))

((ئەيەزۇ مەكە رەھىم، مندالەكەم ددانى دەردى))، پشتى تىكردىم و بە رەقەو
لەسەر زەويىيەكە خەوت.

تازە چاوم گەرم دەبوو كە رەھىم بە ئەسپايى لەجىگەكەى ھەستا، دەرگاكە بە
ئارامى كرايەو ھەو پىنودەرايەو، خوئىنىكى داخ بە گوشارەو رژايە دلم، وشكبووم،
لەوانەيە خەوم دىبى، بەلام نا، بەخەبەر بووم، بۇچى ئەوئەندە دل پىس بووم.
لەوانەيە چوويىتە ئاودەست، بەدلىيايەو، بە دلىيايەو ھەروايە، بۇچى ئەى
شەوئەكەنى تر ئەدەپۇيشت؟ بۇچى شەوانى تر ھەر بىریشم لەو شتەنە
ئەدەكردەو، گومانم تىدا دروست ئەدەبوو، بەلام ئەى بۇچى دەنگى دەرگاى
تالارەكە ئەھات كە بىرواتە دەروە.

دەنگى پىكەئىنىكى ئارام كەوتە بەرگوئىم، دەنگى پىكەئىنى ژنىك و ھىچى تر،
لەجىگەكەم ھەستام و دانىشتىم، دنيا لەبەرچاوم لىل و تارىكبوو، ئە دەگرىام، نا،
ئىتر جىگەى گرىان ئەبوو، تازە لەو قسانەدا ئەمابوو، ھەستم بە خنكان دەكرد،
لەبەخىلى بوو؟ نا، لەغىرەت بوو، لەو سووكايەتییە بوو كە بە من كرا، ئەگىنا ھەر
ئەو ساتە رەھىم دەرگاكەى كرددەو ئىتر بو من مرد، پەنجەرەكە بەمەو؟ نا،
كۆرەكەم سەرمای دەبى، چۆن توانى؟ ئەويش لەگەل ئەو ژنە، سەرتاپىنى چلك و
سوك و چروك، چۆن ئەوى لەمن بە باشتر زانى؟ چۆن توانى؟ لەمالەكەى مندا
لەجىگەكەى مندا، لەپال ژوورەكەى مندا، چەندە بىن شەرم، چەندە سووكم
دەكا... بەلام نا خەيالووى بووم، ئىستا لەقادر مەكان سەردەكەوئى و من لەو
بىرانەى كە كرددەو شەرمەزار دەبىم... ئەى بۇچى ئەھات! چارەكىكى پى چوو،
نىو سەعات... سەيرى چواردەورى ژوورەكە دەكەم، دەئىنى يەكەمجارمە كە ئەو
ژوورە دەبىنم، دەئىنى يەكەمجارمە ئەو مالە دەبىنم، خۆم لەكوئىدا دەبىنم، سەيرى
كۆرەكەم دەكەم كە بى تاوان و ئارام بە جلى چلكنەو كە داىە گەورەى واى
لىكردبوو لەسەر زەوى خەوى لىكەتووە، دلم زۆرتەر بو ئەو دەسووتا، بو كوئى
بىرۆم؟ چى لىبەكەم؟ لەم جەھەنمە داينىم يان لەگەل خۆم بىبەم، چۆن مىردەكەى
من ئەم ژنە لەكچەكەى بەسىرولمولك بە باشتر دەزانى؟ لەكچەكەى بەسىرولمولك

به چاوو برؤ بهو بؤنو بهرامهوه! ناخ خوزگا ده مردم، کلفه ته که می مالی دایکم
له و ژنه خاوینترو بهرینتر بوو، نه گهر باوکم بزانی، نا، بؤچی باوکم بزانی؟ ته دنیا
نه وئنده بهسه که دایه بزانی... چهنده نهو پیاوهم خوش ویست و نیستا!...
نه گهر ده رگای ژورده که بکه مه وه چی ده بییم؟ خوییه تۆله م لینه سینیتته وه؟ نه می
پیای بی شهره فو ویزدان، وتم چاکی ده که م به لام نه مکرد، نه مده زانی خودی
پیای گۆزانی به سهردا نایهت، نه مده زانی نه گهر باشی هه موو کاتی باشده بی و
نه گهریش خرابی هه روا خراب ده مینیتته وه، به رووداری به که وه به من ده لی:
نا توانم دوو میوان بینمه وه ماله وه، نه م ماله مالی تۆیه؟ نه می بی شهره ف...
نه ویش وه کو دایکی وایه، بی شهره فو بی ئاپروو، چا که و خراپه نازانی،
حه یای نییه، سپله یه، چیمکرد به خۆم؟ باوکم راستی ده گوت که نه م هه تیوه
له بنه ماله یه کی باش نه هاتۆته وه ده ره وه، چهنده پینی وتم، چهنده قسه یان له گه ل
کردم، نیستا ده بی بیکیشم، خۆم به سهر خۆم هیئا، خوییه نه و گووه چی بوو
خواردم... له کوتوپرینکدا وشکبووم، ئاره قه ی له شم سارد بووه وه، نه وه ههر نه
دوو عایه ی باوکم بوو که لینی کردم؟ ههر نه و دوو عا شه ره؟ چهنده زوو گرتمی،
ناخ ناغا گیان چ هه له یه کم کرد، خوا به له عنهتت کات مه حبوبه بؤ نه ویندار
بوونت، سه عاتیک تیپه ری سهرم له ناو ده ستمدا گرت، نه روژ بووه وه وه نه ره حیم
هات، راکشام، له ته نیشت کوره که مه وه، له ناوه راستی ژورده که داو به چاوی کراوه
له شووشه ی په نجه ره که وه چاوم له ئاسمان کرد نه وئنده چاوم له ئاسمان کرد هه تا
ناسمان خۆله میشی بوو.

دهنگی ده رگا که هات، چاوه کانم لیکننا، ره حیم هات و به نه سپایی له لام راکشا،
به یانی حالم باش نه بوو، ژانه سهرم هه بوو، چوومه م مه تبه خ و خۆم سه رقانی
یارمه تیدانی خه سوومکرد، هه زم نه ده کرد چاوم به رووخساری نه و ژنه چلکنه
بکه وی، نه مده ویست چاوم به ره حیم بکه وی.

ره حیم که نه رویشته بووه سهرکار له نه بوونی من له ژورده که ناپازی نه بوو،
ده هات و ده رویشته قسه ی ده کرد، دهنگی قسه و پیکه نینی له گه ل میوانه کان

دهات، نانی به یانیان خوار دو نه پویشتن، نهی بوچی نارون؟ دلم پر بوو، دلم خوینی لی دهتکا، کاتی نیوه پو گه یشت، خه سووم وتی: ((تو پرو ژورده وه، باش نییه، پییان ناخوشه، من چیشته که تیده کهم)).

((نه خانم، نیوه پرون، من هر لیره ده بم)).

له ناکاو که وگیره که می داناو دهستی له که له که یناو وتی: ((چیته مه حبوبه؟ دیسانه وه مونی؟ له بهر میوانه کانی منه که شه ویکه لیره ن؟))

وتم: ((لیمگه رین خانم، تاقه تم نییه، نیوه نیتر بیپرنه وه، خوم توورم...))

ده می کرده وه وتی: ((توره می؟ چی بووه که...))

پشتم تیگردو له قادرمه کان سهرکه وتم، قاچه کانم به توندی دها به سهر قادرمه کانی مه تبه خه که دا، له سهر قادرمه کان له گه ل رحیم به ره و روو بوومه وه، به نارامی و به پهله وتی: ((سهیرکه مه حبوبه، نه هینلی نه مشه و پرونه وه، زوریان لیبکه بمیننه وه، هه تا تو نه لینی نامیننه وه)).

چه نده پیایو یکی بی شهرف بوو، چون دانه دهرزا؟ چه زم ده کرد بلیم نامیننه وه به جه هه نهم، به لام نه گهر نه وهم بوتایه ده بویه شیم بکر دایه ته وه که بوچی حز ده کهم پرون، نه وکاته رحیم بی چاوو پروتر ده بوو، په رده می حیا ده پرا، له وانیه منیش هه له مکر دبی... له وانیه... له وانیه. به رقه وه لیوه کانم به یه که وه نوساندو به توندی سهیریکم کردو دوورکه وتمه وه.

پنیوستی نه کرد خولقیان بکه م، خویان بی خولق مانه وه.

نه مشه و که وکب قیزه و نتر بوو، به خه سوومی وت: ((نه مشه و نیتر سه رده می منه، تو لیتناوه، منیش قاپه کان کۆده که مه وه ده یانشوم)).

خه سووم رووی کرده من و وتی: ((سهیرکه چ کچیکی که یبانوه، ماشالا زیره ک و نازایه)).

به راستی قسه کانی ژه هراوی بوون، رحیم وتی: ((که وایه منیش یارمه تیت ده دم)). قاپه کانیان له بهر یکه وه برده دهری و زورتر له وه می که پنیوستبوو پییان چوو تا گه پانه وه، رحیم شیواوو که وکب بینه نگ، ده میوست که له جینگه که م

ههستم و بلیم خۆم ئەو نیشە دەکەم بەلام ئەمدەتوانی، قاچەکانم ساردبوویونەوه، وەکو دوو بەردیان لێهاتبوو، خەسووم بیان ئەیدەزانی بیان خۆی گیل دەکرد.

کۆرە پوورەکەیان قلیانی دەکیشا، چای دەخواردەوهو لەتەماع و زۆر خواردنی ژنە سیغەییەکانی و لەو ژنە ی که لەهەموویان زیرەکتربوو نەخۆش کەوتبوو قسە ی دەکرد سەرم سوپما بوو، کۆرە بن عەقلەکە ی که لەحەوت دەولەت نازاد بوو دیسانەوه بەو گۆرەوییە بۆگەنانه ی قاچی تا ناوەراستی ژوورەکە درێژکردبوو و وەنەوزی دەدا، دیسانەوه کاتی خەو هات، من خۆمدا لەخەو، ئەویش خۆیدا لەخەو، وا چاوەپوان دەکرا ئەمشەو خەمی بەخەبەربوونی منی نەبن، چونکە چاوەپینی ئەوه نەبوو که من خەوم لێبکەوی بە ئەسپایی لەجینگەکە ی هەستا، دیسان دەنگی دەرگاگە هاتەوهو عەزابەکە هاتەوه لام که لەسزای مەرگ ناخۆشتر بوو، هەر ناكری باسی لێوه بکەم، دیسانەوه سەرم گەرم بوو، هەناسەکانم کەوتنە ژمارە، هەولم دەدا هەناسە هەلکیشم، دیسانەوه دنیا لەبەر چاوم لێلبوو، هەناسەییەکی قولم هەلکیشا، خوایە پرگارمکە، ناخ چ هەلەییەکم کرد، چ هەلەییەکم کرد.

دیسانەوه بەیانی ئەمدەتوانی ههستم، سەیری رحیم نەدەکرد، وەکو کەلاکێک وا بووم، لەئاوینەکەدا سەیری خۆم کرد، پەنگ بەپروومەوه نەما بوو، پیم سەیر بوو، هەر مندالیک حالی منی دەزانی، زۆر سەیر بوو ئەو مروفانە ی که وەکو کرم لیک دەنالان و ئەو مروفانە ی که لەشارستانیەت زۆر دوورتر لەخەلکبوون ئە ی ئەوان بۆ منیان نەدەدی، سەریان لەناو ناخورددا بوو، من مریشکێک بووم که دەبوو هیلکە ی ئالتوونییان بۆ بکەم، هەر ئەوئەندەیان بەس بوو.

بۆژی سینەم بوو، لەمەتەبەخ بووم، هەر خۆم دەخلاقاند، رحیم لەقادر مەکان هاتە خواردەوه، دەیویست لەگەل من قسە بکات، حەزم نەدەکرد چاوم پینی بکەوی، هەر لەو کاتەدا دەنگی پینی دایکی لەحەوشە هات، هات و لەسەر

قادر مهی مته به خه که راوه ستا، ره حیم به پارانه وه وتی: ((مه محبوب گیان،
خولقیان بکه نه مشه ویش بمیننه وه))

((خوت خولقیان بکه، من چ کاره م))

((ناخر هتا تو خولقیان نه که ی نامیننه وه))

پشتم تینکردو وتم: ((دویننی شهو بی خولقی باشیش مانه وه))

((به لام نیستا کوپه پووره که مان دهیه وئی بروا))

وتم: ((نیستا! بهم نیوه پرویه! نیستا کاتی رویشتن بو وهرامینه؟ مه ترسه،

نه گهر تویش بلینی برؤن نارؤن))

دایکی که له و به ره وه راوه ستا بوو به شه له شه له قادره که کان هاته خواره وه و
به توندی وتی: ((خولقی چی ده که ن، باو کم له قمبر دهره ات نه وه نده مه نجه لم
نه مدیوو نه و دیو کرد))

بو یه که مجار جهزم ده کرد ده ست بخمه ده وری ملی و رووخساره چرچ و
لوجه که ی ماچ که م، وه کو فریشته یه کی رحمت وا بوو که خوا له ناسمانه وه
ناردیبتی، ره حیم دهنگی بهرز کرده وه به ره و لای دایکی ناوپی دایه وه:
((په یه وندی به تووه نییه! نایه وئی تو مه نجه ل نه مدیوو نه و دیو بکه ی))

کاتیک که بهر ژه وهندی خوی تیند ابوا یه چاوی له ریزی دایکایه تیش دهنو قاند،
باش دهیزانی دایکی ده م کوت بکات، کاتیک دایکی خوش دهویست من له نارادا
بووما یه، قسه مه نه ده کرد، ئیتر نه مده گوت بیده نگین به سووک قسه بکه ن، ئیتر
نه مده گوت ناشرینه میوانه کان ده بییستن، چونکه تاوانی نه م دهنگه دهنگه
له نه ستوی من نه بوو، من له میوانداری که مم نه هینا بوو، له هیچ پرویه که وه،
دایکی له کاتیکدا مل و که له که ی ده سوراند وتی: ((نیستا چی بووه وا کوپه
پووره که ت نه وه نده ریزی هیه و لات خوشه ویسته))

ره حیم له قسه که ی تیگه یشت و وتی: ((ده مت داخه))

من خومم سه رقالی فوکردن له داره کانی ژنر مه نجه له که کردیوو.

((دای ناخەم، باوكم له قەبر هاته دەری، ناها لەم هەمارەدا کێچ شەوانە چیم
لێدەکن))

قۆلی کراسەکە ی هەلمانی بە راستی هەموو گیانیان کردبوو بە لیر، تەواوی
دەستی تۆپەل تۆپەل سوور بوو بوو، درێژە ی بە قسەکانیدا: ((تەواوی
لە شمیان لە توکوت کردوو، شوو هەتا بە یانی بە خەبەرم، سەر سینگ و پشتم
دەخورینم. پیت دەلیم خولقیان مەکە، ئەگەر ماشنەوێ من دیم بۆ قاتار لای
کەوکه ب دەخەوم)).

رزگار بووم، میوانەکانمان پۆشتن، رحیم لە گەلیان رویشت هەتا بەرینیان
بکات.

نیوەرۆ بوو، لە گەل خەسووم لە ژوورە کەدا دانیشتیبووین، کوتوپر خەسووم
پرسی: ((مەحبوب چەندە زەرد هەلگە پراوی! هەلپروکاوی!))

پیم وابوو ئەویش ئەم چەند شەوێ لە دەست میوانەکان عاجزەو هاو دەردیم
لە گەل دەکات هەر بۆیە دام لە پرمە ی گریان و وتم: ((لە دەستی رحیم)).
((رحیم؟ چی کردوو؟))

بە هەنسکدان وتم: ((چی کردوو؟ شەوانە دەچوو لای کەوکه ب)).
وتم و پەشیمان بوومەو، خەسووم چاوی داقلیشاند: ((ئەیهەرۆ، ئیستا ئیتر
قسەمان بۆ دروست دەکە ی؟))

((قسە ی چی خانم، چ قسە یە ک؟ هەر ئەو یە کە دەیلیم)).
بە نارامییەو و تی: ((نە گیانە کەم، خەیاڵاتی بووی، نە رحیم ئەو کارانە دەکا
نە کەوکه بیش)).

((دە ی خۆم دیم خانم، من خۆ منداڵ نیم، شەوانە هەتا بە یانی بە خەبەر
بووم)).

((دە ی ئەگەر راست دەکە ی، با بچویتیایە یە خەیت بگرتایەو لە ناو جینگە کەدا
بتهینایە تە دەری، بۆچی وات نە کرد؟ بۆچی حە یای هەردووکیانت نە برد؟))

پراستى دەگوت، بۇ نەچچوم، چونكە نەدەكرا، ھەرگىز نەمدەتوانى،
نەمدەتوانى كارى وا بكام.

((دەترسام باوكى كەوكەب بىت و خويىنىك بېرئى)).

((نە گيانەكەم لەو دەترساي كە مارەى بكات)).

((مارەى بكات؟ ئەو زىلە؟ مەگەر من بىرم ئەو مارە بكات)).

نارەزايەتتىم دەردەبېرى و لەخۇم بىزار بووم، بۇ شتىك شەپم دەكرد كە
بايەخىكى بۇم نەبوو بە ھەموو ئەمانەو ھەزم دەكرد سەركەوم.

((بۇچى نابى مارەى بكات؟ بۇچى نارەھەت دەبى؟ مەگەر ئەو نارەھەت بوو

كە دەزگىرانەكەيت لەچىنگ دەرهىنا؟ مەگەر تۇرەھىمت فرىونەدا؟))

((من فرىوم نەداو، خۇى ئەوى نەدەويست، ئىستا لەمن تىر بوو كەوتۇتە

دواى ئەو)).

خۇم لەو وشە سوكانەى لەدەم دەھاتە دەرى و لەدەمەدەمى لەگەل ئەو ژنە
سەرم سوپما بوو، دەمزانى ھەنگاو بەھەنگاو لەزەلكاو دەچەقم و نەمدەتوانى
رېگە لەزمانى خۇم بگرم، بە پىنكەننەو ەتى: ((چۇنە ھەموو شتىك بۇ تۇ باشە
بەلام بۇ كەوكەب خراپە، دەى كابر شتى چاكى دەرى، كوپرەكەم جوانە كچان و
ژنان وازى لى ناھىنن، خەتاي ئەو چىيە؟ چۇن بۇ تۇ باش بوو بۇ كەوكەب
خراپ، ھەركەسى پارەى نەبى دلىشى نىيە؟))

لەجىنگەكەم ھەستام: ((ھەتا من بىم لەلاى تۇ دەردى دىناكەم، من ئەمىرۇ لەگەل

رەھىم قسەى خۇمان يەك لاي دەكەينەو)).

دەكو شىرىكى بە نەەرەتە لەژوورەكەدا سەروخوارم دەكرد، داىكى
لەھەشەدا ھەر ھات وچووى دەكردو بۇلەى دەھات، كوپرەكەم جارى وا بوو
دواى ئەو دەكەوت و جارى واش ھەبوو دەھات بۇ لاي من، لەھەلس و كەوتى ئىمە
تى نەدەگەيشت.

دەرگاگە كرايەو، رەھىم ھاتە ژوورى و بەداىكى وت: ((پۇيشتن، ئىستا

نارامت گرت)).

دایکی وتی: ((بۆچی نارام بگرم؟ ژنهکەت نارامتر بووه؟ وەرە بزانه
له‌به‌یانیه‌وه چیکردووه؟))

ره‌حیم وتی: ((گو ده‌خوات)) به توپه‌یه‌وه هەر قادرمه‌یه‌کی کرد به‌دوان و
هاته سه‌ره‌وه، هه‌وا فینک و به‌هاری بوو، بۆنی به‌هار ده‌هات، ده‌رگای ژوره‌که‌ی
کرده‌وه و هاته ماله‌وه، به‌رامبه‌رم وه‌ستا و وتی: ((ناخر پینم بلن قسه‌ی حسابی
تو چیه؟))

پرسیم: ((به‌راست نازانی چیه؟ داناپزنی؟))

((چیم کردووه که دابرزیم، مه‌گەر که‌سم کوشتووه؟))

((وا بیرده‌که‌یته‌وه که من بن عه‌قلم؟ نه‌مه‌دزانی شه‌وانه بو کوی ده‌پۆی؟))

ته‌نانه‌ت حه‌زم نه‌ده‌کرد ناویشی بینم، چاوه‌پوان بووم که ره‌حیم حاشای
لینکات، بیسه‌لمینن که من هه‌له‌م کردووه، به‌لام زۆر به‌ نارامی وتی: ((ده‌ی
رۆیشتم زۆر کارینکی باشم کردووه، نیستا ده‌لینی چی؟))

چاوم خه‌ریکبوو ده‌رده‌په‌رین، قیژاندم: ((چۆن کارینکی باشت کرد؟ هه‌یا
ناتگری؟ ژنه‌کەت وینل کردو هیشتا خه‌ریکی بنی چاوه‌پووییش ده‌که‌ی؟ نه‌ی نه‌و
به‌تۆی نه‌گوت برۆ له‌به‌رچاوم ونه‌؟))

((نا، چۆن ده‌لینی، نه‌و خوشی ده‌ویم)).

پشتم تیکردو لاسایم کرده‌وه: ((خوشی ده‌ویم، به‌سه ره‌حیم، دابرزنی، نه‌و ژنه
شه‌رمی نه‌کرد؟ چۆن هیشتی؟))

((مه‌گەر تو شه‌رمت ده‌کرد؟ تۆیش وه‌کو نه‌و وابووی!))

((مه‌گەر چیم کردبوو؟ هاتبوومه ژوره‌که‌ته‌وه؟))

((ئاوت ده‌ست نه‌که‌وت ده‌نا مه‌له‌ی باشته‌دزانی)).

راست تیره‌که‌ی له‌دلما، خۆم به‌ خۆم کرد له‌عنه‌ت له‌خۆم، وتم: ((پراست
ده‌که‌ی، ژنیککی داوین پیسی وه‌کو من هەر ده‌بی میردینکی وه‌کو تۆی هه‌بی)).

ده‌نگی به‌رزکرده‌وه: ((زمانت دریز بووه؟ هار بووی؟ چیه؟ چیت له‌گیانم

ده‌وی؟))

چاۋى داڧلىشاپوۋ، ۋەكۈ ھەيۋانىكى نىر ۋابوۋ كە جوۋتەكەيان لى جياڧىر دىن تەھ، ناخ چەندە رقم لەۋ لەش ۋالارە زەبەلاھەي بوۋ، نايە نەۋە ھەر نەۋ رەھىمە بوۋ! ۋەتم: ((ھىچ، ھىچم لىت ناۋى، بېرۇ ھەر كارىك دەيكەي بىكە، ئىتر نامەۋى بىتېنم)).

دايكى ھاتە ژورەھە: ((كەۋايە ناتەۋى بىبىنى، ھەزەت لەكەسى ترە)) پۋۋى كىرە رەھىم.

((نەگەر دوۋ مندالى دىكەشت بىخستايەتە داۋىنىيەھە، ناۋا زمان دىرئ نەدەبوۋ، ژن نەگەر بە مندالەھە نەبەستىرئتەھە ھاردەبى، نەگەر ھەموۋ پۋژى ناچار بى پەرزەگۈۋ بىشۋات ئىتر ناپېرئتە سەر نەۋەي كە قسە ۋقسە لۋك دروست بىكات ۋ بەمىردەكەي بلى لەكۋى بوۋى؟))

بەكىنەھە چوۋمە ھەۋشە ھەتا كۋرەكەم نارام بىكەمەھە، لەپەنجەرەكەھە ۋەتم: ((خانم، ئىۋە دەخالەت مەكەن، رىزى خۇتان رابگرن)).

باي بەھار كايەي بەسۋچى لەچك ۋ كراسەكەي دەكرد، من بەھارم ھەست پىنەدەكرد، بۋنى گۈلەكانم ھەست پىنەدەكرد، جوانى ۋ گەۋرەيى نەم ۋەرزەي سۋرۋشتم نەدەدى، پۋۋى كىرە پەنجەرەكەۋ ۋتى: ((تۋ رىزەت بۋ ئىمە ھىشتۋتەھە؟ من دەزانم بۋ توۋرەي، دەزانم بۋچى بىبانوۋ دەگىرى، دەتەۋى رەھىم بچىتە ناۋ نىزام، دلت بۋ ئەۋ ناسوۋتى، تەنيا دەتەۋى كە جىل ۋبەرگى نىزامى لەبەر بىكات ۋ بىتتە خاۋەن ناۋو تۋىش جلى جوان لەبەرىكەي ۋ بەسەر خەلكدا فىزىكەي، مەترسە ئەۋ كەسە پەيدا دەكەي، تۋ ئەۋەندە گىل ۋ حۋل نىت)).

دەستەكانم لەپۋۋى بى توانايىيەھە بەرزكردەھە ۋەتم: ((نەي، خۋايە)).

لەھەردوۋ لاۋە گەمارۇ درابوۋم، ئىستا تاۋانبارىش كرابوۋم، رەھىم ۋەكۋ ۋرچىك كە پىنكرابى لەجىگەكەي خۋى ھەستا. ((كۋا! لەكۋىيە كراسەكەي؟))

قىزاندم ۋەتم: ((مەكە رەھىم، كارت بە كراسەكەم چىيە؟))

كراسەكەم زۋر خۋش دەۋىست، كىرەبوۋم بە بىمارىكداۋ چارشىۋىكى كۋنم پىا دابوۋ ھەتا تۋز لىنى نەنىشى.

بەچەند ھەنگاوى گەرە چوورە ژوورى خەوئەكەو، نەمتوانى پىنى بگەم، چارشىنۆكەى لاداو كراسەكەى ھەنگرت، مليوانى كراسەكەى گرت ھەتا ھەلتىشىنى.

ھىزى پىنى نەدەشكا، وەكو ھەيوانىك بەددان كەوتە گىيانى كراسەكەو بەھەر دوو دەستى كىنشاي و دپاندى و لەپەنجەرەكەو فېرنى داىە ناو ھەوشەكەو وەوتى: ((وەرە ئەمەش لەكراسەكەت، مەگەر بەخەو ببىنىنى من بچمە ناو نىزام)).

لەو تىر بووم، بىزار بووم، لەحالىكدا كە ھەنگاوبەھەنگا و لىنى نىزىك دەبوومەو چاوم تىپىرى و بەئارامى پىم وت: ((ھەلەمكرد بووم بەژنى تۆ، بېرۆ نىتر ناوى من مەبە، بېرۆ بۆ لاي كەوكەب گىيانت، تۆ ھەر ئەو ژنانەت قابىلە، ھەر بېرۆ مارەيكە، لەعنەتەم لىبى ئەگەر بلىم بۆچى؟))

نەمدەزانى كە ئايا منىش لەبەرچاوى رەھىم ئەوئەندە ناشرىن بووم يان ئەو وابوو، ھەتا ئەو رادەيە قىزەون؟ قىژاندى: ((دەرۆم مارەى دەكەم، بەكوئىراىى چاوى تۆيش بووبى مارەى دەكەم)).
(بە جەھەننەم).

ھەتا ناوھەرەستى ژوورەكە چوو گەپايەو وەوتى: ((ژنھىنان پارەى دەوى، كوا پارەكان؟)) بەدواى پارەى ناو تاقەكەدا دەگەپرا، لەوى نەبوو، قىژاندى: ((وتى، پارەكانت لەكوئى داناو؟))

((كوئايى مانگە، چ پارەيەك؟ ھەمووتدا بە خواردەمەنى بۆ خزمەكانت)).

((دەستم خوشبى، چاوت دەربى، لەكوئىيە؟ ئەم خاوەن مردوو لەكوئىيە؟))

كلىلى دەرگاي سندوقەكەى دەويست كە ئەو كاتەى داىكى ھاتە مائمان دامدەخست و دەمخستە ژىر فەرشەكەو و ھەر كات لەمال بچوومايەتە دەرەو لەگەل خۆم دەمبەرد.

فەرشەكەى ھەلدايەو و كلىلەكەى ھەنگرت، دەرگاي سندوقەكەى كردهو، بېرىك پارەى تىداوو. كاتىك زانى پارەكە كەمە پشتىنەكەشى ھەنگرت و لەگەل خۆى بردى، ھاوارمكرد: ((ئەو بۆ كوئى دەبەى؟))

((مەر كونيەك پىم خوشىنى))

ھاتە پىنشەۋە: ((ئەۋە دەرىيىنە))

((چى))

((بازنەكەت))

((دەرى ناھىنم داپرە))

((ۋتم دەرى يىنە))

شىتتېۋو بوو، بېروام نەدەكرد كە بەخەبەرىم، بەتوندى دەستى گرتىم و بازنەكانى كىشا، ھەر ئەۋ بازانانەى كە خوشكەكەم لەمارەبېرىنەكەدا پىنى دابووم، پىستى دەستم ھەلكەندرا.

ۋتم: ((راۋەستە خۇم دەرىدەھىنم))

دەستى بەردام: ((دەرى يىنە، بەزمانى خوش دەرى يىنە))

بازنەكانم دەرىھىنا و فېرىمدا بۇ لاي: ((بىگرە، بېرۇ لەبەرچاوم ونبە))

((باوكت ونبى))

ئەم جارەيان من شىتتېۋوم، بەرەۋ لاي رامكرد: ((دەمت لىكنى، ناۋى باوكم مەھىنە، دەمت بشۇ ئىنجا ناۋى باوكم يىنە، تۇ تەنانەت بۇئەۋەش نابى پىلاۋەكانى باوكم جووت بىكەى، ناۋى باوكم لەم مالا كاۋلبوۋەدا مەبە، خوئىزى بى شەرەف))

((بى شەرەف باوكتە، بى شەرەف باوكتە سەگىبابەكەتە كە ئەگەر شەرەفى بوایە كچە پانزە سالەكەى بەرەلانەدەكردو دوكانەكەى منى بەجى نەدەھىشت، ھەر ئەۋ باوكتە سەگىبابەت كە...))

قىزاندم: ((سەگىباب تۇى كە بەدۋاى ھەر دىنە سەگىك دەكەۋى، كە لەبەر رۇيشتىنى كەۋكەب بەدايكت دەۋەپرى))

زىلەيەكى لىدام كە ئەۋەندە توندبو سەرەتا لەھىچ نەگەيشتىم، رەتەلمېردو، دەستم بەدىۋارەكەۋە گرت، ھەرگىز چاۋەپروانى ئەمەم نەدەكرد، ھىشتا ھىۋاداربووم كە پەشىمان بىتەۋە، بەلام بەم زىلەيە لەئاسمانەۋە كەۋتمە سەر

زهوی، پهرو بائم سووتا، ئەم زللهیه چاوی منی به پرووی راستیییه کاندایا کردمه،
 ژانی دلم زیاتر بوو، ماوهیهک به سهیرنکهوه سهیرمکرد، دهستینکم به دیوارو
 دهستهکەئێ ترم به دهموچارمهوه بوو، وتم: ((ماهی خۆته، خهتای منه، ئەم زللهیه
 ماھی خۆم بوو، ههلهیهکی زۆر خراپم کرد که بووم به ژنی تو، بهلام لیتر ساتینک
 ئەم ماله دا نامینم)).

دایکی به نیکه رانییهوه له ناو ده رگا که دابوو، کوپه کهم له باوه شیدا بوو،
 لیوه کانی کو کرد بووه وه چه ناگه ی ده له رزی و ناماده ی گریان بوو، زۆر ترسا
 بوو، رهحیم وتی: ((برو بزانه بۆ کوئی ده پروی؟))
 وتم: ((دانیشه ده بیینی)).

دایکی به له حنیك که له پردا نه رمبو وتی: ((مه حبوبه گیان وه ره ده ست له
 کارانهت هه لگره)).

رهحیم وتی: ((لینی گه پئی، بزانه چۆن ده پروا)).

به په له چوومه ژووری خه وه که وه، چانقا کۆنه کهم هه لگرت، بپنک جلو شتم
 تیخست، ملوانکه که ی که باو کم پینی دابووم له ملم کرد، مستیله که ی دایکی شتم
 له ده ستکرد، نه شره فییه که ی که بۆ له دایکی بوونی کوپه کهم پینی دابووم هه لگرت،
 رهحیم وتی: ((نه وه بده به من)).

دایکی وتی: ((رهحیم لینی گه پئی)).

((خۆم پینداوه، لینی ده ستینمه وه)).

نه شره فییه کهم فریندا، خیرا هه لیگرته وه وه له گه ل بازنه کان خستییه
 گه رفانییه وه، مندا له کهم له باوه شی خه سووم هی نایه ده ری، جانقا کهم هه لگرت و
 چارشینو دکه م به سه رمدادا و له حالینکدا که له قورساییی چه مه ده نه که و کوپه کهم لارو
 سه نک ده بووم له ژوورده که چوومه ده ره وه، پینا وه کانم له پینکرد، تاکه پینا وینکی
 رهحیم که هه لگه رابوو وه به یه ک شه ق فریندا، منیش وه کو نه وم لینه اتبوو، تاکه
 پینا وده که که وته هه وشه و، له لای هه وزه که را وه ستا، ده بوایه زووتر برۆیشتمایه،
 هه تا وک ئەم دایک و کوپه م لینه هاتبووه ده بوایه برۆیشتمایه، من نه متوانیبوو

رهحیم بکهم به بنیادهم، بهلام خهریکبوو خووم وهک نهوم لینههات. لهناوهپراستی
 قادرمهکاندا بووم، لهژوورهکه هاته دهرهوه، بهپینی پیخاوسی کهوته دوام چونکه
 رانی بارهکهم قورسه، لهناوهپراستی قادرمهکانهوه خووی ههئدایه ههوشهوه
 لههردرگای ههوشهکه دانیشته، دانیشته و رینگهکهی لینگرتم، دهستی لهسه
 سینگى دانابوو، دایکی وتی: ((مهحبوبه گیان، تو بیپررهوه)).
 رهحیم وتی: ((توههقت نهبی)).

گهیشتمه لای، سهیری نهو سهروچاوه ناشرینو خویرییهیم کرد، لهچاوی
 مندا نیستا خویری و بهره لا بوو، وتم: ((هسته لاچو، بابروم)).
 ودلامی نه دایهوه، ههروا دهمی کردبووهوه و سهیری دهکردم.
 وتم: ((برو لاچو، دهههوی بروم)).

((دهتهوی بروی؟ ههراوا بهو ساناییه؟ مال و ژیانهکه مت ههنگرتوه دهتهویت
 بروی))

سهیریکی جانتتاکهم کردوو بهتوندی کوتام به زهویدا، ((نیستا لاچو، با
 بروم)).

((دهی نهوه نیوهی بوو، بهلام نیوهکهی تری که زور گرنکه ماوهتهوه)).

بهسه سهروماوییهوه سهیرمکرد: ((چی؟))

بهئارامی لهجینگهکهی ههستا، کوپهکهمی ئی سهندمو بهئارامی لهسه زهوی
 داینا.

لهلای دهرگاکه لاچوو بهدهست ئیشارهتی بهدهرگاکه کرد: ((نیستا فهرموون،
 تهشرف بهرن، دهی...))

دلم ههلهکندرا، کوپهکهم دهگریا، وهکو بهرد لهجینگهکهم وشکبووم،
 چارشیهوهکهم لهسهرم داکهوت، نهگهر دهرگاکه نهبووایه دهکهوتمه سه زهوی،
 چوومه لای دیوارهکهوه، ماوهیهک پالم پیوهدا، بهسه سهروماوییهوه سهیری دنیا
 دهکرد بهلام بهرچاوم لیل بوو، بهئارامی لهحالیکدا که قاچم لهزهوی دهخشاندو
 چارشیهوهکهم بهشوینمدا دهکشا، چوومه ژوورهوه، دیل کرابووم، کوپهکهم منی

دیل کردبوو، تهواوی نهم هات و هاوارانه بووبوو هوی نهوهی که ددانمان لهیهن جبرینتهوه، دهنگی نهوم گوی لیبوو، دهیگوت بهدایکی: ((دایه جوان گویچکه شلکه، نیتر مههینله نهو منداله لهمال بهریتقه دهرهوه، دهبنی هر خوت بیبهی بو گهرماو، تیگهیشتی؟ نهوه بهتوم سپارد، مالئاوا نهوا من رویشتم)) رویشت.

حهزمدهکرد که لهخهوههستام لهمالی باوکم بوومایه، هر نهوکاتهی که کورهکهی عهتالدهوله هاته خوازینیم، هر نهو روزهی که مهنسور منی دهویست یان هر کهسینکی تر، هر کهسینکی تر که وهکو خوم بوو، له مالهدا ناموو بینگانهبووم، لههیچی نهمانه تینهدهگهیشتم، لهگهل کلتوری نهو خهکه ناشنانهبووم، چ ههلهیهکم کردبوو.

رهحیم ههتا سئ مانگ نههاتهوه بو مالهوهو دایکی کرد به زیندانهوانیکی دل رهقو بن رحیم بو گیانی من، ههتا ببینته سهگی پاسهوانی کورهکهه م و بلئ: ((نهو کوره نهو دیواودیو بوو... دوعا بکه زوو لهکهوکهب تیر بخوات و بگهریتتهوه بو سهرمال و حالهکهی. مهترسه مارهی ناکا، نهوهندهیش بن عهقل نییه، ماوهیهن سیغهی دهکات)).

بوم گرنگ نهبوو، مردن و زیندوبونی رهحیم هیچ جیاوازییهکی بوم نهبوو. مردن و زیندوبونی خوشم بوم گرنگ نهبوو، نهگهر بمردمایه رزگارم دهبوو، بهلام نهو کات چی بهسهر کورهکهه دههات، چ جوره مروشینکی لیدهردهچوو، رهحیمینکی تر، وهکو باوکی؟ دامابووم و کهس نهبوو به فریام بگات.

شهوانه ههتا درهنگانیک دادنهیشتم و گوتم دهچنی، خهوم لینهدهکوت، بهیانی که روزه دهبووهوه بهخهمهوه سهیری ناسمانی شینم دهکرد که لهچاوی مندا رهش دیاربوو، هیزم تیدانهبوو، نهمدهتوانی لهخهوههستم، دهتگوت شهوههتا بهیانی دهشت ودهرم کردوو، خهفتهباربووم، لهوهی که دیسانهوه روزهبوتهوهو چاوم به رووخساری خهسووم دهکوهی، خوزگه نیزههت لیرهبوایه و فیری بکردمایه چی بکهه، فیری بکردمایه چون وهلامی خهسووم بدهمهوه، بهلام نا، نهو باوکم نیزنی پی نهدهدا، لهبهر هاوسهرهکهی نهیدهویرا، نایا جارینکی دی

دەيىبنەمەۋە؟ بە خۇم دەگوت لەو مالدە چى دەكەم؟ تەنيا، ماندوۋى دىمردوۋى دور لەدايك و باوك، تەناتەت مىردەكەيشم نەبوو، ئايا مالى باوكم جىھىشتبوو بۇنەۋەي لەگەل پىرەژنىك بژىم، كە لەسزادانى من چىژوهرىگرى، لەپەشىمانىدا خەرىكبوو شىت دەبووم، دايە ھات و پارەي بۇ ھىنام، ((مەحبوبە گيان چى بوو؟ نەخۇشى؟))

((دايە گيان بە كەس مەئى، لەگەل رەھىم شەرم كىردوۋە))

ھەزم دەكرد لەگەل كەسىك دەردى دل بىكەم، يەكىك دل ئارام بىكاتەۋە، دىخۇشىم پىبىدات و فرمىسكەكانم كە ھەتا دەم دەكردەۋە قسەبىكەم دەھاتنە خوارى، بىسرىت و بە خەمەۋە سەيرى چەناگەم بىكات كە دەلەرزى، ناخم بۇ ھەلكىشى.

دايە ھەر بۇنەۋە لەۋى بوو و بەخەفەتەۋە سەرى دەلەقاند، وتى: ((ۋەرەۋە بۇ

مالى بارىكت...))

((نەي كوپرەكەم چى لىبىكەم؟ مىدال باوكى دەۋى))

((نەي دەتەۋى چى بىكەي؟))

((رادەۋەستىم، ھەتا بەرد لەئەژنۇي خۇي دەدا، چاك دەبى، دەبى تەھەمولى

بىكەم، دەي تەۋاۋى ژن و مىردەكان شەريان دەبى))

((ئەۋەندە ھەژار مەبە، ئەۋەندە لەگەل كەسى نامەعقولدا ماعقول مەبە

مەحبوبە، لەچاۋى ئەم ژنەدا ناچىسنى ديارە، زۇر قسە لەكەس مەخۇرەۋە... ئەۋە

من وتم))

بەدايەم نەگوت سى مانگە رەھىم رۇشىتوۋە، نەمگوت لىنى داوم، نەمگوت

دىلى كىردووم، تەنيا وتم ھەر قسەمان بەيەك وتوۋە، بۇنەۋەي بە باوك و دايكم

ھىچ نەئى.

بەھار تەۋاۋ نەدەبوو، ئەم ۋەرزە ناخۇشە تەۋاۋ نەدەبوو، ھەموو شەۋى

ۋەبىرھىنەرەۋەي بىرەۋەرىيەكانم بوو، ھەر ساتىكى بە نەشكەنجەۋ خەم و

خەفەتەۋە تىدەپەرى، كەي ئەم بەھارە كۆتايى پى دى؟ كەي بۇنى ئەم گولانە

لهكۆلم دەبنهوه، بۆنى ئەو بېرەوهريانهى يەكجار تال بوبون، خەونم دەدى كە
 لەبەر دەرگای دووكانەكەى رەحيم راوهستام، بەحەزو ئاواتهوهو، ئەویش
 مېهرەبانو عاشقانه بەدەممەوه پیندەكەنى، بارانیکى گەرم بەسەرچاومدا
 دەبارى، دووكانەكەى سەقى نەبوو، نا، باران نەبوو، دەگریام، فرمیسكەكانم
 بوون كە گەرمبوون، تەنیا فرمیسك بوو كە دەیتوانى ئەوهنده گەرداریبیت.

سەرەتای هاوین بوو، شەو بوو، لەسووچینكى ژوورەكەم دانیشتبووم، هەر ئەو
 ژوورەى كە بە حەسرهتەوه پینم دەگوت تەلار، چراكەم هەلكردبوو، زیادم كەردبوو
 هەتا باشتەر ببینم، گۆلم دەچنى، ئەلماس لەپال دەستەدا خەوى لیکەوتبوو،
 دایكى لەقادرەكان سەرکەوت و پرسى: ((ناتەوئى بخەوى؟))

((نا، ئیوه دەتانهوئى مندالەكە بەرن بۆ لای خۆتان دەنا لیتی گەپین با لای من
 بخەوى)).

ناوى مندالەكەم نەدەهینا، رقم لەناوى ئەلماس بوو، بۆ من تەنیا ئەو كۆپم
 بوو.

وتى: ((ئیستا خەوى لیکەوتوو، با هەر لیزەبى)) و رویشت.

كۆپەكەم داپۆشى، لەژێر لێوهوه گۆرانیم دەگوت، جۆرىك بى خەيالى عارفانه
 دای گرتبووم، خەفەت لەسەر دلم قورسایى دەكرد، لەكۆلم نەدەبووهوه، هەر
 لەگەلم بوو، نامادەى ئەوهبوو كە دیسانهوه بكەوئیتەوه گیانم، كلیلیکیان
 لەدەرگای حەوشەكە خست، دەرگاكه كرایهوهو داخرايهوه، دەنگى پى هات، دلم
 داخوړپا. نەلەعەشقداو نەلەرقيشدا، لەنەفرەتدا، رەحيم بوو، شادو خۆشحال،
 دەتگوت هیچ شتیک رووى نەداوه، لەقادرەكان سەرکەوت، لەبەرامبەر دەرگاكهدا
 وهستا، جوتى پیلایى نوئى لەپیدا بوو، بەسەیرنكەوه دیم كە لەسەر پى
 نەخستوو، وتى: ((سەلام)).

وتم: ((سەلام)).

قاچینكى لەسەر چوارچینوهى دەرگاگە دانا، دانەوییهوه قەیتانى پیلایهكهى
 بكاتەوه، بەنارامى وتم: ((رەحيم!)) سەرى بەرزكردەوهو زەردەخەنەیهكى گرت،

نه ريريمهكهوه روه وهرگيراو هر بهو جوړه ي كهسرم داخستيوو گولم دهچني
برسيه ههتا نيسقا لهكوي بووي لههر كونييك بووي بچورهوه بو نهوي))
وتو بهسر چاو ديسانهوه بهني پيلاوهكه ي توند كردهوه و روښت، نه
حاره شاهر مانگ نههاتهوه. كاتيك كه هاتهوه كورهكه نزيكه ي سني سان دهبوو
و نيتو بسو كهوكه ب نهكرا. دهمراني كه نيتو سيغهكه ي به قال كردوتهوه.
دهمراني كه لهوښ تير بووه.

نه حاره شهو بوو هاتهوه بو مالهوه. دايكي بهخهبر بوو، كورهكه بهخهبر
بوو سهيري داوكي دهكرد. بهني شمريهكهوه به دايكي وت: ((ناروي بخهوي*))
دايكي لهجنگهكه ي هستا. رهحيم وتي: ((نه زهنگولهيهش لهگه ن خوت
بهره بهكورهكه ماني دهگوت. بهتهنيا بووين، دلم پر بوو لهرقو كينه، هاته
تهنيسد ههحبوبه گيان. دهمراني هينشتاش جواني...))
بيدهنگ بووه

سيغهكه بهتالكردهوه. پيت خوش بوو؟))

بهراستي لهساويلكه ي و گهوجي نهو سهرم سوپما بوو، نهيدمراني كه هرگيز
هيچ شتيك ناتوانيت دلي ژنيك كه خيانهتي پيكره چاك بكاتهوه، هيچ شتيك
جگه لهتوله سندنهوه. مهگه نهوه ي دهرهقهتي بيتو و بتوانيت سهري نهو پياوه
يان كاتهوه.

كاتيك بيدهنگ بووايه، يان خوي گيل بكردايه. لهبر نهو تيبينيانه بو كه
لهميل بهتوله سندنهوه بههيزترنو و گرنگتريني نهوانيش بووني مندا ل يان
مندا لانيك بوو كه هوگري دايك و پهپوله ي بووني نهون و پيوستيان به پشتيواني
نهو هيه، بههموو نهمانهوه ژني خيانهت ليكراو وهكو گركانيني كپو
خاموش و پر مهترسي وايه كه نهگه رتهقيتهوه وشك و تهر بهيهكهوه دهسوتيني،
نهگه خوښي لهگه ل نهو ناگره بيته خوله مينش، ناگريك كه لهناخهوه ديتو
سهرتاپاي لهگه ل خوي دهسوتيني.

لینم نریک کهوتتووه بهگونیمدا چرپاندی: ((دل دهروات لهدهستم، خاوهن دلان
خوایه)).

دهلهرزیم، لهنهفرهتدا، لهوهی که نهو لهباوهشی ژنیکی چلکندا بووه، لهوهی که
نهو ههمووه منی به ساویلکه دهزانی، لهوهی که دهیویست لهو جادووه کهک
وهرگری که سههتا منی پی فریو دابوو، لینی بیزار بووم، لهو شیعرهش بیزار
بووم، لهزهوی و ناسمان بیزار بووم، دهستی بهرهو لام دریزکرد دهستم لادا:
((لینم گهری رهحیم، دهستم لی مهده)).

دهنگی بهرزکردهوه: ((دهتهوی دیسانهوه گوپهن دروست بکهی، دهی منت
دهویت نهوه گهراومهتهوه)).

لهوه گهوجتر بوو نهو برینه قوولهی من ببینی، چهندهم پیخوش بوو که پینی
بلیم که نیتر نامهوی، نهو رهحیمهی که من دهمویست بو من مردووه، من نهو
گهجهم دهویست پاک و شریف بوو، منی خوش دهویست، دل و دهرونی وهک
یهک و ابوو، وهک خوم بوو، وه نیستا نهوهی که بهجیگی نهو دهیبینم نهو
گورگه، نهو چهقهله که لاک خوره که لهپیش چاومدایه من ههرگیز نامهوی.

لینی تیر بووم، بیزار بووم، بهلام نهدهویرا، هیزم نهبوو، تاقهتی لیدانم نهبوو،
لهشهرههرا بیزار بووم، ههر وهکو مهپیک دهیبهه بو کوشتن ملکهچ و گوپرایهه
لهگهلی چوومه ژورهکهی ترهوه.

نیتر کهس پیکه نینی منی نهدهدی، گهورهترین شادی من - نهگهر شادییهک
ههبوویه - به بزهیهکی تال دهردهکهوت، کورپهکهم بهردهوام لهکولان بوو و لهگهه
دوو مندالی دیکهی وهک خوی لهناو خوول و خاکدا بوو، من دهرهقهتی نهو و
دایهگهورهی نهدهاتم، بهراستی شکستخواردوبوم، یهکیک لهشانازییهکانی
دایهگهورهی نهوه بوو که نهوهکهی لهگهه کورپی ناغا سهی سادق که مالنکی
ههندیک گهورهیان لهکولانهکهی نیمهدها بوو یاری دهکات، بهیانیان کارهکهرهکیان
دهنارده بهردهرگا ((به نهلماس بلین لهگهه ناغا مورتهزای نیمه یاری بکات)).

دهمگوت: ((نا، نابئی بروا، مهگمر مندالهکهی من له له یه نه هینلی مورته زا بگری مه هینن بروا)).

خه سووم دهیگوت: ((نهم نازو نه دایانه چییه؟ بارکی خوئی نینیداوه، کسین به و دهوله مندییه، بو نیمه کین، بوچی نه روات با نیمهش بریک به کاره کانهان رابگهین)).

((خانم، خوم هوشم پنییه وه ده بی)).

((خو نه گمر هوشت پنیوهی بوایه پیم ناخوش نه بو)).

کوردهکم خوشی خوشی دهرویشته و له وهش ناخوشر پر گیرفانیان دهکرد له نوقل و نه بات و دهیانفارد هوه.

خه سووم لئی دهپرسی: ((نا دهی بزانه چییان پنداوی؟))

رقم هه لده ستاو دهچووم چند جوریک شیرینی و شتم دهگری و نه وهی که دایهش له مالی باوکه وه دهیهنا ده مسته به رده ستیان، به لام به رادهی نهو مشته نوقل و نه باته له بهرچاویان شیرین نه بوو چه زیان له شتی مالان دهکرد. من له داهاتووی کوردهکهی خوم دهترسام.

دایه هات: ((دایه گیان بهم زوانه خه بهرو باس چییه؟))

((خه بهری سلامه تی، نینه هت مندالی بوو، دووانه، دووکچی بوو وه که چه پکی گول. خوجهسته گیان پیا نو یه که لیده دات مروقه کهزی لیده کات، وهره و سهیری بکه، مه نوچیهر نه وهنده جوان بووه که هه باسی مه که، هه زار ماشالا، ناغا گیانت ده لی قاچت له سهه رز دامه نی وهره له سهه رچاوی منی دابنی، مندالیک به و کهم ته مه نییه وه ده لینی چل سال ته مه نییه تی نه وهنده عاقل و به نه ده به...))

بیرم دهکردن، چه زم دهکرد زوو چاوم پنیان بکه وی، بو نینه هت و منداله کانی بو پیا نو لیدانی خوجهسته، بو مه نوچیهر که هیشتا دیمه نی دهست و پی راوه شانده کهی له باخه کهی مالی مامدا له بهرچاوم بوو.

((چیتر دایه گیان)).

((ئىنجا كۆپە پوورەكەت ھەمىد خان بوو تە تىياكى شەور رۇڭ تىياك دەكىشىن)). خۇي ھىنايە پىنشتەرەو و تى: ((راستى بۇم نەگىپرايتەو؟))
((چى؟))

((كە مەنسور ناغا ژنى خواست؟))

((زۇر دەمىكە ژنى ھىناو و تەت كە كورپىشى بوو)).

بەبى تاقەتتە بوو سەيرى بىرە دواو: ((كۆپە نا، ئەو ژنەي نائىم، ژنەكەي تى. ژنى ھىناو بەسەر كچەكەي گىتى نارادا، ناوى ئەشرف ساداتە، باركى پىاوينكى باش بوو، لەئىدارەدا كارى كردو، بەلام مردو)).

دەم لەسەر سوپماوى كرايەو: ((راست دەلىنى دايە گيان؟))

((حاي لەكەيەو... دوو سى مانگىك دەبى، لەبىرم چوو بوو بۇتى بگىرمەو)).

بەسەيرىكەو پىرسىم: ((ئەو ئىشانە لەمەنسور دوورە! ئىستا ژنەكەي چى دەكا؟))

((مەنسورى ھەژار خۇي نەيوستوو، نىم تاج خاتون خۇي بەزۇر پىنى كردو، وتويەتى دەبى ھەر ژن بىنى، ھەرچى مەنسور سوئىدى خواردو، كە ژنى ناوى، وتويەتى نابى، دەبى ژن بىنى، من ھەز دەكەم تەواوى كاتەكانم بەنوئىژو رۇژوو و عىبادەت تىپەربىكەم، ناتوانم ژنىكى چاك بىم بۇ تۇ، چونكە داماوە ناوئويە وتويەتى بالەو زىاتر خۇي سووك نەكا، ھەر بۇيە خۇي رۇيشتوو، ئەو ژنەي بۇ دۇزىو، تەو، كچىكى بالا كورتى سىپى پىستى قەلەو، نىم تاج خانم بوو بە خانمى گەرەو ئەشرف خانمىش بوو بە خانمى چكۆلە، لەسەرەتاو، كە حسابى بۇ ئەشرف نەدەكرد، خانم ھەر بۇ سەرو خوارى نىم تاج خانم بوو، بەلام لەشانسى شەپرى ئەو ئەشرف سكى پردەبى، قسەكە لەنىوان خۇمان نەچىتە دەرەو دەلىن زۇر ناجسنە، لەگەل نىم تاج خانم ناسازى، وتويەتى بۇچى دەبى نىم تاج ھەمەكارەبى، من بەو جوانىيە كەچى دەبى ئەر خانمى بكات، بەكورتى رۇژى لەئاغا مەنسور رەشكردو، ھەرچى پىنى دەلى من سەرەتا شەرتە لەگەل كردو، ئەو دەلىن من لەو قسانە خالى نابم، من بە رىنگەي

خۇم و نىم تاج بەرىنگەى خۇى، ژيانى لەمىردەكەى تالکردووه، ئىستاش نىزىكەى
سى مانگە سكى پىرە. ئاغا مەنسور دەلى خەتای تۇ بوو نىم تاج كە ئەم بەلایەم
بەسەردا هات))

((دەى نىم تاج دەلى چى؟))

((ھىچ. ھىچ ئالى، تارادەيىك ژنى چاكە، ئەوئەندە باشە كە بەزمان مەنسورى
بەستوتەوہ. تەنیا جارىك لەلای دايكت گلەيى کردووه و تويەتى من شەرمەزارى
لای مەنسور بووم. من ئاوام لىکرد))

كەوايە مەنسورىش لەمن بەختەوہرتەر نەبوو، كوپە مامە ھەژارەكەم، ھەزمکرد،
سووك بوومەوہ. نازانم بۇچى ھەزم دەکرد.

دیسانەوہ سەرەتای ھاوین بوو، خۇرەتاو بوو بۇنى دارى وشك دەھات، بۇنى
دار لەگەل رەنگى پەنجەرە تىكەلاو دەبوو، دیسانەوہ رەھىم بۇنى دارى لىدەھات،
دیسانەوہ قىزم لەبۇنى سوراو دەشئوایەوہ، دیسانەوہ خەسووم خۇرشتى
سەوزەى لىدەنا، رقم لەبۇنەكەى بوو، دیسانەوہ ماندوو بووم، دیسانەوہ
داگىراوم، دیسانەوہ رقم لەنانى بەيانى بوو، دەچمە لای پەنجەرەكە كە لەبەر
گەرماى ھاوین کردبوومەوہ، ھەسیرەكان ھەلواسراون، ھەسىرى قامىش، بۇنى
خۇلیان لىدى، ھەناسە ھەلدەكىشم، ھەناسەى قوول، دەچمە لای ھەوزەكەو
دەرشىمەوہ، ھەزم لەھەنارە، رەھىم پىدەكەنى، خەسووم دەلى موبارەكە ئىشەلا،
دەتگوت ناسمان بەسەردا دەپوخى، ئای خوايە نەكات دیسانەوہ سكم پىرە؟!

بەدایە ئالىم، ھەز ناکەم ژانى دايكم و باوكم قورستر بکەم، نازارەكانم بۇ خۇم
بەسن، رەھىم بویرتر بووہ، ئىستا دەزانى كە بەتەواوى بەستراومەتەوہ، ئاخ ئەى
دووعا خىرەكەى باوكم بوو بەچى؟ من خۇ دەست و پى بەستراو لەچنگى ئەم
دنیوہ دىل كراوم، رۇژ لەگەل رۇژ خراپتر دەبى، بەيانیان نەدەپرۇيشتە سەر
كارەكەى، نیوہپۇیان بۇ نانخواردن نەدەھاتەوہ، شەوانە دەمى بۇنى شەرابى
لىدەھات، دەترسام لەناكامدا بىتتە تلیاكى.

((رەھىم ئەى نیوہپۇ لەكوى بووى؟))

((لەكۆی بووم؟ بەدوای رۆژ رەشیمەوە بووم، لەسەر کار، خۆ نەچووم بۆ گەشت و گوزار))

((خۆ تۆ نیوەرۆیان لەسەر کار لەدووکانەکت نەدەمایتەوە!))

((لەبیرت نەماوە نەو دەمانە ی که دەهاتی بۆ لام مەگەر کاتژمێر یەکی دوانیوەرۆ نەبوو، لەو کاتەوە بووی بە ژنم پێم لەدووکان بپاوه))
 ((ئە ی بۆ بەیانیان تا نیوەرۆ دەخەوی؟ هەستە کارەکانت بکەو لەجیاتی نەو نیوەرۆیان خێرا وەرەو))

((بیمەوە چی بکەم، سەیری تۆ بکەم که هینج دەدە یان مانتگرتووه؟))

((دە ی سکم پرد، بی تاقەتم))

((سکیشت پرنەبوو هەر وابووی... بە حەوت مەن هەنگوینەوە نەدەخورای))
 ((تۆ لەمن تیر بووی))

((دەکیشم بە دەمتدا... نەو نەندە نازارم مەدە، خۆ شووی من نیت))

کاتیک بەتەنیا دەبووم دەگریام، مەحبوب دیت چیت لەخۆت کرد؟ دیت چ هەلە یەکت کرد؟ تۆزقالبیک بەزەیی لەدلی رەحیمدا نییە، هەر پیاویتی تیدا نییە. سکم یەک مانگانە بوو، لەبەیانییەوە بوخچەکەم پینچابوووەو بچم بۆ گەرماو. خەسووم پرسى: ((بۆ کۆی؟))

((دەرۆم بۆ گەرماو، وەرە کۆرەکەم، دەمەوێ کۆرەکەیشم لەگەن خۆم بەرم))

((نەخێر، ناکرێ)) دەستی مندالەکە ی کیشاو لەباوەشی گرت: ((ئەلماس

لەگەن خۆم دێ بۆ گەرماو، باوکی وتویەتی مەهینلە ئەو بیبات))

بێ حال لەرشانەوە، لەبێ دەسەلاتی و لەدژواری سکپیری و گوشاره رۆحییەکانم کەوتەپری و چوومە دەرەو، نیت بە بوخچە یەکەوە بۆ گەرماو چوون و لەشتکپین و بەناو کۆلانی تەسکدا تێپەر بوون بێزار نەبووم، خووم پینوگرتبوو، وەرە وەرە دەکەوتە زەلکاوینکەوە که ناوی ژن و مێردایەتی بوو، هەرچیم دەکرد رەحیم باش نەدەبوو، حەزم دەکرد بەرەوپینش بپوات و بۆ خۆی کەسینکی باشبێ، ئەو حەزی نەدەکرد، ئەشکەنجە ی دەدام، نازاری دەدام،

نەردەبوو ژيانى ژنو مىردايەتى من. دەپۇيشتىم و لەناو بىرکردنەو دەدا نوقوم بوبوم،
خۇم شۇردو سەرپۇشنىكى سىپىم بەسەردادا ھەتا قزۇم وشك بىتەو، کوتوپر
دیسانەو دە حالم خراب بوو، ئىتر نەمدەتوانى زالبىم بەسەر خۇمدا، ئىشارەتم بە
يەكىك لەكرىكارەكانى گەرماو ەكە کرد ھەتا يارمەيتىم بىدا، ئەويش لەگەنىكى ھىنا
كە تىيدا بېرشىمەو، پىكەنى و وتى: ((بىزوو دەكەى، موبارەكە ئىشەلا)).

سەرم بە ھىماى ئەرى لەقاند، پىكەنى.

((نەم خۇشپە شىرىنى دەوى...))

بەدلىكى پېرەو و تم: ((ئەو خۇشپە، شىوئە)).

((بۇچى؟ خوا نەكات، لەگەل مىردەكەت نەسازى؟))

كوتوپر دەستىمكرد بە گریان، كەسىمك دىبوو دەو كە دەردى دلى لا بىكەم،
پىويست نەبوو ھىچى لى بشارمەو، چونكە خەسووم نەبوو پىويست نەبوو بە
درو پىبىكەنم، چونكە دایەم نەبوو، چونكە نەدەگەيشتە گوئى دایم ، چونكە ئەو
نەیدەزانى خەفەت بخوا، ئىتر تىبىنىم نەبوو، ئەم ژنەى كە نەیدەناسىم چەندە
باش خەم و نارەحەتى منى ھەست پىكردبوو، چۆن بە وشەيەك لەھەموو شتىك
گەيشت، دەمتوانى لەلای ئەو سفردى دلم بىكەمەو ھىوادارىم بەيانى نەكەتووتە
دەمى كەس، گریانەكەم نەدەپراپەو.

((نازارت دەدەن؟))

سەرم لەقاند.

((لىت دەدەن؟))

((ئەرى)).

ھەنسك دەدا، من كچى بەسىرولمولك، وەكو ئەو ەى كە مندالىك سكالای
ھاوپىكەى بۇ لای دایكى بەرى دەگریام و فرمىسك ھەلدەپرشت و بەسوچى
چارشپو ەكەم دەمسپرى.

((ئەى بۇ ھىشتت سكت پېرى؟))

((چى بىكەم، بەدەست خۇم نەبوو، ئەگەر دەزانی چەندە پىنى وەپزىم، مەنجهلىكى گەورە پېر دەكەم لەناوو لەقادرمەكانى مەتبەخەكە سەروخواری پىندەكەم، گۆزروان دەخۇم بۇئەوہى بىكەومە سەر خوین، لەبەرزایی باز دەدەم، ھەر كەس ھەرچىيەكى گوتىنى بە قسەم كىردووه، ھەر چىم خواردووه كاریگەرىی نەبووه؟ نازانم تلىك بخۇم باش دەبم؟!))

((چى تلىك بخۇى باش دەبى؟ خۇت دەكوژى كچى؟!))

سەيرىكى دەوروبەرى خۇيكرىدو بە ئەسپایی وتى: ((ئەم كارانە بەكارىت نایەن، دەبى كەسىك بدۇزىتەوہ مندالەكەت بۇ لەبار بەرى)).

سەرم بەرزكردەوہ، ھىوایەك لەدلما پەیدابوو، فرمىسكەكەم راوہستاو پرسىم: ((كى ئەو كارە دەكا؟!))

((بەراست دەتەنى بىكوژى؟!))

((ئەرى، بەراستە، تۆ كەس دەناسى؟!))

((ئەرى، كەس دەناسم)).

لەخۇشىدا دەستىم گرت: ((كىيە؟!))

((تۆ كارىت چىيە كىيە؟ ژنىكە ئەوہ ئىشىيەتى، لەمانگىكدا دە مندال دەكوژى و لەباریان دەبا)).

((وہرە با ھەر ئىستا بېرۋىن بۇ لای)).

بە ترسەوہ وتى: ((ئىستا ناكرى، سەرەتا دەبى قسەى لەگەل بىكەم، ئاخىر زۇد بەتەماعە)).

((قەيناكا، ھەرچى بى قبولمە، شىرىنىيەكىش بۇ تۆ قەرزارم)).

وتى: ((نا من سەلامەتى خۇتم دەوى، ئەو قسانە چىيە؟ ھەرچى پارەيە بەفیدای تالىك قزىت بى)).

پىكەنیم، كاتژمىرىك نەدەبوو منى دىبوو ھەرچى پارەيە دەيكرىد بە قوربانى تالىك قزىم، پرسىم: ((كەى قسەى لەگەل دەكەى؟!))

((رۇژىك دەچم بۇ لاي، ئەگەر قىيولنى بىكات ئەم جارە ھاتىتەۋە بۇ ئىرە پىكەۋە دەچىن)).

((نا، زۇر درەنگ دەبن، ئىستە مانگىكە، دەستە بەداۋىنت ناكرى بەيانى بچى بۇ لاي)).

((ئاخر منىش لىرە كارم ھەيە، مشتەرىم ھەيە)).

سى تەنم نايە دەستى، بە سەيرىكەۋە سەيرىكى پارەكەي كرد، وتم: ((پارەي تەۋاۋى مشتەرىيەكانت دەدەم، پارەي پۇژىكى كارەكەت دەدەم، بىرۇ قسەي لەگەل بگە دوۋەيانى دىم بەيەكەۋە دەچىنە لاي)).

نەرم بوبو، بەھەموو ئەمانەۋە وتى: ((ئاخر بەۋ پەلەيە ناكرى، من بەيانى دەپۇم بۇ لاي قسەي لەگەل دەكەم، ئەمپۇ چەند شەممەيە؟))
((يەك شەممە)).

((دەتۋانى بەيانى پۇژى چۈر شەممە بىنت بۇ ئىرە؟))

((بەلى، ھەر چۈنىك بوۋە دىم)).

((زۈۋ ۋەرە، چاۋەپىتم)).

بانگيان كرد روقىە ۋەرە، مشتەرى ھەبوو مائناۋاي كردو رۇيشت.

سى پۇژ دۋاي ئەۋە چۈر شەممە بوو، دەبۋايە بىانۋويەكم بۇ پۇيشتن بۇ گەرماۋ ساز بگردايە. شەۋ لەگەل پەھىمۋ دايكى ۋ كۈپەكەم نانمان خۋارد، لەخۋشى پىلانەكەم ئىشتىامكراۋوۋەرە ھەۋلمدەدا چىشتى باش بخۋم، دەمويست بەيانى گيانم تىدابىن، خەسووم بە سەيرىكەۋە لەئىرەۋە سەيرى دەكردم، لەحالىكدا كە شادبووم دەشتەرسام، دەترسام چۈنكە بەيانى ژيانى خۋم دەخستە بەردەم ژنىك كە نەمدەناسى، دلم بۇ كۈپەكەم دەسوتا، سەيرم دەكرد دلم كزەي دەھات، دلم لەۋەي كە كۈپەكەم بىن دايك دەبن خەرىكبوو دەتەقى، گريانم دەھات، لەۋانەيە بىست جار لەباۋەشم گرتبىن ۋ ماچم كردبىن، دەستەكانى، قزەكانى پوخسارە خپەكەي كە لەتۇزۇ خۇلدا بۇر بوبو.

((ئەلماس گيان نىتر دەست لەخۆل وەرەدە... سەيركە چەندە دەست و دەموچاوت وشك هەلاتوو؟ دەنا خەوانەخواستە كەچەندەبى، ئەلماس گيان نىتر بە ناوى حەوزەكە يارى مەكە' ناوەكە بە دەموچاوتدا مەدە رۆلە گيان پيس بوو، قەوزەى هەلئىناو، دەنا نەخۆش دەكەوى)). دەتگوت وەسىيەتى بۇ دەكەم، خەسووم بە تەشەرەو دەيگوت: ((ئەرى رۆلە هەموو رۆژى لەناوى شاكان ناوت بۇ دەكەم هەتا پىنى بچیتە ناو دەست)).

چاوەرێ بوو كە وەلامى بدەمەو، بەلام من لەو شادمان بووم كە چۆن كۆر دەنیمە سەر خۆى و كۆرەكەى، جگە لەو بەراستى قەسەيەكى خۆشى كۆرەبوو، منیش پىكەنیم، وەكو ئەوم لىهاتبوو.

هیشتا كۆرەكەم بەخەبەر بوو و يارى دەكرد كە پووم لەپەحيم كۆر و تەم: ((پەحيم گيان من خەوم دى، ناىەى برۆين بخەوين؟))
سەرقالى نووسىنى خەت بوو وتى: ((دەى تۆ برۆ بخەو)).
(بى تۆ!)

سەرى بەرزكۆرەو و چاوى تىبىریم كە چاوەكانم خوماكۆرەبوو وتى: ((خۆ تۆ قىزىت لەمن دەشنىوتەو!))

بە بزەيەكى قىزەون ددانەكانى دەرکەوتن، منیش بەزەحمەت زەردەيەكم كۆر: ((دەى بىزوو هەروايە، مەرۆق ئەمەرۆ قىنى لەشتىكە بەيانى هەر ئەو شتى دەوى)).

خەسووم بە رقىكەو سەرىكى لەقاندو مندالەكەى بەتۆرەيەو دايە بن دەستى و لەحالىكدا لەژوورەكە دەچوو دەرى وتى: ((بەخوا عەيبە، ئەم ژنە هەر شەرم و حەيا نازانى)).

بوخچەكەم پىچايەو، دەستىك جلى زياديشم لەگەن خۆم برد، بىرەك كۆتەپەرۆو هەرچى پارەمان لەماندا بوو، نزيكەى شەست حەفتا تەمەنىك دەبوو، دايە تازە هاتبوو پارەى هينابوو، باقىيەكەيشى پاشەكەوتى خۆم بوو، چونكە ماوڊيەك بوو كە رەحيم پارەى پىنەدەدام، جارجارەش دەهاتە سەر سندوقەكەم و

پارەکانی منیشی دەبرد، ئەگەر وای نەکردایە زۆرتر لەوە پارەم دەبوو، پارەکەم لەبوخچەکەدا شارەدەو، چارشینووەکەم بەسەرداداو کەوتەپێ، خەسووم وەکو هەمیشە هاتە سەر رینگەکەم: ((بۆ کوئی!))

دوای ئەو شەپو هەرایە دەبوایە بچوو مایەتەدەرەو و پاشان بە خەسوومم بوتایە: ((دەرۆم بۆ گەرماو)).

بە سەیریکەو قەپی بە دەستیدا کرد: ((خو تۆ سنی روژ لەمەو پیش لە گەرماو بووی!))

پینکەنیم و بەقیزە و نییەو وەلام دایەو: ((ئیتەر دەبنی لەرەحیم بپرسی، خەتای من نییە!))

پینی سەیر بوو چوو ئەو لاو: ((چەندە بێ شەرم بووی مەحبوبە)).

و کو بەلندەیهک لە قەفەسەکەم دەرچووم.

((قسەت لەگەڵ کرد؟ وەرە بارۆین)).

((راو دەستە، مشتەرییەکم هەیە، با بەرینی خەم)).

بە پەلەبووم، و تەم: ((لینی گەپێ، من پارەکەم دەدەم)).

((نا، نا، نا کرێ، لەدەوڵەمەندەکانە، ئەگەر نەپۆم بۆ لای کرێکارێکی تر

دەگرێ، تەنیا کەمێکی ماو، ئیستا دینم)).

لەگەر ماو کە چاوەپێنی بووم، شادبووم کە دەرۆم لە دەستی ئەو سکەم پزگام

دەبن، بووم پینچابوو، بەلام جەستەم دەلەرزێ، لەو دەترسام کە سینک بێت و

بمناسی، خەلک دەهات و دەچوو و سەیریان دەکردم، ئاخەرەکەم روقیە هات،

کراسینکی کوئی پینەکراوی لە بەردابوو چارشینووە شیدارەکەم لەخۆی ئالاندبوو،

وتی: ((خیراکە با برۆین، درەنگە)).

((کەژاوە دەگرین)).

لەگەرەک و کۆلەنەکانی شار تێپەڕین، نزیک باشووری شار بووینەو، مانەکان

هەژارانەو چکۆلەو پینکەو نووساو بوون، زۆریەم خەلک شپرزە بوون، زمانیکی

تایبەتیان هەبوو، هەندیک لەگەنجەکان پیلانەکانیان سەر پێ خستبوو و، قۆلیان

فش كوردبووه ودهو به قاجى بلاوه ودهرۇيشتن به پيدا، نه ژنۇكانيان
نوشتابووه ودهو كاتى رۇيشتن دعتگوت قاج لىسەر فەنەر دادەنيزو جىستەيان
دەجولاندهو، هەندىكىان چاكتەكانيان به شاندا دابوو دەسپريان به دەستەو بوو،
ورده ورده كه لەباشوورى تاران نزيك دەبووينه وده هەموو شتىك بۇ من نامۇ بوو
بەلام به هەموو ئەمانه وده من شاد بووم.

جەستەم سارد بووه وده، به ئەمرى روقىه كه ژاوه كه لىسەر كۆلانىك پراووستا،
هاتىنە خواردو، هەناسەم سوار بوو، دەلەرزىم، هەناسەيهكى قوولم هەلكىشا،
روقىه پرسى: ((دەترسى؟ ئەگەر پەشىمان بویتەو دەگە پىنەو))،
دعتگوت نەويش دەترسى، وتم: ((نا، نا، تۆ لەپىشەو پىرۇ))،

لەبىرمە دەرگاىهكى دارىنى شىن بوو، روقىه لەدەرگايدا، هاوارىكرد: ((گەلین

خانم))،

ژنىك به زمانىكى تايبەت وەلامى دايه وده: ((دەرگاىه كراوه تە وەرە ژوورى))،
لەقادر مەكان چووينە خواری و پۇيشتىنە ناو حەوشەكەو، مالىكى چكۆلەر
هەژارانە بوو، هەيوانىكى هەبوو كه به دووكۆلەكه لەگەچ دروستكرابوو و بۇيهى
شىنيان كوردبوو، هەيوانەكه دوو دەرگاى لىسەر بوو كه هەر يەكه دەچوون
ژوورىكەو، حەوزىكى چكۆلانە، لەناو حەوشەكەدا بوو، ژنىك كه تەمەنى
نزيكەى سى سال دەبوو و سەرپۇش و كراسىكى شىنى گۆلدارى لەبەردابوو
بەدەست ئىشارەتى پىكردينو وتى وەرە ژوورى، ويستم بچمە ژوورى
بەرامبەرەكەم، وتى: ((ئىرە نا))،

ژوورىكى تر كه لەلاى مەتبەخەكه بوو و زۆر پيس بوو ئەويى نيشاندام، بەقەد
هەمارىكى چكۆلە بوو، بۇنى تلياك لەدارو ديوارەكەى دەهات، چووينە ئەو
ژوورە.

گەلین خانم هەر هاتووچۆى دەكردو لەگەل پىرەژنىك كه نەمدەزانى لەكوئيه،
سەبارەت به كارەكانى رۇژانەيان قسەى دەكرد، ئەمرى دەكرد سەرى چىشتەكه
بنىتەو، من ئىزعاج بووم، وا بىرم دەكردەو كه لەمالى كەسانى بىنگانەدا

موزاحیم و رینگرم، سهرنه نجام هاته ژووره ووهو به پینکه نینه وه وتی: ((هر که سنی ماسی بگری قولیشی تهر دهبی)).

ددانیکی نالتوونی له دهمدا بوو، له ناکاو گیزم بووم، وا ههستمکرد که له گهل ژنیکی نه جیب روبه پرو نه بوومه ته وه، نه ویش سه پیری منی کردو به روقیه ی وت: ((خو نه مه له که سه دهوله مه نده کانه؟))، پروویکرده من و پرسى: ((میردت هه یه؟)) ((به لنی)).

((دهبی پیت بلیم که من تاقه تی گرم و قالی میرده که تم نییه، نه یه ت شه پوهه را بنیته وه...))

روقیه قسه که ی پی بری: ((میرده که ی رویشتووه کچیکی چوارده ساله ی هیناوه، دلنیا به هیچ ناکات)).

((چه نده پاره ت پییه؟))

پرسیم: ((چه نده ت دهوی؟))

((دهی من له چل تمهن که متر وه رنا گرم)).

روقیه ناخیکی هه لکیشا و پی سه یربوو، من وتم: ((باشه قبوولمه)).

چونکه چاوه نیگه رانه کانی منی دی وتی: ((قه بووله؟ که وایه بخوه ژنه جوانه که، مه ترسه، نیشی نییه، نه گهر ده ترسی نیسکی تریاک بخو ئیر هوش ت لای خو ت نامینن)).

له مامانه که ی دایکمه وه که له کاتی له دایکبوونی مه نوچیه ردا له لای بوو زور شت فیر بوو بووم، هه ندی په رۆی خاوینم له گهل خو م هینا بوو، دامه دهستی و به نه مری نه و له سوچیکی ژووره که دا چوومه سه ر زه رفینکی گه وره که په رۆیه کی له سه ر پراخستبوو پراکشام، به و شتانه دا که ناماده ی کردبوو دیار بوو که کاری به که م جاری نه بوو، له ژووره که چووه ده ره وه و قاپیک ناوی له گهل خو ی هینا و، شتیکی خسته نا و دهستی من و وتی: ((بیخو)).

پرسیم: ((نه مه چییه؟))

((تریاکه ئیتر، بیخو با ئیشت پی نه گا)).

بى ئەوھى چارەرىنىم تىرىكەكەم خوارد: ئەو چارەرى بوو بىن ھۆشېم لەگەل روقىيە قىسەى دەکرد. لەناو قىسەکانىدا بەردەوام لىئى دەپرسىم: ((خەوت نايە؟))
 مەن نىگەرانى مالمەوہ بووم، نىزىكى نىوہرۇ بوو، وردە ودرە خەوم لىنكەوت، دىم پەلە مرىشكىكى پىيە، بەبىن حالىيەوہ پرسىم: ((ئەوہ چىيە؟))
 بەگالتەوہ بەرزى کردەودو لەحالىنكدا كە لاسايى مەنى دەکردەوہ وتى: ((ئەوہ چىيە؟ ھىچ نىيە خۇ ناتخوا، پەلى مرىشكە)).

ئىشىنكەم ھەستىيىنكردو ھاوارمكرد، راورەستار وتى: ((چىيە نازنازى؟ خۇ ھىشتا ھىچم نەکردوہ!))

ھەستم بە ژان دەکرد بەلام لەوہ بىن ھىزترىبووم تاقەتى ھاوارکردنم بىن. بە خۇم دەوت ئىستا تەواو دەبىن، روقىيەش ھەر سەيرى دەکردم.
 گەلەن خانم وتى: ((وا پىئوہى نووساوہ دەئىئى بە لەزگە لكاندوويانە، پشتت ھەلپرە بزەنم، وتم پشتت)).

ژانم زۇر بوو، وەكو مانگا نەعرەتەيەكم كىشا.
 گەلەن خانم وتى: ((دەى باشە تەواو بوو، ئەوہندە نازونوز مەكە)).
 پەلە مرىشكەكە لەدەستىدا پىر بوو لەخوئىن، خەوتم.
 كەسىنك بانگى كردم: ((ھەستە، ھەستە، ناتەوئى بچىتەوہ بۇ مالمەوہ؟))
 وا دىاربوو كە روقىيەو گەلەن خانم نانى نىوہرۇيان خواردوہو قلىيانەكەشىيان كىشاوہو چاكەيشيان خواردوہو تەوہ، ھەستامە سەرىپى، بىن ھىز بووم.
 ((شتىنك دەخۇى بىھىنم؟))

((نا، دەمەوئى پىرۇمەوہ بۇ مالمەوہ، كاترۇمىر چەندە؟))
 ((كاترۇمىر دووى دوانىوہرۇيە، ئەگەر لىت بگەر پامايە ھەتا شەو دەخەوتى)).
 بەدەنگىكى بىن ھىزو كىشراوہ وتم: ((ئاخ... درەنگە)).
 لەجىنگەكەم ھەستام و دانىشتم، دەتگوت وەكو مندال مەلۇتكەكراوم، ھەر كە ھەستام پارچەيەكى گەورەى خوئىن بە لەشمدا ھاتەخوارى، پارەكەم لەناو

كراسەكەم دەرھىناۋ سى تەنەم دا بە گەلەن خانم، كە چاۋى بە پارەكانى تر
كەۋت پارەكەي ۋەرنەگرت.

((نە گىيانەكەم كەمە))

((تۇ وتت سى، چىل تەنەم))

((تۇش ھەر دەبى سى تەنەم پىنبەھى؟ پۇژىكى تەۋاۋ بە دىارتەۋە چاۋەپروان
بووم، ژنەكانى تر دىنە ئىرە خىرا كارەكەيان تەۋاۋدەبى ۋ دەپۇنەۋە بۇ مائەۋە،
تۇ زۇر نازونوز دەكەي))

بى ھىزىترو شاددتر لەۋەبووم كە قسەۋباسى لەگەل بكەم، پرسىم: ((دلىنايت
تەۋاۋ بوۋە؟))

((دەستت خۇشبى، شانست ھىنا لەمانگىك زىاتر نەبو، ھەر پارچە خوينىك
بو، تۇ نازانى من چى دەكەم))

دە تەنە تىرىشى لىۋەرگرتەم پرسى: ((كەژاۋەت دەۋى؟))
((بەلن))

چارشىۋەكەي بەسەرىداداۋ بەيارمەتى روقىە ھىنامىيانە ئەۋ سەرى كۇلانەكە،
كەژاۋەكەي بۇ گرتەم، بەھەر تەكانىكى كەژاۋەكە لەتىك خوين بە لاشەمدا دەھاتە
خوارى، ھەتا نىزىكى گەرەكەكەي خۇمان بوومەۋە خەرىكبوۋ بى ھۇش بىم.
روقىە زۇر دەترسا، بە ئەسپايى پازدە تەنەم خستە دەستىيەۋە، وتى: ((خانم
گىان من ھەر لىرە دادەبەزم))، بىدەنگبوۋ پرسىيەۋە: ((ئىۋە حالتان باشە؟))
((مەترسە، حالىم زۇر باشە، بىرۇ خوات لەگەل))

دابەزى، لەدلفراۋانى من سەرى سوپمابوۋ، زۇر ھەزى دەگرد، نەيدەزانى كە
ئەۋ يارمەتییەي ئەۋ بۇ من چەندە بايەخى ھەبوۋە، چوۋە گەرماۋەكەۋە لەكاتى
بۇيشتن بە دۇلىيەكەۋە ھەر لای دەگردەۋە سەيرى دەگردم.

كرىنى كابرانداۋ وتم تا نىزىك مائەۋە بمبە، ئىتر گىانم تىدانەمابوۋ، كابرا
ئاۋرپىكى دايەۋە: ((ئەي بۇچى دانابەزى؟))

((ناتوانم، ھىزم تىدانىيە))

دهستی راستم درینزکرد هتا لئواری که ژاوه که بگرم و دابهزم، به لام همرچی
هولمده دا نه مده توانی خوم بهر مه پینشه وه، پرده ی که ژاوه که لادرابور،
به دهستی چه پم بوخچه که م دهگوشی، نازانم کابرا ترسا یان دلی بوم سووتا،
کو توپر له جینگه که ی هستاو چوو خواره وه و پرسى: ((ماله که ت کامه یه؟))
به دست نیشاره تم بؤ کرد: ((نه م ده رگایه یه)).

له سهر چارشینوه که وه هردوو که له که می گرت و وه کو بوو که شووشه به رزی
کردمه وه، له ده رگاکه یداو منی له پشت ده رگاکه دانا، چوو ناو که ژاوه که وه و به
په له دور که وتوه.

دهنگی خه سووم گوی لیبوو که ده یگوت: ((هاته وه، هاته وه)). که وایه ره حیم
هاتبوو وه بؤ ماله وه.

نه ژنوکانم له ترسی ره حیم و له توندی خوینرینژی ده له رزین، نوشتابومه وه، پالم
به ده رگاکه وه دا خزام و له سهر زه وییه که دانیشتم، بوخچه که م له دهستم
به ربوو وه، بن هیز بووم.

ده رگاکه کرایه وه و خه سووم سه ری هینایه ده ری، سه ره تا به سه یریکه ره
سه یری کۆلانه که ی کردو سه یری نه م سه رو نه و سه ری کۆلانه که یکرد، چونکه
که سی نه دی کو توپر چاوی به من که وت، دای به سه ری خۆیدا، ((ره حیم وه ره،
وه ره)).

ره حیم هات و چاوی به من که وت.

((چی بووه؟ بؤچی که وتوووه؟))

((پیم وایی بی هوشبوئی، بیبه ژوره وه)).

ره حیم هه لیگرتم و ده تگوت چله پووشیک به رزده کاته وه، هه ره له و کاته دا وتی:
((دایه، شتومه که کانی بینه)).

خه سووم بوخچه که ی هه لگرت و ده رگاکه ی داخست و له پیش ئیمه وه رایکرده
ژوره وه، کاتیک ره حیم منی له باوه شدابوو خه سووم به په له جینگایه کی داخست،

رهحیم که هینشتا هر له باوه شیدا بووم و سهیری ناوچاوانی ناره قاوی منی ده کردو وتی: ((مه حبوبه گیان چی بووه؟ له ناو گه رماوه که دا حالت خراب بوو؟

خه سووم وتی: ((داینی زهویه که، خو له گه رماو نه بووه)).

رهحیم به تووریه ییه وه پووی تیکردو پرسی: ((تو چوزانی؟))

((به قزیدا که هر وشکه، به وه دا که هر جله کانی به یانی له بهردایه، به وه دا که

هر بونی گه رماوی لینایه...))

رهحیم به نارامی منی له سهر دوشه که که دانا، به وه موو نارامییه شه وه هر گیانم ته کانیکیداو ژانیک به ناو سکمدا هات و دیسانه وه پاریه ک خوین هاته خواره وه.

دایکی چارشینوه که می له سهرم کرده وه، چونکه هوا گه رمبوو کراسینکی سپی دریزم له بهر کردبوو.

خه سووم به رهحیمی وت: ((توزیک به رزی بکه ره وه، با نه وهی له ژیردا لاهم)).

رهحیم منی به رز کرده وه، خه سووم هاوارینکی کردو وتی: ((رهحیم سهیری که

خوینی له بهر ده پروا)). رهحیم له پال دوشه که که مده نه ژنوی داداو سهیری

جل و بهر گه که می کرد که له خوین هه لکشابوون، به ترسه وه سهیری ده موچاوی

ده کردم، چاوم نیوه کراوه بوو، ده تگوت له ناو ته مومژدام، دهنگی نه وانم

له دور وه ده بیست، وتی: ((مه حبوب گیان چی بوو؟ که وتووی به عه زدا؟ ناخر،

ناخر... بوچی؟))

دایکی به له رزه لهرز کراسه که می هه لدایه وه، به و حاله ته هر وشک بوو و، به

تووریه ییه وه وتی: ((کچه تیوه زور زانه، که وتووه؟ نه گیانه که م نه که وتووه،

منداله که می له بار بردووه)).

رهحیم ده تگوت کاره با گرتوویه تی، به ده می کراوه وه سهیری دایکی ده کرد،

دوو سنی جار تفه که می قووتداو دواتر پرسی: ((چی؟ چیت وت؟))

((هیچ، منداله که می له بار بردووه)).

کوتوپر رهگی ملی رهحیم ههستا، چاوهکانی گۆران، دهستی برده سهری ههتا
لیندا: ((نهی جادووگهر، نهی بن نابرووی زۆل))

دایکی دهستی گرت: ((چی دهکەیی" دهتهوی بیکوژی" خوی خهریکه دهسری،
برۆ دکتوری بۆ بینه))

کۆتاییهکانی هاوین بوو بهلام هینشتا ههوا گهرم بوو، بهلام من سهرمام بوو،
لهزرم لینهاتبوو، دهرگاگانیان داخست، لینهیان پیادام، خهوتم، ههستام، شهو
بوو، بهسهه سهرمهوه هاتوچۆیان دهکرد، ژانم ههبوو، کهسینک دهستی گرتبووم،
سهرم دهیهشا، سکم دهیهشا، بهلام وهک یهکهه جار نهبوو، به ههر جولهیهکهه
پارچهیهک خوین دههاته خوارهوه، شتیان دهرخوارد دهتام، جلیان بۆ دهگۆریم،
نارهقیان بۆ دهسپریم.

بوو به بهیانی: ((دهرگاگان پینوهدهن))، دهمهوی ژوورهکه تاریکین، نیتر
نهمهزانی کهی شهوهو کهی رۆژه، بهلام نازارهکهه کهه دهبووهوه، نیتر سهرمام
نهبوو، نیتر نهمهنالاند، لهخهوه ههستام، چ خۆرهتاویکی خوش بوو، برسیم بوو،
خهسووم شتی بۆ هینام، رهنگی ههلبزکابوو، کز بوو، چاوهکانی لهبئخهزیدا
سوور ههنگه رابوون.

توانیم دانیشم و پال به پشتییهکهوه بدهمهوه.

به بن هینزییهوه پرسیم: ((نهپرو چهند شهمه))

((شهمه))

((من نهوه ههمووه خهوتبووم))

((بهختت ههبوو که نهمردی، خوا دهزانی چهنده دکتۆمان هینا، رهحیمی
ههژار، باوکی لهقهبر دهرهات، چوار شهوه نه نهوه چاوی لیکناره نهمن، ههر خوا
نهیکوشتی))

به خهیالی ناسوودهوه سهرم به پشتییهکهوه ناو زهردهیهکهه کرد.

رهحیم هاتهوه، کاتیک زانی که باشت بووم نیتر نههاته ژوورهکههوه، چهندهم
پن خوش بوو، بهخیرایی چاک بوومهوه، شهوانه رهحیم دههات، لهژووری تالار

داده نیشته، له گهل دایکی شینوی هر له وئی ده خوارد، چه نده شادبووم، خه ریکبو
چاکتر ده بوومره، مانگینکی پینچوو، ره حیم هاته ژووره وه، بی نه وهی که چونی و
چاکیم له گهل بکات به تووره بییه وه سهیری کردم. وتی: ((من پارهم ده وئی)).
((نه مانگه هینشتا دایه نه هاتووه، پارهم نییه)).

((وتم من پینویستم به پارهی، چیت له پاره کان کردووه؟))
((خه رجم کردووه)).

((خه رجمی مروقه کوشتن، رویشتی منداله که ی منت کوشته، ته وای نه و
پارانهت به کنی داوه؟ پیم بلنی چووی بولای کنی؟))
زانیم که هه لومه رجه که روو له خراپییه، به بی تاقه تییه وه له سهر لیواری
په نجه ره که دانیشتم و پشتم تیکرد.

((هه رجمی پارهم هه یه له ژیر چراکه م داناوه، هه لیگره و برق)).

بی نه وهی که وشه یه کی به سهر زاردا بی پاره که ی هه لگرت و رویشته، شه وو
رژر چه سره تم ده خواردو به خوم ده گوت نه و هه لیه چی بوو کردت مه حبوبه.
ورده ورده نیگه ران ده بووم، دایه زور ده میک بوو نه هاتبوو، مانای چیه؟
هه زار بیرم ده کرده وه، خانم گیان نه خوش که وتووه؟ بلنی ناغا گیانم شتیکی
به سهر نه هاتینی؟ ره حیم ده پیرسی: ((نه مانگه دایه یه نه هات؟))
((نا، نازانم بوجی نه هات؟ زور نیگه رانم)).

به ته شه ره وه پیده که نی: ((مه ترسه، هیچ نه بووه، پاره کان بردووه و
رویشته وه)).

هه لس و که وته کانمان له گهل یه کتر سارد بووه وه، ره حیم گورا بوو، کلای
ده کرده سهر، چاکهت و پانتول و جلیسقه ی له به رده کرد، سمینلی تاشیبوو، رونی
له قرشی ده داو به لایه کدا دایه هینا، دوی تپه ربوونی مانگن هینشتا له یه ک
لالووتبوین، پیم سهیر بوو، بوجی به روومدا نه ده دایه وه، بوجی شه ری
نه ده کرد؟ نه و سه رقالی خوی بوو، له ناوینه دا هه سهیری خوی ده کردو به خویدا
هه لده دا.

چاوه بري بوو من پني بليم جواني، بهلام نيستا به چاوپيښه وتني نه م پياوه
 دواکه وتووه قيزم ده شينوایه وه، له بهر چاوم نه که مالي هه بوو نه جمال نه گمر
 به راستي جه مالیشی هه بوايه له بهر چاوم که وتبوو، نيستا پياوه تي لای من نه
 مانايه نه بوو، ده بوايه مه تين بوايه، تيگه يشتوو بليمهت بوايه، وه کو مام، وه کو
 باوکم. وه کو مه نسور، وه کو کوږه که ي عه تالده وله، که مني گه وچ جوابم کرد.
 نيستا ناوا تم نه وه بوو پياوینکی شهریفم هه بوايه، به شهره ف بوايه، عه قلینکی
 باشی هه بوايه و دهستی هه ژارانی بگرتايه و پشتیوانی لي بکردنایه، پياوینک که
 نازاره کان دهرمان بکات، که بتوانی پشتی پي بهستی، نيتر سه روپرچ و
 به ژن وبالا فريوی نه دده دام، من به دواي مروقيکدا ده گه پام، ره حيم تينه ده گه يشت
 که بوچی له بهر چاوی من که تووه، گرنگی پي نه دده دام و منیش به بوون و نه بوونی
 نه و گرنگيم نه دده دا، روژيک که يفسازو شاد له وهی له پيلانه که مدا سه رکه وتوو
 بووم له خه و هه ستام، جليکی جوانم له بهر کرد، نارايشتم کرد، چاوم رشت و
 روومه ته کانم سوو کرد، زور خوم سه رقال کرد بوو بوئه وهی ره حيم بپروات،
 خه سووم هه ر که چاوی پيم که وتی: ((چييه نه مرو زور که يفت سازه؟))
 ((هيچ، هه روا شادم)).

((بوچی؟))

((هه روا)).

((ديسانه وه پيلانیکت هه يه؟))

ددنگی دهرگا که هات، دايه هات، له گهل نه وهی که به زور هه وئیده دا پيکه ني
 بهلام جوړيک ديار بوو، دلم داکه وت، بي نه وهی له دهستی خوم دابني به پيخواوسی
 له قادرمه کان چوومه خواری و به رده وام پرسيارم لينده کرد: ((دایه گيان له کوئی
 بووی؟ چی بووه؟ راستم پي بلني، له چاوه کانت تیده گهم، ناغا گيانم چی
 لينهاتووه؟ خانم گيان؟ که وايه چی بووه؟ ده زمانم شتيک روويداوه، خيرا پيم بلني)).
 دايه وتی: ((له عنهت له شهيقان، راوهسته په له م ليمه که، نه ناغا گيانت هيچی
 لينهاتووه. نه خانم گيانت، هيچ نه بووه، چايه کم ناده يتي؟))

دانيشت و چاكەي خوارد، هر نيگه ران بووم. پارەكەم كه مانگيك بزو
دواكەوتبو به هر دوو دەستی له بهرام بهر مەدا داینا، هر نارەحەت بووم.

((دەبی ببووری درەنگ كەوت، گرفتار بووین))

وتم: ((ایه دلم تهقی، خۆ تو منت كوشت، پینم بلی چی بووه؟))

سەری داخست و یاریی به گۆلی فەرشه كه دەکرد: ((چی بایم مەحبوبه گیان،

نارەحەت نابی... ناخر، ناخر، نەشرەف خانم...))

((نەشرەف خانم! ژنەكەي مەنسور؟ چی بووه؟ بیلی نیت))

((بەسەر مندالەكە یه وه، مرد))

بەسووچی له چكەكەي فرمیسكەكانی سەری، مزو خەسووم سەیرمان دەکرد.

بی نیراده بەبەری دەستم سووراوه كهم لیکردەوه، ((بەسەر سكه وه رویشت؟ یانی

چی؟))

((مندالەكەي حەوت مانگیو كه وته سەر ژان، نەوهنده قەلەر بوو، هر

دهیخواردو دهخەوت، بالایشی كورت بوو، لەم دوايیانه شدا وهك باگردینی

لینها تبوو، دەست و پینی ناوسابوو، پهنجەت لیدەدا دەچوو به قوولداو خوینی تیدا

نەدەما، هیچ پیلایوێك به قاجییەوه نەدەچوو، ئەم دوايیانه ش جوئی پیلایوێ ناغا

مەنسوری له پیندەکرد، هرچی پینیان دەگوت كه مبخۆ، پارێزبکه، بجوئی با

به باشی مندالەكەت بیی گویی نەدەدا، چل تا په نجا روژ له مەوپینش كوتوپر ژان

دیگری، به حەوت مانگی كه وتبووه سەر خوین، سێ شهوو روژ نازاری كینشا،

هرچی دکتۆرو دەرمانه ناغا مەنسور بۆی هینا، ئەگەر له ژێر بەردیش بوایه بۆی

پهیدا دەکرد، خانم گەورەي هەژار، نیم تاج خانم دەنیم، بهر هەموو کارەكەرو

نۆكەرەوه خۆی خزمەتی هەویكەي دەکرد، بەلام فایدهی نەبوو سەری سێ پۆژه

مرد))

((مندالەكەي چی؟ ئەویش مرد؟))

انا، كورپىكى خروپپرو جوانى بووه به قوربانى نىشى خوابم، مندالى حەرت مانگە ساغ و سەلامەتە، خانم گەورە داينى بۇ گرتووه شىرى بداتنى، مندالەكەى بردووتە لاي خوى. دەلى وا دەزانم دوو كورپم هەيه))
 ((مەنسور چى دەكا زور خەفەتبارە))

((خەفەتى هەيه، بەلام بەينى خۇمانبى بۇى بە پەروشەوہ نىيە، لەوہ دەچن خانم گەورە زورتر نارەحەت بى، كورپەكەى خوى خستوتە لاوہ خەرىكى بەخيوکردنى كورپى هەوينكەيەتى، مندالەكە هەر لەباوہشىدايە، ئىمە ئەم ماويە هەر لەوى بووين، يان من دەپرويشتم خانم گيانت لاي مەنوجپنەر دەبوو يان ئە دەپرويشت و من مەنوجپنەرم دەگرت، نيزهەت و خوجەستە هەر لەلاى خانم گەورە بوون))

شادى هەروەكو ئەوہى كە هەتاو بەسەر هەوردا بپژنى لەدلم دووركەوتەوہ، دلم بۇ چارە رەشى ئەو ژنە دەسووتا كە هينشتا نەمدىبوو، بۇ گرفتارى مەنسور، بۇ لەسەر خويى و لىبووردەيى نىم تاج، بۇ يارى چارەنوس و ئەو چارەنوسەى كە ناخوشبو دەسووتا، ئەوہم پى سەير بوو كە چۆن من ئەو هەمووہ بەلایە بەسەرمدا هات و هينشتا هەر زىندوو بووم.

رەحيم شەو درەنگانىك هاتەوہ، كورپەكەم لەژوورەكەى دايكى خەوتبوو، نانى نىوارەمان دەخوار كە دايكى وتى: ((ئەمرو داينە خانم لىرە بوو))
 وەكو سىخوپرىك و ابوو كە كارەكانى رۆژانەمى دەگرد بە راپورت، رەحيم وتى:
 ((بە، بە، كەوايە موبارەكە پارە گەيشتووه))

((لىم گەپنى رەحيم، تاقەتم نىيە))
 ((ئەى تۆكەى تاقەتت هەيه؟))

دايكى بە تەشەرەوہ وتى: ((خۇ بەيانى زور كەيفت ساز بوو، كاتىك داينە گيانت هات و هەوالى مردنەكانى ناو شاريدا گۆپراى))
 رەحيم رووى تىنكرەم: ((مردن؟ كى مردووه؟))

كتوپر ھەستەم كۆرد كە لەوانىيە پىنى خۇشېن باوكم مردېن، دەيزانى بەرنى
مىراتىكى باشم بەردەكەونى، وتم: ((ئەشرف خانىمى ژنى مەنسور))،
فرمىسكە كانم ھاتنە خوارەودە.

لەحالىنىدا كە لەسەر ھەر وشەيەك تەئكىدى دەكرد وتى: ((ئاھا... وتم داخۇ
چى بوود ژنى... دووھەسى... كۆرد... مامەكەت... بەسەر مندالەودە پۇشستوودە،
تۇ ھەر نەشت دىبوو، نىستا بۇ خەمبارى؟ سالى سى ھەزار كەس بەسەر
مندالەودە دەپۇن، تۇ دەبى بۇ ھەموويان شىن بگىرى؟))

بە سەرزەنشتەودە بە رەھىم وت: ((رەھىم ئەو ژنىكى گەنج بوو، خۇ نىمە
مروقىن))

بە تەشەرەودە وتى: ((ئەي... كەوايە... ئەي ئەو كاتەي خۇت مندالەكەت
كوشت، مروقتە بووى؟))

دايكى ھەر لەو بارەدى كە دانىشتبوو پشتى تىكردەم بە كىنەودە وتى: ((وئەلا
راست وايە))

ئەو گېرگانەي كە لەدلى رەھىم دا بوو، من پىم وابوو كۆژاودەتەودە، لەژىر
خۇلەمىشەودە گېرى كرتەودە: ((تۇ دەپۇى... دەپۇى مندالەكەي خۇت، مندالەكەي
من بە بى نىزنى دەكۆژى و دواتر بۇ ئەشرف خانم دەگىت؟ تۇ زۇر مروقى؟ من
بەچى تۇ بېروا بگەم...))

وتى: ((ئەودە مندال ئەبوو، پارچەيەك خوين بوو، كوشتم چونكە ھۆكارى
ھەبوو))

((ھۆكارى ھەبوو؟ بفرموون ھۆكارەكەي چى بوو؟))

خەسووم وتى: ((گيانەكەم ھۆكارەكەي ئەودە بوو كە باشتەر بەخۇى رابگات،
ھەموو رۇژى خۇى جوان بگات، تۇ نىش بگەي و منىش كارەكەرى بگەم،
خۇيشى بېتتە خانىمى سەرو خوارو ئەمر بگەن كە: سەيرى ئەودە مەكە، لەگەل
ئەودە قسە مەكە، كەوكەب نەھىنى، لەژنىكى تر مندالت نەبى، بەلام خۇى بېروا

مندانەكەى لەباربەرى ھەتا سەربەخۆبى، تا كەس پىنى نەلىن پىشتى چاوت برۆبە،
كوپەكەى ھەنگرى و راكا بۆ لای خانم گىانى))

وتم: ((خانم، ناگات لەقسەكانى خۆت بى، بۆچى ناھىلن رىزتەن راگرم؟))
رەحىم كە لەتوورەييدا سوور بوبوھو ھەستايە سەر پى و وتى: ((درو دەكات؟
درو دەكات؟))

لەبەر تىشكى چراكەدا نەو چاوە سوورو سەمىلانەيم دەدى، ددانەكانى پىكەو
دەنوساند، نازانم دلم بە چ شتىكىدا چوو بوو؟ وتم: ((رەحىم، توخوا دەست
ھەنگرە))

((مندالت لەمن ناوى؟ پىت عەيبە؟ ئىستا من پىسبووم؟ خو لەناو دووكانى
دارتاشىبەكە خەرىك بوو دەتخواردم، لەبىرتە؟))
((نەو كاتە منداڵ بووم، ئىستا دەزانم چ ھەنەيەكم كردوھ))

زللەيەكى لىدام كە ھەكو قامچى داى بە دەموچاومدا، ئەمجارە خەسووم
دەستى نەگرت، تەنيا بە چىژىكەو ھەوتى: ((مافى خۆت بوو))
لەحالىكدا كە دەستم بە روومەتمەو ھەبوو رووم تىكردو پرسىم: ((خانم، ئىو
نويز دەكەن؟))

بە تەشەرەو ھەوتى: ((نا، تەنيا تۆ نويز دەكەى))

وتم: ((نويز دەكەن و بەينى ژنو مىردىك ناوا دەشيوينى؟ لەپوتان دى كە ئەم
ناگرە داگىرسىنى و روو لەخوا بكەى؟ لەو دوونىا ناترسن؟ ناخر قازانجى چى بۆ
تۆ تىدايە؟ چارەپەشى من بۆ تۆ قازانجى چىيە؟ چىم لىكردوون؟ جگە لەوھى كە
رىزم لىگرتوون، لەخوا بترسن!))

دەنگى بە شىوون بەرزكردوھ، ئىتر لام گىرنگ نەبوو دراوسىكان گوئىيان
لىدەبى، خەلكى لەسەربان يان لەمالەكانىانەو ھەگوئىمان لىدەگىر و سەيرمان
دەكەن، ئىتر نەمدەگوت بەسووك قسە بكەن، ھەيامان لای دراوسىكان دەچى
منىش ھەكو ئەوانم لىھاتبوو، رەحىم بە تۆرەيىھو ھەوتى: ((چىيە؟ چىتە؟ بۆچى
دەنگت ھەنەپىوھ؟))

وتە: ((رهحیم بۇ وا هەلس و کەوتە لەگەڵ دەکەیی! خۆ دایکت نەگرتوو، چووم مندالەکەم لەباربرد کارینکی باشم کرد، دەزانی بۆ! لەبەر تۆ، لەبەر دایکت تەشەرەکانی، نامەویی، نیتەر مندالم ناوی، مندالم ببی تا زیاتر دیلی تۆو دایکت بێ! نیتەر کارت بە نیتسقام گەیشتوو، حەزەدەکەم سەری خۆم هەلبگرەم و برۆم... نیوێ شیتتان کردوو، تاکەیی هیچ نەلیم! لەوەزیاتر گوشارم بۆ بینن مندالەکەم هەندەگرەم و دەرۆم...))

دەستی خستە کەلەکەیی و وتی: ((مندالکەت هەلبگری و برۆی! ئەگەر پشتی گۆیت دیبێ، مندالەکەشت دەبینی! ئەوەندە مندالت بۆ ساز بکەم کە مەجالی سەرخوراندنیشت نەبێ، نیتسا ئەم دانەیهت لەباربرد، ئەوانی تر چی لێدەکەیی! لەمەوبەدا دەبێ هەر سالەو مندالیکت ببی)) دەستی منی گرت و بردمی بۆ ژووری خەوێکە.

((مەکە رهحیم، تاقەتە نییە، نەخۆشم، دەستم ئی هەلگرە)).

دایکی هەستاو رویشت و بەتوندی دەرگاکی پێویدا، فیلەکەیی کاری خۆیکرد، دەستم لەدەستی رهحیم هینایە دەری، وتی: ((تۆ نەخۆشی! تۆ هیچت نییە)).

قژمی راکیشا، لەنیشی قژم لەجینگەکەم هەستام و بەدوایدا بەقژ کیشان بردمیە ژوورەکەیی ترەو، منی خستە سەر زەوی، هینشتا گیانم خۆینی لێدەرژاو لاوازبووم ژانم هەبوو، کە دامی بە زەویدا نیتەر خۆم پێ رانەگیرا و تەسلیم بووم، نایا ئەم نامیزە هەر ئەو نامیزەبوو کە پۆژگارینک حەسەرتم بوو بۆی! ناخ کە چ مەلەپەکم کردبوو.

دیسانەوێ سوپری مانگانەم مرگینی پێدەدام کە سکم پێر نییە، رهحیم و دایکی وەکو پلنگینکی بریندار توورە بوون، رهحیم پرسی: ((سکت پێر نییە!))

((نا))

((پیت خۆشە!))

لەترسان بەدرۆ دەمگوت: ((نا)).

((شهوگار درنيزه، مه ترسه تا سنی مانگی تر ماوه مان ههيه)) و، دیسانه وه مانگه که ی تر سوږی مانگانه مزگیننی نه وهی پی دهادام که سکم پر نییه. یهک مانگ، دوو مانگ، سنی مانگ، شهش مانگ و سائیکی به سه ردا تینپه پری. کوږه کهم پینچ سال بوو من هینشتا سکم پر نه بوبوه وه، نیت تر ناسووده بووم، نیت شهوانه له خوا نه ده پارامه وه که ره حیم ملی وردبئی و نه یه ته وه بو مالنه وه، ره حیم نه مری کرد: ((بجو بو لای دکتور)).

رؤیشتم، ته نیا له ترسی ره حیم رؤیشتم، بریک گژوگیا و دهرمانی پیدام، دایکی له گه لم بوو، هاتبوو تا دلنیا بئی ده چمه لای دکتور، هه موو شه ویک چاودنیری ده کردم تا بزانی دهرمانه کانم ده خوم، له به رامبه رم داده نیشته هه تا دهرمانه کانم قووت هدا. له ناچاریدا ده مخوردن و ده پارامه وه که کاریگه ریی نه بئی، که وایش بوو، کاریگه ریی نه بوو، په له مریشکه که کاری خویکردبوو، رۆژی سه دجار شوکری خوام ده کرد، ره حیم و دایکی نائومیندو توږه بوون.

دایه هات، به زیزیه که وه وتم: ((دایه گیان، دیسانه وه درهنگ هاتی، چاوم هه له دهرگا که وه بوو)).

((نازانی رۆله چ هه وایکی خوشم پییه!))

((چی بووه؟ بلئی؟))

((زه ماوه ندی خوجهسته یه)).

له خوشیدا له جینگه کهم هه ستام، نهو قورساییهی که ماوهی شهش سال له سه ر شانم قورساییی دانا بوو سه ره نه انجام لاچوو، نیت تر خوجهسته به هوی عه شقی گه و جانهی منه وهی زه ربه ی نه ده خوارد.

((کنی؟ کنی؟ چون؟...))

((نای رۆله راوهسته پیت ده لیم)).

ده یه م له باوهش کردو توند ماچم کرد.

((نای خنکاندمت مه حبوبه، من بوومه هوی نه وهی که خوجهسته شووبکات)).

((تو؟ چون؟))

دانیشت و وهکو دایکیک که چیرۆک بۆ منداله کهی بگنیریتته وه دهستی کرد به ملچمه لچ و وتی: ((بۆ کچی خۆمی بلنیم که من نه خوش بووم و که وتمه سه رجی، کوکمه بوو. نه وه نده ده کوکیم خه ریکبوو ده مردم، خانم گیانت هه رچی ده رمانی پیدام باش نه بووم. سه ره نه جام خوجهسته خانم قه زای له من که وئی وتی: خانم گیان ناوا نا کرئی. دایه گیانم خه ریکه ده مرئی. خۆم ده یبه مه لای دکتۆر، دهستی گرتم. هه ستاین خۆمان پینچایه وه، چووین بۆ لای دکتۆر، به لام نازانم له کوئی بوو. دکتۆر یك بوو رۆله نازانی چهنده پیاویکی چاک و به ژن و بالآ جوان بوو، مرۆقه هه ر هه زی ده کرد سه ییری بکات، خوجهسته زۆری پی سه ییر بوو، تازه له رۆژ ناوا گه رابووده، سه ره تا که منی بینی خوجهسته له ده ره وه را وه ستابوو، ده رمانه کانی پیدام و وتی دایه گیان بیانخۆ زوو چاک ده بیتته وه، سه رچاوم هاتی، به لام که چاوی به خوجهسته که وت په چه کهی هه لدرابووه وه - خۆیشت ده زانی که خوجهسته جوان سه روچاوی دانا پۆشی - به منی وت: خانم گیان با جار یکی تر سه یرت بکه مه وه با دلنیا بم...)).

من و دایه پیکه نین، دایه در یژه ی به قسه کانی دا: ((دواتر نازانم چی وت خوجهسته به زمانی فه ره نسی پرس یاری لیکرد، پیم و ابی سه باره ت به نه خوشی به کهی من بوو. دواتر ما وه یه ک به بیانی قسه یان له گه ل یه کتری کرد، به کورتی ناغای دکتۆر نه ک دل یك به لکو سه د دل نه وینداری خوجهسته بوو، وتی: هه فته کهی تر وه رنه وه، وتمان: به سه ر چا و)).

پرسیم: ((دهی دواتر؟))

((هیج، هه فته کهی تر چووینه وه، دیسانه وه وتی: هه فته کهی تریش وه رنه وه، دیسانه وه رۆیشتین، ناخری من به خوجهسته گیانم وت: رۆله خوجهسته گیان، ده زانی چیه؟ نیتر من نایم، خۆت به ته نیا برۆ، وه لا من چاک بوومه ته وه به لام نه و دکتۆره نه وه ندهی دار له ده مم خسته وه ته واوی ده مم بریندار بووه، جاری دواتر ناغای دکتۆر بی پیشه کی پرس یاری له خوجهسته خانم کرد: ئیزن ده دن بیه خزمه ت با وکتان؟

خوجەستە وتى: دەبىن پىرس بە باوكم بكم. لەرىگەدا پرسىيارم كرد:
خوجەستە گيان پىم وابىن تۇيش خۇشت دەوى؟ وتى: نەرى داىە گيان، كاتىك
كە چاوم پىكەوت دەتگوت پەرى ناسمانم دىووه، بەلام ئەگەر ناغا گيانم بلىن، نا.
دەلىم بەسەرچاۋ. نامەوى دىسانەوہ دلىان بشكى، وەكو...)) داىە زمانى خۇى
گەست.

((بلىن داىە گيان، وەكو كى؟ وەكو من؟ راستى وتووه، من دلم ناىەشى، قسەى
حىسابى خۇ دل نىشانى نىيە؟))

((نەرى رۇلە، وتى ژانە دلىك بەسە بۇ بنەمالەيەك، بەكورتى ناغای دكتور
ھات و قسەى كرد، باوكت لەخۇشى ئەو زاوايە دەتگوت گەنج بۇتەوہ، تەواوى
خزمەكان خۇشيان دەوى، سەرەتا دەوىيەست ناھەنگىكى بچووك بگىرئو،
دەستى ژنەكەى بگرئو بىباتەوہ بۇ مالەكەيان، دەىگوت من زور حەزم
لەتەشريفات نىيە. ناغا گيانت وتى چۇن حەزت لىيە وابكە بەلام من ناواتى دوو
زەماوہند لەسەر دلم دەمىنىتەوہ، دواتر داىكى ھات بۇ تاران، گەورەى
بنەمالەكەيانە، دەلى تەواوى گەنجەكانى ئەو بنەمالەيە ئەو ھانىداون كە دەرس
بخوئتن، ھەموو رىزى لىدەگرن، شىرە ژنە، كەس قسە لەقسەيدا ناكات، بەبى
پرسى ئەو كەس پەنجە بە ناوا ناكات، چ ژنىكە؟ بالا بەرزو جوان، قژەكانى وەكو
لۇكە وايە، دوو پرچى لەسەر شانەو سەرپۇشىكى سىپى بەسەردا دەدا،
جلوبەرگى جوان و ماقولانەيە، ھات و بەرىكوپىكى دانىشت، تەعاروفى كرد،
خۇى پىاويكە بۇ خۇى. بەتەنيا ھات و وەكو پىاويك لەگەل باوكت قسەى كرد
وتى: نىستا موستەفا نەيەوى ناھەنگ بگىرئ بەلام خۇ كچى خەلكى تاوانيان
نەكردووه، گەنجە، ناواتى ھەيە، بۇ كچ چەند جار شوو دەكات؟ منىش ناواتم
ھەيە، دەبىن ناھەنگى زەماوہند بگىرن، بەرىكوپىكى، ناغا گيانت بە دكتورى
وت: خۇزگەم بەخۇت كە ناوا كەسىك پەرورەدى كردووى، دوو مانگى ترشەوى
لەداىكبوونى حەزرەتى فاتمەيە، ئەو شەوہ دەكەين بە ناھەنگى زەماوہنديان،
نازانى چەندە قەرەبالغن))

بړنك راوه ستاو به دوو دلعيه وه وتی: ((تویش وهره مه حبوبه گیان))
 پرسیم: ((خانم گیان وتویه تی نیم^۴)
 بړنك بیرى كرده وهو به مینگه مینگ وتی: ((نا، به لام نه گهر بنیت خو دهرت
 ناكهن))

((نا، دایه گیان، نیم گهری، دست له دلم مده))
 شهونکیان کلاونکی بچوکم بو کوره کم کړیوو، زوری خوش دهویست.
 بهرده وام له سهری دهکرد، نه خشی سورو سهوزو شینی تیدابوو، هر کات
 له سهری دابکوتایه دهینا بولاى من: ((دایکه فووی لیکه خولاوی بووه))
 ((بلى خانم گیان با فووی لیکه م))
 ((دهی باشه خانم گیان، نیستا فووی لیکه)) و، خه سووم چاوی بو کز دهکرد.
 پووری گیان شهو کلاونکی بچوکى له سندوقه کى دهرینا و نیشانی
 سودابه یدا.

((شاهه بوو، دهیکرده سهری، بهو دهموچاوه خره یه وه له بهرچاوی من وهکو
 بووکه شوشه و ابوو))

دایه وتیور که حهفته یه ک پیش زه ماوه نده که جییازی ددهن، وتبووی شهوی
 زه ماوه نده که ش له مالی زاواوه شت دینن، جلیکی جوانم له بهر کوره کم کرد،
 چارشینوم به سهردا دا هه تا ری بکهوم، ده مویست له گهل کوره کم راوه ستم و
 له دوروه سهر بکه م، حهزم دهکرد کوره کم گهره یی و ده ونه مهندي مالی
 باره گهره یی بعینن، ده مویست نیمه ش به جورنك له شادی و خوشی زه ماوه ندي
 خوجه سته دا به شداریین، خه سووم هاته پیشن: ((به م نیواره یه بو کوی^۵)
 ((دهچین سهری شته کانی مالی زاوا دهکین که دهینن بژ خوجه سته))
 ((نه گهر پنیان خوش بوايه نیوه شیان بانگه شت دهکرد، نه گیانه کم ناکری،
 ره حیم وتویه تی حهقی نییه منداله که بباته دهری))
 ((باشه به ته یفا دهروم))

((ديسانەوہ چى لەژىر سەرتدايە؟ نەگەر دەتەوئى بېرۇ بەلام دەبىن خۇت وەلامى رەحىم بەدەيتەوہ)).

زانىم كە ئىتر بايەخى نىيە، بايەخى شەپوھەراكەى نىيە، تاقەتى لىندانم نەمايوو، پەكم كەوتبوو، كزىبوووم، جلەگانم لەبەرمدا دەلب بووون، ئىتر بەسە، ژانەسەرەكەى دواتر ناھىنى، ديسانەوہ ھەر بەخۇم دەگوتهوہ: خۇت بەخۇتت كرد مەحبوبە.

ئەو ھەلەيە ھى خۇت بوو، بەرد دەمى كردهوہ ووتى مەكە، ووت دەيكەم. ئىستا چاوت دەرى بىكىشە، وىستم بگەپنمەوہ بۇ ژوورەكەم، كۆرەكەم ك بەتەماى دەردەود جلم لەبەر كزىبوو دەستى كرد بە گريان.

خەسووم وتى: ((رۆلە گيان بېرۇ بەردەگا يارى بگە، دەچى بۇ مانى ئاغا سەيد سادق!)) كۆرەكەم چووە دەردەوہ مەنىش ماندوو بىزار گەرامەوہ ژوورەوہ.

كۆرەكەم شەش سالى تەواوكرد دەچوو بۇ ھەوت سالان، كۆتاييەكانى زستان بوو. بەيانىيەك كە لەخەوھەستام بەفرىكى وردو نەرم بارىبوو، دواى نانخواردنى بەيانى مزو كۆرەكەم خۇمان خستبووہ ژىر قورسىيەكەوہ، كۆرەكەم جەستە بچوو كەكەى پالدايوو بە منەوہ، رەحىم لەسەربان ھاتبووہ خوارەوہو بەفرى ھەوشەكەى خاوين دەكردهوہ، كۆرەكەم زور ھەزىكرد بچىتە ھەوشە بەلام من ئىزىنم نەدەدا، رەحىم ھاتە ژوورەوہو لەتاوى سەرما دەستەكانى لىك ھەلدەسوو، دەستى خستە ژىر قورسىيەكە، رومەتەكانى سوربوونەوہ، رووى لەكۆرەكەم كزىبوو بەگالتەوہ وتى: ((ناخ ئەلماس خان، ھەوايەكى ساردى ھەيە)). بە كۆرەكەم وت: ((ئەھا، سەيرىكە باش بوو نەچويتە ھەوشە ئەگىنا سەرما ت دەبوو)).

رەحىم بە پىنكەنيەوہ وتى: ((ئەرى گيانەكەم! با باوكت سەرماى بىن، تۇ بۇچى بېرۇ؟))

پىنكە نىم و سەرى كۆرەكەم ماچ كىرد، مىندالەكەم خۇي شىل كىردو خۇي بە منەرە
نوساند، رەھىم لەھالىكدا كە سەيرى مىنى دەكرد بەگالتەرە بەكۆرەكەمانى وت:
(ئەلماس گيان، كەزدەكەي برايكە يان خوشكىكت بۇ پەيدا بكەم؟)

پىنكە نىم و وتم: ((ھەيات بىن رەھىم)).

لەجىگەكەي ھەستا: ((ھەيف دەبىن بىرۇم)).

بەراستى كەيفى ساز بوو، چوۋە ژوورەكەي تر، دەرگاي ھەردوو دىوۋەكەي
كىردەو، پىم سەير بوو، ئەو خۇ رۇژنارۇژنىك كارى دەكرد، ئەمپۇ لەو بەفرەدا بۇ
كوي دەروا؟

پىرسىم: ((بۇ كوي؟))

وتى: ((بۇ جىگەيەكى خوش)). رۇيشت و چاكەتەكەي لەبىزمارەكە كىردەو
ھەلىگرت، كىلىلى دەرگاي سىندوقەكەمى لەژىر فەرشەكە ھىنايە درى.

((چىت دەوى رەھىم؟))

((پارە)).

((خۇ پارە نەماو، كۆتايى مانگە، ھىچمان بۇ خواردن نىيە)).

((دەي ھەر دەبىن خەرجى بكەين)).

چەندە خىرا دەيتوانى ئەو ساتە خوش و گەرموگورەي بىنەمالەكەي فەرامۇش
بكات. پىرسىم: ((دىسانەو دەتەوى بچى شەراب بخۇي؟))

((دىسانەو دەمەوى ھەرچىيەكم پىن خوشبىن بىكەم، قسەيەكت ھەبوو؟))

سەروقرى داھىنا، وتى: ((ئەو مىن دەپۇم، مالىئاوا)).

كۆرەكەم خەوتبوو، لەجىگەكەم ھەستام، دە پانزە رۇژ بوو نەچوبوم خۇم
بشۇم، حسابەكەي زۇرتەر لەدەستى خەسوومدا بوو ھەتا خۇم، لەبەر سەرما
نەمدەرىرا.

بەلام چارم نەبوو، ناكىرى تەواوى زىستان خۇت نەشۇي، ھەتاو لەپىشت
ھەردەكانەو دەركەوت و تىشكى بەسەر شاردا بلاوكردەو ھە لەپىشت
پەنجەرەكەو كەوتە سەر قورسى و ژوورەكەو، پەردەكانم ھەلدايەو ھەتا

ههتاوه که ژورره که گهرمتر بکاته وه، کورده کهم له ژنر قورسییه که دا خهرتیوو،
دەرگا کهم کردوه له دهنگی دەرگا که خهبری بووه وه و کهوته گریان: ((منیش دیم،
دیم، منیش دیم)).

له لای دانیشتم: ((بو کوئی دینی گیانه کهم؟ من دهچم بو گهرماو)).

به وه هه مووه وه که له خوشوردن دهرساو رقی لینیوو، له جینگه کهی ههستا،
چاوه گهرهکانی له فرمیسکدا خوسابوون، چاوهکانی له چاوی رهحیم دهچوون،
چلمه کهی هه لده قوراند، غهغه به سپییه کهی ژنر ملی هه هانی دهدام ماچی
بکه، دیسانه وه وتی: ((منیش دیم)).

((دهمهی دهرسته کانت هه لکیشمه ناو کیسه؟ دهمهی سهرت بشوم؟))
سهری به نیشانهی نهری دانه واندو لیهوکانی کورده وه وتی: ((نهری)).
به قاقا پیکه نیم: ((نهی به د جنس، نه گهر له مالمی شتیکی خوشت دهمی)).
((چی؟))

دهمزانی گهنه شامی پینخوشه، هه رچه نده نه و روزه له مالماندا نهیوو، به درو
وتم: ((گهنه شامی)).

له خوشیدا هه لبه زییه وه وتی: ((بینه، بینه)).

((نیستا به خانم ده لیم بوت بینی)).

بانگی دایه گهرهیم کرد، وتی: ((وه ره برۆین نه لماس گیان، با گهنه شایت
بدهمی، نیستا دایکت ده گهریته وه، خیرا وهره وه مه حبویه... خیرا خیرا)).

رامکرد و چاکه تیکی سپی که خوم بوم چنیوو هینام و له بهرمکرد، وتم: ((خانم
زور سارده، مه هینه بجیته هه وشه)).

((تو برۆ، نیگهران مه به، نه لماس گیان لای خوم ده مینیتته وه)).

کاتیک له مال هاتمه دهر کورده کهم له ته پۆلکه یه کی به فری چکۆله که له پال
هه وشه که دا بوو دهچوو هه سهری و خوری زستان که له کلاوه کهی دها رهنه کهی
نه وهنده یتر جوان کردبوو، خه سووم قرخه قرخ که شه فینکی برنجی له مه تبه خه که وه

دەردە سەرى و بانگىكرد: ((ئەلماس گيان، رۇنە وەرە باجىنە ژوورى بىرنج بىژىرىن))

لەگەرماو گەرمامەو، خۆەرتاۋ بوو، بەفرى ئەمبۇ دوايىن بەفرى زستان بوو، وردە وردەو لەسەرخۇ دەھاتم و كەيفم ساز بوو، خۇرەكە جەستەمى گەرم كرىبوو، گەنمەشامىم بۇ كۆرەكەم كرىبوو.

ھاتمە كۆلانەكەي خۇمان، چاوم بە حەشىمەتېك خەلك كەوت كە لەكۆلانەكەدا بوون وشك بووم، خەلكى بى كار لەزستاندا لەناو گەرەك و كۆلان و بازاردا زۇرن، ئەويش تا رادەيەك زۇر، بەلام ئەم حەشىمەتە لەو حەشىمەتانە نەدەچوو كە خەرىكى توو خواردن و پاشەملە قسەكردن بن، ئەي پياۋەكان لەويى چىيان دەكرد، ئەويش بەو زۇرىيە، سەد ھەنگاۋىك تا حەشىمەتەكە مەودام مابوو، دەنگى قىژەيەك كەوتە بەرگويم، پىم و ابى دراوسىكەمان شتىكى بەسەر ھاتبى، ژنى دراوسىكەمان دەيقىژاند، بەلام نا، بەھەلەدا چووم، ئەو لەبەردەرگاگەي ئىمە راۋەستاۋەو سەيرى من دەكات، تەنانەت دەموچاۋى خۇيشى دانەپۇشىبو، مەيش سەيرم دەكرد، مەيش پەچەكەم لادابوو، ئەو چارشىۋى نوئىژى بەسەرەو بوو، دەتگوت چاۋەكانمان قسە بۇ يەك دەكەن، من پرسىيارم لىكردو ئەويش نازارى ھەبوو، خاۋەنى ئەم چاۋانەي كە بۇم دەدوا نازارى دەكىشا، دواتر ناۋرى دايەو دە بەحالەتېكى ژاناۋى پروى لى ۋەرگىپرام، كەسىك وتى: ((دايكى ھاتەرە))

دلم داخۇرپا، يانى چى؟ مەيان دەگوت؟ چى بوو؟ چى روويداۋە؟ رامكرد، دەرگاگە كرابوو، حەشىمەتەكەم لادا، تەواۋى خەلكى گەرەك بوون، لەدالانى خەشەكەدا دوو سى كەس رازدستا بوون، يەكىك لەو مندالانەي كە بەردەوام لەكەل ئەلماس يارى دەكرد لەويى راۋەستاۋو، دەموچاۋى دەتگوت بە گرىان و لىدان سورھەنگەرەو، دەنگى قىژە دەھات، دەنگى خەسووم بوو، بە ترسەو دەئىشتم و شانى كزى كۆرە بچووكەكەم گرت و وتم: ((چى بوو؟ چى بوو؟ بلى))

دەستى نايە بەرچاۋى و كەۋتە گىرىان، لەھالى خۇم تىنەدەگە يىشىتم... دورۇ
 رنى گەرەكەكە لەناو ھەوشەكەدا بەرامبەر ھەيوانەكە ۋەستابوون، لەجىنگەكەم
 ھەستام و چوومە ھەوشەۋە، خەسووم بەسەرى پەتى و قىزى سورو سىپىيەرە
 لەسنگى خۇى دەدا، كە چاۋى بە من كەۋت وتى: ((ئاي... ھاتىتەۋە! ۋەرە بزانە
 چ قورنك بەسەرتدا كراۋە)).

دەيدا بەسەر رانى خۇيداۋ خۇى دادەنەۋاندو دەيگوت: ((ۋەرە بزانە پىشىتم
 شكا)).

سەيرى ھەر چواردەۋرى ھەوشەكەم كرد، لەسەر كوتە دارىك جەستەيەكى
 بچووك پەرۋىيەكيان بەسەردا دابوو، نەمدەزانى چى پوویداۋە، ئەو جەستە
 بچووكە چىيە؟ نەمدەويست بزانم؟ ھەتا درەنگتر بمرانايە باشتر بوو، بەلام
 دەنگىك پىنى دەگوتم: رەھىمە، رەھىمە، چاۋم لەسەرى راگرت، ۋەكو دورۇ
 بلىسەى ناگر كە دەيويست پەرۋكە ھەلپىرى و دەترسا، كەس لەۋى نەبوو، رەھىم
 لەۋى بوو، بەلام خۇ رەھىم لەدووكان بوو، رەھىم خۇ ئەۋەندە بچووك نەبوو،
 خەسووم ھاۋارىكردو بەسنگى خۇيداۋا: ((ئەى ۋەى عەلى ئەسغەرم... عەلى
 ئەسغەرم...)).

ئا، نابى بېروا بكەم؟ بۇچى ئەۋەندە خۇرەتاۋەكە تاريكە؟ بۇچى ئىرە ئەۋەندە
 نامۇيە؟ ئەۋە منم لىرەدام؟ خەلك سەيرم دەكەن؟ قەت شتى وانابى شتىك لەمن
 روويدابى، لەۋانەيە بۇ خەلك يىت بەلام بۇ من نا، عەلى ئەسغەر مندال بوو، ۋەى
 كە وايە ئەۋە ئەلماسە؟ لەۋى لەژىر ئەۋ پەرۋ سىپىيەدا؟ بوخچەى جەلكانم
 لەدەست بەر بوو، رامكرد، كەسىك ھەۋلىدا دەستم بگرى، چارشىۋەكەم لەسەرم
 داكەوت، گەيشتمە پەرۋ سىپىيەكە، داھاتمەۋە ھەتا پەرۋكە لادەم، نەمدەۋىرا،
 بەچاۋى كراۋەۋە سەيرى سىپىتى پەرۋكەم دەكرد، بەلام نەمدەۋىرا لاي بدەم،
 ھەرچى درەنگتر بوۋايە باشتر بوو، تا نەمدىۋە باشترە نازانم چىيە، كاتىك كە دىم
 ئىتر تەۋاۋدەبى، پەرۋكەم لاداۋ چاۋم پىنى كەوت، دەموچاۋى خپرو قەلەۋ بىزانگى
 درىژو پىستى سىپى تەرتەر بوو، قىزەكانى تەر بوو، بەلام خۇ ئەۋ نەپۇشىتتورە

گەرماو! ئەي بۆچى تەر بوو! چاوەکانى لىك نابوو! چاوەکانى لەچاوەکانى بارکى دەچوو، لەپەر سەرنجىمدا، بۆ يەكەمجار زانىم چەندە لەنیزهت دەچى، بەر لىوو روومەتە گۆشتفانەيەرە، دەتگوت نيزهتە خەوتوو، ناخ... و دەمزانی لەمەردوا ھەر کات نيزهت بىيىنم دەکەومەوە يادى، ھەلبەت ئەگەر نيزهت بىيىنم، بەرز بەرز دەمگوت: ((ئەگەر نيزهت بىيىنم، ئەگەر نيزهت بىيىنم)).

گويم لەدەنگە دەنگىك بوو كە دەيانوت: ((فەقيرە شىت بوو، عەقلى نەماو)).
من ھاوارم دەکرد: ((ئەگەر نيزهت بىيىنم)).

ويستم ھەستم، يانى چى! بۆچى پشتم وای لىھاتوو! ناتوانم راست بىمەرە، نەژنۆکانم ھەروا نوشتابوو، خۆم كىشايە پەناى ديوارەكە، دەتگوت خۆر نىيە، لەژىر لىووە و تەم: ((وہى دايە، وہى بابە)).
كەس نەبوو.

((ئەي دايە گيان، ئەي دايە گيان، بەفريام ناکەوى!))

ورينەم دەکرد، دەنگە ناخۆشەكەي خەسووم ئازارى دەدام و من لەژىر لىووە و پرينەمدەکرد، فرمىسك نەبوو.

كەسنىك بەدئسۆزىيەو و تى: ((وەرە لىرە دانىشە)).

و دكو بەرخىك بەقسەم كرد، دەتگوت كورسىيەك، شتىك نىيە، چوار پىنج كەس پياوو ژن دەروپشتيان گرتبووم، ھەلبەت بۆچى زوو نەمدەزانی! خەسوو ھەژارەكەي من عەقلى پى نەدەشكا، چونكە رەحيم نەبوو، چونكە پياومان لەمال نەبوو، ھەروا دەستى لەسەر دەستى داناو و شىوون دەكات، سەرم بەرزكردو، پوو و سەرى خۆم دەكىشا، بە پارانەو بە دەمى كراو و ھەناسەم ھەندەكىشا، دەمگوت: ((توخوا... ئىوہ پرون دكتور بىنن... پياومان لەمال نىيە)).

نەمدەزانی بۆچى سەيرى يەك دەكەن! بۆچى سەردادەخەن! بۆچى ناجولین!
((پرون دكتور بىنن ئىتر!...))

يەكىك بە نارامى و تى: ((ئىتر بەكار نايە فاي دەي نىيە)).

ۋەشەيەكى تىر لەمبىشكەدا درەۋشايەۋە ھۆشم بەجارى ھاتەۋە جىنى خۇي،
ئىتر يانى چى "ئىتر تەۋار بوۋە يانى چى؟ يانى ئەلماس مردوۋە؟..."

كاتىك قسەمكرد دەنگى خۇم پى سەير بوو، لەۋەي كە دەم ئەۋەندە
ۋشكىبوو، تەرايى لەدەمەدا نەما بوو، لىۋى خوارەۋەم قلىشا، سوچى لىۋەكانە
پىكەۋە نووسا، دەتگوت تۇپيان خستۇتە گەرووم، بەدەنگى گىراۋو گەۋرەۋە
پرسىيارمكرد: ((چى بوۋە؟))
((كەوتۇتە ناۋ ھەۋزەۋە))

يانى چى؟ لەۋانەيە ھەلەيەك كرابى، خۇ ھەۋزەكەي ئىمە قوول ئىيە، خۇ دايە
گەۋرەي لىرە بوو؟

((ھەۋزە كام ھەۋزە؟))

((ھەۋزى مالى ناغا سەيد سادق))

((مردوۋە؟))

بىندەنگى.

قىزاندم وتم: ((مردوۋە))

ھەر بەر ناسانىيە لەدەستم چوبو، ۋەكو ماسىيەك خزاۋ دەرچوو، مندالى
ھەموۋان ساغن، دەستيان لەدەستى دايكىاندايە، ئىستا ھەموۋ دەپۇنەۋە بۇ
مانەۋە، لەۋە شادن كە ئەم بەلایە بەسەر مندالەكەي خۇياندا نەھاتوۋە، تەنيا
بەسەر مەن ھاتوۋە، دەلئىن ئەھا رۇلەگيان نەمگوت نەچىتە سەر ھەۋزە؟ مەن بە
تەنيا لەناۋدراستى ئەم ھەۋشەيەدەم... ئىتر مندالىشم نابى؟
ۋەكو مۇم نوشتامەۋە، يەكىك گرتىمى: ((بەۋن مىردەكەي بانگ كەن،
بورادەتەۋە))

نەمدەزانى چىيە، شىۋەن و رۇ رۇ باس ناكىرى، كاتىك رەھىم ھاتەۋە مەنيان
بەردبوۋە ژوۋرەۋە، لەقادر مەكان سەركەوت، چاۋەكانى سور بوو، نەفرەتم
لەتەۋەزەلى خۇم كرد، بۇچى ئەۋەندە رىيان لىدەگرتىم؟ بۇچى ناھىلن بچە
ھەۋشە؟ وتم: ((رەھىم، بىھىنە بۇ ئىرە، دەرەۋە ساردە))، دەستم بە ھالەتى

پاران هه درنژ کردبوو، ره حیم به چاوی سوره وه پالی به دیواره که وه دابوو سهیری ده کردم

* * *

مالیکی کپو بیده نگیبو، ناگر به ست بوو، خه سووم له لایه کی حه وشه که وه منیش له لایه کی تره وه، ره حیم ته حه موولی نه بوو، له مال چوو ده ره وه، حه زمه کرد له لام بنی، سه رم ده خسته سه ر شانی و ئه ویش شانه کزه کانمی داده مالی. حه زم ده کرد بلنیم ره حیم خه فته خه ریکه ده مکورئی بگه فریام، حه زم ده کرد به خوم بلنیم مه محبوب گیان و امه که له خوت، حه زم ده کرد ببینم که شه وانه وه من به خه به ره وه سهیری بنمیچه که ده کات، فرمیسکه کانی ببینم که بیده نگی به سه ر سه رینه که یدا دیته خواری، به لام ره حیم نه بوو ئه و پالپشتی من نه بوو، ده تگوت له نیوان زهوی و ناسماندا راگیراوم.

دایه هات، ببینم له گه ل خه سووم قسه ده کات، ده تا پانزه رۆژ به سه ریدا تپیه پر بوو. دیم که به فرمیسکه هه لپرشتن له قادرمه کان سه رکه وت و بنی هیچ قسه و باسینک له باوه شی گرتم، وتم: ((ناخ، دایه، دایه، دایه!)) و فرمیسکه کانم هاتنه خواری. نیواره دایه رۆیشت، به لام خیرا گه پرایه وه.

((بوجی گه پرایته وه دایه گیان؟))

((له لات ده مینمه وه، چند رۆژیک له لات ده بم))

((خانم گیان چی وت؟))

((چی وت؟ پینی ناخوش بوو))

((ناغا گیانم چی؟))

((له ژوو ریکدا دانیشتوو وه ته زیحینی که به دهسته وه یه وه له گه ل که س قسه

ناکات، ره نگی سپی سپی بوته وه))

شه وه لام راکشا، ره حیم له ژوو ره که ی تر خه وت، فرمیسکه هه لده پرشت و ده ردی دلم بو باس ده کرد، ((دایه گیان، پشته دهستی قه نیشابوو، دایه گیان، کاتیک قسه ی ناشرینی ده کرد ده مدا به ناو ده مه بچوو که که یدا... دایه گیان،

كاتى لەگەڵ رحىم شەرمەن دەکرد دەگرييا... دايە گيان، گەنمە شامىمان نەبوو
 بىدەمى))

دايە دەگرييا، ((بەسە مەحبوبە، خەرىكى خۆت دەكوژى، دەى مندال دەبن
 پەروەردە بکړن، تەواوى مندالەکان لىدان دەخۆن، کەوايە کەس لەترسى نەردى
 کە مندالەکەى نەکا بکەوئته ناو حەوز نابى پەروەردە بکا؟))

خەفەت خەرىکبو شىتى دەکردم. بەردەوام چەناگەم دەلەرزى، بەردەوام
 دەگريام. هەركاتى دەمويست نانبخۆم بىرم دەکەوتەو، ئىستقا لەکونى،
 برسپىيەتى؟ بە تەنيايە؟ نەکا لەتارىكى بترسى؟ ناخ دايە گيان... دايە دەيگوت:
 ((رحىم ناغا بيبە بۆ سەيران بيبە بۆ زيارەت)).

رحىم بە نارەحەتپىيەو سەرى دەلەقاند. يانى فايدهى نيبە.

چاوم بە خەسووم هەلنەدەهات، رحىميش قەسى لەگەڵ نەدەکرد، سەد جار
 پىم وتبوو کە مەهينە نەوئەندە لەو کۆلانەدا بى، کە گويم لەدەنگى دەبوو موى
 لەشم رەق دەبوو. دەنگى ئيزرائيل بوو.

حەزم نەدەکرد بەو کۆلانەدا تىپەربىم، ئەو مائەش بىينم، شوينى تياچوونى
 کورەکەم. سەيرى حەوشەکەم نەدەکرد، دەتگوت هەر لەوئى لەژىر پەرز
 سىپەکەدايە، شەوانە نارەحەت خەوم لىدەکەوت، ئەويش چ خەوئى، هەر بى
 خەوييەکە باشتر بوو. حەزم نەدەکرد بخەوم، لەخەوتن دەترسام، خەوم دەدى کە
 لەژوورەکەدايە، هەلەدەستام، لەژىر قورسپىيەکە دانىشتووەو پىمەو نوسارە.
 لەخەومدا هەلەدەستامو، بەگريان دوام دەکەوت، لەخەو رادەچلەکىم، هەر لەو
 خەودا کە دەمدى ژان و نازار تىکەلاو دەبوو، چونکە دەمزانى درۆيە، دەمزانى
 خەو دەبينم و هەر شەوئى تۆزىک بخەوتمايە ژنىک لەدوورەو هەراى دەکرد.
 لەدوورەو گويم رادەگرت.

عەلى نەسغەرم... عەلى نەسغەرم...

سنى مانگى پى چوو و شەپۆلى ژان و خەفەت کەم کەم نىشتەو، لەروالەندا
 ژيان ناسايى و بىدەنگ بوو بەلام لەناخەو خەمو نازارىكى گراوى لەسەر يەك

کۆبووده که به بچوکترین جوله دههاته سه ره وه و پوچی منی تاریک و تنوک ده کرد. ژانیکه که نایه ته سه زمان و داوام له خوا ده کرد که کهس به سه ری نه یه. ره حیم زووتر له من له خه م بزگاری بوو، به یانیه که به سه سوپ ماوییه وه دیم که شانه دارینه که ی منی هه لگرتوو وه قژی داده هینن، سمیلنی باده دا، خوی سوپ ده داو سهیری راست و چه پی خوی ده کات، چ تاقه تینکی هه بوو.

نه مده هینشت توختم بکه وی، چون ده متوانی؟ من لیره خوشییمبی و مندا له که شم له وی... نا، ناتوانم، له دست خۆمدا نه بوو، چند مانگی تری پیچوو، من هه ر خه فه تبار بووم، تاقه تی شهرو هه رام نه بوو، که ی نه ورۆز هاتبوو؟ که ی تییه پریبوو؟ که ی به هه ر ته واو بوو من نه مده زانی.

شه ویک دوا ی نانخواردنی ئیواره مزو ره حیم له ژوو ره که دانیشتبووین، من گولم ده چنی. کارینکی ترم نه بوو بیکه م، ره حیم له به رام به رم دانیشتبوو، ده تگوت له دوا ی ماوه یه کی زۆره وه تازه له خه و هه ستاوم، سه رم به رز کرده وه سهیری ره حیم کرد، نه ک هه روا به ساکاری به لکو به جوانی، ده تگوت له دوا ی ماوه یه کی زۆره وه له سه فه ر هاتوته وه و من هه لی ده سه نگینم، قره کانی رۆنی لیدابوو خستبووی به لایه کدا، نارام و بی خه یال.

قاچینکی دریز کردبوو، قاچی راستیشی هه ل نابوو، جگه ره ی ده کینشا، ماوه یه که بوو که وتبووه جگه ره کینشان، ته پله کینک له سه ر فه ر شه که له پال ده ستیدا بوو. ده می بۆنی مه شوربی لیددهات. کاری نه ده کرد، وه کو هه موو جاره کانی تری، له جیگه که ی هه ستا، شت و مه که کانی خوشنوسییه که ی هینا، ده ستیکرد به نوسین، پرسیم: ((چی ده نووسی ره حیم؟))

کاغه زده که ی هه لگنیرایه وه: ((دل ده روات له ده ستم خاوه ن دلان خوايه)).

موچرکم پیا هات.

((چه نده نه م شیعره ت پیخۆشه! یه کینکی دیکه ت نویسه)). به ده ستم ئیشاره م

به سه ر تاقه که کرد.

پیکه نی و وتی: ((هه ر چه ند سال جاریک هه ز ده که م دیسانه وه بینوسم)).

نوسراوھەكەى تەواوكردو خستییە سەر ئاقەكە ھەتا وشك بێتەوھ.

بەیانى كە ھەستام خۆر ھەلاتبوو، ھەزم نەدەكرد ھەستم، ھیوايەكم نەبوو. دەمەو نیوھەرۆ بوو كە لەناو جینگەكەم ھاتمە دەرى، چوومە ژوورى تالارەرد. نوسراوھەكە لەسەر ئاقەكە نەبوو، رەھیم بردبووى.

كوۆتایی ھاوین بوو. دایە ھات، لەژوورەكە دانیشتبووین و چامان دەخواردەوھ. ھەركات چاوم پێى دەكەوت داخەكەم نوێ دەبوھوھو دەمدا لەپرمەى گریان. دایە وتى: ((بەسییەتى رۆلە گیان، بۆچى خۆت سزا دەدەى؟ ھەتا كەى دەتەوئى وا بكەى؟))

((دایە گیان ئاخىر ژانى من خۆ دانەو دووان نییە، من نیتىر سكم پىر نابى.))
دایە بى ئیرادە وتى: ((چ باشتر، شوکور بۆ خوا، بەم شووھ چاوى حیزەى كە...)).

((چى؟))

((ھیچ، من ھیچم نەگوت.))

((دایە بلئى، دەزانم شتىك دەزانى.))

((نا كۆرە نازانم، ھەروا شتىكم وت.))

نیگایەكەى بە بىرشم لەچاوى كردو بە لەھەنىكى مەحكەم وتم: ((دایە بلئى.))
((چى بلئیم؟ وەلا شتىك نییە تا بیلئیم، ژنەكەى فیروز، دەدەخانم یەك دوو جارئ لەبەر دووكانەكەى تى پەریوھ، دەلئى شتى ئى دیوھ.))
((بۆ وینە چى؟))

((وەلا من نازانم، خۆ ھەر وا قسە دەگێریتەوھ، ھەر ئەوھندەى بە من وت.))

((لەبەر دووكانەكەى ئەو چ كاریكى بوو؟))

((وەلا چوو بوو بۆ مالى پورتان، لەوئى بۆ نانى نیوھەرۆ دەیھیلنەوھ، دواى نان كە دیتەوھ لەبەر دووكانەكەى ئەوھوھ دیتەوھ.))

((دووكانەكەى رەھیم لەكوئییەو مالى پوورە كیشوھرم لەكوئییە؟))

((منیش وتم لەوھئەچئ قسەكانى درۆ بى.))

«نا درؤ ناکات، هر حز دهکات که وچک لهکاری خه لک وهریدا، دنا درؤ

ناکا»

«نیستا هیچ به ناغا رهحیم نه لئی... دنا به سهر مندا ده شکینته وه»

«خو مندان نیم دایه گیان»

پیشتریش سوسه م کرد بوو، به لام حهزم نه ده کرد بپروا بکه م، خوم له گه و جی و نه فامی دنا، بؤ من جیا وازییه کی نه بوو، به هه موو نه مانه وه چهند شتی کم دهرانی له نه هاتنه وهی بؤ ناخواردنی نیوه رؤ، له چاکه ت و پانتؤل له بر کردنه کی، له قژ داهینانه کی، له نویسنه کی، له دل دهروات له دهستم...

نانی نیوه رؤم خوارد، رهحیم له مال نه بوو، خوم کرد به خه وتوو، خه سووشم له ژورده که خه وتبوو، به نه سپایی چارشینوه که م هه لگرت، پینلاوه کانم به دهسته ره گرت و به نوکه پنی چوومه دالانه که وه، چارشینوه که م له سر کردو په چه که م لیدا، پینلاوه کانم له پین کردو له مال هاتمه دهر، تازه نیوسه عات له نیوه پرو تینپر بوو بوو، به په له شه قامینکی پردارو درهخت و چهند کؤلان و گهر کم تینپر کرد، دورکانه کی رهحیم دوو دهرگای هه بوو، دهرگای سه ره کییه کی له ناو شه قامه که دا بوو، به لام نه و دهرگایه داخرابوو، چوومه کؤلانه کی ته نیشتیییه وه دهرگای سه ره کؤلانه که کرابووه وه، دهنگی مشار ده هات، هیچ خه به ریک نه بوو، چوومه نه و سه ری کؤلانه که و گهرامه وه، دیسانه وه خه به ریک نه بوو، دوو سی جار چووم و نارام گهرامه وه، نه گهر که سینک له کؤلانه که بویه خیرا گومانی له هات و چووه که م پیدا ده کرد، به لام په له وهر به حه واره نه بوو، خه لک هه موو نیوه رؤ خه ویان ده کرد، جاری سییه م یان چواره م بوو، خه ریک بوو ده گهرامه وه، کچینکی زور بالا کورت له شه قامه که هاته ناو کؤلانه که وه، من له و سه ری کؤلانه که بووم، مه و دامان زور بوو، به هه موو نه وانه وه دیم به ره و لای دووکانه کی رهحیم لیدا، په چه کی هه لدا بووه وه، به له رزه له رز به نارامی نریک بوومه وه، نیتر دهنگی مشار نه ده هات، به نه سپایی سه رم کیشا، کچینکی قه له و بوو، به و چارشینوه کؤنه ییه وه زور تر له کوله که ده چوو، روخساریم نه دی چونکه زور دوو

بوو بهلام پیم واین گویم له پینکه نینه که ی بوو، کچه که سهیری نه لار نه لای
 خوی دکرده که کاسینک چاوی پینی بکه وی، خوم کیشایه نه لار، کاتز
 دیسانه وه سهیرم کردنه وه کهس له ناو کولانه که دا نه بوو، یهک دوو خوله کی
 پیچوو، میشکی سهرم دهکولا، نهک له خهفته تی نه وه ی عه شقیکم دؤراندین.
 هستم دکرده ورد بووم، نه م پیاوه بن شهرفه وه کو جالجانوکه یهک وابوو که
 میشی دهخسته توره وه، مردنی کوره که م دوا این زهر به ی له عه شقی نیمه دابوو،
 به خه جهریکی تیر دلی نیمه ی له یهک هه نبری بوو، نیستا نه م هه نسوکه و ته بن
 شه رمانه یی نه زیاتر خوینی له برینم ده کرد.

کچه که له دوو کانه که هاته دهری و به ره و لای نه و سهری کولانه که که و ته پئی
 خوم لادا و به په له گه رامه وه بؤ سه ر شه قامه که، تازه گه یشتبوومه لای شه قامی
 که به لامدا تینه پری. هه ناسه برکینی بوو، نازانم له ترسا بوو یان به هوی
 قه له وییه که یه وه بوو، خه ریکبوو په چه که ی ده هینایه خواری، ته نها بؤ ساتیک
 رووخساری گؤشتنیم چاو پینکه و ته که قه له وو سوور بوو، وه کو هه ریری
 هه لها توو، لووتیکی یان ده تگوت به شت لیقدا وه نوو که که ی ده گه یشته لای
 ده می. سه د رحمت به که و که ب... ته نیا هه ر نه و ده موچاوه ناشرینه و نه و بالآ
 کورت و قه له وید له بیرما وه که وه کو باگردین وابوو، بن نه وه ی که له دهستی
 خومدا بیت و دک سینه ر دوا ی که و تم، دوو کولان سه رتر چوو بؤ لای راست و
 له کؤتایی کولانه که که نه و سه ری گیرابوو، چوو نه ناو مالنکی بچوو که وه که
 ده رگا که ی دار بوو، به سه یریکه وه له ناو کولانه که را وه ستا بووم و سه یری
 ده وروپشتم ده کرد، ده مویست بگه ریمه وه، ژنیک ده رگای نه و ماله ی که به ته نیا
 له لای چه پمه وه بوو کرده وه و له وه ی که من هه ر سه یری ده وروپشتم ده کرد
 سه ری سوپما و وتی: ((خانم کارتان هه بوو؟ مالی کیتان ده وی؟))

هاتمه وه سه رخوو بنی را وه ستان چووم بؤ لای، به وه زور شادبووم په چه که م
 به سه ره وه بوو، ده تگوت که سینکی تر نه و قسانه م فیتر ده کات: ((خانم، من

دەمەست داۋاي كچى ئەو ماله بىكەم بۇ براكەم، بەلام سەرەتا دەمەست
پرسىمەر لەكەسەك بىكەم بىزەم چۈنن، ئىۋە دەيانناسن؟))

گېدەمە لەرئىر چارشىۋەكەدا دەلەرزى، ئەو ژنە بەدزىيەۋە سەيرىكى ماله كەيانى
كردو بە ترسەۋە وتى ((ھا ئەوانە خۇ كچيان نىيە، مندالىان نابى))
كەۋايە ئەو كچە قەلەۋە بالا كورته كى بوو))

نەۋى كە چاۋىكى خىلە، ئەۋە كچى شوبراكەى خاۋەر خانەم، زۆربەى
كەتەكەن لىرەيە

دەلە فىنك بوۋەدە، قوربەسەرت رەھىم، ھەر نەۋەت شايانە، پرسىم: ((ناۋى
جىيە

مەمەسۋەيە))

ماسى ج كاردىە؟))

ماسى پۇلىسە))

كچەكە چۈن كچىكە، ھونەرىك، خويندەۋارىيەك، شتىك دەزانى؟))

بىكەنى ((ھونەر)) دواتر دەنگى ھىنايە خوارى و بەسوۋكىك وتى: ((توخوا
بەينى خۇمان بى، بەرەلەيە، كەس سەرپەرشتى ناك، نامۇژنە ھەژارەكەى
بەدەستىيەۋە توۋرەيە، بەلام قسەبكات مىردەكەى دەيداتە بەر شەق، تەۋاۋى
خەلكى گەردك بەدەستىيەۋە گلەييان ھەيە، ھىشقا ئەم باشە، ئەگەر براكانى
كچەكە بىنن، برا گەۋرەكەى كەناۋى ئەكبەرە بەناۋبانگە))

بۇجى، چۈنن؟))

«لەخۇبىرى و لاتەكانە، خوا نەكات لەگەل كەس تىبىكەون، يەكىكىان لەسابوون
بەزىدا نىش دەكات، نەۋىترىان ھەر پۇژە ئىشىك دەكا، پۇژى گونكى ناندهگرى،
جارى وا ھەيە لەدوۋكانى سەۋزە فرۇشىيە، جارى وا ھەيە شاگردى سەروپى
خانەكە، نەۋەندە ناجسەنە، كەس لەگەلى ھەلناكات، لەناشوب گىرەكانە، دايكىان
لەكە دەچنى و سىپاۋ دروست دەكات، زۆر ناجسەنن، بەكارى ئىۋە نايەن))

پرسىم: ((ئەى مامىان پۇلىس نىيە؟))

((دەى نەرى... مىشۈولە بە ھەۋاۋە نال دەھكات، گۈنى ھەمۇر كەسنى دەپرى. بەزەبى بەكەسدا نايەتەۋە...))

پىم سەير بوو، رەھىم ئەمەى لەكۆى دۆزىبوۋەۋە؟

ژنەكە وتى: ((نىستا فەرموون پەرداخىك شەربەت بخۈنەۋە))

((دەستت خوشبى، دەبى بېرۇم، رىگەكەم دورە))

((خانم گيان توخوا ئەو قسانە ھەر با لەبەينى خۇماندا بى!... من تەنبا مەبەستم خىر خۋازى بوو، براكەى ئىۋە ھەيف نىبە بەكەۋىتە نا ئەو ناگرەۋە! پىيان بگاتەۋە شەرىنكمان بۇ ساز دەكەن))

((نە خانم گيان، خۇ مندا نىم، ھەر چىيەكت گوت لەلاى خۇم دەمىننەۋە، وردە وردە بەرەو مالەۋە گەرامەۋە، ھەزم دەکرد دەرنەنگتر بېرۇمەۋە، پىم سەيربوو كە ئەۋەندە نارەھەت نىم، لەراستىدا ھەر نارەھەت نەبووم، جىاۋازىبەكى بۇ من نەبوو، دەتگوت لەھەمۇر شتىك دورم، ئەو شتانە پەيوەندى بە منەۋە نەبوو، خەفەتم پىنەدەخوارد، دلم ۋەكو بەردى لىھاتبوو، خەم و شادى پەيوەندى بەو ئىنسانانەۋە ھەبوو گىانيان تىدا بوو كە زىندوو بوون و لەناو ژياندا نامانچ و ھىۋايەكيان ھەبوو، ئەۋەندەم نەھامەتى بەسەردا ھاتبوو، ئەۋەندە سوکايەتىم چىشتبوو، ئەۋەندە رۇحم لەگوشاردا بوو كە ھىچم لا گرنگ نەبوو، ھەمۇر شتىكم لەدەستدا بوو. وزەى تىگەيشتن و ھەستم نامابوو، بى خەيال بووم، نىترچ زەربەيەك لەمردنى كۆرەكەم توندتر بوو كە بتوانى دىسانەۋە رەنج و نازار لەدەروونمدا ھەلفرىنى، لەراستىدا خەم و خەفەت ئەۋەندە لەدلمدا كۆ بوبوۋە كە بە ھىچ زەربەيەك كەم و زىادى نەدەکرد، ئىتر لەبىرم چوبوۋەۋە كە ژيانى بى دەردو نازارو خەفەت چۈنە، خۆرەتاۋى پايىز دەيدا لەسەر رووى گەلاى چنارەكان و سىبەرى دەكەۋتە سەر زەۋى و دارو دىوار، جۇگەلە ناۋىكى بچووك كە بەلايدا تىپەر دەبووم پى بەپىنى من ھات، دەتگوت كۆپىكى چكۆلەيە كە لەگەل دايكى رىدەكات، ھەستم كرد كە كەسىك بەدوامدا دى، بە نارامى بانگ دەكات، ئەلماس بوو؟ لەناو ئاۋەكەدا؟ خەياللات لەكۆلم نەدەبوۋەۋە، بە چارى

كراوه ده خەوم دەدى، هينم، هينم دەريزىشتم، شەقامەكە كە چۆل بوو ورده ورده قەرەمائع بوو. هەموو كەس و شتىكى تىدابوو، بەلام ئەلماسى من نەبوو، شەپەكى فېنك لەنەلبورزە دەهات و هەوالى پايىزى دەدا، چەندەم پىنخوشبو كە لەژىر هەتاوى پايىزدا، لەپان ئەم جۆگەلە ناو و لەژىر دار چنارەكاندا دانىشم و سەيرى ناسمان و دارەكان بگەم هەتا ماندووتى چاوهكانم بچەسىتەوه، هەتا ماندووتى قاچەكانم دەرچى، هەتا خەفەت بەرمدا، هەتا دنيا بە كۆتايى بگات لەراستىدا لەم شەقامە چۆلەدا، لەرەوتى ناوى ئەم جۆگەلە، لەسىبەرى كەلكاسى چنار كە لەژىر هەتاو كە دەرهوشانەو نارامشىك بوو سوكنايى بە من دەداو. دەبىخستەوه يادى ژيانىكى بن قەرەو پراوپر لەبنى خەيالى، دەكەوتە يادى دانىشتى و پالدانەو بە پشتىيەك لەلای پەنجەرەپەكەو كە پەردەكانى لادراى. دەكەوتە يادى وەنەوزدان لەژىر هەتاويك كە دەهاتە ژوورەو دەيدا لەپشتى نىنسان، چونكە نەمدەويست ئەو هەستەم لەناو بچىن هەنگاوهكانم ورد كردهوه هەتا درەنگتر بگەمەوه مالهوه، چوومەوه بۇ مالهوه، قاچم خستە خەوشەكە، وەكو جارەن هەولمدا چاوم بە لای چەپى خەوشەكە نەكەوتى، بەو شويىنى كە چەند مانگ لەمەوپىنش لەلای كۇگا بەفرىكى چكۆلە تەرمى كۆرەكەم لەژىر پەروپەكى سىپىدا بوو.

پىويستى نەدەكرد زەحمەت بكىشتم، خەسووم بەو بەژنە قىزەونەپەوه بەرامبەرم سەيرى دەكردم و دەستى لەكەلەكەى نابوو.

((لەكۆنى بووى؟))

((لەدەرەوه))

سەرم بەرز راگرت و ويستم بەلايدا برۆم، پرسى: ((وتەم لەكۆنى بووى؟))

((پەيوەندى بە نيوەوه نىيە خانم، مەگەر من ديلم؟))

((مىردەكەت وتويەتى كە هەر كەس دى بۇ ئەم ماله يان دەرواته دەرى دەبىن

لەمن ئىزىن وەرېگرى، من نابى بزەنم لىزە چى روودەدات؟ ئەو كۆرە هەژارەى من

نابى هەوالى لەمالەكەى هەبى؟!))

بەتەشەرەو و تەم: ((مالى خۇي؟ لەكەيەو بوو تە خاوەن مان، بە ھەلە پىتانی و توو، نەمە مالى منە، زۆر زوو لەبىرتان چوو ەو)).

وشك بوو، بەلام مەيدانى خالى نەکرد، ((من ئەو شتانه نازانم، بلنى لەكوى بووى)).

بە لەحنىكى چزودارەو و تەم: ((ئەگەر بە قەد نيوەى من ناگات لەكۆرەزاكەت بوایە نىستا زىندوو بوو)).

لەحالىکدا كە لاسايى دەکردمەو و تى: ((ئيوەيش ئەگەر لەجياتى ئەوەى مندالەكەت لەباربەرى و، بەراستى بچوو پىتايە بۇ گەرماو، نىستا وەجاختان كۆير نەدەبوو)).

راستەوخۇ تىرەكە لەدلى دامو دەنگم بەرزکردەو: ((مەترسە بوو كە تازەكەت مندالى دەبى بۇتان)). ديم بە دەمى كراو ەو سەيرم دەكات بۇيە زياترم وت: ((دەتەوى بزانی لەكوى بووم، چوو بووم بوو كەكەت ببينم، چوبوم بۇ خوازبىنى، موبارەكە، چووم مەسوومە خانم داواكەم بۇتان بەراستى كۆرەكەتان كەسىكى باشى ھەلبىژاردوو، ئەمەيان ئىتر پىر بەپىستى نيوەيە، راست دەلین كە خوا نەچار نىيەو تەختە رىكخەرە، ئەم بوو كە تازەيە بەتەواوى لەگەل ئيوە ھاوتايە، مامەكەى پۆلىسە، براكانى سابوونپەزو لاتو خویرىن و دايكى لىكەچنى گەرماو، چۆنە؟ پىتان باشە؟ كۆتر لەگەل كۆتر ھەلدەفرى...)).

سەرەتا تىنەدەگەيشت چى دەلیم، ھەر سەيرى كردم و تى: ((ئەم قسانە كۆرەكەى من ناگرىتەو، كۆرە ھەژارەكەى من رۆژ ھەتا ئىوارە كار دەكات...))
قسەكەم پى بىرى: ((خۆم ديم، بەم دوو چاوانە ديم، كچەكەى بردبوو دووكانەكە...)).

دلىباوو، پىم وابى پىشى خۇش بوو، بە پىكەنىنەو و تى: ((ئا... كەوايە تۇ لەو نازەحەتبووى كە كەسىك لەناو دووكانەكەى رەحىمدا لەگەلى پىكەنىو؟ رەحىم كەجارى يەكەمى نىيە لەو كارانە دەكات، دەى كچەكان لەكۆلى نابنەو، مندالەكەى من تاوانى چىيە؟ چى بكات؟ گەنجە، خۇ سەد سان تەمەنى نىيە،

دەستىنى لى ھەلناگرن، لەدەۋلەمەندەۋە بگرە ھەتا بە قسەى تۇ برازاي پۇلىس...
 دەى نىستا چى بوۋە!) تەۋاۋى قسەكانى تانەۋ تەشەر بوۋ.
 ۋەك مارى ژەھراۋى پىۋەى دەداى.

انا، خۇ ھىچ نەبوۋە، ھەر بېروا مارەى كات، ھەرئەۋەى لايەقە، ئىۋە ھەر
 كەكەسى بى جەيا يان ئەۋ كچەى كە نازانى ناۋى خۇى بنووسىۋ، كورەكەت
 شەئەرى حافزو سەعدى بۇ دەنووسى لايەقتانە، ئەۋ ھەلەيەكى نىيە، زۇرىش پىم
 خۇشە ئەۋ كچە بىنىۋ و خزم و كەسوكارەكەى و خۇيشى ئەژدادوناباتان دەربىنى
 بەلكو قەدرى بزانن، كورەكەى تۇ نافامى كە بىيادەمى ماقول و داىك و باوكدار
 چىيە، ماۋدەك ھەر بە تەۋدەزەلى و خۇپايى خواردوۋىەتى خۇۋى پىۋە گرتوۋە،
 پىۋىستە كەسىك پەيدابىنى و تىنى ھەلداۋ داۋاى پارەى لىبكات، ھەتا بە بەرد
 ئەزىۋى خۇى بشكىنى، من نىتر ماندوو بووم، ھەرچىيەكتان گوت ھىچم نەگوت،
 سوۋرم بوون، داىە گىانم راستى دەگوت ماقولنى زۇرىش بەكار نايە)).

داىە گىانم ھەلەى كرد، كورەكەم تاۋانى چىيە؟ لەۋانەيە كچەكە كەوتىنە
 دەۋى، نەى تۇش ۋاتنەكرد؟ بەراستى گىرمان كردوۋە، مەگەر كورەكەم چى
 لىكردوۋى؟ من چىم لىكردوۋى؟ مەگەر بەشيشە سوتاندوتى؟ نەبويىتايە بە ژنى،
 نىستاش ھىچى نەكردوۋە، دەيەۋى ژن بىنى، مندالى دەۋى، دەيەۋى ۋە جاخى
 كۆنر نەبى، خۇ تۇ ۋە جاخ كۆنرى، گرىمان ژنىشى ھىنا، خۇ كارى بە تۆۋە نىيە،
 تۇش دانىشتوۋى پاروۋىەك ناندىخۇى و مىردەكەشت بە لاتەۋەيە، خەك دوو
 سى ژن دەھىنن لەمالىشىاندا شەپروھەرا پرونادات، ئەۋە تۆى جەوت گەرەك
 نەۋلاتر دەنگى ژنىكت كۆى لىبوۋە خەرىكى دىنا تىدەگەيەنى، ئەگەر خزمەكانى
 من بىنە نىرە دەلىنى بۇ لاي رەحىم ھاتوون، لەكۆلان ژنىك بىنى دەلىنى رەحىم
 دەيەنى، ھەموو كەس دەبى سلت لىبكاتەۋە، دەزانى چى دەكەى؟ ئەگەر
 رەحىمىش نەيەۋى ژن بىنى خۇم قۇلى بۇ ھەلدەمالم و بۇى دەھىنم)).

لەۋ شەپەى كە دىسانەۋە دەستى پىكردوۋ ئەۋە من بووم كە شكستم
 دەخوارد، دەفەۋتام، ۋەك خۇم نەمابووم و بووم بەر كەسانەى كە لەگەنئان

دەريام، دايكى رەھىم مەيدانەكەي چۆل نەدەكرد، شەركەرىنكى كۆلنەدەر بووى
لەشەركردن چىژى وەردەگرت.

پىشتم تىكرد، دەمەدەمى لەگەل ئەو سوودى نەبوو، لەكاتىكدا كە لەقادر مەكان
سەردەكە وىتم وىتم: ((توخوا چاۋ لەمن بىكەن لەگەل كى قسە دەكەم!))

رەھىم شەو ھاتەوە بۇ مائەوە، دايكى بە پەلە رايكرد بۆلاي و بىردىيە ژوورەكەي
خۇيەو، دە دەقە، چارەكەي، نىو سەعاتى پىچوو دەنگى قاچىم گوى لىبوو، ي
دەھاتە سەرى، ناوچاۋى تىكنابوو، لەلاي سەماوەرەكە دانىشتىبووم، وىتم:
((سەلام)).

((سەلام و ژەھەرى مار، ئەمىرۇ ئىوارەكەي لەكوى بووى؟))

((دايكت راپۇرتى دا؟))

((وتم لەكوى بووى؟))

بە نارامىيەو وىتم: ((ھىچ كوى، بىتاقەت بووم، وىتم بىرۇم بگەرىم، ھاتە بەردەم
دووكانەت، مەھسومە خانم لەوئى بوو، وىتم با كاتتان نەگرم)).

بۇ ساتىك دەمى كىردەو، زۇرى پى سەير بوو، بىرۋاي نەدەكرد كە من نىر
ھەموو زانىارىيەم دەستكە وىتبوو، دايكى ھاتە ژوورەو دە دىسانەو بە ھالەتىكى
دوورژمانە كە نامادەي شەپ بوو لەسوچىكى ژوورەكە دانىشت، رەھىم لەھەلەكە
كەلكى وەرگرت و كەوتەو قسە: ((كە وای لىھات، تۇ دوای من دەكەوى؟))

((دەي ھەر دەمزانى، كاتىك بىتھىنايەتە مائەوە)). بىرۋوم كىردە خەسومور
بەگالتەوە دىرژەمدا: ((راستى دەزانى خانم مەھسومە خىلىشە، جوانىيەكانى
ئاغا رەھىم دوو ھىندە دەبىنن)).

رەھىم ھاتە پىشەو و شەقىنكى تىھەلدام وىتى: ((كارىك مەكە كە لەژىر
تىھەلدامدا بىكوزم... دىسانەو بەلاي ناخىرمان ھاتىنەو بۇ مائەوە))، و چو
چاكەتەكەي بىنى.

نوروم بەر ھەنسوكەتەورە گرتیبوو و، بىن ئەورەى كەسەرنج بەرە بدەم كە شەقم
اردوورە وتى: ((من دەمدى كە ناغا ھەر ناروات بۇ دووكان و نەگەر بشپروات
دەت دوو دەپروات، دە تۇ مەلى مەوعدى ھەيە!))

((ھەمە ھەمە، چاوت دەربىن، ئىستا چ قسەيەكت ماوہ؟))

مەز قسەيەكم نىيە، بەلام لەوانەيە مامە پۆليسەكەى و برا چەقۇ كىشەكانى
سەيان ھەبى))

ترساو ھاتە پىنشەوورە وتى: ((دەتوانى شەپم بۇ نەنىتەوہ؟ نەگەر جارىكى تر
بەر قسانە بكەى وا دەدەم بەناو دەمتدا كە ددانت بكەويتە ناو دەمت))

دايكى دەستىكرد بە قسەكردن: ((فیری قسەى تازەش بوورە، مالەكەم،
دووكانەكەم، مالەكە ھى خۇمە، من خاوەن دووكانم، رەحیم ھىچى نىيە))

رەحیم روویكردە من: ((وايە؟ تۇ وتووتە؟))

من روومكردە دايكى و پرسىم: ((من باسى دووكانم كردووہ؟))

نەخىر تەنیا باسى ژنەننەنەكەى رەحىمت كردد))

رەحیم بىدەنگىبو، لەناو ژوورەكەدا سەروخوارى دەكرد، داوى ماوہيەك پرسى:

((ناخر، كى بەتۇى وتوورە من دەمەوئى ژنەننەنم؟))

كى وتويەتى "دايكە كە دەلى من وەجاخ كوئىرم)) دەستمكرد بەگرىان و

وتى: ((دەلى رەحىم مندالى دەوئى، خۇشم كچەكەم دى قسەى لەگەل دەكردى))

دايكى وتى: ((وہيش... چەندە دلت ناسكە... بەكەرەكەى شايان وتوورە

جاشوكە))

رەحىم روەيكردە دايكى: ((ھەستە بچۆرە ژوورەكەى خۇت، ھەمووى لەژىر

سەرى تۇدايە)) دايكى بە بوئە بۇل چووہ دەرى.

رەحىم چووہ بەر پەنجەرەكەو سەرى خستە نىوان دەستى، دواتر بە نارامى

كە دەتگوت لەگەل خۇى قسەدەكات وتى: ((پۆژىك نەبوو كە بىنەوہ بۇ ئەم بە

قۇرگىراودو شەروھەرا نەبى، جارىك نەبوو كە بىن خەم سەر لەسەر سەرىن بكەين،

ناخر مەحبوبە بۇ ناھىلى ژيان بكەين؟))

((من ناھىنم، تۇ بۇچى ھەر رۇژەو چاوت بەدوای كەسنىكەوھىيە؟ بەبىيانوۋى كاركردن لەدووكان دەمىنىتەوھەو ھەزار خويىرىتى دەكەي؟ ئاخىر بلىن من چىمە؟ كويىرم؟ كەرم؟ شەلم؟ شت دەنووسى و ھەلىدەگىرى و دەيبەي بۇ ئەو كچە كە وەكو كوند واىە)).

((كى وتويەتى من نووسىنم پىداوھ؟ چۇن كارى وا دەكەم، خۇت چاوت پىنى كەرت بەقسەكەي خۇت وەكو كوند واىە، دەي دىتە ناو دووكانەكەم من چى لىبەكە، وەلا بە خوا سن لەبراكانى دەترسم، يەك دوو جار لەگەلىان چووم بۇ نادى، جارنىكانى براكانى شتىكانى پىن پاسپاردبوو، ھەر ئەوھەندە، ئىتر لەكۇل نابىتەوھە، ھەر جارەي بە بىيانوۋىيەك دىتە بەر دووكان، ئىستا تۇ ناتەوئى بۇ ئانخواردن ئەمىنمەوھە بەسەرچار نامىنمەوھە، ئىتر چ بىيانوۋىيەكت ھەيە؟ ئاخىر بەقسەكەي خۇت من بەسەر تۇدا بەو جوانى و نەجىبىيە، كچەكەي بەسىرولمولك بخەمە لاوھ بچم كچى لىكە چنىكى سىپاودروستكەر بەينم؟ عەقلىت ھەيە؟ ئىتر ھىچ كات بۇئانخواردن لەدووكان نامىنمەوھە، ھەلەم كىردبوو، تەوبە دەكەم، ئىستا ناوا چاكە؟))

لەرووم نەھات پىنى بلىم من ھەموو شتىكەم دىوھ، دىومە كە خۇت دەستى ئەوت راكىشاوھە بردووتە ژوورى، ھىشتا دەمويست ژيان بەسەر بەرم لەگەلىدا، ئىستا لەكاتىكدا كە ئەو پەشىمان بووھەو، تەوبەي كىرد باشتىر وابوو من بىندەنگ بىم.

ھات و لەپالما دانىشت: ((ئىستا چايەكم بۇ تىناكەي؟)) چاكەم تىكردو لەبەردەمىدا دامنا، دىم ئىشاپوو، دەستم دەلەرزى، دەستى گىرتەم و ماچى كىرد: ((نا بزانە چى لەخۇت دەكەي، تۇ منىش نىگەران دەكەي، كاتىك دەبىنم كە تۇ خەفەت دەخۇي منىش نارەھەت دەبىم، ئاخىر كەمىكىش لەبىرى مندابە، من خۇ بەرد نىم. مندالەكەم ئاواي لىھات و، خەرىكە ژنەكەيشم لەدەست دەچى)).

دىسانەوھە بەيادى مندالەكەم فرمىسكەكانم ھاتنە خواری: ((دايكت دەلى دەيەوئى ژنت بۇ بىنى، دەلى نامەوئى كوپرەكەم وەجاخ كويىر بى، دەلى...)).

شەر لەنبووە شەر تێپەربوو، نێمە هێشتا بەخەبەر بووین، لەلای بەگاری
 راکشایووین و ئەو بە پێچەوانەی شەوهکانی تر کە دەهاته لام و خێرا خەری
 لێدەگەوت، ئەم جارە دەستمی خستبوو و ناو دەستی خۆی و بە دەستگەکی تری
 جگەرەمی دەکێشا، چەندە ئەم بێدەنگی و نارامییەم پێخۆش بوو، هەردوگەمان
 سەیری بنمیچەگەمان دەکرد، تەنیا بریقەی چاوه‌گانی ئەو و سوربێ سەری
 جگەرەگەیم دەدا، هەر لەو کاتەدا کە سەیری بنمیچەگەکی دەکرد دەنگی بە
 نەسپایی وەکو دەنگی شەهەیکەکی خۆش لەژوورەگەدا دەنگی دایەو: ((وا بێم
 دەکردهوه که خوشت ناویم))

منیش هەر بەو نارامییەوه وتم: ((تۆ منت خوش ناوی))

بزه‌یه‌کی کردو دەستمی گووشی، هەناسەکانیم لەنزیک ملمەوه هەست
 پێدەکرد، لەزۆری عەشقر و خوشەویستی فرمیسکەکانم هاتنە خوارێ، ناخ
 چۆن دەکرا خاوەنی ئەم دەموچاوه خراب بێ؟ من هەلەمکرد، من خراب بووم، من
 تەنیا لەبیری خۆمدا بووم، چیمکردبوو کە ئەو وا بیری دەکردهوه کە من نێتر
 خوشم ناوی؟ دەتگوت بیری منی خویندۆتەوه، وتی: ((ئەوکاتەمی کە چووین
 مندالەگەت کوشت دەمگوت رەنگە رقی لەمن بێ، هەموو جارێ دەترسام،
 دەترسام کە دیسانەوه بە بیانوری گەرماو چوون بڕۆی و نەگەڕینیتهوه))
 وتم: ((رەحیم...)) و نێتر گریانەگەم نەیهیشت قسە بگەم.

جگەرەگەکی لەتەپلەگەگەکی پال دەستیدا کوزاندەوه، رووی تێکردم، سەری
 لەسەر دەستی چەپی دانا، بەسەر دەموچاومدا شۆرپوووه‌وه و لەتاریکیه‌گەدا
 جوان سەیری دەکردم، بە پەنجەمی دەستی راستی فرمیسکەکانمی سەپییەوه
 وەکو کەسێک کە لەگەڵ مندالیک قسە بکات وتی: ((ئەمی ئەمی دەگریه‌ی؟ ئەوه
 چیتە کچی؟))

هەنسکم دەداو ئەو قسە نارامبەخشانەمی ئەوم پێخۆشبوو، بەلام گریانەگەمی
 زیاتر دەکرد، ئەو ژانانەمی کە لەدڵمدا بوون و کەسێکم نەبوو لای باسیان بگەم
 نێستا لەفرمیسکەکانمدا دەتوانەوه، میهرەبانییەگەمی ئەو قەتەغەمی برینە

ئۆزىنىڭ دىنى ھەندەكەندۇ ئارامشى پى دەدام، ئەگەر لەو كاتەدا بىر دىمايە و
 ئەگەر خوا ھەر ئەو شەوہ گىيانى ئى بىسەندىمايە گلەيىيەكم نەبوو، نەگلەيىم ھەبوو
 نەجىگەي گلەيى، ئىتر لەوہ زىاتر ھىچم نەدەويست، خۇ قەرزىم بەلای خواوہ
 نەبوو، وتم: ((رەھىم ئىتر مەھىنلە لەوہ زىاتر ئازار بىرىم، ئىتر تاقەتم نىيە، ئىتر
 جگە لەتۇ كەسى ترم نىيە، تۇ پىشتو پەنای منبە، تۇ بە فرىام بگە)).

بەگالتەود وتى: ((ئەو قسانە چىيە؟ كچى بەسىرولمولك كەسى نىيە؟ ئەگەر تۇ
 بىكەس بى خەلكى تر چى بگەن، ئەم قسانە لەشونىنىكى تردا نەكەي، خەلك
 پىت پىدەكەنن، ھەموو كەسىك وەك مەحبوبە خانىمى دەولەمەند نىيە)).

لەر خۇ بەكەم زانىنەي ئەو، لەوہى كە سەرئەنجام لەبەر دلى من دانى بە
 بچووكى خۇيدا دەنا، لەوہى كە گەرەيى منى قەبوول كىرەبوو، ھەزم دەكرى، دلم
 بۇ دەسوتا، رقىم لەخۇم بوو، لەو ھەنس و كەوتەي كە لەگەنى كىرەبووم
 شەرمە زار بووم، دەستم لەسەر دەمى داناو وتم: ((وا مەئى رەھىم، ئەو قسانە
 مەكە، ھەموو شتىكى منى، تۇ بۇ من لەتەواوى سامانەكانى دنيا بايەخت
 زىاترە، من لەھەر شونىنىك بى ژىانت لەگەل دەگوزەرىنم، من ژنى تۇم، تۇ
 سەرورەي منى، ھەر كەس پىدەكەننى با پىبەكەننى، ھەر كەس پىنى خۇش نىيە با
 پىنى خۇش نەبى، من و تۇ مان نىيە، ئەوہى من ھەمە ھى تۇيە، من خۇم تۇم
 ويست، ئەگەر دىركىك لەقاچت بچەقئى من دەمرم، ھەرچى بى من شانازىت
 پىو دەكەم، خۇم تۇم ويستووہو ھەتا مردنىش لەگەلتم، پەشىمانىش نىم)).

((بەراستتە مەحبوبە؟))

((تاقىم بگەرەوہ رەھىم، تاقىم بگەرەوہ)).

((وامەكە مەحبوب گىيان، وامەكە لەخۇت، من تاقەتى فرمىسكەكانى تۇم
 نىيە)).

چۇن ئەو ماچە گەرمانەتم لەبىر چوبوہوہ؟ بۇنى جگەرەي دەھات، سەيرى
 لىكرىم، دەتگوت چەندىن سالە نەمدىوہ، وتى: ((مەحبوب كىزبووى، جۇرىكت

لېنھاتوۋە، روومەتەكانت خېرىيەكەيان نەماۋە، دەموچاۋت زۇر بارىك بوۋە، چاۋت زەق بوۋە، نىگاكانت شادنەماۋن)).

((ناشېرىن بووم))

((نە، مەحبوب گيان، بوۋى بەژن، بوۋى بە خانم)).

بەيانى كەرىستى بېچىتە سەركارەكەى بانگى دايكى كىردو بەدەنگى بەرز بۇ نەۋەى كە من گويم لىبى وتى: ((دايە، مەحبوب بۇ ھەر شوينىك چوو بابرووات، نىتر نەبىستەم كە رىت لىنگرتوۋە)).

چ رۇژگەلىك بوون، نەو رۇژانەى كە لەژانى مردنى كوپەكەم و عەشقى دووبارەى مىردەكەم گىژو سەرخۇش بووم.

رەھىم نىتر ھىچ كات نىۋەرۇيان لەدوۋكان نەدەمايەۋە، شەۋانە سەر لەئىۋارە دەھاتەۋە بۇ مالەۋە، نىتر مەشروۋبى نەدەخوارد، پىلاۋەكانى سەرىپىنى نەدەخست، چاكەت و پانتۇلى خاۋىز و رىكوپىكى لەبەردەكرد، دايە دەھات و پارەى دەھىنا، من دەمخستە سەر تاقەكە، رەھىم دەستى لىنەدەدا، دەتگوت ناگرەو دەستى دەستوتىنى، دەتگوت مارىكە و پىۋەى دەدا، دايكى بە خىسەۋە سەيرى دەكردو لەسەغلەتيدا سەرى دەلەقاند، بەرۇژدا كە ئەو لەمال نەبوو بۇلەى دەھات و دەيگوت: ((شتىكى پىداۋە خواردوۋىەتى)). يان ((ئىستا نىتر كەيفى سازە بەجىنى ناھىلى)).

دەتگوت گويم لىنىيە، نىتر گىرنگى بۇم نەبوو، كاتىك رەھىم گوينى بەقسەكانى نەدەدا نىتر لەچى بترسامايە، مەگەر كەس ھەر لەخۇۋە شەپرى لەگەل دەكرد. نا، دەبى راۋەستم، دەبى پەنجەرەكان پىۋەدەم و، بچمە نامىزى نازىزىك، دەبى بچمە نامىزى رەھىمەۋە.

((دايە ھات، لەگەل ئەو چوۋىن بۇ لالەزار، چوۋىنە لاي ژنىكى نەرمەنى كە جلى بوكىنى خوشكەكانى دورىبو، جلىكى جوانم پىدا بۇم بدوۋرى، جلىكى تەسكى شىن بەملىۋانى سىپى و قۇپچەى سەدەفى ورد، كاتىك بۇ تاقىكردنەۋە جلكەم لەبەركرد، بە زمانە شىرىنە نەرمەنىيەكەى وتى: خۇزگە ھەموو

مشته ریبه کانم وهك تۆ ده بوون - چهنده جلهكانت لی جوانه - میرده كهت دهبن
زۆری خوش بوئی))

((دوای ماوه یه کی زۆر به دهنگی بهرز پیکه نیم، دایه گیان خوشحال بوو،
پیلایوی بهرز مکرپی، بۆنم کپی، گووله قزۆ گوارهم کپی، سوراوو سپیاوم کپی و
هموو شهوی ده مه و نیواره بۆ نه و کاته ی که رهحیم ده هاته وه خۆم جوان
ده کرد.

نه گهر خوا مه رحه مه تی بۆ که سینک هه بن، نه گهر به هه شتیک له سه ر زهوی بی و
نه گهر به خته وه ری مانایه کی هه بن هیچ نییه جگه له نارامش و عه شقی ژنو
میردیک له ژیر سه قفیکدا، جگه له چاوه پروانی ژنیک که به شه و قه وه کاته کان
ده ژمیری هه تا میرده که ی بیته وه، جگه له په له ی پیاوینک که ده پرواته وه بۆ مالنیک و
بۆ لای ژنیک که ده زانی خۆی جوان کردوو وه چاوه پتیوه له لای سه ماوه ره که
دانیشتوو سه سفره که ی راخستوو، ژنیک که بزهی جوان و میهره بانى هه یه)).

مانگی یه که می پاییز ته واو بوو، چووینه مانگی خه زه لوه ره وه، شه وانه رهحیم
پاره ی ده هینایه وه و ده یخسته سه ر تاقه که، میوه ی ده هینایه وه، هه موو جار ی
به ده ستی پر وه ده هاته وه، ده مزانی که ورده ورده خه ریکه پیر ده بن، باش بو بو،
له گهل نه وه شدا که دووه مین مانگی پاییز ده ستی پیکرد بوو، هه وا نه وه نده
سارد نه بوو، گه لای چناره کان که زهردو سوور بوون، له ژیر تیشکی خۆری
پاییزدا دل ی ئینسانی خوش ده کرد، یان له وانیه هه ر له بهر دل ی من وابوو.
چونکه گهنج بو بومه وه، نارام و هیوادار بو بومه وه.

شه وینک رهحیم هاته وه ماندوو دانیشت و چای خوارده وه: ((بهه، بهه،
مه حبوب گیان، نه مشه و چهنده جوان بووی؟))

((پنیشتر جوان نه بووم؟))

((جوانتر بووی)).

منی ماچ کردو چوو سه سوچیکه وه دانیشت به لام بیری ده کرده وه، پرسیم:
((رهحیم گیان نان بینم؟))

منه منى كرد.

پرسيم: ((برسیت نییه؟))

((راستییه که ی من برسیم نییه، تۆ نانه کهت بخۆ)).

((ئەگەر نەخۆی منیش ناخۆم، بۆچی برسیت نییه، شتیک روویداوه؟))

((نە، هیچ رووینەداوه بۆ روژ رەشی خۆم بەداخم)).

دلم داکەوت: ((چی بووه؟ رەحیم توخوا پیم بلن چی بووه؟ بۆچی پید

نالیی؟))

ئەژنۆکانم شلبون، نیتەر تاقەتی بەلاو نەهامەتیم نەمابوو، کەمیک بێدەنگ بوو
دواتر بە منجەمنج دەستی بەقسە کردەو و وتی: ((وەلا یەکیک لەدارتاش
بەناوبانگەکان، لەو کەسانە ی کە کاری گەورە هەلدەبژێرن، دەرگا و پەنجەرە ی
مانە گەورەکان و ئیدارەکان دروست دەکا، کورسی و میزیش دروست دەکات.
تەنانەت بۆ خۆی دەلی کە دەرگا و پەنجەرە ی کۆشکە کە ی کۆرەکانی رەزا
شایشیان پیداو دروستی بکەم، نیتەر نازانم راست دەکات یان درۆ. هات بۆ لای
من و کارە کە ی منی بەدلیبوو، پینی و تم دەمەوی هەرکاریک بکەم یەک لەسەر سینی
کارە کەت بدەم، بەلام نابێ خاوەنە کە ی بزانی، چونکە ئەوان دەمناسن و لەبەر
ناوبانگە کەم کارم پی دەسپێرن، ئەگەر بزانی من کارە کەم بە تۆ سپاردووه،
شەکانیان وەردەگرنەو، تۆ پیت خۆشە یان نا؟))

بە پەلەو لەخۆشیدا وتم: ((دە ی بۆ قبوولت نەکرد، بتوتایە رازیم، بۆچی و

چاوەروانی چیت؟))

((دە ی منیش حەزم دەکرد قبوولی بکەم، ئەگەر سنی چوار جار لەو کارانە
بکەم، لەگەڵ مشتەرییەکان ناشنایم، وردە وردە ناوبانگ دەربکەم، نیتەر خۆم بۆ
خۆم کار دەکەم، بەلام گرفتە کە لەو دەدایە ئەو کەسە دەلی دەبی تۆیش سەرمایەت
هەبی، بەلام من سەرمایەم نییه، داری دەوی، کەرەستە ی دەوی، هەزار شتی
دەوی خۆ بە دەستی بەتال ناکری)).

((چەند سەرمایە ی دەوی؟))

بیری کرده ره و وتی: ((هه رچه ندی بوی، خو من هیچم نییه)).

((دهبی بیری لینبکه ینه وه، بو قهرزناکهی ره حیم؟))

تەریق بووه و سه‌ری داخست و وتی: ((من پیم وت ئیوه پاره‌یه‌ک به قهرز به من بدن هه‌تا من نامیره‌کانم باش بکه‌م و کاره‌کانم ده‌ست پینبکه‌م، دواتر که پاره‌که‌م و هرگرت قهرزده‌که‌ت ده‌ده‌مه‌وه، خو نه و هه‌ژاره‌ش قسه‌یه‌کی نییه، قبولی ده‌کات، به‌لام وتی ده‌بی شتی‌ک له‌ره‌هندا داینی)).

که‌وتمه‌ بیر کردنه‌وه، ده‌بی چی بکه‌ین؟ کوتوپر بیریک به‌ میشک‌مدا هات: ((دهی کاریک بکه‌ ره‌حیم، دوو‌کانه‌که‌ بخه‌ره‌ ره‌هنه‌وه)).

((نا، کوپه، دوو‌کان فایده‌ی نییه، بچو‌که، نه‌وه‌نده‌ به‌های نییه، کابرا قه‌بوولی ناکات)).

پیم سه‌یر بوو، به‌ هه‌موو نه‌مانه‌شه‌وه و تم: ((دهی باشه، ماله‌که‌ بخه‌ره ره‌هنه‌وه، چونه؟ به‌ش ده‌کات یان نا)).

بیری کرده‌وه و له‌کاتی‌کدا که به‌ په‌نجه‌ی له‌سه‌ره‌فه‌رشه‌که‌ خه‌تی ده‌کیشا وتی: ((به‌رای من باشه، ته‌نیا ده‌بی نه‌ویش قبولی بکات، نه‌گه‌ر قبولی نه‌کرد، ناچارین هه‌ردوو‌کیان بخه‌ینه‌ ره‌هنه‌وه)).

((ئیس‌تا تو سه‌ره‌تا پینش‌نیاری ماله‌که‌ی بو بکه‌ بزانه‌ چونه، من قسه‌یه‌کم نییه بو‌به‌ره‌هندانی ماله‌که)).

سه‌ری به‌رز کرده‌وه به‌لام سه‌یری منی نه‌کرد، سه‌یری بنمیچه‌که‌ی کرد و وتی: ((نا، من هه‌زناکه‌م تو له‌گه‌لمان بینی، بو نه‌م لاو نه‌و لا شت مور بکه‌ی له‌گه‌ل خه‌لک قسه‌و باس بکه‌ی نه‌مه‌ چیه‌ مال ده‌خه‌یته‌ ره‌هنه‌وه)).

((دهی بو‌هه‌ر شوینی‌ک برۆین له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌رۆین، خو به‌ ته‌نیا نیم)).

((نا، باش نیه، نه‌گه‌ر هه‌زده‌که‌ی ماله‌که‌ له‌جینگه‌ی دابینی به‌ینه‌... من ده‌یلیم...)).

((دهی ده‌لینی چی؟))

((چون بئيم) بهراي من... وا باشتهر تو سهرتا مالکه... بکهی به ناوی منهوه، دواتر من دهیخه مه رهمنهوه)).

دلم تهکانی خوارد، خوشحال بووم لهوهی که سهیرم ناکا چونکه بهسهیریکهوه سهیرم کرد، ههستم به خیانهتکرد، هر لهسهرتاوه به قسهویاسهکانی قهناعهتم نهبوو، به گوومان بووم لینی، بهلام حزم نهکرد پروا بکه، نه مدهویست نیوانمان ناخوش ببیتهوه، وتم: ((نیستا چ جیاوازییهکی مهیه رهحیم گیان، من و تۆمان نییه، یا پیکهوه دهچین یان تهخته وداره که بینه مالهوه)).

وتی: ((خو من ناتوانم پیره پیاوهکهی مهحزره بینم بو ئیره، نه مه چیه مال دهخهینه رهمنهوه، ههزیش ناکه م ژنهکه م بچی بو ئهوی، به قسهکهی خوت من و تۆمان نییه، بهیانی دهروین مالکه که بکه به ناوی منهوه، کارهکانی تریش خۆم ریکیان دهخه م)).

وتم: ((نیستا پهلهی چیه؟ بوچی بهیانی؟ با منیش بیری لی بکه مهوه...)). له حالیکدا که ههولی دهدا تورهیییهکهی بشاریتهوه وتی: ((بیری چی؟ کابرا به پهلهیه، نه گهر نازی بهسهردا بکه م سهدی وهکو من قور دهخوات، نهو خو دست لهسهر دست دانانیت ههتا تو بیره کهت بکه یتهوه، جگه لهوانه چ بیریک؟ مهگهر تو پروات به من نییه)).

((بوچی نا رهحیم گیان پروام پیئت ههیه، مهسهله پروا نییه، بهلام...)) ورده ورده دهنگی بهرزبووهوه: ((ئهی مهسهله چیه؟ ناتهوی مالکه کهت بکهی به ناوی منهوه؟ دهترسی بیخۆم بو؟ دست و دلت دهلهرزئی؟)) خاو بوومهوه، دیسانهوه دلم بهروویدا داخرایهوه، دیسانهوه نیگاکانی حالتهی دوژمنایهتی لهخو گرت، به ساردیییهکهوه وتم: ((ناخر من هینشتا گنژم، هینشتا باش نازانم باسه که چیه؟))

((گنژی یان پروات به من نییه؟ نه مگوت منت خوش ناوی!))
 ((نهوه چ قسهیه که رهحیم! نهوه کهی په یوهندی به خوشویستهوه ههیه؟))

((ئەي چ شتىك پەيوەندى بە خوشويستەنەو ھەيە؟ خۇ من گۇپراوم، مانگىكە بە مەيلى تۇ ھەئس و كەوت دەكەم، ھەر سازىكت لىدا سەمام پىنكرد، وتت مەچۇ سەركار وتم بەسەر چاۋ، شەو زوو ۋەرەو ھە بۇ مائەو ۋەم بەسەرچاۋ، وتت ھەز دەكەم بۇ ھەموو شوئىنىك پىرۇم وتم پىرۇ، دەلىنى دەمەۋى بزانم باسەكە چىيە؟ باسەكە ئەو ھەيە كە تۇ دلت نايە مائەكە بكەي بە ناۋى مەو))

بەسەيرىكەو پىرسىم: ((كەوايە ئەم مانگە بۇيە وات دەكرد مائەكە بكەم بە

ئاوتەو))

((شىتتكردم، وا بىردەكەيتەو ڪلاوت لەسەر دەنىم - دەتخەلەتتىم -))

بە نارەزايەتتەو وتم: ((پەھىم!))

((پەھىم، پەھىم نىە، مائەكە دەكەي بە ناۋمەو ھە يان نا؟)) لەبەرئەو ھەي بىنى من

بىدەنگبوم وتى: ((تۇ ئەم مائەت بۇ چىيە؟ مندالت نىيە، خەرجىيەكەشت لەسەر

مە... ئىستا چ مائەكە بە ناۋى مەو ھە بىت و چ بە ناۋى تۇو، دەتەۋى مائەكەت

لەگەل خۇت بەرى بۇ ئەو دنيا، دەتەۋى دواى خۇت خوشك و براكەت بىخۇن؟))

بە نارامى وتم: ((ناھا... كەوايە باسەكە ئەمەيە، كەوايە تەواۋى چىرۇكى

دارتاشى و مالى دەولەمەندو ئىدارەو كۆشكى كوپەكانى رەزا شاۋ ھاۋبەشى

رەھن بىانوون؟ كەوايە مانگىك ددانت لەسەر جەرگت داناۋ مەشروبەت نەخواردو

خوئىرى كەرىت نەكرد بۇئەو ھەي من رام بكەي؟ ئىستا كە كوپەكەم نەماۋە دەتەۋى

مائەكە بكەم بە ناوتەو ھە نەكا بە مىرات بەر كەسىكى تر بكەۋى؟ دەتەۋى ھەموو

شتىك لەچنگ دەربىنى و بىكەي بە ناۋى خۇتەو؟ نە گيانەكەم بخەو ھە بىتە

خەوت))

كوتوپر كەوتەو ھە سەرخۇم، ئەو پەردەيەي كە لەبەسەرچاۋمدا درابوو لاچوو،

ئەو ھەموو گەوجىيە لەمن دورر بوو، چۇن زووتر نەمزانىبوو؟ نىقابەكەي لەسەر

رووخسارى لابردو روۋى خۇيم دى، لەحالىكدا كە كۆلەمستى بەسەر فەرشەكەدا

دەدا ھاۋارىكرد: ((دەبى ئەم مائە بكەيت بە ناۋى مەو، تىگەيشتى؟))

نېھمال كردو وتم: ((من مان ناكەم بە ناۋى كەسەو))

((تۇ ناتوانى، نىستى دەيىنى، ئەگەر مالەكە نەكەي بە ئاومەوہ بۇ خۇن دەزاسى چېت بەسەر دىنم)).

((مالەكەم بىكەم بەناوى تۈوہ، بۇنەوہى مەعسومە خانم بىنى بۇ ئىرە)).

((نەرى دەيىنم، بۇنەوہى چاوت كۆيىرىن، بۇنەوہى دەمندالى بىنى، ھەتا تۈى وەجاخ كۆيىر لەداخا بىتەقى)).

((ئەو كاتە منىش دادەنىشم و سەيىرتان دەكەم)).

((نەخىر دەچنەوہ بۇ مالى ئاغا گىانتان، ھەر ئەوہى كە بەشەقىك لەمالەكەي دەرىكردى)).

دەمارەكانى مى لەزۈرىي تۈپەيىكەي ھەستابوون، دەمارە رەشە قىزەونەكەي مى لەھەموو جارى ئەستورتر بوو، لاسايى دەكردمەوہ: ((تۇ پشت و پەناى منبە رەحيم گيان... من جگە لەتۇكەسى ترم نىيە)).

وتم: ((رەحيم بىپرەدەوہ، ديسانەوہ ھاربووى!))

((ھار، باوكى سەگىباتە)).

((دەمت داخە، ناوى باوكم مەھىنە)).

((من دەم داخەم!))

شەقارلەيەكى لىدام و بەدواى ئەودا مستەكۈلەو شەق بەسەرمدا بارى، دەتگوت تۈلەي ئەو مانگە دەسنىتتەوہ، دواتر ماندوو توورە دەستى ئى ھەنگىرم و رۇيشت لەسەر لىئواری پەنجەرەكە دانىشت، سووكايەتى زۇرە پىنكرابوو لەگىيانى خۇم وەپرز بووم، پرسى: ((مالەكە دەكەي بە ئاومەوہ يان نا!))

((نا، نا، نا، ھەر كە مەعسومە خانمت ھىنا مائىشت بۇ دەكرى)).

((نا ئەو مالم بۇ ناكېرى، ئەو دەبىتە خانمى مال و تۈيش دەبىتە كارەكەرى مندالەكانى، خۇ من وەجاخم كۆيىر نىيە، تۇ وەجاخت كۆيىرە، من كۆپم دەوى مىراتگرم دەوى، دايكم راستى و تۈوہ من مندالم دەوى)).

لەجىگەكەم ھەستام، دايكى ھاتبووہ ژوررەوہو بە چىزەوہ سەيرى دەكرىن، ديسان ناكىر بەستەكە شكابوو، بەرەو لاي رەحيم لامكردەوہو بە توورەيىوہ

پینکه نیم: ((هوه نییه زور به پیزی! بلیمه تی! ملک و مالت زوره! ده ترسی تاج و
تخته کت بشینوی، بویه وه لیمه همت دهوی، گریمان چوار کویرو که چه لیشته
خسته وه، کاتیک نانت نییه بیانده یتنی هر وا باشتره که وه جاخت کویربن، چوار
سابوون پهزو خویری، چوار سوالکهری سهر کولان، نهو مندالانه ی باوکیان
تویو و دایکیان مه عسوومه خان هر له وه باشتره نه بن.

نهو مندالانه ی که له ناو زبندا گه وره ده بن سهر نه نجام دیاره چییان لی به سهر
دیت))

دیسانه وه کوتوپر له جینگه که ی دهر په پری و پر به هیزی خوی کیشای به ده ممد
دلخ خاو بوده، قیزانندی: ((مه گهر نه مگوت دهمت داخه! وا ده زانی خوت زور
جوانی! له ناو ناوینه دا سهیری خوتت کردوه! وه ک سیرمه وای... پینت ده نیم یا
نهو ماله ده که ی به ناومه وه یان که لاکه کت ده خه م- ده تکورم-)).

پشتی دهستی له سهر لیوم دانا، کاتیک لام برد له خویندا خووسابوو، دایکی به
له حنیک که هه ولیده دا به به زه ییانه بی وتی: ((ژنه ده ست هه لگره، لینی گه پری، بو
نه وه نده توورده ی ده که ی که ناوا لیتبدا! خو تو ده زانی میرده کت توورده یه، تو
سهر نه نجام هر ده بی وابه که ی ده ی زووتر بیکه و گیانی خوت پرگار بکه)).

((نه گهر پشتی گویتان دیبی، نهو ماله ش ده بینن)).

په حیم هاواری کرد: ((نایده ی! نیستا پیشانت ده دم، پروتت ده که مه وه
نه وه نده به برسیتی راتده گرم هه تا عه قلت ده که ویته وه سهر خوت)).

به مه نس وکه وتیکی توندو تووره پویشته ژووره که ی تر، هرچی پاره یه ک له سهر
تاقه که بوو هه لگرت، ده رگای صندوقه که می کرده وه، باقی پاره کان و مستیله
له لماسه که ی هه لگرت، له به رخویه وه بوله ی ده هات: ((سه گباب، نه به زمانی
خوش حالی ده بی و نه به میهره بانوی و نه به قیزه و هاوار، ده بی باوکت بینمه
به رچاوت)).

دایکی وتی: ((نه مگوت! نه مگوت زمانی درینژ بووه! نه مگوت نه وه نده بوی شل
مه که سواری سهر تده بی، فهرموو، تازه زمانی نه وه نده درینژ بوو!...))

دەستى راستى داي بە ئەنشىكى دەستى چەپىدا ھەتا درىژى زامانى من
 دەستىدا ۋەم ((نەھانم گيان، زمانم ھەبوو، ھەموو كەسىن زامانى ھەيە، كەسى
 لال نەيە، نەنبا ھەندىك كەس لەبەر ئابروويان ئاۋىرن، خانىمى دەكەن، بى
 خەپايى خۇ كارىكى دژوار نىيە، ھىمنى دژوارە، كارى ھەموو كەسىن نىيە، بەلام
 خۇ نىۋە لەر شتانه تىناگەن، چونكە لەسەرەتاۋە ھىچم نەدەگوت پىنتان وابوۋى
 ھەر دەبىن ژىر دەستەبىم، خەتاي خۇم بوو، خۇم كردم بەخۇم، چاوم كوئىرىنى دەبى
 بىكىشىم، ھەر لەسالى يەكەمەۋە پەشىمانقان كردمەۋە، زانىم كە لەناۋ
 پىغەمبەرەكاندا جرجىسىم دۇزىۋەتەۋە، ھەموويانم بەرداۋ بەكۆرەكەى تۆۋە
 نووسام...)).

قەسەكەى پىن بېرىم: ((نە گيانەكەم، نەگەر لەكۆرەكەى منت باشتى شك بېرداي
 نەتدەۋىست، لىقەتتى تۆ ھەر ئەۋ كۆرەى من بوو...)).

رەھىم بىن ئەۋەى كە سەرنج بداتە نىمە لەژوورەكەى ترەۋە دەرىپەرى و تى
 ((سىنە بەندەكەت لەكويىيە؟))

بە سەيرىكەۋە چوۋمە دواۋە، ئەۋ شەۋە لەبەر ئەۋ سىنەبەندەكەم لەملكر،
 سىنە بەندەكە يادگارى باۋكم بوو، دەستم لەسەرى داناۋ و تىم: ((ناتدەمى))
 ((ئەرى بەخىرى باۋكت نايدەى)).

دەستى گرتىم بەرەۋ پىشتەۋە بايدا، ئىتر ئىنسان نەبوو، بەراستى بوۋو بە
 ھەيوانىكى دېندە، ۋەكو بەراز، ۋەكو گورگ، ھەر ۋەكو ھەيوانىكى نامۇ وابوۋ
 كە زۇرتىر لەترس نەفەرتى پىنۋەدىار بوو، بەدەستى راستى ۋە بەزەرىبەك
 سىنەبەندەكەى لەلم بچراند، روۋىكردە دايكى و تى: ((لەبەيانىيەۋە نەگەر لەم
 مالە دوو پىنى چوۋە دەرەۋە من و تۆيان و تۋوۋە)). چوۋ بۇ لاي دارگاگەۋ
 دايخست، لايكردەۋەۋ پىنى و تىم: ((ھەتا بەيانى باش بىرى لىبكرەۋە، بەشكەم
 ھەللت بىتەۋە سەرخۇ، من ئەم مالەم دەۋى و ھەر جۆرى بوۋە دەيسىنم، ئىستا
 باشتى وايە بە زامانى خۇش بەدەيتى)).

چوره ژورره که ی دایکییه وه هردووکیان لهوئی خهوتن، ههتا نیوهی شهر
 هر چراکه دانیشتم، خهوم لینه ده که وت، رووخسارم، ده م، دهستم، هه مور
 وینیکی جهستم ته نانهت پشته ملم بههوی کیشانی سینه بنده که وه ژانی
 کردو ده سووتایه وه، به لام ژانی سه ره کی له دلمدا بوو، نهی کوا نهو ره حیمه ی
 له دووکان ده مدی؟ که ی رویشتم؟ بوچی رویشتم؟ خهتای من بوو یان نهو؟
 زچی نه مهیشتم له گهل که وه کب بمینیتته وه؟ نه گهر که وه کب له جیاتی من بوایه
 بی ده کرد؟ نایا نهو باشتر نه بوو؟ نایا نهو باشتر له زمانی نه م پیاره حالی
 ده بوو؟

ماندوو بیزار بووم، فرمیسکم نه بوو، وه کو په یکه ریک دانیشتبووم، ته نانهت
 ناکری بلیم بیرنکم له میسکدا بوو، سهیری گولی فهرشه که م ده کرد، سکالا بو کئی
 بهرم؟ سکالا لای کئی بکه م؟ خوم به چاوی نوقاوه وه خوم خستبووه چاله وه،
 نیستا درهنگبوو، قهره بوو نه ده کرایه وه، نه مده زانی چی بکه م، ته نیا ده زمانی که
 نیتر تاقه تم نه ماوه، نا، نیتر به سه، عه شق باو کمی هینایه پینش چاوم، دلم گری
 گرت. دلم له تلته بوو، رۇحم کوژرا، نیستا مانای ژیان ده زانم، ده زانم که ناکری
 له گهل ژیان گالته بکری، ژیان یاری نییه، هه وهس نییه، نهو شوینه ی که من
 که وتبوومه ناوی، نهو جه هه ننه مه ی که به سه ره وه تیی که وتبووم، منی برژاند
 بوو، زانیم که دهستی رۇژگار دهستی میهره بانو به سوژی دایک نییه که
 به سه رمدا دهیکیشی، رووخساری دنیا رووخساری به بزهو پر له میهره سوژی
 باوک نییه که له گه لم بوو، چهرخی گهردوون نهو یارییه نه بوو که بیرم
 لینده کرده، یارییه که بتوانین به زور داگیری بکه یز و هر کاتیک لینی
 ماندبووین به نوکه شه قیک له خومانی دووربخه ینه وه راستییه که نهو بوو که
 له بهر امبه رمدا بوو، له وه تالتر بوو، که باسی لیوه بکری، ورده ورده له قسه کانی
 باوکم تیده گه یشتیم و نیستا مانای نهو قسانه به چاوی خوم ده بیم.

نه زمانی که ی خه وتم و که ی هه ستام، چراکه هر نیشی ده کرد، شهو هینشتا
 ده کو قیر وا بوو، چراکه م کوژانده وه هه ره لهوئی له سه ره فهرشه که خهویکی ژاناوی

هاتە سۆراغمو ھەر جارناجاری بەخەبەر دەھاتم، دەی رۆژ ببەو، نای شەر چەد
 بە سەبرو تاقەتی، نەي کەي کۆتايیت دئ؟ ھەتا کەي دیلی نەم تاریکییە بە
 کەي نەم تاریکییە لەیەخەم دەبیتەو؟ نەي خەم و خەفەت یان رزگارم کەن یان
 سەکورژ، خواپە رزگارم کە، نەك مەرگی بەشینەیی بەلکو بە یەكجاری بزرگاری
 لەدەستی خۆم بزرگاریکە.

ناسمان بوو بە خۆلەمینشی و ھیشتا ھەموو شوینی تاریکبوو، ھەستام، چ
 شەریکم تیبەر کردبوو، ھەر لەو شوینەي کە راکشایووم ھەستامەو و دانیشتم،
 نەژنۆکانم لەباوھش گرتبوو، پالم بەدیوارەکەو دابوو، لەپەنجەرەکەو سەیری
 خەوشەکەم دەکرد، لەسووچی دیوارەکە، نەو جینگەيەي کە شوینی نەلماس بوو،
 ناخیکم ھەلکینشا

دەمدی لەقادر مەکان سەردەکەوئ، لەپالم دادەنیشی، گەنمەشامی دەخواو،
 ترساوہ لەشەری من و باوکی و دەگری، باش بزرگاری بوو.
 دەرگا کە کرایەو و خەسووم بەسەماوہرەکەو ھاتەژووری، کەي دنیا پروناک
 بووہو، کەي خۆرکەوتووہ؟

ھەر بەو جۆرە بیدەنگ و بن جۆلە دانیشتبووم، چاوی بە من کەوت پنی
 سەبربوو، بۇ ساتیک کە سەماوہردەکەشی بەدەستەو بوو راوہستا: ((حائ نەو
 ھەتا بەیاتی ھەر لیرە بووی؟))

وہلام نەدایەو، ھاتە پینشەو و شتومەکی لای سەماوہرەکەي کۆکردەو،
 لەپالمدا دانیشت و نامۆزگاری دەکردم: ((ئەيەرۆ بزانی چیت لەخۆتکردوہ،
 نەوہندە تووہی مەکە، جاریک بۆت ریدەکەوئ لیتدەدات و تووشی شەلەت
 دەکات، ھەلس وکەوتی چۆتەو سەر باوکە پرحمەتیەکەي، تووہیە، وەرەو مائەکە
 بکە بە ناویبەو و خۆت رزگار بکە، وەلا من بۆ ھەردووکتانمە))

پەحیم بەدەنگیکي گەر ھاتە ژوورەو: ((دایە ھەر لەخۆتەو سەری خۆت
 مەيشینە نەم ناھالییە، لاچۆ بزانی، زمانی کەر باش حالی دەبئ))، بەسەر
 سەرمەو دەستی لەکەلەکەینا وئ: ((مائەکە دەکەي بە ناومەو یان نا؟))

مهگه له گه له توم نيهه وهكو سهگي رهش دانيشتوویت و سهیرم دهکهي))
 پرسیم ماله که دهکهي نه ناومهوه یان نا))

سهیرم بهرز کردهوه، لیوم دهکزیاهوه، دهتگوت ناوساره، وتم: ((فا))
 شهقیکی له قاچم هندا: ((ناخ، له م بنیادهمه بی چاوو پوره! سهیریکه،
 مردووه دهی یارهیه کیش بدهی سهیری بکهي)) روویکرده دایکی: ((دایه من
 دهروم کاتی گه پامهوه نه م فهرشانهت کوکر دینتهوه ده موی بیانفروشم، پاره م
 پنیوسته

گه وتیری بروا، دایکی پرسی: ((نان ناخوی))
 بیده بهمه بیخوا با هارترین))

دهمرانی که مستیله و سینه بهنده که م و پاره کانی له گیرفاندایه، هتا
 ناوه راستی قادرمه کان چوو، به لام دیسان گه پرایه وه و چوو ژووری خه ره که وه،
 چراکانی له سهیر تاقه که ههنگرت و پرووی کرده دایکی: ((نه مانهش ده به م
 ده بیانفروشم، پاره م پنیوسته))

دهتگوت که سینک داوای شیکردنه وهی لی کردووه.

من هه له جینگه که هی خوم دانیشتبووم، بیدهنگ، بی نه وهی وشهیه ک بلیم،
 دایکی وتی: ((دلته راحت بوو، نیستا دهروا هه موی دهفروشن و هتا شه
 نیوهی بوو رابواردنی خوی سهیر دهکات))

شانم دایه سهیری، دانیشته ناخبخوا، ههستام و چوومه ژووره که هی ترو توند
 دهراکه م داخست، تاقه تی نه وه م نه بوو سهیری بکه م چ جای نه وهی له پالیدا
 دانیشتم و ناخبخوم، ده موچاوم دهیه شا، له بهر ناوینه بچووه که هی سهیر تاقه که
 سهیری خوم کرد، که چاوم به ده موچاوی خوم که وت، وشک بووم، تهوای لای
 راستی ده موچاوم له زله که هی دوینی شه و رهش و شین ههنگه پابوو، چاوی راستم
 باش نه ده کرایه وه و سووچی لیوم ناوسابوو شین بوپوه وه، ترسام، پیم سهیر بوو
 زیندوو ماوم، پیم سهیر بوو چون له ژیر نه وه موهو شق و مشتته کوله یه دا

ھاتوومەتە دەرنى، ھىشتا گوئى راستم لەزىللەكەى ژانى دەکرد، دەنگى داىكى بەرزبۆھو بە كىنەوہ وتى: ((سەماوەرەكە دەكوئى، دەخۆى بخۆ، ناخۆى مەخۆ)).

بىنىم لەژوورەكە چووە دەرهوہو لەقادرمەكان پوئىشتە خواریوہو، شتىك بەمىشكەدا ھات، بېرىارى خۇمدا، بەپەلە بوخچەكەم ھەنگرت و جەكانم و ھەندىك شتومەكى خۇم تىخست، شتومەكەى خۆ جوانكردنەكەشم تىخست، چارشىوہكەم بەسەرماداو لەقادرمەكان ھاتمە خواری، خەسووم وەكو پلنگى بىرىندار ھاتە سەر رىگەكەم و دەستى لەكەلەكەى خست: ((ئەوہ بو كوى؟))
((دەمەوى بېرۆم ئىتر تاقتەم نەماوہ)).

((بو كوى بېرۆى؟ ھەروا سەرت دادەخەيت و دەپۆى؟ مەگەر ئەم مائە خاوەنى نىيە؟ مەگەر گوئىت لىنەبوو دوئىنى شەو مىردەكەت چى گووت؟))
((كام مىرد؟ من ئىتر مىردم نىيە؟))

چاوەكانى دەرپەراند: ((چاوم رۇشن، قسەى تازە دەبىستم!))
دەم كردهوہو ئەوہى بەدەمدا ھات نەمگىرايەوہ: ((ئەو پىاوہ خوئىبى مىردى من نىيە، پىم عەيبە كە بەوئىم پىاو، بەو بلىم مىرد)).
پىكەنى: ((گلەبىت لەپىاوہتییەكەى ھەيە؟))

((نا، گلەبىم لەپىاوہتییەكەى نىيە، لە ھەلس و كەوتى بى شەرەفى گلەبىم ھەيە، لەبى غىرەتییەكەى، تۆ نازانى من دەلىم چى، ئەو نازانى، فىر نەبووہ، لەكى وانە وەربگرى؟ لەكوئى فىرى وئىنەكىشان بىبى بىبى؟ حەقىيەتى كە نەزانى غىرەت چىيە؟ شەرەف كامەيە! منى لاواز دەخاتە ژىر لەقەوہ بەلام لەبرا چەقۇكىشەكانى مەعسوومە دەترسى، لەبەرامبەر ژندا ھىز دەنوئىنى و كاتىك پىاو دىتە مەيدان لەپشت كراسەكەى داىكىيەوہ خۆى دەشارىتەوہ، داماو دەبى، نارام دەبىتەوہ، وەكو مەرى لىدى، پىاوئى ئەو تەنيا بە سمىل و چاكەت و پانتۆلەكەيەتى و تەواو)).

ئیتیر به خه سووم نه ده گوت نیوه، ئیتیر به روم نه ده گوت خانم، چونکه خانم نه بوو، شیاوی ئه و ناوه نه بوو، چونکه بنی عه قزو بنی شهره ف بوو، ئیتیر نه مده ویست له وه زیاتر چارم به پرووی راستییه کاندای بنوقینم، پیوست نه بوو که بۆ پاراستنی خوش ناوی کوپه کهم دایه گه وره به پرینز نیشان بدهم، ئیتیر کوپه کهم نه بوو، یان له وانیه زوریش به ساکاری به هوی ئه وه وه که خوشم تاراده یه کی زور وه که نه وانم لیهاتبوو، له وانیه وه فیر بوبوم، زمانی ئه وان فیر بوبوم، باش و خراپم له بیر چوبوه وه، په یوه ندی ته مه ن و ریزم له بیر چوبوه وه.

له سه ر قادر مه ی ده رگای حه وشه که دانیشته وتی: ((ژیانی کوپه که مت کۆکردۆ ته وه ده رۆی؟))

((کام ژیان؟ کوپه که ی تو ژیان هه بوو؟ کاتیک منی هینا ته نیا جله کانی خوی هه بوو، نیستا ژیان هه بوو؟))

به ئارامییه وه وتی: ((بوخچه که داده نیی دواتر ده رۆی)).

وتم: ((ئه ی به سه ر چاو)).

ئارام گه پامه وه له قادر مه کان سه رکه وتم، خه یالم راحت بوو، هه ستاو به بۆله بۆل چوو به دوا ی کاریدا، چوومه ژووریکه وه که رۆژگارینک له نارامی و هینمی خۆم سه رم سووپامبو، ده رگا کهم داخست، تازه به خۆم داها تبوومه وه مه حبو به چیت ده وی له م ماله بیبه ی؟ ده توانی دیسانه وه نه م جلانه له بهر بکه ی؟ نه م پیلوانه له پی بکه ی؟ نه م گوله سه رانه له قرته بده ی؟ نه م شتانه ی ژیان له گه ل مروقیکی وه که حه یواندا، ده ته وی چییان لیکه ی؟ نه مانه که سونبوی گهنجی به خه سار چوو و ئاواته ختکینرا وه کان و غروری بریندارو ههسته برینداره کانته بۆ چیت ده وی؟ نابوتیان بکه و له ناویان به ره.

مقهسته کهم هه لگرت، بوخچه کهم کرده وه ته واری جله کانم به مقهست کۆته کۆته نه نجن نه نجن کرد، مقهسته که پیلاره کانمی نه ده بری، چه قویه کم هه لگرت و پیلاره کانیشم پی دراندن، ده ستمپرا، به لام هه ستم پینه کرد، درنده بریوم، حاجمی جینگاو بانه کهم هینا به لام نه مکرده وه به لکو به چه قۆ له توپه تم

کړدن. لڼغو دوشه که کم دهره ښا او ته واویم له توپه ت کړدن، نه و ونده به چیره ووه
 له تمه کړدن که ده تگوت دهماره کانی ره حیم، ده تگوت زمانی خه سوومه.
 ده تگوت سنگی خومه، ده تگوت به ختی خنکینراوی خومه، له ژیر لڼوه ووه بوله
 دهات: ((نه رواحی باوکت، ده هیلم نه مانه ت بو بمینینه ووه؟ هر له و بیردابه))

دواتر به چه قو که و تمه گیانی فشره کان، به سهر چوکوه ده پویشتم و
 به دهستی راستم و به ته واوی هیزمه ووه ته واوی فشره کانم له ت و په تکر دن و چیژم
 دهر د.

له دژ کړده ووهی ره حیم، له پی سهر بوون و له توپه یی و بی هیوا یی نه و ههستم به
 شادی ده کړد، بزهی توله له سهر لیوم بوو، له سهر لڼوه شین و رهش
 هه لگه راوه کانم، له سهر رووخساری رهش هه لگه راوم له لیدان.

سه ما وهره کم هه لگرت، هیشتا گرم بوو، ناوه که یم کرد به سهر
 جیکه و بانه که دا به سهر فشره کاندا، خه لوزه کانی که و ته سهر جینگا و بانه که،
 چارشینوه ره شه که کم هه لگرت و قدم کرد، ده مزانی که خه سووم حزی له و
 چارشینوه یه، به و چارشینوه دهنکه دهنکه ی خه لوزه کانم هه لگرت هه تا دهستم
 نه سووتی و دانه دانه یم ده خسته سهر فشره کان، فشره کان گول به گولی
 دوو که لیان لڼه هستا، چارشینوه ره شه که کون کون بوو، وه ستام و سهر مکر د.
 چاوم به سندوقی نارایشته کانم که و ت، بیشکینم یان بیسو تینم و، رابرد وومی
 له گه ل بنیژم، به لام دلم ده یگوت کلاوه که ی نه لماس له و یدایه، یادگاری نه و
 به هاره شیرینه، بیرد وهری یاخی بوونه کانتی تیدایه، شه و قه کان و حزو
 ناواته کانی لاویتی تی تیدایه، نه م ناوینه ی عیبره ته هه لگره، ویستم دهر کا که ی
 بکه مه ووه سهری کلاوه که ی نه لماس بکه م، به لام ترسام، ترسام که هر نه و
 سندوقه بی که باو کم قسه ی له باره ووه ده کړد، ده ترسام که نه گهر دهر کا که ی
 بکه مه ووه چا و بهستم لی بکات، قاچه کانم بی هیز بن، بمینمه ووه و بیسه دیلی
 ناپاکی و نیتر نه توانم خوم رزگار بکه م، خویشم نازانم چی بوو که کوت و پو
 سندوقه که له با وده شمن، دیسانه ووه چارشینوه که کم به سهر دادا و، له قادره کان

هاتمه خواری، دیسانهوه خهسووم وهکو دیویک که دهتگوت موت نی
ههلیپروزاندوه نامادهبوو و لهبهردهرگا که دانیشته.

((دیسانهوه خۆ که وتیتهوه ری، بهراستی روویهکی باشت هیه، نهو لیدانهی
دوینی شهوت لهبیر نهماوه که لهفیلیان بدایه دهخوت. دیسانهوه نارهزووی
لیدانت کردوه؟))

وتم: ((برۆره نهو لاوه، بهینه با برۆم)).

((ناپۆم))

((خۆ من بوخچهکه م بردهوه ژووری، نیستا بهینه با برۆم)).

((نهی نهه چیه لهباوهشتدا؟))

((نهوه هی خۆمه، پهیوهندی بهتۆوه نییه)).

((ههرجی له م ماله دایه هی کوردهکه مهو پهیوهندی به منوره هیه)).

وتم: ((شوکور بۆ خوا کوردهکهی تۆ هیچی له م ماله دا نههیشتۆتهوه که هی من
یان هی نهو بن، وتم لهسه رینگهکه م لاچۆ)).

بهدهنگی ناخۆشو بهقیژهقیژ هاواریکرد: ((بۆ پیت شهرم نییه؟ ژنه ی بن
چاووپوه؟ من لاشچم تۆ چۆن رووتدی بهو دهموچاوهتهوه بجیته دهی؟ وه لا
کس ناویری سهرت بکات، وابیرهکه یتهوه...)).

قسهکه م پنیچی و نارام پرسیم: ((که وایه نا چیته نهو لاوه؟))

((نا)).

به نارامی داهاتمهوهو سندوقهکه م لهسوچینکی ههوشهکه دانا، چارشینوهکه م
لینکردهوهو لهناوهراستهوه قهدمکردو لهسه سندوقهکه م دانا، دواتر بهرهو لای
نهو لامکردهوه، دهستی چهپم بردوو لهسه سهپۆشهکه یهوه قزیم کینشاو
لهحالیکدا هه بۆله م دههات وتم: ((مهگر به تۆ نالیم لاچۆ؟))

به نهواری توانامهوه قزیم راکینشا، به جوریک که لهسه قادرمهکه بهرز
بووهوهو قیزانندی: ((دهستت بشکن))، ههولی ده دا بهرگری لهخۆی بکات و چنگ
بگری، بهدهستی راست دهستیم گرت و وا قهپم پینداکرد که ههستم کرد ددانهکانم

لهگوشتهکهی رۆدهچن و پیک دهگه نهوه. چهنده خۆش بوو، وا قیژانندی که بن شک
 دعوت دراوسنی بهو لاره ترهوه گونیان لیبوو، ئیتر من خۆم بهرمدا نه
 له بهرنهوهی له قیژه قیژه کهی بترسم، جینگه ی دوو ریز له ددانه کانم له سه ره مه چهکی
 ده رچوو. به دهستی جینگه ی ددانه کانن دهسپری، ههردوو کمان هارکات
 سه رنحمان دایه نهو هیزه ی که هه مبوو، جهسته ی بچووک و وردیلانه بوو، وهکو
 مندالیک سیانزه سانه وابوو من نهوه م پنی سه یربوو که نهو هه موو سانه له
 ده ترسام. نه مدهزای که بوچی زووتر نهو کاره م نه کردبوو، دهستی کرد به
 قیژه قیژو جنیودان، وتم: ((بیدهنگبه، بیدهنگبه...)) تاقه تی قیژه قیژه کانیم نه بوو.
 دهنگی وهکو چهکوش دهیدا له سه رم، دیسانه وه وتم: ((بیدهنگ دهبنی یان نا؟))

به دهستی توند ده میم گرت و به دهسته که ی ترم پشته ملیم گرت، له ترسانا
 چاوی ده ره پریبوو، هه ره بهو حاله ته و به کیشه کیش بردم و له بهشی چه پی
 دیواری چه وشه که دا، هه ره لهو شوینه ی که ته رمی کوپه که میان لیدانا بوون
 به توندی پشتیم دابه دیواره که دا، چه زم ده کرد بن نه وه ی من پنی بلیم، خۆی
 بزانی که ده مه وی له پان دیواره که دا دانیشنی، له بهرنه وه ی نه یزانی به پنی
 له پشتی قاچه کانیمدا، هه ره دوو قاچی چوو پیشه وه، وهکو ماسی له بهینی
 هه ردوو ده ستمدا خزاو، کهوت به سه ره زه ویدا، به ناله وه وتی: ((ناخ ئیسقانه کانم
 شکا، وه ی که له که م، بریندار بووم، منت کوشت، یاخوا خوا بتکوژی))، دهستی
 کرد به گریان.

به دهنگی بهرز جنیوی ده دا، به مشته له سینگی ده داو جنیوی ده دا، له بهر
 ده میدا هه ل تروشکام، وهکو مامۆستایه ک چون ده رسی شاگرده ته وه زه له که ی
 ده دا، په نجه م به ره و لای درنژ کردو وتم: ((مه گه ره نه مگوت بیدهنگبه؟ نه مگوت
 ده نگت ده رنه یه؟ وتم یان نه موت؟)) و دیسانه وه توند ده میم گرت، به لام نه م جاره
 بیدهنگ.

((نه گریت، وتم نابنی بگریت، دهنگ ده رنه یه)).

گرفنی سه ریوشه که یم له ژیر گهرووی راگرت و سه ریم له ده موچاوی شین و رهش
هه لگه پراوی خوم نزیك کرده وه و به ده نگیکی نارام و توقینه ر وتم: ((دهی نیستا
باش گوی بگره، بزانه ده لیم چی، من له م ده رگایه ده پزومه ده ری))، لامکرده وه و
به په نجهی دهستی چه پم نیشاره تم به ده رگای حه وشه که کرد، ((تو هر لیره دا
داده نیستی تا نه و کوپه بی شه ر هفه خویرییه ت دیته وه، نه گه ر هه راهه را بکه یت
له وسه ری کولانه که شه وه گویم لیبیت، بۆت ده گه پزیمه وه، ده تخنکینم و،
که لاکه که ت ده خمه ناو حه وزه که وه تا هه مو و وا بیربکه نه وه که خنکاوی، چاک
تینگه یشتی؟!))

به نیگایه کی ترسا وه وه سه ری به نیشانه ی حالی بوون هینایه خواری، له ترسی
هیزی من نه یده توانی قسه بکات، ده تگوت ههستی به وه کردو وه که من گالته ی
له گه ل ناکه م، ده تگوت ده زانی که من شیت بووم و کاری واش ده که م، ترسی
خوشم له ترسی نه و که متر نه بوو، چونکه کوتوپر زانیم که به ناسانی ده توانم نه و
کاره بکه م و به ته واوی مه یل و حه زمه وه به کرده وه ده یکه م، هه پشه نه بوو، بۆ
ترساندن نه بوو، به راستی نه وه ی که و تبووم بپروام پیی هه بوو و کرده وه که شی
بۆم دژوار نه بوو، زانیم که به یه ک وشه له لایه ن نه وه وه، به بیستنی ناله یه ک یان
دیتنی دلۆپیک فرمیسک خیرا ده یخنکینم.

خوله کیك بیده نگ دانیشتم و سه یرم کرد، چاوه پروانی قیزه و هاوارو جوئه یه ک
بووم، داوام له خودا ده کرد که بیده نگ بی و کار نه داته دهستم، نه م جاره خودا
دروعا که می قه بوولکرد، پیره ژن ترسابوو، بیده نگ دانیشتم، وشک بوو، نارام
له جینگه که م هه ستام، به شه ق له پزانیم هه لدا، په حیم چ ماموستایه کی باش بوو،
ماموستای نازارو نه شکه نجه و، من شاگردیکی زیره کم لی ده رچوبو، نایا
په حیمیش نه وه نده له لیدانی من حه شه و ده ده گه ت...

نارام چارشینوه کهم به سهر دادا، سندوقه کهم له ژیر بانمنا، نه گه پامه ره سهیری
 چه وشه بکه م، سهیری ماله کهم بکه م، سهیری جینگه ی به تالی کوپه کهم بکه م.
 شوینه کهیم ده زانی له گورستان بوو، ده متوانی بچم بو لای، نیگای مانناوایی
 پیویست نه بور، ده رگا کهم کرده وه هاتمه ده ری و توند دامخست و رزگارم بوو.
 نیتر دیلی نه و نه بووم، دوو عاکه ی باو کم گیرابوو، هر نه و هرزه بوو که تیایدا
 شووم کرد، پاییز بوو.

* * * *

دەرنى سىيەم

لەكۆلەنەكان تىپەر دەبووم، مردوويەك لەگۆرستانەو ھاتبوو بەرندا دەريشت، زۆر ماندوبووم، ھەر بىرم دەكردەو، لەناو شەقامدا دەنگى پىنى نەسپەكان. تەگەرى كەژاوەكان، دەنگەدەنگى دەست فرۆشەكان، قەرەبالغى خەك، ھاتوچۆى جارجارى ئۆتۆمبىل، سەرم دەيەشا، بۇ كۆى بېرۇم؟ بۇ كۆى؟ بارىكتى ھەتتا ژنى ئەو بى كچى من نىت، مەيەرەو بەم مالدە، بۇ كۆى بېرۇم؟ مالى خوشكەكانم؟ بەم سەرو سىمايەو؟ بېرۇم و ئابرويان لاي مئىردەكانيان بەرم، بېرۇم بۇ مالى پوورە كىشور؟ دۆرمنەكەى دايكم شاد بكم؟ بېرۇم بۇ مالى مام؟ بۇ لاي ئامۇرئم؟ بەم حالەتەمەو؟ خۆم بى ئابروو بكم؟ بۇ كۆى بېرۇم؟ دەپۇم بۇ مالى مېرزا ھەسەن خان، بۇ لاي عىصمەت خانم، ھەوى كەى دايكم، ھەرچى دەبى بابى، دەزانم مالدەكەيان دووكۆلان خوار مالى پوورمە، دەمزانى كە تارو ويولون فىرى خەك دەكات، دەمزانى خەك لەگەرەكدا دەيناسن، دەچووم بۇ لاي مالى پوورمەو، ئارامو بە پى، پەلە بۆچى؟ لەم دنيايەدا كەس نەبوو چاوپروانى بى، لەبەرامبەر باخە پىر دارەكەى مالى پوورمەو تىپەرپوومو بەخەسرەتەو جوانىي ئالتونىي رەنگى سەرچلى دارەكانم لەژىر خۆرى پايىزدا سەير دەكرد، دوو كۆلانم ژماردو بەرەو لاي چەپ لامدا، ديوارى باخەكەى مالى پوورم دەتگوت لەلای راستەو زۆر دوورو درىژ بۆتەو، پرسىيارم لەخەك كرد ھەتتا مالدەكەم نۆزىيەو، دەرگايەكى دارىن كە چەكوشىكى بە شكلى سەرى شىزى ھەبوو،

لەپشت دەرگاگەووە دەستام، لێزەدا چی دەکەم؟ خەریکم ئێ بێ ئابوورییەکان ساردەکەم" دەبێ بگەرێمەووە، بەلام بۆ کۆی" پردهکانم لەپشت سەر مەووە رووخاندبوو، جینگە ی گەرانەووم نەهێشتبوووە، نێتر چاره یەکم نەبوو، خەم لەدەمدا دەکۆلار هەتا گەرۆوم دەهاتە سەری، دوودن بووم، هەستم بەسەرما ی پاییز دەکرد، بێ نامانج بەرەو لای راست و چەپ چاوم گێراو پیش نەوێ بەشیمان بێمەووە دەستم بێ نەوێ مینشکم نەمێ کردبێ سەری شێرەکی گرت و جارێک لە دەرگاگەیدا.

خێرا دەرگایان کردەووە، لایێک دەرگاگە ی کردەووە، چاکەت و پانتۆلی لەبەردابوو و، کلاوی پەهلەوی لەسەرکردبوو، بیرم کردەووە کە دەبێ هادی بێ، کۆرەکی عیسمەت خانم، دیار بوو دەویست لەمال بێتە دەری، رووی خۆم پێچابوو. وتم: ((سەلام)) لەحنی سلۆهەکم نەوێ خەمناک و ئارام بوو کە خۆیشم پێم سەیربوو، ئەمە هەر ئەو دەنگە نەبوو کە بەیانی لەگەرۆوم دەهات دەری.

((سلۆ لەمنەووە، فەرما یشتیکتان هەبوو؟))

((من کارم بە عیسمەت خانمە)).

((ناوی بەرێزتان؟))

((من... من... کچی ئاگای بەسیرولمولکم، بە عیسمەت خانم بفرموون مەحبوبە)).

دەرگاگە ی کردەووە بە پەله وتی: ((بمبۆرە، نەمناسیت، فەرموون وەرن ژووری، مالی خۆتانە)). لەبەردەم دەرگاگە لاچوو، حەوشە یەکی خاوین و خوش بوو، چوومە ژوورەووە، دەرگاگە ی داخست و وتی: ((ئێستا دەپۆم بانگی دایکم دەکەم)).

چەند هەنگاویکی هەنگرت و لەدەرگایەکی لای چەپی بیناکە لەچا و دیارنەما، چاوم بە دەوری حەوشەکەدا گێرا، کتوپر لەهات وهاواری گۆرەپانی شەر گەیشتبوو مە ئارامی، لەبازاری مسگەرەکان تێپەر بووم و پێم نابووە

کتبخانه یه کی چۆله وه، چهنده بیدهنگ، چهنده نارام، چهنده هینمن، دهتگوت ماله که، بیناکه و بهره کان و خشته کان و په نجره کانیش هینمن، شهره فدو نارامی و بیده نگیان هه یه.

حه وشه یه کی بچووک و خوشبوو، پاک و خاوین، تهختی هه وشه که به نهختی سوز سازکرا بوو، وهکو ته وای ماله کان له ناوه پراسته که پیدایا هه وزینکی بچووکی تیدابوو، له لای چه پیدایا دارمیوئیکی پر گه لآو جوان به دار به ستیکه وه و له پال دیواره که دا هه لئو اسرابوو، له سووچینکی باخچه که دا چهنده بینه گولینکی جوانی لیبوو - به پینچه وانهی ماله که کی خۆم که رحیم ته نانهت جارینکیش شتینکی وای ئی نه ده چاند - من سه د جارم پئی گوت به لآم به گویندا نه ده چوو، له گهل گولناسی و جوانی نامۆ بوو، له بهرام بهرم، له کوتایی هه یوانه که دا که پانتاییه که کی مهترینک ده بوو و به چهنده قادر مه یه که له هه وشه که جیا ده بوه وه، سئی ده رگای به پرهنگی سه زو، به په نجره کی چوار گوشه کی جوان که له ژور وه به پره دی ساده و سپی رازابوونه وه و سه رنجمی بهره و لای خوی راده کینشا، بهره کانیا ن له ناوه پراسته وه به ستبوو، دهتگوت سه ری دوو سینگوشه کی ریکوپینکن، هه تاو له بهینی گه لای میوه که وه تینپه رده بوو و رووناکییه کی جوان که دهتگوت رۆنی لیدراوه له گهل جولهی گه لای داره که له سه ر ده رگا و په نجره که ده که وتنه سه ما، هه موو شوئینیک شۆردرابوو خاوین بو، ماله که نه وه نده نارام بوو که نه گهر عیسمهت خانم درهنگتر بگه رایه ته وه من به پتیه خه وم لینه که وت، به لآم نه و هات و هادیش به وایدا، عیسمهت خانم هه تا نه و رۆژه منی نه دیبوو، هیچ کاممانی نه دیبوو، هیچ کاممان بینجگه له باو کم، ئیمهیش نه ومان نه دیبوو، هه ر نیگه رانبووم، دهتگوت بلینی چۆنبی، به لآم به دیتنی نارام بوو مه وه، بالابه رزو کز بوو، وا هاته به رچاوم که له دایکم زۆر پیرترینی، نازانم هی ته من بوو یان دژواری رۆژگار، لینه کانی ناسک بوون و بزیه کی شهر منی له سه ر بوو، لووتی باریک و بچووک بوو، چاره کانی زۆر گه وره نه بوون، به لآم قژی له ژیر سه رپۆشه که یه وه دیار بوو رهش بوو برۆی باریکبوو به هه لگرتن برده بوو یه سه ری و، چاره کانی کراوه تر بوون،

ديار نه بوو كه له رووي نيگه رانييه وه بن يان تيگه يشتن. ده موچاوي سپي و شل بوو. پښتني ژير چاره گاني چرچ بوبون. به كورتی و به گشتی پواله تينكي ناراه و فامعي هه بوو. پواله تينكي ناسايي، رووخساري كه سيك كه پني خوشه خزمن به گوره تری خوی بکات، نهك له بهر به رژه و دندی تاكه كسي، بهلكو نه بهر خوی بهو شينويه دلخوش نه بوو، له و مروغانه بوو كه به زهیی به هه بوو كه سينكدا ده هاته وه، له و مروغانه ی كه ناکری خوشت نه وين، هر كه چاری به من كهوت سلاوی پيش سلاوه كه م خست، ((سه لام مه حبوبه خان، بوچی ليره پاره ستاون؟ فرموون وهرنه ژورری، به خیر بين))، دهرگای ژورری ميوانينكي بچورك به لام زور خاوين كه ده ستیک قه نه فو و فرشی هرزانی تيدابوو كردموو. ديار بوو نه وهنده ناچنه نه و ژورره وه، ((ببورن مه حبوبه خانم، فرموون رهن ژورری، نانی به يانیتان خواردووه؟ هادی گیان راکه شتيك بينه)).

به درو و تم: ((به لنی خانم، ده ستت خوشبيني، نه هادی خان، زه حمت مكنشه)).
خهريك بوو ده مردم له برسانا.

وتی: ((ئيستا په رداخیک چایی ده خونوه، شایانی نيوهشی نييه)). بزه يكي نه وهنده ميهره بانی به روودا كردم كه ليوی خومم گه ست نه گريم.
دهرگای ژورره كه ی كرده وه، له ژورره كه دانیشتم، له سر قه نه فیه كي لای په رنجهره كه، په رده كه ی لايدا هه تا خور جواتر بينه ژورره وه، تيشكي خوره كه كه و ته لای چه پی من، چه ندهم پينخوش بوو، ده تگوت ده ستينكي گه ره كه ميهره بانيم پیده داو گروتين ده دا به جهسته ی ساردو ماندووم، ماوه ييك هات وچو بوو هه لده سوپا، هادی هات، قاپينكي گه وره ی مسی به ده ستوه بوو، دايكي كه له دوايه وه بوو ته پله كينكي له بهر ده ممدا دانا، وتم: ((زه حمت مكنشن)).

((نه و قسانه چييه! زه حمتی چی؟ چیمان كردووه؟ نانی خه جاله تيه)).
هادی قاپه كه ی خسته سهر ميزه كه، چاو شه كردو نان و كهره و مره بای به لالوك.

عیسمەت خانم کە دەتگوت دەروونناسی خویندووہ وتی: ((هەتا ئیوہ پاروویەک نان دەخۆن من دەچمە مەتبەخ، ئیستا دیمەوہ خزمەتتان)).
 لەگەڵ هادی چوونە دەری، لەحەوشەدا سرتە سرتیان دەکرد، وا دیاربوو کە هادی خەریک بوو دەچووہ دەری بۆ شتکەرین و خۆی پۆیشت بۆ مەتبەخ.
 هەتا عیسمەت خانم چووہ دەری، وەکو پشیلەیهکی قەلەوی نەوسنی لەژێر خۆرەکە دانیشتم، سوچی چارشینوہکەم بەرداو لەحالیکیدا کە سەیری حەوشە و گولەکان و خۆرەتاوی پاییزم دەکرد تیر سکی خۆم نانم خوارد.

عیسمەت خانم هات و قاپەکە ی بردەوہ، ئارامییەکە ی ئەوان بۆ من جینگای سەرسۆرمان بوو، رەوتی سروشتی ژیانم لەبیر چووبوہوہ، عیسمەت خانم گەرایەوہ لەپال دەستەدا دانیشتم، دیسانەوہ پوخسارم توند داپۆشیبوو ئەو پنی سەیر بوو، دیار بوو پرسیاری لەخۆی دەکرد بۆچی لەویش رووم دادەپۆشم، دەمزانی کە هەزار پرسیاری هەیه بۆ چی لەویم؟ مێردەکەم لەکوینیە؟ بێ شک دەزانی، بەلام لەوہ ماقولتەر بوو قسە ی لێوہبکات، زۆر باش جینگاو شوننی خۆی دەزانی، بەهینمییەوہ پرسی: ((ئاغاتان چۆنە؟ چۆن بوو ئەوان تەشریفیان نەهینا؟))

بیرکردنەوہکەم شیوا، گێژ بووم، بەپەلە بێ بیرکردنەوہ وتم: ((بەئێ؟ چیت فەرموو؟))

((مێردەکەتان، مێردەکەتان چۆنە؟))

وتم: ((ئیتەر مێردم نییە)). فرمیسک لەچاومزا، سەرم داخست کە ئەو نەیانبینی، چاوەکانی خەربوونەوہ، دەمی کرابوہوہ، بەسەیرنیکەوہ پرسی: ((ئەبەر بۆچی؟ شەرتان کردووہ؟ زیز بووی؟))

هەر بەو شیوہیە ی سەرم داخستبوو وتم: ((ئیتەر کار لەوانەدا نەماوہ)).
 ((بۆچی؟ مەگەر چی کردووہ؟))

چارشيوه کهم له سهر لابر دو پروخساری شین ههنگه پراو ئاوساوی خووم نیشاندا، به راستی دای به سهر دهستی چه پیدا وتی: ((ناخ منت بمرم، نیستا ده لیم هادی دوکتورت بو بینئی)).

((نا، عیسمهت خانم، توخوا ئه و کاره مه کهن، پیویست به دکتور ناکات، چاک ده بیته وه، خو یه کهم جاری نییه)).

((جاری یه کهمت نییه؟ پیشتیش لینی داوی؟ وهی منت بمرم، ئه ی بی نینساف چی لیکردووی! وتم: قهینا کا من خووم به وشتانه وه گرتوره، با هادی خان بچینه وه بو قوتابخانه)).

((نه مپرو قوتابخانه نییه، رۆژی جیژنی مه ولوده، هادی خه ریکبوو ده چوو بو شوینیکی تر، کاریکی گرنگی نییه)).

که وایه نه مپرو جیژن بوو، نه مده زانی جیژن چیه له تاو شیوهن، پرسیم: ((که وایه نه مپرو پشووه؟ حه سهن خانیش له ماله وه نییه؟))

((کاکه م چۆته ده ری، به لام بو نیوه پو ده گه پرنته وه، خوژگه خیرا ده هاته وه، با بزانه چی بکه ین، ئیشت زوره؟))

((پروخسارم؟ نا، ئیره م ده ئیشی)) و ئیشاره تم بو دلمکردو کوتوپر فرمیسه که کانم وه کو کانی هه لقولا، بی ئه وهی که بمه وهی کهس به زه یی پیمدا بیته وه، بی ئه وهی رقم هه ستایی، بی ئه وهی حه زم له گریان بی، ده پراو ده پراو ده پرا، نه مده ویست له به رده م ئه و ژنه دا بگریم، نه مده ویست خووم وا نیشان بده م که بی ده سه لاتم، پیم خوش نه بوو باسی لاوازی و پوژ ره شی خوومی بو بکه م، ده ترسام ئه م فرمیسه که نه له لای ئه و سووکم بکات، به لام به ده ست خووم نه بوو، منیک که کهس ده ره قه تم نه ده هات، منیک که ئه وه نده خو ویست بووم سه رم له ناسمان ده دا، نیستا خه لک به زه یی پیمدا ده هاته وه، بریا کانی فرمیسه که کانم وشک ده بوون، بریا قاچم ده شکاو نه ده هاته ئیره، چ سزایه کی قورس بوو بو چاویک که ده یدی دلێک که ده ویوست، نیستا لیزه، له م ماله دا دانیشه، له تاو مالی ئه م ژنه، هه ویی دایکت، له لای ئه م ژنه که ناگای له هیه چ نییه دانیشه هتا

نەویش بە سەیرنکەووە سەیرت بکات، هەتا کۆرەکەى لەناو حەوشەدا
 دەستەکانى بگىرى و لەژێر چاوەووە بە بەزەبەووە سەیرت بکات، هەتا حەسەن خان
 بێتەووە بیریکت بۆ بکاتەووە، کارى خۆ کردەبە، بگىرى با جوان سەیرت بکەن،
 نەدەبڕایەووە. و تەم: ((دەزانى لەپۆژى جیژندا چاک کاتم گرتن! تۆشم نارەحەت
 کرد، هەر لەبیرم نەبوو کە نەمپۆ پۆژى جیژنە، من زەحەمەت کەم دەکەمەووە))
 وتى: ((نا، کۆرە ئەو قسانە چىبە؟ ئىرە مانى خۆتانە، چۆن من دەهینم نىووە
 بڕۆنەووە؟ بەخوا نەگەر لەم قسانە بکەن لىتان دنگىر دەبم، باوکتان کەم چاکەى
 بووە بۆمان... ئىستە کە کچەکەى پۆژىک هاوتۆتە مانمان بىن بپروا؟))

دیسانەووە فرمىسکەکانم هاتنە خوارى، بۆچى لىم نەدەگەرا، بۆچى
 بەپىچەوانەى حەزى خۆم دەهاتنە خوارى؟ بەلام بە هەموو ئەمانەووە چەندە
 ناسوودە بووم، حەزم دەکرد سەرم بەخەمە سەر شانى و دەردى دنى بۆ بکەم،
 چەندە ئەم ژنە دلسۆز بوو، لەمن دوور بوو بەلام زۆر لەمن نزىکتر بوو، و تەم:
 ((دەزانى سەرەتا من نەویندار بووم؟)) دەیزانى، ((دەزانى بەزۆرە ملنى خۆم بووم
 بە ژنى؟)) دەیزانى، براکەى خۆى پەحىمى بردوو چاکەت و پانتۆلى بۆ کرىبوو،
 ((دەزانى کورپىکم لىنى بوو؟)) دەیزانى، باوکم بۆى گىرابووە، ((دەزانى کۆرەکەم
 لەناو حەوزىکدا خنکا؟)) دەیزانى، ((دەزانى جەرگ سووتاو بووم)) دەیزانى، بە
 فرمىسکەکانیا دەىگوت کە دەزانى، کە تىدەگا، چونکە ئەویش کورپىكى هەبوو.
 بانگى نىووەپۆیدا نانى هینا، هەرچى و تەم راوەستە کە حەسەن خانىش بىتەووە
 قبوولى نەکرد، پىنى وابوو کە برسىمە، لاواز بووم، لەدوینى شەووە تا ئىستە
 هىچم نەخواردبوو، وتى: ((خۆ نەهەکەى بەیانى شتىكى وانەبوو)).

دەبوایە نانم بخواردایە، دەبوایە بپىک گىانم تى بەهاتایەتەووە، هەر لەو ژوورەدا
 سفردەهەکیان لەسەر زەوى داخست و لەگەل کۆرەکەى نانمان خوارد، هادى لەژێر
 چاوەووە سەیرى دەکردم بەلام هىچى نەدەگوت، با ئەویش بىبىنى، با هەموو
 کەسى بزانى، دواى نان دیسانەووە بە لەگەل عىسمەت خانم لەسەر قەنەفەى بەر

به نجره که دانیشتم و چام خوارده‌وه، ناسووده بووم، بیرم ناسووده و نارام بوو. قاجه‌کانم دریز کرد، سهرم به پشتی قه‌نه‌فه‌که‌وه نابوو و له‌هه‌تاوی پاییز چیژم و هرده‌گرت، نیتز نیگه‌رانی هاتنه‌وهی ره‌حیم نه‌بووم، نیتز له‌رقی دایکی ددانه‌کانم لیک گیرنه‌ده‌کرد، ته‌واوی نه‌مانه زور له‌من دور بوون، هی رابردوو بوون، هر له‌وی خورم لیکه‌وت، نزیکه‌ی کاتریمیر سینی پاشنیوه‌رؤ بوو که عیسمت خانم به دسته میهره‌بانه‌کانی که به ناوچاوانیدا ده‌هینام خه‌برم بودو. چاومکرده‌وه و هه‌ولمدا بیرم بکه‌ویته‌وه که له‌کویم، هه‌تاوه‌که به‌سهر جه‌سته‌مدا تیپه‌ربوبو که وتیبوو نه‌ولاکه‌ی ترمه‌وه، ره‌حیمه؟ دایکییه‌تی؟ نا، ئاه چنده باشه نه‌وه عیسمت خانمه به‌ده‌نگی نه‌رمی دایکانه پیم ده‌لی: ((مه‌حبوب گیان، نازیزی ده‌که‌م هه‌سته، هه‌سه‌ن خان ده‌یه‌وی قسه‌ت له‌گه‌ل بکات)).

هه‌سه‌ن خان له‌وه گه‌نجر بوو که من بیرم لیده‌کرده‌وه، گه‌رچی قرژی تاله تاله سپی بوبو، بالای ناوه‌ندی و لووتی که‌میک گه‌وره بوو، لینه‌کانی گه‌وره سهره‌وه‌ی جه‌سته‌ی روو به پیشه‌وه بوو، دیار نه‌بوو که نوشتاوه‌ته‌وه یان که‌میک کووره. ده‌نگی گه‌وره و باوکانه بوو، کاتیک هاته ژووری چارشینوه‌که‌م له‌سهرشانم که‌وتیبوو، هه‌تا ویستم چاکی که‌م سلأوی کرد، له‌به‌ری هه‌ستام، هینشتا دانه‌نیشتبوو وتی: ((خانم نه‌م پیاوه چی لیکردووی؟ چون نه‌و کاره‌ی کردووه؟ چون دلی هاتوووه؟ نه‌ویش له‌گه‌ل خانمیکی به‌ریزی وه‌ک ئیوه)).

به خومم وت نابئی بگریت، به‌زور ریگه‌م لیگرت.. به‌هه‌موو نه‌وانه‌وه چاره‌کانم تهر بوون، پرسی: ((نیستا ده‌ته‌وی چی بکه‌ی؟ ده‌ته‌وی من ناشتتان بکه‌مه‌وه؟))
((نا، ده‌مه‌وی ته‌لاقی لی بستینم)).

نه‌پینی سه‌یر بوو نه‌ دژایه‌تی‌کرد.

((باوکت ناگاداره؟))

((نه‌خیر، سه‌ره‌تا هاتمه‌ ئیره، نه‌مه‌زانی چی بکه‌م، به‌لام نیستا زه‌حمه‌ت که‌م ده‌که‌م و ده‌چم بو‌مالی باوکم)).

بەھەر خانە مەھمۇت خۇرۇك باش نىيە، باش نىيە ناوا دايىقتان چاۋى پىتقان
 نەھىرى راۋەستى ما سەردەتا ماۋىكت بانگ بىكەين بىن بۇ ئىرەو تۇ ناوا بىيىنى دواتر
 خۇى مەردو چ مەمەرىك دەدا

بىسەمت خانە گوتى: كاكەم راست دەكات، ئەگەر دواى ئەو ھەمور سالە
 دايىكت مەو خالەۋە چاۋى پىتقان بىكەۋى، دوور لەگيانى دىق دەكات، دەبىن بىيىرىن
 مەدواى تاغا گىيانتدا

مروا ئەدەكرد كە ھەۋى، ھەۋىنى خوش بوى، ئەۋەى كە من لەو شەش ھەوت
 سانەما تەخرەبەم كىردبوو، منى دىرەق بار ھىنا بوو، وا بىرم دەكرەۋە كە
 خەنگى دىبا ھەمور دىرندەو، قازانچ پەرسىتى، وردە وردە ئوسولنى مروقاىەتى
 كەۋتەۋە بىرم، ھەسەن خان وتى: (ھادى، دەتوانى بە فېرگەيەك بچى بۇ مالى
 تاغاي بەسىرولمولك)

ھادى نامادەبوو وتى: ((بۇ ناتوانم خالە گيان، ھەلبەت دەتوانم)).

نارىش بەزەبى پىامدا دەھاتەۋە، دەيوست خزمەتتىكم پى بىكات، دايكى بە
 ئارى پرومەتى خۇى رنى و وتى: ((ۋەى خوا بىكوژى، ھادى خۇ تا ئىستا
 نەچتە مالى تاغا، تاغا قەدەغەى كىردبوو كەسمان بچىن بۇ ئەۋى، ئەگەر خانم
 بىلنى نارەھەتى تووش دەبى)).

ھەسەن خان بە بىتاقەتتەۋە دەستىكى راۋەشاندا: ((من دەزانم چى دەكەم)).
 لەۋورەكە چوۋە دەردەۋە دواتر پاكەتتىكى داخراۋى ھىنا، دايە دەست
 ھادى وتى: ((دەۋى بۇ مالى تاغاي بەسىرولمولك، لەدەرگادەدەيت و دەلىنى
 كارە بە تاغا ھەيە، نەچىتە ژوورەۋە، ئەگەر زۇرىشىيان لىكردى ھەر نەچىت، بلىن
 ناتوانم بىنە ژوورەۋە، تەنبا پاكەتەكە دەدەيتە دەستى خزمەتكارىك و دەلىنى
 بىدە دەست تاغا، بلىن دەبى خىرا بىخوئىننىتەۋە)).

بە نىگەرانبىيەۋە پرسىم: ((لەناۋ نامەكەدا چىت نوسىۋە؟))

هر بهر له حنه هيمنو نارامه يه وه وتی: ((مه ترسه کچه کم، شتی نژدم تیا
باس نه کردووه، تهنیا نووسیومه وهرن بو نیره سه بارهت به گرفته که ی مه حبویه
خانم قسه ده که یین، ناوی خو شم نو سیوه هر نه و نه ده)).

نه و نه ده دم شهرم ده کرد نارهم کرد بوو، له دلی خودا جنیوم به رحیم دودا،
سهرم بهرز کرده وه به هادیم وت: ((ببووره هادی خان، بووم به سهرنیش به
نیوه، ماندووش ده بی)).

بزه یه کی جوانی کردو به میهره بانو و شهرمنییه کی مندالانه وه گوتی:
((نه به خوا، به گیانی دایکم ماندوو نابم، نیستا ده پوم و خیرا ده گه پریمه وه)).

چهنده ساکار بوو، چهنده بی تاوان بوو، شانزه ساله یی، ته مه نی بی گوناه ی،
ته مه نی گه شبینی، قوناغی بی ناگایی، قوناغی عه شق و خوشه ویستی، هر نه
قوناغی که مرؤقه پیی ده خزی و به می شکه وه زهوی دهری، هر بهر جوړه ی که
من و ابووم، هادی رویشته و دلی من که وته لیدان، نیتر تاقه تی دانیشتم نه ما بوو،
نه م سهر نه وسهرم ده کرد، داده نی شتم، ده سته کانم لیک ده سوون، دوا ی نه وه همو
ساله باو کم دی، چاوم به باو کم ده که وی، هه لیه ت نه گه ر بی، نه گه ر بیویستایه
چاوی پیم بکه وی، هه سهن خان و عیسمه ت خانم دلایان ده دامه وه، ده م وشک
بوو، جه سته م سارد بو بو وه، عیسمه ت خانم شهر به تی دایه ده ستم، خویشی
له من باشتر نه بوو، هه سهن خان له سهر هه یوانه که دانیشتبوو نه نی شکی له سهر
نه ژنوی دانابوو ته زیحی کی به ده سته وه بوو، به نیشانه ی به داخه وه بوون سهری
ده له قاند، دهنگی ده رگا که به رزبوه وه، هه رسیکمان له جیگه ی خو مان وشک بووین،
هه سهن خان وتی: ((نیوه بچنه ژووری هه تا من چهنده قسه یه کی له گه ل ده کم)).
رام کرده ژووری و له پشت په نجه ره که وه به دزییه وه سه یرم ده کردن، عیسمه ت
خانم ده رگا که ی کرده وه، سهره تا باو کم دی هاته ژووری و هادی به دوا یه وه بوو
نیتر چاوم نه وی نه ده دی، هه زم نه ده کرد باو کم بهر حاله ته وه چاوی پیم بکه وی،
ژنیکی دامای قوربه سهر و تینه لدر او به جیگه ی نه و کچه نازدارو شاده ی که
وه کو که به به له نجه وه ده چوو به ریگه داو له چاوه کانی غرور ده باری.

((حسهن خان)) .

باوکم که هاته ژورده وه بانگی کرد: ((حسهن خان)) .
 به لام پینویستی نه ده کرد که بانگی نه و بکات، حسهن خان به پینشوازییه وه
 چوو، باوکم له گهل نه وان سهرقانی گفتوگو بوو، چاوم به رووخساری که وت،
 قره کانی لاجانگی سپی بوبو، رووخساری کزتر و رواله تی پیرتر بوبو، سمینلی
 چند تالینکی سپی تیکه وتبوو، کزتر بوبو به لام میهره بانتر و هینمن تر بوو،
 به هه موو نه مانه وه رووخساری تال و داگیراوو نارپه حهت بوو، وه له نیگه رانییه که ی
 گرنگتر نه وه بوو که نیگه رانییه که ی زیادی ده کرد به و سرته سرتانه ی که ده کران،
 جله کانی وه کو جاران خاوین و ریکوپیک بوو، زنجیره نالتوونه که ی سر
 جلیسقه که یم ددی، دهستی چه پی له جلیسقه که ی نابوو، دهستی راستیشی
 خستبووه ژیر چه ناگه ی و به و نیگایانه ی که پراو پر بوو له تیگه یشتر و، به جوانی
 گوینی له قسه کانی حسهن خان ده گرت و جاری واش هه بوو سهیری عیسمهت
 خانمی ده کرد که قسه کانی به براکه ی ده بری، له و کاته دا باوکم هه ناسه یه کی
 قوولی هه لکینشاو پرسیارینکی کرد، حسهن خان که پشتی له من بوو به
 پنجه کانی نیشاره تی به و ژورده کرد که منی تیدا بووم، خهریک بوو خور ناوا
 ده بوو، باوکم به په له دوو هه ناگای به ره و ژورده که ناو پراوه ستا ده تگوت نه ویش
 له من باشتر نییه، بانگی کرد: ((مه حبوبه!)) چاوم پر بوو له فرمیسک، هه ناگاوینکی
 تر هاته پیشی: ((ئیستا بو نایه یته ده ری!)) دهنگی نارام و خه مناک بوو.

سهرم داخست، ده رگا که م کرده وه و پالما به لای راستی ده رگا که وه، لابه لا
 وه ستا بووم، لای چه پی رووخسارم نه و به شه ی که ساغ بوو لای هه وشه که وه بوو،
 پنجه کانم ده گوشی هه تا فرمیسکه کانم هه لنه وه ری، به نه سپایی وتم: ((سه لام)).
 به سه یریکه وه سه رنجمدا که دهنگمی بیست وتی: ((سه لام)) و هاته پیشی،
 به رام به رم وه ستا، لاکه ی تری رووخسارم له ژیر قرژمدا شارده بووه وه و، رووی
 له پرژده که بوو، باوکم هه وئی ده دا رووخسارم ببینی، ده یویست دوا ی نه و هه موو
 ساله رووخساری کچه که ی ببینی و، من له پیشان دانی رووخسارم ده ترسام، چاوم

جھسہر خان بہ نارامی وتی: ((دھلین جاری یہ کہمی نہ بووہ))

ماوکم سہیری کردم: ((راست دہکن؟ تویش ہر مایتہوہ؟ قبولت کرد؟ زیانت کرد؟))
((دہمگوت لہوانہ یہ ببی ناغا گیان))

((باش ببی نہ گیانہ کہم، نہوہ ہر لہبنہرہ تہوہ خراب بہ خنیوکر اوہ، نہم ماروہیہ لبی داوی و تویش ہیچت نہ گوتوہ؟ لبی نہ دہگہ پرای؟ دہزانی چی لیکر دووی بہ راستی کہ چ حہوانیکہ! نہویش لہگہل کچیک کہ لہبہر نہو پشتی لہمہموو کہ سو و ہموو شتیک کرد، لہگہل کچہ کہی من، کچیک کہ لہگول ناسکتری پی نہ دہگوترا...)) قورگی گیرا، بو ساتیک فرمینسک لہچاویدا کوہوہوہ، خیرا پشتی تیکر دم و دہستی کردہوہ بہ رویشتن، داوی ماوہیہک ریزہیدا: ((بن کہسی گیرہیناوہ؟ کاریکی پی دہکہم کہ پہلہوہرہکانی ناسمان بوی بگرین، ناخر تو بوجی مایتہوہ؟ بوجی نہم ماوہیہ ہیچت نہگوت؟ مہحبوبہ؟ بوجی؟))

دہنگی نارام بوو بہ پندہوہ قسہی دہکرد، وتم: ((لہبہر کوہرہ کہم ناغا گیان))۔
ہیچی نہگوت، بہ لام رہنگی سپی بوو، لہوہی کہ وتبووم پہشیمان بوومہوہ، دستہکانی لہپشت نا، پشتی کوہرہبوو، سہیری زہوی دہکرد، بیدہنگبوو، عیسہت خانم بہ بیدہنگی فرمینسکی ہلدہرشت، باوکم وتی: ((دہزانم زورت نازار کیشاوہ))۔

بہ ہنسکدان وتم: ((ناغا گیان ہیچ کہس نازانی، ہیچ کہس))۔
راوہستا تا گریانہ کہم تہواو ببی، چہند جاریک دہمی کردہوہ قسہ بکات، لیوہکانی دہلہرزی و نہیدہتوانی، نہو کات وتی: ((دہی باشہ تہواو بوو، نیتر تسہی لیوہ مہکہ، نیتر خہفت مہخو، خوہم دہکہومہ داوی ہموو شتیک، نیستاش ہیچ نہبووہ، پیلاوہکانت لہسہر چاو، بہخیر ببی، نہو زہرہری کرد کہ ژنیکسی وک تووی لہدہستدا، من تیناگہم چون گہوہریتکی وک تووی نہناسی؟

ئەو ھەش لەرۈژرەشى خۇيەتى، يەككىك لەرۈژرەشى ئەم جۈرە مەزۇقەنە ئەرەبە ي قەدرى ئەو نىعمەتەي خوا پىنى داۋن نايزانن)).

ھەسەن خان وتى: ((بەراستى راستىيەكەيت وت ناغا، كەر چۈن نرخی نوقلر و نەبات دەزاننى؟!))

چووينە ژوورى و دانىشتىن، ھادى چاى ھىنا، باوكم وتى: ((ئىستا دەتەرى چى بکەي؟!))

((راستىيەكەش ھەر ئەو ھەيە، بەلام بە ھەموو ئەوانەو ھەسەن باش بىر بکەرەو)).

((سالىك دواى زەماۋەندەكەم خەرىكبوو بىرم دەكرەو، ناغا گىيان)).
باوكم بىرى كىرەو وتى: ((من نازانم، ئاوا تۇ بەرمەو بۇ مائەو؟! دايە ھەژارەكەت دىق دەكات)).

ھەسەن خان وتى: ((مىنىش ھەر رام واى)).
باوكم رووى لەھەسەن خان كىرە: ((ئىزن دەدەن مەحبوبە چەند رۇژىك لىرە بىمىنىتەو؟ ھەر ئەو ھەندە كە رووخسارە شىنەو ھەبوو كەي باش بىنتەو، دواتر خۇم دىم دەببەمەو)).

ھەسەن خان و عىسمەت خانم پىكەو وتىيان: ((ئەو قسانە چىيە؟ ئىرە مالى خۇيانە، تا ھەر كاتى پىنى خۇشبى با لىرەبى)).

شەوانە عىسمەت خانم جوانترىن جىگاۋ بانى بۇ رادەخستەم، ھەرچى پىنوئىست بوو لەشانەو ئاۋىنەو خاۋلى بۇيدەھىنام، ھەموو نوئى بوون، تەنانەت رۇژىكى چوۋە بازارو كراسو ژىركراسىك و جووتى گۆرەوى بۇ كىرىم، ھەرچى پىم وت پارەى ئى وەرەنگىرەم، نەيدەھىشت دەست لەرەش و سىپى بىدەم، دەيگوت: ((تۇ لاۋازبوى كچەكەم، من لەشۇردنى دەورىيەكى زىاد يان ئەو ھەي كە قاپنى زىاتر ئاۋ لەچىشتەكەم بکەم ماندروو نايم، تۇ لەبىرى خۇتدابه)).

شەوانە لەلام دادەنىشت و زۇرى لىدەكەرم لەناۋ جىگەكەمدا راکشىم، يەك دور سەعات پىكەو ھەردى دلمان لاي يەكتر دەكرەو لەقسەكرەن چىژمان ھەردەگىرە،

چاری وا هموو دوامیوه‌رویان همومومان له‌گه‌ل حه‌سه‌ن خان له‌شوری
میوانه‌که‌دا گۆنه‌مورینه‌وه‌و باسی هموو شتی‌کمان ده‌کردو حه‌سه‌ن خان
چاره‌ه به‌تارامو ناری لیده‌دا. له‌گه‌ل هادی دا سه‌بارده‌ت به‌قوتابخانه‌ قسه‌مان
ده‌کردو کورنکی ریزه‌ک و مه‌قام په‌رست بوو حه‌زی له‌خویندن ده‌کرد. باوکم
په‌رینه‌سارینتی خویندنه‌که‌ی له‌نه‌ستو گرتبوو. به‌ئینی دابوو تا هه‌رکاتی بخوینن
هه‌ر خه‌بیه‌که‌ی دایر بکات

شهوایه‌ له‌گه‌ل عیسه‌ت خانم داده‌نیشیتین و سفره‌ی دلمان ده‌کرده‌وه:

((عیسه‌ت خانم: ئیتر مندالم نابی، ده‌مه‌وی ده‌واو ده‌رمان بخۆم، نازانم باش
هه‌م یار نا))

((بۆچی باش نابی گیانه‌که‌م، نیشه‌لا باش ده‌بی، به‌لام نه‌وه‌نده‌ پێوه‌ی
قاره‌هه‌ت مه‌به‌ مندالت بۆ جیه‌ه‌ تو خۆت هینشتا مندالی، به‌خوا مندال هه‌ر ژانه
سه‌ره‌، هه‌ر که‌سه‌ی هه‌یه‌تی خوا بۆی بێنی، هه‌ر که‌سه‌یش نه‌یه‌تی و خه‌فه‌تی بۆ بخوا
وه‌لا بۆ عه‌قله‌))

((عیسه‌ت خانم: من له‌بی عه‌قله‌کانم، خه‌فه‌ت ناخۆم، ئیتر خه‌فه‌تی رابردوو
ناخۆم، جه‌رگم سووتا، نه‌تک کراوم، وه‌جاخم کویره‌، ته‌واویشی له‌به‌ر نه‌و پیاوه
ناپیاوه‌ بوو عیسه‌ت خانم ده‌نوشتایه‌وه‌، سه‌ری ماچ ده‌کردم و فرمیسکه‌کانمی
ده‌سه‌ری))

ئه‌وه‌ی که‌ نه‌م به‌یانیه‌ سه‌رنجی منی راکنیشابوو پاک و خاوینییه‌که‌ی و بی
ده‌نگی و رینکوپینکییه‌که‌ی بوو، ئه‌وه‌ی که‌ منی شه‌یدای نه‌م ژنه‌ دلسۆزو
بوو کویره‌که‌ی کردبوو، نارامیه‌ک بوو که‌ له‌مانی نه‌وه‌ندا هه‌بوو، له‌سه‌ره‌تاوه
ئه‌وه‌ی که‌ که‌س به‌یانی زوو له‌حه‌وشه‌دا قه‌لخه‌قلخ پیناوه‌کانی له‌زه‌وی ناخشینن
سه‌یرم ده‌هات.

ئه‌وه‌ی که‌ که‌س به‌ده‌نگی به‌رز بۆله‌ی نایه‌ت و به‌قیژه‌قیژ به‌کتر بانگ ناکه‌ن
سه‌رم سوپه‌ما، بۆچی لیره‌ له‌م گه‌ره‌که‌ هه‌موو شه‌ویک هات و هاوارنیه‌ و که‌س
مۆلوه‌ی که‌س ده‌رناهینن؟ سه‌ره‌نا له‌هه‌موو که‌سو هه‌موو شتی‌ک ره‌شبین بووم،

دردش پدید آمد و مانه به غم و کج راهی که گمال خوم هینا بووم، همور جوله و قسه بیکم
 لایه ددا بوم، همور لیشاره تیکم مانا نکرده، که عیسمت خانم زهردهی بو
 کورده که یی دگریت پیم و ابو گالته به من نکرده، که هادی درهنگتر سلوی
 لینده کردیم، لعلمدا دهمگوت پینی خوشه خیراتر بچمهوه نهونده سرودلیان
 نهگرم، که حسن خان لبر چاوی مندا نعتی به گرافانیدا دگرده و پاره یی به
 عیسمت خانم ددا که هادی بنیری شهکرو چاو توتن بیننی، وایرم دگردهوه
 که داوای خرجیم لیندکات، به لام ورده نارام بوومهوه، خووم گرت و بو
 ژبانی ناسایی خوم گرامهوه، دیسانهوه لگال داب و نعتی شرافه تهنه ندانه یی
 رابرد و وی خوم ناشنا بوومهوه، شو برکردنمه خراپانه له میشکم هاتنه دوری

سردنجام توانیم به سر شو بو چووناندا زانیم، لهمانای ژبان تینگم، مانای
 نهوه یی که کاتی پیوای مانهوه دهمگرتنمهوه ژنکه یی دهموئینواره له ترسان
 هه لنه لرزی، میهره یانیه کانی عیسمت خانم و هیننیه کانی کورده که یی و براکه یی
 نهک ته نیا رووخساری شیر و لیه و ناوساوه کانیان چاک دگردهوه، به لکو دلی
 ماندووشمیان تیمار کرد، نارام بوومهوه، همدیک شو حسن خان نیزنی
 و دردهگرت و نرمه نرمه تازی بو لینده داین، هرچمند دهمزانی کهزی له شرابه،
 به لام هرگیز له ماوه ییدا که من لهوی بووم نعتی له لای من دهمی لیندا.

روژی یهک شمهه که چوارمین روز بوو، باوکم هات و چاوی پیم کهوت،
 ناوساوییه که یی لیوم باش بووهوهو شیناییه که یی رووخساریشم زهره بووو، وتی:
 ((وا خمریکه چاک دهیتهوه، زور باش بووی، خوم بهیانی هینی دیم به دواتدا))

وتم: ((ناغا گیان، خانم گیان ناگاداره))

((نا، به کهسم نهوتوره، شوی هینی خوم زهینی ناماده دهکم))

عیسمت خانم دگرورده که دما مبوو، سهرم داخست و به شرمزاریهوه وتم:

((پینی ده لینی که من نام ماوه ییه لیره بووم))

((چار مویه، چکه نامه ده توانم چی بلیم))

لهوانهیه نهمه یهکه م و دوایین جاری بوایه باوکم ناوی عیسمهت خانم و کوپهکهی و براکهی له مانی نئیمه بهری، نئویش له بهر من، له بهر سه ره پوویه کانی من و رق نئستورییه کانی من، له بهر هه له کهی من.

تا به یانی پوژی ههینی بو دایکم به داخه وه بووم، پوژی ههینی به یانی زوو له خه و راپه ریم هه تا چهند کاتژمینر هه ر تلم ده داو بیرم ده کرده وه، ژیانم وه کو پهردهی سینهما له بهر چاومدا ده هاتن و ده چوون و سه رنه نجام له ناره قدا ده خوسامو، کاتی تا قه تم نه ده ما، به جوله یه کی کوتوپر له سه ر جینگه که م داده نیشتم، سه رم ده خسته ناو هه ردوو ده ستم و ده مگوت: ناخ چ هه له یه کم کرد.

به یانی پوژی ههینی باوکم هات، من ناما ده بووم، له دووره وه که ژاوه کهی باوکم ده ناسی، فیروزخان به و سمیله زل و قره بزبژیه وه له سه ر کورسییه که دانیشتیبوو، ده تگوت گه چی له قرژیداوه، بریک سپی بوو، به وردی و تیرامانه وه سه یری ده کردم، که ژاوه کهش وه کو سایه قه کهی و نهربابه کهی کون بوو، پینم و ابی باوکیشم بیری منی خوینده وه، به له حنیک که داوای لیبووردن بکات وتی: ((نهم که ژاوه یهش کون بووه، ده بی ورده و ده له بیری سه یاره یه کدابم)).

فیروزخان وتی: ((سه لام خانمه چکول)).

به م پرسته یه منی برده وه بو دنیا ی شیرینی رابردووم، دیسانه وه خه ریکبوو بگریم و به زه حمهت له حالیکدا که سواره بووین وتم: ((عه له یکه سه لام، پیربووی فیروزخان!))

((خانم، نئیمه و نئسپه کان و که ژاوه که هه رسیکمان پیر بووین، نئتر به که نک نایهین)).

نیشاره ی به قسه کهی باوکم و بریاری نه و بو کرینی سه یاره بوو، باوکم وتی: ((که ژاوه و نئسپه کان به ئی، به لام تو ده بی بریک زه حمهت به خوت بدهی ده ست له خواردن و خه وتن هه لبگری و بروی فیری سه یاره لیخوپین بی)) و پیکه نی.

فرورزخان لەحالیگدا که قامچی لەنەسپەکان دەدا بە پینکەنینهوه لەسەر
شامەوه وتی: ((ئیتەر بۆ ئیمە نابن، ناغا، ئیمە پیربووین تەنیا دەزانین قامچی
لەنەسپەکان بدەین)).

((منیش نەوه نەدەت قامچی لێدەدەم هەتا فیر دەبی)). هەرسینکمان پینکەنن،
هەرسینکمان شاد بووین، هەر یەکەمان بەشێوهی خۆی. هەر یەکەمان بەبۆچوون و
ناواتی خۆی.

ناخ دیسانەوه هەر ئەو شەقامە، هەر ئەو کۆلانە، هەر ئەو بازارە چکۆلە... و
هەر ئەو دووکانە لەعەنتییەکی بەختەوهرانە دەرگاکی تەختەکراوو، دواتر...
دیواری باخی مالهەمان و... گەیشتین.

دلم دەکولا، حالی خۆم نەدەزانی، باوکم وتبووی که خوشکەکانم و
مێردەکانیان و مندالەکانیان بۆ نانی نیوهرۆ بین بۆ ئەوئ، هەتا چاویان بە من
بکەوئ، بەلام هینشتا نەهاتبوون.

هەتا چوومه ژوورئ دەتگوت فریشتە چووه تە ژوورئ، دایەخانم، دەدەخانم،
حاجی عەلی و تەنانەت خزمەتکاریکی نوئ که دایکم گرتبووی، هەموو
بەپیشوازەوه هاتن، ئەی دایکم کوا؟ مەنوچیهر کوا؟

دایە گیان و دەدەخانم و خزمەتکارە گەنجەکه منیان ماچ کردو منیش سەیری
پەنجەرەکانی بیناکەمدەکرد، بەبئ هۆشی وتم: ((حاجی عەلی چۆنی؟))

((ئەی خانم، پیربووین ئیتەر، گویشمان ئیتەر بەتەواوەتی نابیستی، بە تەواوی
کەر بووه)).

دەتگوت پینشتەر کەر نەبووه.

باوکم که سەری قال و شادبوو یان بەروالەت وای دەنواند، وتی: ((باشە،
باشە، حاجی عەلی چیشتەکەت خەریکه دەستووتی، بۆنی دی)).

حاجی عەلی پینکەنی و بە شەلەشەل دوورکەوتەوه، باوکم منی لەچنگی
ئەوانیتەر هینایە دەری و وتی: ((ئیتەر بەسە، خانم گەرە لەکوئیە؟))

دابه گیام وتی: ((له ژووری میوانه، له به یانییه وه هتا نیستا له سر موبلیک
کهوتوه، هیربان نییه له جینگه کهی خویان هستن)).

بهره و ژووره وه کهوتینه پری، سهرم بهرزکرده وه و دلم داخورییا.. له سر
قادره کان مندالیکی کوپ خوی شارد بوه وه و له ونوه به دزییه وه سهره تا تکی
ده کرد، هر له نه لاس نه ده چوو، به لام هه لاس و کهوتی وه ک نه و ابوو، وتم:
(مه نوچنهر!)

خوی لادا و دیسانه وه خوی شارد وه.
دوو قادره سهرکه وتم له باوه شم گرت، گهرووی گیرابوو، باوکم وتی:
(کوړه کهم سلاو له خوشکت بکه، نه مه مه حبوبه)).
مه نوچنهر وتی: ((سه لام)).

ماچم ده کردو بونم پینوه ده کرد، له بهر ده میدا هه لئروشکا بووم هتا به قه د نه و
بم، له بوونی نه ودا به دوای کوړه کهی خومدا ده گه پام، له باوه شی مندا سهری
بهرزکرده وه به باوکمی گوت: ((نیزه هت خوشکی منه، خوجه سته خوشکی
منه)).

گوشیم و ماچم کرد: ((منیش خوشکی توم، به قوربان ت بم، منیش خوشکی
توم)).

دهرگای ژووره کهم کرده وه، دایکم له سر قه نه فه یه کی مه خمه ل دانیشتبوو.
له بردهرگا که پاره ستام و وتم: ((سه لام خانم گیان)).

دهسته کانی دریز کردو نالاندی: ((هاتی مه حبوب؟ هاتی؟ ده مگوت دهمرم و
ناتبینم، وتم نایه یته وه، نایه ی تا جارینکیش بینته سهر گوړه کهم)).

چاره کانی سوور سوور بوون، چارشینوه کهم له سهر داکه وت و رامکرد، خوم
خسته باوه شییه وه بوونی داییکي لی ده هات، بوونی نارامی لیده هات، بوونی
مندالییه کانی لیده هات، سهر و دهموچا ویم ماچ کرد، دهسته کانی ماچ کرد، هر
نه و ده ستانه ی که کاتی خوی نو قورچکیان لینگرتبووم، به لام نه ک نه وه نده توند

که ده‌بویاه بیگرتایه، سهرم خسته سهر سینگی که له‌خه‌می من پهبوو، نارام بوومه‌وه.

مه‌نوجیهر خه‌ریکبوو گریانی ده‌هات، هاته پیشی، له‌وه‌ی که من له‌باوه‌شی دایک‌مدا بووم و نه‌وه‌نده دایکانه ماچی ده‌کردم به‌خیلی ده‌هات، ده‌ستی کرد به گریان و به‌زه‌حمه‌ت خزایه باوه‌شی دایکمه‌وه و مه‌ودای خسته نیوانمان و چوره باوه‌شی دایکم دانیش‌ت. دایکم فرمیسه‌که‌کانی سپری و پینکه‌نی: ((نه‌ی به‌خیل نیتر بووی به‌پیاو، گه‌وره بووی، ته‌ریق به‌ره‌وه)).

مه‌نوجیهر منی نیشانداو وتی: ((خو‌ئو گه‌وره‌تره‌! نه‌ی نه‌و بو‌ئو ته‌ریق نابیته‌وه؟)) قسه‌ی حیسابی وه‌لامی نه‌بوو.

خوشکه‌کانم هاتن، له‌گه‌ل می‌رده‌کانیان و منداله‌کانیان. باوک و دایکم پیرتر بوبون، دایکم نه‌و جوانی و شادییه‌ی جارانی نه‌ما بوو، نازانم له‌تنبه‌په‌بوونی روزه‌کان بوو یان له‌خه‌فه‌تی شکانی من، هه‌لس‌وکه‌وتی باوکم نارام‌ترو هینمانه‌تر بوبو، می‌رده‌که‌ی نیزه‌هت پیرتر بوبو، به‌لام منداله‌کان گه‌وره بوبون، خوجه‌سته می‌ردی هه‌بوو، خزمه‌تکاره نوییه‌که شادو زیره‌ک و که‌یف ساز بوو، ره‌نگه منیش له‌چاوی نه‌واندا سه‌یرو سه‌مه‌ره بوویم، ده‌تگوت له‌جیهانیکی دیکه‌وه هاتووم، کاتیکی که رووم ده‌کرده نه‌ولاره هه‌موو سه‌یریان ده‌کردم، کاتیکیش رووم تیده‌کردن خو‌یان لی گیل ده‌کرد، هه‌موو رواله‌تی به‌پیزو ریکوپینکیان هه‌بوو، شیوه‌ی قسه‌کردنی نارام و هه‌لس‌وکه‌وتی به‌تال له‌شه‌ر نه‌نگیزیان، له‌وه‌ی که به‌قیژه‌قیژ له‌گه‌ل یه‌کتری قسه‌یان نه‌ده‌کردو به‌قاقا پی نه‌ده‌که‌نین هه‌موو نه‌مانم لا سه‌یر بوو، ره‌حیمم له‌گه‌ل می‌ردی خوشکه‌کانم ده‌هینایه پیش چاو هه‌لمده‌سه‌نگاندن و خو‌م له‌ته‌ریقیدا سهر تا پیم ده‌بوو به‌ناره‌ق، جاریک خوجه‌سته له‌م ماله‌دا لینی پرسیم که چ شتیکی نه‌و کوپه‌ت خو‌ش ده‌وی؟ منیش لینی ریز بووم، نیستا خو‌م نه‌و پرسیاره‌م له‌خو‌م ده‌کردو هیج وه‌لامینکم نه‌بوو. نیزه‌هت سی مندالی خروپرو جوانی هه‌بوو، هه‌موویان له‌یه‌ک ده‌چوون، ده‌تگوت پینکه‌وه دروستکراون، له‌سهر یه‌ک منداله‌کانی بوبو، یه‌که‌م مندالی کوپ بوو

دوانهكەى دیکەشى كچ، هیشتا میردەكەى نیزهت بۇ بەژنى خەوپىرى
خیزانەكەى دەمرد، خوجەستەش بوبو چ خانمىك، بالا بەرزو قەد بارىك و هینم،
خوش قسە و جوان، هەلس و کەوتى و وتەکانى شیرین و لەبەر دلان بوو.

کاتىك پىنانوى لىدەدا، ئىنسان حەزى دەکرد گونى ئى رابگرى، بۇنى خوشى
مرزقى سەرمەست دەکرد، كچىكى شەش مانگەى هەبوو كە وەكو بوو كە شوشە
نەرم و ناسك بوو، خوشکەکانم منیان ماچ کرد، بەخەفت و دلسۆزییەو، من
لەچارى ئەواندا كز بوبوم، نەخوش بووم، دەبوايە بەخۆم راگەیشتمایە، نابى
خەفت بخۆم، ئىتر هەموو شتىك كۆتایى پىن هاتبوو، رزگارم بوبو، من
مندانەکانى ئەوانم ماچ دەکردو تەرىق دەبوونەو و سەریان دەبردەو بۇ دواو،
میردەكەى خوجەستە بەراستى ناغا بوو، کاتى قسەى لەگەل دەکردم نارامشى
پىنەدام، بەرینزو ماقوول، بە مپەرەبانىیەو لەلام دانىشت و بەدلسۆزییەو
دەستى گرتەو قسەى حەكىمانەو سوکنادەرى بۇ دەکردم كە تۆزىكى مابوو
فرىسكەکانم بىنە خوارەو.

بەرەبەرە بنەمالەكەم لەگەل من ئاشنا دەبوونەو، وردە وردە ديسانەو لەناو
بنەمالەكەمدا جىگەى خۆم دەکردەو: نیزهت منى كىشایە سووچىك و وتى:
(بەحبوب، دەبى چەند دەستىك جلى جوان بكرى).

باركم لەتەواوى ئەو ماوہیەدا قسەىەكى لەژيانى ژنو میردایەتى من نەکرد،
بەيانى رۆژى دواتر، دواى نانى بەيانى، باوكم دایە گيانمى بانگ کرد: ((دایە
خانم، دەپۇن بۇ لای ئەو قورمساخەو پىنى دەلئى دووشەممە دوانیوہپۆكەى،
سەعاتىكى بىننى بۇ ئىوارە، لىرەبى)). هەموومان دەمانزانى قورمساخ كىنە.
سەعاتىكى بۇ رۆژئاوا مابوو ديسان دلّم كەوتە كوتەكوت، نىگەران بووم، ئەم
جارە نەك لەبەر عەشق بەلكو لەبەر نەفرەت و ترس، ديسانەو هەناسەم لەگەرەوم
نەهاتە دەرى، خوايا چەندە ئەم جەستەىەى من بلەرزى؟ هەتا كەى ئەم دلەى
من تەنگبى؟ هەتا كەى ئەم گەرەو و شك بى؟ هەتا كەى؟ چەندە؟ ئەوئەندە

سست و لاواز بووم، نه‌دهنده له‌رزوك و ناو به‌تال‌بووم كه همستم ده‌كرد نه‌گم
بايه‌كي توند هه‌نكا له‌گه‌ل خوى ده‌مبا.

ده‌مه‌و ئينواره باوكم له‌ژوورى ميوانه‌كه‌دا دانيشتيبو، به‌منى نه‌گوت كه نه‌چم
بو‌لاى، باشيش نه‌بوو، چوومه پشت ده‌رگاكه‌وه راوه‌ستام، هه‌ر وه‌كو نه‌و روزه‌ى
كه هاتبووه خوازيبنيم، فيروز به‌ نه‌مري باوكم له‌سه‌ر قادرمه‌ى ژووره‌كه دانيشت.
حاجى عه‌ليش له‌لاى چه‌وزه‌كه وه‌ستابوو ده‌سته‌كانى به‌ حورمه‌ت‌وه له‌سه‌ر يه‌ك
دانابوو، دده‌خانم هه‌ر هاتوچوى ده‌كرد، ده‌نگى دايه خانم به‌رزبووه.
(فه‌رموو، ليزه‌وه).

نه‌يده‌گوت به‌فه‌رموون چونكه به‌فه‌رموون هى مرزقه ريزداره‌كانه، مرزقى
خوينده‌وار، هى زاوا به‌ريزه‌كان، به‌لام گوتنى وه‌ره‌ش سووك بوو، ناشرين بوو.
چونكه هه‌رچونيك بوايه نه‌و هينشتا مي‌ردى من بوو.
ده‌نگى قاچيم بيست كه له‌قادرمه‌كان سه‌ركه‌وت و وتى: ((يالاً))و، چووه
ژوورده‌وه.

يه‌كسه‌ر له‌شيوه‌ى پيلاو داكه‌ندنه‌كه‌ى، له‌هه‌موو هه‌نس‌وكه‌وتينكى بينم
ده‌هاته‌وه، نه‌ك له‌و، له‌خوم كه نه‌وه‌م ويستبوو، نيستا به‌ چاوينك ده‌مدى كه
ده‌بوايه شه‌ش چه‌وت سال له‌مه‌وپيش وا بم ديايه، هه‌ر نه‌و روزه‌ى كه هات
داواى كردم، نه‌و روزه‌ى كه خوجه‌سته وتى نه‌مه‌ت ده‌وى؟! پياوينكى ناسايى
نه‌خوينده‌وار، به‌ره‌لا، هيج نه‌زان، خوڤيرى كه نه‌م جاره چاكه‌ت و پانتولنى له‌به‌ردا
بوو، ديسانه‌وه مليوانه چلكنه‌كه‌ى كرابوه‌وه، نه‌ك نه‌وه‌ى شه‌يدا بنى به‌لكو له‌به‌ر
گوئى نه‌دان و شپيرزه‌ى بوو، چاكه‌ت و پانتولنه‌كه‌ى چلكنو په‌نه‌په‌نه بوو.
سه‌روگيانى شپيرز، قزى شپيرزو ئالوزكار، ده‌تگوت ماوه‌يه‌كى زوره دايه‌هه‌يناوه.
ريشى هاتبووه‌وه، ليوه‌كانى وشك هه‌لاتوو و قليشاو، رووخسارى خه‌موك و مؤن.
ته‌نانه‌ت بوونيشى له‌م ماله‌دا نه‌ده‌گونجا چ بگات به‌وه‌ى كه زاواى نه‌م پياوه پيرو
به‌ريزه بنى كه به‌و جوژه نارام و هينم دانيشتيبوو سه‌يرى سه‌رتاپينى ده‌كرد.
نه‌وه‌شى لى چاوه‌پروان ده‌كرا كه به‌ريكيش سه‌رخوش بنى، دواتر به‌ نارامى سه‌رى

هه لېری و سهیری دارو دیواریکرد - به سهیرنکه وهو به دهمی نیوه کراره وه
سهیری دهکرد - ده تگوت یه کهم جاره چاوی پنی بکه ری، وه کو نه وهی که به وای
باو کم نارام و هینمانه وتی: ((دانیسه))

ویستی چوار مشقی له سهر زهویه که دانیسن، باو کم به دهستی دورترین
قه نه فهی شوینی ژورده که ی نیشاندا وتی: ((لیره نا، له سهر نه وه دانیسه))
میژوو دووباره بو وه، هه ردو وکیان هه نه وه هلس وکه وته یان هه بوو که
له پوژی خوازبینییه که دا له گه ن یه کدا هه یان بوو، نه ویش به قسه ی کردو
دانیشت، بیده نگییه ک زالبوو، باو کم دواترو وتی: ((دهستت خوشبئ))
نه و سهری داخستبوو له حالیکدا خوی به کلاوه که یه وه خه ریک کردبوو وتی:
((وه لا خو نیمه کاریکمان نه کردو وه))

باو کم هه ر به و نارامییه وه وتی: ((نه ی ده تو یست چی بکه ی؟ کچه کهم بو تو
ژنیکی خراپ بوو؟ بئ ریزی له گه ن نواندبووی؟ چ گله یی و سکالایه کت لینی
هه بوو؟)) من له و روا له ته نارامه ی باو کمدا تو په ییه کم ده دی، نارامی دوا ی باهوژم
ده دی، وه کو گرکانیک ناماده ی ناگرو سووتان بوو، به لام په حیم ساویله که بئ
عه قل بوو، هیزی تیگه یشتنی نه بوو، پینگه که ی خوی نه ده زانی، خاو بوو
له دیتنی نارامی باو کم و دانه شو رینی جوړی پرسیاره که ی بوو به شیر.
قه رزارباریشی کردین و کوتوپر حاله تی گوډاو وتی: ((دهستی کچه که ی تو
خوشبئ! نازانی چی به سهر دایکم هیناوه!))

باو کم هه ر به و نارامییه پرسى: ((بو وینه چی کردو وه؟))
((چی کردو وه؟ چی نه کردو وه؟ ته واوی ژیانمی ناگر تیبه رداوه، له دایکمی
داوه، نه و پیره ژنه هه ژاره له ترسانا خه ریک بوو ده مرد))
باو کم قسه که ی پی پری: ((ژیانتی ناگر تیبه رداوه؟ کام ژیانته؟ چی
سوتاندو وه؟ بلنی با من پاره که ییت بده مه وه))

رهحيم بيمك منجه منجو، كردو دوانر وئى: ((دهى، ههلبهت جيباز بيه كهى خوى
بووه، فهرشهكان، جينگه و مامهكان و))

باوكم وئى: ((دهى باشه نهمه لهوانه، با قسه لهبارهى دايگتهوه بگه پين، مانگى
چهند جار له دامكسى داوه))

رهحيم وئى: ((نه نيا نهو روزهى كه توراو له مال هاته دهر))

باوكم پرسى: ((ههه ته نيا نهو روزه؟ ههركيز نهمه نابى، من دهبن بهتولدى
تەمىنى بگه، چونكه نهكهه من له جينگهى نهو بوومايه و شهش جهوت سال
له دهستى نهو ژنه نازارم بگيشايه و خوئنى جگهرم بخواردايه، حهفتهى جهوت
روز ليم دها، كچه كهم بو نهو بن عه قليبى كردوو يهتى دهبن ته من بگرى
نهمهى وت و بهرقهوه بزه يهكى كرد))

رهحيم سهرى هه لپرى و به سهيرنكهوه سهيرى كرد، تازه نينه گه يشت كه باوكم
گالتهى پيكر دووه، رووخسارى نهوم له درزى دهر كاكهوه دهى، ژير چاره كانى
ناوسابوو، به دنيا بيهوه نهم ده پانزه روزه ههه مهشرووبى خوارد بووه، تهواوى
نهم ماوه يهى له سهرخوشى و بن ناگاييدا به سهه بر دبوو، نهو يش به شينوهى خوى
نازارى كيشابوو، به لام نيتر به زه ييم پيندا نه ده هاته وه، توژيك ههستى دلسوزيم
نه بوو، لهو نازارهى كه ده يكيشا چيزم وه رده گرت.

باوكم به توپه بيهوه وئى: ((خويبرى، تو پينت عهيب نه بوو كه كچه كهى منت
ناوا له ژير مسته كو له و پيلاقه دا وردكرووه؟ هينشتا له بهر دايگيشت سكا
ده كهى؟ ناخر پياويكى دروست و حسابى، پياويكى به نابروو كه توژيك
شهرف و غيره تى ببى له ژنه كهى خوى، له ناموسى خوى دها، ژنيكى ببى به رگرى
كه له هه موو شتيكى چاوپوشى كردوووه و كه وتوووته دواى مرؤفنيكى وه كر تو
خويبرى و به ره لا؟ بهوه ده لين پياوه تى؟ تو پينت عهيب نه بوو نالتوونه كانى
ژنه كهت هه لده گرت و پاره كانيت وه رده گرت و هه موو شتيكى هه لده گرت و ده تبه
بو نارهق خواردن يان له ناو گه پهكى قه ره چيه كان ده تكرده خه رجى ژنى له خوت
خراپتر؟))

دەست دەری زورە کەرە وشک بووم، چاوه کاتم لەسەیردا دەری پەڕین،
چاوه کاتم رەحیمەتەر ھەروا، بەسەیرەوہ وتی: «من؟ من؟ کئی وتووێتەتی من
خوێن مۆگەرەکو قەرە جیبە کاز؟ مەحبوبە درۆ دەکات».

دەست لێکنی ماری کچەکە ی من بەینی دەستنوێژ مەبە، ئەو درۆ دەکات؟!
ماری زۆر خێشەر مەگەر باریبە من وتبووم بەدوات بکەون، من ئەم شەشە حەوت
سەر ھەر مەگەر لێت بوو، بزانم کە ی پێت عەیب دەبن، کە ی کچەکەم بەوہ دەگات
پێت دەری کە ی لە عەرە قخواردنەوہ و نیشە ناشرینە کانت ماندوو دەبن، تۆ ی
ھەر ئەر قەدری ئەم ژنەت نەزانی، قەدری ئەو پەریبە ی کە خوا خستییە داوینت
مەترسو، ھێچ کەس لەگەڵ مێردینکی وەک تۆ خوێری ئەوہندە ھەلناکا کە ئەو
دەستکرد.

رەحیمە وتی: «ئیتەر چۆن قەدری بزانم؟ بیخەمە سەرسەرم و حەلواحە لوای پی
بکە».

وردە وردە خەریک بووبی چاوو پروو دەبوو باوکیشم بەخیرایی و بە وریایی
تینگەشت و وتی: «وہکو مەرۆ قسە بکە، ئەم قسانە ئیتەر زیادەن، دەبن خیرا
کچەکە تەلاق بەدی، سێ تەلاقە، بی ئەوہ ی کە بییتەوہ، تینگە یشتی؟»

رەنگی رەحیم ھەلپروکا، من باشم دەناسی، کاتێ بەرژەوہ ندیبە کانی دەکەوتە
مەترسیبەوہ، کاتێک تۆرە دەبوو، کاتێ دەترسا، تەواوی دژ کردەوہ کانی بەباشی
دەناسی.

«بۆچی تەلاق بەدم؟ ژنەم، خوشم دەوی، تەلاق نادم».

«خوشت دەوی؟! خوشت دەوی کە لەژێر مستە کۆلەو شەقدا رەشو شینت
کردۆتەوہ؟ نەگەر بەمردایە چیت دەکرد؟ ھا؟ بەلایەکی وات بەسەربینم کە فیزیبی
پیاویک دەبن چۆن لەگەڵ ژنەکە ی ھەنس وکەوت بکات؟! نەک بۆئەوہ ی
بیرکەیتەوہ کە کچەکە ی من دەگەریتەوہ.. نا، بەلکو بۆئەوہ ی بی بەبنیادەم،
بۆئەوہ ی کە لەگەڵ چارەپەشینکی تر کە کەوتە داوتەوہ و ھاتە ناو ئەو
جەمەنەمەرە، بزانی چۆن ھەنس وکەوت بکە ی».

مەقبەرە و نىيەتتە وتى (دەدى ھەموو ژىنو مىردىك شەپدەكەن، لەيەك دەتۇرىن،
نىو دەجىياتى نەو دەى نامۇرگارى بىكەن كە بگەرىتەو ھە سەر ماژو ھالەكەى،
ماگرەكە توندتر دەكەنەو، مەحبوبە منى دەوئى، من دەزانم، منىش نەوم دەوئى
تەلاقى نادەم))

بارەك بانگى كىردم: ((مەحبوبە ھەرە ژوورى بزەنم))

سەربەرز، لەجلى نویدا كە لەگەل داىە گيان چووبووين كېرىبومانو بەقزى
رازادەو، پىلاوى جوان، بۇن لەخۇدراو، نارايشتىكراو، مەغرورو بىن سەرنج و بىن
پوشش چوومە ژوورى، بەتايىبەت دەمويست لەو پۇژدەدا جوان و بىن عەيب بىم
دەمويست جارنىكى ترو بۇ دواىن جار من بەچاوينكى گەورەتر لەخۇى سەير
بكات، نەوئەندەى پىنى سەير بوو كە دەمى كىردەو، ماوئەيەك ھەر سەيرى دەكردم
بەنارامى لەجىنگەكەى ھەستاو وتى: ((سەلام))

وئەلام نەدايەو، ھەك خانمىك و ابووم كە لەگەل خىزمەتكارەكەى بەرەو روو
دەبىتەو، تەنیا ھەستىك كە سەبارەت بەو ھەبووم، ھەستى خۇ بەزلزانى و
تۆلەسەندەو بوو، لەو دەى كە ئەو رۇژگارنىك دەستى لەجەستەم كەوتووە نەفرەتم
ھەبوو، لەو، لەخۇم، لەجەستەى خۇم زۇرتەر لەھەمووى نەفرەتم ھەبوو، ھەرچى
خۇم دەشۇردو جەكۆنەكانم فرى دەداو جلى نويم لەبەردەكرد، دىسانەو رازى
نەدەبووم، وتى: ((مەحبوب!))

((ژەھرى مار))

لەخۇيەو ھەبىر بووم، رۇژگارنىك بوو كە من لەمالى ئەو لەچنگى ئەو گرفتار
بووم، ھەكو كۆترىكى بالىشكاو دىلى ئەو دايكى بووم، جنىوم پىندەدرا چونكە
بىن پەنا بووم بەتاقى تەنیا بووم، ھىچم نەدەگوت، ئىستە جىنگەى ئەم دوو
كەسە گۇپابوو.

ھەژارو داماو سەيرىكى من و باوكمى كىردو لەسەر مۆبلەكە پالى داىەو:
((ناغا گىانت دەيەوئى تەلاقت ھەرىگرى))

((ناغا گىانم نايەوئى، من خۇم دەمەوئى))

«بۇچى»

«بەرستى كە مروزئىكى قىزەونى! ھىشتا نازانى بۇچى»

«خۇ تۇ منت خوش دەويست»

«رۇزئىك خوشم دەويستى، بەلام ئىشتا خوشم ناونى، مىندالبوروم، غەقلم پى

ئەدەشكا، ئەگەر غەقلم پى بشكايە خويىرىيەكى وەكو تۇم ھەلنەدەبىزارد»

«كوتوپىر بە جۇرىكى قورس و قايم وتى: ((كەوايە منىش تەلاقت نادەم، نەوئەندە

دانىشە تا پىرچەكانت وەكو ددانت سىپى دەبن))»

«قاچم لەرزى، لەسەر كورسىيەك لەپال باوكمەوۋە دانيشتىم و سەيرمىكرد، ھەر

لەرە دەترسام، دەمزانى وا دەئى، بە شەر كەلك لە و قسەيە وەردەگىرى، باش

دەناسى، لەجىگەكەي ھەستا و پىنكەنى، پىنكەنىنىكى قىزەون، باوكم وتى:

«دەمت داخەو دانيشە»

«نەر دەنگى ھەلپىرى، ئىشتا كە بەرگى براوۋە بەدەستەوۋە بوو، دىسانەوۋە ياخى

بوو، دىسانەوۋە بى چاوو پوويى دەكرد، دەيويست قىرەقېر بىكات، بەبىن حەيايى و

ئابروو بىردن لەلەي كارەكەرو نۆكەردا باوكم بشكىنىتەوۋە، ھاوارىكرد: ((ئىتر

ئسەيەكمان نىيە بىكەين، ئىوۋە قسەي زور دەكەن، من ئنەكەم تەلاق نادەم، خوشم

دەونى و تەلاقى نادەم، ئەي خەلكىنە بگەنە فرىام، مەگەر ئىنساقتان نىيە؟ ئەم

پىارە دەيەونى بەزور ئىنو مىردىك لەيەك جىيا بىكاتەوۋە، نازەو نىنوۋك لەيەك

بىكات))»

«گېرگانەكە تەقىيەوۋە، دەريا شەپۆلىدا، توپەيى باوكم تەقىيەوۋە نەعرەتەي

لىدا، ((سەگى سەگىباب دەنگت بەرز مەكەرەوۋە، لەنەعرەتەكەت دەمترسىنى، بى

شەرەف؟ لەگەل كچەكەشم ھەروا ھەلس و كەوتت كىردوۋە؟ نازانى دوو قسەي

ئىروست و حسابى بىكەي؟ چىتە؟ لىرەش بى چاوو پوويى دەكەي؟ وا بىر

دەكەيتەوۋە كە لەترسى ئابروو لەگەل توى بى شەرەف ھەلدەكا؟ تف لەقەبرى

باركى سەگ بابت، ھەتا لەگەل تۇ بە ئىنسانىتەوۋە ھەلس و كەوت بىكەي و

ماقۇلانە لەگەلت بىجولنىتەوۋە، بى چاوو پووتر دەبى، وا بىر دەكەيتەوۋە كە نىمە

نازانين دنگمان هه لېرین ببياده مته حوت هم دېر وړ به ديوه، وا بیرنه که یته وه
من له نابرووم ده ترسم من نه گهر نابرووم بوايه کچه کهم به دهستی توی نامردی
زۆل نه دده، له تۆ بئ شه ده فترم نه گهر ته لاقی کچه کهم وه رنه گرم...))

من هه روا دانیشتی بووم، وه کو په یکه، خزمه تکاره کان پینان سهیر بوو
چاوه پروان بوون که لایه نگری له نه ربا به که یان بکه، دایه گیان و دده خانم له ناو
حه وشه دا خوین ده پنی، دایکم چارشینویکی رهشی به سه ره وه بو هاته ژوروی
به نارمزی به وه وتی: ((ناغا!! ناغا!!))

باوکم بۆ یه که مجار له ژیانیدا ته شه ری لیدا: ((بپروونه ده ری و ده رگا که پیومه دن
خانم)) دایکم رویشته و ده رگا که ی داخست.

باوکم به نارامی وتی: ((جوان گوی شلکه بزانه ده لیم چی، وا باشه که
ته لاقنامه که مۆر بکه ی، به قازانجی خۆته، نه گهر کردت، کردت، نه گهر نه تکرد،
یه...))

به په نهجه کانی دهستی دانه دانه ده یبژارد.

((یه کهم نه وه ی که تا نه فه قه ی کچه کهم مانگ به مانگو له بهر چاوی من و
کچه کهم نه ده ی و کاغز وه رنه گری، کچه کهم نایه ته وه بۆ مالی تۆ، نه فه قه که ش
ده بی به مه یلی ژنه که بی، خواو پیغه مبه ر وتویانه و یاساش وا ده لی، کچه که ی من
ده بی کاره که ری بی، فهرش و جینگاویان و که ره سه ی ژیان ی بی، ده بی لانی که م
سانی دوو جار پاره ی جل و پیلوو چارشینوه که ی بده ی، پاره ی گه رماوو ده واو
ده رمان و خه رجی ماله وه ی بده ی، نه مه له وان، دووه م ده بی جه نابتان ناگادار
بکه م که کچه کهم دووکان و ماله که ی به ناوی منه وه یه، هه ر بۆیه ده بی مالیشی بۆ
بگری...))

په حیم قسه که ی پی بری: ((له کوی بیتم؟))

((ناها. باسه که لیره وه ده ست پیده کات، ئیتر نه وه شتیک نییه، بابه تی
سه ره کی ماوه، ده بی ماره ییبه که ی به ته واوه تی بده ی، ده زانی که پاره یی کی
که میش نییه، ده زانی که ماره یی وه کو قه رز وایه و ده بی بیده ی، واته ژن هه ر

کات بهوری دهتوانی ماره‌یه‌که‌ی وهریگری، نیستا چ پیش ته‌لاق و چ دوا‌ی ته‌لاق، حالی بوری ((

ره‌حیم بهری دهستی دریزکرد: ((خو بهری دهست موی لی نییه هه‌لی که‌نن!))
دهستی له‌هه‌راوم ناشرین و زل بوو، نایا من پیشتر کونیر بووم؟
باوکم وتی: ((به‌لام من هه‌لی ده‌که‌نم، ده‌لیم نه‌وه‌نده به‌دار له‌وبه‌ری دهسته‌ت بدن هه‌تا موی لی ده‌ربیت، کچه‌که‌م ماره‌یه‌که‌ی به من به‌خشیوه، یان ماره‌یه‌که‌ی ده‌دی یان ده‌تخمه سجنه‌وه هه‌تا نه‌وه‌نده بمینیته‌وه تاره‌کو قره‌کانی جه‌نابیشته وه‌ک ددانه‌کانت سپی بن)).

ره‌حیم بیده‌نگ بوو، پیشتر وه‌ک بولبول قسه‌ی ده‌کرد، باوکم دریزه‌یدا: ((به‌لام نه‌گر ته‌لاقی بده‌ی سه‌ره‌تا ماره‌یه‌که‌ی ده‌به‌خشم، دواتریش دوو‌کانه‌که ده‌که‌م به‌ناوی خو‌ته‌وه)).

((نه‌ی ماله‌که‌چی؟))

((ته‌ماعت له‌ماله‌که‌کردوه، به‌راستی پر‌وو قیزه‌ونی، خو‌یبری سه‌گیاب!))
((من ماله‌که‌م ده‌وی، خو‌ناتوانم له‌بیایان بریم)).

باوکم وتی: ((به‌کورتی باش بیرکه‌ره‌وه، ته‌نیا دوو‌کانه‌که، نه‌گریش قبولت نه‌کرد، ده‌نیزم به‌دوا‌ی مامه پؤلیس و برا خو‌یبریه‌کانی مه‌عسوومه خانم بین، ته‌واوی شته‌که‌یان بو‌باس ده‌که‌م، دوو‌کان و ماره‌یی کچه‌که‌یشم ده‌که‌م به‌ناوی مه‌عسوومه خانم، کچه‌که‌یشم له‌هه‌ر مه‌حکه‌مه‌یه‌ک پیویست بن، شایه‌تی ده‌دا که تو نه‌و کچه‌ت فریوداوه هه‌تا ناچاربن بیه‌ینی و جله‌وت بکه‌ویته ده‌ست برا خو‌یبریه‌کانی، نیستا نیتر خو‌ت ده‌زانی)).

ناخ که‌چه‌ندم پینخوش بوو، ده‌مویست باوه‌ش به‌ئاغا گیاندا بکه‌م و دوو ماچی توندی بکه‌م، راستیان وتوو که‌ده‌بن کار به‌دهستی کارزان بسپی‌ری.
ره‌حیم عاجز بوو، هه‌زارو که‌م توانا، چه‌قوت لنبدایه خوینی لی نه‌ده‌هات، پرسى: ((ده‌بن که‌ی ته‌لاقی بده‌م؟ بو‌کوی برۆم؟))

هر سههسي نافي نه باني، ديته بهر مال و له گه ل فيروز خان ده چيته
مخمر مر نه واري کاره کانه کردوه، موري ده کي، تينگه يشتي؟ سني ته لاقه.
دواي که مورت کردو نه و او بوو، من روژي دواتر ماره يسي و دوو کانه که تې
دهه حشدو هر له و مه حزرده دا دوو کانه که ده کم به ناوته وه))

چوز برانم دواتر به شيمان نابيته وه))

به ودا که من و دکو تو خيانه تم به دايکي خو يشم نه کردوه))

له حازر جوابي باوکم، له قسه زاني و به نه زموني نه و که يفم ده کرد، ره حيم
پرسی: (پاره ي مه حزرده که کن ده يدا))

باوکم وتي: ((من)) و، له جيگه که ي هستا تا له ژوره که بچيته ده ري.

ماناي نه و جوله يه نه و ده بوو که ره حيميش ده بن بپروا، منيش گه پراموه تا
له ژوره که بچه ده ري، ره حيم وتي: ((مه حبوب!))

باوکم به توندي گه پرايه وه و به تو په يي پرسى: ((چ کار نيکت پنيه تي؟))

له وي که باوکم ناروا قايم پشتيواني ليکردم سه رتاپام نوقمى خوشي و
سه بره رزي بوو.

وتي: ((نيزن بدن دوو خوله ک به ته نيا قسه ي له گه ل بکه م، ناهيلن مالئاوايي
لينکه م؟))

باوکم دوو دل بوو، سه ير نيکي مني کرد، ده ترسا ديسانه وه فريوبخوم، نه و يش
ده يزاني که ره حيم ديسانه وه ده يو يست فريوم بدات، ديسانه وه بينته وه ناودلم،
ده ترسا ديسانه وه جادووم بکات، نه م دوو پياوه هم ره حيم و هم باوکيشم پنيان
وابوو که من هينشتا دلم نه و ناسکييه ي جاراني هيه، هينشتا هر نه و کچه
گوي و چاوبه ستر او ساويلکه يه ي جارانم که به نيگايه ک ده که وه داوه وه،
به راستي پياوان چنده ساويلکه ن، وه کو مندال وان، چووم بؤ لاي ره حيم و
له برامبه ري وه ستام و به له حنيکي ساردو توندو قايم وه ک نه وي که بينگانه يه ک
له گه ل بينگانه يه کي تر قسه بکات وتم: ((بلن بزانم کارت چييه؟))

باوكم له حالينكدا كه له ژووره كهوه ده چوو دهري وتی: ((من هه له و
نزیکانه دام))

رووی قسه که ی زورتر له ره حیم بوو هه تا من، نهک بیهوی نازارمبدا، نهکا
دیسانه وه دستم لی بهرزبکاته وه، چوو دهروه وه ده رگاکی پینوه دا، ره حیم
سه ری بهرزکرده وه سهیری کردم، بزه یه کی خه مناک له سه ر لینه کانی نیشت،
قره کانی به ناوچارانیدا هاتبوونه خواری، ده ماره ره شه کانی ملی ده ره پریبووه
دهری، ته وای هه ولی خوی به کارهینا هه تا نیگایه کی عاشق کوژ بخاته
ناوچه وانمه وه.

((چه ندهی جوان بووی مه حبوب))

به ساردی وتم: ((نیتر کات بو نه م قسانه نه ماوه))

بهه ژاری چاوی له هه ردوولای کردو وتی: ((رویشتی؟ بی مانا وایی!))

تم: ((خو تو شه وی پیشتری به باشی مانا واییت لیکردم!)) به ته شهروه

زیادم کرد: ((به راست: دایکت چونه؟))

((ناردم بو مالی کوچه پوره کهم))

((به راست! شه ش سال دره نگتر بیرت کرده وه))

((مه حبوب وه ره په شیمان به ره وه، بگه ریوه سه ر مال و ژیانه کهت))

تم: ((نا، نیتر کلاو ناجیته سه رم، نیتر پشتی گویت ده بینی من نابینی))

((نیتر خوشت ناویم مه حبوب؟))

بینده نگ بووم، بیرم له پرسیاره که ی کرده وه، له دلما بوی ده گه رام و سه ره نجام

وه لاهه کهم دوزیه وه: ((نا، خوشت نه تهیشت، ده روونت، ده ره وه تی شارده وه))

هه روا له به رامبه ری راهه ستا بووم، ساردو تووره نهو به پارانه وه سه ری

بهرزکرده وه سهیری ده کردم: ((ده زانم خراپه له گهل کردووی، به رده وام

بینده نگهت لیکردووه، کارینکت کردبوو که من وا بیرم ده کرده وه که نه وهنده

له ویندارمی و نه وهنده خوشت دهویم که دلته نایه جیم بیلی، نیستا ده زانم که

هه له م کرده وه، تهویه ده کهم مه حبوبه گیان، تهویه ده کهم))

مروهه گور گالته نامیزم کرد، لهوهی که هستی خوبه زلزانی و سه رکه وتوویم
هسور حیره ده کرد

ها تویه گورگ مهرگه، هر که گه پامه وه، دیسانه وه به دهردی باروک
دهلیز دوو کانه کهت ده بینه شوینی ژنی خراپتر له خوت))

به لیز دهرم، ههله مکرد، بینه ده ستت ماچ کهم، تو خوت وات له من کرد
به خوم ده گوت تو نه مالت هه بوو نه دوو کان ژنیکی وه کو مه حبوبه عاشقی تو
بوو، که رته دوام، له دهرگای دوو کانه کهم پینی له ولاتر نه نا، که وایه نیستا که
نیستا که ...))

((نیستا که چی "نیستا که گلوله ت که وتوته لیزی؟))

((تو چون بیر ده که یته وه بیکه ره وه، بیرم ده کپرده وه که کهسی وه کو توم ده ست
ده که وی، له تو باشتر ده بینه نسیبم، زور هه ژار بووی، پیم و ابوو مندالی، هیچ
نازانی، خه ریکم راستییه کهی ده لیم، خه تای خوت بوو، خوت منت وا لیکرد
دهی منیش گنج بووم، خو سه د ساله نه بووم، به خوا توش تاوانباری، نیستا
بینه ده ستت ماچ بکه م))

وتم: ((راست ده لینی، من تاوانبارم، زوریش تاوانبارم، نیستا کاتی نه وه
هاتووه قسه کانمان ته و او بکه یین، شهش جهوت سال بوو ده مو یست نه و کارهت
له گهل بکه م))

دهستی راستم به رز کرده وه و بهو پهری هیزه وه، وه کو هه وره تریشقه دام به
سه رو رووخساریدا، زهر به کهی نه وه نده توند بوو که سه ری به لای راستا کهوت،
قرده پهریشانه کانی که وتنه نه ولای و هاتنه سه ر ناوچاوانی، به ری دهستی خوم
له زبری ریشی و له توندی زهر به کهی که وته ژان، داخ بوو که وته کزه کز، بؤ ساتیک
هر به و حاله ته وه بوو، دواتر سه ری خوی دانه واندا، دهستی راستمی گرت و به
نارامی ماچی کرد، پشتی دهستم داخ بوو، نایا فرمیسکه کانی بوو که وته سه ر
دهستم؟ به تو په ییه وه دهستم برده دوا وه، فرمیسکه نه بوو خوینی لووتی به ری بوو
که وته سه ر دهستم، به نه فرهت و کینه وه پشتی دهستم به سوچی کراسه که

ھاۋىز كىردەۋە سەرى بەرزكردەۋە وتى: ((خوينى منت رشت مەحبوب گيان،
ئىستا رەھەت بوۋى دلت فېنك بوۋە))

دلم فېنك بوۋە بەلام ۋەكو پىنوئىستا نا، ئىستا جىنگە پىنج پەنجەكەم لەسر
دورخسارىك دورچوو بوو كە نەگەر رۇزگارنىك تەپوتوز لەسەرى بىشتايە،
نەرمەنە خەفەتم دەخوارد دەمردم. ئىستا سەرى ئەو دەمارەو ئەو گەردنەم
دەمكرد كە رۇزگارنىك ناۋاتم بوو تەۋاۋى بوۋنى خۇم بەم بە مەرجىك كە تاقە
جارىك ماچى بەم ۋە بەرم. لەمەرگ ناترسم؟ بەلام ئىستا؟...

بەم كىردەۋە وتى: ((نا، رەھەت نەبووم، ئەگەر بىمىتوانىايە ئەم دەمارى بى
غەرتىيەش ھەلدېم ئەۋكاتە رەھەت دەبووم، كاتىك دلم فېنك دەبىتەۋە كە ئەم
خوينە لە دەمارى ملت بىزى))

دېسانەۋە مەچكى دەستى توند گرتو پارايەۋە: ((من ئەم پىلنگەم خوش
دەۋى مەحبوبە، ئەم پىلنگە. نەك ئەو مەرە بى دەست ۋە قاچەى كە لەمألدا ھەبووم،
تەلاق مەستىنە مەحبوبە گيان، تەلاق مەستىنە، من دەمردم))

بە پىنگە نىنىكى پراۋپەر لەتورەسى ۋە سەرگە وتنەۋە وتى: ((كەۋايە من لەچاۋى
تۇدا مەرىكى بى دەست ۋە قاچ بووم؟ ئەگەر ژنىك بسازى مەرى بى دەست ۋە
قاچە؟)) دەست لە دەستى ھىنايە دەرى ۋە درىژەمدا: ((بەرم دە، بىرۇ گومبە))

بەنالەۋە لەپشت سەرمەۋە وتى: ((مەحبوبە گيان، چۇن دلت دى؟)) ۋە، كاتىك
دەرگاگەم لەپشت سەرمەۋە داخست وتى: ((ئەى بى ئىنساڧ))

ئىتر لەتەۋاۋى ژيانمدا عەشقى ناۋا توندو سۇزاۋى ۋە، نەفرەتى ناۋا چىزودارو
تالم سەبارەت بە ھىچ كەسى ھەست پىنەكردەۋە.

دوسبەى ئەو رۇژە تەلاق درابووم، رەھىم مائەكەى چۇل كىردبوو كىلەى
دابوۋە دەستى فىروز خان، وتى دەرگاگەى داخەن، تاقەتى دىتنى ئەو مائەم نىيە،
ھەتا بىزانم دواى چى لىدەكەم.

باۋم لەژوۋى مىۋان دانىشتبوو، مەنىش كە فائىلەكەم مۇركىردبوو چوومە
ئۇدەۋە، ۋەكو رۇژى مەرەبىنەكەم سەرم، بەپشتى قەنەفەكەۋە نابوو قاچەكانى

تا ماوه راستمی ژووره که درینژکردبوو، مه چه کی دهسته گانی له سر دهسته
 قهقهه که دامبوو بهری دهستیشی بهردابوهوه، به دهستی چه پی تهزییحی دهگیرا،
 چوومه پیشی و وتم: ((تهواو بوو ناغا گیان، بزگارم بوو)).

له لای قهقهه که چوکمداداو پشتی دهستی راستیم ماچ کرد، دهستینی
 دنسوزانهی بهسهردا هینام، ماوهیهک قره گانی نهوازش کردوو هاوکات به
 نارامی وتی: ((دیسانهوه بووی به کچی خوم)).

هر نه وهنده، نیتر هرگیز نه لهدهمی نهو، نه لهدهمی کهسی ترهیج وشهیهکم
 وهکو تهسر نه بیست، باوکم قهدهغهی کردبوو.

((مهحبوب گیان بو کوی دهرووی، منیش لهگهله فوت بهره))، ((مهحبوب گیان
 نه مشه و لای تو دهخوم))، ((دهبن مهحبوب جلهکانم بگوپی)).

مه نوچینهر وهکو قرنوو به منهوه ده نووسا، لیم جیانه ده بووهوه، نیتر منی
 ناسیبوو، له دلمدا جینگهی خوی کردبووهوه، پاده وهستام، پایدیه کردو دههات
 باوهشی ده کرد به قاچمدا. کاتیکی ده پویشتم وهک سینهر به دوامدا دههات، بوو
 به کوری من، برام بوو، گیانی شیرینم بوو، پیده که نیمو به گالته وه پیم دهگوت:
 ((مه نوچینهر دیسانهوه...))

ختوکه م دهدا، پیده که نی، داده نیشتم له دواوه بازی ده دایه سهرم، منی ماچ
 ده کردو به لینه ته ره گانی تهاوی ده کرد، کاتیکی بیرم ده کرده وه دههات بو لامو
 پیمدا هه لده گهرا)).

دهمگوت: ((لیم گه پی مه نوچینهر، نه مشه و تاقه تم نییه!))

خیرا دهیزانی که گالته ناکه م، به راستمه، نارام له پالمدا داده نیشتم، له ژنر
 چاوه وه سهیری ده کردم و جله گانی ده گووشی، ناماده بوو بو گریان، ده مگوت:
 ((مه نوچینهر گیان برؤ کایه بکه، نیستاکه سهرم باش ده بیته وه)).

دهیگوت: ((منیش سهرم دیشی و تاقه تی کایه م نییه)).

سات به سات سهیری ده کردم و نه وهندهی ده پرسی: ((باش بویته وه داده؟
 نیستا باش بووی داده؟)) دهستم به پیکه نین ده کردو له باوهشم ده گرت.

((بهراستی مندائیکی پینداگری!))

خوی ههئده دایه باوه شمه وه و پینده که نی.

بووم به دایکی بووم به دایه نی، ماموستای بووم، منیش به پینچه وانه وه لهجسته ی چکوله ی نه ونا رامیم و هرده گرت.

هه موو ده هاتن بۆ چاوپینکه وتتم، پووره کیشوهرم بۆ قسه گنیرانه وه سهیری سهرتاپینی ده کرد. ناموزنم بزه ی سهرکه وتزو له هه مان کاتدا خه مناکیش به سهر لئوییه وه بوو و له چاوه کانیدا ته شهرو نارچه ته ی ده باری، پوورم واته خوشکی دایکم که کوپه که ی ده تگوت مریشکی پنی کوله، له گه ل کچینکی له خوی پنی کوئتر زه مارهندی کردبوو، که له سه سهرته ی زه مارهندی به خته وهرانه ی خوجهسته و له خه می نیعتیادی کوپه که ی به تریاک که رهنگو بوو لئوو ددان و ژبانی پوورمی رهش کردبوو، ده ستووتاو دلی سووتای دایکمی فینک ده کرده وه.

هه موو هاتن، هه موو جگه له مه نسور، مه نسورو ژنه که ی که ده یانگوت شهش مانگه سکی پره، من هه ر گله ییم نه ده کرد، چاوه پینش نه بووم، حه قی بوو، خراپم پینکردبوو، هه ر له بیریشم نه بوو، زستان هاتبوو و پشکنینی حیجاب کرابوو زهینی نیمه به هوی نه م رووداوه چاوه پروان کراوه وه سه رقانتر له وه بوو که نیگهرانی نه م سهردان و شته بین، که م تا زور داواکاریم هه بوو، هه موو نه وانه پیاری به پریز بوون به لام بریک پیرو ژن ته لاقدر او یان ژن مردو بوون، وه یان هاوسه ری پیرو په ک که وتوو یان هه بوو هه موویان به بی جیاوازی مندالی گه وره و بچووکیان له گه ل خویان بۆ خوازینی ده هینا، هه ر خه وازینی کردنه که یان بۆ من ژانای بوو، له و چاره نو سه ی که بۆم هاتبووه پینش، له داها توویه ک که له برده ممدا بوو، ده ترسام، ته نیا دلخوشی من نارامشینی دهروونی بوو که دیسانه وه له مالی باوکم هه مبوو مه نوچینه ری هه شت سالانه به دهسته بچووکه کانی زورتر له هه ر که سی ده یتوانی نازاره کانم تیمار بکات.

دايكم و دايه گيانم وهكو په پووله به دهرمدا دسوپانه وه، دايكم به بڼي راويزو
 له گهل من دوستي به ناودا نه ده كړد، جاري وا هه بوو ده چووم بو لاي حسن
 خان، به دايكم نه ده گوت، نه نه وهی كه ليني بشارمه وه، به لام نه مده ويست نه
 هسته ی لا دروستي بڼي ريزييه كم به كه سايه تي نه و كړد بڼي، دايكم ده يزاني و
 دهنگي نه ده كړد، خوي به باشي ده يزاني كه نه وان چ چا كه يه كيان له گهل كچه كي
 كړد وه، ده پيرسي: ((مه محبوب گيان، بو كوي ده پړوي؟))
 ((كارم هه يه))

مه نوچنهر گپړوي ده گرت و ده يگوت: ((منيش ديم، منيش ديم)).
 دايكم كه ده يزاني كارم هه يه ياني چي ده يگوت: ((نه گيانی دل كه م، ناكړي
 پړوي، نه وي خو جينگه ی مندان نييه)) و، به مني ده گوت: ((مه محبوب نه م قاپه
 مره بابه ش له گهل خوت به ره))، ((مه محبوب نه و باقلاوه يه ش له گهل خوت به ره)).
 ((مه محبوب نه گهر چاي و كه له يه كه قندت پينبدم له گهل خوت ده يبه ی؟)) ته نانه ت
 جاريكي پشتينينكي كشميري پندام و تي: ((نه وه ش له گهل خوت به ره)).
 ده گوت هينا له گهل يه كه قسه ده كه ين: ((خانم گيان كه س چاوه پرواني له من
 نييه)).

((باسي چاوه پرواني نييه، من خوم حزه كه م بيان به ی)).
 له مالي حسن خان ده گه پرامه وه، كاتيک گه پرامه وه دايه خه ريكبو و سفره ی
 ناني نيوه پړوي داده خست، دايكم له ژورره كه دا نه بوو: بڼي خه يال و تي: ((دويني
 شو ژنه كه ی ناغا مه نسور مندالي بووه)).
 ديسان هه پيم ناخوش بوو، پي ناخوش بوونيك له خه فته و نارپه حه تي:
 ((ده ی، نيشه لا موباره كه، چي بووه؟))
 ((كچي بووه، ناغا مه نسور زوري پي خوشه، كاتيک به نيم تاج خانميان و توره
 كچت بووه و تويه تي هر نه رم له خوا ويستوه، ناغا مه نسوريش...))

دایکم که لهدرگاگهوه هاته ژوورنی بهر حالته دهروونیهی منی زانی وتی:
 ((دهی... مندالی بووه، بلفین چی، چیته دایه خانم! خو شیرنی بهگویی
 نهگرتووه، روژی سهد کس مندالیان دهبن، نهمایش بهکینکیان))

بهلام داخی مندال نهبوون دیسانهوه لهئلی مندا سهری هاندایهوه. دهمزانی
 که هرگیز نهدهتوانی وهکو نیمتاج یان هر ژنیکنی تر به تاواتی نه بگم. نیتر
 هرگیز نهدهتوانی بجم به دایک، خوا به لهعنمتت بکات رحیم

دروسی روژ دواتر دایکم وتی: ((محبوب گیان، دینیت برؤیز بو سردانی
 نیمتاج؟))

((من نایم))

((نهپرو قور بهسهرم، بو نایهیی؟ ژنی تاموزات مندالی بووه))

((مهگر مهسور هاتووه سردانی کچه مامهکی بکات تا مز سردانی
 ژنهکی بگم؟ مهگر نیمتاج خانم لهمنی پرسبووه؟))

((نیمتاجی هژار خو هر لهمالهکی نایته دهی، خوی به ههوو کسز
 لهئلی وهلا من شهرمهزارم، بهلام سهرقانی پی راگمیشتر بجم مالهو مندالدارید.
 ناخر نهو هژارهش نهخوشی دلی هیه، مندال بوونیش زهرهری بوی هیه نهوه
 نیتر خوا رحمی پی کرد...))

دایه قسهکی پی بری: ((خانم نهوانه ههوو قسز، عمیهکی لهشوئینیکر
 ترهویه دهیوی کس نهیبینن، وهلا زووخساری خو بووخسار نییه. دینیر
 قلهپشه بهدهنووک...))

دایکم قسهکی پی بری: ((دایه خانم بیچهوه، حهزناکه لهلای مز نهو
 قسانهیی بگی، ژنیک بهو باشیه نازلری بو میروولهش نییه))

وتم: ((نیوه برؤن، منیش دهرؤم بو مالی نیتزهت، نهمشو میرووکی لهسز
 نیهر نیتزهت به تنیایه))

دایه و مەنوجینەرش لەگەڵ دایکم رۆیشتن. مەنوجینەر لەخۆشی دیتەر
 مندالەکان منی بەردا دەنا لەکۆلم نەدەبوو، کاتی گەرانەوه پرسیم: «دە
 مندالەکه چۆن بوو لەکۆ دەچوو؟»

دایکم بەبی سەرنجییەوه وتی: «دەی مندال بوو نیتەر، مندالیک که تازه لەدایک
 دەبی خۆ هیچی دیار نییە» و: لەژوورەکه چوو دەری.

دایه سەیریکرد هەتا چوو دەری و، که دلتیابوو دوورکەوتۆتەوه بە نەسپایی
 وتی: «کچیکى بووه وهك چهپكى گۆل، سوروسپی و خروپەر، چاوهکانی بە
 گەورەیی ژێر پالەیهك بنیادەم هەر حەز دەکات سەیری بکات، بۆ مەنوجینەر
 بەری دەدا، خەریک بوو لەگەڵ خۆی دەیهینایەوه بۆ مالهوه، ئەوەندە ماچی کردو
 گوشى که مندالەکه کەوتە گریان، دایکیشت بە پشتە دەستی توند
 لەمەنوجینەردا».

پرسیم: «نیمتاج چی دەگوت؟»

«هیچ، ئەو هەژارە هەر سەرخۆشی نەدەهینا، بەردەوام دەیگوت دەی مندالە.
 بەینە یاری لەگەڵ بکات، بەلام دیاربوو که هەر دلی لەلای بوو».

«ناویان ناوه چی؟»

«ناغا مەنسور دەلی دەیهوی ناوی بنی ناھید».

دیسانەوه نەروژ هاتەوه، نەروژیک که بۆ من چیرۆی راستەقینەى هەبوو، هەر
 ئەو خۆشییەى جاران، هەر ئەو شادییەى شیرینی دروستکردن که من لەبیرم
 چووبوو، هەر ئەو مال بردنە دەرەوانە، هەر ئەو شت کەرفانەو هەر ئەو
 چوارشەممە سورییەى حەوت سال پینش... پینش ئەوهی که من خۆم چارمەش
 بکەم و بەدەستی خۆم، خۆم بخەمە ناگرەوه، نیتەهت و میزەکهی و مندالەکانی
 خوجەستەو دکتۆرو کچەکیان، بۆ چوارشەممە سووری هاتبوون بۆ مانی نییە.
 دایکم، پووری گیان و مامە گیان و کچەکانی که دانەیهکیان زەماوەندی کردبوو
 ئەوی تریان دەزگیراندار بوو، بۆ مانی خۆمان بانگهینشت کردبوو، مەنسوریش که

مانگه‌نشت کرابوو دوو کوپه‌کە‌ی له‌گه‌ل خۆ‌ی هینا کوپه‌کە‌ی نیم‌تاج خانم و کوپه‌کە‌ی نه‌شره‌فی په‌حمه‌تی کردوو.

زۆر په‌سه‌می و ماقوول بوو. ته‌نانه‌ت به‌رنکی‌ش ساردبوو، له‌گه‌ل من سلاوو چاک و خوشی کرد، ده‌تگوت هینشتا دلگیره‌ لیم، دلی نیشابوو، نه‌ویش وه‌ک خزمه‌کانی تر برفک پیرتر بووو، وه‌کو جارن قۆزو جلی جوان و ماقوول و خوش قسه‌ بوو به‌لام که‌م قسه‌تر بووو، وشک و جدی، له‌گه‌ل که‌چه‌ مامه‌کان و خوشکه‌کانم و خزمه‌کانی تر کردمانه‌ هه‌راهه‌را، به‌سه‌ر ناگردا بازمان ده‌دا، مه‌نوجینه‌رم له‌باره‌ش ده‌کردو دووکه‌سی له‌سه‌ر ناگره‌که‌وه‌ بازمان ده‌دا.

که‌چه‌کە‌ی خوجه‌سته‌م له‌باره‌ش ده‌کردو له‌سه‌ر ناگره‌که‌ بازمان ده‌دا، ده‌ستی دکتۆرم پراکینشاو ناچارم‌کرد که‌ له‌سه‌ر ناگره‌که‌ بازیدا، مینه‌ده‌کە‌ی نینه‌هت ده‌ترسا که‌ چاکه‌ت و پانتۆله‌کە‌ی بسووتنی، هه‌مان کات له‌گه‌ل کوپه‌کانی مه‌نسور له‌سه‌ر ناگر بازمان ده‌دا، قه‌زه‌ درینه‌کانم به‌سه‌ر په‌وخسار و شانه‌کانمدا یاری ده‌کرد، په‌وخسارم به‌ ناگره‌که‌ سوور هه‌نگه‌پابوو، کراسینکی چیندارو، بلوزینکی گه‌رم له‌به‌رکردبوو، راحت و سه‌ربه‌خۆ بووم، مه‌نسور له‌پشت دیواری بیناکه‌ ده‌ستی به‌سنگیه‌وه‌ گرتبوو و ناره‌حه‌ت پاره‌ستا بوو، بلیسه‌ی ناگره‌که‌ په‌وخساری نه‌ویشی په‌وناک کردبووه‌وه‌، به‌بنی حالی سه‌یری من و مندا له‌کان و خوشکه‌کانی و خوشکه‌کانی منی ده‌کردو جارجاره‌ له‌گه‌ل مینه‌دی خوشکه‌کانی من و خوشکه‌کانی خۆ‌ی قسه‌ی ده‌کرد، له‌ته‌واوی نه‌و ماوه‌یه‌دا ته‌نانه‌ت بزه‌یه‌کی نه‌گرت.

ماندرو و به‌هه‌ناسه‌به‌رک‌نی هاتمه‌ نه‌م لاره‌، مامه‌ گیانم سه‌رمی له‌ناوده‌ستیدا گرت و ماچی کرد، ده‌مزانی که‌ زۆر خوشی ده‌وینم، وتی: ((که‌ تو پینه‌ده‌کە‌نی، ده‌لینی دلی من روون ده‌بینه‌وه‌)).

چه‌ژنی نه‌و سه‌له‌ له‌نه‌ورۆزه‌کە‌ی من شیرینتر بوو. نینه‌هت وتی: ((مامۆژنم هه‌موومان‌ی بۆ دوا‌ی سیانزه‌ به‌ده‌ر بانگه‌نشت کردووه‌ بۆ باخی شه‌میزان که‌ نیم‌تاج خانمیش له‌وێ بێ)).

دەمىن ئاققەتتە يەنە (من مایەم، بىرەوۈ بىھوبىم و بچىن بۇ شەمىران

بۇچى)

نېزھەت پىنكەنى: ((دەى مەيە، خۇ شەپ ناكەين، ئەى بۇ كوى بېرۇين))

دەرۇزىر بۇ باخەكەى ناغا گيان. قەلھەك))

رۇيشتىن بۇ قەلھەك، داىە گيانم داىەرەى ھىنا بوو، ئىمە بووین و نىزھەت و
خوجەستە و مىردەكانیان و كچە مامەكانم كە لەبەر من بۇ باخەكەى مالى باوكیان
نەچووبوون و ھاتبوون بۇ قەلھەك، ھەموو ھەزىيان دەكرد لەگەل من بن و من ھەزم
دەكرد لەگەل ھەموویانېم.

كچە گەرەكەى مامم وتى: ((مەحبوب، كزو بالا بەرزتر بووى، زۇر جوان

بووى))

نىزھەت كە دەتگوت من لەلايان نىم و دەتگوت قسە لەشتىك دەكات، گالتەى بە
كچەكەى مامم دەكرد و وتى: ((ماناى شىرىنىشم زانى، ھىزى تىا نىيە ھەناسە
بكىشى، دەست بخەيتە كەلەكەيەو ھەنچەكانت بەيەك دەگەن، من دەنىم
ئەوئەندەى كە جلو بەرگ و جانئاو بۇن و پىلاو دەكېرى، ئەوئەندەش بە خواردەنكەت
رەبگە، دەلىنى ئەو مەحبوبە قەلھەو خېرى چەند سال لەو پىنشىيان بىرەوۈ
يەكىكى تىران لەجىگەيدا ھىناوھ))

بەراستى كە ئەو مەحبوبە رۇيشتىبوو، مردبوو.

لەگەل خوشكەكانم و كچە مامەكانم و مندالەكانیان كەوتىنەپى، پىادەپرەويمان
دەكرد، پىلاوھەكانمان داناو خىستمانە ئاوەو، ئاوىكى زۇر كە فىنك و خوش
دەھاتە ناو باخەكەو ھەو لەو سەرىيەو دەچوو دەرى، بەدارەكاندا سەردەكەوتىن،
سواری كەر بووین و نىزھەت بەر بەژنە قەلھەوئەو ھەنكەھەنك بەدواماندا
رايدەكرد و ئىمەش پىندەكەنن، پىاوەكان كە ھەموویان چوبون بۇ پىادەپرەوېى
ھەتا نىوہېز نەگەرەنەو، من بەزۇرى ھەموویان و لەبەر چاویان گىرەم
لەسەوزەكەدا، دووجار، يەكىكىيان بە پىنكەنىنەو بەنىەتى ھاوسەر و دووھەم
جارىش بەدلىكى گىراو بەھەسەرەتى مندال.

دوانبوره ز نهوهی که به ساتی خواردن لهه موو جینگه یه ک بلاو کرابوه وه. کاتی
که پیاره کان بهمه کانه یان ده کردو دده خانم دایره ی به ده سته وه گرتیوو،
گوزانی ده گوت له دار مه چوره سه ری، قاچه کانت ده روکی، جله کانت قورای
ده بی، مه نسور به سه یاره شو فرلیته ره شه که یه وه له گه ل مندا له کانی په یدابوون،
هات، سلاو چاک و خوشی کردو دانیشیت، به دانیشیتنی نه وه موو به ژنو
پیاره وه نارام دانیشیت، له قهره بالعی کهوت، تورنه بوو، ناراحت نه بوو، به لام
وهک نیزهت ده گوت، ده گوت گوزانی قووتداوه، خوجه سته به نه سپایی
به گونی منو نیزهتدا سرتانندی: ((نه مه نیتر له کوئوه هات؟))

نیزهت به نه سپایی وتی: ((هاتوو سه یاره که یمان پی نیشانیدا)) و، بیده نگ
پینگه نی

له شی قه لوی له کاتی پینگه نیندا ده له رییه وه و منو خوجه سته شی خسته
پینگه نین، دایکم به تورده بییه که وه سه یرینکی کردین و هه ستا کاهوه که ی له به رده می
مه نسور دانا، مه نسور له سه ر ته خته که و له سه ر به ره که دانیشیتبوو، قاچی له سه ر
قاچ دانا بوو له گه ل دکتور، میزده که ی خوجه سته قسه ی ده کرد، من شهرم
لینم کرد به لام نه و سه رنجی منی نه ددا. ده تگوت نه ویش وه کو من له بیری روژ
ره شی خؤیدایه، به راستی مه نسور پیایونکی ریکوپینک و جوان بوو، جلی جوانی
له به رده کرد، خوش ره فتار بوو، باش ریزی له که سایه تییه کان ده گرت، وه کو
روژناواییه کان هه نس و که وتی ده کرد، به لام له چاوی مندا وه کو نه خشی دیوار
وابوو، ده ی دهمزانی که له من دلگیره، رقی لیمه. نایا ته نیا بو نه وه هاتبوو که
گه رده یی و ده وله مهندی خوی به چاومدا بداته وه؟

له جینگه که هه ستام، بانگی دایم کردو له گه ل نه و چند هانگاوینک
دور که وتینه وه وتم: ((دایه گیان چیشیت ماوه بیبه یین بو سایه قه که ی ناغا
مه نسور؟ چاییشی بو به ره)).

له جینگه ی دایکم که ماندوو بوو و پینی باش بوو پشوویه کبدا، نیستا من
له سالره له زمانره وا بووم، دایکم به ته وای حه زه وه که یبانوویه تی به من

دېواریدوو خەدالیشى ناسوودە بوو، دایە پۆیشت، من ھەر لەوی وەستام،
سەیری باخەكەم دەکردو بیرم دەکردو، مەنوجینەر لەگەل مندالەکانی تر
چاوشارکینی دەکردو بە دەوری کراسەكەمدا پایدەکرد، دەتگوت خەوم لیکەوتو،
بیری جاران ھاتبووە سۆراخم، دلم کەیل بوو، لەخەمی پابردوو، لەخەفتی
داهاتوو، نە، ناوانەدەکرا دەبویە بچم بۆ قوتابخانەى ناموس و ئیمتحانم بدایەو
دەرسم بخویندایە ھەتا بېم بە ماموستا، دەبویە خۆم سەرقال بکردایە، بوونی
خۆم بە ھیچ نەدەزانی، دەبویە کاریکم بکردایە ھەتا بینکاری شیتی نەکردمایە،
بەئنی حەزم دەکرد بېمە ماموستا.

دیسانەو مەنوجینەر بە دەورمدا خولاو، کراسەكەمی گرتو بە پیکەنینەو
لەپشتی منەو ملی دەکیشا بۆ مندالەکانی تر، بەبئ تاقەتییەو دەستم
لە کراسەكەم کردەو و تم: ((مەنوجینەر پڕۆ شوینیکی دیکە یاری بکە، من تاقەتم
نییە))، گەرەمەو.

ھەر لەو کاتەدا بوو کە بۆ ساتینکی کورت تیشکینکم دی کە خیرا پۆیشت،
تیشکی چاوەکانی مەنسور کە سەیری دەکردم، جدی و بەوردی، تەنیا ساتینک،
یەكسەر رووی لەولا کرد، کاتەكەى ئەوئەندە کورت بوو کە بە خۆم دەگوت وایرم
کردۆتەو، بەلام دلم داخوړیا، نەك لەعەشق بە مەنسور، بەلكو لەترسی ئەوئە
کە چ شتیک ئەمپرو مەنسوری ھیناودتە ئەم باخەو، ھەتا ئیوارەو کاتی گەرانەرە
ھەردو کمان ناپەحەت بووین، ھەم من و ھەم مەنسور، ھەتا ئیوارە، وەك نێزھەت
دەگوت دەئینی گۆچانی قوتداو، دانیشت و جگە لەچەند وشەیک ھیچی تری
نەگوت، تەنانەت زەردەییەکیشی نەگرت، زۆر لەوئەی باسی دەكەم خوگر تر بوو،
دایکم بۆئەوئەى کە قسەیکەى لەگەل بکا، بە ئەدەبەو پرسى: ((ناھید گیان
چۆنە؟))

کوئوپر پوو خساری مەنسور پوون بوو، وەكو ھەتاوینک کە ھەلبئى، بزەیکەى
گرتو وەلامى دایەو: ((باشە، زۆر باشە، زۆر مندالینکی جوانە، دەستت ماچ
دەکا)).

دایىكم وتى: ((منىش بۈۈخسارى وەك مانگى ماچ دەكەم))

خوجەستە بەغۋاى قسەكەى دایكەدا وتى: ((بەراستى كە مانگە، من مندالى وا جۈانە نەدىۋە))

ئىسانەرە دەتگوت لېك بەدلىمدا دەچەقېنن، ھەر لەخۇۋە سەبارەت بە مەنسور تۈۋرە بۈۈم. سەيرىنكەم كەرد كە لەگەل نىگای ساردى ئەۋ بەرەۋېۋو بۈۈمەۋە، ئەگەر چارەكانم ھىزبان بۈۋاىە ۋەكو تۈپ دەتەقېنەۋە، مەنسور بەزىرەكى تىنەگىشتە ۋە ھەروا بە ساردى سەيرى دەكردم.

ھارن تىپەرى، پايىز كۈتايى پى ھات و زستان گەشت، لەم ماۋەدا جارجار چاۋە بە مەنسور ئەكەت، لەمانى مامە گيانم، لەمانى خۇمان، لەمانى نىزھەت يان كچە مامەكانم؟ بەلام ئىتر ئەۋ نىگا بەدزىيانەۋە دوۋپات نەبۈۋەۋە من لەۋە خۇشحال بۈۈم. ھەر ئەۋە باشترە كە نەبى، ھىچ ھەستىنكەم بەرامبەر بە مەنسور نەبۈۋ. تەنبا خۇشىم لەۋ نىگايەى دەھات كە ۋەك تارىف كەردن سەيرى دەكردم، گەرچى كۈرتىش بۈۋ، منىش ۋەكو ھەر ژنىكى تر لەۋ نىگايانەۋە لەتارىفكەردنى كەسى خۇشىم دەھات ۋە حەزم دەكرد، بەلام ئەگەر پىاۋىك ۋا بىرىكاتەۋە كە ئەم چىزە بە ماناى ئەۋەىە كە خۇى بەدەستەۋە بەدا، بەراستى لەھەلەدايە، غەشق جارىكە متى كەرد بەدىلو منى لەناۋەرد، دواتر دەتگوت دەمارى دلىمان نەخستۈۋە، يان لەۋانەىە گەرەتر بۈۋىتەۋە، عاقل تر بۈۋبۈم، لەۋانەىشە سەروشت ئەركى خۇى سەبارەت بە من بەجىن گەيانەبى، رەۋتى خۇى تىپەركەردىن ۋا لىم گەرچى. ئاۋاتم ئەۋە بۈۋ كە جارىكى تر عاشق بەمەۋە، عاشقى كەسىك، بۇ ۋىنە مەنسور، ھەر ۋەكو ئەۋىندارىيەكەى تەرم، خۇزگە دىسانەۋە نەخۇش دەكەۋەتم، نەخۇش ۋە بىن ئىختىيار، بەلام دەمزانى كە ئىمكانى نىيە، ئىتر تەۋاۋ بۈۋە، ۋەك باركە گۈتى سەرم لەبەرد درابۈۋ، خراپىش لەبەرد درابۈۋ.

بەغۋە باران پىنكەۋە دەبارى ۋە شلىۋەى دەكرد، من بە پالتاۋ ۋە كلاۋەۋە، چەتەرم بەنەستەرە بۈۋ ھاتمەۋە، پالتۇكەم داكەند، چەترەكەم داىە دەستى داىە گيان، دىيەم تارمەحت بۈۋ، ۋەكو جاران نەبۈۋ، دەۋىۋىست شتىك بلىۋ نەىدەتۋانى،

لهمونه بوو دایکم پنی و تمنی که پیم نه لنی، چراکانی ناو رنږه و ده که ده گپرا، پرسیم
 «ممنو چنهر، له کونیه دایه خانم؟»

«چووه ژووره که ی خوږه و ده رس بنوسنی»

دایکم هات، به ده ننگی نارام که له حالنکدا به ده ست نیشاره تی ده کرد و تی
 «محبوب گیان و هره کارم پینه»

«چی بووه خانم گیان؟»

«مهنسور ناغا عسر هاتووه بو نیره و ده لنی کارنکی تایبه تیم به محبوب
 مهیه، هاتووم قسه ی له گن بکه م»

«له گن من؟»

«وا ده لنی»

«نیستا له کوښیه؟»

«له ژووری میوانه»

«تویش و هره ژوورنی خانم گیان»

«نا، خوت برؤ بزانه کاری چیه، نیتر منت بو چیه؟»

منیش و دایه گیانیشو و دایکیشم زانیمان چی ده وئی، چاوه کانی دایکم
 له چاوی دایه دا پینکه نی.

«سه لام»

پووی له په نجره که و پشتی له ده رگا که بوو، نارام لایکرده وه، وشک و په سمی،
 ده سته کانی له پشتی نابوو.

«سلاو له منه و هیه»

«نازانی له ده ره وه چ به فریک ده باری!»

«چون نازانم؟! خه ریکم سهیری ده که م»

بزه یه کم گرت، قسه یه کی هیچم کردبوو، به دوا ی باسینکدا ده گپرام که بن
 ده نگیه که بشکینم، بیده نگی پر مه ترسی بوو، نه وی له من نزیکتر ده کرده وه.

دوری دهکرایه و ده قسه یه کی ده کرد که من نه مده ویست گویم لی بن، چووم بو
 لای کووره که ده ستم له سهر راگرت. دهنگی قرچه قرچی داره کان دهات، پرسیم:
 ((شتینکتان خوار دووه؟))

((بهئی، هه موو شتیک خوراوه)).

چووم بو لای ده رگا که و به دهنگی بهرز داوای چاییم کرد: ((نیستا چایه کی تر
 بخون، نفه کی نییه، من خه ریکه له سهر ما رهق ده بعه وه، چا له م هه وا سارده دا
 جینی خویه تی)).

وتی: ((هه رچی نیوه نه مر بکه ن به قسه تان ده که م)).

چاووم له چاوی بری، سارده و جددی بوو، به لام قسه کانی زور مانادار بوون، به
 هه ولنییه که وه وتم: ((نیستا بو به پینوه ن؟ فه رموون دانیشن)).

کورسییه که م راکینشایه لای کووره که وه دانیشتم، نه ویش له نیوان سه یرو
 نیگرانی مندا کورسییه که ی تری راکینشایه نه ولای کووره که وه دانیشتم، دایه
 چای هیناو ته عارفیکرد، خوشحال بووم، هه رچی ژوره که قه ره بالغتر بوايه من
 ئاسوده تر ده بووم، نیتر تاقه تی یاری له یلو مه جنونم نه بوو، نیتر تاقه تی
 مندا بازاریم نه بوو، دایه میزیکه بچووکی هه لگرت و له پان ده ستماندا دایناو
 پویشتم، ده مزانی له پشت ده رگا که وه سه یرمان ده کات، به لام خیرا له بیر خوم
 برده وه، چونکه مه نسور یه کسه ر چووه سه ر قسه وباسه که ی، ((مه حبوب هاتووم
 قسه ت له گه ل بکه م، نیتر کاتی نه وه هاتووه)).

له هه ولدابووم، ویستم له جیگه که م هه ستم، په رداخه چاکه م له سه ر میزه که
 داناو وتم: ((ده ی، باخانم گیانیش بانگ بکه م)).

به ره و لام نوشتایه وه مه چه کی دهستی گرتو و ناچار یکردم که دانیشتم، به لام
 لهستی به رنه دام: ((وتم ته نیا له گه ل تو)).

دهستی من له سه ر رانی له ژیر ده ستیدا بوو، ده تگوت نیزهت دهستی گرتووم،
 ده تگوت خوجه سته دهستی گرتووم، به لام دیم که رووخساری سوور بوته وه،
 لهستی نه ده گوشیم، ته نیا سه ری داخست، بو ساتی سه یری ده ستمانی کردو

دواتر دەستى لابرە. ماردىيەك بىندەنگى زالبوو، نىتر ھەونم نەدا بىندەنگىيەى
 كىشىنە نەو قسەى خۇى كوردبوو. قاچى لەسەر قاچى دانائو دەستەكانى لەسەر
 سنگى ھەيىكەو. سەيرى گېرى ناگىرى كوردەكەى كرد.

مەخسۇبە مەن ھىشتا دەمەوى لەگەل تۆ زەماوئەند بەكەم))

ھەستە لەرزى. رووخسارى ژنىكى نازار دىتوو ھاتە بەرچاوم كە بەر ھەسور
 ئاسر و ماقولبىيەو دەموچاوى ئاوانە لەناوى بردبوو. كە كچىكى شىرەخۆرەى
 ھەبوو. كە سەرىرشتى كوردەكەى خۇى و كوپى ھەونكەى دەكات، سەبارەت بە
 مەسور توورە بوو. خۆم وەك كەوكەب دەھاتە بەرچاوا، مەنسور تەنانەت
 تەكاشى لەم نەكردبوو. دەنگى كەمىك پىياو ماقولانەبوو. وەكو نەوھى كە مەن ھەر
 ھى نەو بە. دەتگوت چاودەرىنى نەم پىشنىيارە بووم و بۆ بەدبەھاتنى نەم ئاواتە ھەر
 كاتە ژماردوود. وتە: (مىنىش ھىشتا نامادەنىم بىمە ژنى تۆ))

لەجىنگەكەى ھەستاو دىسانەو رووى كوردە پەنجەرەكەو سەيرى بەفردەكەى
 دەكرد كە دەھاتە خوارى. دەستەكانى لەگىرفانىدا بوو، ماردىيەك بىندەنگ بوو و
 دواتر زۆر بەھىمىنى وەكو باركىك كە مەندالەكەى ھاندەدا لەجۆگەلەيەك
 پىيەرتەو. وتى: (دەبى. دەبى بىنى))

دەم لەسەيردا كرابوودەو. وتە: ((مەنسور، تۆ ژنىكى ئاوا باشت ھەيە، مەن
 خۆ نەمدىوود بەلام بىستووومە. مېھردەبان، ماقوول، تىگەيشتوو، قسەى زۆر
 سەبارەت بە خانمىي نەو بىستووو. خەرىكە مەندالى ھەونكەى، كوردەكەى تۆ
 وەكو چەپكى گول بەخىو دەكات، جگەلەوھى ھىشتا سائىك نابى كە ژنەكەت
 مەندالى بوو. تۆ ھاتووى بۆ خوازىنىنى مەن؟))

دەستى لەسەر ئاوجاوانى دانائو، دەتگوت ژانىكى ھەيە، دەتگوت شەرمەزارە،
 وتى: ((وا بىردەكەيتەو مەن نەو شتەنە نازانم، خۆم نەو شتەنە نازانم؟ سەد جار
 بەنىم تاجم وتوو، ھەر لەو پۇژەوھە كە بىستووويەتى تۆ تەلەقت وەرگرتوو، وتى
 دەبى مەحبوبە بەنىنى، وتى نەگەر تۆ نەچى بۆ خوازىنىنى مەن خۆم دەچم، بەلام
 مەن قىبوونم نەكرد، سكى پېر بوو، نەيدەويست نازارى بەم، بەلام ئىشتا خەرىكە

منه لکه کی له شېر دهرینه وه، نهو دهره وئی، نهو ناچاری کردووم، له سره
نشره فیش نهو قسه ریاسه هاته پئش، نهو جارهیان من نهمده ویست، به لام
نیستا دهره وئی، به راستی توم دهره وئی مه حبوبه))

پروویکرده من هاته پئش و دهستی له سره پشقی کورسییه که ی من نا،
نهمنده نوشتا به ره که وتم نیستا ماچم ده کاو له بهرخومه وه وتم نه گهر نهو کاره
بکات خیرا یان ژورره که به حنی دئلم وه یان دهم به ناوده میدا، به لام منی ماچ
نهمکرده، تنیا وتی ((مه حبوبه، من توم دهره وئی، هر له سره تاشه وه دهره ویستی،
دهره بییه ژنم، خوشت زور باش نهوه دهره زانی، تنیا پیم بلنی که ی؟))

((هیچ کات))

((بؤچی؟))

((بؤ نهوه ی تو ژنت هه یه، ژنیکی باشت هه یه، منیش جاریک عاشق بووم،
شینت بووم، شوومکرد که هه له م کرد، نیتر ناتوانم که سم خوش بویت مهنسور،
نهک له بهر نهوه ی که هینشتا له بیر ی نهو ناپیاوه بم، نا ههرگیز وانیه، تنیا نیتر
نهو تاقه تم نه ماوه، نهو چه زو ناو اته له دلما نییه، نیتر ناتوانم له گهل که س بم،
نیتر له هرچی شوو عیشق و عاشقییه بیزارم، نه گهر هه وه س بوو جاریک به سه،
له وانیه له به ختی ره شی من بووبی که ره حیمی دارتاشی خویری ببینم و به
سه برکردنیک نهو ینداری بم، وه کو سه گی پی سوتاو دوا ی که وم، به لام مهنسور
که تو ده بینم بهو نارامی و، بهو ناغایه تییه و، بهو هه موو عه زه مه ته وه، هر ده لنی
برامی، پیت ناخوش نه بی، به لام من توم ناوی، که وایه بؤچی ژنه کت نازار بدهم،
من خوم تامه که ییم چه شتووه، دهره زانم نه گهر ژن پیاوینکی خوش بوئی و نهو پیاوه
هه ز له ژنیکی تر بکات یانی چی، چه حاله تیک به سره نینساندا دی، چه تامینکی
هه یه، نهوه باش دهره زانم، جگه له وان هه ز دهره زانم که نیم تاج خانم چه نده ی تو
خوش دهره وئی، بؤچی دلی بشکینم؟ به خوا گوناچه))

مهنسور دانیشت و به له حنیکی زور هیمن و میهره بان وتی: ((دهره زانم که
عاشقی من نیت، چاوه پروانی نهوه شم نییه، به لام تو خراب تیگه یشتووی، تو وا

دەرت دەكردهوه كه ژيانى ژنو مىردايهتى مانای عيشقى كویرانه و عيشقى
كویرانه مانای بهخته و هری ههتا هتاییه، دواتر دیت كه رحیم نه و بته نه بوو كه
تو بو خوتت دروست كردبوو، هر بویه له هه موو شتی بیزار بووی، به لام وانیه
مهحبویه، بهخته و هری له عيشقى كویر وهكو جنۆكه له بسم الله رادهكات، جارنك
ههتت كردووه، ئیتر مهيكه، بهینه ئەم جارە خوشه و یستی كه م كه م له دلتدا
حیگه ی بینه وه، من چاوه پروانى نه وه م له تو نییه كه وهك رهحیم خوشت بویم،
به لام بهینه خه مهكانت ساپریژ بكم، بهینه بيمه هاوسه رت، خوشه و یستی به دوا دا
دی، عشق و دكو شهرا به مهحبویه، دهبن بهینى چهندين سال بمینیتته وه و پى
بگات دواتر تامى خوی ده دوزیتته وه، ههتا بتگرى (مهستت بگات)، نه گهر وان بهن
پیاوی توند زوو نارەق دەكات، ئەو هه له م پى بده، له وانیه بهتوانم بخته و هرت
بكم)).

((راست دەئینی مه نسور، چ پیاوینكى توند بوو كه كوشتمی، ده مگوت خوا به
بوچی سزام ده دهی؟ چ گونا هینكم له ده رگا كه تدا كردووه تا وانه كه ی ده ده مه وه؟ كه
رهحیم ده وى و مه نسور به و هه موو باشیان وه له دلتدا حیگه ی نابینته وه؟
بوچی؟!...))

قسه كه ی پى بریم: ((مه یخه ئەستوی خوا و پیغه مبه ر مهحبویه، چ هوكاریك
هیه كه خوا له گه ن كچینكى پازده تا شارده ساله بكه وینته رقه وه؟ توله ی ن
بستینیتته وه؟ نه وه كاری شه یقانه، زوری سروشته، نهینى مانه وه یه كه داوینى
كچه كه ی به سیرولموك ده گری و ده یبا بو دووكانى دارتاشى و ده یكا به شیت و
شهیدای گه نجینكى دارتاشى پوژپه ش، ئەمهم دواتر زانى، سه ره تا كاتنك تو
بویته ژنى هر نه و كاته زورم پى ناخوش بوو، ئەو زه ربه ی كه له غرور و
كه سایه تیم كه تو خستبوته ژیر پى درا، به خۆم گوت سه یركه منى به كى
فروشتووه؟ به لام دواتر نامۆژگارى خۆم كرد وتم، ده بنى له چاوی مه جنونه ره
سه یری له یلا بكرى، تف له تو نه ی سروشتى دل رهق، رویشتم و نیم تاجم
هینا، دایكم وتى مه كه مه نسور، وا له خوت مه كه، وتم خانم گیان من مهحبویه م

دەریست و نەگرا، ئیستا کە نەگراوە تەنیا لەبەر دلی تۆ ژن دینم، ئیتر بۆ ئیوێ چ جیاوازییەکی هەیه کئی بئی؟ جوانە یان ناشرین؟ دەتگوت رقیشم لەخۆم هەستاو، چیرۆکەکی دورو درێژە، دایکم وتی خوا بە لەعنەتت بکات مەحبوبە، و تەم خانم گیان دوعای ئی مەکە، وتی: دوعای ئی نەکەم هەتا ناھی تۆ زۆرتر دارینی من بگری، خوا بە لەعنەتی بکا کە منی قوربەسەرکرد، ئیستا دیسانەو دوعای لیبکە!..))

و تەم: ((مەنسور ئیتر بەسە)).

((نا، تازە سەرەتاکە یەتی، تۆ چارەپەش بووی، نەبووی؟ تۆ دەلینی مەرچی مەرل دەدەیی ناتوانی کەست خۆش بوئی، دەی وەرە ببە بە ژنی من، لانی کەم من دلخۆش بکە، وەرە لەرینی خوادا خیریک بکە، مەحبوبە من تۆ دینم، چ بتهوی چ نەتەوی، ئەو جارەش هەلەم کرد، گەنج بووم، بئی عەقل بووم، خۆم کردبوو بە قارەمان، دەبوا یە هەر ئەو کاتە کە و تەت نامەوینی بەزۆر بێ بردیتایەو، مارەم بکردیتایە، بەو جۆرە بە قازانجی هەردوو لامان دەبوو)).

ئەگەر بلینم، کە لەقسەکردن، لەتاریف دانەکەیی حەزەم نەکردوو، درۆم کردوو، لەجینگەکەم هەستام.

وتی: ((بۆ کوئی؟))

((دەچم چا دینم)).

((دانیشە ئەم شەو ئەوەندەم چا خوارد مردم، من دەمەوئی تۆ ببیتە ژنم، کاتیئک سەیرت دەکەم پینم سەیرە، ئەم چەند سالا چەند گۆپاوی، ئەم پەنج و نازارانە لەجیاتنی ئەوێ کە پیرت بکات، کوو پت بکات و بتشکینیتەو، جوانتری کردووی، پینکوپینک تر بوویت و خۆت نازانی، ئەو قەلەویبەیی کاتی لاوینتیت نەماو، گزرتو بەرزتر بووی، نیگات جوانتر بوو، رووخسارت ژنانەو شیرین بوو، هەلسووکەوتت نارام تر بوو، لەخۆپانییە من لەمندا لیبەو ناواتم ئەو بوو ببیتە ژنم)).

و تەم: ((لەی نیم تاج خانم؟))

((ناھا، باسی نهو جيايه، نيمه به پيچهوانه ي تازه بووک و زاواکان شهوي يه که می زه ماوه نده که مان ته نيا دانيشقين و قسه مانکرد))، نهو وتی: ((من نغد نازارم کيشاوه، نهوه نده تانهو ته شهريان ليداوم مه گهر خوا بزانی، لهوهی ک خوشکه بچووکه کانم ميرديان کردو من مامه وه، لهوهی که کهس بو خوازبيني من لهدرگای ماله که مانی نه دابوو، له ته وای نه مانه نازارم ده کيشا، نهوکاته له گهل خوی خوم رازو نیازم ده کرد، داوام له خوا کرد که ميرديکی ناسياو به ريزم تووش بکات، ته نيا نه گهر بکری هر ناوی ميرديی، من ده زانم له تو گهره ترم. ده موچاو ناو لاویم، هيچ چاوه پروانيه کم له تو نييه، ته نيا ميردم به، ته نانهت نه گهر شهوانهش نه يه ي بو لام گرنگ نييه، من رازيم، هر نهوه نده بلين که نيم تاج چ ميرديکی باشی ده ست که وتوو، بو من به سه، هر له م شه وه موخه يه ي رن بينی، رن يکی گهنجی جوان و ساغ، ده بی بشيه ينی، نابن له پيناومندا بسووتینی، ته نيا به لينم بده ری که ريزی من پيا ريزی، که ته شهرم لی نه ده يت و نه هینی که سی تر به چاوی سووک سه يرم بکات، هر نهوه نده وه سه)).

((لهو کاته به دواوه من له گول ناسکترم پی نه وتوو، خوی پيداگری کردو پويشت نه شرفی به زور بو هينام، ده يگوت ده زانم بو پياوی گهنجی وه کو تو ريان له گهل من درواره، من له سه ره تاوه له گهل نه شرف شهرتم کرد، سه ره تا قسم له گهل برييه وه، به لام هر له يه ک دوو مانگی سه ره تا دا له ژيره وه به لينی ددا))، ده يگوت: ((بوچی نيم تاج خانمی گهره بی و من خانمی بچووک؟! بوچی شهويک ده چيته ژوره که ی نهو شهويک دييته ژووری من؟ بوچی ته لاقی نادهی؟)) من دم گوت: ((تو ته لاق ده دم به لام نيم تاج ته لاق نادم، نه م ژنه پرييه)).

دواي ته لاق سه نده که ی تو نيم تاج به منی وت: ((ده زانم مه حبوبهت خوش دهوی، برؤ بيينه)).

وتم: ((ديسانه وه به دواي ژانه سه ردا ده گه پری؟))

وتى: ((نا، ئەو لەگەڵ نەشرف زهوی و ئاسمانیان جیاوازه، لەخوینی تۆیه، باروك و دایكى دیاره و مندالیشی...)).

مەنسور قسەكەى خۆى پېرى، بەپێكەنینهوه قسەكانیم تەواوکرد: ((مندالیش نابى، ها؟ ھەر ئەوھى گوت؟ نەيگوت ئەگەر كچىكى مندال بينى سبەينى سكى پېر دەبى و ژنەكەت لەبەرچا و دەكەوى؟ ھەر ئەوھى نەگوت؟))
 ((بەلى ھەر ئەوھى وت، وتى بنیادەمىكى وەك تۆ خیانەتت پى ناك، مندالەكانى من لەبەرچاوت ناخا ھەتا مندالەكانى خۆى نازىز بكات، وتى تۆ ھەر دەبى ژنىك بينى و مەحبوبە لەھەموو كەسنى باشترە، راست دەكات مەحبوبە، تۆ تەنيا رىز لەنیم تاج بگرە، با ئەو خانمى مائەوھبى، با ئەو دلى بە خانمى گەورە بوونى خۆى خوشبى، تۆ خواھنى دلى منى)).

بەدل نیشاوى وتم: ((باشتر وابوو كەسەرەتا لەگەڵ ئاغا گيانم قسەبەكەى)).
 ((قسە بەكەم ديسانەوھ سوكم كەى؟ ديسانەوى بلىنى نامەوى؟ لەپانزە سالىدا ياخى بووى، سەربەخۆ بووى، نىستا دەبى لەگەڵ ئاغا گيانم قسەبەكەم؟ نىتر گوى بە قسەت نادەم، من تۆم دەوى مەحبوبە، تۆ كارت بە نىم تاجەوھ ھەر نەبى، ئەوھ دوایى دانى بۆ من)).

((خۆ من ھىشتا نەمگوتووھ بەلى تۆ شەرت و مەرج دادەنئى؟))
 ((دەلى، دەبى بلىنى، باش بىرى خۆت بەرەوھ)).

سەرم ھەلپى، وەكو ئەو كاتەى كە لەناو باخەكەى مامە گيان بووین و بە تۆرەبىوھ وتم: ((تانەم لىدەدەى؟ پانزە سالىيەكەم بە روودا دەدەیتەوھ؟ ئاغا گيانم تەشەرى لى نەداوم تۆ چ كارەى؟ من مندالم نابى، زۆر لەوھ كەيفت سازە؟ منت لەبەر رۆح ناوى، دەتەوى ناشرىنى نىم تاج قەرەبوو بەكەمەوھ، بۆئەوھى كە ئەو زىرپى و من تەنەكە)).

باش دەمزانى كە نابى ئاوا قسەبەكەم، دەمزانى كە زۆر خراپ دەنگم بەرزكردۆتەرە، وەكو دایكى رەحيم دەقىرئىنم؟ قسەى چزودار دەكەم، بەلام بەدەست خۆم نەبوو، عەسەبى و شىواو بووم، بە ھەموو ئەمانەوھ تەنيا تۆرەبى

نه بوو که رقی هستاندم، تنیا خه م و خهفت نه بوو، که رچی له و به لایه ی ک
 به سر خوم هینا بوو نازارم ده کینشا، له وه ی که خوم عه ییدار کرد بوو، له وه ی ک
 مندالم نه ده بوو، له وه ی که خوا سزای دهم به تنگ ده ماتم، به لام تنیا نه وه
 نه بوو، من له و شش حوت ساله دا له پال ره حیمی دارتاش و وانه کانم چاک فیر
 بو بوم، شاگردیکی باش بووم، وانه ی تو پره یی، بنی حه یایی و، شه پونا شوب فیر
 بو بوم، به ناسانی توره ده بووم و هیمنی و نارامی جارام نه ما بوو، منیش و دو
 میرده که ی پیشترم له تایبه تمندی باش به تال بووم، به قه د نه و هات بووم
 خواری، چاوم ده نوقاندو دهم ده کرده وه.

مه نسور به سه یرنکه وه سه یری ده کردم، ده تگوت باوه ر به و هلس و که رته ی
 من ناکات، دیم که له چاوه کانیدا تیشکی خهفت دره و شایه وه، دیم که چه ناگی
 له چه ناگی خوم ده چوو، له خهفته دا ده له رزی، هر وه ک چه ناگی من ک
 له خهفته دا ده له رزی، سه یری کردم و دواتر نارام، زور نارام وتی: ((نه گمر پینت
 خوشه وا بیربکه ره وه)).

کو تو پر حزم ده کرد که جاریکی تر نه و داواکارییه ی بلنی، به لام نه یگوت تنیا
 گوتی: ((باش بیری لی بکه ره وه)) و رویشت.

باو کم خوشحال بوو، دایکم خوشحال بوو، مامو ناموژنم خوشحال بوون،
 نه مده زانی چی بکم، له دلما به دوا ی عه شقی مه نسوردا ده گه رام که نه بوو.
 ته نانهت خوشه ویستی و شتیکی تیدانه بوو که به ره و لای نه و رام کینشی، چونکه
 دلم نه ما بوو، ساردی سارد، به ردی به رد، روژی سه د جار ده مگوت دهرزم ده لیم
 نا، نامه وی، نه مه چ تاوانیکی بن چیژه؟ من خو نهوم ناوی بوچی دلی نیم تاج
 بنیشینم؟ بوچی نازاری بدهم، به لام نیگای چاوه پروانی دایکم ده ده ی، چاوانی
 ناوا تخوازی باو کم ده ده ی، بیده نگی پر له پارانه وه ی نه وان منی ناچار ده کرد.
 نه مده ویست دیسانه وه نارچه تیان بکم.

هر کاتی باسی مه نسوریان ده کرد دایکم چاوه کانی تروسکه ی ده مات، باو کم
 زهرده ی ده گرت، ده مزانی که ناغا گیان داوا ی له دایکم کرد وه که له م باره یه ره

قسم لهگهل نهکات بهمخاته زئر گوشارهوه، باوکم لهوه ناگاتر بوو که من ناچار به زهماوهندی زورهملی بکات، لهوه دوترسا که دیسانهوه بشکیمهوه. لهروچی ماسکی من دوترسا، من خوم باشم دمرانی که درهنگ یان زوو دهبی زهماودند بکم. بهلام لهگهل کن؟ بهدنیاییهوه نیتر شانسیکی وام بو زهماودندکردن نهبوو. هیچ پیارینکی گمنج ناماده نهبوو لهگهل بیوهژنیک که مندالیشی نابی زهماودند بکات

هموو نمانه نک تنیا لهبر نهوه بوو که شووم بهرحیم کردبوو. بهلکو بوتهوش بوو که لهگهل روقیه چووم بو باشووری شارو بهشینکم لهجستهی خوم لیکردهوو فریتمدا، به پهلهریشکیک هومای بهختهوهری خومم لهدهروونهوه گوشت. باش دمرانی که نیتر عشقیکی وا شیقانه ناگرم ناداو هیوادارتربووم که نهو نفرته تاله هرگیز دوویات نهبیتهوه.

نیستا نهوی که وا شیقانه دمويست بهدهستم هینابوو، نهوی وا ترساندبوومی و پشتم لیکردبوو تیپرم کردبوو. دمرانی که تنیا ریگی بزرگاری من لهم ژماندا بهیهکجاری. لهدوویات بوونهوی ههستان لهبهیانی و خوتز لهشو، لهبیکاری بهدریژیی رورژو گریان بهنیوه شهر. لههستی پرپوچ بووزو لهئاواتی مردن، زهماوهندیکی دووبارهیه. گهرچی بووم به ژنیکی ساردو بز هست، به هموو نمانهوه دمرانی ناراشتم ببی، لهژیانی خومدا بهدوای نامانجیکهوم، لهوه شادو خوشحال بووم که دایک و باوکی دلشکاوم رازی نهکم و بهچاوی عقل دهمدی که باشتر لهمنسور هیچ پیارینکی تر بو من نییه. نم جاره دمويست به عقل و مهنتیق بریار بدهم، بهرای دایک و باوکم، داویان لمن دکرد ک ماباقی تهمنم خانمه بچکول بم، چارینکی ترم نهبوو. هرچی بوو لهتنیایی باشتر بوو، نم نهموونهم به بههایهکی قورس بهدهست هینابوو. معسورم راسپارد که: ((دهبمه ژنت)). سن دانگ لهباخی شه میرانی کرد به نارمهوه، بهلام بهداخهوه، کس باسی جیژنی زهماوهندی نهکرد، نهدهکرا جیژن بگرد، لهبر نیم قاج، پنی ناخوش بوو.

ئەمە ئىتر لەتاقەتى ئەو بەدەربوو، شەوئىك لەگەل مامەم و نامۇژنم، خوشكەكان و براكان، كچە مامەكان و كۆرەمامەكان لەگەل ھاسەرەكان و مندالەكانيان و پوورەكانم بە تەنپايى ھاتن بۇ مالمان، وەكو ميوانىيەك، خۇيشم لەگەل داىە ميواندارىم كرد، دانىشتىن و قسەمان كرد و پىنكەنن، چا و شىرىننيمان خوارد و مەلايەكيان ھىنا مارەيكردم، ديسانەو ھاواتى جىژنى زەماوەند لەسەر دلم مایەو، مەنسور منى برد بۇ شەمىران بۇ مالمەكەى خۇى، بىنايەكى گورەى ناو باخەكە لەبەشى باكوروى باخەكە ھى نىمتاج و مندالەكانى بوو، منى برد بەشى باشوروى باخەكە، بىنايەكى نوئى بچكۆلانە بەدوو سنى ژور كە نرىكەى سەد مەتر لەبىناكەى تر دوور بوو.

ئەم مەودايە بە ھەوزىكى پر لەئاوو، دارى بەروو چەند باخچەيەك لەپىش بىناكەى باكوروى باخچەيەك لەبەرامبەر بىنا باشورىيەكە، پر بوبووە، ئەو بىنايەى باشورىيان بۇ ئەشرف خانم ساز كردبوو، ئەوى بوو بە مالى من. نىمتاج لەمال نەبوو، لەگەل مندالەكانى مانگىك چوو بوو بۇ زيارەت، رۇيشتبوو بۇ مەشھەد، دەمزانى بۇچى رۇيشتوو، مالمەكەى بۇ ئىمە جى ھىشتبوو، دەمزانى ئەمشەو كە مەنسور دلى خوشە لەدلى نىمتاج دا چ غەوغايەكە.

لەمالە بچووكەكەدا ھىچ كەموكوورپىيەك نەبوو، يان باوكم جىازىى لەگەل ناردبووم، يان مەنسور دابىنى كردبوو، لەگەل مالمەكەى پىشوووم زەوى تا ئاسمان جىاوازىى ھەبوو، مەنسور مېھرەبان بوو، عاشقم بوو، ئەو ھالەتى خوشويستنەى پابردوومى بىردەبردمەو، رىزم لىدەگرت، دلم بوى دەسوتا بەلام سەبارەت بەو سارد بووم و ھەولم دەدا بەو نھىنىيە نەزانى.

جىگاوبانى جوانيان لەسەر تەختى فەنەرى پراخستبوو، لەپان پەنجەرەكە وەستا بووم و سەيرم لەبىناكەى نىمتاج دەكرد، بەشى سەرەكى ئەم مالمە ئەو بىنايە بوو، مەنسور لەسەر تەختەكە دانىشتبوو سەيرى دەكردم.

((دهزانی مه‌حبوب، ته‌نیا قرژه پهرینشانه‌کانی سهر شانت نییه که منی شینت کردووه، ته‌نیا روخسارت نییه که نه‌وه‌نده جوانه، ده‌لینی سهرخوش و خوماری، بویته سوئی من)).

پینکه‌نیم وتم: ((کاتیک له‌ناو خه‌لکدای نه‌وه‌نده عاشق نیت، ساردو مونی، هیچ کس بپروا ناکات که مه‌نسور نه‌و قسانه‌ش بزانی، پوژی چوار شه‌مه سووریت له‌بیره؟ نه‌وه‌نده وشک و جدی و پروناخوش بووی که چه‌زم ده‌کرد لیت بپرسم بیر له‌چی بپرده‌که‌پته‌وه، بوچی له‌و دنیا‌یه‌ی ده‌وروبه‌رت دوری؟ چ بیریک وا سهرقانی کردووی که له‌ژیان و به‌شداری له‌خوشی خه‌لک بی‌ناگابی!))

وتی: ((به‌پراست؟ ده‌تویست بزانی؟ هر نه‌و کاته‌ی که له‌سهر ناگره‌که بازت ده‌داو پروخسارت سوور هه‌لگه‌پابوو، هر نه‌و کاته‌ی که سهرنجت له‌من نه‌ده‌دا، سه‌یرم ده‌کردی و نه‌م شیعره‌م بو ده‌گوتی:

زولفی پهرینشانی داهینا و لئو به پینکه‌نین و سه‌رمه‌ست

کراسی دادپراو غه‌زه‌لخوین و جام له‌ده‌ست

وه ده‌زانی که منت له‌دل‌ه‌وه خوش‌ده‌وی و، له‌وانه‌یه خوت هیشتا نه‌ترانیبی)).

به‌نازه‌وه پینکه‌نیم: ((نه‌و قسه‌یه چییه؟ نه‌و شه‌وه من هر له‌بیری تودا نه‌بووم)).

((نه‌ی بوچی سهرنجت نه‌ده‌دام؟ بوچی هه‌موویانت راکیشا تا له‌سهر ناگره‌که بازبهن جگه له‌من؟ بوچی خوجه‌سته و نیزه‌هت گالته‌یان له‌گه‌ل ده‌کردم به‌لام تو لیه‌مالت ده‌کردم؟ نه‌گه‌ر له‌گه‌ل که سانی تر مه‌یلت هه‌بوو ئیتر له‌یلی بوچی جامه‌کی منی شکاند؟))

بزه‌ی ده‌گرت و نارام قسه‌ی ده‌کرد، ده‌نگی قورس و قایم و پیاوانه‌و له‌هه‌مان حالدا نارام به‌خش بوو.

چه‌زم ده‌کرد نه‌و قسه‌ بکات و من گوینی لیب‌گرم، نه‌و، به‌و نارامی و هینمییه‌وه، شییری حافظ بخوینیت‌ه‌وه و منیش گوینی لیب‌گرم، چه‌زم ده‌کرد که ناگری ناو کووره‌که هه‌رگیز نه‌کوژیته‌وه، قسه‌کانی میهره‌بانو هینم بوو و باسی زانیاری

قول و تنگه بشقووی نهوی دهکرد، رۆخی ماندووی من که تیلووی دلسوزده
خوشهوسمی بوو، به وته شیرینهکانی نهو نارام دهبووه، نیگای قولو
میهرهبانسی، مهلهمینک بوو که زامه کۆنهکانی دلمی ساپینژ دهکرد، دهمزانی که
دهتوانم پشتی یئ ببهستم، دهمزانی که پشتیوانم دهبن، پیاونیک بوو که ریزی
لههواسرهکهی خوی دهگرت

ناری بو لیدهام، تهنیا بو من و بو دلی خوی، رۆژهکانی ژیان نارام و بن په
دهکو جوگه لهیهکی سهرولیژ دهخزی و تینهردهبوو، چرای مالهکهی نیم تاج تهنیا
مانگیک کوراره بوو.

پۆژنیک که نیم تاج لهگهله مندالهکانی خوی و کوپهکهی نه شرف له زیارتهی
مهشهر گهرانهوه، کاتژمیر دهی بهیانی بوو، من راحت و نارام له پال مه نسور
خهوتبووم، دهنگی هاتوچوو قیژو واژی مندالهکان به خهبری هیناین، مه نسور
له جینگهکهی ده رپهپی و له پشت په نجه ره که وه چاوی به مندالهکان کهوت، پۆژنیک
زووتر گهرا بوونهوه، به خیرایی جلی له بهر کردو له وکاته دا که خوی ریکوپینک
دهکر وتی: ((جله کانت له بهر که مه حبوبه، خیراکه، خانم هاتهوه، دهبن بپۆین بو
لای))

له تهخته که بازم دایه خواری، به دهوری خۆمدا سوپامهوه، دهرگای مه عره زه کهم
کردهوه مهتا جلیکی باش پهیدا بکه، قژم دابینم، ههتا بپۆم دهست و ده موچاوم
بشۆم، به لام خانم و تنی مه نسور شیتی کردم، نهوهی که ده یگوت دهبن
بپۆین بو لای ناره حهتی ده کردم، خو گهوج نه بووم، باش دهمزانی که نه رکی من
چییه، که وایه خۆزگه مه نسور نه وهنده نه مری نه ده کردو ههولی له گهله نه ده دام،
به هه موو نه مانه وه زه ردهم ده گرت، نیستا خه ریک بوو پیناوه کانم له پینده کرد،
((به سهر چاو مه نسور گیان، نیستا ناماده ده بم))، هه ره لهو حاله دا تو په یی
له دهرووندا ده کولا، حهزم ده کرد ته واوی نهو ژیانه ناگر تینه ردهم.

خۆم جوان نه کرد، نه مده ویست زۆر به خۆم رابگه، پینویست نه بوو، تا
پینویستییه کم به خو ده رخستن بوو، کاتیک که ره قیب لاوازییه کهی خوی دهمزانی،

كاتى گە شىكسى خوار دېو، مەنسور دىسانە ۋە وتى: ((قزەكانت كۆكەرە ۋە مەھبۇب گيان، با ئەۋەندە پەرىشان نەبى)).

تىنەدەگە يىشىم، ئەگەر بە راستى ئەۋەندەي كە دەلى تۆم خۇش دەۋى، ئەي بۇچى ھەلى ئەۋەيە كە دەلى نىم تاج بە دەست بىنى؟ دەم كىردە ۋە وتى: ((بەسەرچاۋ مەنسور گيان)) ۋە بە دەمىيە ۋە پىكە نىم.

خەرىكى قزەكانم بووم كە كلفەت (كارەكەر) ەكەي نىم تاج ھەۋالیدا كە خانم دىن بۇ نىرە، چوون دەموچاۋيان بشۇن چەند خولەكىكى تر دىن.

تازە قزەكانم بەستبوو كە دەرگاگە كرايە ۋە، خانمىك بە چارشىۋىكى نونى سېي گوندارە ۋە ھاتە ژوورە ۋە، لەجۇرى دەموچاۋ داپۇشىنەكەي تىگە يىشىم كە نىم تاجە.

تەنيا چاۋەكانى بە دەرە ۋە بوو، ئەگەرچى چاۋەكانى گەرە ۋە جوان بوو بەلام دىسانە ۋە پەلە پەلە ئاولەي پىۋە ديار بوو.

((سەلام)).

دەنگى شادو بە پىكە نىن بوو، تۆقەكەم كە بە پەلە لەقزۇم دابوو كرايە ۋە قزەكانم بلاۋبوونە ۋە، ئەگەر مەنسور ئەۋەندە پىداگىرى نە كرايە لەۋانە بوو تۆقەكەم توندتر لەقزۇم بەدەم، يان لەجىياتى تۆقەيەك چوار تۆقەم لىدەدا.

وتى: ((ناخ، من دەمويست بىمە خزمەتتان)).

سەيرى سەرتاپامى كرد: ((چ جياۋازىيەكى ھەيە؟ تازە تۆ تازە بووكىشى، لىركى مە)).

لەقسەكانىدا تەنانەت تۆزىك تانەۋتە شەرى تىدا نەبوو، جۇرىك قسەي دەكرد كە دوزمەكەيشى نەرم دەبوو، مەنسورم لەبىر بىردە ۋە، ((فەرموون با بچىن بۇ ئۇردى مىۋان، قوپ بەسەرم كوررەكەش ھەلنەكراۋە)).

((نا، نا، كاتت ناگرم، دىم بۇ ژوورى دانىشتن، ھەر لەۋى لەژىر قورسىيەكە خۇشترە)).

((فەرموون پىلاۋەكانت لەسەر چاۋ)).

والاي لامن مەررتر بوو، كه ميكي مابوو به قهد مهنسور بن، لهژنر قورسييهي
 نامشت، ناگري قورسييهكه سارد بوبوهوه، كوورهكهه هلكرد، نيگاكاني لاسر
 پشمم و قرهكاهم و سهرتا پيم ههست پيكر، وتم: ((نيستا ديمه خزمهتتان، دهن
 مهور))

كاره كره كه چايه كه ي ناماده كردبوو هيناي، شيريني و ههنديك شتي ترشي
 ههيا

لهژنر چارهوه سهيري مزو نهوي كردو رويشت، كوورهكه گهرم بوو، مهنسور
 جوو بو بواي مندالهكان، ديسانهوه ههرو نهو روالته جدييهي به خويهوه
 گرتوو كه دهنگوت گوجاني قووتداوه، لاسر لايهكي ليفهكه دانيشتمو
 تهعاروفم كرد ((زور بهخيرين خانم گهوره)). به بهكارهيناني نهو نازناوه
 ميشاندا كه نهو لامن گهورهتره و خانمي گهورهي ماله.

بيدهنگ سهيري دهكردم و وتي: ((بهراستي كه جواني)). دواتر بهستهيهكي
 لهژنر چارشينو كه ي هينايه دهري و دايه دهستم: ((نهوم بوا هيناوي، ديارى
 مهنهده)).

نوبات بوو و گونيكى زهعفران.

((زهحمهتتان كيشا، دهستتان خوش بن)).

دواتر سندوقينكي چكولانهي خسته سهر سينيه مسهكه ي سهر قورسييهكه،
 ((دهبوايه زووتر بهاتمايه ته خزمهتتان، بوا موبارهك بايي، بهلام نيتر لهسهر
 بووم، نهمه دياريهكه لهلايهن منهوه، وهري گرن)).

سندوقهكه م كردهوه، سينه بهند(ملوانكه) يكي ئالتوون بوو، وهكو بهرتيل
 وابوو، نيشانهي شكست بوو، دياريي حوكمرانينكي لاواز بوو بوا سولتانيكي
 سهركهوتوو، دلم بوا سووتا، به نهسپيايي و لهژنر ليهوه وه وتم: ((پنيويست
 نهبوو، بهراستي پنيويست نهبوو)).

كوتوپر مالهكه پر بوو لهقيژو واژي مندالان، كوپهكان، كوپهكه ي خوي،
 كوپهكه ي نهسرهفي خوا ليخوشبوو، ههردوكيان خاوين، ههردوكيان وهك يهك،

ههچ جیوازییەك له نیوان ئەم دوو مندالەدا نەبوو، كەوتە گومانەوه، بەرگی
 بەرەندە بە دەستی كنی بوو "من یان ئەو" بە زۆری من كارەكرەكەى ناردو ویستی
 ناھید بینن، كۆپەكانم ماچ كرد، هەردووکیان لەحالی تە هاریشدا بە ئەدەب بوون
 بەناشكرا خانەیک كە نەركی دایكایەتی ئەوانی لەئەستۆ بوو بەراستی لایەق
 بوو، ناھیدیان هینا و خستیانە باوەشمەوه، دلم بن هیز بوو، حەزم دەکرد هی من
 بن، مندالی من بن، لەباوەشی مندا نامۆی دەکرد، تەنیا خۆی بۆ سەر
 قورسییەكە دەكیشاو هەولێ دەدا هەموو شتیك دەستكاری بكاو بیھینن بۆ
 خۆی، ئەوەندە جوان بوو، ئەوەندە لەدڵەوه نزیك بوو، داواى هەر شتیكى
 بکردایە بە دەستی دەھینا، كۆپەكان ماندوو بوون و رویشتن، ناھید خەوت،
 لێفەكەم بەسەری دادا تا سەرمای نەبن، ناسكو جوان بوو. نازانم چی بوو كە
 حەزم كرد لەگەڵ نیم تاج دەردی دل بكەم، وتم: ((خۆزگەم بە خۆتان)).

پنی سەیر بوو: ((خۆزگەم بە من؟))

((بەلێ، بەم مندالە جوانانەى كە تۆ ھەتن)).

چارەكانی حالەتیكى خەمباری بە خۆیەوه گرتو بێدەنگ بوو، دواتر بە
 نەسپایی چارشینۆهكەى لەسەری لا بردو وتی: ((دەى سەیریكە با خەفەت
 نەخۆی)).

تەكانێك خوارد، ئاوە چی لێكردبوو، لەتەواوی دەموچاوی ھەتا بن گۆنی
 جینگەیهكى ساغ نەبوو، لەھەمووی خراپتر قرژەكانی بوو، دەتوانی دانە دانە
 بیژێری، ئەو ھەژارە خەنەیشی لێدابوو، بەو ھیوایەى كە پڕتر بییتەوه.
 ئیستا باش دەمرانی كە مەنسور بۆچی دەیگوت قرژەكانم لەپشتەوه بەستم،
 ھستم بە شەرم كرد، ھستم كرد بنیادەمینكى ناچسەنم، لەقرژە درێژو پڕەكانم
 تەریق بوومەوه، كەوتە ژێر کاریگەى كەسایەتی بەھیزو میھرەبانى ئەو، ئەو
 لەمەلس و كەوتدا زۆر لەمن بەرزتر بوو، پیم وابوو كە دەبن ریزی لى بگیرى.

كۆتوپ خۆشم ویست، نەتەدەتوانی تیبگەى كە لەكاتى ساغیدا جوان بوو یان
 ناشرین، تەنیا لێوھ گەورەو لەرووھەكانى تا رادەیهك لەزیانی توشبوون بە ئاوە

به دور بوون بزه يه كي نهرم و خه هه تباري كردو پرسى: ((ديسانه وه خوزگه به خوم))

بن نيراده وتم: ((منيش ساغ نيم، مندالم نابن)) و، چاوم پر بوو له ناو.
 ((دهزانم)). بيزهنگ بوو، هاوكات له حالينكدا كه سهري داخستبوو به نه سپايي
 وتى: ((ها تووم تكايهكت لينبكم، كارينك مه كه كه من له بهر چاوي مه نسور بختي،
 چونكه من زور جوان نيم بو نه، به تايبه تي كه نينستا تو ده بينم، من مندالم
 ههيه، بهر رازي مه بن منداله كاني من بن باوك بن، دهر به دهر مان مه كن، ته نيا
 نه وهنده))

هه رچه ند ناشرين بوو، تواناي نه بوو، دامار بوو، له حالينكدا كه ده پارايه وه،
 نه وهنده كه سايه تيه كي به رزي هه بوو كه شينتي ده بووم، وتم: ((من هه له ده كم
 نه گه ر كاري وا بكم، هه له سه ره تا وه ده مزاني كه نيوه مندالتان ههيه، نه گه ريش
 ناغا بيه وي له حه قى تو دا كه موكوپي بكات، من ناهيتم، سه ره تا من ده ركات دواتر
 هه رچي پي خوش بوو بيكات))

له قوولايي دلمه وه ده مگوت، به خه يال نه بوو، ته نانهت له لاي نه و نيزنم به خوم
 نه ده دا، به مي رده كه م بليم مه نسور، نه مده ويست كه بزاني نه وهنده يه كمان خوش
 ده وي، نه مده ويست نازاري بدهم، وتى: ((وا بيرنه كه يته وه كه من به مه نسورم
 وتووه كه دوو شهو جاري له لاي من بن! من هه نه وهنده كه مي رديكم هه بن ناوي
 به سه رمه وه بن، هه نه وهنده كه خوا نه و مندالانه ي به من داوه، هه نه وهنده ي
 كه نيتر دوژمنه كانم پيم شادنا بن، نيتر چاوه پروانيه كي ترم نييه، ته نيا
 ريزگرتنيك و هيجي تر، ته نيا ناوي به سه رمه وه بن، هوشي به منداله كانمه وه
 بن))

وتم: ((من رازي نابم درك به پيني منداله كانندا بچن خانم، به پيني هيج
 مندالينكدا، من خوم كوړيكم هه بوو)). فرميسكه كانم هاتنه خواري، به خوم وت:
 ((نه ي ژه هري مار، ديسانه وه كه وتي ته وه جو كه جو ك؟ ديسانه وه نه تواني به سه ر
 خوتدا زالي؟ ديسانه وه ...))

بەلۇم نەم بىرىنە كۆنە دەرمان نەدەكرا، ھىچ كات دەرمان نەدەكرا.
 شەرمەزار بوو وتى: ((ببورن ناپەرحەتم كىردن، بەم بەيانىيە...))
 ((ئىنۋە ناپەرحەتتان نەكردم، خۇم ئەم ناپەرحەتتىيەم بۇ خۇم دروستكرد، ئەم
 پۇتۇشەيەم بە بەھاي گيانم كېرى، پۇژنىيە نەلنم چ ھەلەيەك بوو كىردم))
 لەجىنگەكەي ھەستا، سەرى ماچ كىردم و بە لەحنىكى مېھرەبان وتى: ((زۇر
 كەس ھەزىيان دەكرد لەجىنى تۇ بوونايە، يەكىكىيان خودى من)) و، چارشىنۋەكەي
 بە سەردادا و پۇيشت.

بە تەنيا لەلای قورسىيەكە دانىشتىم و لەپەنجەرەكەو سەيرى دەرىم دەكرد،
 لەيارى چارەنۋوس سەيرم دەھات، ئىمە سى كەسى سىنگۆشەيەكى گالنتەچارو
 خەتەتبارمان پىنكەينابوو، ھەموو شتىكمان ھەبوو ھىچمان نەبوو، نىم تاج
 مندالى دەويست و ئەوھى كە ناوى شووى بەسەرەوھ بى، ئەوھى دوايى لای
 گىرنگ نەبوو، مەنسور ژنىكى گەنج و جوانى دەويست كە قەرەبووى رووخسارى
 ئاۋلارى ژنەكەي بىكاتەوھ، مەنىش ئىتر ھەر باس ناكىرى، مېردم ھەبوو نەم بوو،
 مندالم ھەبوو نەم بوو، بوونم لەو مالەدا پىئويست بوو بوون و نەبوونم لەژيانياندا
 كارىگىرى نەبوو، دوژمن بووين كە ھەر دووكمان وەك يەك بووين و ناچاربووين
 نەرى ترمان تەھمەول بىكەين، بە بوونى ئەمانە لەلای يەك بەختەوھرو لەبوونى
 بەكتى ئازارمان دەكىشا، ئەمە چارەنۋوسىك بوو كە بۇ خۇم دروستم كىردبوو،
 ئەمە بەشىك بوو كە لەدەرەنجامى سەركەشى من بۇ مەنسور و نىم تاج تۇمار
 كىرلەبوو.

لەسەرمای زىستان، لەسۈچىك كە ئىمە ھەمان بوو، لەمالە بىچكۆلەكەي
 لەرسەرى باخەكە، ئىمە گەرم بووين و، من بەھۇى بوونى كارەكەرو نۇكەرو
 باخەوانەوھ كارىكى وام نەبوو بىكەم، ھەر كارم نەبوو، دەرگا يەك لەباكورەوھ بۇ
 خانوۋەكەي من دەكرايەوھ، پىش ئەوھى بىكرى بە دەرگا ھەيوان بوو، لەبەھاردا
 گۈلە كاغەزى و توپىەكان و، لەھاویندا ئىنجانەي پىر لەگۈل ياسەمىنمان لەچەند
 جىگەبەكى دالەنا، لەناو خانوۋەكەدا بەرپىيەكى بازنىيى لىبوو، كە فەرشىكى

بچکولانه لمی راخستبوو، له لای دهرگا که میزیکي نه خشداری لیبوو که
 ناوینه یه کم له سهر دانابوو، هه موو جاری نینجانه یه کم پر ده کرد له گول و له سهری
 دامده نا.

له بهشی چه پ، رینک به رامبه ری ناوینه که، جینگه ی هه لواسینی جلیک
 به دیواره که وه داکو ترابوو، هه روه ها له ویندا دهرگایه ک بو ژووری میوان ده کرایه وه.
 ژوورده کان پر بوون له فه رش و قه نه فه و قورسو و نه و تابلوی وینانه ی که مه نسور
 حه زی لیده کردو کرپیوونی، ماله که مان شیوازیکی عارفانه ی هه بوو، به هه موو
 نه مانه وه من خه فه تباربووم، وه کو روهی سهر لیشیواو له ناو نه م بینایه دا
 ده گه پام و ناوتم نه وه بوو ته وای ژیانم له گه ل مندالیکي کوپ بگورمه وه، کوپ ریک
 که کلوی رهنگا و رهنگ له سهر بکات و له لای حه وزی ناو که وه یاری بکات.

مه نسور عاشقی وینه کیشان بوون، عاشقی تار بوو، عاشقی کتیب بوو
 جار جارهش بریکي ده خواره وه، له بهشی چه پی بینا که دوو ژووری له ناویه کدا
 هه بوو که به دهرگایه کی دریز لیک جیاده کرانه وه، ژووری خه وه که مان
 په نجه ریه کی روو له باخه که ی تیدابوو، ژووری دانیشتنه که شمان که له پشتی
 نه ودا بوو له روزه لات وه پروناکی وه رده گرت کووره یه کی دیواری لیبوو که دواتر
 کرا به کووره ی نه وتی، من نه م ژوورهم زور خوش ده ویست، ژووریکي که میک
 گه وره بوو، له پال په نجه ره که میزیکي گه ورهم لمی دانابوو، دوو قه نه فه ی گه ورهم
 له هه ر دوو لای کووره که دانابوو، که له به رامبه ر هه ر یه کیکیاندا میزیکي
 بچکولانه هه بوو به و سهر میزانه ی که خو م چنیبووم رازاند بوومه وه.

به هه موو نه مانه وه، زستانان له به رامبه ری کووره که قورسییه کی بچکولانه شم
 داده نا، قورسییه کی خاوین و جوان بوو، که هه ر که س سهیری بکر دایه پی
 سهیر بوو. به هوی نه وه ی که کتیبخانه که ی مه نسور له مالی نیم تاج بوو که نیم
 تاج خویشی کتیبی ده خوینده وه، نه و کتیبانه شی که بو خویندنه وه له گه ل خوی
 ده یهینان نه و شه وانه ی که له لای من ده ماوه یه وه، له بهشی سهر وه ی ژووره که و

په بامبار په پنجره که له قهقهه سینکدا هه لچنرابوون، کتیبی زور پر بایه خ که
نیساننی هوشیاری به ره و لای خوی راده کینشا.

زستانان که به فری شه میران هه موو شوینیکی سپی پوش ده کردو، دیسانه وه
کلوکلو به فر له ناسمانه وه ده هاته خواری، کاتیک نوبه ی من ده هات مه نسور له لام
بی که شه و ناشه ویک بوو، چام بو لی دهنه، به دهستی خوم نه و چیشته ی که
هزی لیبوو له چیشته خانه که ی پشت خانووه که بوم ناماده ده کرد، نه و
شرینیانه ی که خوم دروستم ده کردن و نیستا به هوی بیکاری و ته نیا بوونه وه،
له دروستکردنی شیرینی لی هاتوو و شاره زا بو بوم، له سه ر قورسییه که له سه ر
که شه فه یه که دام دهنه، جلی جوانم له به رده کرد، بونم له خوم دهنه، قره کانم هه تا
پشتینهم بلا وده کرده وه تا نه و بیت، ده هات و داده نیشته، نیر تووره نه بوو، نیر
مزن نه بوو، له ده رگا که که ده هاته ژور هوه نه رم ده بو هوه، شهیدا ده بوو و بانگی
ده کرد: ((مه حبوب گیان)) و، من له به خیلیدا ده مردم که نایا ناوا بانگی نیم
تاجیش ده کات؟ هه ر ناوا به و شیوه یه؟ پنی ده لن گیان؟ له به رچاوی مندا پنی
ده گوت خانم، به لام له لای نه ویش به منی ده گوت خانم، خوم له و به خیلییه بی
جیه سه یرم ده هات، من خو بو مه نسور نه مرد بووم، نه ی بوچی ته واری بوونی
نه رم ده ویست؟ دل و روحیم پیکه وه ده ویست؟ ده مو یست ته نیا بو خوم بی،
ته نیا نازی من بکیشی، دیسانه وه خووی ژنانه له مندا زیندوو بو بو هوه، وه کو
هه مو ژنیک، یان له وانه یه بلیم زورتر له هه ر ژنیک هه زم ده کرد هه موو شتینی
باش هی خوم بی.

داده نیشته و سه یری ده کردم، نانی نیواری ده خوارد، کتیبی ده خوینده وه،
دیسانه وه سه یری ده کردم که به ریگه دا ده پویشتم، که نیشم ده کرد، که قاپه کانم
دانه او لام ده برد، پیده که نیم یان دلگیر ده بووم، ده یگوت: ((قهه قرته نه بریته وه
مه حبوبه، با به سه ر شانتدا بیته خواری)) و، هه رکات بانگی ده کردم: ((مه حبوب
گیان)). ده که وتمه یادی ره حیم و په نجه ی په شیمانیم ده گه ست.

ئەگەر ئاۋام لەخۇم نەكردايە، ئەگەر ئەو ھەلبۇزاردنە ھەلەيەم نەكردايە، ئىستى
خانە چكۆل نەدەبووم، نەزۇك نەدەبووم، ئىستى مندالى مەنسورم لەباۋدشدا
دەبوو. گەرچى مندالەكانى نەويش وەكو مندالى خۇم واپوون، بەلام لەنيوان
مانگى ماز مانگى گەردوون. لەزەوييەو تە ئاسمان جياۋازى ھەبوو.

ھەر رۇژى كە نۇبەي نيم تاج دەھات بە خۇم دەگوت خۇت بويە ھۆكارى
نەوھى كە نيم تاج بەينى و. ھەر رۇژى كە دەبوە نۇبەي مەن دلم لەشادىيى ديدارو
داگىر كەردن و قسە كەردن لەگەل ئەو پەر دەبوو، بەخۇم دەگوت ئەم ھەستە ھى
عەشق نيبە، لەبەر مەيلى خۇ بەزلزانى بەسەر نيم تاجە، بەلام ھىزىك
لەدروونمدا ھاۋارى دەكرد، گەۋھەرىكى گران بەھات لەدەستداۋە، بۇ خۇت
ھاۋبەشت تاشيوەو ئىستى سزادەدرىي، مەن ئەو سزايەم قەبوول كەرد.

* * * *

مەنسور دەھات بۇ لاي مەن و تارى بۇ ليدەدام.

((مەنسور گيان بە سووك لىيىدە، نيم تاج گونى ليدەبى، ناپەھەت دەبى)).

دەمويست لەپالەمدا دانىشى: ((مەنسور گيان پەردەكە دادەرەو، نيم تاج

دەمانبىنى، گوناحە)).

پۇژانە كە مەنسور دەچوو بەدۋاي كارى خۇيدا مندالەكان راکەراك دەھاتن بۇ
لاي مەن، نەۋەندە خۇيان شىرىن دەكردو قسە خۇش بوون كە ھەر شتى خۇش
بوۋايە لەمالەكەدا بۇم دەھىنان، ھاۋىنان مەنۇچنەرىش پەيوەست دەبوو بەم
خىلەو، مەن دەنگى قىزەقىزۇ ھەراۋ ھورىاي مندالانم پى خۇش بوو، بە
ھەسرەتەو سەيرم دەكردن، بى ئىرادە كىسەكىسە گەنمەشامىم دەكەرى و ھەموو
مندالەكان دەيانزانى كە ئەگەر ھەزىيان لەگەنمەشامى بى دەبى بىن بۇ لاي مەن،
مندال و شىيارن، ئەوان باش دەيانزانى كە مەن شىنتى ئەوانم و زۇرم خۇش دەۋىن.
نەمى چىشت لىنان بە نيم تاج بوو، ۋەرگرتن و دەركردنى كارەكەرو نۇكەر
لەدەستى نيم تاج دا بوو، بار ھىنانى مندالەكان بەنيم تاج بوو.

کاتیک مندالەکان دەهاتن بۆ لام ناھیدیش خەپە خەپ دەکەوتە دوایان. ئەو بەشەى خانووەکە کە نیم تاجى لیبوو ھى ئەو بوو، دوو قات و نۆز گەورە، لەمالەکەى من خوشتر بوو، چونکە نیم تاج مندالى ھەبوو من نەمبوو، من نۆز جار دەچووم بۆ ئەوئى، نیم تاج کەمتر دەهات بۆ لای من، ئەک لەبەر ناجسنى بەنکو گرفتارىی زۆر بوو، ئەو لەمالدا تەنیا سەرپۆشى بەسەردا دەداو دەموجاوى نەدەشاردەو، کارەکەرەکەى نیم تاج کە نیم تاجى گەورە کردبوو ئەوئى نۆز خوش دەویست، کە چاوى بە من دەکەوت پینی ناخوش بوو، لەو مالەدا ئەو تەنیا کەسیک بوو کە منى خوش نەدەویست، جارى وا ھەبوو دەرسەم بە مندالەکان دەگوت، لەگەل ناھید یاریم دەکرد کە ئەوکات خەریک بوو ددانى دەردەهات و حەزى دەکرد گاز لەدەستم بگرئى، مندالەکان گەورە دەبوون و گەورەکان پیر دەبوون و پیرەکان، وەکو باوکم...

تەلەفۆنەکە زەنگى لێدا، مندالەکان بۆ ھەنگرتنى دەچوونە سەر کۆلى یەکترو دەستیان پینی نەدەگەیشت، خانم گیانم بوو، دئم داخوړپا، دەمزانى کە ناغا گیانم نەخوشە، زۆر جار دەچووم بۆ سەردانى، بەلام لەو رۆژەدا دایکم بەدەنگى گیراوە و تى کە باوکم منى دەوئى، کچەکەى دەوئى، کاتیک کە بەسەیارە شۆڤرلینتەکەى مەنسور گەیشتینە ئەوئى، ھەموو لەوئى بوون، باوکم یەک بەیەکى مندالەکانى دەویست و قسەى لەگەل دەکردن، ھەر یەکەیان چا و بەگریان لەژۆرەکەى دەهاتنە دەوئى.

باوکم منى بانگ کردو و تى: ((ھاتى کچەکەم؟))

لەپال تەختەکەى ئەژنۆم دادا: ((بەئى ناغا گیان، چۆنى باشى؟))

((خراب رۆلە گیان، زۆر خراپم)).

دیسانەوہ چەناگەم دەلەرزى، کەى فرمیسک لەکۆلم دەبیتەوہ؟ نەمدەزانى، وتم:

((ناغا گیان...))

وتى: ((مەگرى کچەکەم، مەرگ حەقە)).

((ناااخ، نا، من خۆ ناگریم...)).

مەنسور لەپال ئەختەكەدا دانىشت، چاۋەكانى نەوئىش سور ھەنگەرابور.
دەستى باۋكەمى گرت: ((سەلام مامە گيان)).

((سەرچاۋم كۆرەكەم، مەحبوب دەدەمە دەستى تۆ، خەيالم راحەتە كە تۆ
سەرپەشتى دەكەي، دەزاسى كاتى كە لەگەل مەحبوب زەماوەندت كرد چەندە
سەر بەررت كردم)).

مەنسور زەردەيەكى خەمناكى گرت: ((ئەو قسانە مەكەن مامە گيان)).

((نا، نا، ئەعارف مەكە، گوى شلكە مەحبوبە، من ئەو مالەي پيشور بۆم
كەربوبوت، بۇ تەلاق ھەرگرتەكەت كردبوت بەناومەو، فرۆشتم، كارىكى
خراپم كردووه)).

دەمەنى كۆرەكەم لەژىر پەرۇ سپىيەكە، پەناي ديوارەكە ھاتە بەرچاۋم، خۆزگە
دەمتوانى ئەو پارچە زەويەي دەرەوھى مالەكە بېرم و لەگەل خۆم بېھنم، ئەو كاتە
دەمخستە ناو سەندووقە بچووكەكەمەو.

وتم: ((نا ناغا گيان، كارىكى باشت كردووه)).

باۋكەم كە لەلایەن مەنەو بە تەواوەتى ھەكىل بوو، وتى: ((لەجىياتى ئەو پارچە
زەويەكەم لەقلەك بۆ كەربوى، لەلای باخەكەي خۆمان، ھەلبەت بېرىك پارەي
خۆشتم خستۆتە سەر، چوار سەد تا پىنج سەد مەتر زياتر نىيە، بەلام ھەر باشە،
دەمويست بزانم رازىت)).

((من ھەميشە لەتۆ رازىم ناغا گيان)).

((مەحبوب مەئىلە مەنۇچىھەر خەفەت بخوا، بە خوشكەكانى تىرىشم وتووه،
مەنۇچىھەر دەبى بخوئىنى، دەبى بۆ ھەر شوئىنىك كە پىئويست بى بېروا، بى پارەي
مەكەن، ھەلبەت لەبەشەكەي خۆي، بەلام دەبى بچىتە باشتىن خوئىندنگاكان، من
تۆ دەكەمە بەرپىرسى ئەو، سەرەتا قسەي تۆ جا دواتر راي دايكت، لەوانەيە
بىھوى بچىت بۆ ھەندەران و دايكت لەبەر سۆزى دايكايەتى رازى ئەبى، بەلام
دەبى تۆ لەپشتى راوەستى، ھەر كارىكى باش كە بىھوى بىكات موختار بى، ھەر

کارێک که سێتە شوی پێشکەوتنی با بیگات، تۆ بەرپرستی ئەوی، تۆ جێ نشینی
منی ئەم بەتەدا، تینگە یشتی

تینگە یشتوو، که دەبی مەنوجیهر وەک کورم سەیر بکەم، وەک کوریک که نیتەر
نەبوو، بەلام گریان نەیدەهیشت، لێم نەدەگەرا که هەناسە هەنکیشم و قسە
لەگەڵ بکەم، مەسور وتی: مامە گیان منیشت قبوولە؟ من لەلایەن مەحبوبەرە
بەئینت پێدەدەم، خەیاڵت راحەتبی

باوکم وتی: مەسرت درێژ بی کورەکەم، خەیاڵی من راحەتە))، بێدەنگ بوو
نەوجار وەسیەتی کرد، ئەودی لەدارایی و سامانەکی پەيوەندی بە من و
مەنوجیهرەو بوو دانەدانە شیی کردوو، گەرچی پێشتر تۆمار کرابوو، نەوجار
وتی: ((مەحبوب گیان دەزانم که جار جار دەچی بۆ لای عیسمەت خانم، بەلام
داوات لێدەکەم که جار جار سەری بەدی، یارمەتی خۆی و کورەکی بەدە، کەسی
نیه))

((هەلبەت که دەچم ناغا گیان، نەگەر نیوەش نەتانیوتایە هەر دەچووم))

پێکنی و دەستی بەسەرماندا هیناو وتی: ((هینشتاش هەر قوشمە، ئیستا
هەستە برۆ، دەمەوی بخەوم))

فرمیسکەکانم لێم نەدەگەرا

((هەستە کچم، ئەو کارانە چیه دەیکە؟ من خۆ هینشتا زیندووم))

لەجینگەم هەستام، دیمەنی شەوێکانی شیعری حافزا، شەوی لەدایک بوونی
مەنوجیهر، رۆژی ماردەبرینەکەم، مانی حەسەن خان، رۆژیک که رحیم بۆ
تەلەقدانم هاتبوو مانی نێمەر هاورەکانی باوکم هەموو بە بەرچاومدا دەهاتن و
نەچوون، لەهەموویان زیاتر جینیوەکانی رحیم دەکەوتەو یادم، ئەو جینیوانە
که بەمنی دەدا، وەک سەگباب و باوەحیز، که جینیوی بەم پیاوێ بێ نازارو
شەریف دەدا، یەکسەر حەزم دەکرد لێرەبێ و لەدەماری ملی بەدەم، داهاتمەو
نیشتا دەستم لەناو دەستی باوکمدا بوو، پرسیم: ((ناغا گیان؟...)) ديسانەو

گەرۋوم گىرا، ھەناسەيەكى قولم كىشاو وتم: ((ئاغا گيان.....منت.....
بەخشىۋە))

بريا لان بوومايەو نەمپرسىايە، فرمىنسك لەچاۋەكانىدا كۆبۈۋە، دەستى منى
روو رەشى گۈۋوشى، بردىيە سەرى و پىشتى دەستى ماچ كرد.
دېسانەۋە ژيان لەسەر رەۋتى بەردەۋامى خۇي دەچۈۋە پىش، دېسانەۋە
بەھارو پايىزو زستان و ھاۋىن، من شىت بووم، مندالم دەۋىست و نەدەكرا، بۇچى
دەبوو ئاۋاتى شتىنك ھەبۋايە كە نەدەكرا، چووم بەدۋاي چارەسەرى خۇمدا،
دەۋاو دەرمانى مائەۋە دەستى پىنكرد، ھەر كەسى ھەر چىيەكى وت بەقسەم كرد،
كەسانى نەخوئىندەۋار، پىرەژنەكان، جادو، ھىچ كام سوۋدى نەبوو، خۇيشم ھەر
لەسەرەتاۋە دەمزانى، خۇم لەھەموو كەسى باشتر دەمزانى كە چىم لەخۇم
كردوۋە. دەترسام بچمە لاي دكتورى خوئىندەۋار، پىشتەر ۋەلامەكەيانم دەزانى، بە
ھەموو ئەمانەۋە بە مەنسورم دەگوت كە بەشىۋەى بەردەۋام دەچم بەدۋاي ساغ
بوونەۋەمدا، پىنكەنى و وتى: ((چ كارىكى باش دەكەى مەحبوب گيان)).

بەلام زور لەۋە نەدەچۈۋە ھەز بكات، ھەستم دەكرد كە جىاۋازىيەكى لا دروست
ناكا، ئەو قسانەى تەنيا لەبەر دلى من دەكرد، ئەو مندالى ھەبوو، كەم و كۈۋرى
نەبوو، ئەۋەم باش دەزانى و توۋرە بووم، نىمتاج دەيزانى كە بەدۋاي مندال
بوونەۋەم نىگەرانى لەچاۋى دەبارى، داۋاي يارمەتىم لەمىردەكەى خوجەستە
كرد، منى بەچەند ھاۋكارىكى پىسپۇرى خۇي ناساند، دەپۇيشتم و بەتەنيا
لەژۋورى چاۋەرۋانىدا دادەنىشتىم، بۇنى دەرمان بەلووتىدا دەھات و ھىۋادارى
دەكردم، ھەرۋەك ئەو رۇژى كە چوۋ بووم بە خۇشى و شادى مندالەكەم لەبار
بەرم بۇ ئەمەش خەرىك بوو لەخۇشىدا دلم لەگەرۋومەۋە بىتە دەرى، دكتورەكان
مىھرەبان و بە ئەدەب بوون، سەرەتا ھەموۋيان بزهيان دەگرت، گەشبین بوون،
دەيانگوت كە بۇ خانىكى ۋەك تۇ گەنج جىنگاي ھىۋا ھەيە، بەلام دۋاي
ماۋەيەك، كاتىك كە پىشكىنىيان بۇ كردم، كاتىك كە دەۋاو دەرمانەكانم
بەكارھىناۋ كەنكم لى ۋەرنەگرت، بزه لەرووخسارىيان پاك بوۋەۋە مۇن و جدى

بوون، سەريان بەداخەو دەجولاندو منجەنجيان دەکرد، من سەیری دەمیان دەکرد، دەنگوت چارەپنی وەلامی باشم لینیان.

دەنگوت مەحکومینک چارەپنی دواین قسەکانی دادوهرم، ئەمری بەخشش یان مەرگ، ئەوان کە لەحالی من تێدەگەیشتن پشتیان تێدەکردم بۆئەوێ کە چاریان لێم نەبێ. بەئارامی پێان دەگوتم کە ناومید نەبم، خوا گەورەییە، کە ئەگەر بتهوی هەموو شتیکت بۆ دەکرێ، دیسانەو دەکتۆریکی ترو قوناغیکی بوود دریزی دەواو دەرمان و دیسانەو هەر ئەو وەلامە.

نەرەندە تیکچوبوم، کە بە تەواوەتی دەستم لەهەموو شتیکی شتیبوو، نەخۆشکەوتبوم، دڵناسک بووم، بەلام تەنیا بۆ مەنسور، لەبەرامبەر ئەوانی تردا پینگەم لەخۆم دەگرت، ریزی نیم تاجم پادەگرت، خۆم دەگرت و تەنیا شەوانە لەلای مەنسور فرمیسکم هەلدەرشت، رۆژگارم لێ تال کردبوو، لەو دەترسام کە زۆتر پەنا بۆ نیم تاج بەرێ، سەرەنجام پووم لەنیزهت کرد: ((نیزهت خەریکم لەخەتدا دەمرم)).

خەمناک سەیری دەکردم: ((وامەکە مەحبوب، وامەکە لەخۆت)).

دەنگم بەرزبۆهوە: ((چی بکەم؟ بەدەست خۆم نییە، بەخێلیم بە نیم تاج دی، حەزەکەم مەنسور نازار بکێشێ و ئەوەندە خوشیی نەبێ، دەمەوێ مەنسور هەر تەنیا می من بێ، تەنیا لەگەڵ من ژیان بکا....)).

نیزهت قسەکە پێ بریم و بە ئامۆزگارییەو وتی: ((مەحبوبە پێت ناخۆش نەبێ، تۆ توونە مەزاج بووی، شەپانی و ئازاوەگیر بووی، بەدوای ژانە سەردا دەگەپنی، هەر دەلێی لەگەڵ ئارامی ناسازیی، وەکو خەسووتت لێهاتوو، وەکو دایکی پەحیم.... ئاغا گیان و خانم گیان نیمەیان وا بارنەهیناوە، ئەم هەلسووکەوتە لەتۆ ناوەشیتەو. قسە ی زۆر دەکە، بەدوای بیانوودا دەگەپنی تا تەوانی خۆت بەینی بەسەر خەلکدا، حەزەکە ی بنیادەمە هەزارەکان نازار بەی، بەخێلێشت بە نیم تاجی بێ چارە دی، کە هەموو رۆژیک چاوی بە تۆ

دەكەوى ئەويش نازار دەكيشنى، نەم بەلایە خەتای خۆت بوو، نابىن بېخەيتە
 نەستوى كەسى تر، كارىك بوو خۆت كردووھتە))

راستى دەگوت، دروست ئەو قسانەى دەکرد كە من پىنشتەر سەد جار خۆم بە
 خۆم گوتبوو، بەنالەوہ پرسىم: ((ئەى چى بکەم نىزھەت؟ تۆ پىنم بلنى چى بکەم؟))
 ((بړۇ بۇ سەفەر، يەك دوو مانگ لەتاران دوور بکەوهرەوہ، لەمال و ژيانت
 دوورکەوهرەوہ، بړۇ بۇ مەشھەد، بړۇ بۇ زيارەتى ئىمام رەزا، بەشکەم دووعات
 گىرابى، بړۇ با بړىك سووک ببیت، تا تۆيش قەدرى مەنسور زۆرتەر بزانى و
 ئەويش ھەرودھا قەدرى تۆ زۆرتەر بزانى))

بزەيەكى تالم گرت: ((وا بىر ناکەمەوہ كە بوون و نەبوونى من بۇ ئەو ھىچ
 جىاوازييەكى ھەبى))
 نىزھەت مۆرەيەكى لىکردم.

مەنسور بە سەيرىكەوہ پرسى: ((دوو مانگ؟...))

((ئەرى مەنسور، دەبى دوو مانگ بړۇم، دەبى ئارام بىمەوہ))

بە بزەيەكى مېھرەبانەوہ سەيرىکردم: ((تۆ؟ تۆ ئارام دەبىتەوہ؟ من بېرواناکەم،
 من لەتۆ توپرەترم نەديووہ، ئارام نابىتەوہ))، و، پىكەنى و درىژەيدا: ((ھەر ئەمەيە
 كە من دەسووتىنى))

لەگەل داىە گيان كەوتىنەپرى، تەنيا كەسىك بوو كە بەدەردى منى دەزانى و
 شەرىكى خەم بوو، تەنيا كەسى بوو كە كۆرەكەى منى بىنىبوو، لەمالىكى پاك و
 خاويندا كە خزمىكى داىك بوون نىشتەجى بووین، ھەموو پۆژى كارى من بوو
 بە بۇ ھەرم چوون، بە چەندىن كاترئىمىر دادەنىشتىم و سەيرى زيارەتەكەيم
 دەکرد، دەتگوت مزو زيارەتەكە پەيوەندىمان لەگەل يەك ھەيە، دەتگوت بە
 سەيرکردن دەردى دلم ھەندەپرىژم و ئارام دەبوومەوہ، مانگى يەكەم ھەموو رۆژو
 شەوى داواى چاك بوونەوہم لەخودا و ئىمام رەزا دەکرد.
 ((تەنيا كۆپىك، تەنيا دانەيە))

هموو روژئی یهك نكا، وهكو نهوهی كه زكر مكهم، هموو روژئی بهیانی دهگوت: ((دایه گیان، دوینی شهو خهوی كوترم دی))

((خیزه رۆله گیان، مندالت دهبن))

((دایه گیان خهونم به چهوزهوه دیووه كه ناویکی پاك و خاوینی تیدابوو))

((نیشه لا خیزه، چارهسەر دهبی رۆله گیان، ناو روشناییه))

((دایه گیان، خهونم به ناغایهکی نورانییهوه دیوه، ناوینهیهکی پی داوم))

((بهه بهه، نهوه نیمام رهزا شیفات دهدا))

دواتر ورده ورده چاوم لهسەر راستییهکان کرایهوه، راستییهکهه وهرگرت،

بهلام بهشینیهی، دهگوت کهسینک به مهنتقی فهیلهسوفانه منی نارام کردوتهوه،

دهگوت کهسنی به ناموژگاری چهکیمانه دلداریم دهداتهوه، تهسکینیم دهدا،

دهترسام نهه نارامشه کاتی بی، نهو ناوهی که کوتوپر بهسەر ناگری جهستههدا

پژبوو دهترسام بهگهپانهوهه بۆ تاران و بهدورکهوتنهوه له نیمام رهزا وهکو بلقینکی

سەرناو بهتهقی، بلینسهی دهروونم دیسانهوه بهرزبیتتهوهو بمسوتینتی، پوژگارم

رهش بکا، بپروام بهخۆم نهبوو، لهههستی زۆری خۆم دهترسام، لهمانگی

لروههدا هموو شهوئی دوغام دهکرد: ((نهی نیمام رهزا دلّم نارام بکهروهه، خۆ

نهوت بۆ دهکرتی، خۆ نهوه گرفت نییه، دلی دیوانهیی من سارد بکهروهه، یان به

مردن ساردم بکهروهه، یان ناگری دلّم سارد بکهروهه))

لیتر نهدهگریام، نهدهپارامهوه، به تهسلیم و رهزایهکی عارفانه گهیشتبوم.

داماری خۆم بی دهسهلاتیم قبوولکردبوو، کاتی گهپانهوه نارهزووی دیتنی

منسورم دهکرد.

به تاران و شه میزان گهیشتم، هموو هاتنه بهپیشوازییهمهوه، مندالهکان که به

خۆشعالبییهوه چاوهپروانی دیارییان دهکرد، ناهید که پوژ بهپوژ جوانتر دهبوو،

"نیم تاج" شهرمهزار پیندهکهنیو، دهیگوت جینگهت زور خالی بووه، مهنسور

لهسال نهبوو، وهکو ههمیشه ساردو جدی هاته ژووری، دهگوت لهبیری چۆتهوه

که من لهسهر بووم، سهرهتا سلاری له "نیم تاج" کرد، وهلامی سلاری

مندالەكانى دايەو دەو دواتر روويكرده من كه زور جددى و نارام دانىشتبووم.
وتى: ((به خير بييتهوه، خوش گوزه را؟))

نازانم بوچى كه وتمه يادى شەوى چوارشەممەى سوور، به يادى:

ئەگەر لەگەڵ خەلكى هەيبوايه مەيلى

بوچ شوشەى مەيهكەى شكاندم لەيلى؟

هەر بەحالتى جددى وەلامم دايەو: ((به خوشى ئيوه، خراپ نەبوو)).

لەژيەر رووناكى چراكە دەمدى كه قژى تال تالە سپى تىكەوتوو، وردە وردە

قژەكانى بەرچاوى تەنك ببو، قەلەوتر ببو، مندالەكان هەموو ساغ و شاد بوون.

كوپەكەى ئەشرف هەر وەكو جارەن نا نارام بوو، لەژيەر ميژەكەو قاچى بەپىنى
براكەيدا دەنا.

پووبەندەكەى قژى ناھيدى رادەكيشاو دەيگرياند، هەموو، تەنانەت نيم

تاجيش، شادو جوان و قەلەوتر بوبون، لەجارەن، دەتگوت لەنەبوونى من خوشيان

ديوه، بزەيهكى نارام لەسەر ليوم نيشت، مەنسور سەيرىكى كردم ي

تروسكەيهكى سەيرى تيدا بوو، تەنيا ساتيك، دواتر هەر ئەو نيگا ساردو

وشكەى كه دەرخەرى مەوداو گەورەيى سەرپەرشتى بنەمالەى پيوەديار بوو

جيگەكەى گرتهوه، باش دەمزانى كه لەژيەر ئەم پووالەتە وشك و ساردەدا ناگرى

بەيهكەيشتن بليسه دەستينى، ناگريك كه هەر چوومه ژوورەكەى خۆمەو ئەم

پياوہ ساردو وشكە، نەرم و شەيدا دەكات.

كاتيك شەوباشم ليكردن و چوومەوہ بو بيناكەى خۆم، مەنسور ئەرمەندە

سەرقالى رۆژنامە خویندەنەوہ بوو كه تەنانەت وەلامى منيشى نەدايەوہ.

لەژوورەكەم نارام لەسەر قەنەفەكە پالم دابوہوہ، كراسى كرئشەى خەختى

شينم لەبەر كردبوو، قژەكانم لەسەر شانم پەريشان بوون، سينەبەندى ئەشرفى

كه مەنسور پيى دابووم لەملمدا بوو، من ئەو سينە بەندەم زور خوش دەويست.

ئەك بوئەوہى كه گرانبەها بوو، بەلكو بوئەوہى كه ديارى مەنسور بوو.

نارام له ده‌رگا که هاته ژووری و ده‌رگای ژوورده‌که‌ی پینوه‌دا، له‌سه‌یرکردنی مندا
واقی و برما بوو، ده‌تگوت سه‌یری په‌یکه‌رینکی چینی ده‌کات و تاریفی ده‌دات. هر
سه‌یری منی ده‌کرد، ده‌ستم دریز کرد، گوڼرایه‌ل و شاد هاته پینشه‌وه و باوه‌شی
کرده‌وه، ته‌نیا وتی: ((نیت‌ه‌ه‌تا من زیندوویم نابنی به‌بنی من بچی بو سه‌فه‌ر)).
پینکه‌نیم، چراکه داگیرسابوو، له‌سه‌ر میزیک که له‌جینگه‌ی قورسییه‌که دامنا بوو
دانیشته و تاری لیده‌داو ورده ورده ده‌یخواره‌وه، وتم: ((مه‌نسور، ناهید کچینکی
جوان ده‌بنی)).

قومینکی خواره‌وه و بنی خه‌یال وه‌لامی دایه‌وه: ((ته‌ری، وه‌ک دایکی ده‌بنی،
پیش نه‌وه‌ی ناو‌له‌ بگری ژنیکي جوان بوو، ناهید له‌دایکی ده‌چنی)).
وتم: ((ئی)) و، له‌به‌خیلیدا داخه‌ لی ده‌هات.

گهرم بوو، قسه‌ی زوری ده‌کرد: ((خو نه‌و هه‌ژاره ناشرین نه‌بووه، ناو‌له‌ وای
لینکردوه، تا سه‌ر شانی یه‌کپارچه ناو‌له‌یه)).

که‌وایه جه‌سته‌ی ساغ بوو، به‌شه‌کانی دواتری جه‌سته‌ی جوان بوو، هه‌روا
بوو، به‌و به‌ژنو بالا به‌رزو ریکه‌یه‌وه که هه‌یبوو، به‌و پینسته سپییه‌یه‌وه، کاتیک
که ده‌رؤیشت له‌نجه‌ی ده‌کرد.

هه‌لس‌وکه‌وتی و، به‌ریدا رؤیشتنی وه‌کو شازاده‌کان بوو، هر که‌سێ
له‌پشته‌وه بیدیايه‌ جه‌زی ده‌کرد رواله‌تی نه‌م ژنه جوانه‌ ببنی، که‌وایه جوانه،
وتم: ((پیم وایی قه‌له‌و بووه)).

بنی سه‌رنجدان، به‌ساردو له‌وانه‌یشه بلیم بنی هوگرییه‌ک وتی: ((ناخر دیسانه‌وه
سکی پره)).

زه‌ربه‌که‌ی له‌سه‌رم درا، به‌خیلی و تووره‌یی له‌ده‌روونمدا زیندوو بووه‌وه، نه‌و
هه‌موو دوعاو پارانه‌وه‌یه، نه‌و هه‌موو نارامشی و سو‌فییانه‌یه، بوو به‌دوکه‌ل و
چوو به‌حه‌وادا، دیسانه‌وه تایبه‌تمه‌ندی ژنانه له‌ده‌روونمدا کولا، مه‌یل به
پاوانخوازی، مه‌یل به‌یه‌که‌م بوون، بنی مه‌یل به‌وه‌ی که‌ پیاوی ژیا‌نی خو‌م دابه‌ش
بکه‌م.

له چاوه پروانی نهوودا که نهو دلای له سنگی میزده که مدا لیده دا ته نیا بو من
لیندا، چاوه پروانییه کی ساکار که له روژی به که مه وه له من قه دهغه کرابوو

میوه کهم خوار دیوو له به ههشت دهر کرابوو. چ چاوه پروانییه کم هه بوو، بوچی
خۆم فریو دودا، بوچی نه دهمویست باو دهریکه کم که مه نسور نهویشی له گهله،
وهکو ژنیک بووه که بو به که مجار مه چه کی هاوسهره که ی خوی له کاتی
نه انجامدانی خیانه تیکدا بگری به لام ههولم دودا خۆم نارام نیشان بدهم. نیت
نه دهمویست کلاو له سهر خۆم بنیم.

((چهند مانگه؟))

((سێ مانگی تهواو کردوو))

کهوا به نهو کاته ی که من هات و چوی دکتورم دهر کرد مه نسور له لای نهو گالته ی
به من دهر کرد، ههر نهو شهو و روزانه ی وا من له مه شههه له خوا ده پارامه وه نیم تاج
بیزوی دهر کردو نازی به سهر مه نسوردا دهر کرد، گالته یان پینکردوو، میشکم
کولا، وتم: ((موباره که))

له زوری نارمه ته ی و به خیلی دهنگم گهر بوو، مه نسور تینه ده گه یشت یان سهر
خوی نه دهمینا، له جینگه کهم هه ستام که له ژوره که بچه دهری، مه نسور وتی:
((مه حبوب وهره له لام دانیشه))

((سهرم دینشی مه نسور، دهچم دهخوم))

عاشقانه سهیریکردم و به ته شهروه وتی: ((نهویش نه مشه و که من لیزه م؟))
ههستی دهر کرد که توورده م و باش دهیزانی بوچی، خۆیشم زورتر لهو نهو
به خیلییه م پنی سهیر بوو، نایا خوری ژنانه ی من بوو، یان ورده ورده پیبهندی
مه نسور ده بووم؟ نایا ورده ورده هۆگری بووم؟ بهلێ دیسانه وه عاشق
ده بووم وه، نه م جاره هینمز و نهرمه نهرمه، خهریک بوو شهرا به که پینه ده گه یشت،
بۆنه وه بوو که دیسانه وه به خیل بووم.

ههر له خۆوه نه بوو که شهوانه به هیوا ی نهو داده نشتم و روزانه به شهوقی نهو

نەمدەتوانى بۇ خۇيىشم دائى پىدايىنىم، دەترسام، دەترسام، كە عاشقىم و
 نەمزانيىنى كە بووم، ھىشتا جەستەم كەنج بوو، لەگەل رۇخى ماندووم شەپم
 دەگرد، لەجەستەي خۇيىشم دەترسام، چونكە دەمزانى كە بەسەرمدا
 سەركەوتووه، دلم ديسانەوہ گەرم بووہوہو مىنى - كە ناوام نەوہبوو تەركى
 دنيا بگەم و سوچىكى چۆل دەستەبەر بگەم - لەگەل خۇي دەبردەوہ ناو
 خۇشيەكان و شيرىنيەكانى ژيان، بەلام نەم جارە نارام و بە نەسپايى، عاقلانەو
 لەپىش داپىژارو، نايا ھەندىك لەدوئاكانم گىرابوون، بەرەو لاي دەركاكە
 گەرامەوہ، مەنسور پارايەوہ: ((مەحبوبە پىشتم ئى ھەلمەكە))

وتم: ((يەك شەو خۇ نابىتتە ھەزار شەو رەھىم گيان))، دەست بەجى زمانى
 خۇم گەست.

دەكو نەوہ وابوو كە كارەبا بىگىرى، سەيرى كردم، منىش سەيرم كرد، دواتر
 تارەكەي بە نەرزادادا، لەدلندا وتم شكا، ھاتە پىشتم و شانەكانمى گرت و وتم
 ((سەيرى من بگە، جوان سەيرم بگە، من مەنسورم، رەھىم نىم، نەوہنىم كە
 دەتەوئى، نەوہم كە گرفتارى بووى، ھەر نەوہى كە لەدەستى ھەلدنى))
 شانمى بەرداو دەستى كرد بە ھەنگاونان، دەستىكى نا بە لىوارى دەركاكەوہو
 بە دەستەكەي تىرى ناوچاوانى خۇي دەگوشى، لاسايى مىنى دەكردەوہ مەنسور
 گيان چراكە بكوژىنەرەوہ، تار ئى مەدە، پەردەكە دادەرەوہ، نەو كارە مەكە،
 پىنەكەنە، بمرە، نىم تاج گوئى ئى دەبى... نەمانە بيانوون مەحبوبە، ھەموو
 نەمانە بيانوون، منت ناوئى، من دەزانم، بەلام چى بگەم كە تۇيش بەقەد نىوہى
 من كە تۇم خۇش دەوئى، تۇيش منت خۇش بوئى؟ ئىتر نەمە نازانم، جەزدەكەم
 ھەرچىم ھەيە بىبەخشم ھەتا تۇ عاشقى من ببى، ھەر لەيەكەم رۇژەوہ كە منت
 جواب كرد ھەسرەتى رەھىم گيانى تۇم خوارد ھەتا نەمپۇ، من وەك خۇت دەلئى
 بەم ھەموو سامانەمەوہ ھەسرەتى نەوہم بوو كە لەجىنگەي نەوبم، بلنى مەحبوبە،
 بلنى چى بگەم كە منت بوئى؟ بەخىلى خەرىكە لەناوم دەبا))

توورە بوو دەنگی دەلەرزى، بەلام ئەيدەبۇراند، جىئوى نەدەدا، لىنى نەدەدام، شەپكردنەكەشى ھىمانانە بوو، بەلام منىش ئەوئەندە نارام نەبووم، توورە بووم، چونكە لەمالى رەھىم فىرى دېندەيى بووم، كاتى دەويست كە نارام بېمەود، وتم: (رەھەم كەد مەنسور، ئەو ناوہ لەدەم دەرجور، جەوت سال ژيانم لەگەل كەدوود، نەك بەخوشى، بەلام ھەموو رۇژى بانگم كەدوود، بە ناچارى، خووم پىوگرتبوو، ئىستاش نەك لەبەر ھۆگربوونى، بەلكو لەبەر خووگرتنەكەى ناوہكەى بەسەر زماندا ھات، تۆ بەخىلى؟ من بلىم چى؟ من بىيادەم نىم؟ من دلم نىيە؟ مەگەر من ناسنم؟ تۆ من لەبەرچاۋ ئەگرى؟ ژنەكەت سكى پېر، من دەربەدەر بەدوای دكتورەوہ بووم تۆ لەگەل ئەو سەرقال بووى، من دەيىنم و ھىچ نالىم. نەك ئەوہى گلەيىم بىنى، نەك ئەوہى كە ئەو ژنىكى خراپ بىت، تەنيا لەرۇژ رەشى مەن، بەدەست خۇم نىيە، بازار دەكىشم، ھەتا كەى بسووتىم و بسازىم؟ ناتوانم تۆ لەلای ئەو لەژوورەكەى ئەودا بىينم، سەيركە بزائە من چىم مەنسور؟ پووشكەيەك لەناو بادا، من چىم ھەيە؟ مەندالەكانى تۆم خۇش دەوى، مەنوجىھرم خۇش دەوى، بەلام خۇم ھىچم نىە، ھىچ كەس ھى من نىيە، بوون و نەبوونى من چىاوازييەكى ھەيە، ھەموو رۇژى لەخۇم دەپرسم، مەحبوبە لىرە چى دەكەى؟ لەناو ئەم مالدەدا وەكو ئىسكى ناو برىن چى دەكەى؟ بەخۇم دەلىم من بۇ سەرقالم، بەراستى كە ناوئىكى باشيان بۇت داناوہ، ھەر مەحبوبەى شەوانەى، بەلام دىسانەوہ دەنگى پىنى تۆم گوئى لى دەبى دلم دەلەرزى، دىسانەوہ چاوەرېتم، لەدېتنى تارىك كە شەوانە لىنى دەدەى، لەدېتنى كتیبەكانت، كلاوہكەت، گۇچانەكەت، كراسەكەت كە لەسەر تەختەكە كەوتووہ دەكەومەوہ يادت و دلم نارام دەگرى، ھەول دەدەم خۇم بەو نىوہى بوونت كە ھى مەنە رازى و خۇشحال بىكەم، پۇژگارنىك رەھىم شىتتەنە خۇش دەويست، بەلام ئىستا لەو، لەخۇم و لەدنیا بىزارم، لەبەر ئەو ھەلبىزاردنە خراپە ھىچ كات خۇم نابەخشم، بەلام نازانم لەوانەيە ناوى رەھىم بۇ من مەزھەرى عەشق بى، ماناى خۇشەويستى بدات، لەوانەيە بە تۆ بلىم رەھىم گيان واتە تۆم خۇش دەوى.

يانى جگە لەتو ھىچ كەس و ھىچ شتىكم نىيە. من وەكو نىم تاج نىم. ئەو مەنم كە
تەنيا تۆم ھەيە، ھوگرتم و لەناخى دلەوە خوشم دەوئى، درو ناكەم، ئىتر ئەو
ھەستە داخەى رابردوو لەمندا زىندوو نابىتەو، بريا وا دەبوو، بەلام نابى، بە
ھەموو ئەمانەو نەگەر بەزەوقى تۆ خەوتنو نەگەر شەوانە تۆ لەخەودا دىتن
عەشق نىيە، ئەى چىيە، مۆلەتم بەرى، دەردى من بزانه، خۆزگە دەمتوانى ئەو
جۆرەى كە سالىك رەحىم خوش دەويست تۆيشم خوش بوئ، ھەروا كەروكوئىر،
ھەروا چاوو گوئ بەستراو، ھەروا... ھەروا دېندەو ھەوسار بچراو، بەلام خۇ
ئەو عەشق نەبوو، ھەوس بوو، مەنسور ھەوس بوو كە وەكو ھەورە تىرىشقە
لنىداو سوتاندى))

مەنسور مات و سەرسوپماو سەيرى دەكردم و منىش گىژو حۆل سەيرم
دەكرد، تازە دەمزانى چىم وتوو، چىم كردوو، تازە فەلسەفەى شەش حەوت
سال نازاركىشانى خۇمم بۇ روون دەكردەو، نارام وەكو كەسىك كە لەخەودا
قسە دەكات وىم: ((ئەرى مەنسور تازە تىدەگەم، بەراستى كە ھەوس بوو))

مەنسور رۇيشت و نارام لەسەر مۆبلىك دانىشت، ئۆقرەى گرتبوو، سەرى
لەسەر بەرى دەستى و ئەنىشكى لەسەر رانى دانا، كراس و پانتۆل و جلىسقەى
لەبەردا بوو، شەرىف بوو، كەسايەتى ھەبوو، خوشم دەويست، زۆر لەرادەبەدەر
خوشم دەويست، نارام و خەمۆك وتى: ((بەلام من تۆم وا خوش دەوئ، ھەروا
شىتانه، خوا بتگرئ مەحبوبە، سەيركە چىت لەخۆت و من كرد؟ وا ئەزانى من بئ
تۆ خوشىمە؟ لەگەل تۆ خوشىمە؟ لەم جۆرە ژيانە پازىم؟...)) بەدەستى راستى
نامازەيەكى بۇ خانوو كە كردو درىژەيدا: ((پۆژى سەدجار دەلىم خۆزگە
مەحبوبە سكى پىر دەبوو، خۆزگە ئەم مندالانە ھى ئەو دەبوون، شەوانە چاوەكانم
لىك دەنىم، لەبوونى نىم تاجدا بەدواى تۆدا دەگەرىم، وانەزانى ئاسانە؟ من،
مروقىك كە خوى بە رۇشنىر دەزانى دوو رنى ببئ؟ لەگەل دانەيەكيان ميواندارى
بكەم و لەگەل ئەوى تريان بچم بۇ گەران؟ بپۆم بۇ ميوانى، بپۆم بۇ كافە، لەرنى
جياواز مندالى جياوازم ببئ؟ ھەموو ئەمانە تۆ بەسەرت ھىنام، تۆ منىشت

قوربەسەر كورد مەحبوبە بەلام نازانم ئەو ھەموو نەھامەتییەى كە بەسەرتەھننام
بەو ھەنەر و كەوتە توندوتیژەت نازانم بۆچى نەو نەندەم خوش دەونى، دەلىنى
ئىجازەى مارت پىيە، دەپىنم كە باش لەگەل نىم تاج ھەلەدەكەى، خانمىى دەكەى،
حەزم دەكرد نىم تاج لەگەل تۆ ھەلى نەكرداىە، تەلاقم دەداو پزگارىم دەبوو، بەلام
چى بكەم كە ھەزارە، بى نازارە، لەبەر عەشوق و ھۆگرى ژيانى لەگەل ناكەم، بەلكو
دلم بۆى دەسوتى، نەویش چاوەروانى خوشەوېستى لەمن نىيە، من خوېشم
نازار دەكىشم، تەحەمولى ژنىك كە لەبەر بەزەى پىداھاتنەو لەگەلیدا بىت
نازارنىكى كەم نىيە، كەوايە تۆيش نازارم مەدە، قوربەسەرتەم مەكە))

پىنەنگ بوو لەجىگەكەى ھەستا، دەستى بە ھەنگاونان كورد، سەرنجى
چاوردەورى ھەر نەدەدا، قاچى لەتارەكە كەوت دەنگى بەرز بوەو، تەنانەت
دانەنەوى تارەكە بەرز بكاتەو، لەناو بىر كوردنەو دەدا بوو، وەكو نەوەى نەزانى
لەكوئو دەست پى بكات، سەرنەنجام رووى تىكردم و درىژەیدا: ((لەبىر تە چەندە
بى رحمانە بە منت گوت نامەونى؟ كە شاگرد دارتاشىكت لەمن بە باشتزانى؟
دەزانى چىت بەسەر رۆژم ھىنا؟ نا، تۆ ھەر لەبىرى خۆتدا بووى، تەنیا تۆ گزنگ
بویت و خواستەكانت، حەزم دەكرد ئىختىيارت بە من بوایە، نەمدەزانى بۆچى نەم
حەزم دەونى؟ بۆنەوەى كە لەژىر پىلاقەدا وردت كەم يان لەنامىزت بگرم؟
دەزانى كە ئەو پۆژە سواری ئەسپ بووم و تا ئىوارە غارمدا؟ كاتىك كە
بووخسارم لەفرمىسكدا تەربوو خوېشم پىم سەير بوو؟ دەزانى حەزم نەدەكرد
بگەرنەوە بۆ مالەو؟ چووم بۆ سەردانى شا عەبدولعەزىم و دوو پۆژ لەوى
مامەو، دەمويست لەشونىنىك بىم كەس نەمناسى، كەس پرسىيارم لى نەكات و
نەلى وەلام بەدەرەو، ژانم، ژانى غرورى بىرىندارم، دەردى عەشقى بى بەزەى تۆ
نارام نارام بنىشىتەو، دەزانى كە دوو مانگى پايىزى ئەو سالا لەباخى شەمىزان
بەسەرم برد؟ رۆژانە خۆم لەمەست دەكرد ھەتا كەس پرسىيارى ھىچم لىنەكات،
تا چارم بە نىگای خەمگرتووى باوكم نەكەوئى. شەوانە دەگەرامەو بۆ شەمىزان،
ئەو ھەموو رىگەيە دەھاتم و دادەنىشتەم و تارم لىدەدا، باوكى نىم تاج كە دەيدى

چرای ماله‌ک‌هی نیمه ده‌گری له‌باخی خویانه‌وه دهات بو لام و دانه‌نیشته
 داده‌نیشته‌تیز و قسه‌مان ده‌کرد، یان من ده‌جووم بو مانی نه‌وان. پیاوینکی باش
 بو، پرسپاری لی نه‌ده‌کردم که ناره‌حه‌تیم چیه. چ ژانیکم له‌دندایه. به‌لام قسه‌ی
 عارفانه‌ی بو ده‌کردم. فلسفه‌ی ده‌گوت، ده‌یگوت:

بروات نه‌م بوژگارده تالتر له‌ژده‌ره

جاریکی تر بوژگارینکی وک شه‌کر دی

منیش پیده‌که‌نیم ده‌مگوت: نیری ده‌کری. به‌لام به‌چیره‌سه‌ری

ورده ورده له‌قسه‌کردن له‌گه‌لی نو‌قرده ده‌گرت. دیسانه‌وه خوم گرت‌ه‌وه. دواتر

باسی چاره‌ره‌شیه چاره‌سه‌ر نه‌کراوه‌کانی بو‌کردم. ده‌یویست ده‌ریحه‌کی من

نارام بکاته‌وه. ده‌یویست به‌زمانی حالیم بکات که دوردی تو دورد نییه. نه‌وه

ده‌رده، نه‌وه خه‌فه‌ته، که کچینکی جوان و ده‌کو مانگ له‌ته‌مه‌نی دوازده سائیدا

ناوله بگری. که باوک و دایکی روژی سه‌دجار ناواتی مردن بو نه‌وه خویان

بخوازن. نه‌مه ده‌رده، نه‌وی تر هه‌مووی ناشوکریه. نیم تاج رووی له‌من

نه‌ده‌شارده‌وه، هه‌ر بیریشی له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که من خوازیبینی بکه‌م. ده‌هات و

ده‌پویشته و به‌به‌زه‌بیه‌وه سه‌یری ده‌کردم. دلی بو من ددسوتاو نه‌ید‌ه‌زانی که من

چیمه، کوتوپر نازانم چی بوو داوای نیم تاجم له‌باوکی کرد. له‌وانه‌یه له‌دندا

وتبیتم که من خوم به‌خته‌وه‌ر نه‌بووم که‌رایه باکه‌سینکی تر به‌خته‌وه‌ر بکه‌م.

له‌وانه‌یشه ویستبیتم توله له‌تو بستینه‌وه، توله له‌خوم بکه‌مه‌وه. له‌زه‌وی و

ناسمان رقم هه‌ستابوو، چاوم لینکاو بریارمدا، نه‌دزایه‌تی کردنه‌کانی باوکدو

نه‌دوعاو نزاکانی دایکم هیچ کامه‌یان کاریگری نه‌بوو. تاخر خوینی تو

له‌ده‌ماره‌کانی مندا بوو به‌لام حالی منیش له‌هی تو باشتر نه‌بوو. نازانی که

شه‌وانه له‌پال نیم. تاجدا بووم له‌به‌خیلی نه‌وه‌ی که تو له‌پال نه‌وه خویرییه

دارتاشه خه‌وتووی چه‌ندجار هه‌تا به‌یانی له‌خه‌و راده‌چله‌کیم و نازارم ده‌کیشا

خوا بتگری مه‌حبوبه، بوچی ده‌بیه هوی نه‌وه‌ی که نه‌وانه‌ت بو بگری‌مه‌وه

ده‌ته‌وی وردم که‌ی؟؟

چۈۈە سەر موبلەكەو چاۋى لەزەۋى بېرى، لەپالیدا چۆكەم دادا تا سەيىرى
چاۋەكانى بىكەم. سەرى بەرز نەكردەۋە، پىرسىم: ((مەنسور لەمن زىزى؟)) ۋەلامى
نەدامەۋە، دەستىمكرد بەگىيان و وتم: ((لەگەل تۆ دەردى دلم كرد ھەتا سووك بىم،
بەينە دەردى دل بىكەم، مەنسور گىيان، بەينە كە جارناجارى دەردى دل بىكەم
نەگىنا دىق دەكەم)). ھەنسكەم دەداۋ دەمپىرسى: ((سەيرىم ناكەى؟))

((نا، نامەۋى فرمىسكەكانت بىينم)).

لەحالىكدا كە فرمىسك لەچاۋم دەكەۋتە خوارى، زەردەيەكەم گرت و وتم:
((ئىستا چى؟ ئىستا خۇ پىندەكەنم)).

بە دەممەۋە پىكەنى: ((نالىم ئىجازەى مارت پىيە؟))

خەۋنم دەدى كە رام دەكرد، لەكۆلانى مالى خۇمانەۋە ھەتا ژىر گوزەر
رامدەكرد، چارشىۋ بە سەرمەۋە بوو نەبوو، فرمىسك بەچاۋمەۋە بوو نەبوو،
كەس سەيىرى دەكردم نەدەكردم، بە ھەناسە بىركى گەيشتمە دوكانەكەى رەھىم،
ھەوا لىل و تارىك بوو، شەنەيەكى نارام دەھات، دەتگوت بەھارە، بۇنى گول
دەھات، بۇنى مەحبوبەى شەۋ، رەھىم لەسەبەرەكە راۋەستا بوو، پىشتى لەمن
بوو، بە خۇم گوت خوا شوکور، ھەموو ئەۋانە خەۋن بوون، من خۇ ھىشتا لەگەل
رەھىم زەۋاجم نەكردۋە، ئەۋەى كە رووى دابوو ھەموۋى خەۋنى ئالۆز بوو،
خەۋنى ئالۆزى تۇقىنەر، رەھىم لىرە راۋەستاۋە، ھەژارو بى تاوان، بى ناگا
لەھەموو شتى، بە ئەسپايى بە سووكى ئاھىك، بە پارانەۋە بانگم كرد:
((رەھىم...)). دەنگم ۋەكو ھەناسەيەك كە بىتەدەرەۋەۋە بە قوۋلى ھەلكىشراى.

نارام گەپرايەۋەۋە ھات بۇ لام، رەھىم نەبوو، مەنسور بوو، ھاتە پىشتى و دەستى
بەرەۋ لام درىژكردو بە مەيلەۋە وتى: ((ھاتى كەۋكەب؟ ۋەرە)).

لەخەۋ راچلەكەم و راستىيەكەم دى، ھەموو شتىك ھەروا بوو كە من دىبووم،
ھەر بەۋ جۆرەى بوو كە قەبوۋلم كىردىبوو، مەنسورم قەبوۋل كرد، ھەل ۋەمەرجى
خۇم قەبوۋل كرد، سىكپىرى نىم تاجم قەبوۋلكرد، راستىيەكەى ئەۋە بوو كە من
كەۋكەب بووم، كە ۋرە ۋرە دلەستراۋ ھۆگىرى مەسنور دەبووم، كە ئەمە

چاره‌نوسیک بوو له‌ناو چاروم نوسرابوو، که باشترو زۆرتەر له‌م ژیانه‌م بۆ دابین نه‌ده‌بوو.

کاره‌که‌ره‌که‌ی نیم تاج هات و به هۆی ئه‌وه‌ی که ده‌یزانی منیش ده‌زانم، له‌به‌ر ناجسنی خۆی داوای مزگیننی سکپیری نیم تاجی لیکردم، پارهم پیندا، مزگینیم پیندا.

مزگیننی ئه‌وه‌ی که به‌خته‌وه‌ریی هه‌وینکه‌میان پنی راگه‌یاندا بووم، چیشتی "رشته" م بۆ نیم تاج لینا، دوو... سنی شتی تریشم بۆ لینا، چاوه‌رینیووم تا نیم تاج کوپینکی تریشی بوو. ناهید بوو به‌ نووری چاوی مه‌نسور.

ماله‌که‌ی باوکمان فرۆشت و دوو... سنی سالی دواتر مه‌نوجینهر چوو بۆ هه‌نده‌ران، بۆ دایکم مالنیکمان له‌یه‌کینک له‌شه‌قامه‌کانی سه‌رتتری باکووری شار کپی تا له‌گه‌ل دایه‌ خانم که ئیستا پیرتر بوو، لینی دانیشن و ژیان بکه‌ن، داوی مه‌نوجینهر کوپه‌ گه‌وره‌که‌ی مه‌نسور چوو بۆ هه‌نده‌ران، ئه‌و رۆیشت بۆ به‌ریقتانیا، کوپه‌که‌ی ئه‌شره‌ف خانم وه‌ک دایکی وابوو، یاخی بوو، ده‌رسیکی وای نه‌ده‌خویندا، ته‌واوی سه‌روه‌ت و سامانی خۆی و دایکی به‌ بادا، هه‌میشه‌ هه‌ر ژانه‌سه‌ری سازده‌کردو ئیستاش هه‌روایه‌.

مه‌نسور به‌ده‌ستییه‌وه‌ ده‌ینالاندو ئه‌و هه‌ر لاشی گرنگ نه‌بوو، ده‌یدی که باوکی نیگه‌رانی داها‌تووی ئه‌و بوو و، ئه‌و هه‌ر به‌ بای خه‌یالیشیدا نه‌ده‌هات، دواتر نیم تاج نه‌خۆشی دلێ گرت، حالی رۆژ به‌رۆژ خراپتر ده‌بوو، هه‌رچی ئه‌و حالی خراپتر ده‌بوو مندا‌له‌کان زۆرتەر له‌ده‌وری من کۆده‌بوونه‌وه، وه‌کو جوچک وابوون که ده‌یانویست خۆیان بخه‌نه‌ ژیر په‌رو بالی منه‌وه، نیم تاج خانم منی بانگ کردو مندا‌له‌کانی دایه‌ ده‌ستم و تی: ((ناهید، مه‌حبوبه‌ خانم، هۆشت به‌ ناهیده‌وه‌ بێ، ئه‌و سیانه‌ی تر پیاون ده‌توانن به‌ره‌ی خۆیان له‌ ئاو ده‌رکیشن، به‌لام ناهید گه‌نجه‌، چه‌ند سالی تر کاتی زه‌ماوه‌ندکردنیه‌تی، بێ دایک...)).

وتم: ((نیم تاج خانم ئه‌و قسانه‌ چیه‌ ده‌یکه‌ی؟ ئیوه‌ خۆ هینشتا هیچتان نییه‌)).

((نەخۆشى تەعارفى ناوئى، گوئى بە قسەکانم بدە، پىم لەسەر گوڤ دەلەرزى، لەبەر ناھىد.... کاتى زەماوئەندەكەى وەکو دایکبە بۆى)).

وتم: ((ئەگەر راستىيەكەيت دەوئى، حەز دەكەم ناھىد ببیتە ژنى مەنۇچىھەر، نازانم ئىوہ رازىن يان نا؟

مەنۇچىھەر لەئەوروپا باش دەرسى دەخوئىند، گەنج بوو، لەوئىنەکانىدا وا دیاربوو کە جوانە، دەستى بەدەمى دەگات، دەمزانى کە نیم تاج لەگەن ئەم زەماوئەندە بئى مەیل نىيە، گەرچى ناھىدیش لەمەنۇچىھەر کەمتر نەبوو، جوان، قۇز، خوئىندەوارو بەجوانى بە فەرەنسى قسەى دەکرد، وئىنەكیشىكى باشیش بوو، وەرزشى دەکرد، مەنسور تەواوئى ئاواھکانى ئەو بوو، جگە لەمانەو گرنگتر لەمانەش كچىكى عاقل و تیگەیشتوو و میهرەبان بوو، بىرى لەقسە دەکردوہ جا قسەى دەکرد، هەلس وکەوتى جوان بوو، خوئشەوئىستىيەكى تايبەتى بۆ من هەبوو، بئى ئەوہى کە دایكى نازار بدات)).

نیم تاج بىدەنگ بوو بىرى کردوہ، پرسىم: ((ئىوہ رازىن خانم؟))

((ئەگەر خوئى بىهوى، ئەگەر خوئى بىهوى)). دواتر دەستى بە شىوہى پارانەوہ گرت وتى: ((تەنیا بە زۆر نا، مەحبوبە، بە زۆر نا، رىنموونى بکە بەلام بۆ هىچ کارىك زۆرى لى مەكە، ئەوہم لەتۆ دەوئى چونکە دەزانم هەرچى تۆ بتەوئت مەنسوریش دەیهوى، پرای تۆ پرای ئەوہ، دەترسم خوانەخواستە لەبەر دلئى تۆ بە زۆر بەو بلئى کە دەبئى ببیتە ژنى مەنۇچىھەر، ئاخىر مەنسور تۆى زۆر خوئش دەوئى، نایهوى ناپرەحەت بى)).

پىنکەنىم و تم: ((یەكەم ئەوہى کە ناھىد لەو كچانە نىيە کە زۆر قەنبوول بکات، دواتریش باوى ئەو شتانە نەماوہ، دووہەمیش مەنسور نە تۆى خوئش دەوئى و نەمنیش، تا ئەو جىگەيەى من دەزانم، مەنسور لەتەواوئى دنیا تەنیا نافرەتتىكى خوئش دەوئى، يەك ئافرەت دەپەرستئى، ئەوئش ناھىدە، ئىوہ خەيالتان ئاسوودە بئى)). زەردەيەكى گرت و ئۆقرەى گرت.

دیسانەوہ من بووم بە سەرپەرشتیاری.

من بووم و مهنسور، من بووم و منداله‌کان و نهو ماله گه‌وره‌یه، هینشتا
 حه‌سره‌تی مندالم هه‌بوو، به‌لام نیستا مهنسورم هه‌بوو، به‌ته‌واوی، نیت‌ر پنیویست
 نه‌بوو له‌گه‌ل که‌سدا به‌شی بکه‌م، منداله‌کان دواوی مردنی دایکیان منیان
 به‌رنه‌ده‌دا، ده‌تگوت ده‌ترسن که‌ منیش له‌ده‌ست بده‌ن، ناهید که‌ له‌قوتابخانه
 ده‌هاته‌وه، ناهید که‌ له‌میوانی ده‌گه‌رایه‌وه، خوازینی ده‌هات، رایده‌کرد به
 دوامداو ده‌یدوزیمه‌وه، قسه‌ی بو‌ ده‌کردم، له‌م ژوره‌وه بو‌ نهو ژورر ده‌که‌وته
 دوام، دواتر که‌ ماندوو ده‌بوو ده‌یقیژاند: ((ناه، به‌سه‌ نیت‌ر، دانیشن، ده‌مه‌وی
 چوار وشه‌ی جدیدیتان له‌گه‌ل بلیم، ماندوو بووم نه‌وه‌نده که‌وتمه دواتان)).

ده‌مگوت: ((نه‌ی تا نیستا گالته‌ت ده‌کرد؟)) و، ده‌م به‌پینکه‌نین هر کاریم
 هه‌بویه لینی ده‌گه‌پام و داده‌نیشتم، هه‌رگیز هر له‌خووه عه‌بیم له‌داواکاریه‌کانی
 نه‌ده‌دوزیمه‌وه.

پای خووم ده‌گوت، باشه‌کانیانم ده‌گوت، خراپه‌کانیانم ده‌گوت، دواتر
 ده‌مگوت: ((نیستا برۆ له‌گه‌ل باوکت دانیشه‌و بریار بده)).

نه‌و نه‌یده‌زانی که‌ له‌دلی مندا چ غه‌وغایه‌که‌و، کاتی وه‌لامی ((نا)) یانی پی
 ده‌دایه‌وه دلم ئوقره‌ی ده‌گرت.

مه‌نوجیهر له‌سه‌فه‌ر گه‌رایه‌وه‌و نیمه‌ هه‌موومان چووین بو‌ سه‌ردانی، شه‌و
 هه‌موو خزمه‌کان له‌مانی دایکم بووین، ناهید نزیکه‌ی بیست سالی بوو،
 بلوسینکی کریمی له‌به‌ر کردبوو و ئارایشتیکی بی‌ره‌نگو جوانی کردبوو و،
 قزه‌کانی له‌سه‌ر شانی بلاو کرد بوه‌وه، کاتیک سه‌یرم کرد شوکرم بو‌ ناوله‌ ده‌کرد
 که‌ ده‌م وچاوی دایکی وا لیکردبوو. باشده‌مزانی که‌ نه‌گه‌ر نیم تاج ناوله‌ی
 نه‌گرتایه، من هر شانسم نه‌ده‌بوو، سه‌یری پوخساری ناهیدم ده‌کردو که‌یفم
 ده‌کرد، مه‌نوجیهر منی پراکیشایه سووچیکه‌وه: ((نه‌مه‌ کییه‌ داده‌؟))
 ((ناهیده‌ نیت‌ر)).

((ئنی، هر نه‌و کچه‌ گرینۆکه‌؟))

((قسه‌ی قوږ مه‌که، نازدار بوو به‌لام گرینوک نه‌بوو، خوازبینه‌کانی
دەرگا که‌یان له‌گرینزه بردوو))

((که‌وایه هه‌تا نه‌یان بردوو داوایکه بوم نیتر))

پوژی شت دیاریکردن من بووم به‌دایکی بووک، ((ماره‌بیه‌که‌ی ده‌بنی نه‌رمند
بن، زه‌ماوه‌نده‌که‌ی ده‌بنی ناواین، ده‌بنی به‌شه‌باخه‌که‌ی قه‌له‌که‌ی مه‌نوجینه‌ر
به‌ناوی نه‌مه‌وه‌بن))

نیزه‌ت به‌نیوه‌گالته‌و نیوه‌راستییه‌وه‌گوتی: ((نه‌یه‌رؤ خوشکی، تو لایه‌نی
بووکی یان زاوا؟)) و، به‌زور پیکه‌نی.

ناهید به‌نه‌سپایی به‌گویمدا وتی: ((من نه‌و بره‌وایه‌م نییه‌که‌ ماره‌یی نینسان
به‌خته‌وه‌ر ده‌کات)). منیش بره‌وام پی نه‌بوو به‌لام به‌رپرسی بووم.

بووم کرده‌نیزه‌ت و وتم: ((من لایه‌نی هه‌ردووکیان ده‌گرم خوشکی، نه‌گر
ناهید کچی خوم بوایه‌نه‌وا، وام نه‌ده‌گوت و به‌خوږایی ده‌مدا به‌گه‌نجیکی وکو
مه‌نوجینه‌ر، کچیکی وکو ناهید پیزی له‌وه‌زورتره‌که‌له‌سه‌ر ماره‌یی باس بکری،
به‌لام من نیستا له‌سه‌رمه‌و نه‌رکی منه‌نه‌و کاره‌بکه‌م، به‌رپرسیاریتییه‌که‌ی له‌سه‌ر
شانی منه، هه‌ر کاریک ده‌که‌م ده‌لیم که‌نه‌گر دایکی زیندوو بوایه‌له‌من باشتر
ده‌بوو، له‌وانه‌یه‌دایکی هینشتا رازی نه‌بن، له‌وانه‌یه، که‌موکوپیه‌کم له‌به‌رامبه‌ریدا
نواندبن، نیستا نه‌گر نیوه‌ناقانه‌وی مه‌نوجینه‌ر ملکه‌که‌ی خوی بکات به
ناوییه‌وه، من زه‌ووییه‌که‌ی خوم له‌قه‌له‌ه‌ک ده‌که‌م به‌ناوییه‌وه)).

هه‌موو بیده‌نگ بوون، مه‌نسور به‌ده‌مه‌وه‌پیکه‌نی، ناهید له‌پال ده‌ستندا
دانیشتبوو، خودا ده‌زانئ که‌چه‌نده‌ئاواتم بوو که‌نه‌و کچی من و مه‌نسور بوایه
خودا ده‌زانئ که‌چه‌نده‌بؤ رابردوو به‌داخه‌وه‌بووم.

ناهید زه‌ماوه‌ندی کردو پویششت، من مامه‌وه‌و مه‌نسورو کوږه‌بچووکه‌که‌ی
مه‌نسور له‌لام بوو، پشت و په‌نام بوو، به‌منی وت: ((مه‌حبویه، چووی بؤ مائ
حه‌سه‌ن خان؟ هادی له‌کوئییه؟ چی ده‌کات؟))

هادی خان بوو به‌به‌رینه‌به‌ری گشتی.

ژیانی خوشی نیمه حهوت سالی تر دریزه‌ی کینشا، من خاوه‌ن بنه‌ماله‌یه‌کی
بچووک و گهرم بووم، به‌خته‌وه‌رو رازی بووم، ورده ورده رابردووم له‌بیر کردبوو،
به‌لام سروشت نه‌یه‌نشت ناوی خوش له‌گه‌رووم بپرواته خواری، هه‌موو شتیک
به‌ناخیکه‌وه دهستی پیکرد، مه‌نسور له‌خه‌و راجله‌کی و که‌له‌که‌ی گرتبوو:
(ناخ!)

په‌شوکام و پرسیم: ((چی بووه؟))

((هیچ نییه پیم وایی سه‌رمام بووه)).

به‌لام سه‌رمای نه‌بووو، شیرپه‌نجه بوو، تازه ده‌رکه‌وتبوو، من په‌شوکاوو
په‌ریشان بووم، نه‌مده‌زانی چی بکه‌م، تازه قه‌دریم ده‌زانی، بایه‌خی زیندوو
بوونیم له‌ژیانمدا ده‌رک پیده‌کرد، هه‌رچی لاوازتر و کزتر ده‌بوو زورتر خوشم
ده‌مویست، هه‌موو دکتوری‌کمان گپرا، سوودی نه‌بوو، ویستم که بۆ ده‌رمان
بینیرم بۆ هه‌نده‌ران وتیان بی‌فایده‌یه، دره‌نگ بوو، ده‌مدی که بی‌هیزو لاواز
له‌جینگه‌دا که‌وتوو، هه‌ر پیست و ئیسکه‌که‌ی مابوه‌وه، په‌نگی زه‌رد بوو،
دیسانه‌وه ده‌مویست، ده‌که‌وتمه‌وه بیرى نیاگانى که به‌دزییه‌وه له‌سیزده به‌ده‌ر
سه‌یری ده‌کردم. ده‌مویست هاوار بکه‌م، ژیانی نارام و شیرینم وه‌کو ئاو له‌نیوان
په‌نجه‌کانه‌وه ده‌خزی و به‌فیرو ده‌چوو، هه‌ولم ده‌دا که بیپارینم، هیزم نه‌بوو،
نه‌مده‌ویست له‌دهستی بده‌م، ئه‌وه ئیتر ئینساف نه‌بوو، نه‌مده‌زانی شه‌و چیه‌و
رۆژ چیه‌، خه‌ریک بوو شیت ده‌بووم، له‌هه‌ر ده‌رگایه‌کم ده‌دا، ئه‌مه‌عه‌شق بوو؟
نه‌گه‌ر نه‌بوو ئه‌ی چی بوو؟ ده‌یگوت: ((مه‌حبوبه، به‌جیم مه‌هیله، له‌لام دانیشه‌و
قسم بۆ بکه، قزه‌کانت په‌ریشان بکه که ته‌مه‌نیک په‌ریشانی کردبووم، جلی نوی
له‌به‌رکه‌ تا چاوم به‌دیتنت روون بیته‌وه، با تیر به‌دلی خۆم سه‌یرت بکه‌م،

((حەزەدەكەم بەلام ناكړئ، چاره چييه؟ خو لە دەستی خۆمدا نيه؟ خویشم پروا ناکەم، نامەوی قبوولی بکەم))

مێردەكەى خوجەستە بەردەوام دەهات بۆ سەردانی، دادەنیشیت و سەبارەت بە هەموو شتێ قسەى دەکرد، مەنسور هیشقا خۆش مەشرەب بوو، تا کاتێ کە نیشی نەبوو، هەر ئەو مەنسورە بە لەحنێكى نێو شۆخى و نێو جەدى وتى: ((ناغا دکتۆر، گەردنمان نازاد بکەن، زۆر زەحمەتمان دان))، بە پێکەنینى بن هیزەوه زیادى کرد: ((لەنیمە رازى بن هەتا ناگرى جەهەننەم ببیتە گولستان بۆمان))

دکتۆریش بەنیگەرانییەوه پێکەنى و وتى: ((نێو إنشاءالله بەهەشتین ناغا، بەهەشت بە تەواوى حۆرییەکانییەوه دەریەست هی تویه، یەکیك دەبن لەبیری نێمەداین))

مەنسور منى نیشانداو وتى: وەلا نازانم چ زۆریکیان کردوو کە لەم بەهەشتە بمکێشەنە دەرەوه:

یار لەگەن نێمەیه چ پنیوستییەکمان بە زۆر خوازییه

دەولەتى قسەوباس لەگەن ئەو مونیسی گیانە بۆ نێمە بەسە

لەرزوو تاي هەبوو، حالى باش نەبوو، نازارى دەکێشا، لەئارەقدا خووسا، دەستی لەدەستدا بوو بەقسەى فەیلەسوفانە دلى دەدامەوه: وتم: ((مەنسور خودا دەزانى کە چەندە پەشیمانم، بریا ئەو پۆژە تۆ منت بە لیدان دەبردو مارت دەکردم))

بەزەحمەت بزەیهکی گرت و وەلامى دایەوه: ((مروؤ دەبن زۆر بن زهوق بن ئەوجا لەتۆبدات))

دلم پربوو لەخوین، مەنسور بړیک وەستاو وتى: ((نیگەرانی کوپەکەم

مەحبوبە، من بمرم چی بەسەر دئ؟))

دلم هاتە ژان بەلام وتم: ((ئەى من چ کارەم؟ حیساب بۆ من ناکەى؟ مەگەر من

لەجینگەى دایکی نیم؟ مەگەر تا ئیستا زەحمەتم پنیو نەکێشاوه؟ گەرەم

نەکردوو؟ مەگەر كەموكورتىيەكم لەبەرامبەرىدا نواندوو؟ وا بىرنەكەيتەوه تەنيا لەبەر تۆ بووه، خۆيشم خۆشم دەوى، كاتى لەلام دادەنیشى، دەئىنى كۆرى خۆمه، سەعاتىك درەنگ بىتەوه شىت دەبم))

((دەزانم مەحبوبە، بەلام تۆ هىشتا گەنجى، دەبى مىرد بکەيتەوه، منىش دژايەتییەكم نىيە، گەرچى بەخىلىم...))

قسەكەم پى بىرى، لەجىگەكەم هەستام و قورنانهكەم لەسەر تاقەكە هەنگرت، لەلاى دانىشتم و پرسىم: ((مەنسور تۆ بىروات بە قورنان هەيه؟))
((ئەى چۆن؟))

((دەى ئابەم قورنانه قەسەم دەخۆم كە من دواى تۆ هىچ كات شوونەكەمەوه، خەيالت رەحەت بى، وه هەر بەم قورنانه قەسەم وهك دايكىك دەبم لەگەن كۆپەكەت، هەم لەبەر تۆو هەم لەبەر دلى خۆيشم، شوكرى خوا بكە كە من مندالم نەبوو، رازىبە كە كۆپەكەت هى من بى، خوا ئەوى لەجىياتى كۆپەكەى خۆم بە من داوه))

ئاخىكى بەحەسرەتەوه هەلكىشاو چاوهكانى لىكنا، لاواز بوو، وتى: ((خوا دەزانى كە چەندە ناواتم بوو كە ئەم كۆپە لەتۆ بوایە، هەموويان لەتۆ بوونايە))
وتم: ((سزای من هەر ئەمەيه، بەلام من بە پىچەوانەوه مندالهكانى تۆم دزى))و، پىكەنىم.

پىكەنى: ((خوا بتگرى مەحبوبە))

((گرتومى نىتر گرتومى، لەوهزىاتر چۆن بمگرى؟))

داهاتەوه و ناوچاوان و لىوه ناگرىنەكانىم ماچ كرد.

وتيان بۆ سەلامەتى خىرو خىرات بکەن، هەر شتى كە لەلات نازىزه بىفروشه و پارەكەى بدە بە چەند كەسىكى هەژارو دەست كورت. رۆيشتم سىنەبەندە نەشرەفییەكەى كە خۆى بەدىارى پىنى دابووم بىهتەم بىفروشم، هەموو وتيان حەيفە، ئەمە مەفروشه، بېرۆ بزانه چەند دەكات، بەقەد پارەكەى يارمەتى هەژارو نەدار بدە.

وتم له خوی چه یفتړ نییه، فرؤشتم و پاره که ییم کرده سه دهقه ی سه ری، فایده ی نه بوو، هر چیه کم کرد ناکامی نه بوو، دهستی له دهستی مندا بوو، هر سهیری منی ده کرد، له گیان کیشاندا هر بانگی منی ده کرد هتا مرد، ته نیا بووم، کوتوپر پشت و په ناکه م له دهست چوو، تازه ده مزانی مانای بی که سی چیه و هونم ددا که نه هینم کوره تازه لاره که ی نه و ههسته ی هه بی، به دلسوزییه و به دوا این مندالی پیاوینک که ژبانی منی دیسانه وه بینا کرده وه دایکایه تیم ده کرد، دنم به مردنی نه و ناگری گرتبوو، پیش نه وه ی بکولیم، برژام، سووتام، مه نسور هه موو که سم بوو، که سینک بوو که به نومیدی نه و رورم دهست پنده کرد و شهوانه دهخه وتم، به نومیدی نه و هه ناسه م هه لده کیشاو ده ژيام، نه و هوگر ییه ی که به نه و په یدام کرد بوو ورده ورده له ده لمدار ریشه ی داکوتا بوو نیستا هه لکیشانی و فریدانی نه و ریشه یه له گه ل مردنم یه کینک بوو.

نه گه رچی مه نوچنهر و ناهید هه رگیز نه یانده هیشت به ته نیا بمینمه وه و به ته نیا بریم، به لام هه میشه جینگای نه و له دلمدا چول بوو، هیشتا تاره که ی له سوچینکی ژوره که مدا هه لواسراوه و شهوانه سهیری ده که م، کاتیک ده که ومه وه بیری رابردوو، سهیری نه و تاره ده که م، هر ده لئی به دهستییه وه یه تی و نارام نارام تار لیده دا.

پنده که نی و ده لئی خوا بتگری مه حبو به، سهیرکردنی میهره بانیه و سوکنای د ل ده داته وه، بیرکردنه وه له بیره وه رییه کانی نارامیم پی دده دات.

پووری گیان بیده نگ بوو، شه و داهات، چراکانی حه وشه به هوی سه رمای زستانه وه رووناکییه کی ته مومژاویان بلاو ده کرده وه، هیچ کامیان له بیری هه لکردنی چراکه نه بوون، هیچ کامیان خوازیاری رووناکایی زور نه بوون، پووری گیان فرمیسکه کانی سپری و، سودابه ش فرمیسکه کانی خوی پاک کرده وه و داهاته وه و پشته دهستی پووری گیانی ماچ کرد، نه م دهسته پیرو چرچ و لوچه که به مستیله یه کی یاقیقی جوان رازاند بوویه وه، نه م دهسته بچکولانانه که سه رده مانیک ماچ کردنی ناواتی گه نجان بووه.

پوورنى گيان وتى: ((رۇزگارنىڭ وابىرم دەكردهود كه هينشتا دوعاكەى باوكم گىرانەبوود. ئەودى كه دوعاى كرد بىيە عىبردت بۇ خەلك، ئەمشەو تىگەيشتم كه هەنەم كردوود. من بووم بە عىبردتى خەلك سودابە، عىبردت بۇ تۇ كه نازىزى دلمى، لەخۇم دەچى. ھەر دەلىنى خودى منى، ھەز دەكەم زۇر ناگات لەخوت بى سودابە گيان، ھەز دەكەم بزانى كه: "شەوئىك شەراب بخۇيتەو ھە چ بايەخىكى ھەيە، كه بەيانىيەكەى خوماربى")).

پوورنى گيان بىندەنگ بوو كەوتە بىركردنەو، كوتوپر كەوتە بىرى قاچ نىشەكەى و نالاندى: ((مردم بەدەست ئەم ژانەو)). دواتر سەرى بەرەو ناسمان ھەلپرى: ((خوایە بەسە ئىتر، خوایە با نەبە سەد سال، بمبەرەو بۇ لای خۇت)).

دەرگای سەندووقەكەى داخست و كلىلەكەى كردهو مىلى.

دەرگای كۆلانەكە كرايەو ھەو سەيارەكەى مەنۇچىھەر ھاتە ژوورنى، لەگەن كوپر كچە لارەكەى لە "ئىسكى" دەگەرەنەو، پوورنى گيان لەجىگەكەى ھەستا تا پىش ئەو ھەى كه مندالەكان بە خۇشحالىيەو ھە بىنە ژوورەو، چاويان بە فرمىسكەكانى بكوئى و، نارەھەت بى، پىش ئەو ھەى مەنۇچىھەر كە رىشى ھاتبەو ھەو، تالە تالە سىپى تىكەوتبوو و، رووخسارى شەرىف و مېھرەبانتەر كرىبوو و، كەسايەتییەكى زۇرتى پى بەخشىبوو، بىتە ژوورەو ھەو لەخەمى خوشكەكەى كه ھەك دايك سەبرى دەكرد نارەھەت بى، بە گۆچانەكەى بچىتە ژوورەكەى خۇيەو.

سودابەوتى: ((بەلام ئەو ھەى من جىاوازى ھەيە، پوورنى گيان، نەمن كچى پازدە سالەم و نە ئەو...)).

باقى قسەكەى خۇى خواردەو، پوورنى گيان ھەر بەو جۇرە كە راوہستا بوو زەردەيەكى مېھرەبانى كردو باقى قسەكەى تەواوكرد: ((بەلى نە تۇ كچىكى بازدە سالەيت و نە ئەو شاگرد دارتاش، بەلام جىھانى نىوہش بەجۇرنىكى تر جىاوازى ھەيە، ئەگەر وابى، ئەگەر دوو كەس لەگەن يەكتى نەيەنەو، بە ھەر جۇرە شىوازىك بىت، ئەو دەتوانى ژيان ناخۇش بكات، رۇژپەشى خۇ جۇرنىك نىە سودابە، شىوازى جۇراوجۇرى ھەيە)).

پوورئى گيان كه وتەرى، سودابه كه وتبووه ناو بىركردنهوه، ههولئى دهه
 برباریدا به لام كارىكى ناسان نه بوو، شه رابى شه وانهى دهخواست و لهخومارى
 كازيوه دهترسا، له وانهى نه مه سروشت بووبى كه رۆيشتووه بۆنه وهى تىپه رى،
 نایا مئژوو جارىكى تر دووباره ده بىته وه!!

پوورئى گيان ده رۆيشت و سودابه به حیرهت و تهحسىنى نهو به ژنه
 كۆماوه وهى سهىرى ده كرد، به زهحمهت دهىتوانى نهو گه نجه، به ژن رىكه،
 به جلى رازاوه و قزى پرو په رىشان، به دلئى شهيداوه ههلس و كه وتى شهيداوانه
 بىنىته پىش چاوى خۆى، به هه موو نه مانه وه به هۆى نه وهى كه له پوورى ده چوو
 و، چوبوه وه سه ر نهو شانازى ده كرد، هه ستى ده كرد كه نه م ژنه پرو دلشكاه
 كه باسى خه مى رۆژگار دهكات ده په رستى و له ناخى دلوه خوشى ده وئى،
 گه نجینه يهك له نه زمونه كان بوو كه ده رۆيشت و سودابه نه يده زانى كه پوورئى
 گيان زستانى سالى داهاتوو نابىنى.

كۆتایى

نيسفه هان - به هارن - ۷۳

kaziwei xumar

N:Peruin

لهبلا وکراومکانی خانہی چاپ و پەخشی رینما
07701574293

نرخ (6000) دینار